

ಅರ್ಧಮಾಗಧ
ವ್ಯಾಕರಣದ ಮೂಲತತ್ವಗಳು

(ಭಾಷಾಂತರ ಪಾಠಗಳು ಮತ್ತು ಶಬ್ದಸಂಗ್ರಹಗಳೊಡನೆ)

ಲೇಖಕರು :

ಪ್ರಾ. ಶ್ರೀಪಾದ ರಘುನಾಥ ಭಿಡೆ, ಎಂ. ಏ. ಸಾಹಿತ್ಯವಿಶಾರದ,
ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜು, ವಿಜಾಪುರ

ಮುನ್ನುಡಿಕಾರರು : ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯ, ಎಂ. ಎ. ಡಿ. ಲಿಟ್.
ಬನಾರಸ ಹಿಂದೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ.

ಅನುವಾದಕರು : ವಿದ್ವಾನ್ ಗು. ಜ. ಮಂಗಲಗಿ,
ಎಂ. ಎ. [ಮುಂಬೈ] ಬಿ. ಟಿ. (ಮದ್ರಾಸ.)

15 JUN 1953

ದಿ ಸ್ಕೂಡಂಟ್ಸ್ ಓನ್ ಬುಕ್-ಡಿಸ್ಟ್ರೀಬ್ಯೂಷನ್
ಧಾರವಾಡ

ಮುದ್ರಕರು:
ಆರ್. ಜಿ. ಹುಕ್ಕೇರಿ,
ಅಕ್ಷಯ ಪ್ರೆಸ್,
ಧಾರವಾಡ

ಎರಡನೇ ಸಂಸ್ಕರಣ. ೨೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು ೧೯೫೨

ಈ ಆವೃತ್ತಿಯ ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳು ಪ್ರಕಾಶಕರ ಸ್ವಾಧೀನ.
ಪುನರ್ಮುದ್ರಣ, ಭಾಷಾಂತರ, ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳು ಲೇಖಕರ ಸ್ವಾಧೀನ.

ಪ್ರಕಾಶಕರು :
ದಿ ಸ್ಟೂಡಂಟ್ಸ್ ಓನ್ ಬುಕ್ ಡಿಪೋ,
ಧಾರವಾಡ

ಮುನ್ನುಡಿ

(ಮರಾಠಿಯಿಂದ ಅನುವಾದಿತ)

ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ, ಈಗ ವಿಜಯಪುರದ ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರೂ ಆದ ಶ್ರೀ. ರ. ಭಿಡೆ, ಎಂ. ಎ. ಇವರು ಬರೆದ ಅರ್ಧ ಮಾಗಧಿ ಭಾಷೆಯ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ನಾನು ಬಹುಶಃ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಓದಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮ್ಯಾಟ್ರಿಕ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಅರ್ಧ ಮಾಗಧಿಯನ್ನು ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಮತ್ತು ಉತ್ತರಗಳನ್ನು *ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬರೆಯುವರು. ಭಾಷೆಯ ಅಭ್ಯಾಸವು ಇಂತಹ ವ್ಯಾಕರಣಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಸುಲಭವೂ ಅನಂದದಾಯಕವೂ ಆಗುವದು. ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ ಅಥವಾ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ವ್ಯಾಕರಣಗ್ರಂಥಗಳು—ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ-ನನ್ನ A manual of Ardhamagadhi Grammar ಅಥವಾ ಕೊಲ್ಹಾಪುರದ ಡಾ. ಘಾಟಗೆಯವರ Introduction to Ardhamagadhi, ಮುಂತಾದವುಗಳು ಇಂಗ್ಲೀಷು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಈ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಗ್ರಂಥಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಪೇಕ್ಷಿಸತಕ್ಕವುಗಳೇ ಸರಿ. ಪ್ರಾ. ಭಿಡೆಯವರ ಗ್ರಂಥವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಅದೀತು ಎಂದು ನನ್ನ ಬಲವಾದ ಆಶೆಯಿದೆ.

ಪ್ರಾ. ಭಿಡೆಯವರು ವ್ಯಾಕರಣದಂತಹ ನೀರಸ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸುಲಭಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ರಚಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ನಿಯಮಗಳೂ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವಾದರೂ 'ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಅಪವಾದ ಇರಲೇಬೇಕು' ಎಂಬ ನ್ಯಾಯದಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿ ಪ್ರಾ. ಭಿಡೆಯವರ ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ನಾನು ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಕಾಶೀವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ —

ಪರುಶರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ವೈದ್ಯ

* ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿ ಎಂದಿರುವದನ್ನು 'ಮಾತೃಭಾಷೆ' ಎಂದು ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆ.

— ಅನುವಾದಕ.

ನಿವೇದನ

ಶಾಲಾಂತ ಪರೀಕ್ಷೆಯವರೆಗಿನ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ ಕಲಿಯುವ ಮತ್ತು ಕಲಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಆಗಬೇಕು ಎಂಬ ನೂತನ ಇದೀಗ ಸರ್ವಮಾನ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಅಪ್ರಕಾರದ ಅನುಕೂಲತೆಯೂ ಈಗ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ ಬಹುತರವಾಗಿ ಆಗಿದೆ. ಉಚ್ಚ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತೃಭಾಷೆಯು ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಇದೀಗ ಬೇಡಿಕೆ ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಯಿಂದ ಅದು ತೀವ್ರವೆ ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಂಭವವೂ ಇದೆ. ಇಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳನ್ನೇಲೆ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬರೆಯಲ್ಪಡುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ.

ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನೇಲಿನ ಎರಡು ಇಯತ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಗದಿಯನ್ನು ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸೌಲಭ್ಯವು ೧೯೩೭ ರಿಂದ ಆಗಿದೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಸುಮಾರು ಹತ್ತುವರುಷಗಳ ವರೆಗೂ ಅರ್ಥಮಾಗದಿಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವು ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ಅಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಾದರೂ ಅವು ಕೇವಲ ಟಿಪ್ಪಣಿಯ ಸ್ವರೂಪದವಾಗಿದ್ದವು. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯ ಮತ್ತು ಡಾ. ಘಾಟೆಗೆ ಇವರ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿಯ ವ್ಯಾಕರಣ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಉತ್ತಮವಿರುವಬಗ್ಗೆ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದರಿಂದ ವ್ಯಾಕರಣದಂತಹ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಮಾತೃಭಾಷೆಯಿಂದ ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕದಷ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇವು ಉಪಯೋಗವಾಗಲಾರವೆಂಬುದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿ ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ದೂರಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ೧೯೪೭ ರಲ್ಲಿ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದೆನು. ಸುಮಾರು ಒಂದುವರೆ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಆದರ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಂತರವಾಯಿತು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದಲೇ ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಅವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಸುಯೋಗವುಂಟಾಯಿತು.

ಎರಡನೆಯ ಅವೃತ್ತಿಯ ವಿಶೇಷಗಳು.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಸ್ನೇಹಿತರು, ಶಿಕ್ಷಕ ಬಂಧುಗಳು ಇವರೆಲ್ಲರ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿ ಈ ಅವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುವಾಗ ಕೆಳಗಿನ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

(೧) ಪಾಠಗಳ ರಚನಾಕ್ರಮವನ್ನೂ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿಯ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನೂ ಬದಲಿಸಿದ್ದು ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಶಬ್ದಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಆಕಾರಾದಿ ಕ್ರಮದಿಂದ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

(೨) ಪ್ರಯೋಗ ಮತ್ತು ಸಮಾಸ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ವಿಸ್ತಾರಗೊಳಿಸಿದೆ.

(೩) ಮೊದಲನೆಯ ಅವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿಯ “ ಭಾಷಾಂತರ ” ವೆಂಬ ಕೊನೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

(೪) ಸುಮಾರು ೨೦೦೦ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕೊನೆಗೆ ಅಕಾರಾವಿಕ್ರಮದಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಯಾವ ದಾದರೂ ವಾಕ್ಯ ಮುಂತಾದ್ದರ ಅರ್ಥವಾಗಲು ಬೇಕಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳೂ ಈ ಚಿಕ್ಕ ಶಬ್ದ ಸೂಚಿಯಲ್ಲಿ ದೊರಕುವವೆಂದು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಹೇಳಬಹುದು.

ವರ್ಣವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಶಬ್ದವಿಚಾರ ಈ ವಿಭಾಗಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಾಕ್ಯವಿಚಾರವೆಂಬ ಪ್ರಕರಣವು ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕವೆನಿಸುವದು ಸಹಜವದೆ. ವಾಕ್ಯರಚನೆಯ ನೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಶಬ್ದವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಆಯಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಪುಟಗಳು ಮರ್ಯಾದಿತವಾಗಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲದನ್ನೂ ವಾಕ್ಯವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೊಡದೆ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಮತ್ತು ಶಬ್ದವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬರದಿರುವಂತಹವುಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರಕವೆಂದು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಷ್ಟು ಸಾಕು ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿವರಗಳು ಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚನೆಗಳು ಬಂದರೆ ಮೂರನೆಯ ಅವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಲಾಗುವದು.

ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯ, ಎಂ. ಏ. ಡಿ. ಲಿಟಾ. ಪ್ರಾ. ರಂ. ದ. ವಾಡೇಕರ, ಎಂ. ಏ. ಮತ್ತು ಪ್ರಾ. ನಾ. ಅ. ಗೋರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಗುರುವರ್ಯರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ಸುಯೋಗದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಲಾಭವೂ, ಅವರು ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೂ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆಯಲು ತುಂಬಾ ಉಪಯುಕ್ತವಾದವೆಂದು ಹೇಳದಿರನು. ಪ್ರಾ. ವಾಡೇಕರ, ಪ್ರಾ. ಗೋರೆ, ಮತ್ತು ಪ್ರಾ. ಪಟವರ್ಧನ ಇವರು ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಮತ್ತು ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯ ಇವರು ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟು ನನಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೂ, ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳೂ ಆದ ಪ್ರಾ. ವಿ. ಬಾ. ಇನಾಮದಾರ ಎಂ. ಏ. ಇವರು ವಿನೇಚನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ನಿರ್ದೋಷವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸೂಚನೆಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಮೌಲಿಕವಾಗಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನನಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾ. ಇನಾಮದಾರರ ವಿನೇಚಕ ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಶಬ್ದ-ಅರ್ಥಗಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಶೋಧಿಸುವ ಮಾರ್ಮಿಕತೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಪ್ರಾ. ವಾ. ತ್ರೈ. ಸಾಕುರೀಕರ, ಎಂ. ಏ.; ಪ್ರಾ. ದ. ತ್ರೈ. ಸಾಕುರೀಕರ. ಎಂ. ಎ.; ಎಲ್. ಎಲ್. ಬಿ. ಶ್ರೀ. ಪಾ. ನಾ. ಮುಳೆ, ಬಿ. ಎ. ಬಿ. ಟಿ. ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದಕ -ವಿದ್ವಾನ್ ಗು. ಜ. ಮಂಗಲಗಿ ಎಂ. ಏ.; ಬಿ. ಟಿ. ಇವರೆಲ್ಲರ ಸೂಚನೆಗಳ ಉಪಯೋಗವು ನನಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಸಹಾಯಕ ಗ್ರಂಥಗಳ ಯಾದಿಯನ್ನು ಬೇರೆಡೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಶಬ್ದ ಸೂಚಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುವಾಗ ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ. ಕೃ. ವಿ. ದೇಶಪಾಂಡೆ ಇವರ ನೆರವು ತುಂಬಾ ಆಗಿದೆ.

ಮಾಡರ್ನ್ ಬುಕ್‌ಡಿಪೋದವರು ಎಂದಿನಂತೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಸುವ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡರು ಮತ್ತು ಚಿತ್ರಶಾಳಾ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಮಾಡರ್ನ್ ಬುಕ್‌ಡಿಪೋದ ಕರ್ತವ್ಯ ಕುಶಲ ಸಂಚಾಲಕರಾದ ಕೈ. ನಾರಾ ಯಣರಾವ ಭಡೆಯವರು ಇದೀಗ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸಿದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಕೈ. ವಾ. ಶ್ರೀ ಭಡೆಯವ ರದು. ಯುದ್ಧೋತ್ತರ ಬಂದ ತುಟ್ಟಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು ಕಠಿಣವೇಸರಿ. ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೈ. ವಾ. ಭಡೆಯವರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಈ ಎರಡನೆಯ ಆವೃತ್ತಿಯು ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಇಲ್ಲವೆಂದು ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಪತ್ನಿ ಶ್ರೀ. ಕಮಲಾಬಾಯಿ ಭಡೆ, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ. ಪ್ರ. ಕಾನಿಟಕರ, ಎಂ. ಎ. ಇವರು ಕೈ. ವಾ. ಭಡೆ ಇವರು ಕಣ್ಮರೆಯಾದ ಕೊರತೆಯು ಅನಿಸದಂತೆಯೂ ಮತ್ತು ಮೊದಲಿನಂತಹ ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದಲೇ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ಸಂಸ್ಥೆ, ಗ್ರಂಥಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಲೇಖಕರು ಇವರೆಲ್ಲರ ಅಭಾರವನ್ನು ನಾನು ಮನ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ ಭಾಷೆ, ವ್ಯಾಕರಣ ಮತ್ತು ವಾಚ್ಛಯ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಓದುಗರಿಗೆ ಅಭಿರುಚಿಯು ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ಉಂಟಾದರೆ ನಾನು ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆನೆಂದು ತಿಳಿಯುವೆನು.

ನಿಜಾಪುರ

ಶ್ರೀ. ರ. ಭಡೆ

೧-೧೧-೧೯೫೧

ಅನುವಾದಕರ ಮಾತು

ಇದು ಎರಡನೆಯ ಆವೃತ್ತಿಯಾದರೂ ಮೊದಲನೆಯ ಆವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದು ಅನೇಕ ಹೊಸ ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಮೂಲ ಲೇಖಕರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ ಭಾಷೆಯ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದದ ಶೈಲಿಯು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಅರ್ಥ ಮಾಗಧೀ ಭಾಷಾಭ್ಯಾಸಿಗಳು ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಅನುವಾದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಾ. ಶ್ರೀ. ರ. ಭಡೆಯವರಿಗೂ ಪ್ರಕಾಶನಗೊಳಿಸಲು ಮುಂದೆಬಂದ ದಿ ಸ್ಕೂಡಂಟ್ಸ್ ಓನ್ ಬುಕ್‌ಡಿಪೋ ಧಾರವಾಡದವರಿಗೂ ತುಂಬಾ ಅಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

೧-೩-೧೯೫೨

— ಗು. ಜ. ಮಂಗಲಗಿ

ಡಾ. ಎಸ್. ಸಿ. ನಂದಿಮಠ.

ಎಂ. ಏ., ಪಿ. ಎಚ್. ಡಿ. (ಲಂಡನ್)

ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್, ಬಸವೇಶ್ವರ ಕಾಲೇಜು, ಬಾಗಲಕೋಟೆ.

ಪ್ರಾ. ಶ್ರೀ. ರ. ಭಿಡೆಯವರು ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಶ್ರೀ. ಗು. ಜ. ಮಂಗಲಗಿಯವರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿರುವರು. ಮೂಲ ಗ್ರಂಥದ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ, 'ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯರವರು ಪ್ರಾ. ಭಿಡೆಯವರು ವ್ಯಾಕರಣದಂತಹ ನೀರಸ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸುಲಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ,' ಎಂದು ಅಂದಿರುವರು. ಸಂಸ್ಕೃತದ ಬದಲಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಗಧೀಯವನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲಾಂತರದ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವಂತೆ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಸುಮಾರು ೧೫ ವರುಷಗಳಾದವು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇದರ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವರು ಮತ್ತು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವರು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಗ್ರಂಥಗಳಿರುವುದು ಕಡಿಮೆ. ಇದನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮನನ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧೀಯ ಉಚ್ಚ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತಳಹದಿಯಾದಂತಾಗುವದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಲಾಭಪಡೆಯುವರೆಂದು ಭರವಸೆ.

ಬಾಗಿಲುಕೋಟೆ.

ಶಿ. ಚಿ. ನಂದಿಮಠ.

೧೪-೭-೧೯೫೨.

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

೧	ಅರ್ಧಮಾಗಧಿ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಸಿಂಹಾವಲೋಕನ	೧-೭
೨	ವರ್ಣವಿಚಾರ	೮-೪೪
	(ಅ) ವರ್ಣ ಮಾಲೆ	೮
	(ಆ) ಸ್ವರಗಳು	೯
	(ಇ) ಅಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳು	೧೩
	(ಈ) ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳು	೨೪
	(ಉ) ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಪಟ್ಟಿ ...	೩೫
	(ಊ) ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನು ಸುಲಭಮಾಡುವ ಉಪಾಯಗಳು ...	೩೯
	(ಋ) ಸಂಧಿವಿಚಾರ	೪೧
೩	ಶಬ್ದವಿಚಾರ	೪೫-೧೯೨
	(೧) ಶಬ್ದವಿಚಾರ	೪೫
	(೨) ಶಬ್ದಗಳ ಕೋಷ್ಟಕ	೪೮
	ಪಾಠ ೧ ವರ್ತಮಾನಕಾಲ	೪೯
	ಪಾಠ ೨ ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು	೫೫
	ಪಾಠ ೩ ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು	೬೦
	ಪಾಠ ೪ ಇ ಮತ್ತು ಀ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು	೬೪
	ಪಾಠ ೫ ಔ ಮತ್ತು ಋ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು	೭೦
	ಪಾಠ ೬ ಭೂತಕಾಲ	೭೫
	ಪಾಠ ೭ ವಿಶೇಷಣಗಳು	೭೯
	ಪಾಠ ೮ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ	೯೩
	ಪಾಠ ೯ ಸರ್ವನಾಮಗಳು	೧೦೦
	ಪಾಠ ೧೦ ಅಜ್ಞಾರ್ಥ ಮತ್ತು ವಿದ್ವಾರ್ಥ	೧೦೭
	ಪಾಠ ೧೧ ಅನಿಯಮಿತ ನಾಮಗಳು	೧೧೫
	ಪಾಠ ೧೨ ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ ಕರ್ಮಣಿ ಮತ್ತು ನಾಮಧಾತುಗಳು	೧೨೨
	ಪಾಠ ೧೩ ಧಾತುಸಾಧಿತ-ವರ್ತಮಾನಕಾಲವಾಚಕ	೧೩೧
	ಪಾಠ ೧೪ ಧಾತುಸಾಧಿತ-ಭೂತಕಾಲವಾಚಕ ...	೧೩೯
	ಪಾಠ ೧೫ ಧಾತುಸಾಧಿತ-ವಿದ್ವಾರ್ಥ, ಕರ್ಮಣಿ ಮುಂ	೧೪೮

	(ಅ) ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳು	೧೬೦
	(ಆ) ಕೃದಂತ ಅವ್ಯಯಗಳು	೧೬೧
	(ಇ) ಕೃದಂತಗಳ ಉಪಯೋಗ	೧೬೧
	ಪಾಠ ೧೬ ಅವ್ಯಯಗಳು	೧೬೨
	ಪಾಠ ೧೭ ಪ್ರಯೋಗ ವಿಚಾರ	೧೬೯
	ಪಾಠ ೧೮ ಸಮಾಸ ವಿಚಾರ	೧೭೯
	(ಅ) ಸಮಾಸಗಳ ಪಟ್ಟಿ	೧೯೨
೪	ವಾಕ್ಯವಿಚಾರ	೧೯೩-೧೯೮	
	(ಅ) ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕ	೧೯೩
	(ಆ) ವಾಕ್ಯರಚನೆ	೧೯೩
	(ಇ) ವಿಭಕ್ತಿ ವಿಚಾರ	೧೯೬
೫	ಪರಿಶಿಷ್ಟಗಳು	೧೯೯-೨೦೧	
	(ಅ) ಕೆಲವು ರೂಢಿಯ ಪದ ಪ್ರಯೋಗಗಳು	೧೯೯
	(ಆ) ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿಯ ಇಂಗ್ಲೀಷ್-ಕನ್ನಡ			
	ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳು	೨೦೦
೬	ಶಬ್ದಕೋಶ	೨೦೨-೨೩೭	
	ಒಪ್ಪೋಲೆ	೨೩೮

ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಸಿಂಹಾನಲೋಕನ.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಕೃತ.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆ ಇಂದು ಕೇವಲ ಗ್ರಂಥಸ್ಥವಾಗಿದ್ದರೂ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರದ ಭಾಷೆಯಾಗಿತ್ತೆಂಬದನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದು. ಜನತೆಯಲ್ಲಿಯ ಉಚ್ಚಾರಭೇದದಿಂದ ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯ ಸ್ವರೂಪವೇ ಬದಲಾಗುವದುಂಟು. ಆಗ ಅಂತಹ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಯೇ ವಿಚಾರಿಸಬೇಕಾಗುವದು. ಇದುವೇ ಭಾಷಾಪ್ರಭೇದಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವದು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯ ಉಚ್ಚಾರಗಳು ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅದು ಬಳಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೂ ಉಚ್ಚ ವರ್ಣದವರನ್ನುಳಿದು ಇತರರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತೆಂದೇ ಕಂಡು ಬರುವದು. ಉಚ್ಚಾರ ಭೇದದಿಂದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳು ತಲೆದೋರುವದುಂಟು. ಈ ಉಚ್ಚಾರ ಭೇದಕ್ಕೆ ದೇಶ ವಿಭೇದವೂ ಜಾತಿ ಉದ್ಯೋಗ ಮೊದಲಾದವೂ ಕಾರಣವಾಗುವವೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗದು. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಪ್ರಭೇದವನ್ನು ಇಂದು ಕಾಣಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತವು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಬಳಕೆಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿರುತ್ತಿರುವಾಗ ವಿವಿಧ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಳೆದು ಪ್ರಾಕೃತವಾಯಿತು. ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ದೇಶಭೇದದಿಂದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಕೃತಗಳುಂಟಾದವು.

ಕೆಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರು ‘ಸಂಸ್ಕೃತ’ ಮತ್ತು ‘ಪ್ರಾಕೃತ’ ಈ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿಯ ಧಾತ್ವರ್ಥವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುತ್ತ ಪ್ರಾಕೃತವು ಮೊದಲು ಇರಬೇಕೆಂದೂ ಅನಂತರ ಶುದ್ಧ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತೊಂದಿ ಸಂಸ್ಕಾರ ಒಡೆದು ಸಂಸ್ಕೃತವಾಯಿತೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಯುಕ್ತಿವಾದವು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಇತರ ಅನೇಕ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತವೇ ಪ್ರಾಚೀನವೆಂದು ಕಂಡುಬರುವದು. ಅದನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವದು ಇಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಸಂಸ್ಕೃತದ ಪ್ರಾಂತಿಕ ಭೇದವೇ ಪ್ರಾಕೃತವೆಂದಂತಾಯಿತು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಗಿನ ಪ್ರಾಂತ ಭೇದಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದು ಯುಕ್ತವು. ಆರ್ಯಾನತದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ವಿಭಾಗಗಳು ಇದ್ದವೆಂದು ಕಂಡುಬರುವದು.

(೧) ಶೂರಸೇನ— ದಿಲ್ಲಿ, ಆಗ್ರಾ, ಮಥುರೆಯ ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶ.

(೨) ಪಿಶಾಚ—ಸಂಜಾಯದ ಉತ್ತರಭಾಗ ಮತ್ತು ವಾಯವ್ಯ ಸರಹದ್ದಿನ ಪ್ರಾಂತ.

(೩) ಮಗಧ—ಬಂಗಾಲ ಮತ್ತು ಬಿಹಾರ.

(೪) ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ—ನರ್ಮದೆಯ ದಕ್ಷಿಣದ ಪ್ರದೇಶ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಂತದ ಹೆಸರೇ ಭಾಷೆಯ ಹೆಸರಾಗುವದು. ಬಂಗಾಲೀ, ಸಿಂಧೀ ಮೊದಲಾದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶೂರಸೇನೀ, ಪೈಶಾಚೀ, ಮಗಧೀ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀ ಎಂದು ಪ್ರಾಕೃತ ಭೇದಗಳಾದವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇವು ನಾಲ್ಕು ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಾಕೃತಗಳು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀ ಪ್ರಾಕೃತಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವವಿದೆ. ವರರುಚಿ, ಹೇಮಚಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಕೃತ ವ್ಯಾಕರಣಕಾರರು ಮೊದಲು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀ ಪ್ರಾಕೃತದ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಅಮೇಲೆ ಇತರ ಪ್ರಾಕೃತಗಳು ಅದರಿಂದ ಹೇಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗುವವು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು “ಶೇಷಂ ಪ್ರಾಕೃತವತ್” ಎಂದು ಮುಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಪ್ರಾಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತ ಬಂದು ಅವಾಚೀನ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳುಂಟಾದವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂದಿನ ಹಿಂದೀ, ಮರಾಠೀ, ಗುಜರಾಥೀ ಇವುಗಳಿಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೂ ಇರುವ ನಡುವಿನ

ಸ್ಥಿತಿಯೆ ಪ್ರಾಕೃತವೆಂದರೂ ತಪ್ಪಾಗದು. ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ ಭಾಷೆಯು ಪ್ರಾಕೃತದ ಒಂದ ಮಿಶ್ರ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದೆ.

ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ ಭಾಷೆಯ ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆ.

‘ಅರ್ಥ’ ಮತ್ತು ‘ಮಾಗಧೀ’ ಎಂಬ ಎರಡು ಪದಗಳಿಂದಾದ ಸಾಮಾಸಿಕ ರಬ್ಧವು ‘ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ’ ಯಾಗಿದೆ “अर्थ मागध्याः” ಎನ್ನುವದರಿಂದ ಮಾಗಧೀ ಭಾಷೆಯ ಅರ್ಥ ಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳದ್ದೆಂದು ಅರ್ಥವನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಕ್ಷೇಳವದೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ‘ಅರ್ಥ’ ಇದು ಮಾಗಧೀ ಭಾಷೆಗೆ ಸಂಖ್ಯಾನಾಚಕವಾಗಿ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿರದೆ ‘ಮಗಧ’ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು “अर्थ मगधस्येयम्” ಎಂದು ಅದರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯುವದು ಯುಕ್ತವಾದುದು. ಮತ್ತು ‘पोराणमद्रमागहभासानिययं हवइ सुत्तं’ ಮತ್ತು ‘मगहद्रविसयभासानिवद्धं अद्रमागहं’ ಎಂಬ ಎರಡು ಮೂಲಗಳಿಂದ ಈ ವಿಚಾರವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಗಧ ದೇಶದ ಕೆಲವೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವದರಿಂದ ಮಾಗಧೀ ಭಾಷೆಯ ಕೆಲವು ಲಕ್ಷಣಗಳು ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಮಾಗಧೀ ಪ್ರಾಕೃತಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀ ಪ್ರಾಕೃತದೊಡನೆ ಇದರ ಹೋಲಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವದೆಂದು ಕಂಡುಬರುವದು. ಇದೊಂದು ವಿಚಿತ್ರವೇ ಸರಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮಗಧ ಪ್ರಾಂತದ ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾಗವೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯ ಮೂಲ ಸ್ಥಾನವೆನ್ನಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಮಾಗಧೀ ಮತ್ತು ಶೌರಸೇನೀ ಭಾಷೆಗಳೊಡನೆ ಅದರ ಸಂಬಂಧ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ದೂರದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದೊಡನೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಮ್ಯವು ತೋರುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ಪೂ. ೩೦೦ ರ ಸುಮಾರಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಗಧದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಬರಗಾಲವಾಗಲು ಅನೇಕ ಜೈನ ಸಾಧುಗಳು ಅಲ್ಲಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿಯೆ ಇವರು ನೆಲೆಸಿದುದರಿಂದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀ ಪ್ರಾಕೃತದ ಪ್ರಭಾವವು ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗಲು ಅವಕಾಶವಾಯಿತು.

ಪ್ರಾಕೃತದ ಉತ್ಪತ್ತಿಕಾಲ.

ಕ್ರಿಸ್ತಶಕದ ಎರಡನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಕೃತ ಭಾಷೆಗಳು ಉಂಟಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಡಾ. ಭಾಂಡಾರಕರರೂ, ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ

ಬರುವ ಪ್ರಾಕೃತವೂ, ಮತ್ತು ಜೈನ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀ ಪ್ರಾಕೃತವೂ ಕ್ರಿಸ್ತರಕದ ಮೂರನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಡಾ. ಚತರ್ಜಿಯವರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ 'ಅಶ್ವಘೋಷ' ವೆಂಬ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಜೈನ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯ ಉಲ್ಲೇಖವಿದ್ದು ಈ ನಾಟಕದ ಕಾಲವು ಕ್ರಿಸ್ತರಕದ ಒಂದನೆಯ ಶತಮಾನವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಜೈನ ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯ ಭಾಷೆಯೂ ಕ್ರಿ. ಶ. ೮೫ ರ ಸುಮಾರದ ಮಧುರೆಯ ಶಿಲಾಲಿಪಿಯ ಭಾಷೆಯೂ ಸರಸ್ವರ ಹೋಲಿಕೆಯುಳ್ಳವಾಗಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಕ್ರಿ. ಶ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ೪ ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮೂರನೆಯ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ ಭಾಷೆಯು ತಲೆದೋರಿರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಯಾವದೊಂದು ಭಾಷೆಯು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಲ್ಪಡಲು ಅದು ಮೊದಲು ಎರಡು ಮೂರುನೂರು ವರ್ಷವಾದರೂ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಾಗಿರಬೇಕು.

ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ ಮತ್ತು ಜೈನಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀ.

ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ ಮತ್ತು ಜೈನಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀ ಎರಡೂ ಪ್ರಾಕೃತಗಳು ಒಂದೇಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅನಿಸುವುದುಂಟು. ಯಾಕಂದರೆ ಎರಡರಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಕರಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೋಲಿಕೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ. ಎರಡೂ ಪ್ರಾಕೃತಗಳಲ್ಲಿ ಜೈನ ವಾಚ್ಯಯವು ದೊರೆಯುವದು. ಆದರೂ ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ಅಂತರವಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ವ್ಯಾಕರಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಭೇದಗಳಿವೆ. ಪಠನುಚರಿಯಂ, ಸಮರಾಇಚ್ಛಕಹಾ, ಮೊದಲಾದ ಚರಿತ್ರಾತ್ಮಕವಾದ ಲಲಿತವಾಚ್ಯಯವು ಜೈನಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀ ಪ್ರಾಕೃತದಲ್ಲಿದೆ. ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ ಭಾಷೆಯು ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದು ಆರ್ಷ (ಋಷಿಪುಣೀತ) ಭಾಷೆ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಶ್ವೇತಾಂಬರ ಜೈನರ ಧಾರ್ಮಿಕಗ್ರಂಥಗಳೆಲ್ಲ ಈ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಹೀಗೆ ವಿಷಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಈ ಎರಡೂ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭೇದವಿದೆ.

ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ ವಾಚ್ಯಯ.

ಶ್ವೇತಾಂಬರ ಜೈನರ ಧಾರ್ಮಿಕಗ್ರಂಥಗಳೆಲ್ಲ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಅವು ಒಟ್ಟು ೪೬ ಇವೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ಉಪಲಬ್ಧವಿಲ್ಲ. ಈ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ವಿಭಾಗಮಾಡುವರು.

(೧) ಅಂಗ (ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೨)

ಆಯಾಂಗ (ಆವಾಂಗ); ಸ್ವಯಂಗ (ಸ್ವಕೃತಾಂಗ); ಠಾಂಗ (ಸ್ಥಾನಾಂಗ); ಸಮವಾಯಂಗ (ಸಮವಾಯಂಗ); ವಿಯಾಹಪಣಗತಿ (ವ್ಯಾಖ್ಯಾಪ್ರಜ್ಞಾತಿ ಅರ್ಥವೂ ಭಗವತೀಮೃತ); ನಾಯಾಧರ್ಮಕಹಾಂ (ಜ್ಞಾತೃಧರ್ಮಕಹಾಂ); ಉವಾಸಗದಸಾಂ (ಉಪಾಸಕದಶಾ); ಅಂತಗಡದ-
ಸಾಂ (ಅಂತಗಡದಶಾ); ಅಣುತರೋವಾಹಯ (ಅನುತರೋಪಪಾತಿಕ); ಪಣಾಹಾಗರಗಾಂ (ಪ್ರಶ್ನ-
ವ್ಯಾಕರಣಾನಿ); ವಿವಾಗಸುಂ (ವಿವಾಗಮೃತ) ಮುಂತು ದಿವಿವಾ (ದಿವಿವಾದ);

(೨) ಉಪಾಂಗ (ಗ್ರಂಥಸಂಖ್ಯೆ ೧೨)

ಅವಾಹಯ (ಅವಾಹಯ); ಸಾಯಪಸೇಗಜ (ಸಾಯಪಸೇ ಯ); ಜಿವಾಜಿವಾಭಿಗ-
ಮಸುತ (ಜಿವಾಜಿವಾಭಿಗಮಮೃತ); ಪಣವಗಾ (ಪಣವಗಾ); ಸೂರಿಯಪಣಗತಿ (ಸೂರಿಯಪಣಗತಿ);
ಜಮ್ಬದ್ವೀಪಪಣಗತಿ (ಜಮ್ಬದ್ವೀಪಪಣಗತಿ); ಚಂದ್ರಪಣಗತಿ (ಚಂದ್ರಪಣಗತಿ); ನಿರಯಾವಲಿ;
ಕಪ್ಪವಡಿಂಸಿಂ (ಕಪ್ಪವಡಿಂಸಿಂ); ಪುಷ್ಪಿಯಾಂ (ಪುಷ್ಪಿಯಾಂ); ಪುಷ್ಪಚ್ಚಲಿಂ (ಪುಷ್ಪಚ್ಚಲಿಂ);
ವಹ್ನಿದಸಾಂ (ವಹ್ನಿದಸಾಂ).

(೩) ಪುಂಕಿಂ (ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೨)

ಚತುರಂಗ (ಚತುರಂಗ); ಅತುರಪಂಚಕಾಂ (ಅತುರಪಂಚಕಾಂ); ಭಕ್ತಪರಿಜ್ಞಾ
(ಭಕ್ತಪರಿಜ್ಞಾ); ಸಂಧಾರ (ಸಂಧಾರ); ತಂಜಲವೇಯಾಲಿಯ (ತಂಜಲವೇಯಾಲಿಯ); ಚಂದಾವಿಜ್ಞಾ
(ಚಂದಾವಿಜ್ಞಾ); ದೇವಿದತ್ತವ (ದೇವಿದತ್ತವ); ಗಣಿವಿಜ್ಞಾ (ಗಣಿವಿಜ್ಞಾ); ಮಹಾಪಂಚಕಾಂ
(ಮಹಾಪಂಚಕಾಂ); ವೀರತ್ಯವ (ವೀರತ್ಯವ).

(೪) ಛೇದಸೂತ್ರ (ಗ್ರಂಥಸಂಖ್ಯೆ ೨)

ನಿಸಿಹ (ನಿಸಿಹ); ಮಹಾನಿಸಿಹ (ಮಹಾನಿಸಿಹ); ಛೇದವಹಾರ (ವ್ಯವಹಾರ);
ಆಯಾರದಸಾಂ (ಆಯಾರದಸಾಂ); ಬೃಹತ್ಕಲ್ಪಸೂತ್ರ; ಪಂಚಕಲ್ಪ (ಪಂಚಕಲ್ಪ).

(೫) ಮೂಲ ಸೂತ್ರ (ಗ್ರಂಥಸಂಖ್ಯೆ ೨)

ಉತ್ತರಜ್ಞಾನ (ಉತ್ತರಜ್ಞಾನ); ಆವಸ್ಸಯ (ಆವಸ್ಸಯ); ದಸವೇಯಾಲಿಯ (ದಶ-
ವೇಯಾಲಿಯ); ಪಿಂಡ [ಅಂ] ನಿಜ್ಜುತಿ (ಪಿಂಡ [ಅಂ] ನಿಜ್ಜುತಿ).

(೬) ಇತರ (ಗ್ರಂಥಸಂಖ್ಯೆ ೨)

ನಂದಿಸುತ (ನಂದಿ ಸೂತ್ರ); ಅಣುಯೋಗದಾರಸುತ (ಅಣುಯೋಗದಾರ ಸೂತ್ರ).

* ಕೊನೆಯ ಗ್ರಂಥವು ಈಗ ಉಪಲಬ್ಧವಿಲ್ಲ.

ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ ಭಾಷೆಯು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಪ್ರಾಕೃತಗಳ
 ಬೆಲ್ಲೊಂದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದು
 ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದ್ದಂತೆ ಹಲವು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು
 ಕೊಂಡರೂ ಅನೇಕ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚಾರ ಸುಗಮತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ
 ವ್ಯತ್ಯಾಸಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಇವರಿಂದ ಪ್ರಾಕೃತದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೂ
 ಉಳಿದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆಯೆನ್ನ
 ಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಅನೇಕ ಶಬ್ದಗಳು ಬಂದಿದ್ದರೂ ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ
 ಸಂಬಂಧ ಹತ್ತದ ಕೆಲವು ಶಬ್ದಗಳೂ ಉಂಟು. ಈ ಶಬ್ದಗಳು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ
 ಭಾಷೆಯಿಂದ ಸೇರಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಯಾವುದೊಂದು ಭಾಷೆಯು
 ಯಾವ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಬರುವದೋ ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ರೂಢವಾದ
 ಭಾಷೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದುಂಟು. ಇದಲ್ಲದ ರಾಜ
 ಕೀಯ ವ್ಯವಹಾರದ ಅಥವಾ ರಾಜಭಾಷೆಯ ಪ್ರಭಾವವೂ ಭಾಷೆಯಮೇಲೆ
 ಆಗದಿರದು. ಇಂದಿನ ಕನ್ನಡನನ್ನೇ ನೋಡಿದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮರಾಠಿ-
 ಉರ್ದು, ಪರ್ಷಿಯನ್, ಇಂಗ್ಲೀಷು ಮೂಲವಾಗಿರುವ ಶಬ್ದ ರೂಪಗಳು, ಸೇರಿರು
 ವದೂ ವಾಕ್ಯರಚನೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅವುಗಳ ರೀತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ
 ಬೆರೆತಿರುವದೂ ಕಂಡುಬರುವದು. ಹೀಗೆ ಪ್ರಾಕೃತಗಳು ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದ
 ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲವಾಗಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತೇತರ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಶಬ್ದಗಳು
 ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಮೂಲ
 ವನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುವದೂ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಭಾಷಾ
 ವಿದರು ದೇಶೀ ಅಥವಾ ದೇಶ್ಯ ಶಬ್ದಗಳೆಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಥ
 ಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಪ್ರಕಾರದ ದೇಶ್ಯ ಶಬ್ದಗಳೂ ಉಂಟು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ
 ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಕೃತದ ಮೂಲದಿಂದಲೇ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವುಗಳ
 ಸ್ವರೂಪವು ಆ ಒಗೆಯ ಯಾವ ಸುಳಿವೂ ಹತ್ತದಷ್ಟು ಬದಲಾಗಿರುವುದರಿಂದ
 ದೇಶ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಅನ್ನಬಹುದು. ಇದಲ್ಲದೆ
 ಕೆಲವು ಶಬ್ದಗಳು 'ದ್ರಾವಿಡಭಾಷೆ'ಗಳಿಂದ ಬಂದಿರಲೂ ಸಾಕು. ಹೀಗೆ
 ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಹತ್ತ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೆಲ್ಲ 'ದೇಶೀ' ಎಂದು ಹೇಳಿ
 ಬಿಡುವುದುಂಟು. ಇಂಗ್ಲೀಷರು ಹಿಂದೀಯರಿಗೆಲ್ಲ 'ನೇಟಿವ್ಸ್' ಎಂದು
 ಹೇಳಿದಂತೆ.

ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯ ಶಬ್ದ ಸಂಪತ್ತಿಯನ್ನು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ವಿಭಾಗಿಸಬಹುದು.

ಶಬ್ದಗಳು

ತತ್ಸಮ	ತದ್ಭವ	ದೇಶೀ ಅಥವಾ ವೇದ್ಯ
ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಏನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾಗದೆ ಬಂದ ಶಬ್ದಗಳು.	ಉಚ್ಚಾರ ಸುಗಮತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವರ್ಣವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿ ಉಂಟಾದ ಶಬ್ದಗಳು.	ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲವು ಸಿಕ್ಕಿ ದಿರುವ ಶಬ್ದಗಳು.
ಉದಾ: - ದೇವ, ಕಮಲ, ನರ ಮುಂತಾದವು.	ಮಣುಸ್ಸ [ಮನುಷ್ಯ] ಪುರಿಸ [ಪುರುಷ] ವಾಣರ [ವಾನರ] ಮುಂತಾದವು.*	ಉದಾ: ಬಪ್ಪ, ಬೊಕ್ಕಡ ಮುಂತಾದವು.†

ಕನ್ನಡ ಶಬ್ದಸಂಪತ್ತಿಯೂ ಇದೇ ತೆರನಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

* ಈ ಬಗೆಯ ಶಬ್ದಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.

† ಈ ಬಗೆಯ ಶಬ್ದಗಳು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಈವೆ.

ವರ್ಣವಿಚಾರ

ವರ್ಣಮಾಲೆ.

ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಶಬ್ದವಾಗುವದು. ಒಂದು ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಅಕ್ಷರಗಳಿರಬಹುದು. ಅಕ್ಷರದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೂಪವೇ ವರ್ಣವೆನಿಸುವದು. ವರ್ಣವು ಭಾಷೆಗೆ ಅವಿಭಾಜ್ಯವಾದ ಪರಮಾಣುವಿದ್ದಂತೆ. ಆದರೆ ವರ್ಣದಲ್ಲಿಯೂ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರಗಳುಂಟು. ಸ್ವಂತ್ರವಾದ ಅಥವಾ ಸ್ವಯಂ ಪೂರ್ಣವಾದ ಉಚ್ಚಾರವುಳ್ಳವುಗಳು ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಣದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಉಚ್ಚಾರ ಪಡೆಯತಕ್ಕವುಗಳು. ಮೊದಲಿನವುಗಳು ಸ್ವರಗಳೆಂದೂ ಎರಡನೆಯವುಗಳು ವ್ಯಂಜನಗಳೆಂದೂ ಹೇಳಲ್ಪಡುವವು.

ಅರ್ಥಮಾಗದಿಯಲ್ಲಿಯ ವರ್ಣಗಳೆಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದಲೇ ಬಂದವುಗಳು. ಆದರೆ ಉಚ್ಚಾರ ಸೌಲಭ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲವು ವರ್ಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿರದ ಯಾವ ವರ್ಣವೂ ಅರ್ಥಮಾಗದಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ವರ್ಣಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಕೆಲವೊಂದು ವರ್ಣಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗುವದು. ಇಂಥ ವರ್ಣಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಇಂಥದೇ ಬರುವದೆಂದು ಕೆಲವು ಸ್ಥೂಲ ನಿಯಮಗಳಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಅಪವಾದಗಳೂ ಇವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೊಂದು ಭಾಷೆ ಮೊದಲು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವದು. ಅದು ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಬಂದು ಗ್ರಂಥಸ್ಥವಾಗಹತ್ತಲು ವ್ಯಾಕರಣಕಾರರು ಕೆಲವೊಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಸಾಮ್ಯಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿದ್ದು ಈ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಹೊಂದದ ಪ್ರಯೋಗಗಳೇ ಅಪವಾದಗಳೆನಿಸುವವು.

ವರ್ಣವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ನಾವು ಕೆಳಗಿನ ಮೂರು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಹೇಗೆ ಆಗುವದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

(೧) ಸ್ವರ (೨) ಅಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನ (೩) ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನ.

ಸ್ವರಗಳು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಸ್ವರಗಳು : — ಅ, ಆ, ಇ, ಛ, ಏ, ಉ, ಋ, ೠ, ಌ, ಍, ಔ, ಋ.

ಅರ್ಧಮಾಗಧಿ ಸ್ವರಗಳು : — ಅ, ಆ, ಇ, ಛ, ಏ, ಉ, ಋ.

ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸ್ವರಗಳು : — ಋ, ೠ, ಌ, ಍ ಮತ್ತು ಔ.

ಋ ಕಾರಕ್ಕೆ ಋ ಕಾರದಂತೆ ದೀರ್ಘವಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಋ ಕಾರವು ಋ ವ್ಯಂಜನದೊಡನೆ ಋಌ ಎಂಬ ಧಾತುವಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತೋರುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಉಪಯೋಗವು ಇಲ್ಲವೆಂದರೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಋ, ಌ ಇವು ಉಚ್ಚಾರಕ್ಕೆ ಕಠಿಣವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಋ ಔ ಇವು ಸಂಯುಕ್ತ ಸ್ವರಗಳೆನಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಋ, ಔ ಇವೂ ಸಂಯುಕ್ತ ಸ್ವರಗಳಾದರೂ (ಅ + ಇ ಮತ್ತು ಉ + ಉ) ಅವು ಇ, ಉ ಗಳ ದೀರ್ಘಗಳಂತೆ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುವವು. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಸಂಯುಕ್ತವ್ಯಂಜನವಿದ್ದಾಗ ಅವುಗಳ ಉಚ್ಚಾರವು ಹ್ರಸ್ವವಾಗುವದು. ಉದಾ-ಋಌ > ಋಌ ; ಔಌ > ಔಌ.

ಅ, ಇ, ಉ - ಶುದ್ಧ ಹ್ರಸ್ವ ಸ್ವರಗಳು

ಆ, ಛ, ಏ - ಶುದ್ಧ ದೀರ್ಘ ಸ್ವರಗಳು.

ಋ ಮತ್ತು ಔ - ಹ್ರಸ್ವ ಮತ್ತು ದೀರ್ಘ ಸ್ವರಗಳು.

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯ ಸ್ವರಗಳು ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗುವದು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೂಡ ಬರಬಹುದು. ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಯಾವದು ಬರುವದೆಂಬದಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಿತ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಾಗದಿದ್ದರೂ ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾವ ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಯಾವದು ಬರುವದೆಂಬದನ್ನು ಕೆಳಗಿನ ಕೋಷ್ಟಕದಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿರದ ಸ್ವರಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿ

ಉದಾಹರಣೆಗಳು

*ಕ್ರ	ಅ	ಛೃತ>ಛಯ (ಛಾಪ್ಪ); ತೃಣ>ತಣ (ಡುಲ್ಲು), ತೃಣಾ>ತಣ್ಹಾ (ನೀರಡಿಕೆ), ಮೃತ>ಮಯ (ಸತ್ತ), ಕೃತ>ಕಯ, ಕಡ.
ಕ್ರ	ಇ	ಮೃಗ>ಮಿಗ (ಜಿಗರೆ), ಮಾತೃ>ಮಾಝ (ತಾಯಿ), ಶೃಂಗಾರ>ಸಿಙ್ಗಾರ (ಸಿಂಗಾರ), ನೃಪ>ನಿವ (ಅರಸ), ಶೃಂಗ>ಸಿಂಗ (ಕೋಡು),
ಕ್ರ	ಉ	ಮಾತೃ>ಮಾಝ (ತಾಯಿ), ಪಾತ್ರವ>ಪಾಝ (ಮುಳ್ಳೆ), ಋತು>ಉಝ (ಮುತ್ತು), ಭ್ರಾತೃ>ಭಾಝ (ಅಣ್ಣ - ತಮ್ಮ), ವೃತ್ತಾಂತ>ಉತ್ತಂತ (ಸಮಾಚಾರ).
ಕ್ರ	ರಿ	ಕ್ರಣ>ರಿಗ (ಸಾಲ), ಕ್ರಷಮ>ರಿಸಹ (ಎತ್ತಿ), ಕ್ರಪಿ>ರಿಸಿ, ಕ್ರದ್ಧ>ರಿಢ್ಢ.
ಳ	ಙ್ಗ	ಕ್ರಳ>ಕಿಲಿತ್ತ, ಕ್ರಳಪಿ>ಕಿಲಿತ್ತಿ,
಼	಼	ವೈರ>ವೇರ, ವೈಯ>ವೇಜ್ಜ, ಶೈಲ>ಸೇಲ (ಸರ್ಪತ), ಘೋರಾಂತ>ಘರಾವಣ,
಼	ಅಙ್ಗ	ಕೈಲಾಸ>ಕಙ್ಕಲಾಸ, ದೈತ್ಯ>ದಙ್ಕ, ದೈವ>ದಙ್ಕ, ಚೈತ್ಯ>ಚಙ್ಕ (ಜಿನಮಂದಿರ).
ಔ	ಔ	ಔಷಧ>ಔಸಹ, ಕೌತುಕ>ಕೌಝ, ಗೌರ>ಗೋರ, ಕೌಮುದಿ>ಕೌಮುಙ್ಗ (ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳು).

*ದೀರ್ಘ ಕ್ಷ ಕಾರವು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬದಲೆ ಕಡಮೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವದು. ಕ್ಷ ಕಾರಕ್ಕೆ ಆಗುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೇ ಕ್ಷ ಕಾರಕ್ಕೂ ಆಗುವದುಂಟು. ಇದಲ್ಲದೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರವಲ್ಲದೆ ಕ್ಷ ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಅಸಿಯಮಿತ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೂ ಆಗುವವು. ಉದಾ : ಕೃಷ>ಕುಷ; ಗೃಹಾತಿ>ಗೊಹಙ್ಗ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಶಬ್ದದ ಮೊದಲು ಇರುವ ಕ್ಷ ಕಾರಕ್ಕೆ ರಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುವದು. ಉದಾ : ಕ್ರಪಿ>ರಿಸಿ. ಕ್ರಷಮ>ರಿಸಹ ಮುಂ. ಅದೇ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಶಬ್ದಾರಂಭದ ಕ್ಷ ಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬೇರೆ ಸ್ವರವೂ ಬರುವುದು. ಉದಾ : ಕ್ರಪಿ>ಙ್ಕಪಿ; ಕ್ರದ್ಧಿ>ಙ್ಕಢ್ಢಿ; ಕ್ರಷಮ>ಝಸಹ; ಕ್ರಳ>ಙ್ಕಳ ಮುಂ.

ಔ ಅ ಕೌಶಲ>ಕುಸಲ; ಪೌರ>ಪುರ (ಪಟ್ಟಣ):
ಗೌಡ>ಗುಡ; ಪೌರು>ಪುರು.

ಔ ಆ ಗೌರ>ಗುರು.

ಇತರ ಸ್ವರವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು.

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿರುವ, ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವರಗಳ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರವು ಹೇಗಾಗುವದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾಯಿತು. ಆದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವರವು ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆಯಾಗುವದು. ಇದಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನಿಯಮಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ರೂಪಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿದ್ದು ಅವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ರೀತಿ ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾದರಿಗೆಂದು ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಅರ್ಧಮಾಗಧಿ

ಸ್ವರ	ಸ್ವರ	ಉದಾಹರಣೆಗಳು
ಅ	ಆ	ಸಮೃದ್ಧಿ>ಸಾಮಿರ್ದಿ; ಪ್ರವಚನ>ಪಾವಯನ; ಪ್ರಮುಖ>ಪಾಮೋಖ.
ಅ	ಇ	ದತ್ತ>ದಿತ್ತ; ಪಕ್ವ>ಪಿಕ್ಕ; ಮಥ್ಯಮ>ಮಜ್ಜಿಮ.
ಅ	ಉ	ಸರ್ವಜ್ಞ>ಸರ್ವಜ್ಞು; ಕೃತಜ್ಞ>ಕಯ್ಜನು.
ಅ	ಋ	ಶಯ್ಯಾ>ಸೇಜ್ಜಾ; ಅತ್ರ>ಋತ್.
ಅ	ಌ	(ನೋಡಲ್ಪಟ್ಟರ ಲೋಪವಾಗುವದು) ಅಲಾಬ್>ಲಾಙ; ಅರಣ್ಯ>ರಣ್ಣ; ಅಪಿ>ಪಿ.
ಆ	ಅ	ಯಥಾ>ಜಹ; ತಥಾ>ತಹ.
ಆ	ಇ	ಸದಾ>ಸಹ; ಆಚಾರ್ಯ>ಆಹ್‌ರಿಯ.
ಆ	ಋ	ಗ್ರಾಹ್ಯ>ಗೇಜ್ಜ; ಮಾತ್ರ>ಮೇತ್ತ.
ಆ	ಌ	ಆದ್ವಿ>ಆಱ್ಲ; ಆಲಿ>ಆಲಿ.
ಇ	ಅ	ಹರಿದ್ರಾ>ಹಲಿಹಿ; ಶಕುನಿ>ಸುಣ.
ಇ	ಉ	
ಇ	ಋ	ಪಿಂಡ>ಪೇಂಡ; ಸಿನ್ದೂರ>ಸೇನ್ದೂರ; ಮಿರಾ>ಮೇರಾ.

ಇ	೦	(ಸ್ವರಲೋಪ) ಇತಿ > ತಿ, ತಿ.
ಇ	ಇ	ಪಾನೀಯ > ಪಾಣಿಯ; ಅಲೀಕ > ಅಲಿಯ; ತೃತೀಯ > ತದ್ವ.
ಇ	ಉ	ಜೀರ್ಣ > ಜುಣ್ಣ
ಇ	ಏ	ಕೀಡ್ವ > ಕೇರಿಸ; ಆಪೀಡ > ಆಮೇಲ; ನीड > ನೆಡು.
ಉ	ಅ	ಮುಕುಲ > ಮಠಲ; ಮುಕುಟ > ಮಠಡ; ಗರುಕ > ಗರು.
ಉ	ಐ	ಪುರುಷ > ಪುರಿಸ; ಮುಕುಟ > ಮಿಠಡಿ.
ಉ	ಒ	ಪುಷ್ಕರ > ಪೊಕ್ಕರ; ಪುಷ್ಕರಿಣಿ > ಪೊಕ್ಕರಿಣಿ; ಮುಢರ > ಮೊಗರ; ತುಂಡ > ತೊಂಡ.
ಉ	೦	(ಲೋಪ) ಉದಕ > ದಗ.
ಊ	ಉ	ಕೌತೂಹಲ > ಕೊತುಹಲ.
ಊ	ಏ	ನೂಪುರ > ನೊಪುರ.
ಊ	ಒ	ಕೂರ್ಪರ > ಕೊಪ್ಪರ; ಮೂಲ್ಯ > ಮೊಲ್ಲ; ತಾಮ್ಬೂಲ > ತಂಬೊಲ.
ಏ	ಐ	ಏಕ > ಏಕ > ಐಕ.
ಒ	ಉ ಊ	ಒಘ > ಉಘ; ಸೌಖ್ಯವಾಸ > ಸೂಸಾಸ.

ಮೇಲಿನ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಬರುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವದು. ಆದರೂ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಅಪವಾದಗಳಿರುವವೆಂಬುದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಡಬೇಕು.

(೧) ಮುಂದೆ ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನವಿದ್ದರೆ ಹಿಂದಿನ ಸ್ವರವು ಹ್ರಸ್ವವಾಗುವದು. ಉದಾ—ಕ್ಷೇತ್ರ > ಕ್ಷೇತ; ಮೋಕ್ಷ > ಮೊಕ್ಕ. (ಕನ್ನಡದ ಎ, ಒ ಗಳಂತೆ ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕು.)

(೨) ದೀರ್ಘ ಸ್ವರವು ಅನುಸ್ವಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೆ ಅದು ಹ್ರಸ್ವವಾಗುವದು. ಉದಾ—ಇದಾನಿಮ್ > ಇದಾಣಿ; ಮಾಸ > ಮಸ.

(೩) ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ಮೊದಲನೆಯ ಪದದ ಅಂತ್ಯಸ್ವರವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹ್ರಸ್ವವಾಗುವದು. ಉದಾ— ಮಿಕ್ಷಾಕಾಲ > ಮಿಕ್ಕಕಾಲ; ನದೀತಟಾಕ > ನಡಿತಲಾಯ.

(೪) ಯಾವದೊಂದು ಪದದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಜೋರು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅದರ ಅಂತ್ಯ ಸ್ವರವು ದೀರ್ಘವಾಗುವದು. ಉದಾ— ಉದಾ— ಉದಾ—

ಖಿನ್ಯಾಮೇವ ಮುಂ. ಆದರೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ದೀರ್ಘವು ಹ್ರಸ್ವವಾಗುವದು. ಉದಾ—
ಕುಲಾ<ಕುಲಲ; ಅನೀಕ<ಅಣಿಕ; ಅನ್ಯಥಾ<ಅನ್ಯಹ.

ವಿಸರ್ಗ.

ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಗದ ಉಪಯೋಗವೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ಉಚ್ಚಾರಕ್ಕೆ ಕಠಿಣವೆನಿಸುವದು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಗವು ಶಬ್ದದ ಕೊನೆಗೆ ಅಥವಾ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವದು. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಗವಿರುವ ಶಬ್ದಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳೊಡನೆ ಮಾಡಲಾಗುವದು. ಕೊನೆಗೆ ಬರುವ ವಿಸರ್ಗವು ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಹೊಂದುವದೆಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ತಿಳಿಯುವಾ.

(೧) ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದ ಅಥವಾ ಪದದ ಕೊನೆಗೆ ಅಥವಾ ಬಂದರೆ ಅದು ವಿಸರ್ಗವಾಗುವದು. ಅಂತ್ಯವಿಸರ್ಗದಹಿಂದೆ ಆ ಇದ್ದರೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಕೂಡಿ ಆ ಆಗುವದು.

ಉದಾ—ದೇವ:>ದೇವೋ; ನರ:>ನರೋ; ತತ:>ತತೋ; ಯತ:>ಯತೋ; ಪುಣ:>ಪುಣೋ; ಅತ:>ಅತೋ; ಪ್ರಾತ:>ಪ್ರಾತೋ; ಅಹ:>ಅಹೋ; ಸರ್ವತ:>ಸರ್ವತೋ ಮುಂ.

* ಆದರೆ ಅನೇಕ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣಾವ್ಯಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಗದ ಹಿಂದೆ ಆ ಇದ್ದರೂ ಆ ಆಗದೆ ಏ ಆಗಿರುವದು. ಉದಾ—ಅಖ:>ಅಹೇ; ರಹ:>ರಹೇ; ಷ:>ಸುಖೇ; ಪುರ:>ಪುರೇ ಮುಂ.

(೨) ಅಂತ್ಯ ವಿಸರ್ಗದ ಹಿಂದೆ ಆ ದ ಹೊರ್ತಾಗಿ ಬೇರೆ ಸ್ವರವಿದ್ದರೆ ಅದು ಲೋಪವಾಗುವದು. ಉದಾ—ದೇವಾ:>ದೇವಾ; ನರಾ:>ನರಾ.

* ಅಂತ್ಯವಿಸರ್ಗದ ಹಿಂದಿನ ಸ್ವರವು ೩ ಅಥವಾ ೪ ಇದ್ದರೆ ವಿಸರ್ಗವು ಲೋಪವಾಗುವದಲ್ಲನೆ ಹಿಂದಿನ ಸ್ವರವು ದೀರ್ಘವಾಗುವದು.

ಉದಾ—ತರು:>ತರು; ಗುರು:>ಗುರು; ಮುನಿ:>ಮುನಿ; ಸಾಧು:>ಸಾಧು; ಗಿರಿ:>ಗಿರಿ ಮುಂ.

ಅಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳು.

ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ೨೬ ಅಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳಿರುವವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ವರ್ಗೀಕರಿಸಬಹುದು.

ವ್ಯಂಜನಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣ.

ಕಂಠ —	ಕ್ ಖ್ ಗ್ ಘ್	ಕವರ್ಗ
ತಾಲವ್ಯ —	ಚ್ ಛ್ ಜ್ ಝ್ ಞ್	ಚವರ್ಗ
ಮೂರ್ಧನ್ಯ —	ಡ್ ಢ್ ಣ್	ಟವರ್ಗ
ದಂತ್ಯ —	ತ್ ಥ್ ದ್ ಧ್ ನ್	ತವರ್ಗ
ಹಿಷ್ಕಾರ್ಯ —	ಪ್ ಫ್ ಬ್ ಭ್ ಮ್	ಪವರ್ಗ
ಅಂತಸ್ಥ —	ಯ್ ರ್ ಲ್ ವ್	
ಊಷ್ಮ —	ಷ್	
ಮಹಾಪ್ರಾಣ —	ಹ	
ಅನುಸ್ವಾರ —	ೞ	

ಮೊದಲಿನ ಐದು ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯದು ಅನುನಾಸಿಕವೆಂದೂ ಉಳಿದ ನಾಲ್ಕು ಸ್ಪರ್ಶಗಳೆಂದೂ ಹೇಳಲ್ಪಡುವವು. ಎರಡನೆಯ ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ವರ್ಣಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಒಂದು ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ವರ್ಣಗಳಿಗೆ ಹ್ ಕಾರ ಕೂಡಿ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗಿದೆ. ಉದಾ - ಕ್+ಹ್=ಕ್ಖ ; ಗ್+ಹ್=ಘ ಇತ್ಯಾದಿ. ಹೀಗೆ ಇವು ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂಯುಕ್ತವ್ಯಂಜನಗಳೆನಿಸುವವು. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಯುಕ್ತವೆಂದು ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜಾತೀಯ ಸಂಯುಕ್ತ ಅಕ್ಷರಗಳು ಬರುವದೇ ಇಲ್ಲವಾದರೂ 'ಹ' ಕಾರದೊಡನೆ ಮೂರು ಅನುನಾಸಿಕಗಳೂ ಒಂದು ಅಂತಸ್ಥ ವ್ಯಂಜನವೂ ಕೂಡಿ ಆದ ಛ, ಞ, ಣ, ಷ, ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳು ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವವು. ಇದರಿಂದ ಹ್ ಕಾರದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ವ್ಯಂಜನವು ಸಂಯುಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಸ್ಪರ್ಶ ವ್ಯಂಜನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಎರಡೆರಡರ ೧೦ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು.

ಕ್-ಖ, ಚ-ಛ, ಡ್-ಢ, ತ್-ಥ, ಪ್-ಫ.
ಗ್-ಘ, ಜ್-ಝ, ಡ್-ಢ, ಡ್-ಢ, ಬ್-ಭ.

* ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಅಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳಾದ ಞ್ ಮತ್ತು ಷ್ ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳಾದ ಞ್ ಮತ್ತು ಷ್ ಇವು ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಉಳಿದೆಲ್ಲ ವ್ಯಂಜನಗಳೂ ಇರುವವು. 'ಹ' ಕಾರವು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುವದು. ಅದೂ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಂಪಿನ ವರ್ಣವು ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಸಜ್ಜಾತೀಯವೆನಿಸಬಹುದು. ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ ವಿಜಾತೀಯವೆನಿಸುವವು. ಉದಾ—**ಕ್** ಕಾರಕ್ಕೆ **ಇ**; ಮತ್ತು **ಇ** ಕಾರಕ್ಕೆ **ಕ್** ಸಜಾತೀಯವೆನಿಸುವವು. ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ ವಿಜಾತೀಯವೆನಿಸುವವು. ಇದೇಪ್ರಕಾರ ಅನುನಾಸಿಕದೊಡನೆ ಅದೇ 'ವರ್ಗದ ಸ್ಪರ್ಶ ವ್ಯಂಜನವು ಕೂಡಿದರೆ ಅದು ಸಂಯುಕ್ತವೆನಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ಅನುಸ್ವಾರಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಪರಸವರ್ಣವನ್ನು ಬರೆಯುವ ರೂಢಿ ಇದೆ. ಉದಾ—**ಘ ಘ ಘ ಘ** ಮುಂ. ಆದರೆ ಅನುನಾಸಿಕವು ದ್ವಿತ್ವವಾದರೆ ಸಜಾತೀಯ ಸಂಯುಕ್ತವೆನಿಸುವದು. ಉದಾ—**ಘ, ಇ, ಮ. ತ, ತ** ಗಳ ಉಪಯೋಗವು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಎಂದಮೇಲೆ ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಯಂತೂ ಇಲ್ಲವೆ ಇಲ್ಲವೆಂದರೂ ತಪ್ಪಾಗದು. ಮತ್ತು ಇವುಗಳು ದ್ವಿತ್ವವಾಗುವದಿಲ್ಲ.*
ಅಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು.

ಸಂಸ್ಕೃತದ ಎಲ್ಲ ವ್ಯಂಜನಗಳೂ ಬಹುತರ ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಶಬ್ದಗಳು ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ ಅನೇಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಆಗುವವು. ಯಾವ ವ್ಯಂಜನದ ಬದಲು ಯಾವದು ಬರುವದೆಂಬದು ಶಬ್ದದಲ್ಲಿಯ ಆ ವ್ಯಂಜನದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವದು. ಹೀಗೆ ಸ್ಥಾನದ ವಿಚಾರದಿಂದ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು—**ಆದ್ಯಕ್ಷರ** ಮತ್ತು **ಅನಾದ್ಯಕ್ಷರ** ಎಂದು. ಅನಾದ್ಯಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ **ಮಧ್ಯಾಕ್ಷರ** ಮತ್ತು **ಅಂತ್ಯಾಕ್ಷರ**ವೆಂದು ಎರಡು ಭೇದಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಅಕ್ಷರವು **ಆದ್ಯ**, **ಅಂತ್ಯ** ಅಥವಾ **ಮಧ್ಯ**ವಾಗಿರುವದರ ಮೇಲಿಂದ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗುವದು. ಈ ಮೂರು ಭೇದಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿನ ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

- (೧) **ಆದ್ಯಕ್ಷರ** — ಶಬ್ದದ ಮೊದಲನೆಯ ಅಕ್ಷರ. ಉದಾ—
'ಕಮಲ' ಶಬ್ದದಲ್ಲಿಯ **ಕ**.
(೨) **ಮಧ್ಯಾಕ್ಷರ**—ಶಬ್ದದ ಆದ್ಯ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯಗಳ ನಡುವಿನ ಅಕ್ಷರ. ಉದಾ— 'ಕಮಲ' ದಲ್ಲಿಯ **ಮ**.

* ಈ ಎಲ್ಲ ವಿವೇಚನೆಯು ಸಂಯುಕ್ತವ್ಯಂಜನಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವದು.

(೩) ಅಂತ್ಯಾಕ್ಷರ— ಶಬ್ದದ ಕೊನೆಯ ಅಕ್ಷರ, ಉದಾ— 'ಕಮಲ' ದಲ್ಲಿಯ ಲ.

ಈಗ ಇವುಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬಹುದು.

ಅದ್ಯ ವ್ಯಂಜನಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ *

(೧) ಇ, ಋ ಮತ್ತು ೠ ಇವುಗಳನ್ನುಳಿದು ಯಾವ ವ್ಯಂಜನವೂ ಅದಿ ಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಬದಲಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಇ ಋ ೠ ಇವು ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವು ಯಾವ ಸ್ಥಾನ (ಅದ್ಯ, ಮಧ್ಯ ಅಥವಾ ಅಂತ್ಯ) ದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಬದಲಾಗುವವು. ಇ, ಋ ಇವುಗಳಿಗೆ ಸ್ ಕಾರವೂ ೠ ಕೈ ಜ್ ಕಾರವೂ ಬರುವವು.

ಉದಾ— ಅದ್ಯ ಇ, ಋ ಸ್. ಶಾಲಾ > ಸಾಲಾ; ಶೇಷ > ಸೇಸ; ಶಾಕ > ಸಾಗ (ಕಾಯಿಪಲ್ಲಿ); ಷಡ > ಸಂಡ (ಗಿಡಗುಂಪು); ಷಠಿ > ಸಠಿ; (೬೦); ಶಾಸ್ತ್ರ > ಸಾತ್ಯ; ಶಬ್ದ > ಸದ್ (ವನಿ); ಶತ > ಸಯ (೧೦೦) ಷೋಡಶ > ಸೋಲಸ (೧೬) ಮುಂ.

ಅನಾದ್ಯ— ಇ, ಋ, ಪಶ್ಚ > ಪಸು; ಆಕಾಶ > ಆಗಾಸ; ರಾಶಿ > ರಾಸಿ; ಕೇಶ > ಕೇಸ; ಕಾಪಾಯ > ಕಾಸಾಯ (ಮನೋವಿಕಾರ); ವಿಷ > ವಿಸ; ಪುರುಷ > ಪುರಿಸ ಮುಂ.

× ಅಪವಾದ— ಕೆಲವೆಡೆ ಇ, ಋ ಗಳಿಗೆ ಸ್ ಕೈ ಬದಲು ಳ್ ಬರುವದು.

ಉದಾ ಶಾವ > ಳಾವ; (ಕರು ಅಥವಾ ಮರಿ) ಷಡ > ಳ (೬) ಷಡ್ಪದ > ಳಪ್ಪಯ (ಆರು ಕಾಲಿನ) ಸುಧಾ > ಳುಹಾ; ಷಮಾಸ > ಳಮಾಸ ಮುಂ.

ಅದ್ಯ— ೠ > ಜ್. ಯುರಾಜ > ಜುರಾಯ; ಯೌವನ > ಜೌವಣ; ಯಶ > ಜಶ್ನ; ಯಕ್ಷ > ಜಕ್ಷ; ಯಶಸ > ಜಸ; ಯದಿ > ಜಹಿ; ಯಮ > ಜಮ; ಯುಕ್ತ > ಜುಕ್ತ (ಯೋಗ್ಯ); ಯಾನ > ಜಾಣ (ವಾಹನ); ಯಥಾ > ಜಹಾ.

ಸಮ ಉಪಸರ್ಗದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಅದಿ ೠ ಕಾರಕ್ಕೂ ಜ್ ಆಗುವದು. ಇತರ ಕಡೆಗೆ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಉದಾ ಸಂಯೋಗ > ಸಂಜೋಗ; ಸಂಯಮ > ಸಂಜಮ; ಸಂಯುಕ್ತ > ಸಂಜುಕ್ತ; ಆದರೆ ಪ್ರಯೋಜನ > ಪಯೋಜನ.

* ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅದ್ಯಕ್ಷರವಿದ್ದೇ ಇರುವದು. ಎರಡು ಅಕ್ಷರಗಳ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯಾಕ್ಷರವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಉದಾ ನರ ಇದರಲ್ಲಿ ನ ಅದ್ಯಕ್ಷರವೂ ರ ಅಂತ್ಯಾಕ್ಷರವೂ ಆಗಿವೆ. ಮೂರು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಕ್ಷರಗಳಿರುವ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯ ವ್ಯಂಜನವು ಒಂದು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಇರಬಹುದು ಉದಾ— ಸಮಗ, ಕರಕಣ್ಣ ಮುಂ.

ಅನ್ಯಯೀಭಾವ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ **ಯಥಾ** ಅಥವಾ **ಯಾವತ್** ಪೂರ್ವಪರವಾಗಿ ದ್ವರೇ **ಯ ಕೈ ಜ** ಅಥವಾ **ಅ** ಆಗುವದು. ಉದಾ— **ಯಥಾಶಕ್ತಿ>ಜಹಾಸತ್ತಿ** ಅಥವಾ **ಅಹಾಸತ್ತಿ**; **ಯಥಾಮುಖ>ಜಹಾಸುಹ** ಅಥವಾ **ಅಹಾಸುಹ**; **ಯಾವತ್ಕಥಾ>ಜಾವಕಹಾ** ಅಥವಾ **ಆವಕಹಾ**; **ಯಾವಚ್ಚಂದ್ರ>ಜಾವಚ್ಚಂದ** ಅಥವಾ **ಆವಚ್ಚಂದ** ಮುಂ.

(೨) ಸಾಮಾಸಿಕ ಪದದಲ್ಲಿಯ ದ್ವಿತೀಯ ಪದದ ಅದ್ಯ ಅಕ್ಷರಕ್ಕೆ ಅದ್ಯ ಕ್ಷರ ಅಥವಾ ಮಧ್ಯಾಕ್ಷರದ ನಿಯಮವು ಅನ್ವಯಿಸುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎರಡೂ ಬಗೆಯರೂಪಗಳು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವವು. ಉದಾ— **ತ್ರಿಭುವನ>ತಿಹುಯಣ** ಅಥವಾ **ತಿಭುವನ**; **ಸುಖಕರ>ಸುಹಯರ** ಅಥವಾ **ಸುಹಕರ**; **ಜಲಚರ>ಜಲಯರ** ಅಥವಾ **ಜಲಚರ**; ಅದೇಪ್ರಕಾರ **ನ** ಜಾನಾತಿ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ **ನ** **ಯಾಣಙ್** ಅಥವಾ **ಜಾಣಙ್** ಎಂದು ಎರಡೂ ರೂಪಗಳು ಆಗುವವು.

ಅಸ್ಯವ್ಯಂಜನವು ವರ್ಗದ ಒಂದನೆಯ ಅಥವಾ ಮೂರನೆಯ ವರ್ಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಎರಡನೆಯ ಅಥವಾ ಮೂರನೆಯವರ್ಣವಾಗುವದೂ ಉಂಟು.

ಉದಾ— **ಕುಜ>ಖುಜ**; **ಗೃಹ>ಘರ**; **ಪರುಷ>ಫರಸ್**; **ವಿಸ>ಭಿಸ** ಮುಂ.

ಆದರೆ ಒನ್ನೊಮ್ಮೆ ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ ರೀತಿಯೂ ಆಗಬಹುದು.

ಉದಾ— **ಭಿಷಣ>ಬಿಹಣ**.

ಕೆಲವು ಅನಿಯಮಿತ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು

ಕ್>ಗ್	ಕನ್ದುಕ>ಗೇನ್ದುಕ (ಚೆಂಡು)
ಕ್>ಛ್	ಕಿರಾತ>ಚಿಲಾಯ (ಬೇಡ)
ಕ್>ತ್	ಕಿರೀಡ>ತಿರೀಡ
ಛ್>ತ್	ವಿಕಿತ್ಸಾ>ತಿಗಿಚ್ಛಾ
ಛ್>ಯ್	ಛಾಪಿ>ಯಾವಿ
ಜ್>ಯ್	ಜುಗುಪ್ಸಾ>ದುಗುಚ್ಛಾ (ತಿರಸ್ಕಾರ)
ತ್>ಛ್	ತಿಷ್ಠತಿ>ಚಿಡ್ಠಙ್
ಡ್>ಙ್	ದಹ>ಡಹ
ಬ್>ಮ್	ಬ್ರಾಹ್ಮಣ>ಮಾಹಣ
ಮ್>ವ್	ಮನ್ಮಥ>ವಮ್ಹ

ಶ್ > ಲ್ಲ ಯಶ್ಚಿ > ಲಕ್ಷಿ (ಕೋಲು)

ಲ್ > ನ್ ಲಾಂಗ್ಲ > ನಂಗ್ಲ

ಮಧ್ಯವ್ಯಂಜನಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು.

(೧) ಯಶ್ಚಿತಿ

ಕ್, ಗ್, ಚ್, ಜ್, ತ್ ಮತ್ತು ಢ್ ಇವು ಅನಾದಿಯಾಗಿಯೂ ಅಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೆ ಅವು ಲೋಪವಾಗುವವು. ಹೀಗೆ ಲೋಪವಾಗುವ ವ್ಯಂಜನವು ಎರಡು ಸ್ವರಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವದು. ಉದಾ ನಗರ ಈ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿಯ ಮಧ್ಯ ಗ್ ನು ನ್ + ಅ ಗ್ + ಅ ರ್ + ಅ, ಎರಡು ಸ್ವರಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಗರ ಇದು ನಅರ ಆಗುವದು. ಹೀಗೆ ವ್ಯಂಜನವು ಲೋಪವಾಗಿ ಅ ಅಥವಾ ಆ ಉಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಶ್ ಕೂಡಿಸಿ ಉಚ್ಚರಿಸುವದು ಕಂಡು ಬರುವದು. ಇದುವೆ ಯಶ್ಚಿತಿ ಎನಿಸುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಗರ > ನಯರ, ಸಕಲ > ಸಯಲ ಮೊದಲಾದ ರೂಪಗಳಾಗುವವು. ಅ, ಆ ದ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆ ಸ್ವರವು ಉಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಯ ದ ಬಳಿಯೆನಿಸುವ ಇತರ ಅಕ್ಷರಗಳು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಯ, ಯಾ, ಇ, ಇಂ, ಉ, ಊ, ಋ, ೠ (ಹ್ರಸ್ವ), ಋ (ದೀರ್ಘ), ಋ (ಹ್ರಸ್ವ), ಋ (ದೀರ್ಘ), ಋ (ವಿಸರ್ಗ) ಇವು ಯ ದ ಬಳಿಯೆನಿಸುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ತುತುಷ ಇದಕ್ಕೆ ಸುತುರಿಸ ಎಂಬ ರೂಪವಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಸುತುರಿಸ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಯಶ್ಚಿತಿ ಯ ನಿಯಮವು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವ್ಯಂಜನವು ಲೋಪವಾಗಿ ಅ ಅಥವಾ ಆ ಉಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುವದು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿಯೆ ಇರುವ ಅ ಆ ಗಳಿಗೆ ಯ, ಯಾ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಆಪದಾ, ಅಂಗ ಮೊದಲಾದ ಶಬ್ದಗಳು ಯಾಪದಾ, ಅಂಗ ಹೀಗೆ ಆಗುವದಿಲ್ಲ.

ಯಶ್ಚಿತಿ ಯ ಉದಾಹರಣೆಗಳು.

ಕ್ ಶ್ ಶ್ಕರ > ಸ್ಕರ (ಹಂದಿ); ನರಕ್ > ನರಯ; ಕನಕ್ > ಕನಯ; ಜನಕ್ > ಜನಯ; ಉದಕ್ > ಉದಯ.

ಗ್ ಶ್ ನಗರ > ನಯರ; ಸಾಗರ > ಸಾಯರ; ಸೃಗ > ಮಿಯ; ಛಾಗ > ಛಾಯ.

ಚ್ ಶ್ ಕವ > ಕಯ; ನೇವ > ನೇಯ; ವಚನ > ವಯನ; ಆಚಾರ > ಆಯಾರ; ಉಪಚಾರ > ಉಪಯಾರ

ಜ್ ಯ ಪೂಜಾ>ಪೂಯಾ; ರಜತ>ರಸಯ; ಪ್ರಜಾ>ಪಯಾ; ಗಜ>ಗಯ; ಪರಿಜನ>ಪರಿಯಣ.

ತ್ ಯ ಪಿತಾ>ಪಿಯಾ; ಮಾತಾ>ಮಾಯಾ; ಶತ>ಸಯ.

ಡ್ ಯ ಕದಲಿ>ಕಯಲಿ (ಬಾಳೆ); ಉದರ>ಉಯರ; ಪ್ರಾಸಾದ>ಪಾಸಾಯ (ಅರಮನೆ); ಪಾದ>ಪಾಯ.X

(೨) ಖ, ಘ, ಥ, ಧ, ಫ, ಬ್ ಇವು ಅನಾದಿ ಮತ್ತು ಅಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳ ಹ್ ಮೂತ್ರ ಉಳಿಯುವದು.

ಖ ಚಾಖಾ>ಸಾಹಾ; ಸಖ>ಸಹಿ; ಸುಖ>ಸುಹ; ನಖ>ನಹ; ಮೇಖಲಾ>ಮೇಹಲಾ (ಡಾಬು)

ಘ ಮೇಘ>ಮೇಹ; ರಾಘವ>ರಾಹವ; ಮಘಾ>ಮಹಾ (ಒಂದು ನಕ್ಷತ್ರ); ಅಮೋಘ>ಅಮೋಹ (ತಪ್ಪದೆ).

ಥ ಯಥಾ>ಜಹಾ; ರಥ>ರಹ; ಕಥಾ>ಕಹಾ ಮಿಥುನ>ಮಿಹುಣ; ಅನಾಥ>ಅಣಾಹ; ಯುಥ>ಜುಹ.

ಧ ಮಧು>ಮಹು; ಸಾಧು>ಸಾಹು. ವಧ>ವಹ; ದಧಿ>ದಹಿ; ಬಧಿರ>ಬಹಿರ; ವಿವಿಧ>ವಿವಿಹ.

ಫ ಮುಕ್ತಾಫಲ>ಮುಕ್ತಾಹಲ (ಮುತ್ತು); ರೇಫ>ರೇಹ (ರ ಕಾರ); ವಿಫಲ>ವಿಹಲ; ಸಫಲ>ಸಹಲ.

ಬ್ ಶುಭ>ಸುಹ; ಶೋಭಾ>ಸೋಹಾ; ನಭಸ್>ನಹ; ವಿಭವ>ವಿಹವ; ಸಮಾ>ಸಹಾ; ಲಾಭ>ಲಾಹ; ಲೋಭ>ಲೋಹ.

(೩) ಅನಾದಿ ಮತ್ತು ಅಸಂಯುಕ್ತ ಟ್ ಮತ್ತು ಠ ಇವುಗಳಿಗೆ ಡ್ ಮತ್ತು ಢ್ ಆಗುವದು.

X ಅಪವಾದಗಳು

ಕ್ ಗ್ ಏಕ್>ಏಗ; ಕನಕ>ಕಣಗ; ಉದಕ>ಢಗ.

ಆಗಮ, ಭೋಗ ಇವುಗಳಲ್ಲಿಯ ಗ್ ಲೋಪವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಯೋಗ>ಜೋಗ ಎಂದಾಗುವದು.

ಅದರಂತೆ ಕೆಳಗಿನ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿರುವ ಟ್ ಢ್ ಗಳು ಲೋಪವಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ವಿತಥ>ವಿತಹ; ಉದಧಿ>ಉದಹಿ; ಉದಕ>ಉದಗ; ವಿದಿತ>ವಿದಿಹ.

ಉದಾ— ಟ್ > ಡ್ ಪಟ > ಪಡ; ಭಟ > ಭಡ (ಸೈನಿಕ); ಘಟ > ಘಡ; ಶಾಟಿ > ಸಾಡಿ; ವಟ > ವಡ; ನಾಟಕ > ನಾಡಕ.

ಠ್ ಠ್ ಶಠ > ಸಠ; ಪಠತಿ > ಪಠಡ; ಪಾದಗಿಠ > ಪಾಯವಿಡ; ಕುಠಾರ > ಕುಡಾರ (ಕೊಡ್ಲಿ).

(೪) ಅನಾದಿ ಮತ್ತು ಅಸಂಯುಕ್ತವಾದ ತ್ ತ್ ಗಳಿಗೆ ಡ್ ಡ್ ಗಳೂ ಆಗುವವು.

ಉದಾ— ತ್ > ಡ್ ಪತಿತ > ಪಡಿಯ; ಪ್ರತಿ > ಪಡಿ; ಪ್ರತಿಮಾ > ಪಡಿಮಾ; ಪ್ರತಿಪನ್ನ > ಪಡಿವನ್ನ.

ತ್ > ಡ್ ಪ್ರಥಮ > ಪಥಮ; ಪೃಥ್ವಿ > ಪುಥವಿ; ಶಿಥಿಲ > ಸಿಥಿಲ.*

(೫) ನ್ ಕಾರವು ಅನಾದಿ ಮತ್ತು ಅಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದರೆ ಣ್ ಆಗುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ 'ನಯನ' ಶಬ್ದದಲ್ಲಿಯ ಕೊನೆಯ 'ನ' ವು ಣ್ ಆಗುವದು. ಮೊದಲನೆಯದು ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಣ್ ಕಾರವು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಯುವದು. ಉದಾ— ಗಣ, ವಿಣಾ ಮುಂ. ಆದ್ಯ ನ್ ಕಾರಕ್ಕೂ ಣ್ ಮಾಡಿದ್ದು ಕಂಡುಬರುವದು. ಆದರೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿ ಮತ್ತು ಜೈನ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಕೃತ ವ್ಯಾಕರಣವಿದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವದು ಸರಿಯೆನಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಜೈನೇತರರು ಬರೆದ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿ ವ್ಯಾಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಆದ್ಯ ನ್ ಕೈ ಣ್ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ತಿಳಿಯುವದು. ಆದರೆ ಪ್ರೊ. ಜೈನ ಮತ್ತು ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯ ಇವರು ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಆದ್ಯ ನ್ ಕೈ ಣ್ ಹೇಳದೆ ಅನಾಡ್ಯ ನ್ ಕೈ ಣ್ ಹೇಳಿರುವರು. ಅವರು ತಮ್ಮಿಂದ ಸಂಪಾದಿತವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರುವರು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯ ನನ್ತು ಎಂಬ ಅವ್ಯಯಕ್ಕೆ ಣ್ ಎಂದು ರೂಪವಾಗುವದು; ಮತ್ತು ಇದೊಂದೇ ಆದ್ಯ ನ್ ಕೈ ಣ್ ಆಗುವ ಅಪವಾದ ಶಬ್ದವು ಸಿಗುವದು. ಇದು ವ್ಯಾಕರಣಕಾರರಿಂದ ಒಪ್ಪಿತವಾಗಿರುವದು.

* ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯ ಅನೇಕ ಕರ್ಮಣಿ ಭೂಕ್ಯಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳಲ್ಲಿಯ ರ್ ಕೈ ಣ್ ಆಗುವದುಂಟು. ಉದಾ— ಕೃತ > ಕಡ; ಸೃತ > ಸಡ; ಹೃತ > ಹಡ; ಪರಿವೃತ > ಪರಿವುಡ

x ಅಪವಾದ— ರ್ ಕೈ ಡ್ ಆಗದೆ ಹಲವು ಕಡೆಗೆ ಲೋಪ ಬರುವದುಂಟು. ಯಶ್ರತಿ ಯ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿಯ ರ್ ದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕು.

ನ್>ಞ್ ಕನಕ>ಕನಯ; ಅನೇಕ>ಅಣೇಗ; ವನ>ವಣ; ಸೇನಾ>ಸೇಣಾ; ವಚನ>ವಯಣ; ಕಾನನ>ಕಾಣಣ.

(೬) ಅನಾದಿ ಮತ್ತು ಅಸಂಯುಕ್ತವಾದ ಡ್, ಳ್, ತ್, ಳ್ ಈ ಸ್ವರ್ಶ ವ್ಯಂಜನಗಳಿಗೂ ಞ್ ಅನುನಾಸಿಕಕ್ಕೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಳ್ ಬರುವದುಂಟು.

ಉದಾ— ಡ್>ಳ್ ಸ್ಫಟಿಕ>ಫಲಿಹ ಚಪೆಟಾ>ಚವೇಲಾ.

ಳ್>ಳ್ ಪಿಡಾ>ಪಿಲಾ; ಗರುಡ>ಗಠ್ಠ; ಷೋಡಶ>ಸೋಲಸ.

ತ್>ಳ್ ಸಾತವಾಹನ>ಸಾಲಿವಾಹನ.

ಳ್>ಳ್ ಕದಂಬ>ಕಲಂಬ (ಒಂದು ಗಿಡ) ದ್ವಾದಶ>ದುವಾಲಸ (೧೨)

ಞ್>ಳ್ ವೇಣು>ವೇಲು.

(೭) ಅನಾದಿ ಮತ್ತು ಅಸಂಯುಕ್ತವಾದ ಪ್, ವ್ ಗಳಿಗೆ ಬಹುಶಃ ಲೋಪವಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಅವು ಲೋಪವಾಗಲು ಉಳಿಯುವ ಸ್ವರವು ಅ, ಆ ಇದ್ದರೆ ಯಶ್ರುತಿ ಆಗುವದು. ಉದಾ—

ಪ್. ರಿಪು>ರಿತ; ನಿಪುಣ>ನಿಡಣ; ತ್ರಪು>ತತ (ತಪರ); ವಪು>ವತ (ವೇಹ).

× ಅಪವಾದ. ಪಾಪ>ಪಾವ; ನೃಪ>ನಿವ; ಶಾಪ>ಸಾವ.

ವ್. ಲಾವಣ್ಯ>ಲಾಯಣ್ಯ; ದಿವಸ>ದಿವಹ; ದಿವಾ>ದಿಯಾ; ನಿವೃತ್ತ>ನಿಯತ್ತ. (ತಿರುಗಿದ).

× ಅಪವಾದ. ವ್ ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೆಲವೆಡೆ ಲೋಪವಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ದೇವ>ದೇವ; ವಿವೇಕ>ವಿವೇಗ; ವಿವಾಹ>ವಿವಾಹ.

(೮) ಅನಾದಿ ಮತ್ತು ಅಸಂಯುಕ್ತವಾದ ಯ್ ಕಾರದ ಹಿಂದೆ ಅ ಅಥವಾ ಆ ಇದ್ದರೆ ಯ್ ಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅ, ಆ ಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆ ಸ್ವರವಿದ್ದರೆ ಯ್ ಕಾರವು ಲೋಪವಾಗುವದು. ಉದಾ — ಕಾಯ>ಕಾಯಾ (ಶರೀರ); ಮಾಯಾ>ಮಾಯಾ; ಆದರೆ ವಿಯೋಗ>ವಿಒಗ.×

(೯) ಅನಾದಿ ಮತ್ತು ಅಸಂಯುಕ್ತವಾದ ರ್ ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಹುಶಃ ಳ್ ಬರುವದು. ಉದಾ— ಕಠಣ>ಕಠುಣ; ಚರಣ>ಚಲಣ; ಸುಕುಮಾರ>ಸುಕುಮಾಲ್; ದರಿದ್ರ>ದಲಿಹ; ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಳ್ ಕಾರಕ್ಕೆ ರ್ ಬರುವದೂ ಉಂಟು. ಉದಾ — ಕಿಲ>ಕಿರ; ಶಾಲ್ಮಲಿ>ಶಾವಲಿ (ಬೂರಲಿ ಅರಳಿ);

× ಅಪವಾದ— ವಾಯು>ವಾತ; ಪ್ರಿಯ>ಪಿಯ.

ಙ್, ತ್ ಮತ್ತು ಙ್ ಗಳಿಗೆ ರ್ ಆಗಿರುವದೂ ಕೆಲವು ಕಡೆಗೆ ಕಂಡು ಬರುವದು.
ಉದಾ— ವೈದ್ಯ>ವೇದಲಿಯ; (ಒಂದು ರತ್ನ) ವಿಡಾಲ>ವಿರಾಲ (ಬೆಕ್ಕು); ತದಾರ
>ತರಾಲ; ದ್ವಾದಶ>ಬಾರಹ (ಹನ್ನೆರಡು).

(೧೦) ಶ್, ಷ್, ಸ್ ಕಾರಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಕಡೆಗೆ ಹ್ ಕಾರವಾಗಿರುವದು.
ಉದಾ— ಶ್ ಹ್ ದಶಮುಖ>ದಹಮುಹ; ದಶ>ದಹ (ಹತ್ತು).

ಷ್ ಹ್ ಪಾಷಾಣ>ಪಾಹಾಣ; ಭೀಷಣ>ಬೀಹಣ.

ಸ್ ಹ್ ದಿವಸ>ದಿಯಹ.

ಮೇಲಿನ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಧ್ಯವ್ಯಂಜನವು ಹೇಗೆ ಬದಲಾಗುವದೆಂಬುದು ತಿಳಿಯುವದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೂ ಇರುವವು. ಅವು ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅವು ಗಳಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಅಪವಾದಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಕೆಳಗೆ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಇಂತಹ ರೂಪಗಳ ಪ್ರಕಾರವು ತಿಳಿಯಲೆಂದು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವು ಅನಿಯಮಿತ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿ

ವ್ಯಂಜನ ವ್ಯಂಜನ

ಉದಾಹರಣೆಗಳು

ಕ್	ಹ್	ಫಲಕ>ಫಲಹ (ಫಳ); ಸ್ಫಟಿಕ>ಫಲಿಹ.
ಕ್	ವ್	ಸ್ತೋಕ>ತೋವ (ಸ್ವಲ್ಪ).
ಗ್	ವ್	ಯುಗಲ>ಜುವಲ
ಠ್	ಹ್	ಕುಠಾರ>ಕುಹಾಡ (ಕೊಡ್ಲಿ); ಪಿಠರ>ಪಿಹಡ (ಪಾತ್ರೆ).
ತ್	ಡ್	ಉತಾಹೋ>ಉದಾಹು (ಅಥವಾ)
ತ್	ಹ್	ಭಾರತ>ಭಾರಹ; ಭರತ>ಭರಹ.
ಬ್	ಮ್	ಕವಂಧ>ಕಮಂಧ.
ಬ್	ವ್	ಶಿಬಿಕಾ>ಸಿವಿಯಾ (ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ); ಶಬರ>ಸವರ; ಅಲಾಬು>ಅಲಾವು.
ವ್, ಷ್	ಮ್	ವೈಶ್ರವಣ>ವೇಸಮಣ; ಆಪಿಡ>ಆಮೇಲ.
ವ್	ಶ್	ದಿವಸ>ದಿಯಹ; ಪರಿವಾರ>ಪರಿಯಾಲ.

ಅಂತ್ಯವ್ಯಂಜನಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ.

ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತದಂತೆ ವ್ಯಂಜನಾಂತ್ಯ ಶಬ್ದಗಳಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತದ ವ್ಯಂಜನಾಂತ್ಯಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಎರಡು ಬಗೆಯಿಂದ ಸ್ವರಾಂತ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುವದು.

(೧) ಅಂತ್ಯವ್ಯಂಜನ ಲೋಪ ಮಾಡುವದು. ಉದಾ— ತಾವತ್>ತಾವ; ಯಾವತ್>ಜಾವ; ಧನುಸ್>ಧನು; ಶಿರಸ್>ಸಿರ; ಪರಿಷತ್>ಪರಿಸಾ.

(೨) ಅಂತ್ಯವ್ಯಂಜನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ವರ ಸೇರಿಸುವದು. ಮೂಲಶಬ್ದವು ಪುಲ್ಲಿಂಗವಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗವಿದ್ದರೆ ಆ ಅಥವಾ ಇ ಕೂಡಿಸುವರು. ಉದಾ— ಪ್ರಾಶ್ವ>ಪಾಡಸ; ಶರತ್>ಸರಯ (ಒಂದು ಋತು); ಮಠತ್>ಮಠಯ (ಗೌಳಿ); ಸರಿತ್>ಸರಿಯಾ; ದಿಕ್>ದಿಸಾ; ಅಪತ್>ಅಪತ್.

* ವ್ಯಂಜನಾಂತವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಆ ಕೂಡಿಸುವದುಂಟು. ಉದಾ—ಹಸ್>ಹಸ; ಕಶ್>ಕಹ ಮುಂ.

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯವ್ಯಂಜನವು ನ್ ಅಥವಾ ಮ್ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಅನುಸ್ವಾರವಾಗುವದು. ಉದಾ— ಭಗವನ್>ಭಯವಂ; ಇದಾನಿಮ್>ಇಯಾಣಿ (ಈಗ) ಕೆಲವು ಅವ್ಯಯಗಳ ಅಂತ್ಯ ವ್ಯಂಜನವು ನ್ ಅಥವಾ ಮ್ ಇರದಿದ್ದರೂ ಅನುಸ್ವಾರವು ಬರುವದುಂಟು. ಉದಾ—ಮನಾಕ್>ಮಣಿ (ಸ್ವಲ್ಪ); ಸಾಕ್ಷಾತ್>ಸಕ್ವವಂ; ಪ್ರಾತಸ್>ಪಾಯಿ (ಮುಂಜಾನೆ) ಮುಂ.

ಉಚ್ಚಾರ ಸುಲಭವಾಗಲು ಮಾಡಿದ ವಿವಿಧ ರೀತಿಗಳು.

ಮೇಲಿನ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಅಸಂಯುಕ್ತವ್ಯಂಜನವು ಹೇಗೆ ಮಾರ್ಪಡುವದೆಂಬದನ್ನು ನೋಡಲಾಯಿತು. ಈ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದ ಶಬ್ದಗಳ ಉಚ್ಚಾರವನ್ನು ಸುಲಭಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇನ್ನೂ ಒಂದೆರಡು ರೀತಿಗಳು ಕಂಡು ಬರುವವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

(೧) ಅಕ್ಷರಲೋಪ— ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿಯ ಒಂದೊಂದು ಅಕ್ಷರವೇ ಲೋಪವಾಗುವದು. ಉದಾ— ದೇವಕುಲ>ದೇವಲ; ರಾಜಕುಲ>ರಾಜಲ; ಜೀವಿತ>ಜೀಯ; ನನು>ಞ; ಅವಠ>ಅಠ (ಬಾವಿ) ಮುಂ. ಅನೇಕ ಸಲ ಒಂದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಎರಡು ವರ್ಣಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಲೋಪವಾಗುವದು

ಉದಾ—ಅಪರಾತ್ರ>ಅವರತ್ತ; ಹೃದಯ>ಹ್ರಿಯ; ಏವಮ್ + ಏಽ>ಏಮೇಽ; ಏವಮೇವ>ಏಮೇವ ಮುಂ.

(೨) ವರ್ಣ ವಿಪರ್ಯಯ—ಅನುಸರದ ಉಚ್ಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಗಳ ಸ್ಥಾನವೂ ಬದಲಾಗಬಹುದು. ಉದಾ—ವಾರಾಣಸಿ>ವಾಣಾರಸಿ ಇಲ್ಲಿ ರ ಣ ಗಳ ಸ್ಥಾನ ಬದಲಾಗಬದಲಾಗಿರುವುದು.

ಬೇರೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳು—ಉಪಾನ್ಹ>ಉವಾನ್ಹ>ವಾನ್ಹ>ವಾಹಣ; ದೀರ್ಘ>ದೀಹರ; ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ>ಮರಹಟ್ಟ.

ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳು.

ಒಂದು ಸ್ವರ ಮತ್ತು ಒಂದು ವ್ಯಂಜನ ಕೂಡಿದ ಅಕ್ಷರವು ಅಸಂಯುಕ್ತ ವೆನಿಸುವದು. ಉದಾ—ಗ್ + ಅ = ಗ. ಆದರೆ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಂಜನ ಗಳು ಒಂದು ಸ್ವರದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ್ದಾದರೆ ಅದು ಸಂಯುಕ್ತವೆನಿಸುವದು. ಉದಾ—ಕ್ + ರ್ + ಅ = ಕ್ರ; ಕ್ + ತ್ + ರ್ + ಅ = ಕ್ರತ್; ಸಂಯುಕ್ತ ಅಕ್ಷರವು ಉಚ್ಚಾರಕ್ಕೆ ಕಠಿಣವಾಗುವದು.

ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಾತ್ ಪ್ರಾಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಯುಕ್ತ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ತಪ್ಪಿಸುವದರ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನವು ಕಂಡುಬರುವದು. ಉಚ್ಚಾರ ಸುಲಭತೆಯೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆನ್ನಬಹುದು. ಈ ಪ್ರಯತ್ನದ ಒಂದು ರೀತಿಯೆಂದರೆ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿಯ ಸ್ವರ ವ್ಯಂಜನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಸರಿ ಪಡಿಸುವದು. ಎಂದರೆ ಸ್ವರರಹಿತವಾದ ವ್ಯಂಜನಕ್ಕೆ ಸ್ವರ ಕೂಡಿಸಿ ಬಿಡುವದು. ಉದಾ—भार्या ಶಬ್ದದಲ್ಲಿಯ यां ದಲ್ಲಿ र् ಶ್ ಎರಡು ವ್ಯಂಜನಗಳೂ ಆ ಒಂದೇ ಸ್ವರವು ಇರುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಡುವೆ इ ಕಾರ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ, ಉಚ್ಚಾರಕ್ಕೆ भारिया ಎಂದು ಸುಲಭವಾಗುವದು. ಆದರೆ ಇದೇ ರೀತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಅನುಸರಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯಂಜನವು ಬೇಕಾದ ಮತ್ತೊಂದು ವ್ಯಂಜನದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಒತ್ತಕ್ಕರವಾಗ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯಂಜನವು ಅದೇ ವ್ಯಂಜನ ದೊಡನೆ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಸದೃಶ (ಉಚ್ಚಾರ ಪ್ರಯತ್ನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ) ವೆನಿಸುವ ವ್ಯಂಜನದೊಡನೆ ಕೂಡಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿರುವ ವಿಜಾ ತೀಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರವು ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಅರ್ಥಮಾಗಧಿ

ಯಲ್ಲಿ ಸಜಾತಿಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರವು ಬರಬಹುದೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಒತ್ತ ಕ್ಷರದ ಈ ನಿಯಮದಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಅಸಂಖ್ಯವಾದ ಒತ್ತಕ್ಷರಗಳ ರೀತಿಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆಯೆನ್ನಬಹುದು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯ ಅಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನವು ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸಹೊಂದುವದೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವಾಗ ಸ್ಪರ್ಶ ವ್ಯಂಜನಗಳಲ್ಲಿ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆಯಷ್ಟೆ.* ಆ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿಯ ವರ್ಣವು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಯುಕ್ತವಾಗಬಹುದು ಅಥವಾ ಅದೇವರ್ಗದ ಅನುನಾಸಿಕದೊಡನೆ ಕೂಡಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಕ್ ದೊಡನೆ ಕ್ಷ ಕ್ಷ ಳ ಎಂಬ ಮೂರೇ ಒತ್ತಕ್ಷರಗಳಾಗಬಲ್ಲವು. ಹ ಕಾರದೊಡನೆ ಆಗುವ ಳ್ಹ, ಳ್ಹ, ಳ್ಹ, ಳ್ಹ ಇವು ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿರುವವು. ಮತ್ತು ಇವುಗಳು ವಿಜಾತೀಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳೆಂದು ತೋರಿದರೂ ಹಾಗೆ ತಿಳಿಯಲಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಹ ಕಾರದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಅಕ್ಷರವು ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರವೆಂದು ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುವದಿಲ್ಲ. ಮಹಾಪ್ರಾಣಾಕ್ಷರದಲ್ಲಿ (ಖ ಳ್ ಇತ್ಯಾದಿ) ಹ ಕಾರವು ಕೂಡಿದೆಯೆಂದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವು ಅಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳೆಂದೇ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವವು. ಕ್ಹ ವೇ ಳ್ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಉಚ್ಚಾರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರ ವರ್ಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿರುವದು. ಳ್ಹ, ಳ್ಹ, ಳ್ಹ, ಳ್ಹ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಬೇರೆ ವರ್ಣವಿಲ್ಲವೆಂಬುದೇ ಅವುಗಳು ಸಂಯುಕ್ತವೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿರುವದೆನ್ನಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವು ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳಂತೆ ತೋರುವವು. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಹಾಗೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ.

ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಐವತ್ತು ಒತ್ತಕ್ಷರಗಳು ಮಾತ್ರ ಬರುವವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿರನುನಾಸಿಕ ಮತ್ತು ಸಾನುನಾಸಿಕ ವೆಂದು ಎರಡು ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ.

ನಿರನುನಾಸಿಕ ೨೪ — ಕ, ಕ್ಷ, ಗ, ಗ್, ಚ, ಚ್, ಜ, ಜ್, ಟ, ಟ್, ಠ, ಠ್, ಡ, ಡ್, ಣ, ಣ್, ಷ, ಷ್, ಸ, ಸ್, ಳ್ಹ.

ಽ, ಳ್ ದ್ವಿತ್ವವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಽ ಕೈ ಜ್ ಆಗುವದು. ಮತ್ತು ಳ್ ಮೊದಲೇ ಉಚ್ಚಾರಕ್ಕೆ ಕಠಿಣವಾದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಆದಷ್ಟು ತಪ್ಪಿಸುವದರ ಕಡೆಗೆಯೆ ಪ್ರಯತ್ನವು ಕಂಡು ಬರುವದು. ಉದಾ—ಕಣ್ > ಕಣ್ಣ; ಚಣ್ > ಚಣ್ಣ ಮುಂ. ಮಹಾಪ್ರಾಣ ಹ ಕ್ಕಾ ದ್ವಿತ್ವವಿಲ್ಲ.

* ಪುಟ ೧೪ ನೋಡಬೇಕು.

(೧) ಆದ್ಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಣವನ್ನು ಲೋಪ ಮಾಡುವದು. ಉದಾ— ಪ್ರಮಾ > ಪಮಾ, ಕ್ಷೀಣ > ಕ್ಷೀಣ, ಕ್ಷಂದ > ಕ್ಷಂದ (ಹೆಗಲು), ಆನ > ಜ್ಞಾಣ ಮುಂ.

ಯಾವ ವರ್ಣವನ್ನು ಲೋಪಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳಿರುವವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಅನಾದ್ಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳ ನೈತ್ಯಾಸವನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸುವಾಗ ವಿಚಾರಿಸಲಾಗುವದು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಉಚ್ಚಾರ ಸೌಕರ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾವುದು ಉಳಿದರೆ ನೆಟ್ಟಗೆಂಬುದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ತೋರುವದು.

(೨) ಸ್ವರಾಗಮ — ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರದ ಮೊದಲು ಒಂದು ಸ್ವರವನ್ನು ಜೋಡಿಸುವರು. ಆಗ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರವು ಅನಾದಿಯಾಗುವದು. ಮುಂದೆ ಅನಾದ್ಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರದ ರೀತಿಯಂತೆ ಅದನ್ನು ಸಜಾತೀಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರವಾಗಿ ಮಾಡುವದು. ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೂಡಿಸುವ ರೀತಿಗೆ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ 'ವರ್ಣಾಗಮ' ವೆನ್ನುವರು. ಉದಾ— ಳಿ > ಇಥಿ (ಇಲ್ಲಿ ಇ ಕಾರವು ವರ್ಣಾಗಮವು). ಹೀಗೆ ವರ್ಣಾಗಮವಾದ ಮೇಲೆ ಅನಾದ್ಯ ಸಂಯುಕ್ತದ ನಿಯಮದಂತೆ ಬದಲಿಸಲಾಗುವದು.

ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ದ್ವಿತೀಯಪದದ ಮೊದಲಕ್ಷರವು ಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿ ಧ್ವರಿ ಅದಕ್ಕೆ ಆದ್ಯ ಮತ್ತು ಅನಾದ್ಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳ ನಿಯಮಗಳಿರಡೂ ಅನ್ವಯಿಸುವವು. ಉದಾ— ಅಪ್ರಮತ್ತ > ಅಪ್ರಮತ್ತ ಅಥವಾ ಅಪ್ರಮತ್ತ, ಪರಿಗ್ರಹ > ಪರಿಗ್ರಹ ಅಥವಾ ಪರಿಗ್ರಹ, ದೇವಸ್ತುತಿ > ದೇವಸ್ತುತಿ ಅಥವಾ ದೇವಸ್ತುತಿ.

* ಅನಾದ್ಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವದು.

ಅನಾದ್ಯ ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳು.

ಸ್ವರಭಕ್ತಿ— ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ ಸೇರಿಸಿ ಸ್ವರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಸಮ ಮಾಡಿದರೆ ಉಚ್ಚಾರವು ಸುಲಭವಾಗುವದು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ 'ಸ್ವರಭಕ್ತಿ' ಎಂದು ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವರು. ಯಾವ ಸ್ವರವನ್ನು ಸೇರಿಸಿಯಾದರೂ ಸಂಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಕಳೆಯ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇ, ಏ ಅಥವಾ ತ ಬರುವದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಉದಾ—

ಇ ಭಾರ್ಯಾ>ಭಾರಿಯಾ, चैत्य>चेइय (ಜಿನಮಂದಿರ), सूर्य>सूरिय, हर्ष>हरिस, श्री>सिरी, प्रश्न>पसिण, क्लेश>किलेस, दर्शन>दरिसण, आचार्य>आयरिय ಮುಂ.

ಅ ಅग्नि>अगणि, पृथ्वी>पुढवी, रत्न>रयण.

ಉ ದ್ವಾರ>दुवार, द्वे>दुवे, पद्म>पडम, स्मरति>सुमरइ.

* ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಅನುಸರಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಸ್ವರ ಭಕ್ತಿಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ವರ್ಣವು ಅನುನಾಸಿಕ (ङ् ञ् ण् न् म्) ವಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಅಂತಸ್ಥವರ್ಣ (य् व् र् ल्) ಇದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಮಹಾಪ್ರಾಣದ ಉಚ್ಚಾರ (ह्) ವಿದ್ದರೆ ಬರುವದು. ಉಳಿದ ಕಡೆಗೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬರುವದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಉಪಾಯವೆಂದರೆ ವಿಜಾತೀಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರವನ್ನು ಸಜಾತೀಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರವಾಗಿ ಮಾಡುವದು.

ಸಮಾನೀಕರಣ.

ಒಂದು ವ್ಯಂಜನವನ್ನು ಲೋಪಮಾಡಿ ಉಳಿದ ವ್ಯಂಜನವನ್ನು ದ್ವಿತ್ವ ಮಾಡಿದರೆ ವಿಜಾತೀಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರವು ಸಜಾತೀಯವಾಗುವದು.

ಉದಾ—चक्र>चक्क ಇಲ್ಲಿ र್ ಲೋಪಮಾಡಿ क् ದ್ವಿತ್ವ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಮಾನೀಕರಣವೆನ್ನುವರು.

ದ್ವಿತ್ವವೇಕೆ ಮಾಡಬೇಕು ?

ವರ್ಣಗಳಿಗೆ ಉಚ್ಚಾರದ ಅವಕಾಶದ ವೇಳೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರೈಗಳಿರುವವು. ಹ್ರಸ್ವಸ್ವರವು ಒಂದು ಮಾತ್ರೈಯುಳ್ಳದ್ದಿದ್ದು ಲಘುವೆನಿಸುವದು. ಹ್ರಸ್ವಸರಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನವೂ ಹಾಗೆಯೇ. ದೀರ್ಘಸ್ವರ, ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರದ ಮೊದಲಿನ ವರ್ಣ, ಅನುಸ್ವಾರ ವಿಸರ್ಗಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಅಕ್ಷರಗಳೂ ಎರಡು ಮಾತ್ರೈಗಳುಳ್ಳವಾಗಿ ಗುರುವೆನಿಸುವವು. ಶಬ್ದವು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಗೆ ಬಂದರೂ ಅದರ ಮಾತ್ರೈಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಯಾಗಬಾರದೆಂದು ತಿಳಿದದ್ದು ಕಂಡುಬರುವದು. ಅದರಿಂದ ಒಂದು ವ್ಯಂಜನ ಲೋಪವಾದರೆ ಮುಂದಿನ ವ್ಯಂಜನವನ್ನು ದ್ವಿತ್ವ ಮಾಡುವದು ಯುಕ್ತವೆನಿಸುವದು. ಇದ

ರಿಂದ ಚಕ್ರ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿರುವ ಮಾತ್ರೈಗಳು ಚಕ್ರ ದಲ್ಲಿಯೂ ಉಳಿಯುವವು. ಚಕ್ರ ದಲ್ಲಿ ೩ ಮಾತ್ರೈಗಳಿರುವಂತೆ ಚಕ್ರ ದಲ್ಲಿಯೂ ೩ ಮಾತ್ರೈಗಳಿರುವವು.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತದ್ಭವಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗಲೂ ಈ ನಿಯಮವು ಅನು ಸರಿಸಲ್ಪಡುವದು. ಮರಾಠೀ, ಹಿಂದೀ, ಮೊದಲಾದ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವಿತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಹಾಕಲು ಹಿಂದಣ ಸ್ವರವನ್ನು ದೀರ್ಘಮಾಡಿ ಮಾತ್ರೈಗಳನ್ನು ಮೊದಲಿ ನೆನ್ನೇ ಇಡುವರು.

ಉದಾಹರಣ : —

ಸಂಸ್ಕೃತ

ಅರ್ಥಮಾಗಧಿ

೨ ೦

೨ ೦

— ೦

— ೦

ಕರ್ಣ

ಕರ್ಣ

ಪರ್ಣ

ಪರ್ಣ

ಕರ್ಮ

ಕರ್ಮ

ದ್ವಿತ್ವ ಮಾಡುವದು ಸಮಾನೀಕರಣದ ಮುಖ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿರುವದು. ಯಾವ ವರ್ಣವನ್ನು ಲೋಪಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಯಾವದನ್ನು ದ್ವಿತ್ವ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವದು ಅವಶ್ಯವು.

ಯಾವ ವರ್ಣವು ದ್ವಿತ್ವವಾಗುವದು ?

ವರ್ಣವು ಲೋಪವಾಗಬೇಕಾದಾಗ ಅಥವಾ ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಣವು ದ್ವಿತ್ವವಾಗಬೇಕಾದಾಗ ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಅಕ್ಷರವು ದುರ್ಬಲವಾದ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ನುಂಗುವದು ಅಥವಾ ತನ್ನದಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಉಚ್ಚಾರ ಪ್ರಯತ್ನದ ವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವರ್ಣಗಳ ಬಲವನ್ನು ಹೇಳುವರು. ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಬಲವುಳ್ಳವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

(೧) ಸ್ಪರ್ಶ — ಕ್, ಖ, ಗ್, ಘ, ಙ್, ಛ, ಜ್, ಝ, ಡ್, ಢ್, ಣ್,

ಡ್, ತ್, ತ್ತ್, ಡ್, ಭ್, ಪ್, ಫ್, ಬ್, ಭ್

ಎಲ್ಲ ಸ್ಪರ್ಶ ವ್ಯಂಜನಗಳು ಸಮಾನ ಬಲವುಳ್ಳವಾಗಿರುವವು.

(೨) ಅನುನಾಸಿಕ — ಙ್, ಜ್, ಣ್, ನ್, ಮ್

(೩) ಊಷ್ಮವರ್ಣ — ಸ್

(೪) ಅಂತಃಸ್ಥವರ್ಣ - ್ಯ, ರ, ಲ್ಲ, ವ್

ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬಲವುಳ್ಳದ್ದು ದ್ವಿತ್ವ ಹೊಂದುವದು. ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ಬಲವುಳ್ಳದ್ದು ಲೋಪವಾಗುವದು. ಉದಾ.— ಅಕ್<ಅಕ್ (ಸೂರ್ಯ), ಸ್ವ<ಸ್ವ. ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನದ ಎರಡೂ ವ್ಯಂಜನಗಳು ಸಮಾನ ಬಲವುಳ್ಳವಿದ್ದರೆ ಉಚ್ಚಾರದಿಂದ ಮುಂದಿನ ವ್ಯಂಜನವು ಹೆಚ್ಚು ಬಲವುಳ್ಳದ್ದಾಗುವದೆಂದು ತಿಳಿದು ಅದನ್ನು ದ್ವಿತ್ವ ಮಾಡಲಾಗುವದು. ಉದಾ.— ಭಕ್ತ<ಭಕ್ತ; ಶತ್ರು<ಶತ್ರು; ಖಡ್ಗ<ಖಡ್ಗ; ದ್ರವ<ದ್ರವ; ರಕ್ತ<ರಕ್ತ.

ದ್ವಿತ್ವ ಮಾಡುವದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳು:—

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದ್ವಿತ್ವಮಾಡುವ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಅನೇಕ ನಿಯಮಗಳಿರುವವು. ಆದರೆ ಅವು ಅಷ್ಟೊಂದು ಮಹತ್ವವಾದವುಗಳಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಅವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಒಂದೆಡೆಗೆ ತೋರಿಸಲಾಗುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

(೧) ವಿಸರ್ಗವು ಲೋಪವಾಗಿ ಅದರ ಮುಂದಿನ ವ್ಯಂಜನವು ದ್ವಿತ್ವವಾಗುವದು. ಉದಾ:— ಡ್ರ:ಖ<ಡ್ರಖ; ಅಂತ:ಕರಣ<ಅಂತಕರಣ ಮುಂ.

(೨) ಎರಡೂ ಸ್ಪರ್ಶ ವ್ಯಂಜನಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಮೊದಲನೆಯದು ಲೋಪವಾಗಿ ಎರಡನೆಯದು ದ್ವಿತ್ವವಾಗುವದು. ಉದಾ:— ಭಕ್ತ<ಭಕ್ತ; ಆರಕ್ತ<ಆರಕ್ತ ಮುಂ.

(೩) ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನದಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ವ್ಯಂಜನವು ಅನುನಾಸಿಕವಿದ್ದು ಮೊದಲನೆಯದು ಸ್ಪರ್ಶ ವ್ಯಂಜನವಾಗಿದ್ದರೆ ಅನುನಾಸಿಕವು ಲೋಪವಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಶ ವ್ಯಂಜನವು ದ್ವಿತ್ವವಾಗುವದು.

ಉದಾ — ನಮ<ನಮ, ಪ್ರಯತ್ನ<ಪ್ರಯತ್ನ, ರೂಪ<ರೂಪ (ಬೆಳ್ಳಿ); ಮುಂ. ಅಪವಾದ — ಪದ್ಮ<ಪದ್ಮ.

¶ ಆದರೆ ಮೊದಲು ಅನುನಾಸಿಕವಿದ್ದರೆ ಅನುನಾಸಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಅನುಸ್ವಾರವಾಗಿ ಬರೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ದ್ವಿತ್ವವಾಗುವದಿಲ್ಲ.

† ಎಲ್ಲ ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ರ್ ಕಾರವು ಹೆಚ್ಚು ದುರ್ಬಲವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಬಹು ತರ ಶಕ್ತವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಲೋಪವಾಗುವದು. ಅಂತಃಸ್ಥವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿಯು ಬಲವು ಕ್ರಮದಿಂದ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದು.

ಉದಾ - ಕಠ>ಕಂಠ; ಅಂತ>ಅಂತ, ಅಂತ; ಸಂಧ್ಯಾ>ಸಂಜಾ ಅಥವಾ ಸಂಜ್ಞಾ.

(೪) ಸ್ಪರ್ಶ ವ್ಯಂಜನವು ಮೊದಲಿದ್ದು ಉಷ್ಮವರ್ಣದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ್ದರೆ ಎರಡಕ್ಕೂ ಕೂಡಿ **ಚ್ಚ** ಆಗುವದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ **ತ್ಸ್**, **ಪ್ಸ್** ಎರಡೇ **ಸ್** ದ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿರುವ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳಿರುವವು. ಇವುಗಳಿಗೆ **ಚ್ಚ** ಆಗುವದು. ಉದಾ — ಸಂವತ್ಸರ>ಸಂವಚ್ಚರ, ವತ್ಸ>ವಚ್ಚ, ಅಪ್ಸರಾ>ಅವ್ಚರಾ, ಜುಗುಪ್ಸಾ>ದುಗುಚ್ಚಾ ಮುಂ.

¶ **ಕ್ + ಷ = ಕ್ಷ** ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ **ಞ್**, **ಞ್ಚ**, **ಞ್**, **ಕಞ್**, **ಷ್** ಮತ್ತು **ಚ್** ಹೀಗೆ ವ್ಯಂಜನಗಳು ಬರುವದುಂಟು.

ಉದಾ— **ಕ್ಷ>ಞ್** — ಕ್ಷಣ>ಞ್ಣ, ಕ್ಷುಧಾ>ಞ್ಞಾ.

ಕ್ಷ>ಞ್ — ಕ್ಷತ್ರಿಯ>ಖತ್ತಿಯ; ಕ್ಷೀರ>ಖೀರ.

ಮೇಲಿನ ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿ **ಕ್ಷ** ಇದು ಅದೃಷ್ಟರವಾಗಿರುವದು. ಅದರ ಅನಾದ್ಯವಾಗಿರಲು **ಞ್ಚ**, **ಕಞ್** ಹೀಗೆ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳೇ ಬರುವವು.

ಉದಾ - ರಾಕ್ಷಸ>ರವ್ವಸ; ಕೃಕ್ಷ>ವ್ವಚ್ಚ. ಮುಂ.

ಕ್ಷ>ಞ್ — ಕ್ಷೀಯತೇ>ಞ್ಞಿಜಞ್

ಕ್ಷ>ಞ್ — ಕ್ಷುಲ್ಲ>ಞ್ಞುಲ್ಲ; ಕ್ಷುಲ್ಲಪಿತಾ>ಞ್ಞುಲ್ಲಪಿಯಾ.

ಅಪವಾದ:- **ಉತ್ಸರ್ಗ>ಉತ್ಸರ್ಗಾ**; **ಉತ್ಸುಕ>ಉತ್ಸುಕ**; **ಉತ್ಸವ>ಉತ್ಸವ**; ಮುಂ.

ಮೊದಲು ಉಷ್ಮವರ್ಣವಿದ್ದು ಮುಂದೆ ಸ್ಪರ್ಶವ್ಯಂಜನವಿದ್ದರೆ ಉಷ್ಮವರ್ಣವು ಲೋಪವಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಶವ್ಯಂಜನವು ದ್ವಿತ್ವವಾಗುವದು. ಉದಾ— ಪಶ್ಚಿಮ>ಪಚ್ಚಿಮ; ನಿಶ್ಚಯ<ತಿಚ್ಚಯ; ದುಃಶ್ಚ>ದುಃಶ್ಚ; ದಿಃಶ್ಚ>ದಿಃಶ್ಚ; ವಿಶ್ಚಾರ>ವಿಶ್ಚಾರ; ಗೃಹಸ್ಥ>ಗಿಹಸ್ಥ; ತಪಶ್ಚರಣ>ತವಚ್ಚರಣ; ದುಃಕರ>ದುಃಕರ; ನಮಸ್ಕಾರ>ನಮೋಕಾರ; ಪರಸ್ಪರ>ಪರೋಪರ ಮುಂ.

(೫) ಎರಡು ಅನುನಾಸಿಕಗಳ ಸಂಯೋಗವಿದ್ದರೆ ಮೊದಲನೆಯದು ಅನುಸ್ವಾರವಾಗುವದು.

ಅಪವಾದ:- **ನ್ ಮ್** ಗಳು ಕೂಡಿದ್ದರೆ ಎರಡನೆಯದು ಯಾವುದಾಗಿರುವದೋ ಅದು ದ್ವಿತ್ವವಾಗುವದು.

ಉದಾ. — ಉಮ್ಲ>ಉಮ್ಲ; ಮನ್ಮಥ>ವರ್ಮಹ; ಪ್ರಭುಮ್ನ>ಪಜ್ಜುಬ; ನಿಮ್ನ;
>ನಿಬ್ಬ.†

(೬) ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳಲ್ಲಿ ಫ, ಭ, ರ, ಲ್ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇದ್ದರೆ ಅವು ಲೋಪವಾಗಿ ಉಳಿಯುವ ವ್ಯಂಜನವು ದ್ವಿತ್ವ ವಾಗುವದು.

ಉದಾ. — ಶಕ್ಯ>ಸಕ್; ಶಕ್>ಸಕ್; ಸೌಖ್ಯ>ಸೌಖ; ಪಕ್>ಪಕ್; ಸತ್ತರ>ಸತ್ತರ; ಪುತ್ರ>ಪುತ್ರ; ಉಗ್ರ>ಉಗ್ರ; ಶುಕ್ಲ>ಸುಕ್ಲ; ಮ್ಲೇಚ್ಛ>ಮ್ಲೇಚ್ಛ. ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳಲ್ಲಿ ತ್, ಥ್, ಢ್, ಭ್ ಇವುಗಳಲ್ಲೊಂದು ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿದ್ದು, ಫ್ ಇದ್ದರೆ ಮೊದಲಿನ ವ್ಯಂಜನಕ್ಕೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಫ್, ಲ್, ಜ್, ಙ್ ಆದೇಶವಾಗಿ ಆಮೇಲೆ ದ್ವಿತ್ವವಾಗುವದು. ಉದಾ. — ಸತ್ಯ>ಸತ್ತ್ವ; ರತ್ನಾ>ರತ್ನಾ; ಅಥ>ಅಜ್ಜ; ಮತ್ಯ>ಮಜ್ಜ ಮುಂ. ಅದೇಪ್ರಕಾರ ರ್ ಇದ್ದರೆ ತ್ ನರ್ಗದ ಬದಲು ಢ್ ನರ್ಗದ ವ್ಯಂಜನಗಳು ಬರುವವು. ಉದಾ. — ವಾರ್ತಾ>ವಠಾ; ಅರ್ಥ>ಅಠ್ಠ; ಅನರ್ಥ>ಅಣಠ್ಠ; ಅರ್ಥ>ಅಠ್ಠ; ಆದರೆ ಈ ನಿಯಮವು ಅಷ್ಟೊಂದು ಬಲವತ್ತರವಾದುದಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ವತ್ತಾ, ಅಣತ್ಯ, ಅತ್ಯ, ಅಠ್ಠ ಮೊದಲಾದ ರೂಪಗಳು ಕಂಡು ಬರುವವು.

(೭) ಸಂಯುಕ್ತವ್ಯಂಜನದ ಎರಡೂ ವ್ಯಂಜನಗಳು ಫ, ಭ, ರ, ಲ್ ಗಳೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಲ್, ಭ್, ಫ್, ರ್ ಈ ಕ್ರಮದಿಂದ ಅವುಗಳ ಬಲವನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿ ಸಬಲವಾದದ್ದನ್ನು ದ್ವಿತ್ವಮಾಡಲಾಗುವದು. ಉದಾ. — ಮ್ಲಯ>ಮೊಲ್ಲ ಅಥವಾ ಮುಲ್ಲ; ಡುಲಮ>ಡುಲ್ಲಹ; ಕಲ್ಯ>ಕಲ್ಲ (ಕಲ್ಯಾಣ); ಪಲ್ವಲ>ಪಲ್ಲಲ; ಕ್ವಯ>ಕವ್ವ; ಸರ್ವ>ಸವ್ವ ಮುಂ.

× ದ್ವಿತ್ವವಾದಾಗ ಫ್ ಕೈ ಜ್ ಆಗುವದರಿಂದ ಫ್>ಜ್ ಆಗುವದು. ಸೂರ್ಯ>ಸುಜ್; ಶಾಸ್ತ್ರಾ>ಸೇಜಾ; ಕಾರ್ಯ>ಕಜ್.

(೮) ಶ್, ಷ್, ಸ್ ಗಳಿಗೆ ಮುಂದೆ ಅನುನಾಸಿಕವು ಕೂಡಿದ್ದರೆ ಮೊದಲು ಆ ವರ್ಣಗಳ ಅದಲುಬದಲು ಆಗಿ (ವರ್ಣವಿಪರ್ಯಯ) ಶ್, ಷ್, ಸ್ ಗಳಿಗೆ

†ನ್ ಮತ್ತು ಣ್ ಇವುಗಳದು ಬಹಳ ಗೊಂದಲವಾಗುವಂತೆ ಅನಿಸುವದು. ಹಾಗೇನೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನ್ ಇದ್ದರೆ ಷ್ ಎಂದಾಗುವದು. ಷ್ ಇದ್ದರೆ ಣ್ ಎಂದಾಗುವದು. ಉದಾ— ಅನ್ಯ>ಅಜ್ಜ; ಮಾನ್ಯ>ಮಜ್ಜ; ಜೀರ್ಣ>ಜುಣ್ಣ; ಪೂರ್ಣ>ಪುಣ್ಣ ಮುಂ.

ಹ್ ಆಗುವದು. ಉದಾ. - ಕೃಷ್ಣ>ಕ್ರಿಹ ಅಥವಾ ಕೃಹ; ಪ್ರಶ್ನ>ಪೃಹ; ಸ್ನಾನ>ಘಾಣ; ಗ್ರೀಷ್ಮ>ಗಿಹ ಮುಂ.

(೯) ಉಷ್ಣವರ್ಣಗಳ ದ್ವಿತ್ವಕೆಲ್ಲ ಸ್ ದ ದ್ವಿತ್ವವೇ ಆಗುವದು.

ಉದಾ. - ನಿಶ್ಶರಣ>ನಿಸ್ಸರಣ; ತು:ಶಾಸನ>ತುಸ್ಸಾಸಣ; ತು:ಶೀಲ>ತುಸ್ಸೀಲ ಮುಂತಾದವು.

(೧೦) ಮೊದಲ ವ್ಯಂಜನವು ಹ್ ಇದ್ದು ಎರಡನೆಯದು ಅನುನಾಸಿಕ ಅಥವಾ ಳ್ ಇದ್ದರೆ ವರ್ಣವಿಷಯವಾಗುವದು. ಉದಾ. - ವಿಹ>ವಿಹ್; ಅಪರಾಹ>ಅವರಾಹ; ಬ್ರಾಹ್ಮಣ>ಬ್ರಾಹ್ಮಣ; ಆಹ್ವಾಹ>ಆಹ್ವಾಹ ಮುಂ.

ದ್ವಿತ್ವವನ್ನು ಲಿದು ಇತರ ಪ್ರಕಾರಗಳು.

(೧) ಪೂರ್ವಸ್ವರವನ್ನು ದೀರ್ಘ ಮಾಡುವದು :-

ಒಂದು ವರ್ಣವನ್ನು ಲೋಪಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಣವನ್ನು ದ್ವಿತ್ವ ಮಾಡುವದರ ಬದಲು ಹಿಂದಿನ ಸ್ವರವು ಹ್ರಸ್ವವಿದ್ದರೆ ದೀರ್ಘ ಮಾಡಲಾಗುವದು. ಅದರಿಂದ ಮಾತ್ರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಮೊದಲಿನಷ್ಟೆ ಉಳಿಯುವದು. ಉದಾ. - ಪಙ್ಕ್ತ>ಪಾಸ, ವರ್ಷ>ವಾಸ, ಶಿಷ್ಯ>ಸೀಸ, ಕರ್ಮ್ಯ>ಕಾಯವ್ಯ, ದಕ್ಷಿಣ>ದಾಹಿಣ, ಉತ್ಸವ>ಉಸವ.

ಈ ರೀತಿಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉಷ್ಣ ಅಥವಾ ಅಂತಸ್ಥವಾಗಿದ್ದರೆ ಅನುಸರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತೆ ತೋರುವದು.

(೨) ಮೊದಲಿನ ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಅನುಸ್ವಾರವನ್ನು ಕೂಡಿಸುವದು :-

ಒಂದು ವರ್ಣವನ್ನು ಲೋಪಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಾರದೆಂದು ಉಳಿದ ವರ್ಣವನ್ನು ದ್ವಿತ್ವ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆಯಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವಿತ್ವ ಮಾಡದೆ ಹಿಂದಿನ ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಅನುಸ್ವಾರ ಕೂಡಿಸಿ ಮಾತ್ರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡುವದುಂಟು.

ಉದಾ. - ದರ್ಶನ>ದೃಶಣ; ಅಶ್ವ>ಅಸು; ವ್ಯಸ್ಯ>ವಯಸ (ಗೆಳೆಯ); ಪಕ್ಷ>ಪಂಕ್ಷ; ಸ್ಪರ್ಶ>ಫಸ ಮುಂ.

(೩) ಮೂರು ವ್ಯಂಜನಗಳ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರ.

ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವ್ಯಂಜನಗಳಿದ್ದರೆ ಒಂದನ್ನು (ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೊನೆಯದನ್ನು) ಲೋಪಮಾಡಿ ಎರಡು ವರ್ಣಗಳ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರ

ಕ್ಷರದ ಸಿಂಹಮುಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಲಾಗುವದು. ಉದಾ. — **ಮತ್ಸ್ಯ**> (ತ್ + ಸ್ + ಯ್ + ಅ) ಇಲ್ಲಿ ಯ್ ಲೋಪವಾಗಿ ಮೊದಲು **ಮತ್ಸ** ಆಗುವದು. ಅದಕ್ಕೆ **ಮಚ್ಚ** ಎಂದಾಗುವದು. ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ **ಅರ್ಯ**>**ಅರ್ವ**>**ಅಗ್ರ**; **ಸಮ್ಯಕ್**>**ಸಮ್ಮಕ್** **ಸಮ್ಮತ**; **ಶಸ್ತ್ರ**>**ಸಸ್ತ**>**ಸತ್ಯ** ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

¶ **ಕ್ಷಮ** ವ ಣ್ನು ಮೂರು ವ್ಯಂಜನಗಳ ಸಂಯುಕ್ತವೆಂದು ಕೊನೆಯ ಸ್ ಲೋಪವೂಡು ದುಂಟು. ಉದಾ. — **ಲಕ್ಷ್ಮಣ**>**ಲಕ್ಷಣ**, **ಪಕ್ಷ**>**ಪಂಕ್ಷ**.

ಇತರ ಕೆಲವು ವರ್ಣವಿಚಾರಗಳು.

(೧) ಸಂಪ್ರಸಾರಣ.

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ **ಶ್, ಲ್, ಳ್, ಳ್** ಗಳಿಗೆ **ಙ, ತ, ಕ್ಕ, ಳ** ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಆಗುವದಕ್ಕೆ ಸಂಪ್ರಸಾರಣವೆನ್ನುವರು. ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ **ಕ್ಕ ಳ** ಇಲ್ಲಿ ವಾದ್ದರಿಂದ **ಶ್, ಳ್** ಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಪ್ರಸಾರಣ (**ಙ, ತ**) ವಾಗುವದು ಮತ್ತು **ಅಶ್, ಅಶ್** ಗಳಿಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ **ಫ, ಖ** ಆಗುವದುಂಟು.

ಉದಾ. — **ತುರಿತ**>**ತುರಿಯ**, **ವ್ಯತಿಕ್ರಾಂತ**>**ವಿಹ್ವಂತ**, **ಸ್ವಪ್ನ**>**ಸುವಿಣ**, **ನಯತಿ**>**ನೇಹ**, **ಲವಣ**>**ಲೋಣ**, **ಭವತಿ**>**ಭೋಹ**, **ಹೋಹ** ಮುಂತಾದವು.

(೨) **ವರ್ಣಾಗಮ** — ಅನೇಕ ಸಲ ಮೂಲ ಶಬ್ದವು ಸ್ವರದಿಂದ ಸುರುವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ (ಅಸಂಯುಕ್ತ ಅದ್ಯಕ್ಷರವಿದ್ದರೂ ಸ್ವರಾಗಮಕ್ಕೆ ಬದಲು) ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವ್ಯಂಜನವನ್ನು ಕೂಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ. — **ಏವ**>**ಜೇವ**, **ಇವ**>**ವಿಯ**, **ಉಕ್ತ**>**ವುಕ್ತ** ಮುಂತಾದವು.

(೩) ಅನಾಘಾತ ವರ್ಣಲೋಪ.

ಶಬ್ದವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವಾಗ ಒಂದು ಅಥವಾ ಹಲವು ವರ್ಣಗಳ ಉಚ್ಚಾರವು ಹೆಚ್ಚು ಜೋರು ಇಲ್ಲದೆ ಉಚ್ಚರಿಸುವದುಂಟು. ಜೋರಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಲ್ಪಡುವದು ಆಘಾತ (accent) ವುಳ್ಳದ್ದಾಗುವದು. ಅನಾಘಾತ (ಅಘಾತವಿಲ್ಲದ) ವರ್ಣವು ಲೋಪವಾಗುವದುಂಟು.

ಉದಾ. — **ಉಪವಸ**>**ಪೋಸಹ** (ಉಪವಾಸ), **ಉದಕ**>**ಝ**, **ಅಲಾಬು**>**ಅಲ**, **ಅಪಿ**>**ಪಿ**, **ಇತಿ**>**ತಿ** ಅಥವಾ **ತಿ**, **ಇವ**>**ವ** ಅಥವಾ **ವ**, **ಉರಮಿ**>**ಉರಿಮ**, **ಉಪರಿ**>**ಉರಿ**.

(೪) ದ್ವಿತ್ವ.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ವ್ಯಂಜನಗಳು ಅಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದರೂ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯ ದ್ವಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುವವು.

ಉದಾ. — ಪ್ರೇಮನ್ > ಪ್ರೇಮ, ತೈಲ > ತೇಲ, ಯೌವನ್ > ಜೌವಣ, ಸೇವಾ > ಸೇವಾ, ಗೌಣ > ಗೌಣ ಮುಂತಾದವು.

ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಪಟ್ಟಿ :—

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ವ್ಯಂಜನವು ಬೇಕಾದ ವ್ಯಂಜನೋಡನೆ ಕೂಡ ಬಹುದಾದ್ದರಿಂದ ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿರುವವು. ಅದರ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸಜಾತೀಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳಿರುವದರಿಂದ ಒತ್ತಾಕ್ಷರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯೆನ್ನಬಹುದು. ಸಂಸ್ಕೃತದ ಒತ್ತಾಕ್ಷರಗಳು ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಹೊಂದುವದೆಂಬದನ್ನು ಕೆಳಗಿನ ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. §

ಅ.ನಾ. ಸಂ. ಉದಾಹರಣೆ

ಕ್	ಕ್	ಮುಕ್ತ > ಮುಕ್
ಕ್ಯ	ವಾಕ್ಯ	> ವಕ್
ಕ್	ಚಕ್	> ಚಕ್
ಕ್	ಸಕ್	> ಸಕ್
ಕ್	ತಕ್	> ತಕ್
ಕ್	ಶುಕ್	> ಶುಕ್
ಕ್	ಪಕ್	> ಪಕ್
ಕ್	ಫಕ್	> ಫಕ್
ಕ್	ಕ್ಷ	> ಚಕ್ಷುಃ > ಚಕ್ಷು
ಕ್	ಕ್ಷ್ಯ	> ಲಕ್ಷ್ಯ > ಲಕ್ಷ

ಅ.ನಾ. ಸಂ. ಉದಾಹರಣೆ

ಕ್ಯ	ಆಲ್ಯಾತಿ	> ಆಹ್ವಾತಿ
ಕ್ಯ	ಮ್ಲೇಚ್ಛ	> ಮಿಲಕು
ಕ್	ಪುಷ್ಕರ	> ಪುಷ್ಕರ
ಕ್	ಅಪಸ್ಕಂದ	> ಅವಕ್ಸಂದ
ಕ್	ಪ್ರಸ್ವಲಿತ	> ಪಕ್ವಲಿತ
ಗ	ಗ	> ನಗ
ಗ್ಯ	ಆರೋಗ್ಯ	> ಆರೋಗ
ಗ	ಕವಪ್ರಹ	> ಕವಗಾಹ
ಗ	ಖಗ	> ಖಗ
ಗ	ಮುಗ್ರ	> ಮೋಗ

§ ಮೇಲಿನ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯ ಇವರ 'A Manual of Ardhamagadhi grammar' ವೆಂಬ ಪುಸ್ತಕದ ಮೂರನೆಯ ಅವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪುಟ ೩೩, ೩೪, ೩೫, ೩೬, ೩೭ ಮತ್ತು ೩೮ ರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

ಅ.ನಾ. ಸಂ. ಉದಾಹರಣೆ

ಗ ವಿಸರ್ಗ>ವಿಸರ್ಗ
ಲಾ ವಲ್ಗು>ವಗ್ಗು

ಗ್ವ ವ್ವ ವಿವ್ವ>ವಿಗ್ವ
ವ್ವ ವ್ವಿವ್ವ>ವಿಗ್ವ
ವ್ವ ವ್ವಿವ್ವ>ವಿಗ್ವ

ಚ್ಯ ಚ್ಯ ಅಚ್ಯುತ>ಅಚ್ಯುತ
ಲ್ಯ ಲ್ಯ ನಿಲ್ಯ>ನಿಲ್ಯ
ತ್ಯ ತ್ಯ ತತ್ಯ>ತತ್ಯ
ವ್ಯ ವ್ಯ ಅರ್ವಯತಿ>ಅರ್ವಯ

ಕ್ಷ ಕ್ಷ ಅಕ್ಷಿ>ಅಕ್ಷಿ
ಕ್ಷ ಮೂಕ್ಷಿ>:
ಕ್ವ
ತ್ವ ವತ್ವ>ವತ್ವ
ಲ್ವ ಮಲ್ವ>ಮಲ್ವ
ತ್ವ ರತ್ವ>ರತ್ವ
ಶ್ವ ಪಶ್ವಾತ್>ಪಶ್ವಾ
ಶ್ವ ಶ್ರೇಯಸ್>ಶ್ರೇ (ಸೇವ)

ಜ್ಜ ಕುಜ್ಜ>ಕುಜ್ಜ
ಜ್ಜ ವಜ್ಜ>ವಜ್ಜ
ಜ್ಜ ವಿಸರ್ಜಯತಿ>ವಿಸರ್ಜಯ
ಜ್ಜ ಪ್ರಜ್ವಲಿತ>ಪ್ರಜ್ವಲಿತ
ಜ್ಜ ಅಜ್ಜ>ಅಜ್ಜ
ಜ್ಜ ಶಯ್ಯ>ಸೇಜಾ

ಅ.ನಾ. ಸಂ. ಉದಾಹರಣೆ

ಯ್ ಕಾರ್ಯ>ಕಜ್ಜ
ಬ್ಧ ಬುಧ್ಧ>ಬುಧ್ಧಾ
ಧ್ಯ ಅಧ್ಯಯನ>ಅಜ್ಞಯನ

ಜ್ಜ ಹ್ಯ ಗುಹ್ಯ>ಗುಹ್ಯ

ಠ್ ತ್ ಆರ್ತ>ಅಠ್
ತ್ತ ಪತ್ತನ>ಪಠ್ನ
ಶ್ಶ ಅರ್ಶ>ಅಠ್

ಠ್ ಠ್ ಯಥಿ>ಲಠಿ
ಠ್ ಗೋಠಿ>ಗೋಠಿ
ಸ್ವ ಅಸ್ಥಿ>ಅಠಿ

ಠ್ ತ್ ಗರ್ತ>ಗಠ್

ಠ್ ಗ್ವ ವಿದಗ್ವ>ವಿದ್ವ
ಠ್ ಅದ್ವ>ಅಠ್
ಠ್ ಜಾತಶ್ರದ್ಧ>ಜಾಯಸಠ್
ಶ್ಶ ಅರ್ಶ>ಅಠ್

ಠ್ ನ್ತ ತಾಲವುಂತ>ತಾಲವುಂತ

ಠ್ ನ್ದ ಮಿನ್ದಿಪಾಲ>

ಮಿನ್ದಿವಾಲ

ಞ್ ಪುಣ್ಯ>ಪುಣ್ಯ

ಅ.ಮಾ. ಸಂ. ಉದಾಹರಣೆ

ಫವ ಕಿಫವ > ಕಿಫಣ
ಫಿ ಮಹಾರ್ಫವ > ಮಹಫಣವ

ಫಹ ಕ್ಷಣ ತೀಕ್ಷಿಣ > ತಿಫಹ

ಫಶ ಪ್ರಶ್ನ > ಪಫಹ

ಫಣ ಉಫಣ > ಉಫಹ

ಫಲ ಸ್ನಾನ > ಫಲಾಣ

ಫಲ ವಹಿ > ವಫಿಹ

ಫಲ ಮಾಫಾಹ > ಮಜ್ಜಫಹ

ಫತ ಕ್ತ ರಕ್ತ > ರಫತ

ಫವ ಯವ > ಜಫತ

ಫವ ಪಾಲ > ಪಫತ

ಫವ ತತ್ವ > ತಫತ

ಫಸ ಪ್ರಾಸ > ಪಫತ

ಫತ ಸ್ಫುರತ >

ಫತ್ವ ಕತ್ವ ಸಿಕ್ವ > ಸಿಫತ್ವ

ಫತ್ವ ಅತ್ವ > ಅಫತ್ವ

ಫತ್ವ ಅರ್ಥ > ಅಫತ್ವ

ಫತ್ವ ಅಸ್ತಮಿತ > ಅಫತ್ವಮಿಯ

ಫತ್ವ ಪ್ರತ್ಯ > ಪಫತ್ವ

ಫದ ಉಪದ್ರವ > ಉಪದ್ರಫ

ಫದ ದ್ರವ > ದಫದ

ಫದ ಸದ್ರ > ಸಫದ

ಫದ ಅದಿತ > ಅಫದಿಯ

ಅ.ಮಾ. ಸಂ. ಉದಾಹರಣೆ

ಫದ ಗದ ದುಗದ > ದುಫದ

ಫದ ವಿಧ್ವಂಸ > ವಿಧ್ವಂಸ

ಫದ ಲಬ್ಧಿ > ಲಫದಿ

ಫದ ಅರ್ಧರಾತ್ರ > ಅಫದರತ್ತ

ಫಹ ಫಲ ಚಿಹ > ಚಿಫಹ

ಫಜ ಜ್ಞ ಸರ್ವಜ್ಞ > ಸಫಜ್ಞ

ಫನ್ಯ ಅನ್ಯ > ಅಫನ್ಯ

ಫನ್ವ ಅನ್ವೀಯಮಾನ >

ಅಫಿಜಮಾಣ

ಫಜ್ಞ ನಿತ್ವ > ನಿಫಜ್ಞ

ಫನ್ ನಿರ್ಣಯ > ನಿಫನ್ಯ

ಫಫ ಕಮ ರುಕ್ಮಿಣಿ > ರುಫಿಣಿ

ಫಫ ತತ್ಪರ > ತಫಪರ

ಫಫ ಮಾಹಾಫಫ > ಮಾಹಾಫಫ

ಫಫ ರುಫಫ > ರುಫಫ

ಫಫ ವಿಫ್ರ > ವಿಫಫ

ಫಫ ಅರ್ಪಣತಿ > ಅಫಫೇಙ್

ಫಫ ಅಫಫ > ಫಫ

ಫಫ ವಿಫಫವ > ವಿಫಫವ

ಫಫ ಫಫ ಫಫಫಫ > ಫಫಫಫ

ಫಫ ಪುಫಫ > ಪುಫಫ

ಫಫ ಫಫಫ > ಫಫಫ

અ.મા. સં. યુદાકરણં

ઘ્ઘ ઙ્ઙ બુદ્બુદ>બુબુડ
 વ્ર અવ્રવીત>અવ્વવી

ઘ્ઘ ઙ્ઙ ઉઘ્ઘવ>ઉવ્ઘવ
 મ્ય અમ્યાસ>અવ્ઘાસ
 ઞ્ર અન્નાગમ>અવ્ઘાગમ
 મં દર્મતૃણ>દવ્ઘતિણ
 ઙ્ઙ જિહ્વા>જિવ્ઘા

ઘ્ઘ ઞ્ર આન્ન>અન્ન

મ્ઘ હ્ય વ્રાહ્મણ>વમ્ઘમણ

મ્ઘ ન્ઘ જન્મન્>જમ્ઘ
 મ્ય રમ્ય>રમ્ઘ
 મં ધર્મ>ધમ્ઘ
 ર્ઘ ગુલ્મ>ગુમ્ઘ

મ્ઘ ઙ્ઙ કાશ્મીર>કામ્ઘહાર

ઘ્ઘ ઉષ્મન્>ઉમ્ઘા

સ્ઘ વિસ્મિત>વિમ્ઘિહય

હ્ય જિહ્વા>જિમ્ઘ

હ્ઘ વ્ય માલ્ય>માલ્ઘ

અ.મા. સં. યુદાકરણં

લ્વ બિન્વ>બિલ્ઘ
 યં સૌકુમાર્ય>સોગુમલ્ઘ
 ટ્રં આદ્રં>અલ્ઘ

લ્હ હ્ઘ આહ્વાદ>અલ્હાયા
 યં પર્યસ્ત>પલ્હત્થ
 ટ્ઘ ઉદ્ઘિમ>ઉલ્ઘિગા

લ્ઘ વં સર્વ>સલ્ઘ

વ્ય હવ્ય>હલ્ઘ

વ્ર તીવ્ર>તિલ્ઘ

સ્ઘ ઙ્ઙ રશ્મિ>રસ્ઘિ
 ઙ્ઙ વિનશ્યતિ>વિણસ્ઘઙ્ઙ
 ઘ્ય મનુષ્ય>મણુસ્ઘ
 શ્ર મિશ્ર>મિસ્ઘ
 શં વિમર્શ>વિમસ્ઘ

(વીમંઘ)

શ્ઘ વિશ્વસતિ>વિસ્ઘસસઙ્ઙ

(વીસસઙ્ઙ)

ષ્ઘ વિષ્વક્>વિસ્ઘું (વીસું)

સ્ર સહસ્ર>સહસ્ઘ

સ્ઘ સ્વજન>સયણ

ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನು ಸುಲಭ ಮಾಡುವ ಉಪಾಯಗಳು.

ಸ್ವರಭಕ್ತಿ

ವರ್ಣಲೋಪ
(ಮಾತ್ರಾಹಾನಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು)

ಸ್ವರಾಗಮ

(ಆದಿ ಅಕ್ಷರವು ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನವಾಗಿದ್ದರೆ ಸ್ವರ ಮೊದಲು ಕೂಡಿಸುವದು) ಉದಾ—
ಕೀ> ಕ್ಷಿ

ಸ್ವರಭಕ್ತಿ

ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನದಲ್ಲಿಯ ಸ್ವರ ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನು ಸಮ ಮಾಡುವದು ಉದಾ—

ಭಾರ್ಯಾ> ಭಾರಿಯಾ
ಸುಖ> ಸುಖಿಯ

ದ್ವಿತ್ವ

ಸ್ಪರ್ಶ ಅನುನಾಸಿಕ ಉಷ್ಮ ಮತ್ತು ಅಂತಸ್ತ ಈ ಇಳಿಕೆಯ ಕ್ರಮದಿಂದ ವರ್ಣಬಲವನ್ನು ತಿಳಿದು ಬಲಿಷ್ಠ ವರ್ಣವನ್ನು ದ್ವಿತ್ವ ಮಾಡುವದು. ಉದಾ—

ಕಾರ್ಯ> ಕಾಞ
ಕನ್ಯಾ> ಕಂಞ
ಕುಃಶ> ಕುಕುಶ

ಹಿಂದಿನ ಸ್ವರಕ್ಕೆ

ಅನುಸ್ವಾರ ಕೂಡಿಸುವದು ಉದಾ—
ಆಶ್ವ> ಅಂಶ್ವ
ಭಷ> ಭಷ ಮುಂ.

ಹಿಂದಿನ

ಸ್ವರದೀರ್ಘ ಮಾಡುವದು. ಉದಾ—
ಆಶ್ವ> ಆಸ
ಭಷ> ಭಾಸ
ಮುಂ.

ಅಭ್ಯಾಸ :-

(೧) ಕೆಳಗಿನ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರಿ.

ಆದರ್ಶ (ಕೆನ್ನಡಿ), ಸ್ಮರಣ: ಸೂಕ್ಷಮ; ವೈಭವ್ಯ: ಪುಷ್ಟ (ಬಾಳ); ಸಪತ್ನಿ: ಅಕ್ಷಿ (ಕಣ್ಣು); ಕಾಠ; ಗ್ರೀಷ್ಮ; ಸತ್ವರಮ್; ಸುವರ್ಣ; ಸರಸ್ವತಿ; ವಿಘ್ನಹ; ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ: ಸ್ತವ (ಸ್ತುತಿ); ಅಸ್ಥಿರ; ಪರ್ವ (ಭಾಗ); ಲಕ್ಷ್ಮಿ; ದುಷ್ಕರ; ಶಿಲ್ಪ: ದುರ್ಯೋಧನ: ಸಂಸರ್ಗ; ಆರಂಭ; ಅನ್ವೇಷಣ; ಶೋಕ (ದುಃಖ); ಯಥಾಖ್ಯಾತ (ಹೇಳಿದಂತೆ); ನಗರೀ (ನಗರ); ವಿದೂಷಕ; ಸೇವಕ; ಮನಸ್ (ಮನ); ಆಧಾರ: ಶಿಖರಿನ್ (ಪರ್ವತ): ಆಚಾರ; ಮೇಖಲಾ; ಅಂತರ (ಒಳಗೆ); ಪ್ರಭು; ನಿಕಟ; ಯದ್; (ಯಾಕಂದರೆ); ಜ್ಞಾನ: ಅನಗಾರ (ಸಾಧು); ದಿನಕರ (ಸೂರ್ಯ); ಸುಜನ; ಮಯೂರ; ಮೃತ; ಕೃಪಾ; ವೈತರಿಣಿ (ನರಕದಲ್ಲಿಯ ನದಿ); ಸೌಧ (ಅರಮನೆ); ಧೈರ್ಯ; ಗೌತಮ (ಒಂದು ಹೆಸರು); ಪರೀಕ್ಷಾ; ನಾಮತ: (ಹೆಸರಿಂದ); ಸೃಷ್ಟಿ (ಮುಟ್ಟು); ಪ್ರೇಕ್ಷ (ನೋಡು); ಪುಸ್ತಕ; ಕೌತುಕ; ಸೃಷ್ಟಿಕಾ (ಮಣ್ಣು); ಆಶ್ರ; ಗೌರಿ (ಹೆಸರು); ಪೃಥ್ವಿ.

(೨) ಕೆಳಗಿನ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರಿ.

ವಜ್ರ; ಸಸ್ತ (ಧಾನ್ಯ); ವೀಣ (ಬೀಸಣಿಕೆ); ಸಿವಿಯಾ (ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ); ಪಹಾ (ಬೆಳಕು); ಖಂಡ; ವರಿಸ; ಪತಮ (ಕಮಲ); ಅವರಣಹ; ಪಸಿಣ; ಕಿಣಹ; ದುಗುಂಞ (ತಿರಸ್ಕಾರ); ಸಿಣಾಣ (ಸೂನ); ಅತ್ತ; ಸುತ (ಮಲಗಿದ); ದುಠ್ಠರ; ನಿಶ್ಚಿಣಾ (ನದಿ); ಕಣಾ: ಪರಿಚ್ಛತ್ತ; ಪಜ್ಜುಣ; ಅರಹಂತ; ಕಂತಿ (ಕಾಂತಿ); ಮಾಯಾ (ತಾಯಿ); ನಡೆ; ವಿಸ್ತಿ (ಜೀವನ); ಮಾತಸಿಯಾ (ಅಬಚಿ); ಮಚ್ಚು (ಮರಣ); ಅಲ್ಲ (ಒದ್ದೆ); ಮೇಸಜ (ಬೆಸದ); ಮೇತ (ಮಾತೃ); ಅಮಯ; ಅದಿಡ್ಡ (ನೋಡದ); ಸಾಹೇಜ (ಸಹಾಯ); ಜೋವಣ (ತಾರುಣ್ಯ); ಬುಡ್ಡಿ (ಬೆಳುವಣಿಗೆ); ಕೇಕಡೆ (ಒಂದು ಹೆಸರು); ಪಡು; ಸಾಹಾ (ಟೊಂಗಿ); ನಿಡಣ (ಕುಶಲ); ಲಾಯಣ (ಸೌಂದರ್ಯ); ಆಡ; ಸರಿಯಾ; ಹರಿಯ (ಹಸರು); ಅಣಲ (ಅಗ್ನಿ); ಮಡ (ಅಶ್ರಮ); ನಡ; ಪಾಯಾಲ; ಸಂಜಮ; ಸುಡ (ಶುದ್ಧ); ಜಾವ.

ಸಂಧಿ ವಿಚಾರ.

ಸಂಧಿಪ್ರಕರಣವು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿಯೆ ಪದಗಳಲ್ಲಿನಾತ್ರ ವಿಕಲ್ಪವಾಗಿದ್ದು ಉಳಿದಕಡೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ನಿತ್ಯವಾಗಿರುವದು. ಆದರೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಯ ಬಿಗುವು ಅಷ್ಟೊಂದಿರುವದಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಸ್ವರವು ಪರವಾದರೆ ಸಂಧಿಯಾಗಲಿಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವು ತಪ್ಪದೆ ಅನುಸರಿಸಲ್ಪಡುವದು. ಆದರೆ ಪ್ರಾಕೃತಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವರಗಳ ಮುಂದೆ ಸ್ವರಗಳನ್ನು ಸಂಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬರೆಯುವದೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವದು. ಶಬ್ದಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವಾಗ, ಸಮಾಸಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ರೀತಿಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಸಂಧಿಯು ಎರಡು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿದೆ. (೧) ಸ್ವರಸಂಧಿ ಮತ್ತು (೨) ವ್ಯಂಜನಸಂಧಿ. ಆದರೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಂಜನಾಂತ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿದ್ದರಿಂದ ಅದು ತೀರ ಕಡಿಮೆಯೆನ್ನಬಹುದು. ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಬಂದ ಸಾಮಾಸಿಕ ಪದಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಉಚ್ಚಾರಣಾಲಭ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಕೆಲವು ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಂಜನ ಸಂಧಿಯ ರೀತಿಯು ಕಂಡುಬರುವದು. ವಿಸರ್ಗ ಸಂಧಿಯಂತು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ.

ಸ್ವರಸಂಧಿ.

(೧) ಯಾವುದೊಂದು ಹ್ರಸ್ವ ಅಥವಾ ದೀರ್ಘ ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಅದೇ ಹ್ರಸ್ವ ಅಥವಾ ದೀರ್ಘವು ಪರವಾಗಲು ಎರಡೂ ಕೂಡಿ ದೀರ್ಘವಾಗುವದು. (ಸವರ್ಣದೀರ್ಘ ಸಂಧಿ) ಉದಾ. . .

ಅ + ಅ = ಆ. ಧಮ್ಮ + ಅಧಮ್ಮ = ಧಮಾಧಮ್ಮ; ಯ + ಅವಿ = ಯಾವಿ; ಜೀವ + ಅಜೀವ = ಜೀವಾಜೀವ.

ಅ + ಆ = ಆ. ಗೀಯ + ಆಙ್ = ಗೀಯಾಙ್ ಜಿಣ + ಆಲಯ = ಜಿಣಾಲಯ; ರಯಣ + ಆಗಾರೋ = ರಯಣಾಗಾರೋ.

ಆ + ಅ = ಆ. ತಹಾ + ಅವಿ = ತಹಾವಿ; ಧಮ್ಮಕಹಾ + ಅವಸಾಣ = ಧಮ್ಮಕಹಾವಸಾಣ; ಮಹಾ + ಅವಯಾರ = ಮಹಾವಯಾರ.

ಆ + ಆ = ಆ. ಕಲಾ + ಆಯರಿಯ = ಕಲಾಯರಿಯ, ಮಹಾ + ಆಗಾರೋ = ಮಹಾಗಾರೋ; ಧಮ್ಮಕಹಾ + ಆಗಾರ = ಧಮ್ಮಕಹಾಗಾರ.

ಇ + ಇ = ಇ	ಮುಣಿ + ಇಣ = ಮುಣಿಣ; ಭುವಿ + ಇಸು = ಭುವಿಸು.
ಇ + ಇ = ಇ.	ಕವಿ + ಇಸರ = ಕವಿಸರ; ಮುಣಿ + ಇಸರ = ಮುಣಿಸರ.
ಇ + ಇ = ಇ.	ತರುಣಿ + ಇಣ = ತರುಣಿಣ; ಇತ್ಥಿ + ಇಯೊ = ಇತ್ಥಿಯೊ.
ಇ + ಇ = ಇ.	ಪುಹವಿ + ಇಸರ = ಪುಹವಿಸರ ಪುಹವಿ + ಇಸ = ಪುಹವಿಸ.
ಉ + ಉ = ಊ.	ಬಹು + ಉದಗ = ಬಹುದಗ. ಸಾಉ + ಉಯ = ಸಾಊಯ.
ಉ + ಉ = ಊ.	ಸಾಹು + ಉಸವ = ಸಾಹುಸವ ಸಂಘು + ಉಸವ = ಸಂಘುಸವ.
ಊ + ಉ = ಊ.	ವಹು + ಉವಯಾರ = ವಹುವಯಾರ; ವಹು + ಉವಾಗಹ = ವಹುವಾಗಹ.
ಊ + ಉ = ಊ.	ವಹು + ಊರು = ವಹುರು; ಕಣೇರು + ಉಸಿಯ = ಕಣೇರುಸಿಯ.
ಉ + ಉ = ಉ.	ಇಮೆ + ಉಯಾರುವೆ = ಇಮೆಯಾರುವೆ, ಸೆ + ಉವ = ಸೆವ.
ಒ + ಒ = ಒ.	ದೇವಿ + ಒಸಹಿ = ದೇವಿಹಿ.

¶ ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ಸ್ವರದ ಮುಂದೆ ಒತ್ತಕ್ಷರವಿದ್ದರೆ ದೀರ್ಘವಾಗದೆ ಪ್ರಸ್ಥವಾಗುವದು. ಉದಾ. — ಮರಣ + ಅಂತ = ಮರಣಂತ; ಮುಣಿ + ಇಂದ = ಮುಣಿಂದ; ಸಾಹು + ಉತ್ತ = ಸಾಹುತ್ತ; ಮಹಾ + ಅಂಗವ = ಮಹಾಂಗವ ಮುಂ.

(೨) ಅ, ಆ ಗಳಿಗೆ ಅನುಗಳನ್ನಳಿದ ಬೇರೆ ವಿಜಾತೀಯ ಪ್ರಸ್ಥಸ್ವರಗಳು ಪರವಾದರೂ ಸಂಧಿಯಾಗದು. ಉದಾ. —

ಅ + ಇ = ಉ ರಾಯ + ಇಸಿ = ರಾಉಸಿ ನ + ಇಚ್ಛಿ = ನೆಚ್ಛಿ.

ಆ + ಇ = ಉ ಮಹಾ + ಇಸಿ = ಮಹೇಸಿ.

¶ ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಒತ್ತಕ್ಷರವಿದ್ದರೆ ಇ ಕಾರವೆ ಆಗುವದು. ಉದಾ. —

ನರ + ಇಂದ = ನರಿಂದ; ಗಯ + ಇಂದ = ಗಹಿಂದ.

ಅ + ಉ = ಒ. ಸಹ + ಉಯ = ಸಹೋಯ; ಸಮಗ + ಉವಾಸಗ = ಸಮಗೋವಾಸಗ.

ಆ + ಉ = ಒ. ಜಹಾ + ಉಯ = ಜಹೋಯ; ಮಹಾ + ಉವಯಾರ = ಮಹೋವಯಾರ.

¶ ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಒತ್ತಕ್ಷರವಿದ್ದರೆ ಉ ಕಾರವೆ ಆಗುವದು. ಉದಾ. —

ಪುರಿಸ + ಉತ್ತಮ = ಪುರಿಸುತ್ತುಮ; ರಯಣ + ಉಜಲ = ರಯಣುಜಲ.

ಅ, ಆ ಕಾರಗಳಿಗೆ ಉ, ಒ ಪರವಾದರೆ ಎರಡಕ್ಕೂ ಕೂಡಿ ಉ, ಒ ಕಾರಗಳೇ ಆಗುವವು. ಉದಾ. —

ಅ + ಉ = ಉ. ಕಮೇಣ + ಉವ = ಕಮೇಣೇವ; ನ + ಉವ = ನೇವ.

ಆ + ಉ = ಉ. ಜಹಾ + ಉವ = ಜಹೇವ; ತಹಾ + ಉವ = ತಹೇವ.

ಅ + ಒ = ಒ. ಜಲ + ಒಹ = ಜಲೋಹ; ಭಕ್ತ + ಒಯಣ = ಭಕ್ತೋಯಣ.

ಆ + ಆ = ಆ. ಮಹ + ಆಸಹಿ = ಮಹೋಸಹಿ.

ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಬಂದ ಸಂಧಿಗಳು.

ಅತಿ + ಅಂತ = ಅತ್ಯಂತ > ಅಚ್ಚಂತ; ಅಧಿ + उपपन्न = अध्युपपन्न > ಅಜ್ಞೋವವನ್ನ;

ಅಪಿ + एके = अप्येके > अप्येगे. इति + आदि = इत्यादि इच्चाइ ಯಂ.

ವ್ಯಂಜನ ಸಂಧಿ.

ವ್ಯಂಜನಾಂತ ಶಬ್ದಗಳೆ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ವ್ಯಂಜನ ಸಂಧಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನು ಬಹುದು. ಕೆಲವು ರೂಪಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಬಂದಿರುವವು. ಉದಾ. - पुनरुक्त पुणरुक्त; पुनरपि पुणरपि, निरानन्द-निरागन्द; निरुपम > निरुपम; दुरतिक्रम दुरइक्रम ಮುಂ.

ಅನೇಕಸಲ ಎರಡು ಶಬ್ದಗಳ ನಡುವೆ ಮ್ ವ್ಯಂಜನ ಸೇರಿಸಿ ಅಗಬೇಕಾದ ಸಂಧಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವರು. ಉದಾ. - अन्न + अन्न = अन्नमन्न; एग + एग = एगमेग; अंग + अंग = अंगमंग. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಯ್ ಅಥವಾ ರ್ ಸೇರಿಸುವರು. ಉದಾ. - द्रु + अंगुल = द्रुयंगुल; सु + अक्खाए = सुयक्खाए; धि + अत्थु = धिरत्थु; सिही + इव = सिहिरिव.

ಸಾಮಾಸಿಕ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ನಡುವೆ ಅನುಸ್ವಾರವನ್ನು ಸೇರಿಸುವದುಂಟು. ಉದಾ. - निरय + गामी = निरयंगामी; उड्ड + गारव = उड्डंगारव; दीह + गारव = दीहंगारव.

ಕೆಲವು ಅನಿಯಮಿತ ಪ್ರಕಾರಗಳು.

अ + अ = ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ಅ ಲೋಪವಾಗುವದು. केण + अधि = केण वि, तथा + अधि = तथा वि; तं + अपि = तं पि.

अ + ई = ए. नर + ईसर = नरेसर.

आ + ई = ए. महा + ईस = महेस.

अ + ऊ = ओ. एग + ऊरु = एगोरु.

आ + ऊ = ओ. महा + ऊसव = महोसव.

॥ ಮುಂದಿನ ಪದದ ಆದಿ ವ್ಯಂಜನವು ದ್ವಿತ್ವ ಹೊಂದುವದು.

ಉದಾ. - जाव + जीव = जावजीव; त + पभिइ = तप्पभिइ; त + निवारण = तन्निवारण; स + जण = सज्जण, स + धम्म = सद्धम्म.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ವ್ಯಂಜನಾಂತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜಾತೀಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರವು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂವಿನ ವ್ಯಂಜನವನ್ನು ದ್ವಿತ್ವಮಾಡಿ ಸಜಾತೀಯ ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಕೆಳಗೆ ತೋರಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ.

(೧) ಅ, ಆ ಗಳ ಹೊರತು ಇತರ ಸ್ವರಗಳಿಗೆ ವಿಜಾತೀಯ ಸ್ವರಗಳು ಪರವಾದರೆ ಸಂಧಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ.

(೨) यश्चिತ್ತಿಯ ನಿಯಮದಂತೆ ಯಾವುವಾದರೊಂದು ವ್ಯಂಜನವು ಲೋಪವಾಗಿ ಉಳಿದ ಸ್ವರವು ಹಿಂದಿನ ಸ್ವರದೊಡನೆ ಸಂಧಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಉದಾ. — जह उर ಮುಂತಾದವುಗಳ ಮುಂದೆ ಸಜಾತೀಯ ಅಥವಾ ವಿಜಾತೀಯವಾದ ಯಾವದೇ ಸ್ವರವಿದ್ದರೂ ಸಂಧಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ.

(೩) ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಲ್ಲಿಯ ವ್ಯಂಜನವು ಲೋಪವಾಗಿ ಉಳಿದ ಸ್ವರದೊಡನೆ ಸಂಧಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಉದಾ. — इच्छइ, गां, पासउ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಮುಂದೆ ಯಾವ ಸ್ವರ ಬಂದರೂ ಸಂಧಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ.

(೪) ಒಂದೆ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪದದಲ್ಲಿ ಸ್ವರದ ಮುಂದೆ ಸ್ವರವಿದ್ದರೂ ಸಂಧಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಉದಾ. — देवीए, पाओ ಮುಂತಾದವು;

ಅಭ್ಯಾಸ.

(೧) ಸಂಧಿಮಾಡಿ ಬರೆಯಿರಿ.

जम्म + अन्तर; महा + इष्टि; उव + अजिय; अविगीए + इति; भिक्षा + अट्टा; एत्थ + अन्तरम्मि; फासुअ + एसणिए, जहा + उइय; महा + ऊसव; साहस + एकरस; अन्न + अन्न; एक + एक रत्त + अच्छ, सु + अहिजिय; वाम + इयर.

(೨) ಸಂಧಿ ಬಿಡಿಸಿರಿ.

बाहिरुजाग; सुरासुर; महाडवी; देहोवचय; दवग्नि; वरोरु; वासेणोल्ल; पुरिसुत्तम; दाहिणड्ड; महेसि; जोवणमुदए; खिप्पामेव; महोवयार; सीओदर; नत्थि.

೨ ಶಬ್ದವಿಚಾರ

ಶಬ್ದವಿಚಾರ.

ಶಬ್ದಗಳು ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತವೆಂಬದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಆದರೆ ಶಬ್ದಗಳ ಮೂಲರೂಪಗಳನ್ನು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಪದಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕಾಗುವದು. ಈ ವಿಭಾಗವು ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿರುವದು. ಅರ್ಥಮಾಗಧಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಕೃತಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದ ರಚನಾರೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದರೂ ಭಾಷೆಯು ಬಳಿಕೆಗೆ ಸುಲಭವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅನೇಕ ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಶಬ್ದಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅವ್ಯಯ ಮತ್ತು ಅವ್ಯಯೇತರವೆಂದು ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡುವಮಂಟು. ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಕಾರದ ಶಬ್ದಗಳೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು. ಮತ್ತು ಅವುಗಳೇ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹೊಂದಿ 'ಪದ' ಗಳಾಗುವವು. ಎರಡೂ ಪ್ರಕಾರದ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ಉಪಭೇದಗಳನ್ನು ಹೇಳುವರು. ಸಂಸ್ಕೃತದಂತೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಂಜನಾಂತ ಶಬ್ದಗಳೂ ದ್ವಿವಚನವೂ ಇಲ್ಲ. ಶಬ್ದಗಳ ಲಿಂಗವು ಸಾಧಾರಣ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು. ಕ್ರಿಯಾ ಪದವು ಸಂಸ್ಕೃತದಂತೆ ಲಿಂಗರಹಿತವಾಗಿರುವದು. ಪ್ರಚಲಿತ (ಕನ್ನಡ, ಮರಾಠಿ ಮುಂ.) ಭಾಷೆಗಳಂತೆ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರವನ್ನು ಹೊಂದುವದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ 'शास्त्र' ಎಂಬ ರೂಪವೇ ಅವನು, ಅವಳು ಅದು ಎಂಬ ಎಲ್ಲ ಕರ್ತೃಪದಗಳೊಡನೆಯೂ ಬರುವದು. ಹೋಗುತ್ತಾನೆ, ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ, ಹೋಗುತ್ತದೆ; ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲ ಸ್ವರಾಂತ ನಾಮಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಹನ್ನೊಂದು ಪ್ರಕಾರದ ನಾಮಗಳಾಗುವವು. ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಬಂದ ಅನಿಯಮಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಕೆಲವು ವ್ಯಂಜನಾಂತ ನಾಮಗಳೂ, 'ತ್ವ' ಕಾರಾಂತ ನಾಮದ ಪ್ರಕಾರಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ನಾಲ್ಕೈದು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ನಾಮಗಳೂ ಕೆಳಗಿನ ಹನ್ನೊಂದು ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಬರುವವು.

ಪುಲ್ಲಿಂಗ

ನಪುಸಕಲಿಂಗ

ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ

ಅ, ಇ, ಉ ಕಾರಾಂತ

ಅ, ಇ, ಉ ಕಾರಾಂತ

ಅ, ಇ, ಉ, ಏ, ಓ ಕಾರಾಂತ

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹನ್ನೊಂದು ಲಿಂಗೀಯ ನಾಮಪದಗಳಲ್ಲಿದೆ ಸರ್ವನಾಮಗಳೂ, ವಿಶೇಷಣಗಳೂ ಇರುವವು. ಅವು ಸಾಧಾರಣ ನಾಮಪದಗಳಂತೆಯೇ ನಡೆಯುವವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೊಡಲಾಗುವದು. ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ದ್ವಿವಚನವಿಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಈ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಚತುರ್ಥಿವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಬೇರೆ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮ್ಯರೂಪಗಳನ್ನೇ ಚತುರ್ಥಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಪ್ರತ್ಯಯಗಳೆಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದಲೇ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ನಾಮ ಪದಗಳಿಗೆ (ಲಿಂಗಾನುಸಾರವಾದ ಕೆಲವು ಭೇದಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ) ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿರುವದರಿಂದಲೂ, ಸಂಧಿಯ ನಿರ್ಬಂಧ ಅಷ್ಟು ಇಲ್ಲವದರಿಂದಲೂ, ರೂಪ ಸಿದ್ಧಿಯು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿರುವದು.

ಇನ್ನು ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳ ವಿಚಾರವು ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿರುವದು. ಧಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಮೈಪದದ, ಆತ್ಮನೇಪದದ, ಉಭ ಪದವೆಂಬ ವಿಭಾಗವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳೂ ಪರಸ್ಮೈಪದದ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲವು ನೇರವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಬಂದ ಆತ್ಮನೇಪದದ ರೂಪಗಳಿರುವವು. ಅವು ಸ್ವಲ್ಪಮಾತ್ರ. ಗಣವಿಭಾಗವಾಗಲಿ, ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ವಿಕರಣಗಳಾಗಲಿ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ಅಪವಾದಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಆಖ್ಯಾತ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಹತ್ತುನಾಗ ಯಾವ ವಿಕಾರಗಳೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ.

ಅಂತ್ಯಸ್ವರದ ವಿಚಾರದಿಂದ ಧಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು.

(೧) ಅ ಕಾರಾಂತ (೨) (ಇ) ಉ ಕಾರಾಂತ; ಆ ಕಾರಾಂತವಿದ್ದು ಪ್ರತ್ಯಯಗಳ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ 'ಉ' ಕಾರಾಂತವಾಗುವ ಧಾತುಗಳು. (೩) ಉಳಿದವುಗಳು - ಅ, ಇ, ಉ, ಏ, ಓ ಕಾರಾಂತಗಳು. ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳು ಮೂರೂ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವು. ಆದರೆ ಭೂತಕಾಲದ ಉಪಯೋಗವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತದಂತೆ ಭೂತಕಾಲವು ಮೂರು ವಿಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಭವಿಷ್ಯತ್ತಾಲಕ್ಕೆ ಎರಡು

ಬಗೆಯ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿದ್ದರೂ, ಸಂಸ್ಕೃತದಂತೆ ಎರಡು ರೀತಿಯ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ ವಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತದ ಅಜ್ಞಾರ್ಥ, ವಿಧ್ಯರ್ಥ, ಮತ್ತು ಸಂಕೇತಾರ್ಥಗಳು ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದು ಮೊದಲಿನವರೂ ಒಟ್ಟು ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವವು. ಮತ್ತು ಕೊನೆಯದಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರತ್ಯಯ ಇಲ್ಲ.

ಸಂಸ್ಕೃತದಂತೆ ಅರ್ಥಮಾಗದಿದ್ದಲ್ಲಿಯೂ ಧಾತುಸಾಧಿತಗಳ ಉಪಯೋಗವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಶೇಷಣಗಳಂತೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವವು ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವವು. ಇವು ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವದರಿಂದ ವಿಕಾರಿಯೆನಿಸುವವು. ಎರಡು ಅವ್ಯಯಗಳಾಗಿದ್ದು ಅವಿಕಾರಿಯೆನಿಸುವವು. ಅವು ಕೆಳಗಿನಂತಿರುವವು.

(೧) ವರ್ತಮಾನಕಾಲವಾಚಕ ಧಾತು ಸಾಧಿತ ವಿಶೇಷಣ ಅಥವಾ ವರ್ತಮಾನಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣ (ಕರ್ತರಿ - ಕರ್ಮಣಿ).

(೨) ಭೂತಕಾಲವಾಚಕ ಧಾತು ಸಾಧಿತ (ಭೂತಕೃದಂತ) ವಿಶೇಷಣ (ಕರ್ತರಿ - ಕರ್ಮಣಿ).

(೩) ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕರ್ಮಣಿ (ಕೃದಂತ) ಧಾತು ಸಾಧಿತ ವಿಶೇಷಣ.

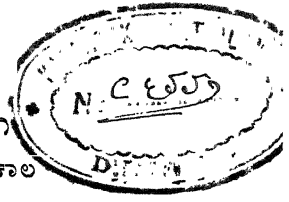
(೪) ಭೂತಕೃದಂತ ಅವ್ಯಯ (ಅವ್ಯಯ) ಅಥವಾ ಭೂತನ್ಯಾಸ.

(೫) ಹೇತುವರ್ಥಕ ಅವ್ಯಯ (ತುಮಾಂತ)

ಮೇಲಿನ ಮೂರು ನಾಮಪದದ ಲಿಂಗದಂತೆ ಬದಲಾಗುವವು. ಆಗ ಆಯಾ ಅಂತ್ಯ ಸ್ವರದಂತೆ ನಡೆಯುವವು.

ಅವ್ಯಯಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರ ವಿಭಾಗಿಸುವರು.

(೧) ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣಾವ್ಯಯ, (೨) ಶಬ್ದಯೋಗೀ ಅವ್ಯಯ (ಉಪಸರ್ಗ ಸಹಿತ) (೩) ಉಭಯಾನ್ವಯಿ ಅವ್ಯಯ (೪) ಕೇವಲ ಪ್ರಯೋಗೀ ಅವ್ಯಯ (ಉದ್ಗಾರ ಮುಂ.) ಮೊದಲಿನ ಮೂರರ ಉಪಯೋಗವೇ ಹೆಚ್ಚು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮೊದಲಿನದು ಅಮೇಲಿ ಎರಡನೇಯದು ಹೀಗೆ ಇಳಿಕೆಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗದ ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಪಾಲ
ವರ್ತಮಾನಕಾಲ

ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಆಖ್ಯಾತಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದ ಪರಸ್ಪ್ರೇಷದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿಂದ ಬಂದಿವೆ.* ಸರ್ಣವಿಕಾರದ ರೀತಿಯನ್ನು ನುಲಪ್ಪಿಸಿ ಎಷ್ಟು ಬದಲಾಗಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಮೂತ್ರ ಬದಲಾಗುವವು. ಉದಾ - ತೃತೀಯ ಪುರುಷ ಏಕವಚನದ ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಇ ಎಂದಾಗುವದು. x ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ದ್ವಿವಚನವಿಲ್ಲ.

ವರ್ತಮಾನಕಾಲದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು.

ಪುರುಷ	ಏಕವಚನ		ಬಹುವಚನ.	
	ಸಂಸ್ಕೃತ	ಅರ್ಧಮಾಗಧೀ	ಸಂಸ್ಕೃತ	ಅರ್ಧಮಾಗಧೀ
ಉತ್ತಮ	ಮಿ	ಮಿ	ಮಸ್	ಮೋ
ಮಧ್ಯಮ	ಸಿ	ಸಿ	ಥ	ಹ
ತೃತೀಯ	ತಿ	ಇ	ಅಂತಿ	ಅಂತಿ

ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಧಾತುಗಳ ಅಂತ್ಯ ಸ್ವರದಿಂದ ಮೂರು ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಸಂಸ್ಕೃತದಂತೆ ಹತ್ತುಗಣಗಳಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗುಂಪನ್ನೂ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸುವಾ.

೧ ನೆಯ ಗುಂಪು. ಅ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳು.

ಉತ್ತಮ ಪುರುಷದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುವಾಗ ಅಂತ್ಯಸ್ವರವು ದೀರ್ಘವಾಗುವದು. ಉದಾ - ಭಗ + ಮಿ = ಭಗಾಮಿ; ಭಗ + ಮೋ = ಭಗಾಮೋ;

* ಕೆಲವು ಆತ್ಮನೇ ಪದದ ರೂಪಗಳೂ ಅ. ನೂ. ಯಲ್ಲಿ ದೊರಕುವವು. ಉದಾ-
ವಡೆ ವಡೆಸೆ, ವಡ್ಱಃ, ವಡ್ಱತೆ, ಜಾಣೆ, ಲಹೆ, ಮಗ್ತೆ, ರಮೆ, ವಗ್ಡೆ, ಪಭಾಸಸೆ, ಲಹೆ, ಲಹಃ,
ಅವಬ್ರೂಷಸೆ ರೀಯಂತೆ, ಚಿಡ್ಱಂತೆ, ತವಲಭಂತೆ ತೀರಃ, ಬ್ರೂಜಃ, ಬ್ರೂಜಃ, ಮುಚ್ಛಃ ಮುಂ.

x ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯದಲ್ಲಿ ತ್ ಕಾರವು ಅನಾದ್ಯ ಮತ್ತೆ ದ್ವಿಸ್ವರಾಂತರ್ಗತವಾಗುವದರಿಂದ ಅದು ಲೋಪವಾಗುವದು. ಗಾಂತ್ರಿತಿ > ಗಾಂತ್ರಿ ಇ ಎಂದು ರೂಪವು ಸಿದ್ಧವಾಗುವದು.

ದ್ವಿತೀಯ ಮತ್ತು ತೃತೀಯ ಪುರುಷದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವಾಗ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಉದಾ - ಭಗ + ಸಿ = ಭಗಸಿ; ಭಗ + ಇ = ಭಗಇ; ತೃತೀಯ ಪುರುಷ ಬಹುವಚನದ ಪ್ರತ್ಯಯವಾದ ಅಂತಿ ಇದನ್ನು ಸಂಧಿ ನಿಯಮದಂತೆ ಹಚ್ಚಲಾಗುವದು. = ಭಗ + ಅಂತಿ = ಭಗಂತಿ ಎಂದು ರೂಪವಾಗುವದು. ಎಲ್ಲ ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳು ಕೆಳಗೆ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತು	ಸುಣ (ಕೇಳು)	
ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ.	ಸುಣಾಮಿ	ಸುಣಾಮೊ
ದ್ವಿತೀಯ ಪುರುಷ.	ಸುಣಾಸಿ	ಸುಣಾಹ
ತೃತೀಯ ಪುರುಷ.	ಸುಣಇ	ಸುಣಂತಿ
ಆಸ ಧಾತುವು ಕೆಳಗೆ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ಅನಿಯಮಿತವಾಗಿರುವದು.		
ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ.	ಅಸಿ, ಮಿ	ಮೊ
ದ್ವಿತೀಯ ಪುರುಷ.	ಅಸಿ, ಸಿ	ಸಿ
ತೃತೀಯ ಪುರುಷ.	ಅಸಿ *	ಸಂತಿ

೨ ನೆಯ ಗುಂಪು. ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳು. ೪

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯ ೧೦ ನೆಯ ಗಣದ ಧಾತುಗಳು, ನಾಮಧಾತುಗಳು. ಪ್ರಯೋಜಕ ಧಾತುಗಳು, ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ, ಈ ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳೂ ಆ ಕಾರಾಂತಗಳಂತೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ತೃತೀಯ ಪುರುಷದ ಬಹುವಚನದ ಅಂತಿ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಹಚ್ಚುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಆ ಕಾರವು ಲೋಪವಾಗುವದು. ಉತ್ತಮ ಪುರುಷದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವಾಗ ಹಿಂದಿನ ಸ್ವರವು ದೀರ್ಘವಾಗುವ ನಿಯಮವು ಇಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯ ಗುಂಪಿನ ಎಲ್ಲ ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳೂ ಕೆಳಗೆ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

* ಅಸಿ ಇದೊಂದೇ ರೂಪವನ್ನೇ ಎಲ್ಲ ಪುರುಷ ವಚನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವದುಂಟು.

೪ ಈ ಗುಂಪಿನ ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳೂ ಮೊದಲು ಆ ಕಾರಾಂತವಾಗಿಯೇ ಇರುವವು. ಮತ್ತು ೧ ನೆಯ ಗುಂಪಿನ ಧಾತುಗಳಂತೆಯೂ ನಡೆಸಬಹುದು. ನಿಜವಾಗಿ ಇವು ಬೇರೆಯು ಗುಂಪು ಆಗಲಾರವು. ಆ ಕಾರಾಂತವಾದ ಈ ಧಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯ ಆ ಕಾರವು ಪ್ರತ್ಯಯಗಳ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಾಂತವಾಗುವದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸುಲಭಮಾಡಲು ಬೇರೆ ಗುಂಪು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

೪ ಕಾರಾಂತ ಧಾತು

ಕರೆ (ಮಾಡು)

ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ.

ಕರೆಮಿ

ಕರೆಮೊ

ಮಧ್ಯಮ ಪುರುಷ.

ಕರೆಸಿ

ಕರೆಹ

ತೃತೀಯ ಪುರುಷ.

ಕರೆಹ್

ಕರೆಂತಿ

(೧) ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯ ೧೦ ನೆಯ ಗಣದ ಕೆಲವು ಧಾತುಗಳು.

ತಾಡೆ — ಹೂಡೆ.

ಖಖೇ — ತಿನ್ನು

ತಡ್ಡು — ಹಾರು, ಜಿಗಿ.

ಚೋರೆ — ತುಡುಗುವಾಡು. ಚಿಂತೆ — ವಿಚಾರಮಾಡು ಧಾಡೆ — ಶಿಕ್ಷಿಸು.

ಅಚ್ಚೆ — ಪೂಜಿಸು.

ವಣ್ಣೆ — ವರ್ಣಿಸು

ಪೂರೆ — ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸು.

(೨) ಪ್ರಯೋಜಕ (ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ) ಧಾತುಗಳು. +

ದಾಡಾವೆ — ಶಿಕ್ಷೆಮಾಡಿಸು

ಗಾವೆ — ಹಾಡಿಸು

ಲಾಡೆ — ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡು

ಜಾಣಾವೆ — ತಿಳಿಸು

ಪಾಡೆ — ಬೀಳಿಸು

ಮಾರೆ — ಸಾಯಿಸು (ಕೊಲ್ಲು)

ನೆಯಾವೆ — ಬಯ್ಯಿಸು

ಜಿವಾವೆ — ಬದುಕಿಸು

ದಾವೆ — ತೋರಿಸು

ನಾಸೆ — ನಾಶಗೊಳಿಸು

ಠಾವೆ — ಇಡಿಸು

ಕಾರೆ — ಮಾಡಿಸು

(೩) ನಾಮ (ಸಾಧಿತ) ಧಾತುಗಳು

ವಿವಾಹೆ — ಮದುವೆಯಾಗು

ಘಾಣೆ — ಸ್ನಾನಮಾಡು

ಸದಾವೆ — ಕರೆ

ನಿವೇದೆ — ನಿವೇದಿಸು

ಪಣಾವೆ — ಉಪದೇಶಿಸು

ನಿಮನ್ತೆ — ಆಮಂತ್ರಿಸು

ಆಹಾರೆ — ತಿನ್ನು

ಕಾಮೆ — ಇಚ್ಛಿಸು

ಈ ರೀತಿಯ ಧಾತುಗಳ ವಿಚಾರವು ತಿಳಿಯಲೆಂದು ಕೆಲವನ್ನು ಮೇಲೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ತರದ ಧಾತುಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿದ್ದು ಅವುಗಳ ನ್ನಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

+ ಪ್ರಯೋಜಕ ಮತ್ತು ನಾಮ ಧಾತುಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟ ಧಾತುಗಳನ್ನು ಡಾ. ಘಾಟಗೇಯವರ Introduction to Ardhamagadhi, ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದ ೨ ನೆಯ ಆವೃತ್ತಿಯ ೯೮ ನೆಯ ಪುಟದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

೩ ನೆಯ ಗುಂಪಿನ ಧಾತುಗಳು:—

ಅ ಕಾರಾಂತವಲ್ಲದ ಧಾತುಗಳಲ್ಲಿ (೧) ಆ ಕಾರಾಂತ (೨) ಀ ಕಾರಾಂತ (೩) ಌ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳು—ಎಂದು ಮೂರು ವರ್ಗ ಮಾಡಬಹುದು. ಆ ಕಾರಾಂತದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಖ್ಯ-ದಿಂದ ಖ್ಯ ಆಗಿ ನಡೆಯುವಾಗ ಹೊಂದಾಗುವ ಧಾತುವೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವದು. ಈ ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವಾಗ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಗಳೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಅಂತಿ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವಾಗ ಅದು ಇನ್ರಿ ಎಂದಾಗುವದು.

(೧) ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತು ಔಯಾ-ಘ್ಯಾನಮಾಡು -

ವರ್ತಮಾನಕಾಲ

	ಏಕವಚನ	ಬಹುವಚನ
ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ.	ಔಯಾಮಿ	ಔಯಾಮೊ
ಮಧ್ಯಮ ಪುರುಷ.	ಔಯಾಸಿ	ಔಯಾಹ
ತೃತೀಯ ಪುರುಷ.	ಔಯಾಙ್	ಔಯಾಂತಿ (ಔಯಾಂತಿ)

ಉದಾ ಈ ಧಾತುವಿನ ತೃತೀಯ ಪುರುಷ ಬಹುವಚನವು ಉಪಪದ್ಧಂತಿ ಎಂದಾಗುವದು. ಅಂತಿ ಯಲ್ಲಿಯ ಅ ಕೈ ಲೋಪವಾಗುವದು. ಆ ಕಾರಾಂತವಾದ ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳೂ ಮೇಲಿನಂತೆ ನಡೆಯುವವು.

(೨) ಀ ಕಾರಾಂತ ಧಾತು-ಘ್ಯ-ಕೊಡು.

ವರ್ತಮಾನಕಾಲ

	ಏ.	ಬ.
ಉ. ಪು.	ಘ್ಯಮಿ	ಘ್ಯಮೊ
ಮ. ಪು.	ಘ್ಯಸಿ	ಘ್ಯಹ
ತೃ. ಪು.	ಘ್ಯಙ್	ಘ್ಯಂತಿ

(೩) ಌ ಕಾರಾಂತ ಧಾತು-ಹೊ-ಇರು, ಆಗು.

ವರ್ತಮಾನಕಾಲ

	ಏ.	ಬ.
ಉ. ಪು.	ಹೊಮಿ	ಹೊಮೊ
ಮ. ಪು.	ಹೊಸಿ	ಹೊಹ
ತೃ. ಪು.	ಹೊಙ್	ಹೊಂತಿ

* ಭೂ ಧಾತುವಿಗೆ ಭವ>ಹವ ಎಂದೂ ರೂಪವಾಗುವದು. ಅದು ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳಂತೆ ನಡೆಯುವದು.

ಶಬ್ದಸಂಗ್ರಹ

ಅಚ್ಚ	ಇರು	ಜ್ಞಾನ	ಯುದ್ಧ ಮಾಡು
ಆಣ	ತರು	ಜ್ಞಿಯಾ	ಧ್ಯಾನ ಮಾಡು
ಇಚ್ಛ	ಇಚ್ಛಿಸು	ಠಾ	ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲು
ಉಚ್ಚ	ಹಾರು	ಠಹ	ಸುಡು
ಉದೇ	ಮೂಡು	ತುರಿಯ	ಓಡು
ಉತ್ಸಾ	ಸೇವಿಸು	ದೇ	ಕೊಡು
ಉ	ಬರು	ಧರ	ಹಿಡಿ
ಕರ ಕರೆ	ಮಾಡು	ನಸ್ಸ	ನಾಶವಾಗು
ಕಹ	ಹೇಳು	ನಿಮಜ್ಜ	ಮುಳುಗು
ಕಾ	ಮಾಡು	ನಿಘ್ರಣ	ಕೇಳು
ಕೀಲ	ಆಡು	ನಿ	ಬಯ್ಯು
ಕುಣ	ಮಾಡು	ಪಕ್ಷಾಲ್	ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳು
ಖಮ	ಕ್ಷಮಿಸು	ಪಡಿಕ್ರಮ	ತಿರುಗಿಬರು
ಖಾಯ	ತಿನ್ನು	ಪವಿಸ	ಪ್ರವೇಶಿಸು
ಗಾಣ	ಎಣಿಸು	ಪಾ	ಕುಡಿ
ಗಮ(ಗಾಞ)	ಹೋಗು	ಪಾತಂಭವ	ಹುಟ್ಟು, ಮಾಡು
ಗರಿಹ	ನಿಂದಿಸು	ಪಾಲೆ	ಪಾಲಿಸು
ಗಾ	ಹಾಡು	ಪಾವ	ಹೊಂದು
ಗೋಹ	ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು	ಪಾಸ	ನೋಡು
ಚಯ	ಬಿಡು	ಪುಚ್ಚ	ವಿಚಾರಿಸು, ಕೇಳು
ಚಿಂತ	ಚಿಂತಿಸು	ಪೂಯ	ಪೂಜಿಸು
ಚಿನ್ದ	ಹರಿ	ಪೇಕ್ಷ	ನೋಡು
ಜಯ	ಯಜ್ಞ ಮಾಡು	ಫುಸ	ಮುಟ್ಟು, ಸ್ಪರ್ಶಿಸು
ಜುಜ	ಹೂಡು	ಬಂಧ	ಕಟ್ಟು,

ವೆ	ಅನ್ನು		ವಂದಿಸು
ಭಕ್ತ	ತನ್ನು	ವಯ	ಮಾತಾಡು
ಭಗ	ಅನ್ನು	ವರಿಸ	ಮೆಳೆಯಾಗು
ಭಾಸ	ಮಾತಾಡು	ವಸ	ಇರು
ಮನ್	ತಿಳಿ, ವಿಚಾರಿಸು	ವಹ	(ಭಾರ) ಹೊರು
ಮುಂಚ	ಬಿಡು, ಒಗೆ	ವಾ	ಬೀಸು, ಬಾರಿಸು
ರಕ್ತ	ರಕ್ಷಿಸು	ಸಾಹ	ಹೇಳು
ರೋಹ	ಎರು, ಬೆಳೆ	ಸಿಂಚ	ಸಿಂಪಡಿಸು
ಲಜ್ಜ	ನಾಚಿಕೆಪಡು	ಸುಣ	ಕೇಳು
ಲಹ	ಸಿಗು, ದೊರಕಿಸು	ಸೋಹ	ಶೋಭಿಸು
ಲಿಂಪ	ಲೇಪಿಸು	ಹಣ	ಕೊಲ್ಲು
ಲುಣ	ಹರಿ		ತಿರುಗು
ಲೋವ	ಲೋಪವಾಗು		

ಅಭ್ಯಾಸ.

(೧) ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ:—

ಹಿಂಡಿ, ರೋಹಸಿ, ಲುಣಾಮಿ, ಇಚ್ಛಂತಿ, ಆಣಾಮೋ, ಫಿಯಾಯಿ, ಪವಿಸಾಮಿ, ಪಾಲೆಹ, ಬೇಸಿ, ಭಕ್ತ.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ. (ವರ್ತಮಾನಕಾಲ)

ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ ಏಕವಚನ — ಅಸ, ಖಾಯ, ಏ.

ದ್ವಿತೀಯ ಪುರುಷ ಏಕವಚನ — ದೇ, ಹೊ, ಗೋಹ.

ತೃತೀಯ ಪುರುಷ ಬಹುವಚನ — ಪಾ, ನೆ, ಡಹ, ತಡು.

ಭಾಷಾಂತರ.

(೧) ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ:—

(೧) ಕುಣಾಮಿ (೨) ಪವಿಸಂತಿ (೩) ಪಾಲೆಹ (೪) ಭಗಹ (೫) ಭಕ್ತವಸಿ
(೬) ಗಾಯಂತಿ (೭) ಕಹಿಹ (೮) ಫುಸಸಿ (೯) ಬಂಧಾಮಿ (೧೦) ದೇಹ (೧೧) ಏಹ
(೧೨) ಉವಟಾಮೋ (೧೩) ಕೊಲಂತಿ (೧೪) ಅಚ್ಛಾಮಿ (೧೫) ಹಿಂಡಿಹ (೧೬)
ಪಾವಸಿ (೧೭) ಮುಂಚಂತಿ (೧೮) ಭಾಸಾಮೋ (೧೯) ಪಾಡುಬವಂತಿ (೨೦) ಪೂಯಾಮೋ.

(೨) ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ. :—

(೧) [ನಾನು] ಒರುತ್ತೇನೆ. (೨) [ಅವನು] ಆಡುತ್ತಾನೆ. (೩) [ನೀನು] ಹೋಗುತ್ತೀ. (೪) [ಅವಳು] ಎದಿಸುತ್ತಾಳೆ. (೫) [ನಾನು] ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. (೬) [ನೀವು] ಕೇಳುತ್ತೀರಿ. (೭) [ನಾವು] ವಿಚಾರಮಾಡುತ್ತೇವೆ. (೮) [ನೀನು] ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತೀ. (೯) [ಅವನು] ನಿಂದಿಸುತ್ತಾನೆ. (೧೦) [ಅವಳು] ನಾಚುತ್ತಾಳೆ. (೧೧) [ನೀನು] ಹೇಳುತ್ತೀ. (೧೨) [ನಾವು] ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. (೧೩) [ಅವರು] ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾರೆ. (೧೪) [ನೀವು] ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೀರಿ. (೧೫) [ಅವರು] ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ. (೧೬) [ನಾವು] ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. (೧೭) [ನೀನು] ಮುಟ್ಟುತ್ತೀ. (೧೮) [ನಾನು] ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. (೧೯) [ಅವರು] ಆಡುತ್ತಾರೆ. (೨೦) [ನೀವು] ಮಾತಾಡುತ್ತೀರಿ. (೨೧) [ನಾನು] ತಿರುಗುತ್ತೇನೆ.

ಪಾಠ ೨

ಅ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು.

ಅ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಮತ್ತು ನಪುಂಸಕಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇರುವವು. ಎಲ್ಲ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವು ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದೇಯಾಗಿರುವವು. ಪುಲ್ಲಿಂಗ ನಪುಂಸಕ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ತೃತೀಯೆಯಿಂದ ಮುಂದಿನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಒಂದೇಯಾಗಿರುವವು. ಎಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳೂ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದಲೇ ಬಂದವುಗಳು. ಅವು ಹೇಗೆ ಮಾರ್ಪಾಟು ಹೊಂದಿದವು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ.

ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಯಾವವೆಂಬುದನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವಾಗ ಆಗುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ನೋಡಬಹುದು.

ಪುಲ್ಲಿಂಗ		ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ	
ಏಕವಚನ	ಬಹುವಚನ	ಏಕವಚನ	ಬಹುವಚನ
ಪ್ರಥಮಾ ಆ. ಉ	ಆ	ಃ (ಋ)	ಆಇಂ. ಆಞಿ
ದ್ವಿತೀಯಾ ಃ (ಋ)	ಉ. ಆ	ಃ (ಋ)
ತೃತೀಯಾ ಣ-ಞ	ಹಿ-ಹಿಂ	ಞ-ಞ	ಹಿ-ಹಿಂ
ಪಂಚಮೀ ಆ, ಆ	ಹಿಂತಿ	ಆ, ಆ	ಹಿಂತಿ
ಷಷ್ಠೀ ಸ್ಸ	ಞ-ಞ	ಸ್ಸ	ಞ-ಞ
ಸಪ್ತಮೀ ಉ ಸಿ, ಮಿ	ಸು-ಸುಂ	ಉ, ಅಂಸಿ, ಮಿ	ಸು ಸುಂ
ಸಂಚೋಧನಂ, ಆ	ಆ	ಃ ಋ	ಆಇಂ, ಆಞಿ

ಪ್ರಥಮಾದಲ್ಲಿ ಉ, ಆ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಹತ್ತುವಾಗ ಸುರೂಪಸಂಧಿಯಾಗುವದು. (ಹಿಂದಿನ ಅ ಲೋಪವಾಗುವದು) ನರ + ಉ = ನರಃ; ನರ + ಆ = ನರೋ. ದ್ವಿತೀಯಾ ಬಹುವಚನದ ಮತ್ತು ಸಪ್ತಮಿ ಏಕವಚನದ ಉ ಮತ್ತು ಸಂಚೋಧನ ಏಕವಚನ * ಆ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹತ್ತುವವು

ತೃತೀಯಾ ಎರಡೂ ವಚನಗಳ, ಷಷ್ಠೀ ಮತ್ತು ಸಪ್ತಮೀ ಬಹುವಚನಗಳ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಕಲ್ಪದಿಂದ ಅನುಸತ್ತರವು ಬರುವದು. ತೃತೀಯಾವಿಭಕ್ತಿ ಎರಡೂ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪಂಚಮೀ ಸಪ್ತಮೀ ಬಹುವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಉ ಕಾರಾಂತವೂ ಷಷ್ಠೀ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಾಂತವೂ ಆಗುವದು. ಸಂಸ್ಕೃತ ರೂಪದಲ್ಲಿಯ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲು ಉಳಿಯುವ ರೂಪಕ್ಕೆಯೇ ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ ವಿಭಕ್ತಿಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದಂತಾಗುವದು.

ಉದಾ—ದೇವೇನ > ದೇವೇ + ಣ > ದೇವೇಣ (ಷ. ಏ.)

ದೇವಾನಾಮ್ > ದೇವಾ + ಣ > ದೇವಾಣ (ಷ. ಬ.)

ನಪುಂಸಕಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವಾಗ ಇದೇ ರೀತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಲಾಗುವದು.

* ಡಾ. ಘಾಟಗೆಯವರು ಈ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯರು ಹೇಳಿರುವರು.

(೧) ಅ ಕಾರಾಂತ ಪುಲ್ಲಿಂಗ ನರ [ಮನುಷ್ಯ] *

ಏ.

ಬ.

ಪ್ರ.	ನರೋ, ನರೇ	ನರಾ
ದ್ವಿ.	ನರಂ	ನರೇ, ನರಾ
ತ್ವ.	ನರೇಣ, ನರೇಗಂ	ನರೇಹಿ, -ನರೇಹಿಂ
ಪಂ.	ನರಾಒ, ನರಾ	ನರೇಹಿಂತೋ
ಷ.	ನರಸ್ಸ	ನರಾಣ-ನರಾಣಂ
ಸ.	ನರೇ, ನರೇಸಿ, ನರಮ್ಹಿ	ನರೇಸು-ನರೇಸುಂ
ಸಂ.	ನರ, ನರೋ	ನರಾ

(೨) ಅ ಕಾರಾಂತ ನಪುಸಕಲಿಂಗ ಕಮ್ಮ [ಕರ್ಮ]

ಪ್ರ.	ಕಮ್ಮಂ	ಕಮ್ಮಾಙ್, ಕಮ್ಮಾಣಿ
ದ್ವಿ.	ಕಮ್ಮಂ	ಕಮ್ಮಾಙ್, ಕಮ್ಮಾಣಿ
ತ್ವ.	ಕಮ್ಮೇಣ, ಕಮ್ಮೇಣಂ	ಕಮ್ಮೇಹಿ, ಕಮ್ಮೇಹಿಂ
ಪಂ.	ಕಮ್ಮಾಒ, ಕಮ್ಮಾ	ಕಮ್ಮೇಹಿಂತೋ
ಷ.	ಕಮ್ಮಸ್ಸ	ಕಮ್ಮಾಣ, ಕಮ್ಮಾಣಂ
ಸ.	ಕಮ್ಮೇ, ಕಮ್ಮೇಸಿ, ಕಮ್ಮಮ್ಹಿ	ಕಮ್ಮೇಸು-ಕಮ್ಮೇಸುಂ
ಸಂ.	ಕಮ್ಮಂ	ಕಮ್ಮಾಙ್-ಕಮ್ಮಾಣಿ

* ಮೂಲ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯಂಜನವು ಲೋಪವಾಗಿ ಇತ್ಯುಕ್ತಿ ಯ ನಿಯಮವು ಹತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದರ ರೂಪಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇರೆಯಾಗುವವು. ಯಾಕಂದರೆ ಇ, ಯಾ ಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಉಳಿದವುಗಳು (ಯಿ, ಯಿ ಮೊದಲಾದವು) ಬರುವದೇ ಇಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಙ್, ಙ್ ಮೊದಲಾದವು ಬರುವವು. ಇ ದ ಬಳಿಯೆಂದು ಹಿಂದೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಲೋಕ > ಲೋಯ ಶಬ್ದವನ್ನು ನಡೆಸುವಾಗ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗುವದೆಂಬದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

ಲೋಯ (ಪು)

ಪ್ರ.	ಲೋಒ, ಲೋಁ	ಲೋಯಾ
ದ್ವಿ.	ಲೋಯಂ	ಲೋಁ, ಲೋಯಾ
ತ್ವ.	ಲೋಁಣ, ಲೋಁಣಂ	ಲೋಁಹಿ-ಲೋಁಹಿಂ
ಪಂ.	ಲೋಯಾಒ-ಲೋಯಾ	ಲೋಁಹಿಂತೋ
ಷ.	ಲೋಯಸ್ಸ	ಲೋಯಾಣ-ಲೋಯಂ
ಸ.	ಲೋಁ, ಲೋಯೆಸಿ, ಲೋಯಮಿ	ಲೋಁಸು-ಲೋಁಸುಂ
ಸಂ.	ಲೋಯ, ಲೋಒ	ಲೋಯಾ.

ಕರ್ತೃ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃವು ಪಥಮಾವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕ್ರಿಯಾ ಪದವು ಕರ್ತೃವನ್ನನುಸರಿಸುವದು. ಕರ್ತೃವಿನ ಲಿಂಗಭೇದದಂತೆ ಕ್ರಿಯಾಪದ ರೂಪವು ಬದಲಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂಬದನ್ನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದೆ. ಸಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯಾ ಪದವಿದ್ದರೆ ಕರ್ಮವು ದ್ವಿತೀಯಾ ವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವದು.

ಉದಾ:— ಹುಡುಗನು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ಗುಣಿ ಗಚ್ಛತಿ ।

ನೀರು ಬೀಳುತ್ತದೆ.

ಜಲಂ ವರಿಸತಿ ।

ಸೇವಕನು ಭಾರವನ್ನು ಒಯ್ಯುತ್ತಾನೆ.

ಶೇಖರಂ ಭಾರಂ ಆಹುತಿ ।

ಸಾಧುವು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ಸಮಗೌ ಫಲಾಹಂ ಭಕ್ಷತಿ ।

ಶಬ್ದ ಸಂಗ್ರಹ

ಅಣಗಾರ (ಪು.) ಮನೆಯಿಲ್ಲದ ಸಾಧು

ಅಭಿಷೇಕ (ಪು.) ಅಭಿಷೇಕ

ಅವರಾಹ (ಪು.) ಅಪರಾಧ

ಅಸಂಖ್ಯ (ನ.) ಸುಳ್ಳು

ಆಹಾರ (ಪು.) ಸೂರ್ಯ

ಆಯುರ್ವಿ (ಪು.) ಆಚಾರ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಕ

ಆಲಸ್ಯ (ನ.) ಆಲಸ್ಯ

ಅಜ್ಞಾನ (ನ.) ಉದ್ಭವ, ತೋಟ

ಕಮಲ (ನ.) ಕಮಲ

ಕುಮಾರ (ಪು.) ಹುಡುಗ

ಕೋಹ (ಪು.) ಕ್ರೋಧ, ಸಿಟ್ಟು

ಗಾಮ (ನ.) ಗ್ರಾಮ, ಹಳ್ಳಿ

ಗುಣ (ಪು.) ಗುಣ

ಇ, ಯ (ಅ.) ಮತ್ತು

ಇಹ (ಪು.) ಸೇವಕ

ಜಲ (ನ.) ನೀರು

ಜಯ (ಪು.) ಧ್ವಜ

ತಲಾಪ (ನ.) ಕೆರೆ

ದೇವತಾ (ನ.) ದೇವಾಲಯ

ಧನ (ನ.) ಧನ

ಧರ್ಮ (ಪು.) ಧರ್ಮ

ನ (ಅ.) ಇಲ್ಲ

ನಯರ (ನ.) ನಗರ

ನರ (ಪು.) ಮನುಷ್ಯ

ನರೇಂದ್ರ (ಪು.) ರಾಜ

ನಿವ (ಪು.) ನೃಪ, ರಾಜ

ಪಾಪ (ಪು.) ಪಾಪ

ಪಾವಯಣ (ಪು.) ಪ್ರವಚನ

ಪುತ್ರ (ಪು.) ಪುತ್ರ, ಮಗ

ಪುಣ್ಯ (ನ.) ಪುಣ್ಯ, ಹೂ

ಫಲ (ನ.) ಫಲ, ಹಣ್ಣು

ಬಲ (ನ.) ಬಲ, ಶಕ್ತಿ

ಅಭಿ (ನ.) ಅಂಜಿಕೆ

ಭಾರ (ಪು.) ಭಾರ, ಹೊರೆ

ಭೂಷಣ (ನ.) ಭೂಷಣ, ಅಲಂಕಾರ

ಮಿತ್ರ (ಪು. ನ.) ಮಿತ್ರ, ಸೂರ್ಯ

ಮುಖ (ನ.) ಮುಖ

ಮೋಹ (ಪು.) ಮೋಹ, ಮೋಹ

ರಹ (ಪು.) ರಥ	ಸಮಣ (ಪು.) ಶ್ರಮಣ, ಸಾಧು
ರಜ್ಜ (ನ.) ರಾಜ್ಯ	ಸಚ್ಚ (ನ.) ಸತ್ಯ
ಲೋಗ (ಪು.) ಲೋಕ	ಸಿಯಾಲ (ಪು.) ಶೃಗಾಲ, ನರಿ
ಲೋಹ (ಪು.) ಲೋಭ	ಸೀಲ (ನ.) ಶೀಲ
ವಗ್ಧ (ಪು.) ವ್ಯಾಘ್ರ, ಹುಲಿ	ಸೀಸ (ಪು.) ಶಿಷ್ಯ
ವಣ (ನ.) ವನ, ಅರಣ್ಯ	ಸುವಣ್ಣ (ನ.) ಸುವರ್ಣ, ಬಂಗಾರ
ವರಾಹ (ಪು.) ಹಂದಿ	ಹತ್ಯ (ಪು.) ಹಸ್ತ, ಕೈ
	ಹಾಸ (ನ.) ಹಾಸ್ಯ

ಅಬ್ಯಾಸ:-

(೧) ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ:-

ಅತ್ಥಿ, ವಾಣರಾಣ, ಆಯರಿಯ, ಅಚ್ಚಂತಿ, ಜ್ಞಯಾ, ನಯರಾಣಿ, ಹಣಹ, ಫಲಾಹ್, ನರಿಂದಸ್ಸ, ಮೇಹೇಹಿಂತೋ, ಲೋಯಸಿ, ಇಚ್ಚಾಮೋ, ಅಮಿಸೇಯ, ಹತ್ಯೇಹಿ, ಸಿ, ವರಿಸಸಿ ಸಿಯಾಲೇಣ, ವಯಹ, ಸಮಣಾಒ, ಲೋಹೇಣ.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ.

(i) ತೃತೀಯಾ ಏಕವಚನ-	ಆಹ್ಚ, ಹತ್ಯ, ಬಲ, ಆಯರಿಯ.
(ii) ಸಪ್ತಮೀ ಏಕವಚನ-	ವಾಣರ, ಕಮಲ, ನರಿಂದ, ರಜ್ಜ.
(iii) ಷಷ್ಠೀ ಬಹುವಚನ-	ವಗ್ಧ, ದೇವಲ, ಮುಹ, ಅವರಾಹ.
(iv) ದ್ವಿತೀಯಾ ಬಹುವಚನ-	ವರಾಹ, ಸಿಯಾಲ, ನಿವ, ಸುವಣ್ಣ.
(v) ವ. ಕಾ. ಉ. ಪು. ಬಹು.	ಚಿಂತ, ಗೋಹ, ಅಚ್ಚ, ಅಸ, ಜಯ.

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರಿ:-

(೧) ಸೀಲಂ ನರಸ್ಸ ಭೂಸಣಂ ಆತ್ಥಿ । (೨) ಜಿಣೋ ಧಮ್ಮಂ ಭಾಸಹ । (೩) ಆಯಾರಿಯಾ ಅವರಾಹಾ ಗರಿಸಂತಿ । (೪) ಆಯರಿಯಸ್ಸ ಪಾವಯಣಂ ಸುಣಾಮಿ । (೫) ನರಿಂದೋ ಗಾಮಂ ಪವಿಸಹ । (೬) ಕುಮಾರಾ ಉಜ್ಜಾಣಾಒ ಫಲಾಣಿ ಆಣಂತಿ, ಖಾಯಂತಿ ಯ । (೭) ಸೀಸೋ ಆಹ್ಚಂ ವಂದಹ । (೮) ಚೆಡೋ ಜಲಂ ಆಣೇಹ । (೯) ಸಮಣೋ ಲೋಗಂ ಮುಂಚಹ । (೧೦) ಕುಮಾರೋ ಜ್ಞಯಂ ಡಹಹ । (೧೧) ನರಾ ಗಾಮಂಸಿ ವಸಂತಿ । (೧೨) ವಗ್ಧೋ ಸಿಯಾಲಂ ಹಣಹ । (೧೩) ಮೇಹಾ ಜಲಂ ವರಿಸಂತಿ । (೧೪) ನಿವಾ ಅಮಿಸೇಯಂ ಇಚ್ಚಂತಿ । (೧೫) ಸಮಣಾ ಕೋಹಂ ಡಹಂತಿ । (೧೬) ಅವರಾಹಂ ಖಮಹ । (೧೭) ನಿವಸ್ಸ ಪುತ್ತು ಉಜ್ಜಾಣಂ ಗಚ್ಚಹ । (೧೮) ವರಾಹಾ ಗಾಮೇ ಅಚ್ಚಂತಿ । (೧೯) ಹತ್ಯೇ ಯ ಪಾಪ್ಪ ಯ ಪಕ್ಕಾಲೇಮೋ । (೨೦) ಅಣಗಾರೋ ಕೋಹೇಣ, ಹಾಸೇಣ, ಲೋಹೇಣ, ಅಣ್ಣ, ಅಸಚ್ಚಂ ನ ವಯಹ ।

ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರಿ.

(೧) ಹುಡುಗನು ಗುರುವಿಗೆ ಧರ್ಮವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾನೆ. (೨) ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. (೩) ಸೂರ್ಯನು ಅಲಸ್ಯ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. (೪) ಜನರು ಅಪರಾಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. (೫) ಆಚಾರ್ಯರು ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. (೬) ಹುಡುಗರು ತೋಟದಿಂದ ಹೂ ಮತ್ತು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆ. (೭) ಸೇವಕರು ನೀರನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆ. [೩೩] (೮) ಸಾಧುಗಳು ಸತ್ಯಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ. (೯) ರಾಜನು ಬಂಗಾರವನ್ನು ತರುತ್ತಾನೆ. (೧೦) ದೇವಾಲಯದ ಮೇಲೆ ಧ್ವಜವು ಅದೆ. (೧೧) ನಾನು ಊರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. (೧೨) ಗಿಡಕ್ಕೆ ಹೂ ಮತ್ತು ಹಣ್ಣುಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. (೧೩) ಕಮಲವು ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. (೧೪) ಅರಸನ ಮಗನು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. (೧೫) ಸಾಧುಗಳು ನಿಂದೆ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. (೧೬) ಮಿತ್ರನು ಸುಳ್ಳಾಡುತ್ತಾನೆ. (೧೭) ಜನರು ಪ್ರವಚನವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. (೧೮) ಅರಸನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾನೆ. (೧೯) ಸಾಧುಗಳು ಸಿಟ್ಟನ್ನು ಮತ್ತು ಲೋಭವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. (೨೦) ಜನರು ಸಂಸಾರವನ್ನು ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ; ಸಾಧುಗಳು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಪಾಠ. ೩

ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು

ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದವಿರುವವು. ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇರೆಯಾಗಿರುವವು. ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ತೃತೀಯಾ, ಪಂಚಮೀ, ಷಷ್ಠೀ, ಸಪ್ತಮಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಒಂದೇ ಯಾಗಿರುವವು. ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ತೃತೀಯೆಯಿಂದ ಸಪ್ತಮಿ ವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳೂ ಪುಲ್ಲಿಂಗದಂತೆಯೇ ಇರುವವು. ಪ್ರಥಮಾ, ದ್ವಿತೀಯಾ, ಸಂಖ್ಯೋಧನ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಬೇರೆಯಾಗಿರುವವು. ಪುಲ್ಲಿಂಗ ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ ನಾಮಗಳಂತೆ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗನಾಮಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವಾಗ ಅವುಗಳ ಮೂಲ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ-ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು.

	ಏಕವಚನ	ಬಹುವಚನ
ಪ್ರ.	ಠ	ಠ, ಔ
ದ್ವಿ.	ಃ (ಢ್)	ಠ, ಔ
ತ್ವ.	ಁ	ಹಿ, ಹಿಂ
ಪಂ.	ಁ, ಔ	ಹಿಂತೊ
ಷ.	ಁ	ಣ-ಣಂ
ಸ.	ಁ	ಸು ಸುಂ
ಸಂ.	ಠ, ಁ	ಠ, ಔ

ಆ ಕಾರಾಂತವಾದ ಎಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಶಬ್ದಗಳು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ನಡೆಯುವವು.

ಆ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ದೇವಯಾ (ದೇವತಾ)

	ಏಕವಚನ	ಬಹುವಚನ
ಪ್ರ.	ದೇವಯಾ	ದೇವಯಾ, ದೇವಯಾಠ
ದ್ವಿ.	ದೇವಯಂ	ದೇವಯಾ, ದೇವಯಾಠ
ತ್ವ.	ದೇವಯಾಁ	ದೇವಯಾಹಿ -ದೇವಯಾಹಿಂ
ಪಂ.	ದೇವಯಾಁ, ದೇವಯಾಠ	ದೇವಯಾಹಿಂತೊ
ಷ.	ದೇವಯಾಁ	ದೇವಯಾಣ-ದೇವಯಾಣಂ
ಸ.	ದೇವಯಾಁ	ದೇವಯಾಸು -ದೇವಯಾಸು
ಸಂ.	ದೇವಯಾ, ದೇವಯಾಁ	ದೇವಯಾ, ದೇವಯಾಠ

ಶಬ್ದಸಂಗ್ರಹ

ಅಜ್ಞಾವಯ (ಪು.) ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಶಿಕ್ಷಕ
 ಅಮಯ (ಸ.) ಅಮೃತ
 ಅಲಂಕಾರ (ಪು.) ಭೂಷಣ, ಅಲಂಕಾರ
 ಇವ (ಅ.) ಅಂತೆ, ಹಾಗೆ
 ಕನ್ನಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಕನ್ಯೆ, ಹುಡುಗಿ
 ಕಲಹ (ಪು.) ಜಗಳ
 ಕುಸುಮ (ಸ.) ಹೂ
 ಗಂಗಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಗಂಗೆ (ನದಿಯ ಹೆಸರು)

ಗೋವ (ಪು.) ಗೋಪಾಲಕ, ದನಗಾಹಿ
 ಚಂದ್ರ (ಪು.) ಚಂದ್ರ
 ಚರಿಯ (ಸ.) ಚಾರಿತ್ರ್ಯ, ನಡತೆ
 ಚಿಯಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಚಿತೆ, ಅಗ್ನಿ
 ಚೇದ್ಯ (ಸ.) ಜಿನಮಂದಿರ
 ಛತ್ತ (ಸ.) ಭತ್ತಿ, ಕೊಡೆ
 ಛಾಯಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ನೆರಳು
 ಜಗ (ಪು.) ಜನ

ಜಿಣ (ಪು.) ತೀರ್ಥಂಕರ
 ಜತಣಾ (ಪ್ರೀ.) ಯಮುನೆ.
 ಜಣಯ (ಪು.) ತಂದೆ, ಜನಕರಾ
 ತೀರ (ಪು.) ದಂಡೆ
 ತಲ (ನ.) ಸ್ಥಲ, ಭೂಮಿ
 ದಯಾ (ಪ್ರೀ.) ದಯೆ
 ದಾನವ (ಪು.) ರಾಕ್ಷಸ
 ದೀವ (ಪು.) ದೀಪ
 ದೇವಯಾ (ಪ್ರೀ.) ದೇವತೆ
 ನಹ (ನ.) ಆಕಾಶ
 ನಾವಾ (ಪ್ರೀ.) ನಾವೆ, ಹಡಗ
 ನಿಸಾ (ಪ್ರೀ.) ರಾತ್ರಿ
 ಪತಮ, ಪೊಮ (ಪು.) ಕಮಲ. ರಾಮ
 ಚಂದ್ರನ ಹೆಸರು
 ಪಙ್ಕ್ವಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಪತಿವ್ರತೆ
 ಪಣಾ (ಪ್ರೀ.) ಪುಣ್ಯ, ಬುದ್ಧಿ
 ಪಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಪ್ರಜೆ
 ಪುಣ (ನ.) ಪುಣ್ಯ
 ಪುಷ್ಪಿ (ಅ.) ಮೊದಲು
 ಪುರೋಹಿತ (ಪು.) ಪುರೋಹಿತ
 ಬಾಹಿ (ಅ.) ಹೊರಗೆ
 ಮಿಯ (ಪು.) ಮೃಗ, ಚಿಗರೆ
 ಅಭ್ಯಾಸ.

ಮೂಲ (ನ.) ಮೂಲ, ಬೇರು
 ರಹ (ಪು.) ರಥ
 ಸ್ವಾಸ್ವ (ಪು.) ಗಿಡ
 ಸ್ವ (ನ.) ರೂಪ, ಸೌಂದರ್ಯ
 ರೇಹಾ (ಪ್ರೀ.) ರೇಖೆ, ಗೆರೆ
 ಲಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಲತೆ, ಬಳ್ಳಿ
 ಲಲಣಾ (ಪ್ರೀ.) ಹೆಂಗಸು
 ಲಾಯಣ (ನ.) ಲಾವಣ್ಯ,
 ಸೌಂದರ್ಯ
 ವರ (ಪು.) ವರ, ಮಮಮಗ, ಗಂಡ
 ವಾಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಮಾತು
 ವಿಜ್ಞಾ (ಪ್ರೀ.) ವಿದ್ಯೆ
 ವಿಹಗಾ (ಪು.) ಪಕ್ಷಿ
 ವೀರ (ಪು.) ವೀರ, ಸೈನಿಕ
 ಸತಣ (ಪು.) ಹಕ್ಕಿ
 ಸರಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ನದಿ
 ಸಾಲಾ (ಪ್ರೀ.) ಶಾಲೆ, ಮನೆ
 ಸಾಹಾ (ಪ್ರೀ.) ಶಾಯಿ, ಟೊಂಗಿ
 ಸೀಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಸೀತೆ
 ಸೇಣಾ (ಪ್ರೀ.) ಸೇನೆ
 ಹಿಂಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಹಿಂಸೆ

(೧) ಕೆಳಗಿನ ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ :—

ರೇಹಾಒ, ಕರೆಂತಿ, ನಿಸಾಸು, ಪಙ್ಕ್ವಯಾಒ, ಜುಜ್ಜಾಒ, ಸ್ವಾಣಿ, ಲಯಾಹಿಂತಿ,
 ಸರಿಯಾಹಿ, ಉಜ್ಜಾಣೆಸು, ಪಾಲೆಒ, ಗಂಗ, ವಿಹಗಾ, ಕರೆಸಿ, ಕನ್ನಾಒ, ಕೀಲಒ, ಚೆಒಯ,
 ವಹಾಮಿ, ಅಜ್ಜಾವಯಸ್ಸ, ವಾಯಾಒ, ಪೆಕ್ವಂತಿ.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ :—

ಪಂಚಮೀ ಏಕವಚನ—

ಲಲಣಾ, ಸ್ವ, ವಿಜ್ಞಾ, ಚಂದ.

ದ್ವಿತೀಯಾ ಬಹುಚನ-

ಸೇನಾ, ಲಯಾ, ಮೂಲ, ಭಾರ.

ತೃತೀಯಾ ಬಹುವಚನ-

ಗೋವಾ, ಜಞಾ, ಚಿಯಾ, ಛಯಾ.

ವರ್ತಮಾನಕಾಲ ದ್ವಿ. ಪು. ಬ. ನ.

ಜುಜ್ಜ, ಮಜ್ಜ, ಪೇಕ್ಷ, ವಯ.

., ತೃತೀಯಾ ಪುರುಷ ಏ. ವ.

ನಿಸುಣ, ಪಾಲೆ; ಗಣ, ಕರೆ.

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ:-

(೧) ಗಂಗಾಽ ತೀರೇಸು ಲಯಾಽ ರೋಹಂತಿ । (೨) ನಿವೋ ಪಯಂ ಪಾಲೇಽ । (೩) ಕುಮಾರಾ ಅಜ್ಞಾವಯಸ್ಸ ಪಾವಯಣಂ ನಿಸುಣಂತಿ । (೪) ನರಿಂದ್ಸ್ಸ ಬಾಲಾ ಸರಿಯಂ ಗಚ್ಛಙ್ಗ ಫುಫಾಣಿ ಆಗೇಽ ಯ । (೫) ಮಿಯಾ ಸ್ವಸ್ವಸ್ಸ ಛಯಾಽ ವಸಂತಿ । (೬) ಲಲಣಾ ಗಗಂ ಜಲಂಸಿ ಘಾಣಂತಿ । (೭) ಜಿಣಿಂ ಪಣ್ಣಾಽ ಧಮ್ಮಂ ಪೇಕ್ಷಙ್ಗ, ವಾಯಾಽ ಭಾಸಙ್ಗ । (೮) ಲಯಾಸು ಕುಸುಮಾಣಿ ನ ಸಂತಿ । (೯) ಗೋವಾ ಜಞಾಽ ತೀರೇಸು ಕೀಲಂತಿ । (೧೦) ಕನ್ನಾಽ ಪುಫೇಹಿಂ ದೇವಯಂ ಪೂಯಂತಿ । (೧೧) ಚೇಡಾ ನಿಸಾಸು ಭರಂ ವಹಂತಿ । (೧೨) ವಿಜ್ಜಾ ವಿಣ್ಣಾಽ ಸೋಹಙ್ಗ । (೧೩) ಕುಮಾರಾ ಕಲಹಂ ನ ಕರಂತಿ । (೧೪) ಕನ್ನಾ ಲಯಾಽ ಪುಫಾಙ್ಗಂ ಗೇಹಂತಿ, ಚೇಡಯಂ ಗಚ್ಛಂತಿ ದೇವಯಂ ಪೂಯಂತಿ ಯ । (೧೫) ನಿವೋ ಉಜ್ಜಾಣೇ ಗಚ್ಛಙ್ಗ, ಲಯಾಽ ಪಾಸಙ್ಗ । (೧೬) ಪಙ್ಕವಯಾ ಲಲಣಾ ವರಂ ದೇವಂ ಐವ ಮಜ್ಜಂತಿ । (೧೭) ದಯಾ ಧಮ್ಮಸ್ಸ ಮೂಲಂ ಅತ್ಥಿ । (೧೮) ಪಞ್ಚಮೋ ಜಯಸ್ಸ ಕನ್ನಾಽ ಸ್ವಂ, ಚರಿಯಂ ಯ, ಪಾಸಙ್ಗ । (೧೯) ನಿಸಾಽ ಚಂದೋ ಪಾಠವ್ವಙ್ಗ । (೨೦) ವೀರಾ ಸೇನಾಽ ಮುಹೇ ಜುಜ್ಜಂತಿ ।

ಅರ್ಥವಯಗಧಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ:-

(೧) ಹಕ್ಕಿಗಳು ಗಿಡಗಳ ಟೊಂಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ವಾಸಿಸುತ್ತವೆ. (೨) ರಾಜಕನ್ಯೆಯರು ತೋಟದೊಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಹೂಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆ. (೩) ದೇವತೆಗಳು ಅಸ್ಮಿತವನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆ. (೪) ಮನುಷ್ಯನು ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. (೫) ವೀರನು ಭಕ್ತರ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆ. (೬) ಸೀತೆಯು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾಳೆ. (೭) ದೇವರ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಪುಣ್ಯವು ದೊರಕುತ್ತದೆ. (೮) ಚಿತೆಯು ಶರೀರವನ್ನು ಸುಡುತ್ತದೆ. (೯) ರಾಜನು ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. (೧೦) ದೇವತೆಗಳೂ ರಾಕ್ಷಸರೂ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. (೧೧) ಬಾಲಿಕೆಯರು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅಡುತ್ತಾರೆ. (೧೨) ರಥದ ಮೇಲೆ ಫಲವು ಇರುತ್ತದೆ. (೧೩) ಪುರೋಹಿತರು ಪ್ರವಚನ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. (೧೪) ಹಕ್ಕಿಗಳು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತವೆ. (೧೫) ಸೇವಕನು ಗಿಡದ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಕೂಡುತ್ತಾನೆ. (೧೬) ಗಿಡದಿಂದ ಹಣ್ಣು ಬೀಳುತ್ತದೆ.

(೧೭) ಸಾಧ್ವಿಯರು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. (೧೮) ರಾಜನ ರಥದ ಮೇಲೆ ಛತ್ರವಿದೆ. (೧೯) ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಗುರುಗಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಜಗಲಾಡುವದಿಲ್ಲ. (೨೦) ಪುರೋಹಿತನ ಕನ್ಯೆಯರು ನದಿಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹುಲಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಪಾಠ ೪

೩ ಕಾರಾಂತ ಮತ್ತು ೩ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು

ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಹ್ರಸ್ವ ೩ ಕಾರಾಂತ ಮತ್ತು ಹ್ರಸ್ವ ೩ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಮತ್ತು ನಪುಂಸಕ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವವು. ದೀರ್ಘ ೩ ಕಾರಾಂತ ಅಥವಾ ದೀರ್ಘ ೩ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇರುವವು. ಈ ಎಲ್ಲ ನಾಮಗಳೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳಂತೆಯೇ ನಡೆಯುವವು. ಪ್ರತ್ಯಯಗಳೂ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಅವೇ ಇರುವವು. ಪ್ರಥಮೆ, ದ್ವಿತೀಯೆ ಮತ್ತು ಸಂಜೋಧನ ಇವುಗಳ ಬಹುವಚನಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ತೃತೀಯಾ ಮತ್ತು ಪಂಚಮೀ ಇವುಗಳ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂತರವಾಗುವದು. ಮೂಲ ನಾಮವು ಹ್ರಸ್ವಾಂತವಿದ್ದರೂ ಪ್ರಥಮಾ ಏಕವಚನವು ದೀರ್ಘಾಂತವಾಗಿರುವದು.

ಈ ನಾಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವಾಗ ಹ್ರಸ್ವ ದೀರ್ಘಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗೊಂದಲವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ನೆನಪಿಡಲು ಒಂದು ಸುಲಭವಾದ ಮಾರ್ಗವಿರುವದು. ಅದನ್ನು ನಿಯಮವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗದು. ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ೧ ಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೂ ಹ್ರಸ್ವಾಂತ ಶಬ್ದವು ದೀರ್ಘಾಂತವಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಷಷ್ಠೀ ಬಹುವಚನವನ್ನುಳಿದು ೧ ಕಾರಾದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಇತರ ಯಾವದೇ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುವಾಗ ಮೂಲ ಹ್ರಸ್ವಾಂತವಾದ ಶಬ್ದವು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಯುವದು. *

* ೧ ಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ ಈ ನಿಯಮವು ನಪುಂಸಕಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಹ್ರಸ್ವ ೩ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳ ಪ್ರಥಮೆ, ದ್ವಿತೀಯೆ ಮತ್ತು ಸಂಜೋಧನ ಇವುಗಳ ಬಹುವಚನಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವದಿಲ್ಲ.

(೪) ಇ ಕಾರಾಂತ ಪುಲ್ಲಿಂಗ ನಿಹಿ-(ನಿಧಿ)

ಪ್ರ. ನಿಹಿ	ನಿಹಿ, ನಿಹಿಣಿ, ನಿಹಿಒ
ದ್ವಿ. ನಿಹಿ	ನಿಹಿ, ನಿಹಿಣಿ, ನಿಹಿಒ
ತ್ವ. ನಿಹಿಣಾ	ನಿಹಿಹಿ-ನಿಹಿಹಿಂ
ಪಂ. ನಿಹಿಣಿ, ನಿಹಿಒ	ನಿಹಿಹಿಂತಿ
ಷ. ನಿಹಿಣಿ, ನಿಹಿಸ್ಸ	ನಿಹಿಣ-ನಿಹಿಣಿಂ
ಸ. ನಿಹಿಸಿ, ನಿಹಿಮ್ಸಿ	ನಿಹಿಸು-ನಿಹಿಸುಂ
ಸಂ.* ನಿಹಿ	ನಿಹಿಣಿ, ನಿಹಿಒ

(೫) ಇ ಕಾರಾಂತ ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ-ವಾರಿ (ನೀರು)

ಪ್ರ. ವಾರಿ	ವಾರಿಹಿ, ವಾರಿಣಿ
ದ್ವಿ. ವಾರಿ	ವಾರಿಹಿ, ವಾರಿಣಿ
ತ್ವ. ವಾರಿಣಾ	ವಾರಿಹಿ-ವಾರಿಹಿಂ
ಪಂ. ವಾರಿಣಿ, ವಾರಿಒ	ವಾರಿಹಿಂತಿ
ಷ. ವಾರಿಣಿ, ವಾರಿಸ್ಸ	ವಾರಿಣ-ವಾರಿಣಿಂ
ಸ. ವಾರಿಸಿ, ವಾರಿಮ್ಸಿ	ವಾರಿಸು-ವಾರಿಸುಂ
ಸಂ.* ವಾರಿ	ವಾರಿಹಿ, ವಾರಿಣಿ

* ನಪುಂಸಕ ಲಿಂಗದ ನಾಮಗಳ ಸಂಬೋಧನದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮತ ಭೇದ ವಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯ ಇವರು ಪ್ರಥಮ ಮತ್ತು ದ್ವಿತೀಯ ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು “ ಉಳಿದವೆಲ್ಲ ಪುಲ್ಲಿಂಗದಂತೆ ” ಎಂದಿರುವರು. ಇದರಿಂದ ಸಂಬೋಧನದ ರೂಪಗಳು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ನಾಮದಂತೆ ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ **ಕಮ್, ವಾರಿ**, ಮತ್ತು **ಛಗ್** ಎಂದು ರೂಪಗಳಾಗದೆ **ಕಮೊ, ವಾರಿ**, ಮತ್ತು **ಛಗು** ಎಂದು ರೂಪಗಳಾಗಬೇಕು. ಆದರೆ ಡಾ. ಘಾಟಗೆ ಇವರು ಹಾಗೆ ಹೇಳದೆ **ಕಮ್, ವಾರಿ, ಛಗ್** ಎಂದೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದುವೇ ಸರಿಯೆನಿಸುವದು. ಯಾಕಂದರೆ ಪ್ರಥಮೆಯ ರೂಪಗಳೇ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಸಂಬೋಧನದ ರೂಪಗಳಾಗಿರುವದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯರು ‘ ಉಳಿದವೆಲ್ಲ ಏಕಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ’ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಸಂಬೋಧನವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಸಂಬೋಧನವನ್ನು ಪ್ರಥಮೆಯಂತೆಯೆ, ತಿಳಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಂಬೋಧನದ ರೂಪಗಳೇ ಯೋಗ್ಯವೆನಿಸುವವು. ಶ್ರೀ. ಕೇ. ಶ. ಕೇಳಕರರು ತಮ್ಮ ಅರ್ಧಮಾಗಧೀ ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಸಂಬೋಧನದ ಬಹುವಚನದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಪ್ರಥಮೆಯಂತೆ ಕೊಟ್ಟು ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮೇಲಿನ ಅನುಸ್ವಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯರ ಮತ್ತು ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಡಾ. ಘಾಟಕೆಯವರ ಅನುಕರಣ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಂಡುಬರುವದು.

ಆ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ನಾಮಗಳಿಗೆ ಹತ್ತುವ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕ್ವ, ಕ್ವಿ, ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ನಾಮಗಳಿಗೆ ಹತ್ತುವವು. ಹ್ರಸ್ವ ಇ ಕಾರಾಂತ ಮತ್ತು ದೀರ್ಘ ಕ್ವಿ ಕಾರಾಂತ ಶಬ್ದಗಳು ಸಪ್ತಮಿ ಏಕವಚನ ವನ್ನುಳಿದು ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿರುವವು. ಹ್ರಸ್ವ ಇ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಸಪ್ತಮೀ ಏಕವಚದಲ್ಲಿ ಸಿ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯವೂ ಬರುವದು. ಸಂಜೋಧನ ಮತ್ತು ದ್ವಿತೀಯಾ ಏಕವಚನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹ್ರಸ್ವಾಂತ ಶಬ್ದವು ದೀರ್ಘಾಂತವಾಗುವದು.

(೬) 'ಇ' ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಭೂಮಿ- (ನೇಲ)

ಎ.

ಬ.

ಪ್ರ.	ಭೂಮಿ	ಭೂಮಿ, ಭೂಮಿಒ
ದ್ವಿ.	ಭೂಮಿ	ಭೂಮಿ, ಭೂಮಿಒ
ತೃ.	ಭೂಮೀ	ಭೂಮಿಹಿ-ಭೂಮಿಹಿ
ಪಂ.	ಭೂಮೀ (ಭೂಮಿಒ)	ಭೂಮಿಹಿಂತೊ
ಜ.	ಭೂಮೀ	ಭೂಮಿಣ-ಭೂಮಿಣ
ಸ.	ಭೂಮೀ, ಭೂಮಿಸಿ	ಭೂಮಿಸು-ಭೂಮಿಸು
ಸಂ.	ಭೂಮಿ	ಭೂಮಿ, ಭೂಮಿಒ

(೭) ಕ್ವಿ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಪುಹವಿ- (ಪೃಥ್ವಿ) *

ಪ್ರ.	ಪುಹವಿ	ಪುಹವಿ, ಪುಹವಿಒ
ದ್ವಿ.	ಪುಹವಿ	ಪುಹವಿ, ಪುಹವಿಒ
ತೃ.	ಪುಹವೀ	ಪುಹವಿಹಿ, ಪುಹವಿಹಿ
ಪಂ.	ಪುಹವೀ, ಪುಹವಿಒ	ಪುಹವಿಹಿಂತೊ

* ಪಂಚಮೀ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಡಾ. ವೈದ್ಯರು ಎರಡು ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರುವರು. ಅದರೆ ಡಾ. ಘಾಟಿಗೆಯವರು ಕ್ವ, ತ ಕಾರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಒ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನೂ, ಕ್ವಿ, ತ ಕಾರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಣ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನೂ ಮಾತ್ರ ಹೇಳುವರು. ಸಂಜೋಧನವನ್ನು ಪ್ರಥಮೆಯಂತೆಯೆ ಎಂದು ದೀರ್ಘಾಂತವಾಗಿ ವೈದ್ಯರು ಹೇಳಿರುವರು. ಅದರೆ ಘಾಟಿಗೆಯವರು ಬೇರೆಯಾಗಿಯೆ ಹೇಳಿರುವದಲ್ಲದೆ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಹ್ರಸ್ವಾಂತ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವರು.

ಷ.

ಪುಹವೀಣ-ಪುಹವೀಣ

ಸ.

ಪುಹವೀಣ

ಪುಹವೀಸು, ಪುಹವೀಸು

ಸಂ.

ಪುಹವಿ

ಶಬ್ದಸಂಗ್ರಹ

ಅಙ್ಗಿ (ಪು.) ಅತಿಥಿ

ದಿಕ್ಷಾ (ಪ್ರೀ.) ದೀಕ್ಷೆ

ಅಕ್ಷಿ (ಪು. ಪ್ರೀ. ನ.) ಕಣ್ಣು

ದುಮ (ಪು.) ಗಿಡ

ಅಸಿ (ಪು.) ಖಡ್ಗ

ದುವಾ (ಪ್ರೀ.) ಕರಿಕೆ

ಅಹಿಯ (ಅ.) ಅಧಿಕ

ನಡ (ನ.) ನೃತ್ಯ, ಕುಣಿತ

ಆಸಮ (ಪು.) ಅಶ್ರಮ

ನರವಡ (ಪು.) ರಾಜ

ಕರಿ (ಪು.) ಆನೆ

ನಾಸಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಮೂಗು

ಕಲಸ (ಪು.) ಕಲಶ, ಕೊಡ. ಕಳಸ

ನೆಡ್ಡ (ನ.) ಹಕ್ಕಿಗೂಡು

ಕಾಲ (ಪು.) ಕಾಲ, ವೇಳೆ

ಪಡ (ನ.) ಪಟ, ವಸ್ತ್ರ

ಕಿಸಿವಲ (ಪು.) ಒಕ್ಕಲಿಗ

ಪರಙ್ಕಿ (ಪ್ರೀ.) ಪರಪ್ರೀ

ಕೊಮುಡ (ಪ್ರೀ.) ಬೆಳುದಿಂಗಳು

ಪಸಾಯ (ಪು.) ಪ್ರಸಾದ, ಕೃಪೆ

ಖೇತ (ನ.) ಹೊಲ

ಪಸುಬಂಧ (ಪು.) ಪಶುಹತ್ಯೆ

ಗಿಹ (ನ.) ಮನೆ

ಪಾಣಾಗಾರ (ಪು.) ಮದ್ಯದ ಅಂಗಡಿ,

ಗಿಹತ್ಯ (ಪು.) ಗೃಹಸ್ಥ

ಗಡಂಗ

ಗಿಹಿಧಮ್ಮ (ಪು.) ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ

ಪಿಚ್ಚ (ನ.) ಗರಿ

ಗೀಯ (ನ.) ಗೀತ, ಗಾನ

ಬಂಭ (ಪು.) ಬ್ರಹ್ಮ

ಚಂಪಾ (ಪ್ರೀ.) ಒಂದು ಪಟ್ಟಣದ ಹೆಸರು

ಬಾಹು (ಪು.) ಬಾಹು, ಶೋಳ

ಜನ್ತು (ನ.) ಹುಳ, ಕೀಡೆ

ಬಾಣ (ಪು.) ಬಾಣ

ಜನ್ಮ (ಪು.) ಯಜ್ಞ

ಭಜಾ (ಪ್ರೀ.) ಹೆಂಡಿತಿ

ಜಯದ್ರಾಣ (ನ.) ಜೂಜುಮನೆ

ಭಾರಹ (ಪು.) ಭರತಖಂಡ

ಜೋಹ (ಪು.) ಯೋಧ, ಸೈನಿಕ

ಭೂಮಿಪಡ (ಪು.) ಅರಸು, ರಾಜ

ಜ್ಞಾಣ (ನ.) ಧ್ಯಾನ

ಮಣಿಪಟ್ರ (ನ.) ಡಾಬು

ತೇಗಿಚ್ಚಿ (ಪು.) ವೈದ್ಯ

ಮಂದಿರ (ನ.) ದೇವಾಲಯ, ಮನೆ

ತೇಯ (ನ.) ತೇಜಸ್ಸು

ಮಹುಯರ (ಪು.) ಜೇನ್ನೋಣ

ಮಾ (ಅ.) ನಿಷೇಧಾರ್ಥ ಅನ್ವಯ
 ಮಾಹಣ (ಪು.) ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
 ಮುಣಿ (ಪು.) ಸಾಧು, ಮುನಿ
 ಯತ (ಪು.) ಪ್ರಯತ್ನ
 ರಕ್ಷಾ (ಪ್ರೀ.) ರಕ್ಷೆ, ಬೀದಿ
 ರಯಣ (ನ.) ರತ್ನ
 ರಯಣಾಗರ (ಪು.) ರತ್ನಾಕರ, ಸಮುದ್ರ
 ರಸ (ಪು.) ರಸ
 ಬಾಣರ (ಪು.) ಮಂಗ

ವಿಜ್ಞುಲಯಾ (ಪ್ರೀ.) ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆ,
 ಮಿಂಚು
 ವೀಣಾ (ಪ್ರೀ.) ವೀಣೆ
 ವೇಸಾ (ಪ್ರೀ.) ವೇಶ್ಯೆ
 ಸತಣಿ (ಪು.) ಪಕ್ಷಿ
 ಸಾಣು (ಪು.) ಶಿಖರ
 ಸಾಯರ (ಪು.) ಸಮುದ್ರ
 ಸುಣ್ಹಾ (ಪ್ರೀ.) ಸೊಸೆ
 ಹರಿ (ಪು.) ವಿಷ್ಣು

ಅಭ್ಯಾಸ

(೧) ಕೆಳಗಿನ ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ :—

ಮುಣಿಣಾ, ತೇಯಸಿ, ಗಾಲಿಆ, ಪಾರಿಯಿ, ಸಾಹುಣಿಹಿ, ಉಹಿ, ಭಾರಹೆ, ಖಂತೀ, ನಾಸಿಯಾ, ಅಚ್ಚಿಹಿ, ತಲಾಆಆ, ಕೊಮುಡ್, ನರವಿಣಾ, ಸತಣಿಹಿತೊ, ತೆಗಿಚ್ಚಿ, ಭೂಮಿಪಿಣಾ, ಕೊಸಿಣಾ, ಹವಿ, ಗಿಯಾ, ಸಾಹಾಸು.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ :

ಸಂಬೋಧನ ಎ. ವ.	ನೆಡು, ವಿಜ್ಞುಲಯಾ, ಇತ್ಥಿ, ತೇಯ.
ಷಷ್ಠೀ ಎ. ವ.	ಭಜ್ಜಾ, ತೇಯ, ಮುಣಿ, ಕರಿ.
ಪ್ರಥಮಾ ಬ. ವ.	ಕಿತ್ತಿ, ಪಿಚ್ಚ, ಸತಣಿ, ಕಯಲಿ.
ವ. ಕಾ. ಉ. ಪು. ಎ.	ಬೆ, ಸಿಂಚ, ತದೇ, ಗಾ.
„ ತೃ. ಪು. ಬ.	ತವಿಡಾ, ಉ, ವಾ, ಜಿಯಾ.

ಭಾಷಾಂತರ

(೧) ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರಿ :—

(೧) ಸಮಣಾ, ಕಾಲೇಣ ನಿಖಲಮಿ, ಕಾಲೇಣ ಪಡಿಕ್ಕಮಿ । (೨) ನರಿಂದಸ್ಸ ಲೋಯಾ ಚಂಪಾ ರಕ್ಷಾಸು ಜಲಂ ಸಿಂಚಂತಿ । (೩) ತೆಗಿಚ್ಚಿ ನಾಸಿಯಾ ಪಡಂ ಬಂಧೆ । (೪) ಮಹುಯಾ ಪುಣ್ಣೆ ಅಚ್ಚಂತಿ, ಪುಣ್ಣಸಂ ಪಿಬಂತಿ । (೫) ನಿಸಾ ನಹಸಿ ಚಂದ್ ಪಾಸಮಿ । (೬) ಗಿಹತ್ಥೊ ಅಡಿಹಿಣೊ ಪುಣ್ಣ । (೭) ಸತಣಿಆ ನಿಖಲಸ್ಸ ಸಾಹಾ ನೆಡಾಣಿ ಕರೆಂತಿ । (೮) ಬಾಣರಾ ದ್ರಮಸ್ಸ ಸಾಹಾಸು ಕೀಲಂತಿ । (೯) ಮುಣಿಣೊ ಗಿಹ್

ಚಯಂತಿ । (೧೦) ಮಾಹಣಸ್ಸ ಕುಮಾರಾ ಗೀಯಂ ಗಾಯಂತಿ । (೧೧) ಜೋಹಾ ಅಸೀಹಿಂ
ಜುಜ್ಜಂತಿ । (೧೨) ಬಂಭೋ, ಹರಿ ಯ ಮಿತ್ತಾ ಸಂತಿ । (೧೩) ಅಣಗಾರೋ ಜ್ಞಾಣಂ
ಜ್ಞಿಯಾಯಿಡ್ । (೧೪) ಸೂಮಿಯಿಡ್ ಅಣಗಾರಸ್ಸ ಧಮ್ಸಂ ಸುಣಂತಿ, ದಿಕ್ಕಲಂ ಗಣಹಂತಿ ।
(೧೫) ವೇಸಾಣ ಮಂದಿರೇಸುಂ ಪಾಣಾಗಾರೇಸುಂ, ಜಯಾಣಾಣೇಸುಂ, ಉಜ್ಜಣೇಸು ಕುಮಾರೋ ಹಿಂಙ್ಕಿಡ್ ।
(೧೬) ಕೊಮುಡ್ ಮಹ್ಸವಂಮಿ ಲಲಣಾ ಗೀಯಂ ಗಾಯಂತಿ, ನಡ್ ಕರೇಂತಿ ಯ । (೧೭) ಜಣಯಸ್ಸ
ಪಸಾಣು ಪುತ್ತೊ ಧಣಂ ಲಹೇಡ್ । (೧೮) ನರವಿಡ್ ಬಾಣಾ ಮುಂಚಿಡ್, ಚೋರಸ್ಸ ಅಚ್ಚಿಂಙ್ಕಿಡ್ ಛಿಂಙ್ಕಿಡ್ ।
(೧೯) ಸಿಹಾ ಯ, ಕರೀ ಯ, ಮಿಯಾ ಯ ವಣೇ ಅಚ್ಚಂತಿ ।

(೨) ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ.

(೧) ಸೀತೆಯು ವನದಲ್ಲಿ ಮುನಿಯ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾಳೆ. (೨)
(೨) ಗಂಡಸರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ (ಕನ್ಯಾ), ಹೆಂಗಸರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ
(ಬಾಲ) ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ. (೩) ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ತೇಜಸ್ಸು ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯವು
ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯಂತೆ ಇರುವದು. (೪) ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಯಜ್ಞ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. (೫)
ಸಾಧುವು ಮನೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. (೬) ರಾಜ
ಕುಮಾರಿಯು ಕೈಕಾಲು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. (೭) ವೀರರು ಬಾಣ
ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. (೮) ವೈದ್ಯನು ಗಾಯದಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. (೯)
ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ರತ್ನಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. (೧೦) ಸೇವಕನು ನೀರು ತರುತ್ತಾನೆ.
(೧೧) ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು, ಪಶುಹತ್ಯೆ ಮಾಡಬೇಡ. (೧೨) ಹರಿಯು ವೀಣೆಯನ್ನು
ಬಾರಿಸುತ್ತಾನೆ. (೧೩) ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರವಚನ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.
(೧೪) ಒಕ್ಕಲಿಗನು ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುತ್ತಾನೆ. (೧೫) ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕರಿಕೆ ಮತ್ತು
ಹೂಗಳಿಂದ ದೇವತೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. (೧೬) ಪಕ್ಷಿಗಳು ಹಾರುತ್ತವೆ.
(೧೭) ಪರಸ್ತ್ರೀಯು ಭಗಿನಿಯಂತೆ ಇರುತ್ತಾಳೆ. (೧೮) ಹುಡುಗರು ಮಿಂಚನ್ನು
ನೋಡುತ್ತಾರೆ. (೧೯) ಸೀತೆಯು ಡಾಬು ಬಂಗಾರದ್ದು ಇರುತ್ತದೆ. (೨೦)
ಹೆಂಗಸರು ಕೆರೆಯಿಂದ ನೀರು ತರುತ್ತಾರೆ.

೩ ಕಾರಾಂತ ಮತ್ತು ೩ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು.

ಪುಲ್ಲಿಂಗ ೩ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ೩ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳಂತೆಯೂ, ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ ೩ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ ೩ ಕಾರಾಂತನಾಮಗಳಂತೆಯೂ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ೩ ಕಾರಾಂತ ಮತ್ತು ೩ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ೩, ೩ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳಂತೆಯೂ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಕೆಳಗೆ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

(೮) ೩ ಕಾರಾಂತ ಪುಲ್ಲಿಂಗ-ಮಿಕ್ಕು (ಸಾಧು)

ಪ್ರ. ಮಿಕ್ಕು	ಮಿಕ್ಕು, ಮಿಕ್ಕುಣೋ, ಮಿಕ್ಕುವೋ
ದ್ವಿ. ಮಿಕ್ಕುಂ	ಮಿಕ್ಕು, ಮಿಕ್ಕುಣೋ, ಮಿಕ್ಕುವೋ
ತೃ. ಮಿಕ್ಕುಣಾ	ಮಿಕ್ಕುಹಿ-ಮಿಕ್ಕುಹಿ
ಪಂ. ಮಿಕ್ಕುಣೋ, ಮಿಕ್ಕುಒ	ಮಿಕ್ಕುಹಿಂತೋ
ಷ. ಮಿಕ್ಕುಣೋ, ಮಿಕ್ಕುಸ್ಸ	ಮಿಕ್ಕುಣ-ಮಿಕ್ಕುಣಂ
ಸ. ಮಿಕ್ಕುಂಸಿ, ಮಿಕ್ಕುಮಿ	ಮಿಕ್ಕುಸು-ಮಿಕ್ಕುಸುಂ
ಸಂ. ಮಿಕ್ಕು	ಮಿಕ್ಕುಣೋ, ಮಿಕ್ಕುವೋ

(೯) ೩ ಕಾರಾಂತ ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ- ಖಣ್ಣು (ಬಿಲ್ಲು)

ಪ್ರ. ಖಣ್ಣು	ಖಣ್ಣಂ, ಖಣ್ಣುಣಿ
ದ್ವಿ. ಖಣ್ಣು	ಖಣ್ಣಂ, ಖಣ್ಣುಣಿ
ತೃ. ಖಣ್ಣುಣಾ	ಖಣ್ಣುಹಿ-ಖಣ್ಣುಹಿ
ಪಂ. ಖಣ್ಣುಣೋ, ಖಣ್ಣುಒ	ಖಣ್ಣುಹಿಂತೋ
ಷ. ಖಣ್ಣುಣೋ, ಖಣ್ಣುಸ್ಸ	ಖಣ್ಣುಣ-ಖಣ್ಣುಣಂ
ಸ. ಖಣ್ಣುಂಸಿ, ಖಣ್ಣುಮಿ	ಖಣ್ಣುಸು-ಖಣ್ಣುಸುಂ
ಸಂ. ಖಣ್ಣು	ಖಣ್ಣಂ, ಖಣ್ಣುಣಿ.

* ಪುಟ ೬೪ ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ೩ ಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳ ಸಂಬಂಧವಾದ ನಿಯಮವು ನಪುಂಸಕ ಲಿಂಗದ ಹ್ರಸ್ವ ೩ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳಂತೆ ಹ್ರಸ್ವ ೩ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳ ಪ್ರಥಮಾ, ದ್ವಿತೀಯಾ ಮತ್ತು ಸಂಬೋಧನ ವಿಭಕ್ತಿಗಳ ಬಹುವಚನಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವದಿಲ್ಲ.

(೧೦) ತ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ರಜ್ಜು- (ಹಗ್ಗ)

ಎ.

ಬ.

ಪು. ರಜ್ಜು	ರಜ್ಜು, ರಜ್ಜುಒ
ದ್ವಿ. ರಜ್ಜು	ರಜ್ಜು, ರಜ್ಜುಒ
ತೃ. ರಜ್ಜುಉ	ರಜ್ಜುಹಿ-ರಜ್ಜುಹಿ
ಪಂ. ರಜ್ಜುಉ, ರಜ್ಜುಒ	ರಜ್ಜುಹಿಂತೊ
ಷ. ರಜ್ಜುಉ	ರಜ್ಜುಣ-ರಜ್ಜುಣ
ಸ. ರಜ್ಜುಉ, ರಜ್ಜುಸಿ	ರಜ್ಜುಸು-ರಜ್ಜುಸು
ಸಂ. ರಜ್ಜು	ರಜ್ಜು-ರಜ್ಜುಒ

(೧೧) ಉ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ತಣ್ಣ- (ಶರೀರ)

ಎ,

ಬ,

ಪು. ತಣ್ಣ	ತಣ್ಣ, ತಣ್ಣಒ
ದ್ವಿ. ತಣ್ಣ	ತಣ್ಣ, ತಣ್ಣಒ
ತೃ. ತಣ್ಣಉ	ತಣ್ಣಹಿ-ತಣ್ಣಹಿ
ಪಂ. ತಣ್ಣಉ, ತಣ್ಣಒ	ತಣ್ಣಹಿಂತೊ
ಷ. ತಣ್ಣಉ	ತಣ್ಣಣ-ತಣ್ಣಣ
ಸ. ತಣ್ಣಉ	ತಣ್ಣಸು-ತಣ್ಣಸು
ಸಂ. ತಣ್ಣ	ತಣ್ಣ, ತಣ್ಣಒ

ಶಬ್ದ ಸಂಗ್ರಹ

ಅಗಿ (ಪು.) ಅಗ್ನಿ, ಬೆಂಕಿ
ಅಂಗುಲಿ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಕೈಬೆರಳು

ಅಗಮಾಹಿಸಿ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಪಟ್ಟರಾಣಿ
ಅಜ್ಜು (ಸ್ತ್ರೀ.) ಅತ್ತೆ

* ಪುಟ ೬೬ ದಲ್ಲಿಯ ಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯರು ಸ್ತ್ರೀ ಲಿಂಗ ತು ಮತ್ತು ಉ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳ ಪಂಚಮೀ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಎರಡೆರಡು ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಡಾ. ಘಾಟಿಗೆಯವರು ಹ್ರಸ್ವ ತು ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ನಾಮಕ್ಕೆ ಒ ಕಾರಾಂತ ಮತ್ತು ಣ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಕ್ಕೆ ಉ ಕಾರಾಂತ ನಾಮ ಒಂದೊಂದೇ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ. ವೈದ್ಯರು ತು, ಉ, ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ನಾಮಗಳ ಸಂಬೋಧನವನ್ನೂ ಪ್ರಥಮೆಯಂತೆ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘ ವಾಗಿಯೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಡಾ. ಘಾಟಿಗೆಯವರು ಹ್ರಸ್ವವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಅಗ್ನಿಶ್ವಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಅನಿತ್ಯತೆ
 ಅಲ್ಲಾಡ (ಪು.) ಕುಂಬಳ
 ಅಸಾರಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಅಸಾರತೆ
 ಆಯರ (ಪು.) ಆದರ
 ಇಸು (ಪು.) ಬಾಣ
 ಉಜ್ಜೇಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಒಂದು ಪಟ್ಟಣದ, ಕೆಸರು
 ಉವ (ಅ.) ಈ ಪ್ರಕಾರ
 ಕಡೆ (ಪು.) ಮಂಗ
 ಕಡಮ (ಪು.) ಕೆಸರು
 ಕಯಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಬಾಳೆ
 ಕಿತ್ತಿ (ಪ್ರೀ.) ಕೀರ್ತಿ
 ಕೆಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಕ್ರೀಡೆ, ಆಟ
 ಕೊಸಬಿ (ಪ್ರೀ.) ಕೌಶಾಂಬಿ ಪಟ್ಟಣ
 ಖಣ (ನ.) ಕ್ಷಣ
 ಖಜ್ಜು (ಪ್ರೀ.) ಹುರುಕು
 ಕ್ಷಂತಿ (ಪ್ರೀ.) ಕ್ಷಮೆ, ತಾಳ್ಮೆ
 ಗಾಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಬೈಗಳು
 ಗಾಹಾವಿ (ಪು.) ಗೃಹಸ್ಥ
 ಗೋರಿ (ಪ್ರೀ.) ಗೌರಿ
 ಚಂದಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಬೆಳದಿಂಗಳು
 ಕಮಲ (ನ.) ಅವಳಿ
 ಜಲಕೆಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಜಲಕ್ರೀಡೆ
 ಜಾಣು (ನ.) ಮೊಳಕಾಲು
 ಜೀವಲೋಕ (ಪು.) ಜೀವಲೋಕ
 ಶುಭ (ಪ್ರೀ.) ಸ್ತುತಿ
 ದುಃಖ (ನ.) ಹಾಲು
 ಧಣು (ಪು.) ಬಿಲ್ಲು

ಧಾಡೆ (ಪ್ರೀ.) ದಾಯಿ
 ಧಾರಿಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ ಹೆಸರು
 ಧಿಡ (ಪ್ರೀ.) ಧೈರ್ಯ
 ಧೂಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಧೂಳು, ಹುಡಿ
 ನಯರಿ (ಪ್ರೀ.) ನಗರ
 ನಾಯ (ಪು.) ನಾದ, ಧ್ವನಿ
 ಪಂಡಿಯ (ಪು.) ಪಂಡಿತ
 ಪಿಯಸಂಯೋಗ (ಪು.) ಪ್ರೀತಿಯ ಸಂಯೋಗ
 ಪುರಾ (ಅ.) ಹಿಂದಕ್ಕೆ
 ಬಂಗುರ (ನ.) ನಾಶ ಹೊಂದುವ
 ಭಾರಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಹೆಂಡತಿ
 ಭಾಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಭಾಷೆ
 (ಪು.) ಭಿಕ್ಷುಕ
 (ಪು.) ಮೃತ್ಯು
 ಮದ್ರಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಮೃತ್ತಿಕೆ, ಮಣ್ಣು
 ಮಸ್ತ (ಪು.) ಗಾಳಿ
 ಮಹಾವಯ (ನ.) ಮಹಾವ್ರತ
 ಮಹಾವೀರ (ಪು.) ಮಹಾವೀರ, ಜಿನ
 ಮಾತಸಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಅಬಚಿ
 ರಾಡೆ (ಪ್ರೀ.) ರಾತ್ರಿ
 ರಾಯಗಿಹ (ನ.) ಒಂದು ಪಟ್ಟಣದ ಹೆಸರು
 ಲಕ್ಷಣ (ಪು.) ಲಕ್ಷಣ
 ಲಕ್ಷಿ (ಪ್ರೀ.) ಲಕ್ಷ್ಮಿ
 ಲಾಲಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಲಾಲನೆ, ಆಶೆ
 ಬಣಕಮ್ಮ (ನ.) ಗಾಯಕ್ಕೆ ಉಪಚಾರ

ವಹ (ಪ್ರೀ.) ವಧು, ಹೆಂಡತಿ	ಸಮಯ (ಪು.) ವೇಳೆ
ವಾಣರಸಿ (ಪ್ರೀ.) ಒಂದು ನಗರದ ಹೆಸರು	ಸಸ್ತು (ಪ್ರೀ.) ಅತ್ತೆ
ವಿಷ್ಯ (ಪು.) ಬ್ರಾಹ್ಮಣ	ಸಂಸಾರ (ಪು.) ಸಂಸಾರ
ವಿವಾಹ (ಪು.) ಲಗ್ನ, ಮದುವೆ	ಸಹ (ಅ.) ಸಂಗಡ
ವಿಹು (ಪು.) ಚಂದ್ರ	ಸಾಹುಣಿ (ಪ್ರೀ.) ದೀಕ್ಷೆ ಹೊಂದಿದ
ಸಂಭು (ಪು.) ಶಂಕರ	ಪ್ರೀ
ಸರಸ್ವತಿ (ಪ್ರೀ.) ಸರಸ್ವತಿ	ಸೂ (ಪು.) ಶೂರ, ಒಂದು ಹೆಸರು
ಸಿಕ್ಷಾವಯ (ನ.) ಶಿಕ್ಷಾವದ	ಸೇತ (ಪು.) ಸೇತು
ಸಂತಿ (ಪ್ರೀ.) ಶಾಂತಿ	ಸೇನಿಯ (ಪು.) ಶ್ರೇಣಿಕ ರಾಜ
ಸಮಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಶ್ರಮಣ, ದೀಕ್ಷೆ ಹೊಂದಿದ	ಸೋಹಗ (ನ.) ಸೌಭಾಗ್ಯ
ಪ್ರೀ	ಹರಿಥಿಗಾಡರ (ನ.) ಹಸ್ತಿನಾಪುರ

ಅಭ್ಯಾಸ.

(೧) ಕೆಳಗಿನ ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ :—

ಉಜ್ಜಣೇಸು, ಅಚ್ಚಾಂತಿ, ರಾಯಗಿಹೆ, ಗಾಲಿಒ, ಅಗಿಗಾಣ, ಧೇಣುಹಿ, ಗಾಹಾವಿಣಾ, ಖಂತೀಫ, ದೇವಯಾಹಿತೋ, ಧಾಣಿಒ, ರಾಣಿಸು, ಶುಡ್, ಸುಣ್ಹಾಫ, ಸಾಹುಣಿಒ, ಲಚ್ಚಿಫ, ಸೇಜಿಹಿ, ಮಚ್ಚುಸ್ತ, ಮರುಯ, ಕಡ್‌ಮಸಿ, ಜಾಣುಣಾ.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ.

ಸಪ್ತಮೀ ಏ. ವ.	ವಹ, ಕಯಲಿ, ಧಿಡ
ತೃತೀಯಾ ಬ. ವ.	ಕೊಸಂಬಿ, ಜಾಣು, ಕಿತ್ತಿ, ಮಾಡಸಿಯಾ
ಷಷ್ಠೀ ಬ. ವ.	ಅಭಿಹಾಣ, ಸೇನಿಯ, ಅಜ್ಜು, ಅಂಗುಲಿ
ವ. ಕಾ. ಉ. ಪು. ಏ.	ಜ್ಞಿಯಾ, ಲಿಪ, ಗೋಹ, ಜಾಯ
,, ತೃ. ಪು. ಏ. ಬ.	ವಂದ, ದೇ, ಉವಣಿ, ಹೊ

ಭಾಷಾಂತರ

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ :—

(೧) ಉಜ್ಜಾಣೇ ಚೇಹ್ಯಂ ಅಥಿ. | ಕುಮಾರಿಒ ಉಜ್ಜಣಾಒ ಪುಫಾಡ್ 'ಗೋಹಂತಿ, ದೇವಯಂ ಪೂಯಂತಿ. | (೨) ಸಮಣಿ ಅಸಚ್ಚಂ ನ ಭಾಸಡ್. | (೩) ಗೋರಿ ಮಾಡಸಿಯಾಫ ಗಿಹಂ ಗಚ್ಚಡ್. | (೪) ಕುಮಾರಾ ರಾಣಿಸು ಧಮ್‌ಮಂ ಸುಣಂತಿ, ಅಜ್ಞಾವಯಸ್ಸ ಶುಡ್ ಕರಂತಿ

ಸಗ್ಗಿತ ಲಹಂತಿ । (೪) ಕುಮಾರಿಒ ಧಾಡ್‌ಫ ಮಡ್‌ಡುಂ ಯ ದಹಿಂ ಯ ಜಾಯಂತಿ । (೬) ಸಾಡ್‌ಫಣಿಒ ವಣೆ ಸಿಯಂ ಕಯಲಿಫಲಾಡ್‌ಡುಂ ದೆಂತಿ । (೭) ನರಿಂದಸ್ಸ ಕೀತ್ತಿ ಚಂದಿಯಾ ಇವ ಭಾಸಡ್‌ । (೮) ಲೋಯಾ ನಿವಸ್ಸ ಸ್ವಂತಿಫ ಸಂತಿಫ ಯ ಥುಡ್‌ಡುಂ ಕರೆಂತಿ । (೯) ಅಜ್ಜು ಸುಘಾಫ ಗಾಲಿಒ ದೆಡ್‌ । (೧೦) ವಿವಾಹಸಮಫ ಲಲಣಾ ಸಸ್ಸುಂ. ಜಣಯಂ ಯ ವಂದಂತಿ । (೧೧) ಧಾಡ್‌ಫಒ ಕುಮಾರಂ ಉಜ್ಜಾಣೆ ನೆಂತಿ । ಕುಮಾರೋ ಧುಲಿಸಿ ಕೆಲಿ ಕರೆಡ್‌ । ಜಾಣುಒ, ಅಂಗುಲಿಒ ಯ ಮಡ್‌ಡಿಯಾಫ ಲಿಪಡ್‌ । (೧೨) ಕಣ್ಣಾಫ ಅಂಗುಲಿಸು ಸ್ವಜ್ಜು ಅಥಿ । ತೆಗಿಚ್ಚಿ ಅೊಸಹೆಣ ವಣಕಮ್ಮಂ ಕರೆಡ್‌ । ಪಡೆಣ ಅಂಗುಲಿಒ ಬಂಧಡ್‌ । (೧೩) ಉಜ್ಜೆಣಿಫ ನಯರಿಫ ಬಂಒ ನರಿಂದೋ ಅಥಿ । (೧೪) ಕೊಸಬಿಫ ಹರಿ ದಿಕ್ಕುಂ ಗಹೆಡ್‌ । (೧೫) ರಾಯಗಿಹೆ ನಯರೆ ಸೆಣಿಒ ನಿವೊ, ಧಾರಿಣಿ ಸೆಣಿಯಸ್ಸ ಅಗಮಾಹಿಸಿ । (೧೬) ಹತ್ತಿಣಾಉರೆ ಸುರೆ ರಾಯಪುತ್ತು ಅಥಿ । ರಾಯಪುತ್ತುಸ್ಸ ಬಜ್ಜಾ ಗಂಗಾ । (೧೭) ಭುವಸ್ಸ ಕಣ್ಣಾಫ ಸ್ವಂ ದೆವಯಾಸ್ವಂ ಇವ । (೧೮) ಅಲಾಱು ಜಲೆ ನ ನಿಮಜ್ಜಡ್‌ । (೧೯) ವಾಣರಾ ಸ್ವಸ್ಸ ಸಾಹಾಸು ಅಚ್ಚಂತಿ, ಫಲಾಡ್‌ ಬಕಂತಿ । (೨೦) ಪುರಾ ಭಾರಹೆ ರಾಯಗಿಹೆ ನಯರಂ ಅಥಿ । ರಾಯಗಿಹೆ ನಯರೆ ಸೆಣಿಒ ರಾಯಾ ರಜ್ಜಂ ಕರೆಡ್‌ ।

(೨) ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ :-

(೧) ತಂದೆಯು ಮಗನನ್ನು ದಾಯಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. (೨) ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಖಡ್ಗ ಮತ್ತು ಬಾಣಗಳಿಂದ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. (೩) ಚಂದ್ರನು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತಾನೆ. (೪) ಸಾಧುವು ಮಹಾವ್ರತ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಾಪದಗಳ (ಬಗ್ಗೆ) ಆಚಾರ್ಯರ ಪ್ರವಚನವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ದೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. (೫) ರಾಮನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಜನಕಕನ್ಯೆಯಾದ ಸೀತೆಯು ಕೇಳಿದಳು. (೬) ರಾಜರು ಬ್ರಹ್ಮದೇವನಿಗೂ ವಿಷ್ಣುನಿಗೂ ಆದರದಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. (೭) ಹುಡುಗಿಯರು ಯಮುನೆಯ ದಂಡೆಯಮೇಲೆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಾರೆ. (೮) ಸಾಧುಗಳು ಸಾಧ್ವಿಯರು ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರವಚನವನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. (೯) ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಶ್ರೇಣಿಕ ರಾಜನು ವಂದಿಸಿದನು. (೧೦) ದಾಸಿಯು ತೋಟದಲ್ಲಿಯ ಹೂಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹರಿದಳು ಮತ್ತು ರಾಜಪುತ್ರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. (೧೧) ಯಮುನೆಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಗೋಪಾಲರು ಜಲಕ್ರೀಡೆಯನ್ನಾಡುತ್ತಾರೆ. (೧೨) ಸ್ತ್ರೀಯರು ವನದಲ್ಲಿ ಜಿನಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ; ಹುಲಿಯ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತು ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. (೧೩) ಗಾಳಿಯು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಧೂಳಿಯನ್ನು ಹಾರಿಸುತ್ತದೆ. (೧೪)

ಶ್ರೀಣಿಕರಾಜನು ಅಚಾರ್ಯರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. (೧೫) ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮತ್ತು ಸರಸ್ವತಿಯರು ಬಾಳೆಯ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಾರೆ. (೧೬) ಗೌರಿಯು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಾಳೆ. (೧೭) ತಾಯಿಯು ಮಗುವಿಗೆ ಹಾಲನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. (೧೮) ಸಾಧುಗಳು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಅಸಾರತೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸಂಸಾರದ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. (೧೯) ಸೈನಿಕನು ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಬಾಣ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಚಿಗರೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. (೨೦) ಪತಿವ್ರತಾ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪತಿಯ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಪಾಠ ೬

ಭೂತಕಾಲ

ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭೂತಕಾಲದ ಉಪಯೋಗವು ವಿಶೇಷವಾಗಿಲ್ಲ. ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲವನ್ನೇ ಭೂತಕಾಲದ ಅರ್ಧದಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಆದರೆ ಭೂತಕಾಲಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಕೆಲವು ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪುರುಷಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಮೂರೂ ಗುಂಪಿನ ಧಾತುಗಳಿಗೂ ಸಮಾನವಾಗಿವೆ.

ಭೂತಕಾಲದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು * ಇತ್ಯ, ಇತ್ಯಾ (ಏಕವಚನ) ಇಸು (ಬಹುವಚನ)

ಗುಂಪು ೧ (ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತು) - ಕಹ (ಹೇಳು)

ಉ. ದ್ವಿ. ತೃ. ಪು. ಕಹಿತ್ಯ, ಕಹಿತ್ಯಾ ಕಹಿಸು

ಗುಂಪು ೨ (ಉ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳು) - ಕರೆ (ಮಾಡು)

ಉ. ದ್ವಿ. ತೃ. ಪು. ಕರಿತ್ಯ, ಕರಿತ್ಯಾ ಕರಿಸು

ಕರೆತ್ಯ, ಕರೆತ್ಯಾ ಕರೇಸು

* ಭೂತಕಾಲದ ಏಕವಚನದ ಇತ್ಯ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಡಾ. ಘಾಟಗಿಯವರು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯ ಇವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಎರಡು ಪ್ರಕಾರದ ರೂಪಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಮುಂದೆ ಇವು ಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿ ಬದಲು ಉ ಕಾರವು ಹ್ರಸ್ವ ಇ ಕಾರಾಂತವಾಗಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಆಗುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅನಿಯಮಿತವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಗುಂಪು ೩ (ಅ ಕಾರಾಂತೇತರ ಧಾತುಗಳು) ಗಾ, ನೆ. ಹೊ.

ಉ. ದ್ವಿ. ತೃ. ಗಾಙ್ತ, ಗಾಙ್ತಾ ಗಾಙ್ಸು
 ನೆಙ್ತ, ನೆಙ್ತಾ ನೆಙ್ಸು
 ಹೊತಾ § ಹೊಙ್ಸು

ಭೂತಕಾಲದ ಕೆಲವು ಅನಿಯಮಿತ ರೂಪಗಳು.

ಭೂತಕಾಲದ ಕೆಲವು ರೂಪಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಅವು ಎಲ್ಲ ಪುರುಷ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇಯಾಗಿರುವವು. ಇಂತಹ ರೂಪಗಳು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇರುವವರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಅನಿಯಮಿತವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ವಯಾಸಿ (ಸಂಸ್ಕೃತ ವच्) ಅಂದನು — ಳು — ರು — ಅಂದಿತು. ಅಂದವು
 ಅಕಾಸಿ (, , ಕ) ಮಾಡಿದನು — ಇತ್ಯಾದಿ
 ಅಹೊಸಿ (, , ಸ್) ಇದ್ದನು — ಇತ್ಯಾದಿ
 ಅಬ್ಬವಿ (, , ಬ್) ಅಂದನು — ಇತ್ಯಾದಿ
 ಕಾಸಿ (, , ಕ) ಮಾಡಿದನು — ಇತ್ಯಾದಿ
 ಆಸಿ (, , ಅಸ್) ಇದ್ದನು — ಇತ್ಯಾದಿ

ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕರ್ಮಣಿ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ ಭೂತಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದೇ ಹೆಚ್ಚು ರೂಢಿಯಾಗಿದೆ. ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿಶೇಷಣದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತದಂತೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭೂತಕಾಲದ ಅನೇಕ ಬಗೆಗಳಿಲ್ಲ.

ಶಬ್ದಸಂಗ್ರಹ

ಅಗ್ರಸರ - ಅನುಸರಿಸು,	ಆಶ್ರಯ ಹೊಂದು	ಅಭಿಗಾಢ - ಏರಿಹೋಗು, ಹಲ್ಲೆ ಮಾಡು
ಅಪ - ಅರ್ಪಿಸು		ಆಗಾಢ - ಆಜ್ಞಾಪಿಸು

§ ಹೊ ಧಾತುನಿಗೆ ಙ್ತಾ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವಾಗ ಙ್ ಲೋಪವಾಗುವದು. ಙ್ತಾ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹತ್ತಿದ ರೂಪಗಳು ಸಿಕ್ಕುವದಿಲ್ಲ. ಹೊತಾ ಎಂಬ ರೂಪನೇ ಅನೇಕ ಸಲ ಎಲ್ಲ ಪುರುಷವಚನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬರುವದು.

ಆಯರ - ಆಚರಿಸು	ಜಾಯ - ಬೇಡು
ಆಲೋಗ - ನೋಡು	ತರ - ದಾಟು
ಆಹರ - ಊಟಮಾಡು	ತವ - ತಪಸ್ಸು ಮಾಡು
ಅವಣಿ - ಅರ್ಪಿಸು	ಧಾರ - ಧರಿಸು
ಅವಸಂಹರ - ಉಪಸಂಹರಿಸು, ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊ	ನಂದ - ಆನಂದಿಸು
ಕೀಣ - ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳು	ನಿರೂ - ಶೋಧಿಸು, ಹುಡುಕು
ಚಿತ್ರ - ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲು, ಇರು	ಪಚ್ಚಾಗच्छ - ತಿರುಗಿಬರು
ಪಡ - ಓದು	ಪಡಿಭಾಸ - ಹೇಳು, ಉತ್ತರ ಕೊಡು
ಪರಿಣಿ - ಮದುವೆಯಾಗು	ಪಡಿವಜ - ಒಪ್ಪು, ಸ್ವೀಕರಿಸು
ಪರಿವಡ್ಡ - ಬೆಳೆ	ಮರ - ಸಾಯು
ಪವ್ಯ - ದೀಕ್ಷೆಹೊಂದು	ವಡ್ಡ - ಬೆಳೆ
ಪಹಾ - ಬಿಡು	ವಿಲಸ - ಉಪಭೋಗಿಸು
ಪೀಲ - ಪೀಡಿಸು	ವಿವಜ - ಸಾಯು
ಬಿಹ - ಅಂಜು	ವೀಸಸ - ನಂಬು, ವಿಶ್ವಾಸವಿಡು
ಬೊಲ್ಲ - ಅನ್ನು	ಸಜ್ಜ - ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸು
ಭಮ - ತಿರುಗು	ಸಮಾಯರ - ಆಚರಿಸು
ಭಾ - ಹೊಳೆ	ಸದ್ವಹ - ನಂಬು
ಭುಂಜ - ಭೋಗಿಸು, ತಿನ್ನು	ಸಂಲವ - ಅನ್ನು, ಮಾತಾಡು
ಚೊರ - ತುಡುಗುಮಾಡು	ಸಾಹರ - ಸಂವರಿಸು, ಹಿಂತೆಗೆ
ಜಾಣ - ತಿಳಿ	ಹಾಯ - ಬಿಡು

ಅಭ್ಯಾಸ

(೧) ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ:—

ತರಿಸು, ಸುಣಿತಾ, ಕಾಸಿ, ಗಾಹಾವಿಹಿತೋ, ಖಜ್ಜೂ, ಪಂಚಿಯಾಣಂ, ಆಹರಿಸು, ಅಲಾತಾ, ವಯಾಸಿ ಧೇಣುಸಿ ಮಡ್ವಿಯಾ, ಪಾವಹ, ಠಾಪಂತಿ, ರಜ್ಜುಹಿ, ವಡ್ವ, ಜಲಕೀಲಂ, ನಂದಿತಾ, ವಿಘ್ನೇಣ, ಹೋತಾ, ಭೂತಿಸಿ.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿದಿರಿ :—

ಭೂತಕಾಲ ಪಕವಚನ — ಪರಿಣಿ, ವಹು, ಬಿಹ, ಗಾ, ಹಾಯ, ಅಪ್ಪ,

ಬೊಲ್ಲ, ಏ, ಠಾ, ಹೊ.

,, ಒಹುಚನ — ಉದೆ, ಖಾಯ, ವಾ, ನಂದ, ಹೊ, ಬೆ, ಕಾ,

ಪಾಡುವವ, ಭವವ್ವ ಉವಣಿ.

ಭಾಷಾಂತರ

(೧) ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ :—

(೧) ಪುರಾ ವಾಣಾರಸೀಪ ನಯರೀಪ ಜಮಲಾ ವಿಷ್ಣಾ ಹೊತ್ಥಾ । (೨) ಸಾಹುಣಿಆ ಸಸಾರಸ್ಸ ಅಣಿತ್ತಯಾ ಚಿಂತಿಸು । (೩) ವಿವಾಹಸಮಪ ಗೋರಿ ದೇವಯ ವಂದಿತ್ತಾ । (೪) ಸಾಹು ಪಾವಯಣ ಸುಣಿತ್ತಾ, ಸಂಸಾರಂ ಚಡ್ಡಿಸು । (೫) ಕುಮಾರಾ ಉಜ್ಜಾಣಾಆ ಕಯಲಿಫಲಾಡ್ ಆಣಿಸು, ಖಾಡ್ಡಿಸು । (೬) ನಿವೊ ವಣೆ ಗಚ್ಚಿತ್ತಾ, ಪಸು ಹಣಿತ್ತಾ । (೭) ಲಚ್ಚಿ ಹರಿಸ್ಸ ಭಜಾ ಹೊತ್ಥಾ । (೮) ಭಮ್ಮಂ ನಿಸುಣಿತ್ತಾ ಲೊಯಾ ಮಹಾವೀರಸ್ಸ ಖಂತೀಪ ಸಂತೀಪ ಶುಡ್ಡ ಕರಿಸು । (೯) ತೇಗಿಚ್ಚಿ ಕುಮಾರಸ್ಸ ಅಚ್ಚಿಸುಂ ಆಸಹಂ ಲಿಪಿತ್ತಾ, ಪಡಂ ಬನ್ದಿತ್ತಾ । (೧೦) ಸುಣ್ಹಾ ಸಸ್ಸುಂ ಉವಡ್ಡೆಡ್ಡೆ । (೧೧) ಕುಮಾರಾ ಸಾಲಾಪ ಗಚ್ಚಿಸು । (೧೨) ಕುಮಾರಿಆ ಆಯರಿಯಂ ಫಲಾಡ್ಡೆ ಉವಣೆಂತಿ । (೧೩) ವಣೆ ವಘಾ ಸಿಂಹಾ ಮಿಯಾ ಹಣಿಸು । (೧೪) ಮಹಾವೀರಸ್ಸ ಪಾವಯಣ ಸುಣಿತ್ತಾ, ನರಿಂದೊ ಏವಂ ವಯಾಸಿ 'ದಿಖ್ವ ಗೆಣ್ಹಾಮಿ' । (೧೫) ಸಮಣಾ ಸಂಸಾರಸಾಯರಂ ತರಿಸು, ತರಂತಿ ಯ । (೧೬) ಗಾಹಾವಡ್ಡೆ ಉಜ್ಜಾಣಾಆ ಫುಫಾಡ್ಡೆ ಆಣಿತ್ತಾ, ದೇವಯಂ ಪೂಡ್ಡೆತ್ತಾ । (೧೭) ಅಗ್ಗಿ ವಣೆ ಡಹಡ್ಡೆ, ಮಿಯಾ ಬಿಹಂತಿ । (೧೮) ಭೂಮಿಪಡ್ಡೆ ಅಗ್ಗಾಮಾಹಿಸಿ ಸುವಣ್ಣಪಡ್ಡೆಯಂ ಉವಣೆಡ್ಡೆ । (೧೯) ವಿಹಗಾ ಕ್ಕುಖಾಣಂ ಸಾಣುಂಸಿ ಅಚ್ಚಿಸು, ಫಲಾಡ್ಡೆ ಆಹರಿಸು । (೨೦) ವಣೆ ಸಿಯಾ ವಘಾ ಸಿಂಹಾ ಯ ಪಾಸಿತ್ತಾ ।

(೨) ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ :—

(೧) ಕೌಮುದೀ ಮಹೋತ್ಸವದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗೆಯರು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಆಡಿದರು. (೨) ಜೇನ್ನೋಣಗಳು ಹೂಗಳಲ್ಲಿಯ ರಸವನ್ನು ಕುಡಿದವು. (೩) ಗೌರಿಯು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ವೀಣೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸಿದಳು. (೪) ವೈಷ್ಯನು ರಾಜನ ಕೈಗೆ ಮಲಾಮು ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿದನು. (೫) ಸ್ತ್ರೀಯರು ನದಿಯಿಂದ ನೀರಿನ ಕೊಡಗಳನ್ನು ತಂದರು. (೬) ಚಂಪಾನಗರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಣಿಕ ರಾಜನ

ಆನೆಯು ಬಂದಿತು. (೭) ಒಕ್ಕಲಿಗನಿಗೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಕೊಡವು ಸಿಕ್ಕಿತು. (೮) ರಾಜನ ಮಕ್ಕಳು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹೋದರು ಮತ್ತು ಜಗ-
ಳಾಡಿದರು. (೯) ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಹುಡುಗಿಯು ಬಯ್ಯುವದಿಲ್ಲ. (೧೦) ಮಹಾ
ವೀರನು ಗಂಗೆಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಗಿಡದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಚನವನ್ನು ಹೇಳಿದನು.
(೧೧) ರಾಮನು ಸೇತುವೆ ಕಟ್ಟಿದನು ಮತ್ತು ಸೀತೆಯನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ
ತಂದನು. (೧೨) ಗಿಡದ ಮೇಲಿನ ಹಕ್ಕಿಯ ಗೂಡುಗಳು ಗಾಳಿಯಿಂದ ಬಿದ್ದವು.
(೧೩) ಗೌರಿಯು ಗಂಡನೊಡನೆ ತೊಟದಲ್ಲಿ ಹೋದಳು. (೧೪) ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ
ಶಂಕರನು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಗೆದ್ದನು. (೧೫) ಹುಡುಗರು ಬಟ್ಟೆಗೆ ಮಣ್ಣು ಹಚ್ಚು-
ತ್ತಾರೆ. (೧೬) ಸೇವಕನು ರಾಜನ ಛತ್ರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದನು. (೧೭) ಗೋಪಾ-
ಲರು ಯಮುನೆಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಆಡಿದರು. (೧೮) ವೀರರು ಹುಲಿ ಸಿಂಹಗಳಿಗೆ
ಅಂಜುವದಿಲ್ಲ. (೧೯) ಶಂಕರನ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು ಗೌರಿಯು. (೨೦) ಶ್ರೇಣಿ
ಕನು ಕೌಶಾಂಬೀ ನಗರದ ಮೇಲೆ ಹಲ್ಲೆ ಮಾಡಿದನು.

ಪಾಠ ೭

ವಿಶೇಷಣಗಳು.

ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ
ವಿಶೇಷಣಗಳೂ ನಾಮಗಳಂತೆ ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಎರಡೂ ವಚನ
ಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನಡಿಸಿ
ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಾಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಮತ್ತು ಸಪುಂಸಕ ಲಿಂಗ
ಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳಂತೆಯೂ, ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮ
ಗಳಂತೆಯೂ ನಡೆಯುತ್ತವೆ.* ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಣವು ಲಿಂಗವಚನ
ವಿಭಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ವಿಶೇಷ್ಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡದಂತೆ
ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಯುವದಿಲ್ಲ.

ಉದಾ — ಸುಂದರೋ ಪುರಿಸೋ | ಸುಕುಮಾರಾ ಬಾಲಾ | ಮಹುರಾಙ್ ಫಲಾಙ್ |

* ಆ ಕಾರಾಂತವಲ್ಲದ ಇತರ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಅಂತ್ಯ ಸ್ವರದ ಪ್ರಕಾರ ಆಯಾ
ಲಿಂಗದ ಆ ಅಂತ್ಯ ಸ್ವರಾಂತ ನಾಮಗಳಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ವಿಶೇಷಣಗಳು ಮೂರು ಪ್ರಕಾರದವುಗಳಿರುವವು.

(೧) ಗುಣವಾಚಕ (೨) ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕ (೩) ಕೃದಂತ ಅಥವಾ ಧಾತು ಸಾಧಿತ. *

(೧) ಗುಣವಾಚಕ ವಿಶೇಷಣಗಳು :—

ಈ ವಿಶೇಷಣಗಳು ನಾಮದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಗುಣವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಉದಾ - ಫಲಂ | ಫಲಂ ಫಲಂ | ಮಹುರಂ ಫಲಂ ಫಲಂ | ಕೇವಲ ಫಲಂ ಎಂದು ಹೇಳುವದರಿಂದ ಫಲದ ವಿಶೇಷ ಜ್ಞಾನವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಮಹುರಂ, ಫಲಂ, ಫಲಂ ಎಂದಾಗ ಫಲದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಗುಣ ತಿಳಿದು ಬರುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳಿಗೆ ಗುಣವಾಚಕ ವಿಶೇಷಣಗಳೆನ್ನುವರು.

ಸ್ವಾಮಿತ್ವದರ್ಶಕ ವಿಶೇಷಣಗಳು. ಇವು ಗುಣವಾಚಕಗಳ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರವು. ಇವು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುವವು.

(೧) ನಾಮ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಗೆ ಆಲ, ಆಲಯ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವದು. ಉದಾ - ಸಹ + ಆಲ = ಸಹಾಲ ದನಿಯುಳ್ಳ; ಮಹಾ + ಆಲಯ = ಮಹಾಲಯ.

(೨) ನಾಮ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವದು. ಉದಾ - ಪದಮ + ಇಲ್ಲ = ಪದಮಿಲ್ಲ ಮೊದಲಿನ, ಮಾಯಾ + ಇಲ್ಲ = ಮಾಇಲ್ಲ ಮಾಯೆ ಯುಳ್ಳ ಅಥವಾ ಮಾಯಾವಿ.

(೩) ನಾಮ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವದು. ಉದಾ - ಮಹಾ + ಅಲ್ಲ = ಮಹಲ್ಲ, ಕಡಿಣ + ಅಲ್ಲ = ಕಡಿಣಿಲ್ಲ ಕಡಿಣವಾದ.

(೪) ನಾಮಗಳಿಗೆ ಮನ್ತ ಅಥವಾ ವನ್ತ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವದು. ಉದಾ - ಬುದ್ಧಿ + ಮನ್ತ = ಬುದ್ಧಿಮನ್ತ, ಚಿತ್ತ + ಮನ್ತ = ಚಿತ್ತಮನ್ತ, ಸೀಲ + ವನ್ತ = ಸೀಲವನ್ತ, ಗುಣ + ವನ್ತ = ಗುಣವನ್ತ.

(೫) ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಇಮ ಅಥವಾ ಇರ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ ವಿಶೇಷಣಗಳಾಗುವವು. ಉದಾ - ಖಾ + ಇಮ = ಖಾಇಮ ತಿನ್ನಲು ಯೋಗ್ಯ, ಮಜ್ಜ + ಇಮ = ಮಜ್ಜಿಮ ಮುಂ. ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳಂತೆಯೆ

* ಇವುಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಯಾವಾಗ ಯಾವ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಿಯಮಗಳಿಲ್ಲ.

ಇವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಹಸ + ಇರ = ಹಸಿರ ನಗುವ, ವೇವ + ಇರ = ವೇವಿರ (ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ) ನಡುಗುವ. ಈ ರೂಪಗಳು ರೂಢಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವವು.

ತುಲನಾತ್ಮಕ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು — ತರ, ತಮ.

ವಿಶೇಷಣಗಳಿಗೆ ತರ ಅಥವಾ ಯರ, ತರಾಗ ಅಥವಾ ಯರಾಗ, ತರಾಯ ಅಥವಾ ಯರಾಯ ಈ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ 'ತರ' ಭಾವವನ್ನು ಎಂದರೆ 'ಎರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚು' ಎಂಬ ಭಾವವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ವಿಶೇಷಣಗಳಾಗುವವು. ಉದಾ - ಕಡಿಣ + ಯರ = ಕಡಿಣಯರ, ಕಡಿಣ + ಯರಾಗ = ಕಡಿಣಯರಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಣ, ಸುಕ್ + ಯರ = ಸುಕ್ಯರ ಹಾಗೆಯೇ ಸುಕ್ಯರಾಗ, ಕಿಂಹ (ಕೃಷ್ಣ-ಕಪ್ಪು) ಇದರಿಂದ ಕಿಂಹಯರ, ಕಿಂಹಯರಾಗ ಮುಂ.

ವಿಶೇಷಣಗಳಿಗೆ ತಮ ಅಥವಾ ಯಮ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ 'ತಮ' ಭಾವವನ್ನು ಎಂದರೆ 'ಹಲವು ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು' ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ವಿಶೇಷಣಗಳಾಗುವವು. ಉದಾ - ಕಡಿಣ + ಯಮ = ಕಡಿಣಯಮ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಸುಕ್ಯಮ, ಕಿಂಹಯಮ ಮುಂ.

ಕೆಲವು ತಾರತಮ್ಯಭಾವದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತದ ಇಯಸ್ ಮತ್ತು ಇಷ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಉದಾ - ಶ್ರೇಯಸ್ > ಸೇಯ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಶ್ರೇಷ್ಠ > ಸೇಷ್ಠ ಅತ್ಯುತ್ತಮ, ಕನೀಯಸ್ > ಕಣೀಯಸ ಹೆಚ್ಚು ಚಿಕ್ಕ, ಕನಿಷ್ಠ > ಕಣಿಷ್ಠ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಚಿಕ್ಕ, ಜೇಷ್ಠ > ಜೇಷ್ಠ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹಿರಿಯ, ಪಾಣೀಯಸ್ > ಪಾವೀಯಸ ಹೆಚ್ಚು ಪಾನೀಯ, ಪಾನಿಷ್ಠ > ಪಾವಿಷ್ಠ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಪಾನೀಯ, ಮುಂ.

ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕಗಳು —

ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ (೧) ಗಣನೆ, (೨) ಕ್ರಮ, (೩) ಪಟ್ಟಿ ಅಥವಾ ಸಲ, (೪) ಅವೃತ್ತಿ, (೫) ಅಪೂರ್ಣಾಂಕ, ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಬರುವವು. ಇವುಗಳನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸುವೆವು.

(೧) ಗುಣವಾಚಕಗಳು :-

ಏಕಾ ಇದು ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು. ಧ್ವಂ, ನಿ, ಚರ (ನಾಲ್ಕು) ಇವು ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವವು. ಐದರಿಂದ (ಏಕ) ಹದಿನೆಂಟರ (ಅಕ್ಷರಸ) ವರೆಗಿನ ಎಲ್ಲ ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕಗಳು ಏಕ ದಂತೆ ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವವು. ಹತ್ತೊಂಬತ್ತರಿಂದ (ಏಕಗುಣವೀಸ) ನಾಲ್ಕತ್ತೆಂಟರ (ಅಕ್ಷರಾಲೀಸ) ವರೆಗಿನ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಪುಲ್ಲಿಂಗ, ಸಪುಂಸಕಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳಂತೆಯೂ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳಂತೆಯೂ ನಡೆಯುವವು. ನಾಲ್ಕತ್ತರೊಂಬತ್ತರಿಂದ (ಏಕಗುಣಪಕ್ಷಾಸ) ಐವತ್ತೆಂಟರ (ಅಕ್ಷರಾವೃ) ವರೆಗಿನ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಏಕ ದಂತೆ ನಡೆಯುವವು. ಐವತ್ತರೊಂಬತ್ತರಿಂದ (ಏಕಗುಣಸದ್ವಿ) ತೊಂಬತ್ತರೊಂಬತ್ತರ (ನವಗುಣತತ್ವ) ವರೆಗಿನ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಪ್ರಥಮಾ ಮತ್ತು ದ್ವಿತೀಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಇ ಕಾರಾಂತ ಸಪುಂಸಕಲಿಂಗದ ನಾಮಗಳಂತೆಯೂ ಉಳಿದ ವಿಭಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ನಾಮಗಳಂತೆಯೂ ನಡೆಯುವವು.

ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕಗಳ ವಚನಗಳ ಉಪಯೋಗವೂ ಅನಿಯಮಿತವಾಗಿರುವುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಏಕಾ ಒಂದೇ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಉಳಿದವುಗಳೆಲ್ಲ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತರಿಂದ (ಏಕಗುಣವೀಸ) ನಾಲ್ಕತ್ತೆಂಟರ (ಅಕ್ಷರಾಲೀಸ) ವರೆಗಿನ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಮುಂದಿನ ವಿಶೇಷವು ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿಯೇ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವವು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಐವತ್ತರೊಂಬತ್ತರಿಂದ (ಏಕಗುಣಸದ್ವಿ) ತೊಂಬತ್ತರೊಂಬತ್ತರ (ನವಗುಣತತ್ವ) ವರೆಗಿನ ಎಲ್ಲ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಕೇವಲ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುವವು. ನೂರರಿಂದ (ಸಹಸ್ರ) ಸಾಗರೋಪಮ (ಸಾಗರೋಪಮ) ದ ವರೆಗಿನ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಅವುಗಳ ಅಂತ್ಯಸ್ವರದಂತೆ ಎರಡೂ ವಚನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ನಡೆಯುವವು. ಇವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಲು ಕೆಳಗಿನ ಕೊಷ್ಟಕವನ್ನು ನೋಡಬೇಕು.

ಸಂಖ್ಯೆ	ಲಿಂಗ	ವಚನ
೧ (ಏಕಾ)	ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ	ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ರೂಪಗಳು.

೨ ರಿಂದ ೧೮ ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೂಪ. ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ
೨, ೩, ೪, ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ
ನಡೆಯುವವು. ೫ ರಿಂದ ೧೮
ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿ ನಡೆಯುವವು.

೧೯ ರಿಂದ ೪೮ ಪು. ನ. ಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಾಂತದಂತೆ. ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ.
ಪ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಾಂತದಂತೆ.

೪೯ ರಿಂದ ೫೮ ಪಂಚ ದಂತೆ ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ. ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ.
ಒಂದೇ ರೂಪ.* ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಪ್ರೀ.ದಲ್ಲಿ
ಆ ಕಾರಾಂತದಂತೆ ನಡೆಯುವವು.

೫೯ ರಿಂದ ೯೯ ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೂಪ. ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ.
ಪು. ಮತ್ತು ದ್ವಿ. ವಿಭಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ
ಈ ಕಾರಾಂತ ನ. ಲಿಂಗ ನಾಮಗಳಂತೆ.
ಉಳಿದ ವಿಭಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರಾಂತ
ಪ್ರೀಲಿಂಗದಂತೆ.

೧೦೦ ರಿಂದ	ಅಂತ್ಯ ಸ್ವರದಂತೆ ಮೂರೂ	ಎರಡೂ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ
ಸಾಗರೋವಸ ದ	ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೂಪ.	ಮುಂದಿನ : ವಿಶೇಷ್ಯದ
ವರೆಗೆ.		ವಚನದಂತೆ.

ಛಾ ದಿಂದ ಪಂಚ ದ ವರೆಗಿನ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ನಡೆಸಿ ತೋರಿಸಿದೆ.
ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬೋಧನವಿಲ್ಲ.

ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ.		ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ			
ಪು. ಪ್ರೀ. ನ.		ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೂಪ.			
ಛಾ ಛಾ ಒಂದು	ದೊ	ತಿ	ಚರ	ಪಂಚ	
೧	೨	೩	೪	೫	
ಪು.	ಛಾ ಛಾ ಛಾ	ದೊ, ದುವೆ,	ತಆ	ಚತ್ತಾರೊ	ಪಂಚ
		ದೊಣಿ	ತಿಣಿ	ಚರೊ, ಚತ್ತಾರಿ	
ದ್ವಿ.	ಛಾ ಛಾ ಛಾ	ದೊ, ದುವೆ,	ತಆ	ಚತ್ತಾರೊ	ಪಂಚ
		ದೊಣಿ	ತಿಣಿ	ಚರೊ, ಚತ್ತಾರಿ	

* ಡಾ. ಫಾಟಿಗೇಯವರ Introduction to Ardhamagadhi 2nd edition ಪುಟ ೧೪೦ ರಿಂದ ೧೪೨ ನೋಡಬೇಕು.

ಛ.	ಉಣ ಉಗಾಉ ಉಗಣ	ದೊಹಿ	ತಿಹಿ	ಚಱಹಿ	ಪಂಚಿಹಿ
ಝ.	ಉಗಾಒ ಉಗಾಒ ಉಗಾಒ	ದೊಹಿತೊ	ತಿಹಿತೊ	ಚಱಹಿತೊ	ಪಂಚಹಿತೊ
ಞ.	ಉಗಸ್ಸ ಉಗಾಉ ಉಗಸ್ಸ	ದೊಣ್ಹ	ತಿಣ್ಹ	ಚಱಣ್ಹ	ಪಂಚಣ
	ಉಗಸಿ ಉಗಾಉ ಉಗಸಿ	ದೊಸು	ತಿಸು		ಪಂಚಸು
	ಉಗಮ್ಸಿ ಉಗಮ್ಸಿ				

ಸಂಖ್ಯೆಗಳೂ ಅವುಗಳ ಹೆಸರುಗಳೂ

೧ ಉಗ	೧೯ ಅಱಣವೀಸ	೩೭ ಸತ್ತತೀಸ	೪೯ ಉಗುಣಪನ್ನ
೨ ದೊ	ಅಱಣವೀಸಿ	೩೮ ಅಱ್ಱತೀಸ	ಅಱಣಪನ್ನ
೩ ತಿ	೨೦ ವೀಸ. ವೀಸಿ	೩೯ ಉಗುಣಚತ್ತಾಲೀಸ	೫೦ ಪನ್ನಾಸ
೪ ಚಱ	೨೧ ಉಗ್ಗವೀಸ	೪೦ ಚತ್ತಾಲೀಸ	೫೧ ಉಗ್ಗಾವನ್ನ
೫ ಪಂಚ	೨೨ ಬಾವೀಸ	೪೧ ಉಗಚತ್ತಾಲೀಸ	ಉಗಾವನ್ನ
೬ ಛ	೨೩ ತೇವೀಸ	ಉಗಚತ್ತಾಲೀಯ	೫೨ ಬಾವನ್ನ
೭ ಸತ್ತ	೨೪ ಚಱವೀಸ	ಉಗಯಾಲ	೫೩ ತೇವನ್ನ
೮ ಅಱ್ಱ	೨೫ ಪಣವೀಸ	೪೨ ಬಾಯಾಲೀಸ	೫೪ ಚಱವನ್ನ
೯ ನವ	೨೬ ಉಗ್ಗವೀಸ	೪೩ ತೇಯಾಲೀಸ	೫೫ ಪಣವನ್ನ
೧೦ ದಸ	೨೭ ಸತ್ತವೀಸ	೪೪ ಚಱಯಾಲೀಸ	೫೬ ಉಗ್ಗವನ್ನ
೧೧ ಉಗ್ಗಾರಸ	೨೮ ಅಱ್ಱವೀಸ	ಚೆಯಾಲೀಸ	೫೭ ಸತ್ತಾವನ್ನ
ಉಗಾರಸ	೨೯ ಅಱಣತೀಸ	೪೫ ಪಣಯಾಲೀಸ	೫೮ ಅಱ್ಱವನ್ನ
೧೨ ಬಾರಸ, ದುಬಾಲಸ	೩೦ ತೀಸ	ಪಣಯಾಲ	೫೯ ಉಗುಣಸದ್ಡಿ
೧೩ ತೇರಸ	೩೧ ಉಗತೀಸ	೪೬ ಉಯಾಲೀಸ	೬೦ ಸದ್ಡಿ
೧೪ ಚೊಡಸ, ಚಱಡಸ	ಉಗ್ಗತೀಸ	೪೭ ಸೀತಾಲೀಸ	೬೧ ಉಗದ್ಡಿ
೧೫ ಪನ್ನರಹ	೩೨ ಬತ್ತೀಸ	ಸತ್ತಚತ್ತಾಲೀಸ	ಉಗಸದ್ಡಿ
ಪನ್ನರಸ	೩೩ ತೇತ್ತೀಸ	ಸತ್ತಯಾಲೀಸ	೬೨ ಬಾಸದ್ಡಿ
೧೬ ಸೊಲಹ	೩೪ ಚೊತ್ತೀಸ	೪೮ ಅಱ್ಱಯಾಲೀಸ	ಬಾವದ್ಡಿ
೧೭ ಸತ್ತರಸ	ಚಱತ್ತೀಸ	ಅಱಯಾಲ	೬೩ ತೇಸದ್ಡಿ
೧೮ ಅಱ್ಱಾರಸ	೩೫ ಪಣತೀಸ	ಅಱ್ಱಚತ್ತಾಲೀಸ	೬೪ ಚಱಸದ್ಡಿ
೧೯ ಉಗುಣವೀಸ	೩೬ ಉತ್ತೀಸ	೪೯ ಉಗುಣಪನ್ನಾಸ	ಚಱವದ್ಡಿ

೩೪. ಪಣಸದ್ವಿ	೪೪. ಚೌವತ್ತರಿ	೬೩. ತೆಯಾಸಿ	೯೩. ತೆಣುಡ
ಪನ್ನದ್ವಿ	೪೫. ಪಂಚಹತ್ತರಿ	೬೪. ಚುರಾಸಿಡ	೯೪. ಚುಣುಡ
೩೬. ಛಾವದ್ವಿ	ಪನ್ನಹತ್ತರಿ	ಚೌರಾಸಿ	೯೫. ಪಂಚಣುಡ
೩೭. ಸನ್ನಸದ್ವಿ	೪೬. ಛಾವಹತ್ತರಿ	೬೫. ಪಂಚಾಸಿಡ	ಪಂಚಾಣುಡ
೩೮. ಅಡ್ಡಸದ್ವಿ	೪೭. ಸತ್ತಹತ್ತರಿ	೬೬. ಛಲ್ಲಾಸಿಡ	೯೬. ಛಣ್ಣುಡ
ಅಡ್ಡಸದ್ವಿ	೪೮. ಅಡ್ಡಹತ್ತರಿ	೬೭. ಸತ್ತಾಸಿಡ	ಛಣ್ಣುಡ
೩೯. ಆಗುಣಸತ್ತರಿ	೪೯. ಆಗುಣಾಸಿಡ	೬೮. ಅಡ್ಡಾಸಿಡ	೯೭. ಸತ್ತಾಣುಡ
ಅಡ್ಡಹತ್ತರಿ	೬೦. ಅಸಿಡ	೬೯. ಆಗುಣನುಡ	ಸತ್ತಾಣುಡ
೪೦. ಸತ್ತರಿ	೬೧. ಆಗಾಸಿಡ	೯೦. ನುಡ	೯೮. ಅಡ್ಡುಡ
೪೧. ಆಗಸತ್ತರಿ	ಆಗಾಸಿಡ	೯೧. ಆಗುಣುಡ	ಅಡ್ಡುಡ
೪೨. ಬಾವತ್ತರಿ	೬೨. ವಾಸಿಡ	೯೨. ಬಾಣುಡ	೯೯. ನವಣುಡ
೪೩. ತೆವತ್ತರಿ	೬೩. ತೆಸಿಡ	ಬೆಣುಡ	೧೦೦. ಸಯ
			೧೦೦೦. ಸಹಸ್ಸ
			ಸಹಸ್ಸಿ

೧೦೦೦೦ ಸಯಸಹಸ್ಸ, ಸಯಸಹಸ್ಸಿ, ೧೦೦೦೦೦ ಲಕ್ಷ, ೧೦೦೦೦೦೦೦ ಕೊಡಿ
 ಕೊಡಾಕೊಡಿ (ಕೋಟ್ಯವಧಿ) ಪಲಿಆವಮ* (ಅಸಂಖ್ಯ) ಸಾಗರೋಮ .
 ೧೦ ಕೋಟ್ಯವಧಿ ಪಲ್ಯೋಪಮಾ.

(೨) ಕ್ರಮವಾಚಕಗಳು —

ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕಗಳಿಗೆ 'ಮ' ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ ಕ್ರಮವಾಚಕಗಳಾಗುವವು. ಉದಾ—ಅಡ್ಡ + ಮ = ಅಡ್ಡಮ ಎಂಟನೆಯ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಸತ್ತಮ, ನವಮ, ದಸಮ, ಮುಂ. ಅದರೆ ಒಂದರಿಂದ ಆರರ ವರೆಗಿನ ಕ್ರಮವಾಚಕಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರ ರೀತಿಯಿಂದಾಗಿರುವವು. ಉದಾ — ಪದಮ ಮೊದಲನೆಯ,

* ಒಂದು ಪಲ್ಯೋಪಮವೆಂದರೆ ನೂರು ಯೋಜನೆ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ಮೂರು ತಗ್ಗು ತೆಗೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಮರಿಗುರಿಯ ಕೂದಲುಗಳನ್ನು ಮಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಹುಗಿಯ ಬೇಕು. ಮೇಲೆ ನೀರು ಹಾಯ್ದು ಹೋದರೂ ಒಳಗೆ ಒಂದು ಹನಿ ಇಳಿದಿರಬಾರದು. ಆ ಮೇಲೆ ನೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದರಂತೆ ಕೂದಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತ ಹೋಗಲು ಎಲ್ಲ ಕೂದಲುಗಳು ತೀರಲು ಬೇಕಾಗುವ ಕಾಲಾವಧಿಯು. ಇಂತಹ ಕೋಟ್ಯವಧಿ ಪಲ್ಯೋಪಮಗಳಿಂದ ಸಾಗರೋಪಮ ಕಾಲಾವಧಿಯಾಗುವದು. ಕಾಲಮಾಪನದ ಅನಂತತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ರೀತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವದು.

ಬೀಯ, ಬಿಡ್ವ, ದೋಚ ಎರಡನೆಯ, ತಡ್ವ, ತಚ್ಚ ಮೂರನೆಯ, ಚರತ್ಯ ನಾಲ್ಕನೆಯ, ಪಂಚಮ ಐದನೆಯ, ಛಡ್ವ ಅರನೆಯ. ಕ್ರಮವಾಚಕಗಳು ಗುಣವಾಚಕ ವಿಶೇಷಣಗಳಂತೆ ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ನಡೆಯುವವು. ಉದಾ— ಪದಮೋ ಪುರಿಸೋ, ತಡ್ವಾ ಲಲಣಾ. ಛಡ್ವಂ ಪುಷ್ಕಂ ಮುಂ. ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಮತ್ತು ನಪುಂಸಕಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳಂತೆಯೂ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳಂತೆಯೂ ಪದಮ, ದೋಚ, ತಚ್ಚ, ಇವುಗಳು ನಡೆಯುವವು. ಉಳಿದವುಗಳಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಕ್ವಿ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಹತ್ತಿ ಕ್ವಿ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ನಾಮಗಳಂತೆ ನಡೆಯುವವು.

(೩) ಪಟ್ಟು ಅಥವಾ ಸಲ-ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರಗಳು—

ಸಡ್ವ ಒಂದು ಸಲ, ದೋಚ್ವ ಅಥವಾ ದುಕಡ್ವುತೋ ಎರಡು ಸಲ, ತಿವ್ವುತೋ ಮೂರು ಸಲ. ಏಕ, ದ್ವಿ, ಇವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದವುಗಳಿಗೆ ಖುತೋ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ ಈ ರೂಪಗಳಾಗುವವು.

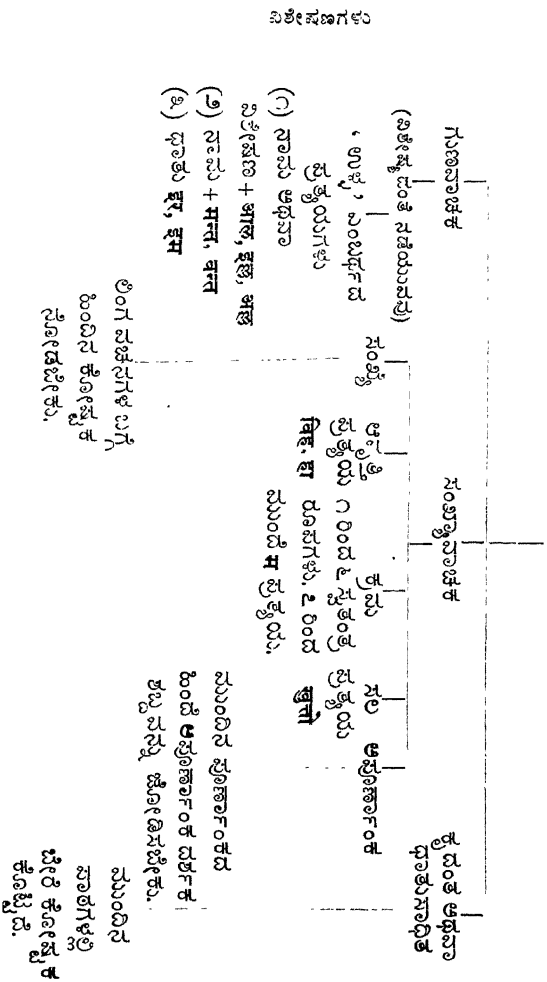
(೪) ಅವೃತ್ತಿ ಹೇಳುವ ರೂಪಗಳು —

ವಿಹ ಮತ್ತು ಹಾ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿಂದ ಈ ರೂಪಗಳಾಗುವವು. ಉದಾ— ಏಗಾವಿಹ, ದ್ವಿವಿಹ, ತಿವಿಹ, ಚರವಿಹ, ಅಡ್ವಹಾ ಎಂಟು ಪ್ರಕಾರ, ಸಯಹಾ ನೂರು ವಿಧ, ಸಹಸ್ಸಹಾ ಮುಂ. ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕಗಳಿಗೆ ಸೊ ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ ಕ್ರಿಯಾ ವಿಶೇಷಣಾಂಕಗಳಾಗುವವು. ಉದಾ— ಸಹಸ್ಸಸೋ ಸಾವಿರಾರು, ಸಯಸೋ ನೂರಾರು ಮುಂ.

(೫) ಅಪೂರ್ಣಾಂಕವಾಚಕಗಳು —

ಮುಂದಿನ ಪೂರ್ಣಾಂಕದ ಹಿಂದೆ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕದರ್ಶಕ ಶಬ್ದವನ್ನು ಹೋಡಿಸಬೇಕು. ಉದಾ — ಅಡ್ವ + ಅಡ್ವಮ = ಅಡ್ವಡ್ವಮ ಏಳೂವರೆಯ, ಅಡ್ವಪಂಚಮ, ಅಡ್ವಬಾರಹ ಮುಂ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಾಂಕದ ಮುಂದೆ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕವನ್ನು ಬರೆದು ಎರಡನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಿದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಯುವರು. ಉದಾ— ಎಂಟುವರೆ, ಏಳುಮುಕ್ಕಾಲು ಇತ್ಯಾದಿ. ಆದರೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪೂರ್ಣಾಂಕದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕವನ್ನು ಕಳೆದು ಲೆಕ್ಕಮಾಡುವರು. ಉದಾ— ಅಡ್ವಪಂಚಮ ೫ - ೨ ನಾಲ್ಕುವರೆಯ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕವು ಮುಂದೆಯೂ ಬರುವದು. ಉದಾ — ದಿವಿಡ್ವ, ದಿವಿಡ್ವ ಒಂದು ವರೆ ದಿನಸ.

புதுச்சேரி.

ಶಬ್ದ ಸಂಗ್ರಹ

ಙ್ಕೈವ (ಅ.) ಅತೀವ, ಬಹಳ
 ಅಗಾಢದತ್ತ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ಅಂಜನಗಿರಿ (ಪು.) ಒಂದು ಪರ್ವತ
 ಅಣಸಣ (ನ.) ಉಸವಾಸ
 ಅಣುಪಾಲ (ಧಾ.) ಪಾಲಿಸು
 ಅಣುವ್ಯಯ (ನ.) ಅನುಸೃತ
 ಅಣೆಗ (ವಿ.) ಅನೇಕ
 ಅಪುತ (ವಿ.) ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ
 ಅಮಚ್ಚ (ಪು.) ಪ್ರಧಾನ, ಮುಖ್ಯ
 ಮಂತ್ರಿ
 ಅಮರಸೇನ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ಅಸರಣ (ವಿ.) ನಿಶ್ಚಹಾಯ, ರಕ್ಷಕ
 ರಿಲ್ಲದ
 ಅಹಮಿಯ (ವಿ.) ಅಧಾರ್ಮಿಕ
 ಅಹಿಯ (ವಿ.) ಅಧಿಕ, ಬಹಳ
 ಅಗಾಢ (ಧಾ.) ಬರು
 ಅಗಿಡ (ಪ್ರೀ.) ಆಕೃತಿ
 ಆಯಾಹಿಣಿ (ಪಯಾಹಿಣಿ) ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ
 ಇರಿಥಿ (ಪ್ರೀ.) ಹೆಂಗಸು
 ಉಕ್ಕಿಡ (ವಿ.) ಉತ್ಕೃಷ್ಟ
 ಉಗ್ರ (ವಿ.) ಉಗ್ರ
 ಉಗ್ರಾಂಗಿ (ವಿ.) ಒಬ್ಬನೆ
 ಕಂಚನಪುರ (ಪು.) ಒಂದು ನಗರ
 ಕಣಯಮಂಜರಿ (ಪ್ರೀ.) ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ
 ಕಣಯಮಾಲಾ (ಪ್ರೀ.) ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ
 ಕಲಾ (ಪ್ರೀ.) ಕಲೆ
 ಕಾಸವ (ಪು.) ಒಬ್ಬನ ಹೆಸರು

ಕೇಸ (ಪು.) ಕೂದಲು
 ಕುಂಡ (ಪು.) ತುಣುಕು, ಭಾಗ
 ಗಂಧವದತ್ತಾ (ಪ್ರೀ.) ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ
 ಗಾಯಮ (ಪು.) ಗೌತಮ
 ಚಕ್ರವರ್ತಿ (ಪು.) ಚಕ್ರವರ್ತಿ
 ಚಾರು (ವಿ.) ಸುಂದರ
 ಚಂದ (ಪು. ನ.) ಭಂದಸ್ಸು, ರುಚಿ
 ಜಯಭೋಸ (ಪು.) ಒಬ್ಬನ ಹೆಸರು
 ಜಿಯಸಕ್ಕು (ಪು.) ಒಬ್ಬರಾಜ
 ಜಗಣಿ (ಪ್ರೀ.) ತಾಯಿ
 ಜಲಹರ (ಪು.) ಮೋಡ
 ಜಾಡುಅಂಧ (ವಿ.) ಹುಟ್ಟುಗುರುಡ
 ಜೋವಣ (ನ.) ತಾರುಣ್ಯ, ಯೌವನ
 ತತ್ಥ (ಅ.) ಅಲ್ಲಿ
 ತರು (ಪು.) ಗಿಡ
 ತವ (ನ.) ತಪಸ್ಸು
 ತೆಲೊಕ್ಕ (ಪು.) ಮೂರು ಲೋಕಗಳು
 ತೋಯ (ನ.) ನೀರು
 ತೇವ (ವಿ.) ಸ್ವಲ್ಪ
 ದಂಡಗ (ಪು.) ಕೋಲು, ಬಡಿಗೆ
 ದಸರಹ (ಪು.) ದಶರಥ
 ದಹಿಮುಹ (ಪು.) ಒಬ್ಬ ರಾಜ
 ದಾರಗ (ನ.) ಬಾಲಕ
 ದಿಯಹ (ಪು.) ದಿವಸ
 ದೀವ (ಪು.) ದ್ವೀಪ, ನಡುಗಡ್ಡೆ
 ದುಮಾ (ವಿ.) ಹೋಗಲು ಕಠಿಣ

ದುಮ್ಮಗ (ವಿ.) ದುಃಖಿಯಾದ
 ದ್ವಯ (ಪು.) ದೂತ
 ದೇವದತ್ತ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ
 ಹೆಸರು
 ದೇವಿ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಮಹಾರಾಣಿ
 ಧಾರಿ (ವಿ.) ಧರಿಸುವವನು-ಳು
 ನದೀಸರ (ಪು.) ಒಂದು ಸ್ಥಳದ ಹೆಸರು
 ನಮ (ಧಾ.) ನಮಸ್ಕರಿಸು
 ನಯಣ (ನ.) ಕಣ್ಣು
 ನಾಗದತ್ತ (ಪು.) ಒಬ್ಬನ ಹೆಸರು
 ನಾಣಾ (ಅ.) ಅನೇಕ
 ನಾಮ (ಅ.) ಎಂಬ
 ನಿಙ (ವಿ.) ನಿಪುಣ, ಕುಶಲ
 ಪಂಜುರಾಸ (ಧಾ.) ಸೇವಿಸು
 ಪಡಿಮಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಪ್ರತಿಮೆ, ಮೂರ್ತಿ
 ಪತ್ಥಿವ (ಪು.) ರಾಜ
 ಪರಮ (ವಿ.) ಬಹಳ
 ಪರಿವಸ (ಧಾ.) ಇರು
 ಪರಿಹಾ (ಧಾ.) ಬಿಡು
 ಪವಣಚಂಡ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ಪವ್ಯ (ಪು.) ಪರ್ವತ
 ಪಹಾಣ (ಪು.) ಕಲ್ಲು, ಪಾಷಾಣ
 ಪಹಾಣ (ವಿ.) ಪ್ರಧಾನ, ಮುಖ್ಯ
 ಪಾಸಾಯ (ಪು.) ಅರಸನೆ
 ಪಿಂಗಲ (ವಿ.) ಹಿಂಗಲ ಬಣ್ಣದ
 ಪ್ರಾಪದಂತಿ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ
 ಹೆಸರು
 ಪೇಚ್ಚ (ಧಾ.) ನೋಡು

ಬಂಧು (ಪು.) ಬಂಧು
 ಬುದ್ಧಿಮಂತ (ವಿ.) ಬುದ್ಧಿವಂತ
 ಭವಗ (ನ.) ಮನೆ
 ಭಾರುಂಡಪಕ್ಷಿ (ಪು.) ಒಂದು ಪಕ್ಷಿ
 ಭೀಷಣ (ವಿ.) ಭಯಂಕರ
 ಮಂಡ (ಪು.ನ.) ಕೀರೀಟ, ಮುಕುಟ
 ಮಜ್ಜ (ನ.) ಮಧ್ಯ
 ಮಂಡಲಿಯ (ಪು.) ಮಾಂಡಲಿಕ
 + ತ (ನ.) ಮಾಂಡಲಿಕತ್ವ
 ಮಣೋಹರ (ವಿ.) ಮನೋಹರ,
 ಸುಂದರ
 ಮಯ (ವಿ.) ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ
 ಮಯಂಕಸೇನ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ಮರಣ (ನ.) ಮೃತ್ಯು
 ಮಹಾಜಸ (ವಿ.) ಮಹಾಯಶಸ್ಸುಳ್ಳ
 ಮಹಾರಾಯ (ಪು.) ಮಹಾರಾಜ
 ಮಾಲಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಮಾಲೆ, ಹಾರ
 ಮಾಹಿಸಿ (ಸ್ತ್ರೀ.) ರಾಣಿ
 ಮಿಯಾದೇವಿ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ
 ಮೇತ (ಅ.) ಮಾತೃ, ಕೇವಲ
 ಯ (ಅ.) ಮತ್ತು
 ರಡ್ಡಕರ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ರಕ್ಷಸ (ಪು.) ರಾಕ್ಷಸ
 ರಣ (ನ.) ಅರಣ್ಯ
 ರತ್ತ (ವಿ.) ರಕ್ತ, ಕೆಂಪಾದ
 ರಯಣಜಯ (ವಿ.) ರತ್ನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ
 ರಾಮ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ರೂ (ಸ್ತ್ರೀ.) ರುಚಿ

ಛಾಯಣವಡ್ (ಪ್ರೀ.) ಲೋಕಜ್ಞವತಿ

(ವಿ.) ಲೋಲುಪ

ವರಂ (ಅ.) ಶ್ರೀಷ್ಠ, ಸುಂದರ

ವರುಣ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ವಸಂತ (ಪು.) ವಸಂತ ಋತು

ವಸಕುಡಂಗ (ನ.) ಬಿದಿರು ಮೆಳ್

ವಾಸ (ನ.) ಮಳೆ

ವಿ (ಪಿ.) (ಅ.)

ವಿಕ್ರಮ (ಪು.) ವಿಕ್ರಮ. ಒಂದು ಹೆಸರು

ವಿಕ್ರಮಾಯ (ವಿ.) ವಿಖ್ಯಾತ

ವಿಜಯಧೋಸ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ವಿಣಯ (ಪು.) ವಿನಯ

ವಿಣ್ಣುಸಿರಿ (ಪ್ರೀ.) ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ

ಹೆಸರು

ವಿದಂಬ (ಪು.) ವಿದರ್ಭ

ವಿಭೂಸ (ಫಾ.) ಅಲಂಕರಿಸು

ವಿಮಾಣ (ನ.) ಭವ್ಯ ಮಂದಿರ

ವುಡ್ಡ (ವಿ.) ವೃದ್ಧ

ವಸಗ (ಪು.) ಸ್ವರ್ಗ

ವಸಂಜಯ (ಪು.) ಸಾಧು

ವಸಂಕುಮಾರ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ವಸು (ನ.) ಶಾಸ್ತ್ರ

ವಸುತಾಹ (ಪು.) ವ್ಯಾಪಾರಿ

ಅಭ್ಯಾಸ

ವಸುರಿಸ (ಪು.) ಸತ್ಪುರುಷ

ವಸುಮಿವಂ (ಅ.) ಸಮೀಪ

ವಸು (ವಿ.) ಎಲ್ಲ

ವಸುಮಣ (ನ.) ಶ್ರಾಮಣ್ಯ, ಸನ್ಮಾನ್

ವಸು (ಪು.) ಸಾರ, ಬಡ

ವಸುಲಿ (ಪು.) ಭತ್ತ

ವಸುಯ (ಪು.) ಗೃಹಸ್ಥ, ಶ್ರಾಮಣ

ವಸು (ಪು.) ಸಾಧು

ವಸುಹರ (ನ.) ಶಿಖರ

ವಸುಲವಂತ (ವಿ.) ಶೀಲವುಳ್ಳ

ವಸುಂದಾ (ಪ್ರೀ.) ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ

ವಸು (ಪು.) ದೇವ

ವಸುನಾಮಾ (ಪ್ರೀ.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ವಸುಸುಂದರಿ (ಪ್ರೀ.) ದೇವಾಂಗನಿ

ವಸುಸಾಣ (ನ.) ಸ್ಮರಣ

ವಸುಸೀಲ (ವಿ.) ಸುಶೀಲ

ವಸುಡಿ (ಪು.) ಶಿಟ್ಟಿ, ವ್ಯಾಪಾರಿ

ವಸುನಾಹ (ಪು.) ಸೇನಾಪತಿ

ವಸುಯವಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಒಂದು ನಗರ

ವಸುಲ (ಪು.) ಪರ್ವತ

ವಸುಯ (ಪು.) ಸೇವಕ

ವಸುಯವಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಸೇವಿಕಾ, ದಾಸಿ

ವುಡ್ಡ (ವಿ.) ವಿದ್ವಾಂಸ

(೧) ಕೆಳಗಿನ ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ:—

ಆಸಿ, ಸುಕುಮಾರೋ, ಕೇವಲಿಹಿ, ಹತ್ವಿರಯಣ, ಸಾಹುಣೋ, ಜುಡಮಂ, ಕಮುಣಾ, ದೇವಾಣುಪಿಞ, ಬನ್ಧುವಲ್ಲಾಣಂ, ಸಮಾಞೋ, ಹೋತ್ಯಾ, ತಿಹುಯಣಾಣಂ, ಹಣಿಸು, ಸುಂದರಂ, ಅಣವಜ್ಜಣ, ಬುದ್ಧಿಮಂತೇಹಿ, ಹುಡಂ, ಸಾಗರೋವಮಂ, ಕಾಸಿ, ಮಿ.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ.

ಪಂಚಮೀ ಏಕವಚನ (ಪ್ರೀಲಿಂಗ) ಸತ್ತಾವೀಸ, ಪಣತೀಸ, ಇಗಯಾಲ.
 ತೃತೀಯಾ ಬಹುವಚನ (ಎಲ್ಲಲಿಂಗ) ತೇರಸ, ಸೊಲಸ, ಅಡಾರಸ.
 ಷಷ್ಠೀ ಏಕವಚನ (ಪುಲ್ಲಿಂಗ) ಛಾವಡಿ, ಬಾವತ್ತರಿ.
 ಸಪ್ತಮೀ ಬಹುವಚನ (ನಪುಸಲಿಂಗ) ಚತವಜ, ಅಡಾವಜ.

ಭಾಷಾಂತರ:—

(೧) ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿ:—

(೧) ದೊ ಸಂಜಯಾ ಸುಸಾಣೇ ಆಗಾಂಚ್ಚಿಸು. ವಂಕ್ರಸಡಂಗೇ ಏಗಂ ದಣ್ಡಗಂ ಪೇಚ್ಚಿಸು ।
 (೨) ಕಣಯಮಂಜರೀ ನಿವಂ ಎವಂ ವಯಾಸೀ- 'ಜಗಂ ಅಪುತೊ, ಬ್ರೀಯಂ ಬುಡೊ. ತದ್ವಯಂ
 ದುಗಂ' । (೩) ಅಗಡದತ್ತೊ ತೇವೆಣಂ ಕಾಲೇಣಂ ಬಾವತ್ತರಿ ಕಲಾಂ ಗೋಹಡ । (೪)
 ಏಗೊ ಬುದ್ಧಿಮಂತೊ ಅಮಚ್ಚಪುತೊ ಅತ್ಥಿ । (೫) ಅಜಗಗಿರೀಸು ಚತಸು, ದಹಿಮುಹೇಸು
 ಸೇಲೇಸು ಸೊಡಸು, ಬತ್ತೀಸ ರಡ್ಕರೇಸು, ನಂದೀಸರದೀವಮಜ್ಜಮಿ ಜಿಗಪಡಿಮಾ ಸಂತಿ ।
 (೬) ದಸರಹನರಿಂದಸ್ಸ ಪುತೊ ರಾಮೊ ಜಗಯಸ್ಸ ಕಂಚಂ ಸೀಯಂ ಪರಿಣೇ । (೭) ಜಗಣೀ
 ಮರಣೇ ಕಜ್ಜಾ ಅಸರಣಾ ಹೊಂತಿ । (೮) ಉಜ್ಜಾಣಸ್ಸ ಸಮೀವೇ ಪಹಾಣಸೇಡ್ವಿಹಿ ಅಡ್ವಿ
 ಉತ್ತಂಗಂ, ವಿತ್ಥಿಣ್ಣಂ, ರಮಣೀಯಂ ಚ ಭವಣಂ ಹೊತ್ಥಾ । (೯) ಸಾಹು ನಾಣಾ ಕುಂಚಂ ಚ
 ಕುಂಚಂ ಚ ಚಯಂತಿ । (೧೦) ಕಂಚಣಪುರೇ ನಯರೇ ನಾಗದತ್ತೊ ಸತ್ಥವಾಹೊ । ಕುವಜೊವ್ವಣ
 ಲಾಯಣ-ಸೋಹಗ-ಗುಣೇಹಿ ಸುರಸುಂದರೀಣಂ ವಿ ಅಹಿಯಾ ವಿಣ್ಣುಸಿರೀ ಸತ್ಥವಾಹಸ್ಸ
 ಭಾರಿಯಾ ಆಸೀ । (೧೧) ಮಿಶ್ರಾದೇವೀ ಆಗಿಹಿಮೇತಂ ಜಾಹಿಅಂಧಂ ದಾರಗಂ ಪಸವೇ ।
 (೧೨) ಸೇಯವಿಯಾ ನಯರೀ ತೇಲೊಕ್ಕಸಾರಕುವಾ ವಿಕರ್ಮನರಿಂದಸ್ಸ ಗಂಧವದತ್ತಾ ನಾಮ
 ಕಜ್ಜಾ ಹೊತ್ಥಾ । (೧೩) ಜಗಣೀ ಹುಂಚಂ ದಾರಗಂ ಪಾಸಿತ್ಥಾ, ದುಮ್ಮಣಾ ಹೊತ್ಥಾ । (೧೪)
 ಸೀಯಾ ಭೀಸಣೇ ರಣೇ ಏಗಾಗೀ ಹಿಡ್ವಿ । (೧೫) ಏಗೊ ತಾವಸಕುಮಾರೊ ಉಗಂ ತವಂ ಕರೇ ।
 (೧೬) ದೇವೊ ಕುಮಾರತ್ತಂ ಮಂಡಲಿಯತ್ತಂ ಪಜ್ಜಾಪಪಜ್ಜಾಸಂ ವಾಸಸಹಸ್ಸಾಂ, ವಾಸಲಕ್ಷಂ ಚ
 ಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿ, ವಾಸಲಕ್ಷಂ ಚ ಸಮಾಣಂ ಅಣುಪಾಲೇ । (೧೭) ವಸಂತಪುರಂ ನಯರಂ, ತತ್ಥ
 ಬರಗೊ ಪಹಾಣಸೇಡ್ವಿ, ಏಗಂ ಪಹಾಣಮಯಂ ದೇವಲಂ ಕರೇ । (೧೮) ವಿಮಾಣಾಂ
 ಏಗೊ ವರರಯಣಮಂಡಲಧಾರೀ ಸುರೊ ಆಗಾಂಚ್ಚಿತ್ಥಾ । (೧೯) ಪತ್ಥಿವಸ್ಸ ಪುಷ್ಪದತ್ತೀ ನಾಮ
 ಸುಸೀಲಾ, ಚಾರುಕಜ್ಜಾ ಉಜ್ಜಾಣಾಂ ಪುಷ್ಪಾಂ ಆಗಿತ್ಥಾ, ಮಾಲಂ ಕರೇತ್ಥಾ, ಕೇಸೇ ವಿಭು-
 ಸಿತ್ಥಾ ಯ । (೨೦) ಸಾಲೀ ಭರೇಣ. ತೋಣ ಜಲಹರಾ, ಫಲಭರೇಣ ತರುಸಿಹರಾ,
 ಬಿಣ್ಣುಣ ಯ ಸಪ್ಪುರಿಸಾ ನಮಂತಿ ।

(೨) ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ :—

(೧) ಸಣಂಕುಮಾರನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಸುನಂದೆಯು ಬಹಳ ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದಳು. (೨) ವಿಜಯಘೋಷ ಮತ್ತು ಜಯಘೋಷರು ಅವಳ ಬಂಧುಗಳಾಗಿದ್ದರು. (೩) ಶ್ರಾವಕನು ಐದು ಅಣುಪ್ರತಗಳನ್ನೂ ಏಳು ಶ್ವಿಕಾಪದಗಳನ್ನೂ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ. (೪) ಉಜ್ಜಯಿನಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಜಿಯಸತ್ತು ವೆಂಬ ಹೆಸರಾದ ರಾಜನಿದ್ದನು. (೫) ಭಾರುಂಡ ಪಕ್ಷಿಗೆ ಎರಡು ಮುಖಗಳು ಮತ್ತು ಮೂರು ಕಾಲುಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. (೬) ಕೌಶಂಬೀ ನಗರದಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತನಾದ ಕಾಶ್ಯಪನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. (೭) ಹಸ್ತಿನಾಪುರದ ಮಹಾಯಶಸ್ವಿಯಾದ ಸುರನಾಮನೆಂಬ ರಾಜನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಗಂಗಾ ಇವಳು ಸುಂದರಿಯೂ ಶೀಲವತಿಯೂ ಆಗಿದ್ದಳು. (೮) ಪವಣಚಂದನು ಎಲ್ಲ ಕಲೆ ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾಗಿದ್ದನು. (೯) ಮೃಗಾಂಗಸೇನ ಮತ್ತು ಅಮರಸೇನರು ದೇವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. (೧೦) ಸೇವಕನು ರಾಜನಿಗೆ ಅಂದನು - ಮಹಾರಾಜ, ವಿದರ್ಭದಿಂದ ಇಬ್ಬರು ದೂತರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. (೧೧) ಗೌತಮನು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹೋದನು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗೆ ಮೂರು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿದನು. (೧೨) ರಾಜನು ಏಳುದಿನಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲಿನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. (೧೩) ರಾಜನು, ರಾಣಿಯು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಮತ್ತು ಸೇನಾಪತಿಯು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋದರು. (೧೪) ರಾಜನು ಕನಕಮಾಲೆಗೆ ಅನೇಕ ದಾಸಿಯರನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. (೧೫) ಸಣಂಕುಮಾರನು ಬಹು ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಮತ್ತು ರತ್ನ ಕೆಚ್ಚಿದ ಕಿರೀಟ ಧರಿಸಿದನು. (೧೬) ಸಾಧುಗಳು ಅತಿ ಉಗ್ರ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. (೧೭) ಶ್ರೇಣಿಕರಾಜನು ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿದನು. (೧೮) ಅಗಡದತ್ತನು ಅಧಾರ್ಮಿಕನೂ ಸ್ತ್ರೀ ಲೋಲುಪನೂ ಇದ್ದನು. (೧೯) ರಾಕ್ಷಸನ ಕೂದಲು ಪಿಂಗಲವೂ, ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪೂ ಇದ್ದವು. (೨೦) ದೇವತೆಯು ಎಷ್ಟೆರಡು ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಪುಣಳಾಗಿದ್ದಳು.

ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲವು

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಶೇಷದಿಂದ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರ ಗೊರುವವು. ಆದರೆ ಅರ್ಥವಾಗದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇಸ್ಸ ಅಥವಾ ಇಹಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ಮುಂದೆ ವರ್ತಮಾನಕಾಲದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಲು ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದ ರೂಪಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗುವವು. ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಸಾಮಿ ಎಂಬುದಲ್ಲದೆ ಇಸ್ಸ ಎಂದೂ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹತ್ತುವದು. ಅಕಾರಾಂತೇತರ (ಆ, ಇ, ಔ) ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಇಹಿ ಹಚ್ಚುವಾಗ ಒಂದಿನ ಇ ಕಾರವು ಲೋಪವಾಗುವದು. ಇಸ್ಸ ಹಚ್ಚುವಾಗಲೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಈ ಲೋಪ ಬರುವದುಂಟು.

ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದ ರೂಪಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗುವ ರೀತಿ :—

ಹಸ + ಇಸ್ಸ = ಹಸಿಸ್ಸ; ಹಸ + ಇಹಿ = ಹಸಿಹಿ.

ಕರ + ಇಸ್ಸ = ಕರಿಸ್ಸ; ಕರ + ಇಹಿ = ಕಾಹಿ. *

ನೆ + ಇಸ್ಸ = ನೆಇಸ್ಸ; ನೆ + ಇಹಿ = ನೆಹಿ.

ಗಾ + ಇಸ್ಸ = ಗಾಇಸ್ಸ; ಗಾ + ಇಹಿ = ಗಾಹಿ.

ಹೊ + ಇಸ್ಸ = ಹೊಇಸ್ಸ; ಹೊ + ಇಹಿ = ಹೊಹಿ.

ಕೆಳಗೆ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದ ರೂಪಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗುವವು.

ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು.

ಒಂದನೆಯ ರೀತಿ.

ಎರಡನೆಯ ರೀತಿ.

ಎ.

ಬ.

ಎ.

ಬ.

ಉ. ಪು. ಇಸ್ಸಾಮಿ, ಇಸ್ಸಂ ಇಸ್ಸಾಮೋ ಇಹಾಮಿ, ಇಹಿಮಿ ಇಹಾಮೋ, ಇಹಿಮೋ

ಮ. ಪು. ಇಸ್ಸಾಸಿ ಇಸ್ಸಹ ಇಹಿಸಿ ಇಹಿಹ

ತೃ. ಪು. ಇಸ್ಸಇ ಇಸ್ಸಂತಿ ಇಹಿಇ, ಇಹಿ ಇಹಿಂತಿ

* ಇಹಿ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವಾಗ ಎರಡನೆಯ ಗುಂಪಿನ ಧಾತುಗಳು ಮೊದಲನೆಯ ಗುಂಪಿನ ಆ ಕಾರಾಂತಗಳಂತೆ ಅಥವಾ ಮೂರನೆಯ ಗುಂಪಿನ ಆ ಕಾರಾಂತೇತರಗಳಂತೆ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುವವು.

ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ ಪ್ರಕಾರ ೧ :— (ಒಂದನೆಯ ಗುಂಪು.) ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳು.

ಏಕವಚನ

ಬಹುವಚನ

ಉ. ಪು. ಕಹಿಸ್ಸಾಮಿ, ಕಹಿಸ್ಸಂ ಕಹಿಸ್ಸಾಮೋ

ಮ. ಪು. ಕಹಿಸ್ಸಸಿ ಕಹಿಸ್ಸಹ

ತೃ. ಪು. ಕಹಿಸ್ಸಇ ಕಹಿಸ್ಸಂತಿ

೨ ನೆಯ ಗುಂಪು. ಕರ- ಮಾಡು. ಏ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳು.

ಉ. ಪು. ಕರಿಸ್ಸಾಮಿ, ಕರಿಸ್ಸಂ ಕರಿಸ್ಸಾಮೋ

ಮ. ಪು. ಕರಿಸ್ಸಸಿ ಕರಿಸ್ಸಹ

ತೃ. ಪು. ಕರಿಸ್ಸಇ ಕರಿಸ್ಸಂತಿ

೩ ನೆಯ ಗುಂಪು. ಗಾ- ಹಾಡು. ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳು.

ಉ. ಪು. ಗಾಙ್ಸಾಮಿ, ಗಾಙ್ಸಂ ಗಾಙ್ಸಾಮೋ

ಮ. ಪು. ಗಾಙ್ಸಸಿ ಗಾಙ್ಸಹ

ತೃ. ಪು. ಗಾಙ್ಸಇ ಗಾಙ್ಸಂತಿ

ಛ- ಕೊಡು. ಏ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳು.

ಉ. ಪು. ಛಙ್ಸಾಮಿ, ಛಙ್ಸಂ ಛಙ್ಸಾಮೋ

ಮ. ಪು. ಛಙ್ಸಸಿ ಛಙ್ಸಹ

ತೃ. ಪು. ಛಙ್ಸಇ ಛಙ್ಸಂತಿ

ಹೊ- ಇರು, ಆಗು. ಓ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳು.

ಉ. ಪು. ಹೊಙ್ಸಾಮಿ, ಹೊಙ್ಸಂ ಹೊಙ್ಸಾಮೋ

ಮ. ಪು. ಹೊಙ್ಸಸಿ ಹೊಙ್ಸಹ

ತೃ. ಪು. ಹೊಙ್ಸಇ ಹೊಙ್ಸಂತಿ

ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ- ಪ್ರಕಾರ ೨ *

ಉ. ಪು. ಕಹಿಹಾಮಿ, ಕಹಿಹಿಮಿ, ಕಹಿಹಂ ಕಹಿಹಾಮೋ, ಕಹಿಹಿಮೋ

ಮ. ಪು. ಕಹಿಹಿಸಿ ಕಹಿಹಿಹ

ತೃ. ಪು. ಕಹಿಹಿಙ್, ಕಹಿಹಿಹಿ ಕಹಿಹಿಂತಿ

* ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳಿಗೂ ಇಹಂ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹತ್ತಿ, ರೂಪಗಳು ಕಂಡುಬರುವವು. ಆದರೆ ಇಹಂ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಯಾರೂ ಹೇಳಿರುವ

ಕರ

ಉ. ಪು.	ಕಾಹಾಮಿ, ಕಾಹಿಮಿ, ಕಹಂ	ಕಾಹಾಮೋ, ಕಾಹಿಮೋ
ಮ. ಪು.	ಕಾಹಿಸಿ	ಕಾಹಿಹ
ತೃ. ಪು.	ಕಾಹಿಙ್, ಕಾಹೀ	ಕಾಹಿಂತಿ,

ಗಾ

ಉ. ಪು.	ಗಾಹಾಮಿ, ಗಾಹಿಮಿ, ಗಾಹಂ	ಗಾಹಾಮೋ, ಗಾಹಿಮೋ
ಮ. ಪು.	ಗಾಹಿಸಿ	ಗಾಹಿಹ
ತೃ. ಪು.	ಗಾಹಿಙ್	ಗಾಹಿಂತಿ,

ದೇ

ಉ. ಪು.	ದೇಹಿಮಿ, ದೇಹಾಮಿ, ದೇಹಂ	ದೇಹಿಮೋ, ದೇಹಾಮೋ
ಮ. ಪು.	ದೇಹಿಸಿ	ದೇಹಿಹ
ತೃ. ಪು.	ದೇಹಿಙ್, ದೇಹೀ	ದೇಹಿಂತಿ

ಹೋ

ಉ. ಪು.	ಹೋಹಿಮಿ, ಹೋಹಾಮಿ, ಹೋಹಂ	ಹೋಹಿಮೋ, ಹೋಹಾಮೋ
ಮ. ಪು.	ಹೋಹಿಸಿ	ಹೋಹಿಹ
ತೃ. ಪು.	ಹೋಹಿಙ್, ಹೋಹೀ	ಹೋಹಿಂತಿ.

ಅನಿಯಮಿತ ಭವಿಷ್ಯ ತ್ಯಾಲ :-

ಕೆಲವು ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಇಹ್ನ ಅಥವಾ ಇಹಿ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹತ್ತದೆ ಅವು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಷ್ಟ ಕಾರಾಂತವಾಗುವವು. ಮುಂದೆ ವರ್ತಮಾನಕಾಲದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಲು ಭವಿಷ್ಯತ್ಯಾಲದ ರೂಪಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗುವವು. ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಮಿದ ಬದಲು ಕೇವಲ ಅನುಸ್ವಾರವಿರುವ ರೂಪವೂ ಬರುವದು.

ಹ್ಯ (ಋ) ಅಳು - ರೋಚ್

ಎ.

ಬ.

ಉ. ಪು.	ರೋಚಾಮಿ, ರೋಚಂ	ರೋಚಾಮೋ
ಮ. ಪು.	ರೋಚಸಿ	ರೋಚಹ
ತೃ. ಪು.	ರೋಚಿಙ್	ರೋಚಿಂತಿ

ದಿಲ್ಲ. ಡಾ. ಘಾಟಿಗೆಯವರು ಈ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹತ್ತಿದ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯರು ಇಹಿ ಪ್ರತ್ಯಯದೊಡನೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಧಾತುವನ್ನು ನಡೆಸಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಕಾಹಂ ಎಂಬ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಹೀಗೆ 'ಚ್ಚ' ಕಾರಾಂತನಾಗುವ ಧಾತುಗಳು —*

ಛಿದ >	ಮು >
ವಯ >	ಭುಂಜ > ಭೋಜ
ವಿಯ > ವೇಜ	ದೇ > ದಜ
ಉಣ > ಸೋಜ	ಭಿಂದ > ಭೇಜ
ಗಮ > ಗಜ	

ಶಬ್ದ ಸಂಗ್ರಹ

ಅಜ್ಜ (ಧಾ.) ಇರು, ವಾಸಿಸು	ಕಣಿಡ (ವಿ.) ಕನಿಷ್ಟ, ಕಿರಿಯ
ಅಡ್ಡಾಣ (ಅ.) ಸಲುವಾಗಿ	ಕಹೆ (ಅ.) ಹೇಗೆ
ಅಣ್ಣಪಾಲಣ (ನ.) ಪಾಲಿಸುವದು	ಕಹಿ (ಅ.) ಎಲ್ಲ
ಅಥ (ಪು.) ಅರ್ಥ, ದುಡ್ಡು	ಕಾಯಮಣಿ (ಪು.) ಕಾಜಿನಮಣಿ
ಅಥಿರ (ವಿ.) ಅಸ್ಥಿರ, ಚಂಚಲ	ಕುಮ್ಮಾಸ (ಪು.) ಉದ್ದು
ಅಲೆ (ಅ.) ಸಾಕು	ಖಣ (ಪು.) ಕ್ಷಣ
ಅವಸ (ವಿ.) ಅವಶ್ಯ, ನಿರಾಧಾರ	ಗಣಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ವೇಶ್ಯೆ
ಅಹ (ಅ.) ಈಗ, ನಂತರ	ಗಂಧ (ಪು.) ಸುವಾಸನೆ
ಅಹಿಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಅಹಿಂಸೆ	ಗಜ್ಜಿಯ (ವಿ.) ಗರ್ಜಿತ
ಅವಡ (ಪು.) ಅವರ್ತ, ತಿರುಗಣಿಮಡು	ಘರ (ವಿ.) ಭಯಂಕರ
ಇಡ್ಡಾಣಿ (ಅ.) ಈಗ	ಜಿತ (ನ.) ಚಿತ್ತ, ಮನಸ್ಸು
ಉತ್ತಮ (ವಿ.) ಉತ್ತಮ	ಜಡ (ಅ.) ರೇಖ್ಯದ ಅಪ್ಯಯ
ಉಡ್ಡ (ಧಾ.) ಅಗಿ, ಖರ್ಚುಮಾಡು	ಜಂಜ (ಪು.) ಒಂದು ಹಸರು
ಉಡ (ವಿ.) ಉದಾರ	ಜಯಾ (ಅ.) ಯಾವಾಗ
ಉಣಿ (ಧಾ.) ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯು	ಜುತ (ವಿ.) ಯುಕ್ತ
ಅರ್ಪಿಸು	ಜಣ (ನ.) ಸ್ಥಾನ
ಉಡ್ಡ (ಧಾ.) ಪೀಡಿಸು	ತಾ (ಅ.) ಅಮೇಲೆ, ಆಗ

* ಇಹ ಅಥವಾ ಇಹ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹತ್ತಿದ ರೂಪಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಕಾರಾಂತ ರೂಪಗಳು ಈ ಧಾತುಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳಾಗಿವೆ.

§ ಗಜ ಇದು ವರ್ತಮಾನಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಬರುತ್ತದೆ.

ತಕ್ಕರ (ಪು.) ಕಳ್ಳ
 ತಯಾ (ಅ.) ಆವಾಗ, ಆಗ
 ತಾ (ಅ.) ಆದ್ದರಿಂದ, ಜಡ ಇದರ
 ಪೂರಕ ಅಪ್ಯಯ
 ತಾಯ (ಪು.) ತಾತ, ತಂದೆ
 ತಾವಸ (ಪು.) ತನಸ್ವಿ
 ತಿ, ತ್ತಿ (ಅ.) ಇತಿ, ಹೀಗೆ
 ದಢಪಙ್ಗ (ಪು.) ಧೃಢಪ್ರತಿಜ್ಞ
 ದವ್ವ (ನ.) ದ್ರವ್ಯ
 ದಾಹ್ಯ (ಪು.) ಆಪ್ತ, ಬಂಧು
 ದೂರ (ಅ.) ದೂರ
 ದೇವ (ಪು.) ದೇವ, ರಾಜ, ಪ್ರಭು
 ನಚ್ಚ (ಧಾ.) ಕುಣಿ
 ನರೇಸರ (ಪು.) ರಾಜ
 ನಿಗೂಹ (ಧಾ.) ಅಡಗು
 ನಿಶ್ಚಯ (ಪು.) ನಿಶ್ಚಯ
 ನಿವಾಣ (ನ.) ನಿರ್ವಾಣ, ಮೋಕ್ಷ
 ಪತರ (ಪು.) ಪೌರ, ನಾಗರಿಕ
 ಪಚ್ಚಾ (ಅ.) ನಂತರ, ಅಮೇಲೆ
 ಪಮಾಯ (ಪು.ನ.) ಬೆಳಗು
 ಪಯ (ನ.) ಪದ, ಸ್ಥಾನ
 ಪವೇಶ (ಪು.) ಪ್ರವೇಶ
 ಪಹಾವ (ಪು.) ಪ್ರಭಾವ
 ಪಿ (ಅ.) ಸಹ, ಆದಾಗೂ
 ಬೆಂಭಣ (ಪು.) ಬ್ರಾವ್ಮಣ
 ಬಹು (ವಿ.) ಬಹಳ
 ಬಾಲಗ (ಪು.) ಬಾಲಕ
 ಭಾವ (ಪು.) ಭಾವನೆ, ಇಚ್ಛೆ

ಮಿಕ್ಕಾ (ಪ್ರೀ.) ಭಿಕ್ಷೆ
 ಮಜ್ಜಣಹ (ನ.) ಮಧ್ಯಾಹ್ನ
 ಮಯಣಮಂಜರಿ (ಪ್ರೀ.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ಮಹಾವಿದೇಹ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ಮಿಗಯಾ (ನ.) ಬೇಟೆ
 ಮೀಲ (ಧಾ.) ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗು,
 ಕೂಡು
 ಮುಹುತ (ಪು.ನ.) ಮೂಹೂರ್ತ, ಕ್ಷಣ
 ಮೇಹಕುಮಾರ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ಮೋಕ್ಷ (ಪು.) ಮೋಕ್ಷ
 ಮೋಹ (ನ.) ಬೆಲೆ
 ರಮ (ಧಾ.) ಆಡು, ಆಸಕ್ತನಾಗು
 ರಯಣಿ (ಪ್ರೀ.) ರಾತ್ರಿ
 ರಾಯನಗರಿ (ಪ್ರೀ.) ರಾಜಧಾನಿ
 ರಾಯಪುತ (ಪು.) ರಾಜಪುತ್ರ
 ಲಾಹ (ಪು.) ಲಾಭ
 ವಂತರ (ಪು.) ವ್ಯಂತರ, ದೇವತೆಯ
 ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ
 ವಣಯರ (ಪು.) ವನಚರ, ಬೇಡ
 ವಸುಹಾ (ಪ್ರೀ.) ಭೂಮಿ
 ವಾರ (ಪು.) ವೇಳೆ, ಸರತಿ
 ವಾವಾ (ಧಾ.) ಕೊಲ್ಲು
 ವಾಸ (ಪು.) ವಾಸ, ವಸತಿ
 ವಿಣಸ್ಸ (ಧಾ.) ನಾಶವಾಗು
 ವಿಣ್ಣಾಣ (ನ.) ವಿಜ್ಞಾನ
 ವಿಲಂಪ (ಧಾ.) ತುಡುಗುಮಾಡು,
 ನಾಶವಾಗು
 ವಿಹವ (ಪು.) ವೈಭವ, ಸಂಪತ್ತು

ಸಗರಪುತ್ರ (ಪು.) ಸಗರಪುತ್ರ, ಒಂದು	ಸರೀರ (ನ.) ಶರೀರ
ಹೆಸರು	
ಸಂಜಮ (ಪು.) ಸಂಯಮ, ಇಂದ್ರಿಯ	ಸೀಯಲ (ವಿ.) ಶೀತಲ, ತಂಪಾದ
ನಿಗ್ರಹ	ಸುಹ (ವಿ.) ಶುಭ
ಸಂಜ್ಞಾ (ಪ್ರೀ.) ಸಂಧ್ಯಾ, ಸಂಜೆ	ಸುಹ (ನ.) ಸುಖ
ಸಂಪಯ (ಅ.) ಈಗ	ಹವ, ಹೊ, ಹು (ಧಾ.) ಆಗು. ಇರು

ಅಭ್ಯಾಸ

(೧) ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ :—

ವೋಚಾಮಿ, ತರಿಸ್ಸನ್ನಿ, ಭೋಚ್ಛಂ, ವಿಣಿಸ್ಸಿಹಿಸಿ. ಹವಿಸ್ಸಿಹ, ಕಾಹಂ, ದಾಹಾಮಿ. ಪವಿಸಿಹಿಸ್ಸಿ, ಕಹಿಸ್ಸಿಹ, ಅಬ್ಬವಿ, ಭೇಚ್ಛಂತಿ, ಶುಙ್ಗೇ, ಡಹಿಸು, ಖಜ್ಜು, ದಚ್ಛಂತಿ, ಬಾಣಾರಸೀ, ಪೇಖಿಸ್ಸಿಹ, ಸೋಚ್ಛಹ, ವೇಮೋ, ಪಾಯಂತಿ.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ :—

೧) ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ ಏಕವಚನ.	ಮೋಚ್ಛ, ಮಂಜ, ಕುಣ
೨) ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ ದ್ವಿತೀಯ ಪುರುಷ ಬಹುವಚನ.	ತರ, ಹೊ, ವೇಚ್ಛ
೩) ಭೂತಕಾಲ ಎಲ್ಲ ಪುರುಷಗಳ ಎರಡೂ ವಚನ.	ಲಿಪ, ವಡ್ಡ, ನೆ
೪) ಸಪ್ತಮೀ ಏಕವಚನ.	ಕಿಸ್ತಿ, ಗಾಹಾವಡ್, ಧಾಡ್

(೧) ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರಿ :—

(೧) ರಯಣಸ್ಸ ಮೋಛೇಣ ನ ಕಾಯಮಣಿ ಕೀಣಿಸ್ಸಂ । (೨) ರಾಮಸ್ಸ ಕಣಿಹೊ ಬಂಧು ಲಕ್ಷಣೋ ಸೀಯಾಃ ಸಹ ರಣೇ ಗಚ್ಛಿತ್ಥಾ । (೩) ತಾಯ, ಅಸಾರೆ ಸಂಸಾರೆ ಖಣಂ ಪಿ ನ ರಮಾಮಿ, ತಾ ಪವ್ವಹಿಸ್ಸಾಮಿ । (೪) ಅಲಂ ವಣಮ್ಹಿ ರಯಣೀಃ ವಾಸೇಣ, ತಾ ನಯರಿಂ ಪವಿಸಿಹಾಮೋ । (೫) ಮಾ ಭಮಿಹಿಸಿ ಭಯಾವಹೇ ಛೋ ಸಂಸಾರಸಾಗರೇ । (೬) ಅಹಿಸಾಸಂಧಮ್ಹೇಣ ನರೋ ನಿವ್ವಾಣಪಯಂ ಲಹಿಸ್ಸಿಹ । (೭) ಪದಮಂ ಪತ್ಥಿವಸ್ಸ ಚಿತ್ತಭಾವಂ ಜಾಣಾಮಿ, ಪಚ್ಛ ದವ್ವಲಾಹೊ ಹವಿಸ್ಸಿಹ । (೮) ದಡಪಹ್ನೇ ದಾರಗೇ ಸುಹೇಣ ಪರಿವಹಿಸ್ಸಿಹ । (೯) ನರಿಂದೋ ಕುಮಾರಂ ಕಲಾಯರಿಯಸ್ಸ ಉವಣೇಹಿಹ । (೧೦) ಕಣಯಮಾಲಾ ಭಗವಾನ್ — 'ದೇವ, ನಬರಂ ದೂರಂ ಅತ್ಥಿ, ಕಹಂ ಪಾಯಚಾರೆಣ ಗಚ್ಛಿತ್ಥಾಮಿ' (೧೧) ಅವಸೋ ಬಾಲಗೋ ರಣೇ ವಣಯೇಹಿ ವಾವಾಹಿಸ್ಸಿಹ । (೧೨) ಬಂಭಣಾ ದೇವಯಾಃ ಪಡಿಮಂ ಉತ್ತಮಂ ಗಂಧಜುತಂ ಸೀಯಲಂ ಜಲಂ ಸಿಂಚಂತಿ । (೧೩) ಮುಣಿ ಸಾಮಣ್ಣಸ್ಸ ಅಣುಪಾಲಣೇಣ ಸಂಸಾರಸಾಯರಂ ತರಿಸ್ಸು, ತರಂತಿ, ತರಿಸ್ಸಂತಿ ಯ । (೧೪) ದಂಡಗಸ್ಸ ಪಹಾವೇಣ

ನರಿಂದೋ ಹೋಹಾಮಿ । (೧೪) ಸಂಜ್ಞಾಽ ರುಕ್ಖಮಿ ಮೀಲಂತಿ ವಿಹಗಾ ಬಹು । (೧೬)
ಅಥಿ ಯ ತತ್ಥ ರುಖ-ಲಾವಗ-ವಿಙ್ಗಾಣ-ಗವಿವಿಯಾ ದೇವದತ್ತಾ ನಾಮ ಪಹಾಣ-ಗಣಿಯಾ ।
(೧೭) ಕಂಚಣುರಸ್ಸ ನಿವೋ ಪದಮನಿಸಾಽ ಚೇವ ರುಕ್ಖಸೇಣ ವಿಣಸ್ಸಿಡ್ಛಿ । (೧೮) ಅಥ್ಯ
ಚೋರಾ ವಿಲಂಪಂತಿ, ಉದಾಲಂತಿ ನರೇಸರಾ, ವಂತರಾ ಯ ನಿಗೂಹಂತಿ, ಗಂಹಂತಿ ಅಹ
ದಾಹಿಯಾ । (೧೯) ದೋ ತಿಣ್ಣಿವಾರೆ ಜಹ್ಞಿ ಹಿಡಾಮಿ, ತಾ ಕುಮ್ಮಾಸಾ ಲಹಿಸ್ಸಿಂ । (೨೦)
ಸುಹಮುದುತೇ ಸುವಿಣಯಫಲಂ ಕಹಿಸ್ಸಾಮಿ ।

(೨) ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿ :-

(೧) ರಾಜಪುತ್ರನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವನು ಮತ್ತು ಬೇಟೆಯಾಡು
ವನು. (೨) ಅಗಡದತ್ತನು ಅಂದನು - ನಾನು ಮದನಮಂಜರಿಯನ್ನು ರಾಜ
ಧಾನಿಗೆ ಒಯ್ಯುವೆನು. (೩) ಮಹಾವಿದೇಹ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ರಾಜನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವು
ಸಿಗುವದು. (೪) ಉದಾರನಾದ ರಾಜನು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ.
(೫) ರಾಜನು ವೀಣೆ ಬಾರಿಸಿದರೆ ರಾಣಿಯು ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವಳು. (೬)
ಸಾಧುವು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವನು ಮತ್ತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವನು ಮತ್ತು
ಮೋಕ್ಷಗಳಿಸುವನು. (೭) ಬೆಳಗುಮುಂಜಾನೆ ಪುರೋಹಿತನ ಕನ್ಯೆಯು
ತೋಟದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಳು ಮತ್ತು ಹೂಗಳನ್ನು ಹರಿದು ಕೊಳ್ಳುವಳು. (೮)
(೯) ರಾಜನ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು
ದಾಳಿಮಾಡುವನು. (೧೦) ಸಗರ ಪುತ್ರನು ಗಂಗಾನದಿಯನ್ನು ಭೂಮಿಯ
ಮೇಲೆ ತರುವನು. (೧೧) ಆಚಾರ್ಯರು ಕೌಶಾಂಬಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗ
ಬರುವರೋ ಆಗ ನಾವು ದೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆವು. (೧೨) ಧರ್ಮವನ್ನು
ಪಾಲಿಸದಿದ್ದರೆ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷವು ಸಿಗಲಾರದು. (೧೩) ಶರೀರವು ನಾಶ
ವಾಗುವದು; ಆದರೆ ಆತ್ಮವು ನಾಶ ಹೊಂದುವದಿಲ್ಲ. (೧೪) ವೈಭವವು
ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯಂತೆ ಚಂಚಲವಾಗಿರುವದು. (೧೫) ಸಾಧುಗಳು ಒಂದೇ ಸ್ಥಳ
ದಲ್ಲಿ ಮೂರು ದಿನ ಇರುತ್ತಾರೆ. (೧೬) ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ತಾಪಸಕುಮಾರರು
ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಲು ಊರಲ್ಲಿ ಬರುವರು. (೧೭) ಉಸುಯಾರ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಹುಡುಗರು ಇದ್ದರು. (೧೮) ಸಂಯಮ ಮತ್ತು
ತಪಶ್ಚರ್ಯೆಯಿಂದ ಮೋಕ್ಷವು ಸಿಗುವದು. (೧೯) ಜಂಬುವು ಮಹಾವೀರನಿಗೆ
ಕೇಳಿದನು-“ ಈಗ ಮೇಘಕುಮಾರನು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುವನು ? ” (೨೦)
ನಾಗರಿಕರು ಕಳ್ಳರಿಗೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. (೨೧)
‘ನಾನು ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದನು.

ಪಾಠ. ೬

ಸರ್ವನಾಮಗಳು

ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವನಾಮಗಳೂ ನಾಮಪದಗಳಂತೆ ಸ್ವರಾಂತವಾಗಿಯೇ ಇರುವವು. ನಡೆಸುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಾಗುವವು. ಸರ್ವನಾಮಗಳಿಗೆ ಸಂಬೋಧನವಿಲ್ಲ. ಉತ್ತಮ ಮಧ್ಯಮ ಪುರುಷಗಳ ಸರ್ವನಾಮಗಳು ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಪ್ರಕಾರವಿರುವವು. ಆದರೆ ತೃತೀಯಪುರುಷ, ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ, ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ ಮತ್ತು ದರ್ಶಕ ಮೊದಲಾದ ಸರ್ವನಾಮಗಳು ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವವು. ಉತ್ತಮ ಮಧ್ಯಮ ಪುರುಷ ಸರ್ವನಾಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಅನೇಕ ರೂಪವಿಭೇದಗಳು ಕಂಡುಬರುವವು. ಆದರೆ ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವೆನಿಸಿದವುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಪುರುಷಾರ್ಥಕ ಸರ್ವನಾಮಗಳು :—

ಉತ್ತಮಪುರುಷ ಸರ್ವನಾಮ — ಅಹ (ಅಸ್ಮತ್) ನಾನು, ನಾವು.

ಏಕವಚನ

ಬಹುವಚನ

ಪ್ರ.

ಅಹ, ಹ

ಅಹೇ, ವಯಂ

ದ್ವಿ.

ಮಮ, ಮ, ಮೇ

ಅಹೇ, ಣೆ

ತೃ.

ಮಘ, ಮಙ್, ಮೇ

ಅಹೇಹಿ—ಅಹೇಹಿಂ

ಪಂ.

ಮಮಾಒ, ಮತ್ತೋ, ಮಘ, ಮಙ್

ಅಹೇಹಿತೋ

ಷ.

ಮಮ, ಮಮಂ, ಮೇ, ಮಹ, ಮಜ್ಞ

ಅಹ್ಮಾಣಂ, ಅಹ್ಮಂ, ಣೋ

ಸ.

ಮಮಸಿ, ಮಙ್

ಅಹ್ಮೇಸು—ಅಹ್ಮೇಸುಂ

ದ್ವಿತೀಯಪುರುಷ ಸರ್ವನಾಮ — ತುಹ (ತುಷ್ಮತ್) ನೀನು, ನೀನು

ಪ್ರ.

ತುಮ, ತಂ, ತುಮೇ

ತುಹೇ, ತುಜ್ಞೇ, ತುಞ್ಞೇ

ದ್ವಿ.

ತುಮ, ತೇ

ತುಞ್ಞೇ, ತುಜ್ಞೇ, ತುಹೇ, ಮೇ

ತೃ.

ತುಮೇ, ತುಘ, ತಘ, ತುಮಘ

ತುಞ್ಞೇಹಿ—ತುಜ್ಞೇಹಿ—ತುಹೇಹಿ

ಪಂ.

ತುಮಾಒ, ತುಮತ್ತೋ

ತುಞ್ಞೇಹಿತೋ—ತುಹೇಹಿತೋ

ಷ.

ತವ, ತೇ, ತುಞ್ಞ, ತುಜ್ಞ, ತುಹ

ತುಹ್ಮಾಣಂ, ತುಹ್ಮಂ, ತುಞ್ಞಂ, ಮೇ, ವೋ

ಸ.

ತುಮಸಿ, ತಙ್, ತುಮಸಿ

ತುಞ್ಞೇಸು—ತುಜ್ಞೇಸುಂ, ತುಹೇಸುಂ

ತೃತೀಯಪುರುಷ ಸರ್ವನಾಮಗಳು- ತ (ತತ್)

ಅವನು, ಅವಳು, ಅದು, ಅವರು, ಅವು.

ಪುಲ್ಲಿಂಗ		ಸ್ಮೀಲಿಂಗ		ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ	
ಎ.	ಬ.	ಎ.	ಬ.	ಎ.	ಬ.
ಪ್ರ. ಸೋ, ಸೇ	ತೇ	ಸಾ	ತಾಒ	ತಂ	ತಾಙ್, ತಾಣಿ
ದ್ವಿ. ತಂ	ತೇ	ತಂ	ತಾಒ	ತಂ	ತಾಙ್, ತಾಣಿ
ತೃ. ತೇಗ್, ಗೇಗ್	ತೇಹಿ	ತಾಏ, ತೀಏ	ತಾಹಿ	ತೇಗ್, ಗೇಗ್	ತೇಹಿ
ಪಂ. ತಾಒ	ತೇಹಿತೊ	ತಾಒ	ತಾಹಿತೊ	ತಾಒ	
ಷ. ತಸ್ಸ,	ತೇಸಿ	ತೀಏ,	ತಾಸಿ	ತಸ್ಸ,	ತೇಸಿ
ತೇ, ಸೇ		ತೀಸೇ, ಸೇ		ತೇ, ಸೇ	
ಸ. ತೆಸಿ,		ತೀಏ,	ತಾಸು	ತೆಸಿ,	ತೇಸು
ತಮಿ		ತೀಸೇ		ತಮಿ	

ದರ್ಶಕ ಸರ್ವನಾಮಗಳು :-

ಅರ್ಧವಾಗದಿಲ್ಲ ದರ್ಶಕ ಸರ್ವನಾಮಗಳು ಏಯ ಮತ್ತು ಇಮ ಎಂದು ಎರಡೇ ಇರುವವು. ಮತ್ತು ಅವು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಏಯ (ಏತತ್) ಇವನು, ಇವಳು, ಇದು.

ಪುಲ್ಲಿಂಗ		ಸ್ಮೀಲಿಂಗ		ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ	
ಪ್ರ. ಏಸ, ಏಸೊ.	ಏಏ	ಏಸಾ	ಏಯಾಒ	ಏಯಂ	ಏಯಾಙ್
ಏಸೇ					ಏಯಾಣಿ
ದ್ವಿ. ಏಯಂ	ಏಏ	ಏಯಂ	ಏಯಾಒ	ಏಯಂ	ಏಯಾಙ್
					ಏಯಾಣಿ
ತೃ. ಏಏಣಂ	ಏಏಹಿ	ಏಯಾಏ	ಏಯಾಹಿ	ಏಏಣಂ	ಏಏಹಿ
ಪಂ. ಏಯಾಒ	ಏಏಹಿತೊ	ಏಯಾಒ	ಏಯಾಹಿತೊ	ಏಯಾಒ	ಏಏಹಿತೊ
ಷ. ಏಯಸ್ಸ	ಏಏಸಿ	ಏಯಾಏ	ಏಯಾಸಿ	ಏಯಸ್ಸ	ಏಏಸಿ
ಸ. ಏಯೆಸಿ,	ಏಏಸು	ಏಯಾಏ	ಏಯಾಸು	ಏಯೆಸಿ,	ಏಏಸು
ಏಯಮಿ				ಏಯಮಿ	

ಇಮ (ಸಂಸ್ಕೃತ-इदम्) ಇವನು, ಇವಳು, ಇದು.

ಪುರುಷ		ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ		ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ	
ಪು. ಇಮೇ. ಅಯಂ	ಇಮೇ	ಇಮಾ, ಇಯಂ	ಇಮಾಒ	ಇಮಂ, ಇದಂ	ಇಮಾಓ ಇಮಾಣಿ
ದ್ವಿ. ಇಮ	ಇಮೇ	ಇಮಂ	ಇಮಾಒ	ಇಮಂ, ಇದಂ	ಇಮಾಓ ಇಮಾಣಿ
ತೃ. ಇಮೇಣ, ಣೇಣ.	ಇಮೇಹಿ	ಇಮಾಏ	ಇಮಾಹಿ	ಇಮೇಣ, ಣೇಣ	ಇಮೇಹಿ
	ಇಮಿಣಾ				ಇಮಿಣಾ
ಪಂ. ಇಮಾಒ	ಇಮೇಹಿತೋ	ಇಮಾಒ	ಇ ಹಿತೋ	ಇಮಾಒ	ಇಮೇಹಿತೋ
ಷ. ಇಮಸ್ಸ.	ಇಮೇಸಿಂ.	ಇಮಾಏ,	ಇಮಾಸಿ	ಇಮಸ್ಸ,	ಇಮೇಸಿಂ,
ಅಸ್ಸ, ಸೇ	ಏಸಿ	ಇಮಾಏ,		ಅಸ್ಸ, ಸೇ	ಏಸಿ
		ಇಮೀಸೇ, ಸೇ			
ಸ. ಇಮಂಸಿ,	ಇಮೇಸುಂ	ಇಮೀಸಿ,	ಇಮಾಸುಂ	ಇಮಂಸಿ,	ಇಮೇಸುಂ
ಅಹ್ಸಿ,		ಇಮೀಸೇ,		ಅಹ್ಸಿ,	
ಇಮಮ್ಹಿ		ಇಮಾಏ		ಇಮಮ್ಹಿ	

ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ ಸರ್ವನಾಮ

ಇ ಎಂಬುದೊಂದೇ ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ ಸರ್ವನಾಮವಿದ್ದು ಅದರ ರೂಪಗಳು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಆಗುತ್ತವೆ.

ಪುರುಷ		ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ		ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ	
ಪು. ಜೇ, ಜೋ	ಜೇ	ಜಾ	ಜಾಒ	ಜಂ	ಜಾಓ, ಜಾಣಿ
ದ್ವಿ. ಜಂ	ಜೇ	ಜಂ	ಜಾಒ	ಜಂ	ಜಾಓ, ಜಾಣಿ
ತೃ. ಜೇಣ	ಜೇಹಿ	ಜಾಏ	ಜಾಹಿ	ಜೇಣ	ಜೇಹಿ
ಪಂ. ಜಾಒ	ಜೇಹಿತೋ	ಜಾಒ	ಜಾಹಿತೋ	ಜಾಒ	ಜೇಹಿತೋ
ಷ. ಜಸ್ಸ	ಜೇಸಿ	ಜಾಏ, ಜೀಸೇ	ಜಾಸಿ	ಜಸ್ಸ	ಜೇಸಿ
ಸ. ಜಂಸಿ	ಜೇಸುಂ	ಜಾಏ,	ಜಾಸುಂ	ಜಂಸಿ,	ಜೇಸುಂ
ಜಾಹ್ಸಿ, ಜಮ್ಹಿ		ಜೀಸೇ		ಜಾಹ್ಸಿ, ಜಮ್ಹಿ	

ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಸರ್ವನಾಮ

ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ 'ಕ' ಎಂಬುದೊಂದೇ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಸರ್ವನಾಮ ಎಂದು ಅದು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ನಡೆಯುವದು.

ಪುಲ್ಲಿಂಗ	ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ	ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ
ಪ್ರ. ಕೆ, ಕೊ ಕೆ	ಕಾ ಕಾಒ	ಕಂ, ಕಿ ಕಾಙ್, ಕಾಣಿ
ದ್ವಿ. ಕಂ ಕೆ	ಕಂ ಕಾಒ	ಕಂ, ಕಿ ಕಾಙ್, ಕಾಣಿ
ತೃ. ಕೇಣ ಕೇಹಿ	ಕಾಏ ಕಾಹಿ	ಕೇಣ ಕೇಹಿ
ಪಂ. ಕಾಒ ಕೇಹಿತೊ	ಕಾಒ ಕಾಹಿತೊ	ಕಾಒ ಕೇಹಿತೊ
ಘ. ಕಸ್ಸ ಕೆಸಿ	ಕೀಸೆ, ಕಾಏ ಕಾಸಿ	ಕಸ್ಸ ಕೆಸಿ
ಸ. ಕಂಸಿ, ಕೆಸುಂ ಕಸ್ಸಿ, ಕಮಿ	ಕೀಸೆ, ಕಾಸುಂ ಕಾಏ	ಕಂಸಿ ಕೆಸುಂ ಕಸ್ಸಿ ಕಮಿ

ಶಬ್ದ ಸಂಗ್ರಹ

ಅಙ್ (ಅ.) ಅತಿ

ಅಕ್ಕ (ಪು.) ಸೂರ್ಯ

ಅಮರ (ಪು.) ದೇವ

ಅವರಾಹಿ (ಪು.) ಅಸರಾಧಿ

ಆಸ (ಪು.) ಕುದುರೆ, ಅಶ್ವ

ಔಸಿ (ಅ.) ಸ್ವಪ್ನ

* ಅತ್ರ ಎರಡನೆಯ, ಅವರ ಬೇರೆಯ. ಪರ ಇತರ, ಕಯರ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಯಾವ, ಕಯಸ ಅನೇಕದರಲ್ಲಿ ಯಾವ, ಸಖ ಎಲ್ಲ, ಆಗ ಒಂದ., ಸ, ಸಗ ಸ್ವತಃ, ಇಯ ಇತರ, ನೊದಲಾದ ಸಾರ್ವನಾಮಿಕ ವಿಕೀಪಣಗಳ ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ 'ಕ' (ಕಿಮ್) ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಸರ್ವನಾಮದಂತೆ ನಡೆಯುವವು. 'ಕ' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಂದೆ ಚಿ ಅಥವಾ ಇ ಎಂಬ ಅವ್ಯಯವನ್ನು ಕೂಡಿಸಲು ಯಾವುದೊ ಒಂದು ಎಂಬ ಅನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥವು ಉಂಟಾಗುವದು. 'ಕ' ಇದರ ವಿಭಕ್ತಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನುಸ್ವಾರವಿದ್ದರೆ 'ಚಿ' ಯನ್ನೂ, ಅನುಸ್ವಾರ ವೀದಿದ್ದರೆ 'ಙ್' ಯನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಬೇಕು ಉದಾ- "ಎಸ ಕೋ ಪರ-ಪುರಿಸೋ ಜಾಙ್" ಇವನು ಯಾವನೊ ಪರಪುರ.ಷನು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. "ಭಯಂ, ಉತ್ಥ ಸ್ವಸ್ಥಾಽಯಾ ಆಗಮಿತು ವಿಸಮಹ ಮಏ ಸಮಾಣಂ ಕಿಂಚಿ ಕಾಲಂ" ಪೂಜ್ಯರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಗಿಡದ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ನನ್ನೊಡನೆ ಕೆಲಹೊತ್ತು ವಿಶ್ರಮಿಸಿರಿ. 'ವಿ' (ಅಪಿ) ಎಂಬ ಅವ್ಯಯ ಬಂದರೂ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಅರ್ಥವಾಗುವದು. "ಕೋ ವಿ ಮೂಢೋ ಪುರಿಸೋ ಕಸ್ಸ ವಿ ಧಣಿಯಸ್ಸ ಸೇವಗೋ ಭೂಒ" ಯಾವನೊ ಮೂರ್ಖನು ಯಾವನೊ ಧನಿಕನ ಸೇವಕನಾದನು. "ಮಗೋ ಚ ತೇಣ ಕಾ ವಿ ನಿಮ್ಮಲಜಲಪುಣಾ ನಙ್ ದಿಙ್" ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವನಿಂದ ನಿರ್ವಹ ಜಲದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಯಾವುದೊ ಒಂದು ನದಿಯು ನೋಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಮುಂ.

ಉಪದ್ರವ (ಪು.) ಉಪದ್ರವ, ಸೀಡೆ

ಕೆಂಚುಲಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಹಾವಿನ ಪರೆ

ಕಜ (ನ.) ಕಾಡ್ಯ

ಕತ್ತಿ (ಅ.) ಎಲ್ಲಿಂದ

ಕಥ (ಅ.) ಎಲ್ಲಿ

ಕಿಂಚಿ (ಅ.) ಕೆಂಚಿತ ಸ್ಥಲಪ್ಪದರೂ

ಕೀಸ (ಅ.) ಎಕೆ

ಕುಲವಂತ (ವಿ.) ಉತ್ತಮ ಕುಲದ

ಕುಬಲಯ (ನ) ಕಮಲ

ಗಡ (ಪ್ರೀ.) ಗತಿ

ಗೋವಾಲ (ಪು.) ಗೋಪಾಲ

ಗಿಣಾ (ಪ್ರೀ.) ಘೃಣಾ, ದಯೆ

ಚಿತ (ಧಾ.) ಚಿತ್ರಿಸು

ಚೆಡಿ (ಪ್ರೀ.) ದಾಸಿ

ಚೋರ (ಪು.) ಕಳ್ಳ

ಜಕ್ಕಲ (ಪು.) ಯಕ್ಷ

ಜಮ್ಮ (ನ.) ಜನ್ಮ

ಜಾ (ಧಾ.) ಹೋಗು

ಜಾವ (ಅ.) ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ, ಯಾವಾಗ

ಡಾಡುಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಡಾಕಿನಿ

ತಹಾವಿ (ಅ.) ಆದಾಗ್ಯೂ

ತಾವ (ಅ.) ಆಗ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ತಿವಿಹ (ವಿ.) ಮೂರು ಪ್ರಕಾರದ

ಯೋಕ (ವಿ.) ಸ್ವಲ್ಪ

ದಕ್ಕ (ಧಾ.) ನೋಡು (ಭವಿಷ್ಯತ್ ರೂಪ)

ದಮಯಂತಿ (ಪ್ರೀ.) ದಮಯಂತಿ ಒಂದು ಹೆಸರು

ಡುಕ್ಕಲ (ನ.) ದುಃಖ

ಡುತ್ತಾರ (ವಿ.) ದುಸ್ತರ, ದಾಟಲು ಕಠಿಣ

ಡುಲ್ಲಹ (ವಿ.) ದುರ್ಲಭ, ದೊರಕಿಸಲು

ಕಠಿಣ

ಧಣ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ನವಕಾರ (ಪು.) ನಮಸ್ಕಾರ

ನಾರಿ (ಪ್ರೀ.) ನಾರಿ, ಸ್ತ್ರೀ

ನಾಹ (ಪು.) ನಾಥ, ಪತಿ

ನಿವಡ (ಧಾ.) ಬೀಳು

ನು (ಅ.) ನಿಜವಾಗಿ

ಪಕ್ಕಿಲ (ಪು.) ಪಕ್ಷಿ, ಹಕ್ಕಿ

ಪಚ್ಚಕ್ಕಲ (ವಿ.) ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ

ಪಚ್ಚಾತ್ತಾಪ (ಪು.) ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ

ಪಂಜರ (ನ.) ಪಂಜರ, ಬಲೆ

ಪಡಿನಿಯತ (ಧಾ.) ತಿರುಗಿಬರು

ಪತ್ಥ (ಧಾ.) ಪಾರ್ಥಿಸು, ಬೇಡು

ಪಯಡ (ಧಾ.) ಪ್ರಕಟಿಸು

ಪರ (ಅ.) ಆದರೆ

ಪಹವ (ಧಾ.) ಸಮರ್ಥನಾಗು

ಪಾವ (ನ.) ಪಾಪ

ಪುಣಿ (ಅ.) ಮತ್ತೆ

ಬಾಲಾ (ಪ್ರೀ.) ಬಾಲಿಕೆ

ಭತ್ತ (ನ.) ಅನ್ನ

ಭೂವ (ಧಾ.) ಇರು, ಆಗು

ಭುವಣ (ನ.) ಜಗತ್ತು ಮನೆ

ಭೋಗಿ (ಪು.) ಸರ್ಪ

ಮಜರ (ಪು.) ನೆಲಿಲು

ಮಗಹಾಪುರ (ನ.) ಒಂದು ನಗರದ	ಸಇ, ಸಇಂ (ಅ.) ಒಮ್ಮೆ
ಹೆಸರು	ಸಇವರ (ಪು.) ಸ್ವಯಂವರ
ಮಾರಿ (ಪು.) ಒಂದು ರೋಗ, ಮೃತ್ಯು	ಸಂದೇಹ (ಪು.) ಸಂಶಯ
ರಹನೆಮಿ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು	ಸನಿಹ (ಧಾ.) ತಡೆ, ಅಡ್ಡಿಯಾಗು
ರಾಯಕನ್ಯಾ (ಪ್ರೀ.) ರಾಜಕನ್ಯೆ	ಸಂಭಾವ (ಪು.) ಸದ್ಭಾವ, ನಿಜಸಂಗತಿ
ರಾಯಮಗ (ಪು.) ರಾಜಮಾರ್ಗ	ಸಮಾಗಮನ (ನ.) ಸಮಾಗಮ, ಭಿಟ್ಟೆ
ರಾಯಹಂಸ (ಪು.) ರಾಜಹಂಸ	ಸಮುಹ (ಪು.) ಸಮುದ್ರ
ವಗಾ (ಪು.) ವರ್ಗ, ಸಮಾಜ	ಸಯಲ (ವಿ.) ಸಕಲ, ಎಲ್ಲ
ವಡ (ಪು.) ಆಲದಗಿಡ	ಸವರ (ಪು.) ಶಬರ, ಬೇಡ
ವರ (ವಿ.) ಶ್ರೇಷ್ಠ	ಸಲಿಲ (ನ.) ನೀರು
ವ (ಅ.) ಅಂತೆ, ಹಾಗೆ	ಸು (ವಿ.) ಒಳ್ಳೆಯ
ವಾಯ (ಪು.) ಗಾಳಿ	ಸುಂದರ (ವಿ.) ಸುಂದರ
ವಿಸಾಲ (ವಿ.) ವಿಶಾಲ, ದೊಡ್ಡ	ಹಸ್ತಿ (ಪು.) ಆನೆ
ವೇಗ (ಪು.) ವೇಗ, ಗತಿ	ಹಡ (ಪು.) ಒಂದು ವನಸ್ಪತಿ
ವೇಸಮಗ (ಪು.) ಒಂದುಹೆಸರು	ಹಿಂಸ (ಧಾ.) ಹಿಂಸಿಸು
ವೇಯಲ (ಪು.) ವೇತಾಳ	ಹೆಡ್ಡಾ (ಅ.) ಕೆಳಗೆ

ಅಭ್ಯಾಸ

(೧) ಕೆಳಗಿನ ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ :—

ಛೇ, ತೇಸು, ಗೋ, ಗೋಣ, ಇಮಾಣ, ಕಾಬೋ, ಅಯಂ, ಮತ್ತೋ, ಏಯಾಸುಂ, ಜಾಙ್, ಕೇಸಿ, ಮಡ್, ಇಮಾಣಿ, ಜೆಸಿ, ಕಂ, ತಾಸಿ, ಸೇ, ತಡ್, ಏಱ್, ಜೇಸುಂ.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ :—

ಸಪ್ತಮೀ ಏಕವಚನ	ಅಗ್ಹ, ತ (ಪ್ರೀ.) ಜ (ಪು.)
ತೃತೀಯಾ ಏಕವಚನ	ತುಗ್ಹ, ಕ (ನ.) ಇಮ (ಪ್ರೀ.)
ಪ್ರಥಮಾ ಬಹುವಚನ	ಏಯ (ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ) ತ (ಪು.)
ಪಂಚಮೀ ಏಕವಚನ	ಜ, ಕ (ನಪು. ಮತ್ತು ಪ್ರೀ.)

ಭಾಷಾಂತರ

(೧) ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರಿ :—

(೧) ಸಾ ಚಿಂತೇ—‘ ಜೊ ಮಮ ಪುತ್ತಂ ಆಗೇಱ್ ಸೊ ಜಂ ಚೇವ ಪತ್ಥಿಱ್, ತಂ ಚೇವ ತಸ್ಸ ದೇಱ್ಸ್ಸಂ ’ (೨) ಜಾವ ಅಹಂ ಜಣಯಸ್ಸ ಭತ್ತಂ ಆಗೇಮಿ, ತಾವ ರಾಯಮಗ್ಗೊ ಏಗೊ ಪುರಿಸೊ ಅಱ್ವೇಗೊ ಆಸಂ ನೇಱ್, ನ ಸೇ ತೊವಾ ವಿ ಖಿಣಾ ಅತ್ಥಿ. (೩) ಮಗಹಾಪುರಮ್ ಮಿ ಮಮ ಜಣಯಸ್ಸ ಕಣಿಡೊ ಬೆಂಝು ಧಗಸತ್ಥವಾಹೊ ಸೇಡ್ಡಿ ಅತ್ಥಿ. ಸೊ ಯ ತುಮ್ಹಂ ಅಮ್ಹಂ ಚ ಸಮಾಗಮಂ ಸುಂದರಂ ಮಚ್ಚಿಱ್ಸಿಱ್. (೪) ಇಮಂ ಚ ಮೇ ಅತ್ಥಿ, ಇಮಂ ಚ ಮೇ ನತ್ಥಿ. (೫) ಜಱ್ ತಂ ಕಾಹಿಸಿ ಭಾವಂ ಜಾ ಜಾ ದತ್ತ ಸಿ ನಾರಿಱೊ, ವಾಯಾಱ್ಱೊ ಏವ ಹಡೊ ಅಡ್ಡಿರೊ ಭವಿಱ್ಸಸಿ. (೬) ಗೋವಾಲದಾರಗಾ ತಂ ಪುಚ್ಚಂತಿ—‘ ಕೊ ತುಮ್ ? ಕಸ್ಸ ಪುತ್ತೊ ? ಕಾಱೊ ನಯರಾಱೊ ಆಗಚ್ಚಿಸಿ ? (೭) ನರಿಂದೊ ದೇವಿ ಭಗಱ್ ‘ ಏಯಸ್ಸ ವಡಸ್ಸ ಹೆಡ್ಡಾ ಹತ್ಥಿ ಜಾಹಿಱ್, ತಾಱೊ ಸಾಹಂ ಅಹಂ ಗೇಱ್ಱಿಱ್ಸಾಮಿ ’. (೮) ಸೊ ವೇಱ್ ಪಡ್ಕಿಮ್ ಕೊ ಕುಣಱ್ ರಣೇ ಮಿಯಪಕ್ಖಿಣಂ ’. (೯) ಕಿಂ ಅತ್ಥಿ ಕೊಱ್ ಭುವಣಮ್ ಮಿ ಜಸ್ಸ ಜಾಯಂತಿ ನೇವ ಪಾರ್ವಾಱ್. (೧೦) ಜೊ ನ ಹಿಂಸಱ್ ವಿವಿಹೇಂ ತಂ ವಯಂ ಬೂಮ್ ಮಾಹಂ. (೧೧) ಕೊ ಚಿತ್ತೇ ಮಜ್ಜರಂ, ಗಡ್ ಚ ಕೊ ಕುಣಱ್ ರಾಯಹಂಸಾಣಂ, ಕೊ ಕುವಲಯಾಣಂ ಗಂಢಂ, ವಿಣಯಂ ಚ ಕುಲವಂತಾಣಂ. (೧೨) ಚೊರೊ ಅಗಡದತ್ತಂ ಏವಂ ವಯಾಸಿ—‘ ಸುಪುರಿಸ, ಕತ್ತೊ ಸಿ ತುಮ್, ಕೇಣ ವಾ ಕಜ್ಜೇಣ ಚಿಡ್ಡಿಸಿ. (೧೩) ಕಮಲ ಏವ ಕಿಂ ನು ಏಸಾ, ಸರಸ್ಸಿಱ್ ಕಿಂ ವ ಪಚ್ಚಕ್ಕಾ. (೧೪) ಜಾ ಜಾ ಗಚ್ಚಿಱ್ ರಯಣಿ ನ ಸಾ ಪಡ್ಡಿನಿಯತ್ತಿ. (೧೫) ಜೊ ಪುರಿಸೊ ಜುವಱ್ವಗ್ಗೊ ಸಂಬಾವಂ ಜಾಱ್ ಸೊ ದುತ್ತರದುಕ್ಕಲಸಮುಡೇ ನಿವಡ್ಱಿ, ಏಱ್ ಸಂದೇಹೊ ನತ್ಥಿ. (೧೬) ಅಗಡದತ್ತೊ ಭಗಱ್—‘ ಕಾ ಸಿ ತುಮ್ ವರಬಾಲೇ, ಔಸಿ ಪಯಡೇಸಿ ಕೀಸ ಅಹಾಣಂ ’. (೧೭) ಜಱ್ ಹೊಂತಿ ಗುಣಾ ತೊ ಕಿಂ ಕುಲೇ ? (೧೮) ಹಾ ನಾಹ ! ಕಿಂ ತುಜ್ಜ ಹೊಮಿ ಭಾರಕರಿ ? ನ ಹಿ ಭೋಗಿಣೊ ಕಯಾ ವಿ ನಿಯಕಂಚುಲಿಯಾ ಕುಣಱ್ ಭಾರಂ. (೧೯) ತಾ ಕಿಂ ಕರೇಮಿ, ಕತ್ಥ ಗಚ್ಚಾಮಿ, ಕಾ ಮೇ ಗಡ್ ? (೨೦) ನ ಯ ತಸ್ಸ ಕಿಂಚಿ ಪಹವಱ್ ಡಾಱ್ಱಿ-ವೇಯಾಲ್-ಜಕ್ಕಲ್-ಮಾರಿಭಯಂ, ನವಕಾರಪಹಾವೇಣ ನಾಸಂತಿ ಸಯಲಾಱ್ ದುಕ್ಕಾಱ್. (೨೧) ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ :—

(೧) ನಾನು ಮುಂಜಾನೆ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. (೨) “ ನನ್ನಿಂದ ನಿನಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವದಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ರಥನೇಮಿಯು ಅಂದನು. (೩) ನಾವು ನದಿಯ ದಂಡೆಗೆ ಹೋದವು ಮತ್ತು ದೇವರ ಪೂಜೆ

ಮಾಡಿದೆವು. (೪) ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯಕ್ಷನು ಬಂದನು ಮತ್ತು ಅವನು ರಾಜಕನ್ಯೆಗೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟನು. (೫) ಅಗಡದತ್ತನು ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದನೋ ಅವನು ಸಾಧುವಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ; ಕಳ್ಳನಾಗಿದ್ದನು. (೬) ಯಾವನು ಹುಡುಗನನ್ನು ತರುವನೋ ಅವನಿಗೆ ನಾನು ಅರ್ಧರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವೆನು. (೭) ಯಾವನು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ ಆದರೆ (ಆಮೇಲೆ) ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುವದಿಲ್ಲವೋ ಅವನಿಗೆ ನಾನು ಸಾಧುವೆನ್ನುತ್ತೇನೆ. (೮) “ನೀನು ಯಾರು? ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು?” ಎಂದು ರಾಕ್ಷಸನು ದಮಯಂತಿಗೆ ಕೇಳಿದನು. (೯) ಈ ನಾಶಕರವಾದ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. (೧೦) ಯಾವ ಮನೆಯ ಎದುರಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲು ಇರುವದೋ ಆ ಮನೆಯು ನನ್ನದಿರುತ್ತದೆ. (೧೧) ಈ ಪಂಜರದಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಯಾರ ಸಲುವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ? (೧೨) ಇವನಿಗೆ ಯಾರು ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡುವರು? (೧೩) ಅಗಡದತ್ತನು ಬೇಡರಿಗೆ ಅಂದನು - “ನೀವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರಿ? ಮತ್ತು ಈಗ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವಿರಿ?” (೧೪) ನಾನು ಆ ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಕ್ಷಮಿಸಿದರೆ ಅವರು ಮತ್ತೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವರು. (೧೫) ಮನುಷ್ಯಜನ್ಮವು ದುರ್ಲಭವಿರುವದು. (೧೬) ನನ್ನ ಹುಡುಗರು ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡುವರು ಮತ್ತು ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವರು. (೧೭) ಆ ಹುಡುಗಿಯರು ಗಂಗಾನದಿಗೆ ಹೋದರು ಮತ್ತು ಜಲವಿಹಾರ ಮಾಡಿದರು. (೧೮) ದಾಸಿಯು ರಾಜಕನ್ಯೆಗೆ ಅಂದಳು - “ನಿನ್ನ ಸ್ವಯಂವರವು ಎಂಟು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುವದು.” (೧೯) ನೀವು ಮತ್ತು ನಾವು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಹೋಗೋಣ. (೨೦) ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವು ಸೈಶ್ರವಣ ನಂತೆ ಇದ್ದರೂ ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಇಲ್ಲ.

ಪಾಠ ೧೦

ಅಜ್ಞಾಥ ಮತ್ತು ವಿಧ್ಯಾರ್ಥ

ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಅರ್ಥಗಳು ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿರುವವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾಥ, ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿದ್ದು, ಸಂಕೇತಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ವರ್ತಮಾನ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣವನ್ನೇ

ಸಂಕೇತಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು.* ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರದ ಧಾತುಗಳಿಗೂ ಆಜ್ಞಾರ್ಥ, ವಿಧ್ಯರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಆಜ್ಞಾರ್ಥ

ಏಕವಚನ.

ಬಹುವಚನ.

ಉ. ಪು. ಸು ಮೋ

ಮ. ಪು. •, ಸು, ಹಿ ಹ

ತೃ. ಪು. ತ ಅಂತು

೧ ನೆಯ ಗುಂಪು - ಕಹ (ಹೇಳು)

ಉ. ಪು. ಕಹಾಮು ಕಹಾಮೋ

ಮ. ಪು. ಕಹ, ಕಹಸು, ಕಹಹಿ ಕಹಹ

ತೃ. ಪು. ಕಹತ ಕಹಂತು

೨ ನೆಯ ಗುಂಪು - ಕರೆ (ಮಾಡು)

ಉ. ಪು. ಕರೆಮು ಕರೇಮೋ

ಮ. ಪು. ಕರ, ಕರೇಸು, ಕರೇಹಿ ಕರೇಹ

ತೃ. ಪು. ಕರೇತ ಕರೇಂತು

೩ ನೆಯ ಗುಂಪು ಆ ಕಾರಾಂತ ಗಾ (ಹಾಡು)

ಉ. ಪು. ಗಾಮು ಗಾಮೋ

ಮ. ಪು. ಗಾ, ಗಾಮು, ಗಾಹಿ ಗಾಹ

ತೃ. ಪು. ಗಾತ ಗಾಯಂತು

೪ ಕಾರಾಂತ ನೆ (ಒಯ್ಯು)

ಉ. ಪು. ನೇಮು ನೇಮೋ

ಮ. ಪು. ನೆ, ನೇಮು, ನೇಹಿ ನೇಹ

ತೃ. ಪು. ನೇತ ನೇಂತು

* ಸಂಕೇತಾರ್ಥದ ವಿಚಾರವನ್ನು ವರ್ತಮಾನ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಮಾಡಿದೆ.

* ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ತೃ, ಪು, ಬ, ದಲ್ಲಿ ಅಂತು ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವಾಗ ಅದರ ಅ ಕಾರಕ್ಕೆ ಯ ಕಾರಾದೇಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ಓ ಕಾರಾಂತ ಹೊ (ಅಗು)

ಉ. ಪು.	ಹೊಸು	ಹೊಮೊ
ಮ. ಪು.	ಹೊ, ಹೊಸು. ಹೊಹಿ	ಹೊಹ
ತೃ. ಪು.	ಹೊತ	ಹೊಂತು

ಅಜ್ಞಾಥವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪುರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುವದು. ಉತ್ತಮ ಪುರುಷದಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛೆ, ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವದು. ಮಧ್ಯಮ ಪುರುಷದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞೆ, ಬಿನ್ನಹ, ಮೊದಲಾದದ್ದನ್ನು ತೋರಿಸುವದು. ತೃತೀಯ ಪುರುಷದಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮತಿ, ಬಿನ್ನಹ, ಅಶೀರ್ವಾದ ಮೊದಲಾದದ್ದನ್ನು ತೋರಿಸುವದು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಂಶಯ, ಅನಿಶ್ಚಯಗಳ ಭಾವದಲ್ಲಿಯೂ ಅಜ್ಞಾಥವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುವದು.

ವಿಧ್ಯಾರ್ಥ

ವಿಧ್ಯಾರ್ಥದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುವಾಗ ಧಾತುವಿಗೆ ಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಹಚ್ಚಲಾಗುವದು. ಉದಾ:— ಕಹ + ಲ್ಲಾ = ಕಹಲ್ಲಾ
ಗಾ + ಲ್ಲಾ = ಗಾಲ್ಲಾ ಮುಂ. ಲ್ಲ ಕಾರಾಂತ, ಓ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಲ್ಲಾ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವಾಗ ಅದರ 'ಎ' ಕಾರವು ಲೋಪವಾಗುವದು. ಉದಾ:—
ದೇ + ಲ್ಲಾ = ದೆಲ್ಲಾ. ಹೊ + ಲ್ಲಾ = ಹೊಲ್ಲಾ. 'ಎ' ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಅಗುವ ರೂಪವನ್ನು ವಿಧ್ಯಾರ್ಥದ ಎಲ್ಲ ಪುರುಷಗಳ ಏಕವಚನ ಬಹುವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಉದಾ:— ಕರ + ಲ್ಲಾ = ಕರೆ, ಪಾಸ + ಲ್ಲಾ = ಪಾಸೆ.

ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು:— *

	ಏಕವಚನ	ಬಹುವಚನ
ಉ. ಪು.	ಲ್ಲಾ, ಲ್ಲಾಮಿ	ಲ್ಲಾಮ
ಮ. ಪು.	ಲ್ಲಾ, ಲ್ಲಾಸಿ, ಲ್ಲಾಹಿ	ಲ್ಲಾಹ
ತೃ. ಪು.	ಲ್ಲಾ, ಲ್ಲ	ಲ್ಲಾ

* ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದಂತೆಯೆ ಬಹುಶ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿರುವವು. ದ್ವಿ. ಪು. ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ, ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ ಮತ್ತು ತೃತೀಯ ಪುರುಷ ಏಕವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ರೂಪಗಳಿರುವವು. ತೃ. ಪು. ಎರಡೂ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ವಿಧದ ರೂಪವಿರುವದು.

೧ ನೆಯ ಗುಂಪು ಕಹ (ಹೇಳು)

ಎಕಪಚನ

ಬಹುಚನ

ಉ. ಪು.	ಕಹೇಜ್ಜಾ, ಕಹೇಜ್ಜಾಮಿ	ಕಹೇಜ್ಜಾಮ
ಮ. ಪು.	ಕಹೇಜ್ಜಾ, ಕಹೇಜ್ಜಾಸಿ, ಕಹೇಜ್ಜಾಹಿ	ಕಹೇಜ್ಜಾಹ
ತೃ. ಪು.	ಕಹೇಜ್ಜಾ, ಕಹೇ	ಕಹೇಜ್ಜಾ

೨ ನೆಯ ಗುಂಪು ಕರೆ (ಮಾಡು)

ಉ. ಪು.	ಕರೆಜ್ಜಾ, ಕರೆಜ್ಜಾಮಿ	ಕರೆಜ್ಜಾಮ
ಮ. ಪು.	ಕರೆಜ್ಜಾ, ಕರೆಜ್ಜಾಸಿ, ಕರೆಜ್ಜಾಹಿ	ಕರೆಜ್ಜಾಹ
ತೃ. ಪು.	ಕರೆಜ್ಜಾ, ಕರೆ	ಕರೆಜ್ಜಾ

೩ ನೆಯ ಗುಂಪು ಆ ಕಾರಾಂತ ಗಾ (ಹಾಡು)

ಉ. ಪು.	ಗಾಁಜ್ಜಾ, ಗಾಁಜ್ಜಾಮಿ	ಗಾಁಜ್ಜಾಮ
ಮ. ಪು.	ಗಾಁಜ್ಜಾ, ಗಾಁಜ್ಜಾಸಿ, ಗಾಁಜ್ಜಾಹಿ	ಗಾಁಜ್ಜಾಹ
ತೃ. ಪು.	ಗಾಁಜ್ಜಾ, ಗಾಁ	ಗಾಁಜ್ಜಾ

೪ ಕಾರಾಂತ ನೆ (ಒಯ್ಯು)

ಉ. ಪು.	ನೆಜ್ಜಾ, ನೆಜ್ಜಾಮಿ	ನೆಜ್ಜಾಮ
ಮ. ಪು.	ನೆಜ್ಜಾ, ನೆಜ್ಜಾಸಿ, ನೆಜ್ಜಾಹಿ	ನೆಜ್ಜಾಹ
ತೃ. ಪು.	ನೆಜ್ಜಾ	ನೆಜ್ಜಾ

೫ ಕಾರಾಂತ ಹೊ (ಆಗು)

ಉ. ಪು.	ಹೊಜ್ಜಾ, ಹೊಜ್ಜಾಮಿ	ಹೊಜ್ಜಾಮ
ಮ. ಪು.	ಹೊಜ್ಜಾ, ಹೊಜ್ಜಾಸಿ, ಹೊಜ್ಜಾಹಿ	ಹೊಜ್ಜಾಹ
ತೃ. ಪು.	ಹೊಜ್ಜಾ	ಹೊಜ್ಜಾ

ಅನಿಯಮಿತ ರೂಪಗಳು—

ಕೆಲವು ರೂಪಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಬಂದಿರುವವು. ಆದರೆ ಅವು ವಿಶೇಷವಾಗಿಲ್ಲ. ಕೆಲವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಕುಜ್ಜಾ > ಕುರ್ಯಾತ್ ಸಿಯಾ > ಸ್ಯಾತ್ ಬೂಯಾ > ಬೂಯಾತ್.

ವಿಧ್ಯರ್ಥವನ್ನು ಕನ್ನಡದ 'ತಕ್ಕದ್ದು', 'ಬೇಕು' ಎಂಬ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಉದ್ದೇಶ, ಶಕ್ಯಾಶಕ್ಯತೆ, ಉಪದೇಶ, ಇಚ್ಛೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಂಕೇತಾರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ವಿಧ್ಯರ್ಥವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದುಂಟು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನಡೆದು ಹೋದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವಾಗಲೂ ವಿಧ್ಯರ್ಥವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಶಬ್ದ ಸಂಗ್ರಹ

ಅಗಾರ (ನ.) ಮನೆ	ಖಿಪಿಂ (ಅ.) ತೀವ್ರ. ಕೂಡಲೆ
ಅಪಮಾಯ (ಪು.) ತಪ್ಪದೆ, ಕಾಳಜಿಯಿಂದ	ಖೆಡ್ಡ (ನ.) ಹಳ್ಳಿ
ಅಭಯ (ನ.) ಅಭಯ	ಗಾಗಣ (ನ.) ಆಕಾಶ
ಅರಿಡ್ತನೇಮಿ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು	ಗೋಸ (ಪು.) ಬೆಳಗುಮುಂಜಾನೆ
ಅಲಿಯ (ವಿ.) ಸುಳ್ಳು	ಚಿರಂ (ಅ.) ಒಂದುಕಾಲ
ಅವಲೋಯ (ಧಾ.) ನೋಡು	ಛಿಡ್ಡ (ನ.) ಛಿದ್ರ, ಹುಳುಕು
ಅಸಣ (ನ.) ತಿನ್ನುವುದಾರ್ಥ, ಅಶನ	ಜಗ್ಗಡ್ಡ (ಪು.) ಒಬ್ಬರಾಜನ ಹೆಸರು
ಅಹಿಲಸ (ಧಾ.) ಇಚ್ಛಿಸು	ಜರಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಮುಪ್ಪು
ಆಗಣ (ನ.) ಮುಖ	ಜೀವ (ಪು.) ಜೀವ
ಆಯಂಕ (ಪು.) ರೋಗ	ಣಂ (ಅ.) ವಾಕ್ಯಾಲಂಕಾರಕ
ಆಸೀಸಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಆಶೀರ್ವಾದ	ಅವ್ಯಯ
ಹಿಂದಿಯ (ನ.) ಇಂದ್ರಿಯ	ಘಾಣ (ನ.) ಸ್ನಾನ
ತ (ಅ.) ಆದರೆ, ನಿಜವಾಗಿ	ತವಸ್ಸಿ (ಪು.) ತಪಸ್ವಿ
ತವಚಿಡ್ಡ (ಧಾ.) ಹತ್ತಿರ ಇರು, ನಿಲ್ಲ	ತಾಹೆ (ಅ.) ಆಗ, ಆಕಾಲಕ್ಕೆ
ಕಂದ (ಪು.) ಅಳುವಿಕೆ	ತಿಗಿಚ್ಚ (ಧಾ.) ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡು,
ಕರಕಂಡ್ಡ (ಪು.) ಒಬ್ಬರಾಜನ ಹೆಸರು	ಪರೀಕ್ಷಿಸು
ಕಿಂತು (ಅ.) ಆದರೆ	ಶುಣ (ಧಾ.) ಸ್ತುತಿಸು
ಕೂಡಾಗರಸಾಲಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಶಿಖರದ	ದರಿಸ (ಧಾ.) ತೋರಿಸು
ಆಕಾರದಮನೆ	ದಂಸಣ (ನ.) ದರ್ಶನ
ಕೇವಲ (ಅ.) ಕೇವಲ	ದೇವಾಘ್ರಪಿಯ (ವಿ.) ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರಿಯ

ಧಮ್ಮಲಾಹ (ಪು.) ಧರ್ಮಲಾಭ,	ಭರ (ಧಾ.) ತುಂಬು
ಆಶೀರ್ವದಿಸುವರೀತಿ	ಭೋ (ಅ.) ಎಲೊ
ಧಾರ (ಧಾ.) ಧರಿಸು	ಮಯಣರೆಹಾ (ಪ್ರೀ.) ಒಬ್ಬಪ್ರೀಯ
ನಕುಲ (ನ.) ನಕ್ಷತ್ರ	ಮಹಾ, ಮಹಯಾ (ವಿ.) ದೊಡ್ಡ, ವಿಪುಲ
ನಾಗ (ಪು.) ನಾಗ, ಸರ್ಪ	ಮಹಾಪಹ (ಪು.) ದೊಡ್ಡ ಮಾರ್ಗ
ನಾಗಕನ್ಯಾ (ಪ್ರೀ.) ನಾಗಕನ್ಯಿಕೆ	ಮಾಣ (ನ.) ಗರ್ವ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನ
ನಾಗಸೆಡ್ಡ (ಪು.) ನಾಗರಾಜ,	ಮಾಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಮಾಯೆ, ಮಾತೆ
ನಾಗಪ್ರೇಷ್ಠ	ಮಂಡಣ (ನ.) ಮುಂಡನ, ಕೂದಲು
ನಿಯ (ವಿ.) ನಿಜ, ಸ್ವಂತ	ತೆಗೆಯುವದು
ನೋ (ಅ.) ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಆರ್ಥದ ಅಪ್ಯಯ	ಮೇಹುಣ (ನ.) ಜೇಡು, ಮೈಥುನ
ಪಡ (ಪು.) ಪತಿ, ಗಂಡ	ಲಹುಂ (ಅ.) ಬೇಗ
ಪರಮಾವೇ (ಪ್ರೀ.) ಪದ್ಮಾವತಿ, ಒಬ್ಬ	ವ, ಖ (ಅ.) ಅಂತೆ, ಹಾಗೆ
ಪ್ರೀಯಹೆಸರು	ವಡ್ಡರ (ಪು.) ಸಂಗತಿ
ಪರಮಾಣ (ನ.) ಪ್ರಸಾಣ	ವಚ್ಚ (ನ.) ವತ್ಸ, ಕರು
ಪರಮಾಯ (ಪು.) ಪ್ರಮಾದ, ತಪ್ಪು	ವಾಸುದೇವ (ಪು.) ಕೃಷ್ಣ
ಪರಧಣ (ನ.) ಪರದ್ರವ್ಯ	ವಾಹಿ (ಪ್ರೀ.) ರೋಗ, ವ್ಯಾಧಿ
ಪರಿಗ್ರಹ (ಪು.) ಪರಿಗ್ರಹ, ಸಂಗ್ರಹ	ವಿಠಲ (ವಿ.) ವಿಫಲ
ಪರಿಮಂಡಣ (ನ.) ವಿಭೂಷಣ,	ವಿಜಯವದ್ಧಮಾಣ (ನ.) ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯ
ಅಲಂಕಾರ	ಸರು
ಪರಿವಜ್ಜ (ಧಾ.) ಬಿಡು	ವಿಜ್ಜಾಥಿ (ಪು.) ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ
ಪರಿಹಾ (ಪ್ರೀ.) ಕಂದಕ	ವಿಣಯ (ಧಾ.) ನಿಯಮನಗೊಳಿಸು
ಪಾಣಿವಹ (ಪು.) ಪ್ರಾಣಿವಧ	ವಿಣಾಯ (ಪು.) ವಿನೋದ
ಪಿಯಯಮ (ವಿ.) ಪ್ರಿಯತಮ,	ವಿದೇಸ (ಪು.) ವಿದೇಷ, ವೈರ
ಪ್ರಿಯತಮೆ	ವಿಭೂಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಅಲಂಕಾರ
ಪೀಡ (ಪ್ರೀ.) ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮ	ವಿರಹ (ಪು.) ವಿರಹ, ಅಗಲಿಕೆ
ಪೋತ (ನ.) ವಸ್ತ್ರ	ವಿಲವ (ಧಾ.) ಅಳು
ಬಂಜೇರ (ನ.) ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆ	ವಿಲಾವ (ಪು.) ವಿಲಾಸ, ಅಳುವಿಕೆ
ಬಂಜೇರಧಾರಿ (ವಿ.) ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆ	ಧರಿಸಿದ

ವಿಲಾಸಿಣಿ (ಪ್ರೀ.) ವಿಲಾಸಿನಿ	ಸಿಕ್ಕ (ಧಾ.) ಕಲಿ
ವಿಹರ (ಧಾ.) ವಿಹರಿಸು, ತಿರುಗು	ಸಧಿ (ಪು. ಪ್ರೀ.) ಭಿದ್ರ, ವಿವರ
ವೇರಮಣ (ನ.) ನಿವೃತ್ತಿ, ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವದು	ಸರಂಭ (ಪು.) ಸಿಟ್ಟು
ಸಹ (ಪು.) ಶಬ್ದ, ದನಿ	ಸಂಸಾರಸುಹ (ನ.) ಸಂಸಾರ ಸುಖ
ಸದ್ಧಿ (ಅ.) ಸಂಗಡ	ಸಾರಹಿ (ಪು.) ಸಾರಥಿ
ಸಮರ (ಪು. ನ.) ಯುದ್ಧ	ಸಿಂಗಾರ (ಪು.) ಶೃಂಗಾರ
ಸಮರಭೂಮಿ (ಪ್ರೀ.) ರಣಾಂಗಣ	ಸೇವ (ಧಾ.) ಸೇವೆಮಾಡು

ಅಭ್ಯಾಸ

(೧) ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ:—

ಬೃಹಿ, ಸುಣೇಜ್ಜಾಹಿ, ಗಾಹಾಮಿ, ವೇಯಸಂ, ಬ್ರೂ, ಪಡಿವಜ್ಜೇಜ್ಜಾ, ವಾಯಂತು, ಜಾಯಾಹಿ, ತುಂಭಂ, ತೇಸಿಂ, ನಿಕ್ಕವಮಸು, ಪಮಾಯಣ, ಭಮಿಹಿಸಿ, ಕರೇಹ, ವೀಸಸೇ, ಲಭೇಜ್ಜಾ, ಸಮಯಾಣ, ಹಂ, ಹೋಹಿಸಿ, ತಾಸಿಂ.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ:—

ಅಜ್ಞಾಂಧ. ದ್ವಿ. ಪು. ಏ. ಪ.	ಮುಣ, ಬೇ, ದಣ್ಡ, ಛಿಂದ, ಡಹ
,, ಉ. ಪು. ಏ. ನ.	ಚಿಂತ, ಹೊ, ಕರೇ, ಲಹ, ತವ
ವಿಧ್ಯಾರ್ಥ. ಉ. ಪು. ಏ. ನ.	ಠಾ, ನಿಮಂತ, ಕಹ, ಮುಂಜ, ಕುಣ
,, ತೃ. ಪು. ಏ. ನ.	ಘ್ರಿಯಾ, ಏ, ಚೊರ, ಕೀಣ, ತರ

ಭಾಷಾಂತರ

(೧) ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರಿ:—

(೧) ಖೋ ಸಾರಹಿ, ಉಜ್ಜಾಣಂ ಗಚ್ಛಿಹಿ, ತಾ ಜುಂಜೇಹಿ ರಹೆಂ । (೨) ರವಿವಜ್ಜಾ ಕೋಹಂ, ವಿಣಯಜ್ಜಂ ಮಾಣಂ, ಮಾಯಂ ನ ಸೇವೇಜ್ಜ, ಪಹೇಜ್ಜ ಲೋಹಂ । (೩) ನರಿಂದಾ ಪಯಂ ಅಪಮಾಯಣ ಪಾಲೇಂತು । (೪) ನೋ ಇತ್ಥೀಣಂ ಸದ್ಧಿಂ ವಿಹರೇಜ್ಜಾ, ನೋ ಇತ್ಥೀಣಂ ಮಣೋಹರಾಙ್ ಇದ್ಧಿಯಾಙ್ ಆಲೋಪ್ಪಜ್ಜಾ । (೫) ಪಥಿವೋ ಏವಂ ವಯಾಸೀ 'ಗಚ್ಛಹ, ವಿಠಲಂ ಅಸಣಂ ಉವಣೇಹ, ಕುಡ್ಡಾಗಾರಸಾಲಂ ಯ ಸಾಹರಹ' । (೬) ನ ಕಜ್ಜಂ ಮಜ್ಜಾ ಮಿಕ್ಕವೇಣ ಖಿಂಪಂ ನಿಕ್ಕವಮಸು ದಿಯಾ । (೭) ವಿಭೂಸಂ ಪರಿವಜ್ಜೇಜ್ಜಾ, ಸರೀರಪರಿಮಂಙ್ಕಂ, ಬಂಭವೇರಧಾರೀ ಮಿಕ್ಕವು ಸಿಂಗಾರತ್ಥಂ ನ ಧಾರಣ । (೮) ಜರಾ ಜಾವ ನ ಪೀಲೇಙ್ ವಾಹೀ ಜಾವ ನ ವುಡ್ಡುಙ್, ಜಾವಿಂದಿಯಾ

ನ ಹಾಯಂತಿ ತಾವ ಧಮ್ಮಂ ಸಮಾಯೇ । (೯) ಜಙ್ಹು ಏವಂ ವಯಾಸೀ ‘ ಭೋ ನಾಗಸೇಡ್ಡು, ಕರೇಸು ಪಸಾಯಂ, ಉವಸಂಹರಸು ಸಂರಂಭಂ ಸ್ವಮಸು ಅವರಾಹಂ ’ । (೧೦) ಸಮರೇಸು ಆಗಾರೆಸು ಸಂಧೀಸು ಯ ಮಹಾಪಹೇ, ಏಗೋ ಏಗಿತ್ಥೀಏ ಸದ್ಧಿಂ ನೊವಚಿಡ್ಡೆ ನ ಸಂಲವೇ । (೧೧) ವಾಸುದೇವೋ ಭಣ್ಣ-‘ ಸಂಸಾರಸಾಗರಂ ಧೋರಂ ತರ ಕಣ್ಣೇ ಲಡ್ಡುಂ ಲಡ್ಡು ’ । (೧೨) ನೊ ಇತ್ಥೀಣಂ ಗೀಯಾಸದ್ಧಂ, ಹಸಿಯಂ ವಾ ಕಂದಂ ವಾ ವಿಲಾವಂ ವಾ ಸುಣೇಜ್ಜಾ । (೧೩) ನಕ್ಖವತ್ತಾಣಂ ಮುಹಂ ಬುಹಿ, ಬುಹಿ ಪಮ್ಮಾಣ ವಾ ಮುಹಂ । (೧೪) ‘ ಗಚ್ಛಹಿ ಣಂ ದೇವಾಣುಪ್ಪಿಯಾ, ವಿಜಯವದ್ಧಮಾಣೇ ಸೇವೇ ಮಹಯಾ ಸದ್ಧೇಣಂ ಏವಂ ವಯಹ ’ । (೧೫) ‘ ಜಂ ದೇವೋ ಕಹೇಹಿ ತಂ ಮೇ ಪಮಾಣಂ ’ । (೧೬) ಪಿಯಯಮ, ನಿಸುಣೇಸು ಮೇ ವಙ್ಕಯರಂ । (೧೭) ನಾಗದತ್ತೋ ಭಾರಿಯಾವಿರಹೇಣ ಏವಂ ವಿಲವಙ್ಕ-‘ ಹಾ ಚಂದ್ರಾಣಣೇ, ದೇಹಿ ಮೇ ದಂಸಣಂ ’ । (೧೮) ಕಿಂ-ಏಸಾ ಅಮರವಿಲಾಸಿಣೀ ಉ ಜಹ್ವ ಹೋಜ್ಜಾ ನಾಗಕಣ್ಣ ವ್ವ । (೧೯) ಜಯಾ ಮಿಗಸ್ಸ ಆಯಂಕೋ ಮಹಾರಣ್ಣಾಮಿ ಹವಙ್ಕ, ತಱೋ ಕೋ ಣಂ ತಾಹೇ ತಿಗಿಚ್ಛಹಿ । (೨೦) ಪಾಣಿವಹ-ಅಲಿಯ-ಪರಧಣ-ಮೇಹುಣ-ಪರಿಮಾಹಾಣವೇರಮೇಣಂ । ತಿವಿಹಂ ತಿವಿಹೇಣ ತಹಾ ಕುಣಸು ತುಮಂ ಜಾವ ಜೀವಾಏ ।

(೨) ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ:—

(೧) ರಾಣಿಯು ದಾಸಿಗೆ ಅಂದಳು— ನನ್ನ ಅರಿವೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬಾ, ಮತ್ತು ಸ್ನಾನದ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡು. (೨) ಪ್ರೀತಿ, ಚೇಷ್ಟೆ, ಮತ್ತು ಅಂಜಿಕೆಗಳಿಂದ ಸಾಧುವು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬಾರದು. (೩) “ ಕರುವಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಲು ಕುಡಿಸಿರಿ ” ಎಂದು ಕರಕಂಡುವು ಗವಳಿಗರಿಗೆ ಅಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. (೪) ತಪಸ್ವಿಯು ರಾಜನಿಗೆ ಅಂದನು— “ ಅಂಜಬೇಡ, ನಿನಗೆ ಅಭಯವಾಗಲಿ ” (೫) ‘ ಮುಂಜಾನೆ ಊರನ್ನು ಬಿಡು ’ ಎಂದು ರಾಜನು ಜೋರರಿಗೆ ಅಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. (೬) ಸುಂದರ ಮತ್ತು ಅಕರ್ಷಕ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಸಾಧುವು ಲಕ್ಷ ಕೊಡಬಾರದು. (೭) ಜನರ ದೋಷಗಳನ್ನು ನೋಡಬಾರದು ಅದರೆ ಅವರ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಗಳಬೇಕು. (೮) ಜಹ್ನುವು ಸಗರ ಪುತ್ರರಿಗೆ ಅಂದನು— “ ಅಕಾಶದಿಂದ ಗಂಗೆಯನ್ನು ತರೋಣ ಮತ್ತು ಕಂದಕವನ್ನು ತುಂಬೋಣ ” (೯) ಮನುಷ್ಯರು ಐಹಿಕ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸಬಾರದು. (೧೦) ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ರಣಾಂಗಣದ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಬೇಕು. (೧೧) “ ಧರ್ಮಲಾಭ ” ಎಂದು ಮುನಿಯು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದನು. (೧೨) ಮದನ ರೇಖೆಯು ಪತಿಗೆ ಅಂದಳು— “ ಸಂಯಮವನ್ನು ಆಚರಿಸು, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸು ಮತ್ತು ದ್ವೇಷಮಾಡಬೇಡ. (೧೩) ಸಾಧ್ವಿಯು

ಪದ್ಮಾವತಿಗೆ ಅಂದಳು— “ಅಶ್ವಮದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸು; ಮತ್ತು ದೇವರನ್ನು ಭಜಿಸು.” (೧೪) ಸಾಧುವು ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಾಲ ಇರಬಾರದು. (೧೫) ವಾಸುದೇವನು ಅರಿಷ್ಟನೇಮಿಗೆ “ನಿನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಲಿ” ಎಂದು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದನು. (೧೬) ತಲೆ ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಮುನಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. (೧೭) ಎಲೊ ಸಾಧುವೆ, ಧರ್ಮದಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡು; ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸು. (೧೮) ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ಏಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. (೧೯) “ ನೀನು ಬರಬೇಡ ” ಎಂದು ರಾಜನು ಕನ್ಯೆಗೆ ಅಂದನು. (೨೦) ಕನ್ಯೆಯು ನದಿಗೆ ಹೋದರೆ ನೀರನ್ನು ತರುವಳು.

ಪಾಠ ೧೧

ಅನಿಯಮಿತ ನಾಮಗಳು

ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ನಾಮಗಳೂ ಸ್ವರಾಂತವಾಗಿದ್ದು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಹನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಾಗಿರುವವು. ಆದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ವ್ಯಂಜನಾಂತ ನಾಮಗಳು ಮತ್ತು ಋ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಅನಿಯಮಿತವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇಂತಹ ಐದಾರು ರೀತಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ವ್ಯಂಜನಾಂತ ನಾಮಗಳು :—

(೧) ರಾಯ (ರಾಜನ್-ಪು.-ರಾಜ)

ಎ.

ಬ.

ಪ್ರ.	ರಾಯ	ರಾಯಾಣಿ, ರಾಜ್ಞಿ
ದ್ವಿ.	ರಾಯ, ರಾಯಾಣಿ	ರಾಯಾಣಿ
ತೃ.	ರಾಜಾ, ರಾಜ್ಞಾ, ರಾಜ್ಞ	ರಾಜೈಹಿ-ರಾಜೈಹಿಂ
ಪಂ.	ರಾಜ್ಞಿ, ರಾಜ್ಞಿ	ರಾಜೈಹಿಂತಿ
ಷ.	ರಾಜ್ಞಿ, ರಾಜ್ಞಿ, ರಾಯಸ್ತ	ರಾಜೈಹಿ, ರಾಜೈಹಿಂ, ರಾಯಾಣಿ
ಸ.	ರಾಯಸಿ	ರಾಜೈಸು, ರಾಜೈಸುಂ
ಸಂ.	ರಾಯ, ರಾಯಾ, ರಾಯ	ರಾಯಾಣಿ, ರಾಜ್ಞಿ

(೨) ಆಯ, ಅಪ್ಪ, ಅತ್ತಾ. (ಆತ್ಮನು ಪು.) ಅತ್ಯು. ೧೧

ಎ.

ಬ.

ಪು.	ಆಯಾ, ಅಪ್ಪಾ, ಅತ್ತಾ	ಅಪ್ಪಾಣೋ, ಅತ್ತಾಣೋ
ದ್ವಿ.	ಆಯಾಣಿ, ಅಪ್ಪಾಣಿ, ಅತ್ತಾಣಿ	ಅಪ್ಪಾಣೋ, ಅತ್ತಾಣೋ
ತೃ.	ಅಪ್ಪಣಾ, ಅತ್ತಣಾ	ಅಪ್ಪಾಣೇಹಿ, ಅತ್ತಾಣೇಹಿ
ಪಂ.	ಆಯಾಳೋ, ಅತ್ತಾಣೋ, ಅಪ್ಪಾಳೋ	ಅಪ್ಪಾಣೇಹಿಂತೋ, ಅತ್ತಾಣೇಹಿಂತೋ
ಷ.	ಅಪ್ಪಾಣೋ, ಅತ್ತಾಣೋ	ಅಪ್ಪಾಣಿ, ಅತ್ತಾಣಿ
ಸ.	ಅಪ್ಪಾಣಿ, ಅತ್ತಾಣಿ	ಅಪ್ಪಾಣೇಸು, ಅತ್ತಾಣೇಸು
ಸಂ.	ಆಯ, ಆಯಾ, ಅಪ್ಪ,	ಅಪ್ಪಾಣೋ, ಅತ್ತಾಣೋ
	ಅಪ್ಪಾ, ಅತ್ತ, ಅತ್ತಾ	

(೩) ಅರಹಂತ (ಅರ್ಹತ್ ಪು.) ಪೂಜ್ಯ, ತೀರ್ಥಂಕರ. *

ಪು.	ಅರಹಂ, ಅರಹಂತೆ, ಅರಹಂತೋ, ಅರಹಾ	ಅರಹಂತಾ
ದ್ವಿ.	ಅರಹಂತಿ	ಅರಹಂತೆ
ತೃ.	ಅರಹಂತೇಣ, ಅರಹಂತೇಣಿ, ಅರಹಯಾ	ಅರಹಂತೇಹಿ, ಅರಹಂತೇಹಿ
ಪಂ.	ಅರಹಾಳೋ	ಅರಹಂತೇಹಿಂತೋ
ಷ.	ಅರಹಂತಸ್ಸ; ಅರಹಾಳೋ	ಅರಹಂತಾಣಿ, ಅರಹಂತಾಣಿ
ಸ.	ಅರಹಂತೆ, ಅರಹಂತಿಸಿ	ಅರಹಂತೇಸು, ಅರಹಂತೇಸು
ಸಂ.	ಅರಹಂ	ಅರಹಂತಾ

೧೧ ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯ ಮತ್ತು ಡಾ. ಘಾಟಿಗೆ ಇವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅನಿಯಮಿತ ಶಬ್ದಗಳ ಎಲ್ಲರೂಪಗಳನ್ನು ಒಂದೆಡೆಗೆ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಡಾ. ಘಾಟಿಗೆ ಯವರು ಸಂಚೋದನದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಅಡ್ಡಾ (ಬೀದಿ); ಬೆಂಚು (ಬುಕ್ಕು) ಮತ್ತು ಮುಡ್ಡಾ (ತಲೆ) ಈ ಶಬ್ದಗಳು ಆಯದಂತೆ ನಡೆಯುವವು.

* ಅಂತ ಕೊನೆಗೆ ಬರುವ ಧಾತುಸಾಧಿತ ವಿಶೇಷಣಗಳೂ (ಗಾಞ್ತ, ಪಾಞ್ತ, ಹೋಂತ, ಕರಿಜ್ಜಂತ ಮುಂ.) 'ಉಳ್ಳ' ಎಂಬರ್ಥದ ವಂತ ಅಥವಾ ಮಂತ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹೊಂದಿದ ಧ್ವನಿವಂತ, ಬುದ್ಧಿಮಂತ ಮೊದಲಾದ ನಾಮಗಳೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುವವು. ಭವಂತ ಶಬ್ದದ ಸಂಚೋದನ ಏಕವಚನವು. ಮಂತೆ ಎಂದೂ ಭಗವಂತ ಶಬ್ದದ ದ್ವಿತೀಯಾ ಏಕವಚನವು ಭಗವಂ, ಭಯವಂ ಎಂದೂ ಆಗುವವು.

(೪) ಕತ್ತಾ (ಕರ್ತಾ) ಮಾಡುವವ.*

ಎ.	ಬ.
ಪ್ರ. ಕತ್ತಾ	ಕತ್ತಾರೋ, ಕತ್ತಾ
ದ್ವಿ. ಕತ್ತಾರಂ	ಕತ್ತಾರೋ, ಕತ್ತಾ
ತ್ವ. ಕತ್ತಾರೆಣ	ಕತ್ತಾರೆಹಿಂ
ಪಂ. ಕತ್ತಾರಾಒ	ಕತ್ತಾರೆಹಿತೋ
ಷ. ಕತ್ತಾಣೋ, ಕತ್ತಾರಸ್ಸ	ಕತ್ತಾರಾಣಂ
ಸ. ಕತ್ತಾರೆ	ಕತ್ತಾರೆಸುಂ
ಸಂ. ಕತ್ತಾ	ಕತ್ತಾರೋ

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯ ಮನಸ್, ವಚಸ್, ಶಿರಸ್, ತೇಜಸ್, ಚೇತಸ್, ಮುಂತಾದ ವ್ಯಂಜನಾಂತ ನಾಮಗಳು ಅಂತ್ಯ ಸ್ ಕಾರವು ಲೋಪವಾಗಿ ಆ ಕಾರಾಂತ ಗಳಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಅದರ ತೃತೀಯಾ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮೃಗಾ, ವಯಸಾ, ಶಿರಸಾ, ತೇಜಸಾ, ಚೇತಸಾ ಎಂದು ಆಗುವವು. ಕಾಞ ಶಬ್ದವು ಅಕಾರಾಂತವೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಕಾಞೇನ ಎಂದು ತೃತೀಯಾ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಆಗದೆ ಕಾಞಸಾ ಎಂದೇ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಕ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು :—

(೧) ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಪಿಯಾ (ಪಿತೃ) ತಂದೆ

ಪ್ರ.	ಪಿಯಾ	ಪಿಯರೋ
ದ್ವಿ.	ಪಿಯರಂ	ಪಿಯರೋ, ಪಿಯರೇ
ತ್ವ.	ಪಿಠಣಾ	ಪಿಠಿಹಿಂ, ಪಿಠಿಹಿಂ
ಪಂ.	ಪಿಠಣೋ	ಪಿಠಿಹಿಂತೋ, ಪಿಠಿಹಿಂತೋ
ಷ.	ಪಿಠಣೋ, ಪಿಠಸ್ಸ	ಪಿಠಿಣಂ, ಪಿಠಿಣಂ
ಸ.	ಪಿಯರಿ	ಪಿಠಿಸುಂ-ಪಿಠಿಸು
ಸಂ.	ಪಿಯಾ	ಪಿಯರೋ.

* ದಾಯಾ (ದಾತೃ-ಕೊಡುವವ, ದಾನಿ); ನೇಯಾ (ನೇತೃ-ಒಯ್ಯುವವ, ಮುಂದಾಳು) ನಾಯಾ (ಜ್ಞಾತೃ-ತಿಳಿಯುವವ, ಜ್ಞಾನಿ); ಗಾಂತಾ (ಹೋಗುವವ) ಮುಂತಾದ ನಾಮಗಳು ಕತ್ತಾ ಶಬ್ದದಂತೆ ನಡೆಯುವವು.

ಭಾಞಾ (ಭಾತೃ), ಜಾಞಾ (ಜಾತೃ)—ಅಳಿಯ, ಅಮ್ಮಾಪಿಯಾ ಅಥವಾ ಮಾಞಾ-ಪಿಯಾ-ತಾಯಿತಂದೆ ಮೊದಲಾದ ಶಬ್ದಗಳು ಪಿಯಾ ದಂತೆ ನಡೆಯುವವು.

(೨) ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಮಾಯಾ (ಮಾತೃ)-ತಾಯಿ *

೧.	೨.	೩.
ಪ್ರ.	ಮಾಯಾ	ಮಾಯರೋ
ದ್ವಿ.	ಮಾಯಾರಂ	ಮಾಯರೋ
ತೃ.	ಮಾಯಾಽ, ಮಾತೃಽ	ಮಾಝೆಹಿಂ-ಮಾತೃಹಿಂ
ಪಂ.	ಮಾತೃಽ	ಮಾಝೆಹಿಂತೋ-ಮಾತೃಹಿಂತೋ
ಷ.	ಮಾಯಾಽ, ಮಾತೃಽ	ಮಾಝೆಂ-ಮಾತೃಂ
ಸ.	ಮಾಯಾಽ, ಮಾತೃಽ	ಮಾಝೆಸು-ಮಾತೃಸುಂ
ಸಂ.	ಮಾಯಾ	ಮಾಯರೋ.

ಶಬ್ದ ಸಂಗ್ರಹ

ಅಕ್ಕಮ (ಧಾ.) ಆಕ್ರಮಿಸು	ಅಮ್ಮಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ತಾಯಿ
ಅಣುಜಾ (ಧಾ.) ಹಿಂಬಾಲಿಸು	ಅಮ್ಮಾಪಿಯಾ (ಪು.) ತಾಯಿತಂದೆ
ಅಣುಮನ್ (ಧಾ.) ಮನ್ನಿಸು, ಒಪ್ಪು	ಅರಹಂತ (ಪು.) ಅರ್ಹಂತ, ಶ್ರೇಷ್ಠ
ಅಣುಸಂಕ್ರಮ (ಧಾ.) ಹಿಂಬಾಲಿಸು,	ಮನುಷ್ಯ
ಬೆನ್ನುಹತ್ತು	ಅಸಾಹು (ವಿ.) ಅಸಾಧು, ಕೆಟ್ಟ
ಅತ್ತಯ (ಪು.) ಮಗ, ಆತ್ಮಜ	ಆಝ (ವಿ.) ಆದಿ, ಮೂಲ
ಅಂತಿಯ (ಅ.) ಹತ್ತಿರ, ಸಮೀಪ	ಆಣಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಆಜ್ಞೆ
ಅಧಮ್ಮ (ಪು.) ಅಧರ್ಮ	ಆಯರಣ (ನ.) ಆಚರಣ
ಅನ್ (ವಿ.) ಅನ್ಯ, ಎರಡನೆಯ	ಆಸದಯ (ಪು.) ಚೌಕಿ, ಮಂಚ
ಅಪ್ಪ (ವಿ.) ಅಲ್ಪ	ಇಹಂ (ಪು.) ನ್ಯಾಯಾರಿ
ಅಪ್ಪ (ಪು.) ಆತ್ಮ	ಇಸುಯಾರ (ಪು.) ಒಬ್ಬರಾಜನ ಹೆಸರು
ಅಪ್ಪವಾಯ (ಪು.) ಆತ್ಮಸ್ನಾತ, ಆತ್ಮ	ಇಹಲೋಕ (ಪು.) ಈ ಲೋಕ
	ಉವರಿ (ಅ.) ಮೇಲೆ

* ಧ್ಯಾನ (ಸಂ ದೃಷ್ಟಿ) ಶಬ್ದವು ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಋ ಕಾರಾಂತವಾಗಿದ್ದರೂ ಮಾಯಾ ಶಬ್ದದಂತೆ ನಡೆಯದೆ ಆ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ದೇವಿಯ ಶಬ್ದದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ದ್ವಿತೀಯಾ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ಎಂದೂ ತೃತೀಯಾ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಾಝೆ ಎಂದೂ ಆಗುತ್ತವೆ.

ಉತ್ಥ (ಅ.) ಇಲ್ಲಿ
 ಉರಿಸ (ವಿ.) ಈ ಪ್ರಕಾರದ
 ಉ (ಅ.) ಅಂತೆ, ಮತ್ತು
 ಕಡ (ನ.) ಕಷ್ಟ
 ಕತ್ತಾರ (ವಿ.) ಕರ್ತೃ, ಮಾಡುವವ
 ಕಮ್ಮ (ನ.) ಕರ್ಮ
 ಕಾಮ (ಪು.) ಕಾಮ, ಇಚ್ಛೆ
 ಕಾಯ (ಪು.) ಶರೀರ
 ಕಾರುಣ (ನ.) ಕಾರುಣ್ಯ, ದಯೆ
 ಕ್ಷೀರ (ನ.) ಹಾಲು, ಸ್ವೀರ
 ಗಯ (ಪು.) ಅನೆ, ಗಜ
 ಗವೇಸ (ಧಾ.) ಹುಡುಕು
 ಗುರು (ಪು.) ಗುರು
 ಗೋ (ಪ್ರೀ.) ಆಕಳು
 ಚಿರಜೀವ (ವಿ.) ಚಿರಂಜೀವ,
 ನಾಶವಿಲ್ಲದ
 ಜಗ (ನ.) ಜಗತ್ತು
 ಜಲಣ (ಪು.) ಅಗ್ನಿ
 ಜಾಮಾತಾ (ಪು.) ಅಳಿಯ
 ತಂತ (ನ.) ತಂತ್ರ
 ತಾರ (ಧಾ.) ದಾಟಿಸು
 ದಂತಿ (ಪು.) ಅನೆ
 ದಾಯಾರ (ವಿ.) ದಾನಿ, ಕೊಡುವವ
 ದಿವ್ಯ (ನ.) ದಿವ್ಯ
 ದೇಶಲಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ದೇವಾಲಯ
 ನಂದಣ (ಪು.) ಮಗ
 ನಿಗಾಂಥ (ಪು.) ನಿರ್ಗುಂಥ
 ನಿಂದ (ಧಾ.) ನಂದಿಸು

ನಿಮಿತ್ತ (ನ.) ನಿಮಿತ್ತ, ಕಾರಣ
 ನಿವಾರ (ಧಾ.) ನಿವಾರಿಸು
 ನಿವ್ವಿಣ್ಣ (ವಿ.) ಬಳಲಿದ
 ಪಡಿನಿಕ್ವಮ (ಧಾ.) ದೀಕ್ಷೆಹೊಂದು
 ಪರಿಣಾಮ (ಪು.) ಪರಿಣಾಮ
 ಪಸಾಯ (ಧಾ.) ಅನುಗ್ರಹಮಾಡು
 ಪುರಿಸ (ಪು.) ಪುರುಷ, ಮನುಷ್ಯ
 ಪುರಿಸಾಯಾರ (ಪು.) ಪುರುಷಧರ್ಮ,
 ಪುರುಷಾರ್ಥ

(ಪ್ರೀ.) ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿ

(ಪ್ರೀ.) ಬುದ್ಧಿ

ಭಗವತ್ } (ಪ್ರೀ.) ಭಗವತಿ
 ಭಯವತ್ }

ಭಗವಂತ (ಪು.) ಭಗವಂತ

ಮಗಾ (ಪು.) ಮಾರ್ಗ, ಬೀದಿ

ಮಗ (ನ.) ಮನಸ್ಸು

ಮಂತ (ನ.) ಮಂತ್ರ

ಮಂತಿ (ಪು.) ಮಂತ್ರಿ

ಮಹಿಕ್ಷಿಯ (ವಿ.) ಮಹಾವೈಭವಶಾಲಿ
 ಯಾದ, ಐಶ್ವರ್ಯವುಳ್ಳ

ಮಾಣುಸಿ (ಪ್ರೀ.) ಮನುಷ್ಯಸಂಬಂಧಿ
 ಯಾದ

ಮಾವ (ಧಾ.) ಅಳೆ, ಹೊಂದು

ರಿತ (ಪು.) ವೈರಿ

ವಕ್ತ (ನ.) ವಾಕ್ಯ

ವಾಸುದೇವ (ಪು.) ಒಂದುಹೆಸರು

ವಿಸ (ನ.) ವಿಷ

ವಿಸಾಣ (ನ.) ಕೋಡು

ವಿಹಲ (ವಿ.) ನಿಫಲ	ಸಿರ (ನ.) ತಿರ, ತಲೆ
ಸಂಘ (ಪು.) ಸಮೂಹ	ಸುಗಡ್ಡ (ಪ್ರೀ.) ಸುಗತಿ, ಸದ್ಗತಿ
ಸಜ್ಜಾಯ (ಪು.) ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ	ಸುಧ್ಧ (ವಿ.) ಶುದ್ಧ
ಸಸಿ (ಪು.) ಚಂದ್ರ	ಸುಬಾಹುಕುಮಾರ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
ಸಾಮಿಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಸ್ವಾಮಿನಿ, ಒಡೆತಿ	ಹು (ಅ.) ನಿಜವಾಗಿ

ಅಭ್ಯಾಸ

(೧) ಕೆಳಗಿನ ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ :—

ಭಗವಯಾ, ಕಾಹ್, ಧೈರ, ಭನ್ತೆ, ಹೊಹಿನ್ತಿ, ರಾಡ್ಡಣಾ, ಸಿಜ್ಜಿಹಿಡ್ಡ, ಪಾಸಿಸ್ಸಂ
ಕತ್ತಾರ, ಭಯವೊ, ದಿಷ್ಟ, ಭತ್ತುಣೊ, ಮೊಳ್ಳಡ್ಡ, ಅಣುಪರಿಯಡ್ಡಿಸ್ಸಡ್ಡ, ಆಯವೊ ಪಾವಿ-
ಹಿಸಿ, ಕತ್ತುಣೊ, ಮಣಸಾ, ಬಲವನ್ತಿ, ಕಮ್ಮುಣಾ.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ —

ದ್ವೀತಿಯಾ ಏಕವಚನ—	ಭಾಡ, ಮುಡ್ಡಾ, ಬುದ್ಧಿಮನ್ತ
ಷಷ್ಠೀ ಏಕವಚನ—	ಧೈಯಾ, ಭವನ್ತ, ಅಪ್ಪ
ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ ಏಕವಚನ—	ಹೊ, ಚಿನ್ತ, ಠಾ, ಸುಣ, ದೆ
ಅಜ್ಞಾರ್ಥ ತೃತೀಯ ಪುರುಷ ಬಹುವಚನ—	ಗಾ, ನೆ, ಮಿನ್ದ, ವನ್ದ, ಮಣ

ಭಾಷಾಂತರ

(೧) ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರಿ :—

(೧) ಕತ್ತಾರಂ ಏವ ಅಣುಜಾಡ್ಡ ಕಮ್ಮಂ । (೨) ಭಗವಯೊ ಪಸಾಣು ಅಪ್ಪಾಣಂ
ತಾರಡ್ಡಿಸ್ಸಾಮಿ । (೩) ಗೊಯಮೊ ಸಮಣಂ ಭಗವಂ ಮಹಾವೀರಂ ವನ್ದಡ್ಡ ನಮಸ್ಸಡ್ಡ ಯ । (೪)
ಸುಬಾಹು ಕುಮಾರೇ ಸಮಣಸ್ಸ ಭಗವಯೊ ಮಹಾವೀರಸ್ಸ ಅಂತಿಫ್ ಧಮ್ಮಂ ಸುಣಿತಥಾ ಏವಂ
ವಯಾಸೀ—‘ ಸಡ್ಡಹಾಮಿ ಣಂ ಭನ್ತೆ ನಿಗಾನ್ಥ ಪಾವಯಣಂ ’ (೫) ಸೇಣಿಯಸ್ಸ ರಾಡ್ಡಣೊ
ಪುತ್ತು ಧಾರಿಣಿಫ್ ಅತ್ತಯೊ ಕುಮಾರೊ ಮೊಹೊ ನಾಮ್ ಆಸಿ । (೬) ಅಪ್ಪಾ ಏವ ಅಪ್ಪಣೊ
ಮಿತ್ತೊ, ಅಪ್ಪಾ ಏವ ಅಪ್ಪಾಣೊ ರಿಡ್ಡ । (೭) ಜಡ್ಡ ತಾವ ಲೊಗೊ ಮಂ ನ ಜಾಣಿಸ್ಸಡ್ಡ ತಾ
ಪುಣೊ ವಿ ಪುವ್ವಡಿಡ್ಡೆಫ್ ಚೊರಿಸ್ಸಾಮಿ । (೮) ಅಮ್ಮೊ, ನಿವ್ವಿಣ್ಣಕಾಮೊ ಹಂ ಪಡಿನ್ಕಿವ್ವ-
ಮಾಮಿ । (೯) ಅರಹನ್ತೆ ವನ್ದಿಮೊ ಸಿರಸಾ । (೧೦) ಸಮಣಾ ಮಣಸಾ ವಯಸಾ
ಕಾಯಸಾ ಅಧಮ್ಮಂ ನ ಕುಣನ್ತಿ । (೧೧) ಜೆ ವಾ ದಾಯಾರಂ ನಿಡ್ಡ ಅಪ್ಪಲಾಢೆ, ಸೆ ಮಿಕ್ಕ
ಅಕ್ಕಜ ಕುಣಡ್ಡ । (೧೨) ರಾಯಾ ಮಣಡ್ಡ ‘ ಕಹಂ ಅಹಂ ಆಸನ್ದಸ್ಸ ಚಡತ್ಥೊ ಪಾಪೊ ?
(೧೩) ‘ ಸಾಮಿಣಿ, ಕಹಂ ಏಗಹತ್ಥಪಮಾಣಯಾಫ್ ದೆಡಲಿಯಾಫ್ ಚಡಹತ್ಥೊ ದೆವೊ ಮಾಡ ’

ತ್ತಿ । (೧೪) ಭಯವ್ಹಿಂ ಆ ದೇವತಾಂ, ಏಹ, ಮಮೋವರಿ ಪಸಾಏಹ ಕಾಣ್ಣಯಾಏ
ವಸುದೇವ-ನಂದಣಂ । (೧೫) ಭಜಾ ಯ ಪುತಾ ವಿ ಯ ನಾಯಾಂ ಯ ದಾಯಾರಮಣಂ ಅಣುಸಂಕ್ರಮಂತಿ ।
(೧೬) ಬುದ್ಧೀಏ ಪುರಿಸಯಾರೇಣ ಮಂತಂತೇಹಿ ದೇವಸಂಧೇಹಿ । ನ ಯ ಕೇಣಿ ಇಹ ಭುವಣೇ
ನಿವಾರಿ ದಿವ್ಯ ಪರಿಣಾಮೋ ॥ (೧೭) ನ ಏರಿಸೀ ಮಾಣುಸೀ ಹೊ ಇಹ ಮಾಣುಸೀ ವಿ ಜಹ
ಹೊಜ್ಜ ಏರಿಸೀ ತಾ ಕುಣಂತಿ ಜಂ ಕಡ್ಡಂ । ಕೇ ವಿ ಹು ಸಮಾನಿಮಿತ್ತಂ ತೇಸಿಂ ಸವ್ವಂ ಪಿ ತಂ ವಿಹಲಂ ।
(೧೮) ಸಮಣೋ ಅಪ್ಪಣಾ ನ ಹಿಂಸಿಃ । ಹಿಂಸಿಂ ನಾಣುಮಙ್ಗಲಂ ಯ । (೧೯) ಮಣಸಾ
ಕಾಯವಕ್ಕೇಣಂ ಸುಢ್ಢಂ ಧಮ್ಮಂ ಸಮಾಯೇ । (೨೦) ಹೊಜ್ಜಾ ಜಲೇ ವಿ ಜಲಣೋ, ಹೊಜ್ಜಾ
ಖೀರಂ ಪಿ ಗೋವಿಸಾಣಾಂ । ಅಮಯರಸೋ ವಿ ವಿಸಾಂ, ನ ಯ ಹಿಂಸಾಂ ಹವ್ವ ಧಮ್ಮೋ ॥
(೨೧) ಭಯವಂ ಏತಥ ಮೇ ಖಮೇ ।

(೨) ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ :-

(೧) ರಾಜನು ಭಗವಾನ್ ಮಹಾವೀರರ ಪ್ರವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿದನು
ಮತ್ತು ದೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. (೨) ಪಾಪಾಚರಣೆಯಿಂದ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸದ್ಗ
ತಿಯು ಸಿಗುವದಿಲ್ಲ. (೩) ರಾಜಪುತ್ರನು ತಾಯಿಗೆ ಅಂದನು - “ ಆ ಸುಂದರ
ಕನ್ನಿಕೆಯೊಡನೆ ನನ್ನ ಮದುವೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳುವೆನು” (೪) ಕರ್ಮಫಲವು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಎರಡನೆಯ
ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವದು. (೫) ನಾವು ಯಾವ ಎರಡನೆಯ ದಾನಿಯನ್ನು
ಹುಡುಕಬೇಕು? (೬) ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಆದಿಪುರುಷನಾಗಿದ್ದಾನೆ.
(೭) ರಾಜನು ಅಳಯನಿಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕುದುರೆ, ಒಂದು ಸಾವಿರ ಆನೆ,
ಮತ್ತು ನೂರು ರಥಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. (೮) ಬಾಲಕರು ತಾಯಿತಂದೆಗಳ
ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. (೯) ರಾಜನ ಮಂತ್ರಿಯು ಗುಣವಂತನಿದ್ದಾನೆ.
(೧೦) ಅರ್ಹಾಂತರಿಗೆ ನನ್ನ ನಮಸ್ಕಾರವು. (೧೧) ಇಷುಕಾರನು ತಾಯಿತಂದೆ
ಗಳಿಗೆ ಅಂದನು - “ ನಾನು ದೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ; ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ
ಕೊಡಿರಿ” (೧೨) ಮಂತ್ರಿಯ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಗವಳಿಗನಿಗೆ ಹಾಲು ಮತ್ತು
ಮೊಸರು ಬೇಡಿದರು. (೧೩) ಬಾಲಕರು ತಾಯಿತಂದೆಗಳ ಮತ್ತು ಗುರುಗಳ
ನಿಂದೆ ಮಾಡಬಾರದು. (೧೪) ಆತ್ಮವು ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿರುವದು. (೧೫)
ಕರ್ಮವು ಕರ್ತೃವನ್ನು ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ. (೧೬) ರಾಜನ ಕುದುರೆಗಳು ಅವಂತಿ
ಕಾನಗರದ ಬೀದಿಯಿಂದ ಹೋದವು. (೧೭) ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರು ನಗರ

ದಲ್ಲಿಯ ಶ್ರೀಮಂತ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳವು ಮಾಡಿದರು. (೧೮) ರಾತ್ರಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಬೆಳದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ನಡೆದೆವು. (೧೯) ಸಾಧುವು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಕೂಡ ಯಾರಿಗೂ ಅಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬಾರದು. (೨೦) ದೇಹ, ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸುಗಳಿಂದ ನಾವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆವು.

ಪಾಠ ೧೨

ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ, ಕರ್ಮಣಿ ಮತ್ತು ನಾಮಧಾತುಗಳು

ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ ಅಥವಾ ಪ್ರಯೋಜಕ ಧಾತುಗಳು :—

ಯಾವದೊಂದು ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತಾನು ಸ್ವತಃ ಮಾಡದೆ ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಮಾಡಿಸಲಾಯಿತು ಎಂದರೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಪ್ರೇರಿಸಲಾಯಿತು ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ ಅಥವಾ ಪ್ರಯೋಜಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಉದಾ :— “ನಾನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತೆನು” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃವಾದ ‘ನಾನು’ ಸ್ವತಃ ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು ಎಂದು ಅರ್ಥವಾದರೆ “ನಾನು ಅವನನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸಿದೆನು” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃವು “ನಾನು” ಆದರೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತವನು ಬೇರೊಬ್ಬನು; ಅವನು ಕೂಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದವನು ನಾನು; ಇಂತಹ ವಾಕ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಧಾತುವಿನ ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ ರೂಪವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮೂಲಧಾತುವಿಗೆ “ಇಸು” ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ ರೂಪಗಳಾಗುವವು. ಉದಾ :— ಮಾಡು + ಇಸು = ಮಾಡಿಸು, ಮಲಗು + ಇಸು = ಮಲಗಿಸು, ಮುಂ. ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮೂಲಧಾತುವಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹತ್ತಿ ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ ಅಥವಾ ಪ್ರಯೋಜಕ ಧಾತು ರೂಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು

(೧) ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುವಿಗೆ ಳ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹತ್ತುವದು. ಉದಾ —
ಗಾ + ಳ = ಗಾಳಿ; ಇದೇಪ್ರಕಾರ ಠಾಳಿ, ಥಾಳಿ, ಷಾಳಿ ಮುಂ.

(೨) ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಆವೇ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವರು. ಉದಾ -
ಪಾಸ + ಆವೇ = ಪಾಸಾವೇ, ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಹಸಾವೇ, ಕರಾವೇ, ರಮಾವೇ, ಮುಂ.

(೩) ಏ, ಓ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಆವೇ ಪ್ರತ್ಯಯ ಬರುತ್ತದೆ.
ಮತ್ತು ಅಗ ಆ ಕಾರಕ್ಕೆ ಯ ಕಾರಾದೇಶವಾಗಿ ಅದು ಯಾವೇ ಎಂದಾಗುವದು.
ಉದಾ - ನೇ + ಯಾವೇ = ನೇಯಾವೇ; ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಹೋಯಾವೇ ಮುಂ.

(೪) ಹಲವು ಕಡೆಗೆ ಮೂಲಧಾತುವಿಗೆ ಏ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಮತ್ತು
ಉಪಾಂತ್ಯ ಸ್ವರವು ಹ್ರಸ್ವವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ದೀರ್ಘಮಾಡಿ ಪ್ರಯೋಜಕ
ಧಾತುವಿನಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಉದಾ - ಪಡ + ಏ = ಪಡೇ > ಪಾಡೇ;
ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಕರ > ಕಾರೆ; ಮರ > ಮಾರೆ; ಪಡಲಮ > ಪಾಡಲಮೇ ಮುಂ.

ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳೂ ಏ ಕಾರಾಂತವಾಗಿರುವದರಿಂದ
ಎಲ್ಲ ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ ಧಾತುಗಳು ೨ ನೆಯ ಗುಂಪಿನ ಧಾತುಗಳಂತೆ ನಡೆ
ಯುವವು. ಮತ್ತು ಅವು ಎಲ್ಲ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯುವವು.
ಅವುಗಳ ರೂಪಗಳು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಆಗುತ್ತವೆ.

ವರ್ತಮಾನಕಾಲ

ಪಾಸಾವೇ

ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ.

ಪಾಸಾವೇಮಿ

ಪಾಸಾವೇಮೋ

ಮಧ್ಯಮ ಪುರುಷ.

ಪಾಸಾವೇಸಿ

ಪಾಸಾವೇಹ

ತೃತೀಯ ಪುರುಷ.

ಪಾಸಾವೇಃ

ಪಾಸಾವೇಂತಿ

ಭೂತಕಾಲ *

ಎಲ್ಲ ಪುರುಷಗಳಲ್ಲಿ.

ಪಾಸಾವೇತ್, ಪಾಸಾವೇತ್ಯಾ

ಪಾಸಾವೇತು

* ಸಂಕೇತಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿಲ್ಲ.

ಭೂತಕಾಲದ ಇತ್ಯ, ಇತ್ಯಾ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳ ಹಿಂದಿನ ಇ ಕಾರವು ಲೋಪ
ವಾಗುವದು. ಲೋಪ ಮಾಡದೆಯೂ ಈ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಬಹುದು.
ಉದಾ. ವೈದ್ಯರು ಇ ಕಾರದ ಲೋಪವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಃ ಇದು ಒತ್ತಕ್ಷರವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅಂತ್ಯ ಏ ಕಾರವು ಇ ಕಾರವಾಗಿರು
ವದು. ಇಹಿ ಇ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವಾಗ ಅದರ ಹಿಂದಿನ ಇ ಕಾರವು ಲೋಪವಾಗು
ವದು. ನಿಧ್ಯರ್ಥ ತೃತೀಯ ಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಪಾಸಾವೇ + ಏ ಕೂಡಿ ಪಾಸಾವೇ
ಎಂದೇ ಆಗುವದು.

ತತ್ಕಾಲ ೧ ನೆಯ ರೀತಿ.

ಉ. ಪು.	ಪಾಸಾವಿस्ಸಾಮಿ	ಪಾಸಾವಿस्ಸಂ	ಪಾಸಾವಿस्ಸಾಮೋ
ಮ. ಪು.	ಪಾಸಾವಿस्ಸಸಿ		ಪಾಸಾವಿस्ಸಹ
ತೃ. ಪು.	ಪಾಸಾವಿस्ಸಙ್		ಪಾಸಾವಿस्ಸಂತಿ

ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ ೨ ನೆಯ ರೀತಿ.

ಉ. ಪು.	ಪಾಸಾವೇಹಾಮಿ, ಪಾಸಾವೇಹಿಮಿ	ಪಾಸಾವೇಹಾಮೋ, ಪಾಸಾವೇಹಿಮೋ
ಮ. ಪು.	ಪಾಸಾವೇಹಿಸಿ	ಪಾಸಾವೇಹಿಹ
ತೃ. ಪು.	ಪಾಸಾವೇವಿಙ್	ಪಾಸಾವೇಹಿಂತಿ

ಅಜ್ಞಾರ್ಥ.

ಉ. ಪು.	ಪಾಸಾವೇಸು	ಪಾಸಾವೇಮೋ
ಮ. ಪು.	ಪಾಸಾವೇ, ಪಾಸಾವೇಸು, ಪಾಸಾವೇಹಿ	ಪಾಸಾವೇಹ
ತೃ. ಪು.	ಪಾಸಾವೇಙ್	ಪಾಸಾವೇಂತು

ವಿಧ್ಯರ್ಥ

ಉ. ಪು.	ಪಾಸಾವೇಜ್ಞಾ, ಪಾಸಾವೇಜ್ಞಾಮಿ	ಪಾಸಾವೇಜ್ಞಾಮ
ಮ. ಪು.	ಪಾಸಾವೇಜ್ಞಾ, ಪಾಸಾವೇಜ್ಞಾಸಿ	ಪಾಸಾವೇಜ್ಞಾಹ
ತೃ. ಪು.	ಪಾಸಾವೇಜ್ಞಾ, ಪಾಸಾವೇ	ಪಾಸಾವೇಜ್ಞಾ

ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪಗಳು —

ಕರ್ಮಣಿ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ರೂಪಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಾಗ ಮೊದಲು ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಇಜ್ಜ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಹತ್ತುವದು. ಉದಾ — ಹಸ + ಇಜ್ಜ = ಹಸಿಜ್ಜ; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಗಚ್ಛಿಜ್ಜ, ಗಾಙ್ಗಿಜ್ಜ, ನೇಙ್ಗಿಜ್ಜ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇದಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಬರುವವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಅನಿಯಮಿತ ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪಗಳು *

ಕರ > ಕೀರ (ಮಾಡು)	ನೆ > ನಿಜ್ಜ (ಒಯ್ಯು)
ಖಾ > ಖಿಜ್ಜ (ತಿನ್ನು)	ಪಾ > ಪಿಜ್ಜ (ಕುಡು)

* ಇಜ್ಜ ಪ್ರತ್ಯಯಾಂತ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ಅನಿಯಮಿತ ರೂಪಗಳು ಆ ಕಾರಾಂತ ವಿರುವದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳ ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪಗಳು ಆ ಕಾರಾಂತ ವಾಗುವವು.

ಖಿವ > ಖಿವ (ಒಗೆ)	ಬನ್ವ > ಬಜ್ಜ (ಕಟ್ಟು)
ಛಿವ > ಛಿವ (ಮುಟ್ಟು)	ಖಿದ > ಖಿಜ (ಒಡೆ)
ಜಾಣ > ನಜ (ತಿಳಿ)	ಖುಜ > ಖುಜ (ಉಪಭೋಗಿಸು)
ಡಹ > ಡಜ (ಸುಡು)	ಮಹ > ಮಜ (ಮೂರ್ಚ್ಛೆಯೊಂದು)
ತರ > ತೀರ (ಸಮರ್ಥವಾಗು)	ಮುಚ > ಮುಚ (ಬಿಡು)
ದೇ > ದಿಜ (ಕೊಡು)	ಲಹ > ಲಾಹ (ಸಿಗು)
ಠಂ > ಠಾಹ (ಅಡ್ಡಿಮಾಡು)	ವಿಠವ > ವಿಠವ (ಗಳಿಸು, ಹೊಂದು)
ವಚ > ವುಚ (ಅನ್ನು)	ಹಣ > ಹಮ (ಕೊಲ್ಲು)

ಮೇಲೆ ಕೆಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಧಾತುಗಳ ಮೂಲಾರ್ಥವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಸಾಧಿತ ಧಾತುಗಳು ಅಥವಾ ನಾಮಧಾತುಗಳ :-

ಮೂಲ ಧಾತುಗಳಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ನಾಮಪದಗಳಿಂದಲೂ ಧಾತುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯು ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವದು. ಪ್ರೀತಿಸು, ಸೋಗಯಿಸು, ಮೊದಲಾದ ರೂಪಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಇಂತಹವುಗಳಿಗೆ ಸಾಧಿತ ಅಥವಾ ನಾಮಧಾತುಗಳೆನ್ನುವರು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಾಕೃತಗಳಲ್ಲಿ ನಾಮ ಧಾತುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವದು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ದಲ್ಲಿಯೂ How is the staff of your department? ಎಂದು ಕೇಳುವದರ ಬದಲು How is your department staffed? ಎಂದು ಕೇಳುವದುಂಟು. ಅದೇಪ್ರಕಾರ Energy ಎಂಬ

ಮತ್ತು ೧ ನೆಯ ಗುಂಪಿನಂತೆ ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಸಂಕೇತಾರ್ಥರೂಪಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರವಿಲ್ಲ. ಈ ರೂಪಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವದು ಸುಲಭವಿರುವದರಿಂದ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ ಭವಿಷ್ಯತ್‌ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸುವಾಗ ಮೊದಲು ಕರ್ಮಣಿಯ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿ, ಅಮೇಲೆ ಭವಿಷ್ಯತ್‌ಕಾಲದ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಲಾಗುವದು ಉದಾ - ಪಾಸ + ಇಜ + ಇಸ್ = ಪಾಸಿಜಿಸ್, ಪಾಸ + ಇಜ + ಆಜಾ = ಪಾಸಿಜೀಜಾ ಮುಂತಾದವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲವಾಗುವದರಿಂದ ಮೊದಲು ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಅಮೇಲೆ ಮೂಲ ಕ್ರಿಯಾಪದದಂತೆ ನಡೆಸಬೇಕು.

ಅನಿಯಮಿತ ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪದ ಪಟ್ಟಿಯು ಡಾ|| ಘಾಟಿಗೆ ಇವರ Introduction to Ardhamagadhi, ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದ ೨ ನೆಯ ಅನುಕ್ರಮ ೧೩೪ ನೆಯ ಪುಟದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

ನಾಮದಿಂದ To energise. ಎಂದೂ Atom ದಿಂದ To atomise ಎಂದೂ ರೂಪಗಳಾಗುವದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಾಮಧಾತುಗಳು ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿರುವವು.

ನಾಮಧಾತುಗಳ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು — *

(೧) ಅಂತ್ಯ ಸ್ವರವನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಮಾಡಿ 'ಯ' ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಹಚ್ಚುವದು. ಉದಾ — **ಸಿಂಹ + ಯ = ಸಿಂಹಾಯ** ಸಿಂಹದಂತೆ ಆಚರಿಸು. **ಅಮರ + ಯ = ಅಮರಾಯ** ದೇವತೆಗಳಂತೆ ಆಚರಿಸು.

(೨) ನಾಮಪದಕ್ಕೆ **ಀ** ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚಿ ಅದೇ ಅರ್ಥದ ಧಾತುರೂಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು. ಉದಾ — **ಆಹಾರ + ಀ = ಆಹಾರೆ** ಊಟಮಾಡು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ **ನಿಮಂತೆ, ಣಾಣೆ, ತಚ್ಚಾರೆ, ಫಾಸೆ** ಮೊದಲಾದವುಗಳು.

(೩) ನಾಮಪದಕ್ಕೆ **ಆವೆ** ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ ಧಾತುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು. ಉದಾ — **ಸಹ + ಆವೆ = ಸಹಾವೆ** ಕರೆ. **ಮುಕ್ತಾವೆ, ತಕ್ಕಾವೆ, ಧೀರಾವೆ** ಮುಂ.

(೪) ಯಾವ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನೂ ಹಚ್ಚದೆ ಅನೇಕಸಲ ನಾಮವನ್ನು ಕ್ರಿಯಾಪದದಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಓದು, ಹಾಡು ಮುಂತಾದವುಗಳು ನಾಮ ಮತ್ತು ಧಾತು ಎರಡೂ ಆಗಿರುವವು. ಉದಾ— **ಅರ್ಪಣ (ಅರ್ಪಣ)** ಅರ್ಪಿಸು. **ಪಚ್ಚರ್ಪಣ** ತಿರುಗಿ ಕೊಡು ಮುಂ.

* ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕದಲ್ಲಿಯೂ **ಀ, ಆವೆ** ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಬರುವದರಿಂದ ಆ ರೂಪಗಳಿಗೂ ನಾಮರೂಪಗಳಿಗೂ ಹೋಲಿಕೆಯುಂಟಾಗಿ ಗೊಂದಲವಾಗಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ರೂಪಗಳ ಅರ್ಥ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ನಾಮಧಾತುಗಳೂ ಎಲ್ಲ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ **ಀ** ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳಂತೆ ನಡೆಯುವವು. ಕರ್ಮಣಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕಗಳೂ ಈ ಧಾತುಗಳಿಂದ ಆಗುವವು. **ಸಹಾವೆ** ಇದರ ಎಲ್ಲ ಮುಖ್ಯ ರೂಪಗಳನ್ನು ತೃತೀಯಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದೆ. ಉದಾ— **ಸಹಾವೇಹ (ವ).** **ಸಹಾವಿತಾ (ಭೂ).** **ಸಹಾವಿಸಹ (ಭ).** **ಸಹಾವೇತ (ಅ).** **ಸಹಾವೇಜಾ (ವಿಭ್ಯರ್ಥ).** **ಸಹಾವಿಜಾಹ (ಕರ್ಮಣಿ ವರ್ತಮಾನ.)** **ಸಹಾವೇಯಾಹ (ಪ್ರೇ. ವರ್ತಮಾನ.)** ಕೊನೆಯದು ಕೃತಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವದು. ಉಳಿದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶಬ್ದ ಸಂಗ್ರಹ

ಅಖಿ (ಅ.) ಆದ್ದರಿಂದ	ಜಹಾ (ಅ.) ಹೇಗೆ, ಯಾವಪ್ರಕಾರ
ಅಡ್ಡಾವಳಿ (ಪು.) ಅಷ್ಟಾಪದ, ಪರ್ವತದ	ಜುರಾಯ (ಪು.) ಯುವರಾಜ
ಅಣಾಹ (ವಿ.) ಅನಾಥ	ಹೆಸರು ಜೋಹಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಬೆಳದಿಂಗಳು,
ಅಪ್ಪಮತ್ತ (ವಿ.) ಅಪ್ರಮತ್ತ, ಜಾಗರೂಕ	ಜೋತಸ್ವಿ
ಅಮ್ಮಧಾಡೆ (ಸ್ತ್ರೀ.) ದಾಯಿ	ತಹಾ, ತಹೇವ (ಅ.) ಹಾಗೆ, ಆಪ್ರಕಾರ
ಅಲಿತ್ತ (ವಿ.) ಅಲಿಸ್ತ	ದುಕ್ಕರ (ವಿ.) ದುಷ್ಟರ, ಮಾಡಲು ಕಠಿಣ
ಅಹಿಣವ (ವಿ.) ಹೊಸ, ಅಭಿನವ	ದುಕ್ಕ (ವಿ.) ದುಷ್ಟ
ಇಚ್ಛಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಇಚ್ಛೆ	ದೇವದತ್ತ (ಸ್ತ್ರೀ.) ದೇವ ಸ್ತ್ರೀಯ ಹೆಸರು
ಇಕ್ಕುರಡಿಯಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ತಿಪ್ಪೆ	ಧರ್ಮಿಯ (ವಿ.) ಧಾರ್ಮಿಕ
ಇಗಾಮ (ಧಾ.) ಮೂಡು, ಹುಟ್ಟು	ಧವಲ (ಧಾ.) ಹೊಳೆ, ಪ್ರಕಾಶ
ಇಜ್ಜ (ಧಾ.) ಒಗೆ, ಚಿಲ್ಲು	ಹೊಂದು
ಇತ್ತರ (ನ.) ಉತ್ತರ	ಧೂಯಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಮಗಳು
ಇಪ್ಪಿಲ (ಪು.) [ಮಹಾ]ಪೂರ, ಓಳು	ನಗರ (ನ.) ನಗರ, ಪಟ್ಟಣ
ಇಲ್ಲಸ (ಧಾ.) ಆನಂದಪಡು	ನಂತರ (ಅ.) ನಂತರ, ಆ ಮೇಲೆ
ಇವಲಿಪ (ಧಾ.) ಹತ್ತು, ಲೇಪಿಸು	ನಹ (ನ.) ಆಕಾಶ
ಇಗಾಂತ (ಪು.) ಏಕಾಂತ	ನಿಪ್ಪಿವಾಸ (ವಿ.) ಇಚ್ಛೆ ಯಿಲ್ಲದ
ಇಕಲ (ಧಾ.) ಇಚ್ಛಿಸು	ಪಚ್ಚುಸ (ಪು.) ಬೆಳಗುಮುಂಜಾನೆ
ಇಪ್ಪರ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು	ಪರ (ವಿ.) ಎರಡನೆಯ, ಅನ್ಯ
ಇಕ್ಕುಸ (ಧಾ.) ಕೆಡಿಸು, ಕಲುಷಿತ	ಪಲಾಯಣ (ನ.) ಪಲಾಯನ, ಓಡಿ
	ಹೋಗುವದು
ಕುಲ (ನ.) ಕುಲ	ಪಸಿಣ (ಪು.) ಪ್ರಜ್ಞೆ
ಕೋವ (ಪು.) ಸಿಟ್ಟು, ಕೋಪ	ಪಾಂಚಾಲ (ಪು.) ಒಂದು ದೇಶದ ಹೆಸರು
ಖಲ (ಪು.) ದುಷ್ಟ, ಮನುಷ್ಯ	ಪಾವಿ (ಪು.) ಪಾಪಿ
ಖಿಜ್ಜ (ಧಾ.) ದುಃಖಿತನಾಗು, ಬಳಲು	ಪುಣಿಮಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಹುಣ್ಣಿವೆ
ಚಾವ (ಪು.) ಬಿಲ್ಲು	ಪೋತ್ಯಗ (ನ.) ಪುಸ್ತಕ
ಜಮ (ಪು.) ಯಮ	ಬಾಲತ್ತಣ (ನ.) ಬಾಲ್ಯ
	ಭೂಯ (ನ.) ಭೂತ, ಪ್ರಾಣಿ
	ಸಮುದಾಯ

ಭೋಜನ, ಭೋಯಣ (ನ.) ಭೋಜನ
ಉಟಿ

ಮಹಾಲಯ (ವಿ.) ದೊಡ್ಡ, ಭವ್ಯ

ಮಾಲಾಗಾರ (ಪು.) ತೋಟಗ

ಮಿತ್ತಿ (ಪ್ರೀ.) ಗೆಳೆತನ

ವಚ್ಚ (ಧಾ.) ಹೋಗು

ವರ್ಣ (ಪು.) ವರ್ಣ, ಬಣ್ಣ

ವಯಣ (ನ.) ವಚನ

ವರ (ಧಾ.) ವರಸು, ಆರಿಸು

ವಾರಿ (ನ.) ನೀರು

ವಿಶಾಲ (ಧಾ.) ದೂಷಿತವಾಗು

ವುಕ್ತಂತ (ಪು.) ವೃತ್ತಾಂತ, ಸುದ್ದಿ

ವೇ (ನ.) ವೈರ

ಸ (ವಿ.) ಸ್ವ, ಸ್ವಂತದ

ಸಕ್ವ (ನ.) ಸಖ್ಯ, ಗೆಳೆತನ

(ವಿ.) ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದ

ಸಂಕುಲ (ವಿ.) ತುಂಬಿದ

ಸದ್ವ (ಧಾ.) ಕರೆ

ಸಪ್ಪ (ಪು.) ಸರ್ಪ

ಸಯಂ (ಅ.) ಸ್ವಯಂ, ಸ್ವತಃ

ಸಯಂವರ (ಪು.) ಸ್ವಯಂವರ

ಸರಿಸ (ವಿ.) ಸದೃಶ, ಸಮಾನ

ಸಾವಯ (ಪು.) ಶ್ವಾಪದ, ಹಿಂಸ್ರಪಶು

ಸಿಹ (ಪು.) ಸಿಂಹ

ಸುಫ, ಸುವೇ (ಅ.) ನಾಳೆ

ಸುಯಣ (ಪು.) ಸುಜನ, ಒಳ್ಳೆಮನುಷ್ಯ

ಸುಖಗಮ (ಪು.) ಸೂರ್ಯೋದಯ

ಹರ (ಧಾ.) ಒಯ್ಯು, ತೆಗೆದುಕೊಂಡು

ಹೋಗು

ಹರಣ (ನ.) ಒಯ್ಯುವದು, ನಾಶ

ಹುಯಾಸಣ (ಪು.) ಅಗ್ನಿ

(೧) ಕೆಳಗಿನ ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ :—

ಕೀರತ, ನಜ್ಜಿಹ, ಷಹಾವೆಹ, ಮಿಜ್ಜೆಜ್ಜಾ, ಸಿಹಾಯಿಹ, ಗೋಹಾವಿಸ್ಸಾಮೋ,
ಆರಭಾವೆಜ್ಜಾ, ಪವೇಸಿಜ್ಜಂತಿ, ಘಾಘೋ, ಪಿಜ್ಜಂತಿ, ಹೋಜ್ಜಸು, ಮಣ್ಣೆ, ಪಾವಿಜ್ಜಪ್ಪ,
ವುಚ್ಚಿಹ, ಅರಿಹಾ, ಸಿರಸಾ, ಭಣ್ಣಾಂತಿ, ಭವಾಘೋ, ವಯಸಾ, ಪುಚ್ಚಿಜ್ಜಂತಿ

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ :—

ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪ ಕೊಡಿರಿ—

ಪೇರಣಾರ್ಥಕ ರೂಪ ಕೊಡಿರಿ—

ನಾನುಧಾತು ಕೊಡಿರಿ—

ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ(ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ) ಉ.ಪು.ವಿ— ಭಗ, ಗಾ, ಹೊ

ವರ್ತಮಾನಕಾಲ(ಕರ್ಮಣಿ) ತೃ.ಪು.ಬಿ.— ಚಿಂತ, ಸದ್ವ.

ದಕ್ಷ, ಬಂಧ, ಲಹ, ಹಣ, ಗಚ್ಛ.

ಗೋಹ, ಛಿಹ, ದಾ, ಕರ, ಮರ

ಸಚ್ಚ, ಆಹಾರ, ಅಪ್ಪ, ತಕ್ಷಲಹ, ವಂತ

ಭಾಷಾಂತರ

(೧) ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ :—

(೧) ಸ್ವಾಮಿ ಮೆ ಸರ್ವೆ ಜೀವಾ, ಸರ್ವೆ ಜೀವಾ ಸಮಂತು ಮೆ, ಮಿತ್ತಿ ಮೆ ಸರ್ವಭೂತಸು, ವೆರಂ ಮಜ್ಜಣ ಕೇಣಿಹ | (೨) ತೇ ಏವಂ ವಯಾಸೀ—‘ಅಹಂ ತವ ಧ್ಯಾನ ಜ್ವರಶ್ಚೋ ಭಾರಿಯತ್ತಾಽ ವರೇಮೋ, ದಿಜ್ಜತ ದೇವದತ್ತಾ ಭಾರಿಯಾ ಜ್ವರಶ್ಚೋ | (೩) ಭೋ ಸಣ್ಣಕುಮಾರ, ಅಜ್ಜಜನ್ಮಮಿ ವಿ ಮಹ ತುಮಂ ಚೇವ ನಾಹೊ ಹೋಜ್ಜಸು | (೪) ಅಹಂ ಹಿಸಂ ನ ಕರೇಮಿ, ನ ಯ ಕಾರಾವೇಮಿ | (೫) ಕಣಯಮಂಜರೀ ಪಡಮಂ ಜಣಯಂ ಭುಂಜಾವೇಹ, ನಂತರಂ ಸಗಿಹಂ ಗಚ್ಚಹ, ಭೋಯಣಂ ಕರೇಹ ಯ | (೬) ಚಂದೋ ಧವಲಿಜ್ಜಹ ಪುಣಿಮಾಽ ಅಹ ಪುಣಿಮಾ ವಿ ಚಂದೇಣ | (೭) ಜಹಾ ಪೊಮಂ ಜಲೇ ಉಮಾಮಹ ಪರಂ ನೋವಲಿಪ್ಪಹ ವಾರಿಣಾ | ಏವಂ ಅಲಿಂತಂ ಕಾಮೇಹಿಂ ತಂ ವಯಂ ಬೂಮ ಸಾಹಂ | (೮) ಮಿಯಾದೇವಿ ಹುಂಟ ದಾರಗಂ ಪಾಸಿತ್ತಾ; ಅಮ್ಮಧಾಹೆ ಸಹಾವೇಹ, ಏವಂ ವಯಾಸೀ—‘ಗಚ್ಚಹ ತುಮೇ, ಏಯಂ ದಾರಗಂ ಉಕ್ಕುರುಡಿಯಾಽ ಏಗಂತೇ ಉಜ್ಜಾಹಿ | (೯) ಉವಣಿಜ್ಜಹ ಜೀವಿಯಮಪ್ಪಮಾಯಂ, ವಣ್ಣಂ ಜರಾ ಹರಹ ನರಸ್ಸ ರಾಯಂ, ಪಾಂಚಾಲರಾಯಾ ವಯಣಂ ಸುಣಾಹಿ, ಮಾ ಕಾಸಿ ಕಮ್ಮಾಹಂ ಮಾಲಯಾಹಂ | (೧೦) ಪಠಮಾವೇಹಂ ಏವಂ ಚಿಂತೇಹ—‘ನ ನಜ್ಜಹ ಬಹುದುಡುಸಾವಯಸಂಕುಲೇ ಭೀಸಣೇ ವಣೇ ಕಿಂ ಪಿ ಹವಹ | ತಾ ಅಪ್ಪಮತಾ ಹವಾಮಿ’ | (೧೧) ಜಸ್ಸ ಅತ್ತಿ ಮಚ್ಚುಣಾ ಸಕ್ಖಂ, ಜಸ್ಸ ಚತ್ತಿ ಪಲಾಯಣಂ, ಜೋ ಜಾಣೇ ನ ಮರಿಸ್ಸಾಮಿ ಸೋ ಹು ಕಂಠೇ ‘ಸುಽ ಸಿಯಾ’ | (೧೨) ಜೇಣ ಕುಲಂ ಕಲುಸಿಜ್ಜಹ ಸುಯಣಾ ಸ್ವಿಜ್ಜಂತಿ ಉಲ್ಲಸಂತಿ ಖಲಾ | ಮರಣೇ ವಿ ಹು ಸಪ್ಪುರಿಸಾ ನ ತಂ ಆಯರಂತಿ | (೧೩) ಇಹ ಲೋಽ ನಿಪ್ಪಿವಾಸಸ್ಸ ನತ್ತಿ ಕಿಂ ಚಿ ವಿ ದುಕ್ಕರಂ | (೧೪) ಜಠ್ಠುಕುಮಾರಂ ಆಣವೇಹ—ನಿರ್ವೇಹ ಅಜ್ಞಂ ಅಡ್ಡಾವಯಸರಿಸಂ ಸೇಲಂ’ | (೧೫) ನಿವೋ ಅಣಗಾರಸ್ಸ ಪಾಽ ವಿಣಽಣ ವಂದಹ, ಭಣಹ ಯ ‘ಭಗವಂ, ಏತ್ತ ಮೆ ಸಮೇ’ | (೧೬) ರಾಯಾ ಪಡಿಭಾಸಹ ‘ಅಭಜೋ, ಮಾ ಭಾಹಿ’ | (೧೭) ಜೋ ಕೋಹ ಕೋವಂ ಕರೇಜ್ಜ ಸೋ ಕಪ್ಪರೋ ವ್ವ ಸಪ್ಪೋ ಪರಭವೇ ಹವೇಜ್ಜ | (೧೮) ಏಯಂ ಅಣಾಹಂ ವಘೋ ಸಿಂಹೋ ವಾ ಜಹ ಭಕ್ಖೇಜ್ಜಾ ತಾ ಮೇ ಕಾ ಗಹೆ | ಅಜೋ ಸುರಗಮಂ ಜಾವ ರಕ್ಖಾಮಿ ಏಯಂ | ಪಚ್ಚುಸೇ ವಚ್ಚತ ಏಸಾ ಸಹಚ್ಚಾಽ | (೧೯) ದೇಹಿ ಮಮ ಗಾಮಂ ಏಯಂ, ಅಹಂ ತುಜ್ಜಹಂ ಜಂ ರುಚ್ಚಹ ಗಾಮಂ ವಾ ನಗರಂ ವಾ ತಂ ದೇಮಿ | (೨೦) ಹುಯಾಸಣೋ ಡಹೇ ಸರ್ವಂ | ಜಲ್ಲುಪ್ಪಿಲೋ ವಿಣಾಸಽ | ಸರ್ವಸ್ಸ ಹರಣಂ ಚಾಪಿ ಕರೇಹ ಸಂಕುಡೋ ಜಮೋ |

ಕೃದಂತಗಳು (ಧಾತುಸಾಧಿತ)-ವರ್ತಮಾನಕಾಲವಾಚಕ,

ಕರ್ತರಿ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಣಿ.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಕೃತಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪದಕೃಂತಲೂ ಕೃದಂತ ಅಥವಾ ಧಾತುಸಾಧಿತಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಅಖ್ಯಾತ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳೂ, ಇತರ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿಂದ ಧಾತುಸಾಧಿತ ಅಥವಾ ಕೃದಂತಗಳೂ ಆಗುವವು. ಇವು ನಾಮ, ವಿಶೇಷಣ, ಅಥವಾ ಅನ್ಯಯಗಳಾಗುವವು. ಮೊದಲನೆಯವೆರಡು ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವವು. ಇದರಿಂದ ಧಾತುಸಾಧಿತಗಳನ್ನು ವಿಕಾರಿ ಮತ್ತು ಅವಿಕಾರಿ ಎಂದು ಎರಡು ಭಾಗವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯದರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಪ್ರಕಾರಗಳೂ, ಎರಡನೆಯದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರಗಳೂ ಇರುವವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ತೋರಿಸಿದೆ.

ಕೃದಂತ ಅಥವಾ ಧಾತುಸಾಧಿತಗಳು

ವಿಕಾರಿ

ಅವಿಕಾರಿ

- (೧) ವರ್ತಮಾನಕಾಲವಾಚಕ (೨) ಪೂರ್ವಕಾಲವಾಚಕ
(೨) ಭೂತಕಾಲವಾಚಕ (೨) ಹೇತುಭೂತಕ
(೩) ವಿಧ್ಯರ್ಥದರ್ಶಕ

ಇದಲ್ಲದೆ ಭವಿಷ್ಯತ್ ಕಾಲವಾಚಕ ಕೃದಂತಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದರೂ ಅರ್ಥಮಾಗದಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳೇ ಉಪಯೋಗವು ವಿಶೇಷವಿಲ್ಲ. ವಿಕಾರಿ ಕೃದಂತಗಳು ವಿಶೇಷಣಗಳಂತೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವದರಿಂದ ಅವು ಮುಂದಿನ ವಿಶೇಷ್ಯ ನಾಮದ ಲಿಂಗವಚನ ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವು. ಇದಲ್ಲದೆ ಭೂತಕಾಲವಾಚಕ ಮತ್ತು ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕೃದಂತಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಮೊದಲು ಕೃದಂತಗಳು ಹೇಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುವವೆಂಬದನ್ನು ವಿಕಾರಿ ಮತ್ತು ಅವಿಕಾರಿ ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗುವದು.

ವರ್ತಮಾನಕಾಲವಾಚಕ ಕೃದಂತ ಅಥವಾ

ಧಾತುಸಾಧಿತ ವಿಶೇಷಣ—

ವರ್ತಮಾನ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸುವರು ಆದರೆ ಅವು ಮುಂದಿನ ವಿಶೇಷ್ಯ ನಾಮದಂತೆ ಬದಲಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಉದಾ— ಆಡುವ ಹುಡುಗ, ಹಾಡುವ ಹುಡುಗೆ, ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿ ಮುಂ. ಆದರೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೃದಂತವು ಮುಂದಿನ ನಾಮದಂತೆ ಬದಲಾಗುವ ದೆಂಬದನ್ನು ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಿದೆ. ವರ್ತಮಾನ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಕರ್ತರಿ ಮತ್ತು, ಕರ್ಮಣಿ ಎಂದು ಎರಡು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವವು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ಕರ್ಮಣಿ' ಕೃದಂತದ ಉಪಯೋಗವು ಕಡಿಮೆ. ಕರ್ತರಿ ಕೃದಂತವನ್ನೇ ಕರ್ಮಣಿ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಉದಾ— ಓದುವ ಪುಸ್ತಕ ಎಂದರೆ ಓದಲ್ಪಡುವ ಪುಸ್ತಕವೆಂದು ಅರ್ಥ. ಮಾರುವ ಮನೆ-ಮಾರಲ್ಪಡುವ ಮನೆ ಎಂದು ಅರ್ಥ.

ಅಂತ ಮತ್ತು ಮಾಣ ಇವು ವರ್ತಮಾನ ಕೃದಂತ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು. ಕರ್ತರಿ, ಕರ್ಮಣಿ ಎರಡಕ್ಕೂ ಇವು ಎರಡೂ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಇವುಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವಾಗ ಆಗುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ತೋರಿಸಿದೆ.

ಕರ್ತರಿ ಕೃದಂತಗಳು—

(೧) ಅ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಅಂತ, ಮಾಣ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಹಚ್ಚಬಹುದು. ಇವಕ್ಕೆ ಯಾವ ವಿಕಾರಗಳೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ ಉದಾ—ಹಸ+ಅಂತ = ಹಸಂತ, ಹಸ + ಮಾಣ = ಹಸಮಾಣ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಗಾಚ್ಛಂತ, ಗಾಚ್ಛಮಾಣ; ಚಿಡ್ಛಂತ, ಚಿಡ್ಛಮಾಣ ಮುಂ.

(೨) ಅ ಕಾರಾಂತವಲ್ಲದ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಮಾಣ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಗಾಮಾಣ, ಹೋಮಾಣ, ನೇಮಾಣ ಇತ್ಯಾದಿ ರೂಪಗಳು ಕಂಡುಬರುವದಿಲ್ಲ.

(೩) ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಅಂತ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವಾಗ ಅದು ನ್ಯತ ಎಂದಾಗುವದು. ಉದಾ— ಗಾ+ಅಂತ=ಗಾಯಂತ, ಠಾಯಂತ, ವಾಯಂತ ಮುಂ.

(೪) ಏ, ಓ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಅಂತ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವಾಗ ಅದರ ಅ ಲೋಪವಾಗುವದು. ಉದಾ— ನೆ + ಅಂತ = ನೇಂತ, ಹೊ + ಅಂತ = ಹೋಂತ, ದೇ + ಅಂತ = ದೇಂತ ಮುಂ.

(೫) ಎರಡನೆಯ ವರ್ಗದ ಕರ ಮೊದಲಾದ ಧಾತುಗಳಿಗೂ, ಏ, ಆವೆ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಬಂದಿರುವ ಧಾತುಗಳಿಗೂ ಅಂತ, ಮಾಣ ಎರಡೂ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಬಹುದು. ಮಾಣ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಹಚ್ಚುವಾಗ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಉದಾ- ಕುರೆ + ಮಾಣ = ಕುರೇಮಾಣ; ಕರೆ + ಮಾಣ = ಕರೇಮಾಣ; ಭಕ್ತೇ + ಮಾಣ = ಭಕ್ತೇಮಾಣ; ನೇಯಾ + ಮಾಣ = ನೇಯಾಮಾಣ; ಮುಂ. ಆದರೆ ಅಂತ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವಾಗ ಆ ಕಾರವು ಲೋಪವಾಗಿ ಕೇವಲ ಅಂತ ಮಾತ್ರ ಹತ್ತುವದು. ಉದಾ- ಕುರೆ + ಅಂತ = ಕುರೇಂತ; ಪಾಸೇ + ಅಂತ = ಪಾಸೇಂತ; ಭಕ್ತೇ + ಅಂತ = ಭಕ್ತೇಂತ; ಮುಂ.

ವರ್ತಮಾನ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತಗಳು -

ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಇಜ್ಜ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಬರುವದು. ಆ ಮೇಲೆ ಅಂತ ಅಥವಾ ಮಾಣ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಬರುವದು. ಕೆಲವು ಧಾತುಗಳು ಇಜ್ಜ ಪ್ರತ್ಯಯ ನಿಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವವು. ಆಗ ಅಂತ ಅಥವಾ ಮಾಣ ಹಚ್ಚಿದರೆ ಸಾಕು. ಉದಾ - ಹಸ + ಇಜ್ಜ + ಅಂತ = ಹಸಿಜ್ಜಂತ ಅಥವಾ ಹಸಿಜ್ಜಮಾಣ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಪಾಸಿಜ್ಜಂತ, ಪಾಸಿಜ್ಜಮಾಣ; ನೇಹಿಜ್ಜಂತ, ನೇಹಿಜ್ಜಮಾಣ; ಗಾಹಿಜ್ಜಂತ, ಗಾಹಿಜ್ಜಮಾಣ; ಕರ > ಕೀರ ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪ. ಕೀರ + ಅಂತ = ಕೀರಂತ್ ಅಥವಾ ಕೀರಮಾಣ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ತರ > ತೀರ; ತೀರಂತ, ತೀರಮಾಣ ಮುಂ.

ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳು ವಿಶೇಷ್ಯನಾಮದ ಲಿಂಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವು. ಪುಲ್ಲಿಂಗ, ನಪುಂಸಕಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮ (ನರ, ಕಮ್ಮ) ಗಳಂತೆಯೂ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹೊಂದಿ ಕ್ಕೆ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ (ಪ್ರಹವಿ) ನಾಮಗಳಂತೆಯೂ ನಡೆಯುವವು. ಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚಲು ಅವು ಗಾಚ್ಛಂತಿ, ಗಾಚ್ಛಮಾಣಿ, ಪಾಸಂತಿ, ಪಾಸಿಜ್ಜಂತಿ, ಕರೆಂತಿ, ಕೀರಮಾಣಿ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆಗುವವು. *

* ಭೂತಕೃದಂತಗಳು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ನಾಮಗಳಂತೆ ನಡೆಯುವವು. ಆದರೆ ವರ್ತಮಾನಕೃದಂತಗಳು ಕ್ಕೆ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗಗಳಂತೆ ನಡೆಯುವವು. ಗಾಚ್ಛಂತಿ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಸ್ವರವು ದೀರ್ಘ ಕ್ಕೆ ಇರುವದರಿಂದ ಸ್ವರ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಗಾಚ್ಛಂತಿ ಎಂಬುದು ವರ್ತಮಾನಕಾಲ ತ್ಯ. ಪು. ಬಹುವಚನ ರೂಪವಾಗುವದು.

ಉಪಯೋಗ - (೧) ವಿಶೇಷಣವಂತೆ :-

ಕರ್ತರಿ ಅಥವಾ ಕರ್ಮಣಿ ವರ್ತಮಾನ ಕೃದಂತಗಳ ಉಪಯೋಗವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿಶೇಷಣಗ್ರಾಂತೆಯೆ ಆಗುವದು ಆಗ ಅವು ಮುಂದಿನ ವಿಶೇಷ್ಯ ನಾಮದ ಲಿಂಗ ವಚನ ವಿಭಕ್ತಿಗ-ನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವು. ಉದಾ -

ಕರ್ತರಿ -

ಪಾಡಸಾಲಾಘ್ ಗಚ್ಛಮಾಣೋ ಕುಮಾರೋ ನಾರಾಯಣೇ ಹೋಗುತ ಬಾಲಕನು.

ಗಾಯಂತಿ ಕುಮಾರಿ ಹಾಪುತ್ತಿರುತ ಮಡುಗಯು

ಗುರುವ ಹಸಂತ ಬಾಲಗ ಸಗುತ್ತಿರುವ ಸುಂದರನಾದ ಬಾಲಕನನ್ನು

ಕರ್ಮಣಿ -

ವಾಯಸೇನ ನಿಙ್ಗಮಾಗೋ ಮಸಿಗೋ ಕಾಗೆಯಿಂದ ಒಯ್ಯಲ್ಪಡುತ ಇಲಿಯು.

ಸಾಹುಗಾ ಪಾವಿಜ್ಜಂತಿ ಭಿಕ್ಷಾ ನಾಡುವಿನಿಂದ ದೊರಕಿಸಲ್ಪಡುತ ಭಿಕ್ಷೆಯು

ಸಂತುಷ್ಟಮನಸಾ ನಿಙ್ಗಮಾಣಂ ದಾಣಂ ಸಂತುಷ್ಟಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಡುವ ದಾನವು *

ಹೆಚ್ಚಿನ ಉದಾಹರಣೆಗಳು :-

(೧) ಅಹ ಸೋ ತತ್ಥ ನಿಙ್ಗಂತಿ ದಿಃಸ ಪಾಣೆ ಭಯದ್ವ - ।

(೨) ಚೀವರಾಹಂ ವಿಸಾರಂತಿ ಜಹಾ ಜಾಯ ತ್ತಿ ಪಾಸಿಯಾ । ।

(೩) ಜಾಹಿ ಕುಲಂ ಚ ಸೀಲಂ ಚ ರಕ್ಷಮಾಣಿ ತಥೆ ವಘ್ ।

(೪) ನಂದೀಸರದೀವಂ ವಚ್ಛಂತೇಹಿ ವಾಣಮಂತರೀಹಿ ಚರ್ಮಾಘ್ ಕುಮಾರನದೀ ಪಂಚಸ-
ಯಮಹಿಲಾಪರಿವಾರೋ ಉಲಲಂತೋ ದಿಡ್ಡೋ ।

(೨) ಸಂಕೇತಾರ್ಥ -

ಸಂಕೇತಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಲ್ಲಿವೆಂಬದನ್ನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದೆ ಅಂತ ಪ್ರತ್ಯಯಾಂತ ರೂಪವನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು ಅದು ಪ್ರಧಮಾ ವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕರ್ತೃವನ್ನು ವಿಶೇಷಿಸುವದು ಉದಾ -

೧ ತಂ ಜಹಂ ಗಂ ಮೋಗರಪಾಣಿಜಕಖೇ ಸನಿಹೀಘ್ ಹಂತೇ ಸೇ ಗಂ ಕಿಂ ಮಮ್ ಆಯಾಕುವಂ
ಆವಾಹಂ ಪಾವಿಜ್ಜಮಾಣಂ ಪಾಸಂತೇ? ಆ ಮೋಗ್ಗ ರವಾಣಿ ಯಕ್ಷನು ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹಿತನಾಗಿ
ರುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾನು ಇಂತಹ ಅಪತ್ತನ್ನು ಹೊಂದಿರುವದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನೇ ?

* ಕರ್ಮಣಿ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃವು ತೃತೀಯಾವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕೃದಂತವು ಕರ್ಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು ಪ್ರಯೋಗ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗುವದು.

೨. ಜಹ್ ವರೇ ದೀವೇ ಹೋಂತೋ, ತೋ ಚೋರೋ ಖಗಂ ನ ಹರಂತೋ - ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೀವನಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕಳ್ಳನೂ ಧನವನ್ನು ಅಪಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.

೩. ಕೋ ಹೋಜ್ಜ ಗಾಝೆ ಪಹಿಯಾಣ್, ಜಂ ಸೇ ವಡಪಾಯವೇ ನ ಹೋಂತೋ | ಆ ಅಲದ ಗಿಡವು ಇರದಿದ್ದರೆ ದಾರಿಕಾರರ ಗತಿಯು ಏನಾಗುವದು ?

ಸಂಕೇತಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಜಹ್ ತೋ ಎಂಬ ಅವ್ಯಯಗಳೂ ಅಥವಾ 'ಜ' ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ ಸರ್ವನಾಮದ ರೂಪಗಳೂ ಬರುವವೆಂಬದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು.

(೩) ಬೇರೆ ಉಪಯೋಗಗಳು

೧. ಕರ್ತೃವು ಒಂದು ಕ್ರಿಯೆಯೊಡನೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವನು ಎಂಬಲ್ಲಿ ವರ್ತಮಾನ ಕೃದಂತವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಉದಾ- ಪುರಾತೋ ಜುಗಮಾಯಾಪ್ ಪೇಹ್ಮಾಣೋ ಮಹಿಂ ಚರೇ | ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕುಮೊಳೆ ನೋಡುತ್ತ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ನಡೆಯಬೇಕು.

೨. ಮಿಶ್ರವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಪವಾಕ್ಯದ ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಣದಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಉದಾ- ಖಸ್ಮಂ ಕುಣಮಾಣಸ್ಸ ಸಫಲಾ ಜನ್ತಿ ರಾಙಿಓ | ಧರ್ಮವನ್ನು ಆಚರಿಸುವವನ ರಾತ್ರಿಗಳು ಸಫಲವಾಗುವವು.

ಶಬ್ದಸಂಗ್ರಹ

ಅಡ್ಡಾ (ಅ.) ಸಲುವಾಗಿ	ಇಣ (ಅ.) ನಿಶ್ಚಯಾರ್ಥಸೂಚಕ
ಅಗುರಾಗ (ಪು.) ಪ್ರೇಮ	ಉರಗ (ಪು.) ಸರ್ಪ, ಹಾವು
ಅಗುಹವ (ಧಾ.) ಅನುಭವಿಸು	ಔರುಜ್ಜ (ಧಾ.) ತಡೆ, ಪೀಡಿಸು
ಅದ್ವಾಣ (ನ.) ಮಾರ್ಗ, ಪ್ರವಾಸ	ಕಯವಿಕ್ರಯ (ಪು.) ಕ್ರಯವಿಕ್ರಯ
ಅಜ್ಜ (ನ.) ಅನ್ನ	ಕುಖ (ಪು.) ಕೊಡ
ಅಫಲ (ವಿ.) ನಿಷ್ಫಲ, ವ್ಯರ್ಥ	ಕುಲಾಲ (ಪು.) ಕುಂಬಾರ
ಅಮೋಹ (ವಿ.) ತಪ್ಪದೆ, ವ್ಯರ್ಥವಾಗದೆ	ಕೆಸಿ (ಪು.) ಒಂದುಹೆಸರು
ಅವಸ್ಸ (ಅ.) ಅಪಶ್ಯವಾಗಿ	ಕೊದಂಡ (ಪು.) ಬಿಲ್ಲು
ಅಹಿ (ಪು.) ಸರ್ಪ	ಗಸ (ಧಾ.) ತಿನ್ನು
ಆರವಖಗ (ಪು.) ಅರವ್ವಕ್ಕ, ಮೋಲೀಸೆ	ಗಹ (ಪು.) ಗೃಹ
ಆವೇಕ್ಷ (ಧಾ.) ನಿರೀಕ್ಷಿಸು, ಕಾಳಜಿ	ಗಾಮಾಗುಗಾಮಂ (ಅ.ಸ.) ಗ್ರಾಮದಿಂದ
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು	ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ

ಗುಣಮಾಲಾ (ಪ್ರೀ.) ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ ಹೆಸರು
 ಖಡ (ಪು.) ಕೊಡ, ಪಾತ್ರೆ
 ಚಡಫಡ (ಧಾ.) ಚಡವಡಿಸು
 ಜಂತ್ರಯ (ಪು.) ನರಿ
 ಜೀವಿಷ (ನ.) ಜೀವಿತ, ಆಯುಷ್ಯ
 ಜ್ಞರ (ಧಾ.) ಸೇರು, ಜನರು
 ಟಸ (ಧಾ.) ಕಚ್ಚು, ಕಡಿ
 ತಾರಿಸ (ವಿ.) ಅಪ್ರಕಾರದ
 ತೆಲ್ಲ (ನ.) ಎಣ್ಣೆ
 ದವಾಣಲ (ಪು.) ಕಾಡ್ಲಿಚ್ಚು
 ದಿಣ (ಪು.) ದಿವಸ
 ದುಹ (ನ.) ದುಃಖ
 ದುಹಿ (ವಿ.) ದುಃಖಿ
 ದುಹಿಯಾ, ಧ್ಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಮಗಳು
 ದೊಸ (ಪು.) ದೋಷ
 ನಿವಡ (ಧಾ.) ಬೀಳು
 ಪಙ್ (ಅ.) ಪ್ರತಿ, ಪ್ರತ್ಯೇಕ
 ಪಙ್ಕಾ (ಪ್ರೀ.) ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ, ಮುತ್ತಿ
 ಯಿಂದ ಸಂಸಾರದ ಬಿಡುಗಡೆ
 ಪಙ್ಕದಿಣ (ನ.) ಪ್ರತಿದಿನ
 ಪಂಭೋಗ (ನ.) ಉಪಯೋಗ, ಪ್ರಯೋಜನ
 ಪಂಜಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಬೊಗಸೆ
 ಪಡ (ಧಾ.) ಬೀಳು
 ಪಮಾಯ (ಧಾ.) ತಪ್ಪುಮಾಡು
 ಪರಿರಕ್ಷ (ಧಾ.) ರಕ್ಷಿಸು
 ಪವಜ್ಜ (ಧಾ.) ಹೋಗು
 ಪಹ (ಪು.) ಬೀದಿ, ರಸ್ತೆ

ಪಹಿಯ (ಪು.) ಪಥಿಕ, ದಾರಿಕಾರ
 ಪಾಣ } (ಪು.) ಪ್ರಾಣಿ
 ಪಾಣಿ }
 ಪಾಯವ (ಪು.) ಗಿಡ
 ಪಾಹೇಯ (ನ.) ದಾರಿಯಬುತ್ತಿ
 ಪಿಣಡ (ಪು.) ಪಿಂಡ, ಉಂಡೆ
 ಪುರಾಂ ಮುಂದೆ, ಎದುರಿಗೆ
 ಪೇರ (ಧಾ.) ಪ್ರೇರಿಸು
 ಬಿಡಾಲ (ಪು.) ಬೆಕ್ಕು
 ಮಂಗ (ಪು.) ಭಂಗ, ನಾಶ
 ಮುಜ್ಜಿ (ಅ.) ಪುನಃ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ
 ಮುಯಂಗ (ಪು.) ಹಾವು
 ಮಣೋಹಾರಿ (ವಿ.) ಮನೋಹರ, ಸುಂದರ
 ಮಣೋರಮ (ವಿ.) ಸುಂದರ
 ಮನ್ತ (ಧಾ.) ಅಲೋಚಿಸು
 ಮಹನ್ತ (ಪು.) ದೊಡ್ಡಮನುಷ್ಯ
 ಮಾಯಾವಿತ್ತ (ನ.) ಕಪಟದಕೃತಿ
 ಮುಣಮುಣ (ಧಾ.) ಗುಣಗುಟ್ಟು
 ಮುಯ (ಧಾ.) ಬಿಡು, ಒಗೆ
 ಮೋಕ್ಷಮಗ್ಗಿ (ವಿ.) ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದ
 ಮೋಹ (ಪು.) ಮೋಹ
 ರಙ್ (ಪ್ರೀ.) ರತಿ, ಪ್ರೇಮ
 ರಿ (ಧಾ.) ಹೋಗು
 ಸ್ವ, ಸ್ಯ (ಧಾ.) ಅಳು
 ಲಾಲಪ (ಧಾ.) ಒದರು, ಅಳು
 ವಡ (ಧಾ.) ಇರು
 ವರಾಜ, ವರಾಗ, ವರಾಯ (ಪು.) ನೀಚ ಮನುಷ್ಯ

ವಾಣಿಯ, ವಣಿಯ (ಪು.) ಬಣಜಿಗ	ಸವತ್ತಿ (ಪ್ರೀ.) ಸವತಿ
ವ್ಯಾಪಾರಿ	ಸಿಪ್ಪಿ (ಪು.) ಶಿಲ್ಪಿ
ವಿಕ್ರೀಣ (ಧಾ.) ಮಾರು	ಸಿರಿ (ನ.) ವೈಭವ, ಐಶ್ವರ್ಯ
ವಿಚಾರ, ವಿಯಾರ (ಧಾ.) ವಿಚಾರ	ಸುಹೃದಾಯಗ (ವಿ.) ಸುಖದಾಯಕ
ಮಾಡು	ಸುಹಿ (ವಿ.) ಸುಖ
ವಿಜಯ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು	ಸೇಯ (ವಿ.) ಬಿಳಿಯ
ಸರಣ (ನ.) ಶರಣ, ಆಶ್ರಯ	ಹರ (ಪು.) ಕಳ್ಳ

ಅಭ್ಯಾಸ

(೧) ಕೆಳಗಿನ ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ :—

ಜನ್ತೀ, ಪುच्छिज्जमाणा, समाणे, पेरिज्जन्तं, वाहिज्जमाणं, भणमाणी, हम्ममाणेहिं, पडन्तस्स, कारावेन्तो, वारिज्जन्तेहिं, परिबभमन्तेहिन्तो, आणिज्जन्तं, दिसन्ता, उग्गाहन्तीहिं, सन्तो, दीसन्ती, कीरन्त, डज्जमाणं, गच्छन्तेग, स्थन्ती.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ :—

[ಅ] ವರ್ತಮಾನ ಕರ್ತರಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳು :—

ಕಾ, ಅಗುಹವ, ದೇ, ಆರುಹ, ವಂದ, ಹೊ, ಲಿಹ, ಗಿಣಹ, ರಮ, ಬೇ.

[ಆ] ವರ್ತಮಾನ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳು :—

ಖಾ, ಮುಂಚ, ಜಾಣ, ಸುಂಭ, ವಯ, ಡಹ, ಕರ, ಪವಿಸ, ಹೊ, ನೇ.

(೩) ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರಿ :—

(೧) अधम्मं कुणमाणस्स अफला जन्ति राईओ । (२) पेरिज्जन्तो उ पुराकम्मेहिं केहि वि वराओ सुहमिच्छन्तो दुल्लहजणाणुराए जणो पडइ । (३) जइ हं अन्यो न होन्तो तो दिणयरं पासन्तो । (४) गामाणुगामं रीयन्ते से महाजसे विस्से वाणारसीए बहिया मणोरमे उज्जणे आगच्छइ । (५) केसिमेवं बुवन्तं गोयमो इणमब्बवी । (६) मच्चुणा गसिज्जमाणं जीविंय को रक्खइ ? (७) एवं मन्तन्ताणं मन्तीणं निवो तत्थ आगच्छित्था । (८) विजओ राया गुणमालाए सह रज्जसिंरिं अणुहवन्तो गमेइ कालं । (९) एवमेवं

लालप्पमाणं हरा हरन्ति त्ति कहं पमाए । (१०) चउत्थो तं ठागं रक्खन्तो पइदिणं एगं अन्नपिण्डं मुयन्तो गमेइ कालं । (११) सवत्तीओ चिन्तन्ति-
‘राया इमीए सिप्पियदुहियाए गुणदेसे न वियारेइ, रज्जकज्जाइं नावेक्खइ,
इमीए मायाविच्चेहि विणासिज्जन्तं दब्बं पि न गणइ । (१२) जो महन्तं
अद्धाणं अपाहेओ पवज्जइ, गच्छन्तो सो दुही होई, परं सपाहेओ गच्छन्तो
सुही होइ । (१३) को होज्ज गई पहियाणं जंसि वडपायवं न होन्तो ।
(१४) कीणन्तो कइओ होई, विक्कीणन्तो य वाणिओ, कयविक्कयम्मि वट्टन्तो
भिक्खू न भवइ तारिसो । (१५) जहा चन्दं गहाईया चिट्ठन्ते पजलीउडा,
चन्दमाणा नमंसन्ता उत्तमं मणहारिणो । (१६) संपइ एस पावकारी अणि-
च्छमाणीए वि मे अवस्स सीलभंगं करिस्सइ । (१७) जहा वयं धम्मं
अयाणमाणा पावं पुरा अकासि मोहा । ओरुज्झमाणा परिरक्खयन्ता तं नेव
भुज्जो समायरामो । (१८) जरामरणकम्माणं डज्झमाणाणं पाणिणं, धम्मो
दीवो पइट्ठां य गई सरणमुत्तमं । (१९) ताओ रायं भणन्ति ‘एसा मज्झण्हे
किं पि मुणमुणन्ती चिट्ठइ दिणे दिणे कं चि वेलं । (२०) अमोहाहिं पडन्तीहिं
गिहंसि न रइं लभे ।

(૨) અર્ધનૌગદિયલ્લિ બાજાંતરિસિરિ :—

(೧) ತೋಟದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ರಾಜಪುತ್ರಿಗೆ ಸರ್ಪವು ಕಚ್ಚಿತು. (೨) ಧರ್ಮದ ಬುತ್ತಿಯು ಸಂಗಡ ಇರುವ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವಾದ ಜೀವದ ಪ್ರವಾಸವು ಸುಖಕರವಾಗುವದು. (೩) ನದಿಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಚಡಪಡಿ ಸುತ್ತಿರುವ ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಬೆಕ್ಕನ್ನು ವಿಜಯಘೋಷನು ನೋಡಿದನು. (೪) ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಎಲ್ಲ ಸಗರ ಪುತ್ರರು ಒಂದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮರಣ ಹೊಂದಿದರು. (೫) ಹೂವಿಗೆ ವಾಸವಿರದಿದ್ದರೆ ದೇವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಡ. (೬) ಒದರುತ್ತಿರುವ ನರಿಯು ಆನೆಯನ್ನು ನೋಡಿತು. (೭) ಆಕಾಶದಿಂದ ಬೀಳುತ್ತಿರುವ ಚಿಕ್ಕೆಯನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆನು. (೮) ಬಿಲ್ಲು ಇರದಿದ್ದರೆ ಬಾಣದಿಂದೇನು ಪ್ರಯೋಜನ? (೯) ರಾಜನು ಪಟ್ಟಣದ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ನೀರು ತರುತ್ತಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಎದುರಿಗೆ ಬಂದರು. (೧೦) ಕಳ್ಳನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರುವದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆನು. (೧೧) ಎಣ್ಣೆಯ ಪಾತ್ರೆಯು ಸೋರುತ್ತಿರಲು ಅದನ್ನು

ಹಾಗೆಯೇ ಒಯ್ಯುತ್ತಿರುವ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸಾಧುವು ನೋಡಿದನು. (೧೭) ಊರಿಂದೂರಿಗೆ ತಿರುಗುತ್ತ ಭಗವಂತರಾದ ಮಹಾವೀರರು ಕೋಸಂಬೀ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. (೧೮) ಜನರು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಾಧುವು ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. (೧೯) ಹಣಕಾಸನ್ನು ಕಳವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಪೋಲೀಸರು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದರು. (೨೦) ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಮೇಲೆ ಒಂದು ಬಿಳಿಯ ಮನೆಯಿಂದ ಅಳುತ್ತಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯ ದನಿಯನ್ನು ಅವನು ಕೇಳಿದನು. (೨೧) ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಸಾಧುವಿಗೆ ರಾಜನು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. (೨೨) ರಾಮನು ನನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ದಶರಥನು ಮರಣ ಹೊಂದಿದನು. (೨೩) ಅಗಡದತ್ತನು ನಗರದಲ್ಲಿರಲು ನನಗೆ ಯಾವ ಅಂಜಿಕೆಯಿದೆ? (೨೪) ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಉರಿಹತ್ತಲು ಶ್ವಾಪದಗಳು ಓಡಿ ಹೋದವು. (೨೫) ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ಸೂಂಕುಮಾರನು ಸುನಂದಾ ರಾಣಿಯೊಡನೆ ಸುಖದಿಂದ ಕಾಲಕಳೆದನು.

ಪಾಠ ೧೪

ಭೂತಕಾಲವಾಚಕ ಧಾತುಸಾಧಿತ (ಕೃದಂತ) ಗಳು.

ನರ್ತಮಾಸಕಾಲವಾಚಕ ಕೃದಂತಗಳಂತೆಯೇ ಭೂತಕಾಲವಾಚಕ ಕೃದಂತಗಳು ಕರ್ತರಿ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಣಿ ಎಂದು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿವೆ. ಕರ್ಮಣಿ ಭೂತಕಾಲವಾಚಕ ಧಾತುಸಾಧಿತದ ಉಪಯೋಗವೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವುದು. ಕರ್ತರಿ ಭೂತ ಕೃದಂತವು ಕ್ಷಚಿತ್ತಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವದು. ಈ ಭೂತಕೃದಂತಗಳ ಉಪಯೋಗವು ವಿಶೇಷಣದಂತೆಯೂ, ಕ್ರಿಯಾಪದದಂತೆಯೂ ಆಗುವದು. ಆದರೆ ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದರೂ ಅವು ವಿಶೇಷಣಗಳೇ ಆಗಿರುವವೆಂಬದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ವಿಶೇಷಣಗಳಾದಾಗ ವಿಶೇಷ್ಯದ ಲಿಂಗ ವಚನ ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವು. ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ವಿವಿಧ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಿಂದ ಉಪಯೋಗವಾಗುವದು.

ಭೂತ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತಗಳು —

ಇದು ಭೂತಕಾಲವಾಚಕ ಕರ್ಮಣಿ ಧಾತುಸಾಧಿತ (ಕೃದಂತ) ವಿಶೇಷಣದ ಪ್ರತ್ಯಯವಾಗಿರುವದು. ಮೂರು ವರ್ಗದ ಧಾತುಗಳಿಗೂ

ಹತ್ತುವದು. ಧಾತುವಿಗೆ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಉದಾ :—
 ಪಾಸ+ಇಯ=ಪಾಸಿಯ, ಹಸ+ಇಯ=ಹಸಿಯ, ಗಾ+ಇಯ=ಗಾಇಯ, ನೆ+ಇಯ=ನೆಇಯ, ಹೊ+ಇಯ
 =ಹೊಇಯ ಮುಂ.*

ಭೂತಕಾಲನಾಚಕ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ವಿಶೇಷಣದಂತೆಯಾಗಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದಾಗ ಅವು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ನಪುಂಸಕಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳಂತೆ (ನರ, ಕಮ್ಮ) ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿ 'ಆ' ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಆ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ನಾಮಗಳಂತೆ (ದೇವಯಾ) ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ.

ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗ —

ಭೂತ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣವು ಕರ್ಮಣಿ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೂ ಉಪಯೋಗವು ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿರುವದು. ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಸಕರ್ಮಕ ಅಥವಾ ಅಕರ್ಮಕವಿರುವದರಮೇಲಿಂದ ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿಶೇಷಣದ ಉಪಯೋಗದ ರೀತಿಯೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗುವದು. ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪದವನ್ನು ಇಡುವದರ ಬದಲು ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು.

* ಆದರೆ ಹಲವು ಭೂತ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ರೂಪಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ನೇರ ವಾಗಿ ತದ್ಭವ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸರಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ದಿಂದ ಬಂದ ಧಾತುಸಾಧಿತಗಳೆನ್ನಬಹುದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. (ಡಾ. ಘಾಟೆಗೆ. ವ್ಯಾಕರಣ. ಪು. ೧೦೯)

ಗಮ > ಗಯ	ಕರ > ಕಯ, ಕಡ	ಜಾಣ > ನಾಯ
ಆರಭ > ಆರಭ್	ಚಿಂಧ > ಚಿನ್	ಬಂಧ > ಬಂಧ
ಲಹ > ಲಹ	ಪಯ > ಪಕ್	ಗಾ > ಗೀಯ
ನಸ > ನಡ	ಪಾವ > ಪತ್ತ	ತರ > ತಿಣ್ಣ
ಸುಣ > ಸುಯ	ವವ > ವುಯ	ಹಣ > ಹಯ
ಡಹ > ಡಹ	ದೇ > ದಿನ್	ನೆ > ನಿಯ
ಮರ > ಮಯ, ಮಡ	ಪಾಸ > ದಿಡ	ಪವಿಸ > ಪವಿಡ
ಚಿಡ > ಚಿಯ	ವಯ > ವುತ	

(೧) ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಸಕರ್ಮಕವಿದ್ದರೆ -

ಕರ್ತೃವು ತೃತೀಯೆಯಲ್ಲಿ, ಕರ್ಮವು ಪ್ರಥಮೆಯಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿಶೇಷಣವು ಕರ್ಮಪದದ ಲಿಂಗ ವಚನ ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನುಸರಿಸುವದು. ಉದಾ -

वग्वेण मओ हत्थी दिट्ठो - ಹುಲಿಯಿಂದ ಸತ್ತ ಅನೆಯು ನೋಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

निवेण पया रक्खिया - ರಾಜನಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು.

बालाए पुष्पाणि गहियाणि - ಬಾಲಿಕೆಯಿಂದ ಹೂಗಳು ತೆಗೆದು -

ಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟವು.

(೨) ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಸಕರ್ಮಕವಿದ್ದು, ಕರ್ಮವು ಅಧ್ಯಾಹೃತ ವಿದ್ದರೆ. ಅಥವಾ ಮುಂದಿನ ಇಡಿಯ ವಾಕ್ಯವೇ ಕರ್ಮವಾಗಿದ್ದರೆ -

ಕರ್ತೃವು ತೃತೀಯೆಯಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಭೂತ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷ ಣವು ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ ಪ್ರಥಮಾ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಇರುವವು. ಉದಾ -

सुणिगा भणियं - ಸಾಧುವಿನಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. तेण चिन्तियं - ಅವರಿಂದ ಆಲೋಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. देवीए पडिसुयं - ದೇವಿಯಿಂದ ಕೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. तेहि नायं "जहा ईइसे न होन्ति" ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ವೆಂಬದು ಅವರಿಂದ ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

(೩) ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಅಕರ್ಮಕವಾಗಿದ್ದರೆ -

ಕರ್ತೃವು ಪ್ರಥಮೆಯಲ್ಲಿವ್ದು ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿಶೇಷಣವು ಕರ್ತೃವಿನ ಲಿಂಗ ವಚನ ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು. ಉದಾ -

राया मओ राजनु सत्तनु. सीया उज्जाणं गया - ಸೀತೆಯು ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. राया नयराओ पत्थिओ - ರಾಜನು ನಗರದಿಂದ ಹೊರಟನು.

ವಿಶೇಷಣಗಳಂತೆ ಉಪಯೋಗ -

ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿಶೇಷಣವು ವಿಶೇಷಣದಂತೆ ಉಪಯೋಗವಾದಾಗ ಮುಂದಿನ ವಿಶೇಷ್ಯದ ಲಿಂಗ ವಚನ ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನುಸರಿಸುವದು. ಉದಾ -

೧. सियालेण मारियं जीवं सीहो न भक्खइ - ನರಿಯಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಸಿಂಹವು ತಿನ್ನುವದಿಲ್ಲ.

೨. ಮಾಯಾಃ ಅಗುಸಾಸಿಯಾ ಕನ್ಯಾ ಪಙ್ಗಿಹೇ ಸುಹೇಣ ನಂದಂತಿ - ತಾಯಿ ಯಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕನ್ಯೆಯರು ಪತಿಗೃಹದಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದ ಇರುತ್ತಾರೆ.

೩. ಲಯಾಃ ಪಡಿಯಾಃ ಪುರ್ಣಾಃ ಕುಮಾರೀ ಗುಹಾಃ - ಬಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬಿದ್ದ ಹೂಗಳನ್ನು ಕುಸಾರಿಯು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.

ಇತರ ಉಪಯೋಗ -

ಅಸ ಅರ್ಥವಾ ಭೂಧಾತುವಿನ ರೂಪಗಳೊಡನೆ ಪೂರ್ಣ ಭೂತಕಾಲದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಉದಾ - ತತ್ತೊ ತುಱೊ ಜಠ್ಠುಸುಱೊ ಜಾಱೊ ಸಿ ತುಱೆ - ಅಲ್ಲಿಂದ ಚೈತನಾದ ಮೇಲೆ ನೀನು ಜಹ್ನು ಪ್ರತ್ಯನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಿ.

ಕರ್ತರಿ -

ಭೂತ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತಗಳಿಗೆ ವಂತ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚಲು ಭೂತ ಕರ್ತರಿ ಕೃದಂತಗಳಾಗುವವು. ಉದಾ - ಪಾಸ+ಇಯ+ವಂತ=ಪಾಸಿಯವಂತ, ಹಸಿಯ+ವಂತ=ಹಸಿಯವಂತ ಮುಂ. ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಬದಲಿಸುವಾಗ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಅದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗುವದು. *

ಶಬ್ದಸಂಗ್ರಹ

ಅಕವಾಣಯ (ನ.) ಕತೆ	ಅದಾಣಮಯ (ನ.) ಕೊಡದಿರುವ ಭೀತಿ
ಅಕವಾಯ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ	ಅದಾಯ (ಪು.) ಕನ್ನಡಿ
ಅಚ್ಚಮುಯ (ವಿ.) ಅತ್ಯದ್ಭುತ	ಅಂಥ (ವಿ.) ಕುರುಡ
ಅಚ್ಚರಾ (ಪ್ರೀ.) ಅಪ್ಪರೆ	ಅಂತರ (ನ.) ಅಂತಃಪುರ
ಅಜಿಯ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು	ಅನ್ಯಾ (ಅ.) ಒಮ್ಮೆ
ಅಣಾಹಯ (ವಿ.) ಅನಾದಿಯಾದ	ಅಮಿಣ (ವಿ.) ಅಭಿನ್ನ, ಒಂದೇ
ಅಣುದಿಯಹಂ (ಅ.) ಪ್ರತಿ ದಿವಸ	ಬಗೆಯ
ಅಗುಸಾಸ (ಧಾ.) ಉಪದೇಶಿಸು	ಅಮಿವಾಯ (ಧಾ.) ನಮಸ್ಕರಿಸು
ಅತ್ಯಗಿರಿ (ಪು.) ಅಸ್ತಾಚಲ	ಅಯ (ಪು.) ಆಡು

* ವಂತ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಭೂತಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚುವದಿಲ್ಲ.

ತೊಡ (ಧಾ.) ಮುರಿ, ಒಡೆ
 ದಡ್ಡ (ಭೂ. ಕೃ.ವಿ.) ಕಡಿದ, ಕಚ್ಚಿದ
 ದಡಸತ್ತಿ (ಪು.) ದೃಢಶಕ್ತಿ, ಒಂದು
 ಹೆಸರು

ದರಿಡ್ (ಪು.) ಬಡವ
 ದಿಞ (ಪು.) ದ್ವಿಜ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
 ದಿಸಾ (ಪ್ರೀ.) ದಿಶೆ, ದಿಕ್ಕು
 ಖಣವಂತ (ವಿ.) ಧನವಂತ
 ಖನ್ನ (ನ.) ಧಾನ್ಯ
 ನಮಿ (ಪು.) ಒಬ್ಬರಾಜನಹೆಸರು
 ನರಯ (ಪು.) ನರಕ
 ನಿಯರ (ಪು.) ಸಮೂಹ, ರಾಶಿ
 ನಿವಹ (ಪು.) ಗುಂಪು, ಸಮೂಹ
 ನಿಹರ (ಧಾ.) ಹೊರಗೆತೆಗೆ, ಬರು,
 ಆಕ್ರಂದನಮಾಡು
 ಪಚ್ಚನ್ನ (ಭೂ. ಕೃ.ವಿ.) ಅಡಗಿದ, ಗುಪ್ತ
 ಪಡಿಯಾಗಯ (ಭೂ. ಕೃ.ವಿ.) ತಿರುಗಿ
 ಬಂದ
 ಪತ್ತ (ಭೂ. ಕೃ.ವಿ.) ಬಂದ, ಮುಟ್ಟಿದ
 ಪಮೋಯ (ಪು.) ಆನಂದ, ಪ್ರಮೋದ
 ಪರಿವುಡ (ಭೂ. ಕೃ.ವಿ.) ಸುತ್ತುವರಿಯ
 ಲ್ಪಟ್ಟ

ಪವರ (ವಿ.) ಪ್ರವರ, ಶ್ರೇಷ್ಠ
 ಪವಿಡ್ಡ (ಭೂ. ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ
 ಪಸೂಞ (ಭೂ. ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರಸೂತ, ಹಡೆದ
 ಪಾಣ (ನ.) ಪಾನ, ಕುಡಿಯುವಿಕೆ,
 ಕುಡಿಯುವುದು
 ಪಿತ್ತ (ನ.) ಬೆನ್ನು

ಬೆಂಬಲೋಗ (ಪು.) ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕ
 ಸ್ವರ್ಗದ ಒಂದು ಭಾಗ
 ಬೊಕ್ಕಡ (ಪು.) ಟಗರು, ಹೋತು
 ಭಗ (ಭೂ. ಕೃ.ವಿ.) ಭಗ್ನ, ಮುರಿದ
 ಭವ (ಪು.) ಜನ್ಮ
 ಭಾತ (ಪು.) ಬಂಧು
 ಭಾಗ (ಪು.) ಭಾಗ, ಪಾಲು
 ಭೀಮರಹ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ಭೂಯ, ಹೂಯ (ಭೂ. ಕೃ.ವಿ.) ಆದ
 ಮಂಗಲ (ವಿ.) ಮಂಗಳ
 ಮಯ (ಭೂ. ಕೃ.ವಿ.) ಸತ್ತ್ವ
 ಮಯಹರ (ಪು.) ಗ್ರಾಮದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ,
 ಗೌಡ
 ಮಯಹರಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಪ್ರಮುಖಳಾದ ಸ್ತ್ರೀ
 ಮಹಕಂದ (ಪು.) ದೊಡ್ಡ ದನಿಯಿಂದ
 ಅಳುವುದು
 ಮಹಿ (ಪ್ರೀ.) ಭೂಮಿ
 ಮಾಣುಸ (ಪು.) ಮನುಷ್ಯ
 ಮಾಸ (ಪು.) ತಿಂಗಳು
 ಮುಡಾ (ಪ್ರೀ.) ಮುದ್ರೆ
 ಮೂಡ (ವಿ.) ಮೂಢ, ಮೂರ್ಖ
 ಮೂಲ (ಅ.) ಹತ್ತಿರ, ಬಳಿಯಲ್ಲಿ
 ಮೂಡ (ಭೂ. ಕೃ.ವಿ.) ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದ
 ಲೋಲ (ಧಾ.) ಹೊರಳಾಡು
 ವಯಣ (ನ.) ವದನ, ಮುಖ
 ವಸಗ (ವಿ.) ವಶನಾದ
 ವಾಡ (ಪು.) ಬಲಿ
 ವಾಸವ (ಪು.) ಇಂದ್ರ, ಒಂದು ಹೆಸರು

ವಿಜಯಾ (ಪ್ರೀ.) ವಿಜಯಾ, ಒಂದು ಹೆಸರು	ಸಂವೇಗ (ಪು.) ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಅನಾಸಕ್ತಿ, ಮೋಕ್ಷದ ಇಚ್ಛೆ
ವಿಮುಕ್ತ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ	ಸಂಸಯ (ಪು.) ಸಂಶಯ
ವಿಮೋಹ (ಧಾ.) ಮೋಹಗೊಳಿಸು	ಸಾಣುರಾಗ } (ವಿ.) ಪ್ರೇಮವುಳ್ಳ
ವಿವಿಹ (ವಿ.) ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ	ಸಾಣುರಾಯ }
ವಿಸಯಸುಹ (ನ.) ವಿಷಯ ಸುಖ, ಸಂಸಾರಸುಖ	ಸಾಹಸ್ಸೀ (ಪ್ರೀ.) ಒಂದು ಸಾವಿರ
ವೋಲ (ಧಾ.) ಹೋಗು, ತಿರುಗಾಡು	ಸಿಗ್ಧಂ (ಅ.) ತೀವ್ರ
ಸಂಭಯಾರ (ವಿ.) ಕತ್ತಲೆಯುಳ್ಳ	ಸಿವಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ
ಸಂನಿರುಹ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ತಡೆ ಯಲ್ಪಟ್ಟ	ಸಿವಿರ (ನ.) ಶಿಬಿರ
ಸಂಪತ್ತ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಂದ	ಸುಮಿಣ } (ನ.) ಕನಸು, ಸ್ವಪ್ನ
ಸಂಭವ (ಧಾ.) ಸಂಭವಿಸು, ಆಗು	ಸುಖಿಣ }
ಸಮ (ವಿ.) ಸಮಾನ	ಸುಯ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಕೇಳಿದ
ಸಯಂ (ಅ.) ಕೂಡ, ಸಂಗಡ	ಸುಹೇಸಿ (ವಿ.) ಸುಖ ಇಚ್ಛಿಸುವ
ಸಮಾಣ, ಸಂತ (ವ.ಕೃ.ವಿ.) ಇರುವ	ಹರಿಸಿ (ಪು.) ಹರ್ಷ, ಆನಂದ
ಸಮುಪ್ಪನ್ನ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಉಂಟಾದ, ಆದ	ಹರಿಸಿಮರ (ಪು.) ಹರ್ಷತುಂಬಿದ
ಸಂಸುಹಂ (ಅ.) ಎದುರಿಗೆ	ಹವಂ (ಅ.) ತೀವ್ರ, ಬೇಗ
ಸಂವಿಹಾಣ (ನ.) ಸಂವಿಧಾನ, ಘಟನೆ	ಹಾರ (ಪು.) ಹಾರ, ಮಾಲೆ
ಅಭ್ಯಾಸ	ಹಾಹಾರವ (ಪು.) ಹಾಹಾದನಿ
	ಹಿಯಯ (ನ.) ಹೃದಯ
	ಹಿರಣ್ಯ (ನ.) ಬಂಗಾರ

(೧) ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ :—

ಅಂಜನಂ, ತವವನ್ನಾ, ಕ್ಷುಡಾ, ಹಿಂಜಿಯಾ, ಅಗ್ನಿಪ್ರಿಯಂ, ಪಡಿವನ್ನಂ, ಅಗ್ನಿಪ್ರಿಯಂ, ಪಡಿವನ್ನಂ, ದಿವ್ಯಂ, ಪಾಡಿಯಂ, ಕೀರಿಯಾ, ಮುಕ್ತೇಹಿಂ, ಪುಚ್ಚಿಯಾ, ದಿವ್ಯವನ್ನಾ, ರಯಾ, ಮುಣಿಯಾ, ಡಿಯಂ, ಕಯವಂತೋ, ಗಾಹಿಯಾ, ಜಾಹಿಯಾ.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ :—

[ಅ] ಭೂತಕಾಲವಾಚಕ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳು.

ಹೊ, ಹುರ, ಪಾಲ, ನೆ, ಬಂಧ, ಹಣ, ಗಾ, ಪೇಚ್ಚ, ಚಿಡ್ಡ, ದೃಢಾವೇ.

[७] धूम्रकाल कर्तव्यं कृतं न विदुः ।

सक, बे, मुण, वण, पा, सदावे, नंद, तिगिच्छ, आमन्ते, छिंद.

(१) कस्यैव संपत्तिः —

(१) कुंडिणे नयरे भीमरहो राया, तस्स सयलअंतेउरप्पहाणा पुष्पदंती देवी, ताणं विसयसुहमणुहवन्ताणं समुप्पज्जा सयलतेलोककअलंकारभूया धूया ।

(२) दडसत्तिणा चिन्तियं ' इमो मम तणओ वासवेण विणासिओ, वासवो वि कणयतेएण वावाइज्जमाणेण वि वासवेण कणयमाला विणासिया । ' (३)

तेण भणियं ' अहे दरिहिणो, कहं विवाहमंगलं रओ य पूयं करेमो ? ' कहियं एयं राइणो तेणावि धगधन्नहिरणाइणा भारावियं चित्तंगयस्स भवणं ।

(४) अन्नया वसन्तमासे जुगवाहू मयणरेहाए सह उज्जाणे कीलत्थं उवगओ । खज्जभोयणपाणवित्तस्स अत्थगिरीओ बोलीणो अहेसरो । छाइओ तमनियरेण भुवणभागो । तओ जुगवाहू तम्मि चेव उज्जाणे ठिओ । (५) देव, इमं तुह कुव्वेरपुरविहवअहियधणनिवहं नयरं कइवयदिणाण मज्जे चोरस्स वि मन्दिअं जायं । (६) तीए कुच्छिपसूओ पुत्तो नामेण अगडदत्तो त्ति, अणुदियहं सो पवरं वडुन्तो जोव्वणं पत्तो । (७) एत्थन्तरम्मि आगओ एगो पुरिसो तं उट्ठेसं, आयणिओ तस्स सहो कुमारेण जहा । अहिणा दट्ठो रायपुत्तो, जो तं जीवावेइ, सो जं चेव पत्थेइ तं चेव दिज्जइ त्ति । (८) सुयाणि मे पंच, महव्वयाणि, नरएसु दुक्खं च तिरिक्खजोणिसु । (९) से चुए बंभलोगाओ-माणुसं भवमाणए । अप्पणो य परेसिं च आउं जाणे जहातहा । (१०) अन्नया चेडिं ण्हाया भणइ- ' पोत्ताइं आणेहि ' । तीए रत्तगाणि आणियाणि, रुट्ठाए अट्ठाएण आहया । ' जिणघरं पविसन्तीए रत्तगाणि देसि ' त्ति, मया चेडी । (११) उज्जाणं सम्पत्तो ओइण्णो उत्तमाओ सीयाओ साहस्सीहिं परिवुडो अह निक्खमइ उ चित्ताहिं । (१२) कस्स अट्ठे इमे पाणा एए सव्वे सुहेसिणो वाडेहिं पंजरेहिं च सन्निरुद्धा य अच्छहिं । (१३) विजयाए चोइसमहासुमिणसूइओ पुत्तो उववओ अजिओ त्ति नाम बीयत्तिथयरो । (१४) पत्तो से जोव्वणं, परिणाविओ उत्तमनरिन्दुहियाओ । (१५) सिविरे हाहारवगडिभणो महक्कन्दो जाओ । विमुक्केसाओ भग्गवल्याओ तोडियहारल्याओ महीए लोलन्ति । (१६) तओ नवकारं अणुसरन्ती पविट्ठा एगदिसाए, जाव दूरं

ಗಯಾ ತಾವ ದಿಡ್ಡೊ ಏಗೊ ತಾವಸೊ, ತಸ್ಸ ಮೂಲೆ ಗಯಾ, ಅಭಿವಾಡ್ತೊ ಸೊ । (೧೩) ಏವ-
ಮಾಡ್ ಅಣುಸಾಸಿಯಾ. ಸಂವೇಗಮುಗಯಾ ತಾಣೆಂ ಚೆವ್ ಮೂಲೆ ಪವ್ವಡ್ತಾ । ಪುಣ್ಣಿಯಾಳು ವಿ
ದಿಕ್ವಾ ಅದ್ವಾಣಭಣ್ಣ ಗಬ್ಬೊ ನ ಅದ್ವಾಳೊ । ಪಚ್ಚಾ ಣಾಳು ಮಯ್ಹರಿಯಾಳು ಸವ್ವಾಳೊ
ಕಹಿಂಚೊ । ಪಚ್ಚಾಂ ಧರಿಯಾ ಪಸ್ಸುಯಾ ಸಮಾಣಿ ಸಹ್ ನಾಮಮುಡ್ತಾಳು ಕೆವಲರಯಣೆಗ್ ಯ
ಸುಸಾಣೆಂ ಡುಡ್ಡು । (೧೪) ತಾಳೊ ಹರಿಸಮರೂಪಂತಹಿಯಾಳೊ ನೆಹರಿಯಾಳೊ ನಯರಾಳೊ ।
ನಮಿ ವಿ ಪಡಿಯಾಗಾಳೊ ಸಮುಹ್, ನಿವಡಿಂಚೊ ಚಲಣೆಸು ಜೆಡ್ಡುಭಾಂಟೊ, ಮಾಹಾಪಮೋಣ್ಣ
ಪವೆಸಿಯಾಳೊ ನಯರೆಂ । (೧೫) ಏವ್ ಕಣಯಮಂಜರಿಯಾಳು ಸೊ ರಾಯಾ ಕೊಡ್ಹಲಭೂಣ್ಣಿಂ ಪರಿಸ-
ಕ್ವಾಣಾಳು ಡುಮಾಸೆ ಜಾವ್ ವಿಸೊಹಿಯಾಳೊ । ಪಚ್ಚಾ ತಿಯಾಳು ತವರಿ ಅಡ್ವೆವ್ ಸಾಣುರಾಳೊ
ಜಾಂಚೊ । ತಿಯಾಳು ಚೆವ್ ಸಮ್ ಕಾಲೆಂ ಗಮ್ಡು । (೧೬) ಏವ್ ತೆಸಿಂ ಮನ್ತಂತಾಣೆಂ ಸಮಾಗಾಳೊ
ಏಗೊ ದಿಂಚೊ, ಭಣಿಯೆಂ ಚ ತೆಣ್ ' ಕಿಮೆವ್ ಆತಲಿಹುಯಾ ? ಮುಜ್ಜಹ್ ವಿಸಾಯೆಂ, ಅಂಚೊ
ನತಿಯೆಂ ಸಂಸಾರೆಂ ಕಿಂ ಚಿ ಸುಹ್ ಅಸುಹ್ ವಾ ಅಜ್ಜಮುಯಮತಿಯೆಂ । ಭಣಿಯೆಂ ಚ-ಕಾಲಮ್ನಿ
ಅಣಾಡ್ತಾಳು ಜೀವಾಣೆಂ ವಿವಿಹಕಮ್ಮವಸಗಾಣೆಂ ತೆಂ ನತಿಯೆಂ ಸಂವಿಹಾಣೆಂ ಸಂಸಾರೆಂ ಜೆಂ ನ ಸಂಭವ್ಡು । '

(೨) ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ :-

(೧) ಕಾಂಚೆನಪುರವೆಂಬ ಒಂದು ಪಟ್ಟಣವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ವೀರಮನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ರಾಜನು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಐದು ನೂರು ಜನ ಸ್ತ್ರೀಯರಿದ್ದರು. ಅವೇ ಊರಲ್ಲಿ ನಾಗವತ್ತನೆಂಬ ಶ್ರೀಮಂತ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಇದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ವಿಷ್ಣುಶ್ರೀ ಎಂಬ ಹೆಂಡತಿ ಇದ್ದಳು. ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯವು ಅಪ್ಪರಿಯರಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾಗಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ವೀರಮನು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ತಂದನು. ವಿಷ್ಣುಶ್ರೀಯ ವಿರಹದಿಂದ ನಾಗವತ್ತನು ಹುಚ್ಚನಾದನು. "ಹಂದ್ರ ವದನೆಯೆ, ನನಗೆ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ದರ್ಶನ ಕೊಡು" ಎಂದು ಅವನು ವ್ಯಾಕುಲನಾಗಿ ಒದರುತ್ತ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನು.

(೨) ಒಂದು ಕತ್ತಲೆಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕುರುಡ ಭಿಕ್ಷುಕನು ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ದೀವಿಗೆಯನ್ನೂ ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೊಡವನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ನಡೆದಿದ್ದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಒಬ್ಬನು ಅಂದನು - "ಮುಖನೇ, ನಿನಗೆ ದೀವಿಗೆಯೇಕೆ? ನಿನಗೆ ಹಗಲು-ಇರುಳುಗಳು ಸಮಾನವಾಗಿರುವವು." ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಕುರುಡ ಭಿಕ್ಷುಕನು ವಿನಯಪೂರ್ವಕ ಅಂದನು - "ದೊಡ್ಡ

ಮನುಷ್ಯರೆ, ನೀವು ತಿಳಿದಷ್ಟು ಮೂರ್ಖನು ನಾನು ಅಲ್ಲ. ದೀವಿಗೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಜೊತೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಸಲುವಾಗಿಯೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕುರುಡನಾದ ನಾನು ನಡೆದಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದು ನಿಮ್ಮಂತಹರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿ ಎಂದು ದೀವಿಗೆಯನ್ನು ಒಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.”

(೩) ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ನರಿಯು ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಬರಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಹೋತು ಬಂದಿತು; ಮತ್ತು ನರಿಗೆ ಅಂದಿತು—ಎಲೊ ನರಿಯೆ, ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಇದೆಯೋ?” ಕೂಡಲೆ ನರಿಯು ಅಂದಿತು—“ಸಂಶಯವೇಕೆ? ಕೆಳಗೆ ಜಿಗಿ ಮತ್ತು ರುಚಿ ನೋಡು. ಇಂಥ ಸಿಹಿನೀರನ್ನು ನಾನು ಮೊದಲಿಂದೂ ನೋಡಿಯೇ ಇಲ್ಲ.” ನರಿಯ ಈ ಮಾತುಗಳು ಆ ಮೂರ್ಖ ಹೋತಿಗೆ ನಿಜವೆನಿಸಿದವು; ಮತ್ತು ಅದು ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಜಿಗಿಯಿತು. ನರಿಯು ಹೋತಿನ ಬೆನ್ನಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಭಾವಿಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಜಿಗಿಯಿತು.

ಪಾಠ ೧೫

**ಧಾತುಸಾಧಿತಗಳು—ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣ,
ಭೂತಕೃದಂತ (ಲ್ಯಬಂತ) ಮತ್ತು ಹೇತ್ವರ್ಥಕ (ತುನಂತ)
ಅವ್ಯಯಗಳು.**

ವರ್ತಮಾನ ಮತ್ತು ಭೂತ ಕೃದಂತಗಳಂತೆ ವಿಧ್ಯರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕರ್ತರಿ, ಕರ್ಮಣಿ ಎಂದು ಎರಡು ಪ್ರಕಾರಗಳಿಲ್ಲ. ಕರ್ಮಣಿಯೊಂದೇ ಇರುವದು. ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತವು ವಿಶೇಷಣವಾಗಿ ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವದು.

ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣ —

ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಣಿಜ, ಇಯ್ವ ಅಥವಾ ಯ್ವ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತಗಳಾಗುವವು. ಮೊದಲಿನ

ವೆರಡು ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಆ ಕಾರಾಂತ ೧ ಮತ್ತು ೨ ನೆಯ ವರ್ಗದ ಧಾತುಗಳಿಗೂ ಮೂರನೆಯದು ಆ ಕಾರಾಂತೀತಕರ ೨ ನೇಯ ವರ್ಗದ ಧಾತುಗಳಿಗೂ ಹೆತ್ತುವದು. ಉದಾ :—

(೧) ಪಾಸ+ಗಿಜ್ಜ=ಪಾಸಗಿಜ್ಜ, ಪಾಸ+ಇಯವ್=ಪಾಸಿಯವ್, ಹಸ+ಗಿಜ್ಜ=ಹಸಗಿಜ್ಜ,
ಹಸ+ಇಯವ್=ಹಸಿಯವ್

(೨) ಕರೆ+ಗಿಜ್ಜ=ಕರಗಿಜ್ಜ, ಕರೆ+ಇಯವ್=ಕರೆಯವ್.

(೩) ಗಾ+ಯವ್=ಗಾಯವ್, ನೆ+ಯವ್=ನೆಯವ್, ಹೊ+ಯವ್=ಹೊಯವ್.

ಉಪಯೋಗ - ವಿಶೇಷಣದಂತೆ.

ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣವು ವಿಶೇಷಣದಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವದು. ಆಗ ಅದು ವಿಶೇಷ್ಯದ ಲಿಂಗ ವಚನ ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು. ಉದಾ —

ವಂದಿಗಿಜ್ಜೋ ಆಯರಿಱೋ - ನಂದನೀಯ ಅಥವಾ ಪೂಜ್ಯ ಆಚಾರ್ಯನು.

ನಾಯವ್ವಾಂ ತತ್ತಾಂ - ತಿಳಿಯಲ್ಪಡತಕ್ಕ ತತ್ವಗಳು.

ದಂಸಗಿಜ್ಜಾ ಕಲಾ - ತೋರಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕ ಕಲೆಯು.

* ಇದಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದದಂತಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. [ಡಾ. ಘಾಟಿಗೆ ವ್ಯಾಕರಣ ಪು.೮೮]

ಕಜ್ಜ-(ಕಾರ್ಯ)	ಗೊಜ್ಜ-(ಗಂಹ)	ಮೊಜ್ಜ-(ಮಿಂದ)
ಪೊಜ್ಜ-(ಪೆಯ)	ವೊತ್ತವ್-(ಗಂಹ)	ಮೊತ್ತವ್-(ಮುಜ)
ದೊಜ್ಜ-(ದೆಯ)	ಚಜ್ಜ-(ಚಯ)	ಮೊತ್ತವ್-(ಮುಂಚ)
ವಜ್ಜ-(ವರ್ಯ)	ದಡ್ಡವ್-(ಪಾಸ)	ರೊತ್ತವ್-(ರಯ)
ಕಾಯವ್-(ಕರ್ಮವ್ಯ)	ದೊಜ್ಜ-(ದೆ)	ವಚ್-(ವಯ)
ಗಂತ್ತವ್-(ಗಂತ್ತವ್ಯ)	ದೊಜ್ಜ-(ಡುಹ)	ವಜ್ಜ-(ವಜ್ಜ)
ದಾಯವ್-(ದಾತವ್ಯ)	ನೆಜ್ಜ-(ನೆ)	ವಜ್ಜ-(ವಹ)
ಆಣಪ್-(ಆಜ್ಞಾಪ್ಯ)	ನೆಯ-(ಜಾಣ)	ವಿಣಪ್-(ವಿಣವ)
ಖಜ್ಜ-(ಖಾಯ)	ಬೊಜ್ಜ-(ಬುಜ್ಜ)	ವೊಜ್ಜ-(ವಹ)
ಗುಜ್ಜ-(ಗುಹ್ಯ)	ಪುಜ್ಜ-(ಪೂಯ)	ವೊತ್ತವ್-(ವಯ)
ಭವ್-(ಭವ್ಯ)	ಸೊಯವ್-(ಸುಣ)	

ಕ್ರಿಯಾಪದದಂತೆ

(ಅ) ಸಕರ್ಮಕವಿದ್ದರೆ ಕರ್ಮವು ಪ್ರಥಮೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಕರ್ತೃವು ತೃತೀಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದು, ವಿ. ಕ. ಕೃ. ವಿಶೇಷಣವು ಕರ್ಮದ ಲಿಂಗ ವಚನ ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು. ಉದಾ:— ಸಖೇಹಿ ಧಮ್ಮಕಹಾ ನಾಯವಾ— ಎಲ್ಲರಿಂದ ಧರ್ಮಕತೆಯು ತಿಳಿಯಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದು. ಕೋಹಣ, ಲೋಹಣ, ಹಾಸಣ ವಾ ಭಾಣ, ಅಣಗಾರೆಹಿ ಮುಸಾ ಭಾಸಾ ನ ಭಾಸಿಯವಾ। ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಅಶೆಯಿಂದ, ವಿನೋದದಿಂದ, ಅಥವಾ ಅಂಜಕೆಯಿಂದಾದರೂ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಿಂದ ಸುಳ್ಳು ಮಾತು ಅಡಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಜಣೇಹಿ ಚತ್ತ ಧಣಂ ಭುವೇಣ ನ ಧೇತ್ತವ್ವಂ । ಜನರಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ ದುಡ್ಡು ರಾಜನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ.

(ಆ) ಅಕರ್ಮಕವಿದ್ದರೆ ಕರ್ತೃವು ತೃತೀಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತವು ನಪುಂಸಕ ಪ್ರಥಮಾ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವದು. ಉದಾ — ಸಂಜ್ಞಾಸಮೇ ಕುಮಾರೀಹಿ ನ ಹಿಣ್ಣಿಯವ್ವಂ । ಸಂಧ್ಯಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಿಯರು ತಿರುಗಾಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ತೇಣ ಗಾಣ್ಣಿಯವ್ವಂ—ಅವನು ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದು. *

ಇತರ ಉಪಯೋಗ

ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಬದಲಾಗಿ ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದುಂಟು. ಉದಾ :— ಪಾಣಾ ನ ಹಂತವಾ — ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡಬಾರದು.

ಕೃದಂತ ಅನ್ಯಯಗಳು ಅಥವಾ ಅವಿಕಾರಿ ಧಾತುಸಾಧಿತಗಳು—

ಪೂರ್ವಕಾಲವಾಚಕ (ಭೂತ) ಕೃದಂತ ಅನ್ಯಯ ಮತ್ತು ಹೇತ್ವರ್ಥಕ ಅನ್ಯಯ ಇವು ಎರಡೇ ಕೃದಂತ ಅನ್ಯಯಗಳು ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿರುವವು. ನಡೆದ ಎರಡು ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ನಡೆಯುವದು ಅಥವಾ ನಡೆಯಿತು ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಕ್ರಿಯೆಯು ಮುಗಿದದ್ದನ್ನು ಹೇಳಲು ಭೂತಕೃದಂತ ಅನ್ಯಯವನ್ನೂ, ಎರಡನೆಯ ಕ್ರಿಯೆಯು ನಡೆಯಲು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಹೇತ್ವರ್ಥಕ ಅನ್ಯಯವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭೂ. ಕೃ.

* ಭೂತಕಾಲವಾಚಕ ಧಾತುಸಾಧಿತ ವಿಶೇಷಣಗಳಂತೆ ಮೂರನೆಯ ಬಗೆಯ ಉಪಯೋಗವು ಇವುಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲ.

ಅನ್ಯಯಕ್ಕೆ ಇ, ದು, ಪ್ರತ್ಯಯಗಳೂ, ಹೇ. ಅನ್ಯಯಕ್ಕೆ ಅ, ಅಲು, ಅಲಿಕೈ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳೂ ಬರುವವು.

ಭೂತಕೃದಂತ ಅನ್ಯಯವ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು.* [ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ' ತ್ವಾಂತ' ಅನ್ಯಯ ಅಥವಾ ' ಲ್ಯಬಂತ' ಅನ್ಯಯವೆನ್ನುವರು.]

(೧) ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಇೞು ಪ್ರತ್ಯಯ ಬರುವದು. ಉದಾ--
ಪಾಸ + ಇೞು = ಪಾಸಿೞು. ಹಸಿೞು. ಗಾೞಿೞು ಮುಂ.

(೨) ಆ ಕಾರಾಂತೇತರ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಱು ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಉದಾ- ಗಾ+
ಱು=ಗಾಱು, ನೇಱು. ಹೋಱು ಮುಂ.

(೩) ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಇತ್ತಾ, ಏತ್ತಾ ಹಚ್ಚಬೇಕು :- ಪಾಸ+ಇತ್ತಾ=ಪಾಸಿತ್ತಾ,
ಅದೇಪ್ರಕಾರ ಪಾಸೇತ್ತಾ, ಗಾಇತ್ತಾ, ನೇಇತ್ತಾ. ಹೋಇತ್ತಾ.

(೪) ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಇತ್ತಾಣ, ಏತ್ತಾಣ ಹಚ್ಚಬೇಕು :- ಹಸ+ಇತ್ತಾಣ=
ಹಸಿತ್ತಾಣ, ಅದೇಪ್ರಕಾರ ಹಸೇತ್ತಾಣ, ಕರೇತ್ತಾಣ, ಲಹೇತ್ತಾಣ

(೫) ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಇತ್ತು, ಏತ್ತು ಹಚ್ಚಬೇಕು :- ಸಾಹ + ಇತ್ತು = ಸಾಹಿತ್ತು,
ಸಾಹೇತ್ತು, ಜಾಣೆತ್ತು, ಹಸಿತ್ತು.

(೬) ಕೆಲವು ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಏ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹತ್ತುವದು. ಉದಾ- ತಡ್ಡಾಏ,
ಸಮಾಏಏ, ಪರಿಣಾಏ ಮುಂ.

* ಇದಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ರೂಪಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಬರುವವು. ಏ ಮತ್ತು
ಕೃ ಪ್ರತಿಯ ಹೊಂದಿದ ರೂಪಗಳೂ ಅಪವಾದಾತ್ಮಕ ರೂಪಗಳೆಂದೇ ಎಣಿಸಬಹುದು.
ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಬಂದ ಕೆಲವು ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಅನಿಯಮಿತ ಭೂ. ಕೃ. ಅನ್ಯಯಗಳು —

ಶ್ರುತ್ವಾ > ಸೌಚ್ವಾ	ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ > ಚಿತ್ತ್ವಾ	ಭುಕ್ತ್ವಾ < ಭೌಚ್ವಾ
ಹಿತ್ವಾ > ಹಿಚ್ವಾ	ಕೃತ್ವಾ > ಕಿಚ್ವಾ	ವೃಷ್ಟ್ವಾ > ಪೇಚ್ಚಿಱ್ಯ
ಜ್ಞಾತ್ವಾ > ನಚ್ವಾ	ಗೃಹೀತ್ವಾ > ಗಹಾಯ, ಗಹಿಱ್ಯ	ಸ್ಥಿತ್ವಾ > ಠಿಚ್ವಾ
ಅಭಿಗಮ್ಯ > ಅಭಿಗಮ್ಮ	ನಿಶಮ್ಯ > ನಿಸಮ್ಮ	ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಯ > ಪಡಿಜ್ಞಾಯ

ಇವಲ್ಲದೆ ದೃಢುಣ, ಹನ್ತುಣ, ಗನ್ತುಣ, ಲಙ್ಕುಣ, ಮೌಲ್ತುಣ, ಭೌಲ್ತುಣ, ಧೇಲ್ತುಣ, ಸೌಱುಣ
ಮೊದಲಾದ ರೂಪಗಳೂ ಇರುವವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಱು ಪ್ರತ್ಯಯವಿದ್ದರೂ ಮೂಲ
ಧಾತುವಿನಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅನಿಯಮಿತ ರೂಪಗಳೆನ್ನಬಹುದು.

[ಡಾ. ಭಾಟಗೆ ವ್ಯಾಕರಣ. ಪ್ರ. ಅ. ಪುಟ. ೭೬]

(೭) ಕೆಲವು ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಕ್ತು ಪ್ರತ್ಯಯ ಹತ್ತುವದು. (ಇಂಥ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇವೆ) :- ಸಾಹೃತ, ಅವಹೃತ, ಕಹೃ ಮುಂ.

ಅನೇಕಸಲ ಇಯ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹೆಚ್ಚುವದರಿಂದಲೂ ಭೂತಕೃದಂತ ಅನ್ಯಯಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಉದಾ- ಪಾಸ+ಇಯ=ಪಾಸಿಯ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಭೂತ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣದ ಪ್ರತ್ಯಯವೂ ಇಯ ಇರುವದು. ಉದಾ- ಪಾಸ+ಇಯ=ಪಾಸಿಯ ಎರಡೂ ರೂಪಗಳು ಒಂದೇಯಾಗಿದ್ದರೂ ಮೊದಲನೆಯದು ಅವಿಚಾರಿ ಎಂದರೆ ಮುಂದೆ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಪ್ರತ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದದ ಅನ್ಯಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯದು ವಿಚಾರಿ ಎಂದರೆ ನಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯವೇ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಕೇವಲ ಪಾಸಿಯ ಎಂದು ಉಪಯೋಗವಾದಾಗ ಭೂ. ಕೃ. ಅನ್ಯಯವೆಂದೂ, ಪಾಸಿಯ, ಪಾಸಿಯಾ, ಮೊದಲಾದ ರೂಪಗಳು ಬಂದಾಗ ಭೂ.ಕ.ಕೃ. ವಿಶೇಷಣವೆಂದೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಪದಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಙ, ಚಾ, ಇಯ, ಯ, ಕ್ತು ಮೊದಲಾದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿ ಭೂತಕೃದಂತ ಅನ್ಯಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಉಪಯೋಗ-

(೧) ಒಂದೇ ಕರ್ತೃವಿನಿಂದ ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದು ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮೊದಲು ನಡೆದ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ಧಾತುಗಳನ್ನು ಭೂ. ಕೃ. ಅನ್ಯಯಗಳಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುವದು.

ಉದಾ- [ಅ] ಸಾಲಾಘ ಗಚ್ಛಿಷ್ಯಾ ಕುಮಾರಾ ಸಿಲೋಗಾಣಿ ಪಠಂತಿ । ಸಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಲಕರು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

[ಆ] ಸೋ ಕಸ್ಯ ವಿ ಅಮ್ಬವಚ್ಛಸ್ಯ ಶಾಪಾಘ ಗನ್ತೂಣ ಸುತೋ । ಅವನು ಯಾವುದೊ ಒಂದು ಹೂವಿನ ಗಿಡದ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಮಲಗಿದನು.

[ಇ] ಭೋಗೋ ಭೋಜಾ ವಮಿತ್ತಾ ಯ ಲಹುಭೂಯವಿಹಾರಿಣೋ ।

ಆಮೋಯಮಾಣಾ ಗಚ್ಛಂತಿ ದಿಯಾ ಕಾಮಕಮಾ ಇವ ॥

(೨) ಕ್ವಚಿತ್ತಾಗಿ ಕ್ರಿಯಾಪದದಂತೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವದು.

ಉದಾ- ತಂ ವಿಜ್ಞಂ ಪರಿಜ್ಞಾನಿಯ । — ಆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವರು.

ಹೇತ್ವರ್ಥಕ ಕೃದಂತ ಅನ್ಯಯ- [ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ 'ತುಮಂತ' ಅನ್ಯಯವೆನ್ನುವರು.]

(೧) ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಇತೆ ಪ್ರತ್ಯಯವೂ, ಆ ಕಾರಾಂತೇತರ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ತೆ ಪ್ರತ್ಯಯವೂ ಹತ್ತುವವು. ಉದಾ- ಪಾಸ + ಇತೆ = ಪಾಸಿತೆ, ಕರಿತೆ; ಗಾ + ತೆ = ಗಾತೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ, ನೇತೆ, ಹೊತೆ ಮುಂ.

(೨) ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳಿಗೂ ಇತ್ತಱ್, ಱ್ತಱ್ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳೂ ಬರುವವು. ಉದಾ- ಕರ + ಇತ್ತಱ್ = ಕರಿತ್ತಱ್. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಗಚ್ಚಿತ್ತಱ್, ನೆಇತ್ತಱ್, ಪಾಸೆತ್ತಱ್ ಮುಂ.

* ಭೂ. ಕೃ. ಅನ್ಯಯದ ಇತ್ತಾ, ಱ್ತಾ, ಇತ್ತಾಣ, ಱ್ತಾಣ, ಇತ್ತು, ಱ್ತ್ತು ಮೊದಲಾದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿಗೂ, ಹೇತ್ವರ್ಥಕ ಅನ್ಯಯದ ಇತ್ತಱ್, ಱ್ತಱ್ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಅಂತರವನ್ನೂ ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು.

ಉಪಯೋಗ-

(೧) ಕ್ರಿಯೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಹೇತ್ವರ್ಥಕ ಕೃದಂತ ಅನ್ಯಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಉದಾ-

[ಅ] ಸೋ ಗಚ್ಚಿತೆ ಇಚ್ಛಿ. ಅವನು ಹೋಗಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾನೆ.

[ಆ] ಚೋರೋ ಧನಂ ಹರಿತ್ತಱ್ ನಯರೆ ಪವಿತ್ರೋ. ಕಳ್ಳನು ಧನವನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವ ದಕ್ಕಾಗಿ ನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

[ಇ] ವಂತೆ ಇಚ್ಛಸಿ ಆವಾತೆ ಸೇಯೆ ತೇ ಮರಣೆ ಭವೇ. ಕಾರಿಕೆಯನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಇಚ್ಛಿಸುವ ನಿನಗೆ ಮರಣವು ಪ್ರಿಯಸ್ಕರವು.

ಅನಿಯಮಿತ ಹೇತ್ವರ್ಥಕ ಅನ್ಯಯಗಳು- (ಡಾ. ಘಾಟಿಗೆ. ವ್ಯಾಕರಣ ಪು. ೮೦)

ದೇ > ದಾತೆ	ವಹ > ವೊಡು	ನೆ > ನೇತೆ
ಛಿಂದ > ಛೇತು	ಪಿವ > ಪಾತೆ, ಪಾಯಱ್	ಮಿಂದ > ಮೇತು,
ಭುಂಜ > ಭೋತು, ಭೋತ್ತಱ್	ಪಿವಿತ್ತಱ್	ಕರ > ಕಾತೆ
ಮುಂಚ > ಮೊಡು	ಮುಣ > ಮೊತೆ	ಮುಖ > ಮೊತು
ಜಿಣ > ಜೇತೆ	ಮುಖ > ಮೊತು	ಹುಣ > ಹಂತು
ಖಣ > ಖಂತು	ಗಚ್ಛ > ಗಂತು	ಲಹ > ಲಡು
ಜಾಣ > ಜಾತೆ ಗೋಹ > ಗೇತು	ವಯ > ವೊತು	ವಸ > ವತ್ಥಱ್

(೨) ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಭೂ. ಕೃ. ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಹೇತ್ವರ್ಥಕ ಅನ್ಯಾಯ ದಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಉದಾ—

[ಅ] ನ ತುಙ್ಗ ಭೋಗೇ ಚಙ್ಕುಣ ಬ್ರಹ್ಮಿ । ನಿನಗೆ ಭೋಗಗಳನ್ನು ಬಿಡಲು ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲ.

[ಆ] ಥೌವ್ ಲಙ್ಕು ನ ಖಿಸಃ । ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಗಲು ನಿಂದೆಮಾಡಬಾರದು.

ಶಬ್ದಸಂಗ್ರಹ

ಅಖಿಲತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಅಕರ್ಷಿ
ಸಲ್ಪಟ್ಟ

ಅಂಗ (ಪು.ನ.) ಶರೀರ

ಅಂಗಾ (ವಿ.) ಶರೀರ ಧರಿಸಿದ

ಅಂಗುಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಬೆರಳು

ಅಚ್ಚಯ (ವಿ.) ಪೂಜಾರಿ

ಅಡವಿ (ಪ್ರೀ.) ಅರಣ್ಯ, ಅಡವಿ

ಅದ್ವಿಙ್ಗ (ಪ್ರೀ.) ಅಧೈರ್ಯ, ಗಾಬರಿ

ಅನ್ವಭವ (ಪು.) ಬೇರೆ ಜನ್ಮ

ಅಪ್ಪ (ಪು.) ಸ್ವಂತ

ಅಭಿಗವ (ವಿ.) ಹೊಸ

ಅಭಿಭೂಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಸೀಡಿತ

ಅವತಾ (ಪ್ರೀ.) ಅವಸ್ಥೆ

ಅವಯರ (ಧಾ.) ಇಳಿ

ಅವಸಾಣ (ನ.) ಕೊನೆ, ಮರಣ

ಅಹಿವ (ಪು.) ರಾಜ, ಅಧಿಪತಿ

ಅಹೋ (ಅ.) ಅಶ್ಚರ್ಯ, ದುಃಖ ಮುಂತಾ

ದ್ದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಅನ್ಯಾಯ

ಆಗಂತೂ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಬಂದು

ಆದತ್ತ } (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಆರಂಭಿ

ಆರಡ್ಡ } ಸಲ್ಪಟ್ಟ

ಆಮೋಯ (ಧಾ.) ಆನಂದಪಡು

ಆಸಭ (ಪು.) (ಪು.) ಋಷಭ
ತೀರ್ಥಂಕರ

ಇತಿಲೋಲಯ } (ವಿ.) ಸ್ತ್ರೀಲಂಪಟ

(ವಿ.) ಒಂಟಿಯಾದ, ಒಬ್ಬನೆ,
ಒಬ್ಬಳಿ

ಉತ್ಥೇವ (ಅ.) ಇಲ್ಲಿಯೆ

ಕಡ್ಡ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಮಾಡಿ

ಕಂಠ (ಪು.) ಕುತ್ತಿಗೆ

ಕಡಯ (ನ.) ಸೈನ್ಯದ ಬೀಡು, ಶಿಬಿರ

ಕಣ (ಪು.) ಕಿವಿ

ಕಂತಾರ (ನ.) ಅಡವಿ

ಕಾಮಕಮ (ಪು.) ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ

ಸಂಚರಿಸುವ

ಕಾಯವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕರ್ತವ್ಯ

ಕೀಡಕವಿಙ್ಗ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹುಳ
ತಿಂದ

ಕುಸುಮಸರ (ಪು.) ಕುಸುಮಶರ, ಮದನ

(ವಿ.) ಕುರೂಪಿ, ಕುಬ್ಜ

ಗುಲಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಗುಳಿಗೆ

ವಣ (ವಿ.) ಘನ, ದಟ್ಟ

ಚಂದ್ರಾಣ (ಪು.) ಒಬ್ಬ ತೀರ್ಥಂಕರನ
ಹೆಸರು

ಚಿತ್ತಾ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಬಿಟ್ಟು

ಚರ (ಧಾ.) ಅಚರಿಸು

ಚಿತ್ತಲಯ (ವಿ.) ಚಿತ್ತಿೃತ

ಚೇಯ (ಪು.) ಜೇತನ, ಜೈತನ್ಯ

ಚೇಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಜೇತನಾ

ಚೋ (ಧಾ.) ನುಗಿಸು, ನಡೆಸು

ಜಗವಯ (ಪು.) ದೇಶ

ಜಂಪ (ಧಾ.) ಮಾತಾಡು

ಜಾಗರ (ಧಾ.) ಎಚ್ಚರಾಗು

ಜೋ } (ವಿ.) ಯೋಗ್ಯ, ಉಚಿತ
ಜೋಗಾ }

ಜೋಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಯೋಜನೆ

ಠವ (ಧಾ.) ಇಡು, ಸ್ಥಾಪಿಸು

ಠಾಙ್ಕಣ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಇಟ್ಟು,

ತರ (ಧಾ.) ಸಮರ್ಥನಾಗು

ತುರಯ (ಪು.) ಕುದುರೆ

ದಡ್ಡ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಸುಡಲ್ಪಟ್ಟ

ದುಷ್ಕರ (ವಿ.) ಅಚರಿಸಲು ಕಠಿಣ

ಧರಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಭೂಮಿ

ಧರಣಿವತ್ (ನ.) ನೆಲ

ನಡ್ಡ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ನಷ್ಟ, ಕಳೆದ

ನಂದಿಕ್ರಮಾರ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ನಾಙ್ಕಣ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ತಿಳಿದು

ನಾಣ (ನ.) ಜ್ಞಾನ

ನಿಡ್ಡ (ವಿ.) ಸ್ಥಿಗ್ಧ, ನುಣುಪಾದ

ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರ (ಅ.) ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರ

ನಿಯಯ (ವಿ.) ತನ್ನ, ಸ್ವಂತದ

ನೆಹಾಲ್ (ವಿ.) ಸ್ನೇಹದ, ಪ್ರೀತಿಯ

ಪಂಚಸೇಲ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ಪಚ್ಚಕ್ಷ (ಧಾ.) ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು

ಪಡಿಚ್ಚ (ಧಾ.) ಸ್ವೀಕರಿಸು

ಪಯಡ್ಡ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರವೃತ್ತ,

ನಡೆದ, ಹೊರಟ

ಪಯತ್ತ (ಪು.) ಪ್ರಯತ್ನ

ಪರಿಚ್ಚಯ (ಧಾ.) ಬಿಡು, ತ್ಯಜಿಸು

ಪಲವ (ಧಾ.) ಅಳು, ಪ್ರಲಾಪಿಸು

ಪಲಾವ (ಪು.) ಪ್ರಲಾಪ

ಪವ್ವ (ನ.) ಗಂಟು

ಪಸಜ್ಜ (ಧಾ.) ಅಸಕ್ತನಾಗು

ಪಸತ್ಥ (ವಿ.) ಪ್ರಶಸ್ತ

ಪಹಾರ (ಪು.) ಪ್ರಹಾರ, ಹೊಡೆತ

ಪಹಾವಡ್, ಪಭಾವಡ್ (ಪ್ರೀ.) ಪ್ರಭಾವತಿ,
ಒಂದು ಹೆಸರು

ಪಹಾಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ಪೊಲ್ಲಯ (ವಿ.) ಪೊಳ್ಳು

ಭತ್ತ (ಪು.) ಅನ್ನ

ಭೋಚಾ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಉಪಭೋಗಿಸಿ

ಮತ್ಥಯ (ನ.) ಮಸ್ತಕ

ಮಣಿಪ್ಪಮ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ಮಹಾಪಠಮ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ಮುಕ್ಕ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ

ಮುಚ್ಚಾ (ಪ್ರೀ.) ಮೂರ್ಛೆ

ಮೂಲದೇವ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ಮೋತ್ತೂಣ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಬಿಟ್ಟು

ರಜ್ಜು (ಪ್ರೀ.) ಹಗ್ಗ
 ರೋ (ಧಾ.) ಸೇರು, ರುಚಿಸು
 ರೋವ (ಧಾ.) ಅಳು
 ಲಕ್ಷಣಗಜುಯ (ವಿ.) ಲಕ್ಷಣಯುತ
 ಲಕ್ಷಿ (ಪ್ರೀ.) ಬಡಿಗೆ, ಲಾಠಿ
 ಲಹುಭೂಯ (ಪು.) ಗಾಳಿ
 ಲಾಭ, ಲಾಹ (ಪು.) ಲಾಭ
 ವಂಕ (ವಿ.) ವಕ್ರ, ಡೊಂಕ
 ವಜ್ರ (ಧಾ.) ಎಜ್ಜಿಸು, ಬಿಡು
 ವತ್ಸವ (ವಿ.) ವಾಸ್ತವ್ಯ, ಇರ
 ಬೇಕಾದ
 ವದ್ವಿಮಾಣ (ವ. ಕೃ. ವಿ.) ಬೆಳೆ
 ಯುತ್ತಿರುವ
 ವದ್ವಿಮಾಣ (ಪು.) ವರ್ಧಮಾನ, ಮಹಾ
 ವೀರ
 ವತ್ಸವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ವಕ್ರವ್ಯ, ಹೇಳ
 ತಕ್ಕ
 ವಮ (ಧಾ.) ಕಾರು
 ವರಿಸೇಣ (ಪು.) ಒಬ್ಬ ತೀರ್ಥಂಕರನ
 ಹೆಸರು
 ವಸ (ಧಾ.) ಇರು
 ವಸಂತ } (ವ. ಕೃ. ವಿ.) ಇರುವ
 ವಸಮಾಣ }
 ವಾಯಗ (ವಿ.) ವಾದಕ, ಬಾರಿಸುವವ
 ವಾದನ } (ನ.) ಬಾರಿಸುವದು,
 ವಾಯಗ } ವಾದನ
 ವಾಮ (ವಿ.) ಎಡದ
 ವಾಹನ (ನ.) ವಾಹನ

ವಿಜ್ಜುಮಾಲಿ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ವಿತ್ಥರ (ಧಾ.) ಹಬ್ಬು, ಪಸರಿಸು
 ವಿತ್ಥರಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ವಿಸ್ತರಿತ,
 ಹಬ್ಬಿದ
 ವಿವೇಹ (ಪು.) ವಿದರ್ಭದೇಶ
 ವಿಯಾಣ (ಧಾ.) ತಿಳಿ
 ವಿಹಲ (ವಿ.) ನಿವ್ವಲ, ದುಃಖಿತ
 ವಿಹಾರಿ (ವಿ.) ವಿಹರಿಸುವವ
 ವುತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಅಂದ,
 ಹೇಳಿದ
 (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ತಿಳಿಯಲು
 ಯೋಗ್ಯ
 ವೇರಗ (ನ.) ವೈರಾಗ್ಯ
 ಸಕ್ಕ (ಪು.) ಇಂದ್ರ
 ಸಂಜೋಗ } (ಪು.) ಸಂಯೋಗ
 ಸಂಜೋಯ }
 ಸಮತ್ಯ (ವಿ.) ಸಮರ್ಥ
 ಸಮಾಣ (ಪು.) ಸನ್ಮಾನ
 ಸಮುಧ್ಧರ (ಧಾ.) ಉದ್ಧರಿಸು
 ಸರ (ಪು.) ಸ್ವರ
 ಸಾಮಿತ್ತ (ನ.) ಸ್ವಾಮಿತ್ವ
 ಸಿಂಹಾಸನ (ನ.) ಸಿಂಹಾಸನ
 ಸುವಣ್ಣಗುಲಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಒಂದು
 ಹೆಸರು
 ಸೋಜಗ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಕೇಳಿ
 ಸೋಗಾರಿಯ (ವಿ.) ಶೋಕಾಕುಲಿತ,
 ದುಃಖಿತ
 ಹಾಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ಅಭ್ಯಾಸ

(೧) ಕೆಳಗಿನ ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ :—

उवक्खडायेत्ता, कायव्वं, कट्टु, वमिच्चा, वहणिज्जो, निमीलित्तए, कुज्जा, ठवित्ता, आभोएऊण, हसियव्वो, दंसणिज्जं, गन्तुं, दट्ठण, अवहट्ठ, चइउं, पीलणिज्जो, सोच्चा, वेयणिज्जं, वियाणिऊण, गच्छित्तए.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ :—

(೧) ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣ - ने, दंड, सदावे, हू, परिक्ष, जाण, गा.

(೨) ಭೂತ ಕೃದಂತ ಅಸ್ಯಯ - बड्ड, झिया, ने, पक्खि, भुंज, पा, मुण.

(೩) ಹೇತ್ವರ್ಥಕ ಕೃದಂತ ಅಸ್ಯಯ - वह, गा, दे, नम, किण, मुच.

(೪) ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರಿ :—

(೧) मेहो समणस्स भगवओ माहावीरस्स अन्तिए पव्वइउं इच्छइ ।

(೨) मयणरेहाए नाऊण मरणावत्थं जुगवाहु-कणमूले ठइऊण भत्तुणो महुರं निउणं वयणं भणिउं पयत्ता । (३) वंका, कीडक्खइया, चित्तल्या, पोह्या य दड्डा य, लट्ठी य उब्भसुक्का वज्जेयव्वा पयत्तेण । (४) भोगे भोच्चा वमित्ता य लहुभूयविहारिणो, आमोयमाणा गच्छन्ति दिया कामकमा इव । (५) जे समत्था समुद्धत्तुं परमत्थाणमेव य, न ते तुमं वियाणासि, अह जाणासि तो भण । (६) घणवद्धमाणपव्वा निद्धा वण्णेण एगवण्णा य । एमाइ लक्खणजुया परत्थलट्ठी सुणेयव्वा । (७) विमाणाओ अवयरिऊण मणिप्पभेण मयणरेहाए य काऊण पूयं वन्दियाओ उसभ-वद्धमाणचंदाणण-वरिसेणा-भिहाणाओ जिणिन्दपडिमाओ । (८) ' एसा य कण्यमाला मम विरहे अद्धिइं करिस्सइ । ता जहा एकलिया न भवइ तहा कायव्वं ' त्ति जंपिऊण गओ सुरो । (९) अह चोइऊण तुरए रज्जुं गहिऊण वामहत्थेणं, नीहरिउं नयरीए संपत्तो निययकडयस्मि । (१०) विजओ गीयं सोऊण कन्नगं पासिउं पयट्ठो । अक्खित्तो तीए ख्वसइहिं मोत्तूण कुसुमच्चयं कुसुमसरपरवसो पविट्ठो कयलि-हरं । (११) तेण भणियं— । ' जो एयं दण्डगं गेण्हिस्सइ, सो राया

ಹೊಹಿಡ್ । ಕಿಂತು ಪಡಿಚ್ಚಿವ್ವಂ ಜಾವ ಅನ್ನಾಣಿ ಚತ್ತಾರಿ ಅಂಗುಲಾಙ್ ವಡ್ಡೆಡ್ । ತಾಹೆ ಜೊಗೊ ' ತ್ತಿ । (೧೨) ಜಂ ಜೇಗ ಕಯ್ ಕಮ್ಮಂ ಅನ್ನಭವೆ ಇಹಭವೆ ವಸಂತೆಣ್ ತಂ ತೇಗ ವೆಡ್ಚಿವ್ವಂ ನಿಮಿತ್ತಮೇತ್ತಂ ಪರೊ ಹೊಡ್ । (೧೩) ಸೊಕ್ಕುಣ ಇಮಂ ರಾಯಾ ವಿಜ್ಜುಪ್ಪಹಾರಹಾಂ ನಡ್ಡುಚೆಯ್ಣೊ ಸಿಂಹಾಸಣಾಂ ಸುಕ್ಕಾಪಿಹಲಂಗಾಂ ನಿವಡಿಂ ಧರಣಿವಿಡ್ಡೆ । ಸುಕ್ಕಾವಸಾಣೆ ಸೊಗಾರಿಯಮಣೊ ಸುಕ್ಕಕ್ಕಂಠೆ ರೊವಿಕ್ಕುಣ ಪಲಾವೆ ಕಾಡಂ ಆಡತ್ತೊ । (೧೪) ಅನ್ನಯಾ ಏಗಾ ಮಹಿಲಾ ಆಗಾಂತೂಣ ಕುಮಾರಸಮೀವಂ ಭಣಿಡಂ ಪಯತ್ತಾ, ಜಹಾ । ' ಅತ್ತಿ ತಏ ಸಹ ಕಿಂ ಪಿ ವತ್ತವ್ವಂ ' ತೇಗ ವುತ್ತುಂ ' ಭಗ ' । (೧೫) ಅಡವಿಮಂಜ್ಜೆ ಯ ವಚ್ಚಂತೊ ಭಣಿಯಾ ಯ ತೇಗ ಸಾಡುಣೊ । ' ವಜ್ಜಹ್ ತುಂಜ್ಜೆ, ವಿತ್ತರಿಯಂ ಕಂತಾರಂ, ಅಹಯಂ ಮಹಾಡುಕ್ಖೇಣ ಅಭಿ-
ಭೂಂ, ನ ತರಾಮಿ ಗಾಂತುಂ; ಏತೇವ ಭತ್ತಂ ಪಚ್ಚವ್ವಾಮಿ ' । (೧೬) ಅಹೊ ಅಸಾರಯಾ ಸಂಸಾರಸ್ಸ, ಅಣಿವ್ವಯಾ ಜೀವಲೋಯಸ್ಸ, ಖಣಭಂಗುರತ್ತಣಂ ಪಿಯಸಂಜೊಗಸ್ಸ, ಧಮ್ಮೊ ಚೇವೇತ್ಥ ಸರಣಂ, ತ್ತಿಂ ಕಡ್ಡು ವೇರಗ್ಗಾಮವಗಾಂ । (೧೭) ಚಡ್ಡತ್ತಾ ಭಾರಹಂ ವಾಸಂ, ಚಡ್ಡತ್ತಾ ಬಲವಾಹಣಂ, ಚಡ್ಡತ್ತಾ ಉತ್ತಮೆ ಭೋ ಮಹಾಪಠಮೆ ತವಂ ಚರೇ । (೧೮) ತಂ ಬಿಂತಿ ಅಮ್ಮಾಪಿಯರೊ ' ಸಾಮಣ್ಣಂ ಪುತ್ತು ಡುಕ್ಕರಂ, ಗುಣಾಣಂ ತು ಸಹಸ್ಸಾಙ್ ಧಾರೇಯವ್ವಾಙ್ ಸಾಡುಣಾ ' । (೧೯) ಮಹಾಪಠಮೊ ರಾಯಾ ಜೀವಲೋಯಸ್ಸ ಅಸಾರತ್ತಂ ಮುಣಿಕ್ಕುಣ ನಂದಿಕ್ಕುಮಾರಂ ವಿಡೆಹ-
ಜಣವಯಸ್ಸ ಸಾಮಿತ್ತೆ ಠಾವಿಕ್ಕುಣ. ಸಂಜಮಸಿರಿಂ ಪಾವಿಕ್ಕುಣ ವರನಾಣದಂಸಣಲಾಭಂ ಚ ಲಡ್ಡುಂ ತಿಲೋಯಮತ್ಥಯಂ ಗಾಂ । (೨೦) ಜಯಾ ಸವ್ವಂ ಪರಿವಜ್ಜ ಗಾಂತವ್ವಮವಸಸ್ಸ ತೇ । ಅಣಿವ್ವೆ ಜೀವಲೋಗಮಿ ಕಿಂ ರಜ್ಜಮಿ ಪಸಂಜಸಿ ॥

(೩) ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ :-

(೧) ಒಮ್ಮೆ ಇಂದ್ರನ ಅಜ್ಜೆಯಂತೆ ಪಂಚಸೇಲದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಇಬ್ಬರು ದೇವತೆಗಳು ನಂದೀಸರ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟರು. ಅವರ ಪತಿಯಾದ ವಿಜ್ಞಾನಾಲಿಯು ಪಂಚಸೇಲಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವನು ಚ್ಯುತನಾದನು. ಆಗ ಅವರು ತಾವು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪತಿಯನ್ನು ಆರಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸಿದರು. ಅವರು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರ ನಂದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಅವನ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಐದುಸೂರು ಜನ ಸ್ತ್ರೀಯರಿದ್ದರು. ಆ ದೇವತೆಯರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದರು-“ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಸ್ತ್ರೀಲೋಲನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇವನನ್ನೇ ಮೋಹಿಸಿ ನಾವು ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ.” ಹೀಗೆ

ವಿಚಾರಿಸಿ ಅವರು ಅವನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತರು. ಅವರ ಸೌಂದರ್ಯ ನೋಡಿ ಕುಮಾರನವಿಯು ಬಹಳ ಸಂತಷ್ಟನಾದನು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಅಂದನು-“ ನೀವು ಯಾರು? ” ಅವರು ಅಂದರು-“ ನಾವು ಹಾಸಾ ಪಹಾಸಾ ಎಂಬ ದೇವತೆಗಳು. ನಮ್ಮ ಕೂಡ ನಿನಗೆ ಕೆಲಸವಿದ್ದರೆ ನೀನು ಪಂಚಸೇಲ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು ” ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಅವರು ಅದೃಶ್ಯರಾದರು.

(೨) ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಚಂಪಾನಗರದಲ್ಲಿ ಉದಯನನೆಂಬ ರಾಜನು ರಾಜ್ಯ ಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ತಾಪಸ ಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಭಾವತಿಯೆಂಬ ಹೆಂಡತಿಯಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಜಿನಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ರಾಜಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಜಿನಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಳು. ದೇವದತ್ತಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಕುಬ್ಜಿಯಾದ ದಾಸಿಯು ಅವಳ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. “ ನನ್ನ ಮೈಬಣ್ಣವು ಬಂಗಾರದಂತೆಯಾಗಲಿ ” ಎಂದು ಇಚ್ಛಿಸಿ ದೇವದತ್ತಿಯು ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ಗುಳಿಗೆಯನ್ನು ತಿಂದಳು. ಆಗ ಅವಳ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಅವಳು ಒಬ್ಬ ಸುಂದರಸ್ತ್ರೀಯಾದಳು. ಅವಳ ಗೂನು ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಅವಳಿಗೆ “ ಸುಪರ್ಣಗುಲಿಕಾ ” ಎಂದು ಹೆಸರು ಆಯಿತು.

(೩) ಉಜ್ಜಯಿನಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಳಾದ ಒಬ್ಬ ವೇದ್ಯೆಗೆ ದೇವದತ್ತಿ ಎಂಬ ಬಹು ಸುಂದರ ಮಗಳಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಬಹಳ ಪ್ರೇಮವುಳ್ಳ ಸ್ವಭಾವದವಳಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ವಿವಿಧ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅಭಿರುಚಿಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಉಜ್ಜಯಿನಿ ನಗರದಲ್ಲಿಯ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನೂ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೂಲದೇವನು ಒಂದುದಿನ ಬೆಳಗು ಮುಂಜಾನೆ ಅವಳ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋದನು; ಮತ್ತು ವಿಣೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸಹತ್ತಿದನು. ಅದರ ಸ್ವರಯೋಜನೆಯು ಮಧುರವಾಗಿತ್ತು. ವಿಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ದೇವದತ್ತಿ ಇವಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಅವಳಿಗೆ ಅವನ ವಿಣಾವಾದನವು ಬಹಳ ರುಚಿಸಿತು ಮತ್ತು ಆಗ ಅವಳು ತನ್ನ ದಾಸಿಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಮರ್ಯಾದೆಮಾಡಿದಳು.

(ವಿಕಾರಿ ಧಾತುಸಾಧಿತಗಳು) — ೧ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳು — (ರೂಪಸಿದ್ಧಿ)

ವರ್ತಮಾನಕಾಲವಾಚಕ			ಭೂತಕಾಲವಾಚಕ		ವಿದ್ಯರ್ಥ ಕರ್ಮಣಿ
ಕರ್ತರಿ			ಕರ್ಮಣಿ	ಕರ್ತರಿ	
ಅ ಕಾರಾಂತ + ಅನ್ತ, ಮಾಣ	ಧಾತು + ಇನ್ತ + ಅನ್ತ	ಧಾತು + ಇನ್ತ + ಅನ್ತ	ಧಾತು + ಇನ್ತ	ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿ.	ಅ ಕಾರಾಂತ ಧಾತು +
” ೨ ನೇ ವರ್ಗ + ಅನ್ತ, ಮಾಣ	ಅಥವಾ ಮಾಣ, ಸಂಸ್ಕೃತ	ಅಥವಾ ಮಾಣ, ಸಂಸ್ಕೃತ	ತಪ ಕೃದಂತವನ್ನೇ ನೇರವಾಗಿ	+ ಇನ್ತ, ಮೂರೂ	ಗ್ರಾಹ್ಯ ಅಥವಾ ಇನ್ತ
ಅ ಕಾರಾಂತ + ಇನ್ತ	ದಿಂದಾದ ಕರ್ಮಣಿ	ದಿಂದಾದ ಕರ್ಮಣಿ	ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು. ಪು. ನ.	ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಭೂ.	” ೨ ನೇ ವರ್ಗ +
೪, ಅ ಕಾರಾಂತ + ನ್ತ	ರೂಪಕ್ಕೆ ಅನ್ತ	ರೂಪಕ್ಕೆ ಅನ್ತ	ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ದಂತೆ	ಕ. ಕೃ. ವಿ. ದಂತೆ	ಅ ಕಾರಾಂತೇತರ
* ಮಾಣ ಪ್ರತ್ಯಯವು ೨ ನೇವರ್ಗದ	ಮಾಣ. ಮೂರೂ ಲಿಂಗ	ಮಾಣ. ಮೂರೂ ಲಿಂಗ	ಪ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರತ್ಯಯ	ನಡೆಯುವದು.	೨ ನೇ ವರ್ಗದ + ಇನ್ತ
ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಹತ್ತುವದಿಲ್ಲ.	ಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ತ. ಕರ್ತರಿ	ಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ತ. ಕರ್ತರಿ	ಹಚ್ಚಿ ದೇವತಾ ದಂತೆ.	ಕರ್ತರಿಯಲ್ಲಿ	೨ ನೇಯ ವರ್ಗದ ಧಾತು
ಪುಲ್ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನ್ತ ಶಬ್ದದಂತೆ.	ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣದಂತೆ	ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣದಂತೆ	ಉಪಯೋಗ-	ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಬದ	ಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಹ್ಯ ಪ್ರತ್ಯಯ
ನಪುಂಸಕದಲ್ಲಿ ಕಾಮ ಶಬ್ದದಂತೆ.	ನಡೆಯುವದು. ಕರ್ಮಣಿ	ನಡೆಯುವದು. ಕರ್ಮಣಿ	ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪ	ಲಿಸುವಾಗ ಉಪ	ಹತ್ತುವದಿಲ್ಲ. ಪು. ನ.
ಪ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಪ್ರತ್ಯಯ ಕೂಡಿಸಿ	ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕೃಪಿ	ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕೃಪಿ	ದಡ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ. ವಿಶೇಷಣ	ಯೋಗಿಸಲ್ಪಡು	ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ನ್ತ
ಗುಣವಿ ಶಬ್ದದಂತೆ. ಧಾತು + ಅನ್ತ	ತಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸ	ತಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸ	ದಂತೆ ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣ ಭೂತ	ವದು.	ಕಾಮ ದಂತೆ. ಪ್ರೀಲಿಂಗ
ಅಥವಾ ಮಾಣ + ಇ.	ಲ್ಪಡುವದು.	ಲ್ಪಡುವದು.	ಕಾಲದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ.		ದಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚಿ
ಮುಖ್ಯ ಉಪಯೋಗ ವಿಶೇಷಣ					ದೇವತಾ ದಂತೆ.
ಮತ್ತು ಸಂಕೇತಾರ್ಥದಲ್ಲಿ.					ಮುಖ್ಯ ಉಪಯೋಗ
					ಗವು ವಿಶೇಷಣದಂತೆ.
					ವಿದ್ಯರ್ಥ ಕ್ರಿಯಾಪದದ
					ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗ
					ವಾಗುವದು.

೨ ಕೃದಂತ ಅವ್ಯಯಗಳು (ರೂಪಸಿದ್ಧಿ)

ಭೂತಕೃದಂತ
ಅವ್ಯಯ

ಹೇತುತ್ವಕ
ಅವ್ಯಯ

ಅ ಕಾರಾಂತ ಧಾತು + ಇತ್ಯಾ
ಇತರ ಧಾತು + ತಾ
ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳಿಗೆ— ಇತ್ಯಾ, ಉತ್ಯಾ,
ಇತ್ಯಾಣಿ, ಉತ್ಯಾಣಿ, ಇತ್ಯು, ಉತ್ಯು
ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ— ಉ, ತು, ತ್ವ
ಇದಲ್ಲದೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ನೇರವಾಗಿಯೂ
ರೂಪಗಳು ಬರುವವು.

ಅ ಕಾರಾಂತ ಧಾತು + ಇತ್
ಇತರ ಧಾತು + ತು
ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳಿಗೆ —
ಇತ್ಯು, ಉತ್ಯು

೩ ಕೃದಂತಗಳ ಉಪಯೋಗ

ವಿ ಸೂ. — ವಿಶೇಷಣದಂತೆ ಉಪಯೋಗವಾದಾಗ ವಿಶೇಷ್ಯದ
ಲಿಂಗ, ವಚನ, ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವು. ಆದರೆ ಕ್ರಿಯಾಪದದ
ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಾದಾಗ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ
ರೀತಿಯಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿಶೇಷಣ
ಮತ್ತು ವಿ.ಕ.ಕೃ. ವಿಶೇಷಣಗಳು ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಪ
ಯೋಗವಾಗುವದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನೇ ಮುಂದಿನ ಕೋಷ್ಟಕಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದೆ.

	ಕರ್ತೃ	ಕರ್ಮ	ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣ
೧ ಸಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯಾ ಪದವಿದ್ದು ಕರ್ಮವು ಅಧ್ಯಾಹೃತವಿದ್ದರೆ	ತೃತೀಯೆ ಯಲ್ಲಿ	ಪ್ರಥಮೆ ಯಲ್ಲಿ	ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿಶೇಷಣವು ಕರ್ಮದ ಲಿಂಗ, ವಚನ, ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವದು.
೨ ಸಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯಾಪದ-ವಿದ್ದು ಕರ್ಮವು ಅಧ್ಯಾಹೃತವಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ-ಒಂದು ವಾಕ್ಯವೇ ಕರ್ಮವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ.	ತೃತೀಯೆ ಯಲ್ಲಿ		ಕರ್ತೃವಿನ ಲಿಂಗ, ವಚನಗಳು ಏನೇ ಇದ್ದರೂ ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿ. ವು ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ ಪ್ರಥಮಾ ವಿಕವಚನದಲ್ಲಿರು ವದು.

	ಕರ್ತೃ	ಕರ್ಮ	ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣ
ಅಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯಾ ಪದವಿದ್ದರೆ	ಪ್ರಥಮೆಯ	X	ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿಶೇಷಣವು ಕರ್ತೃವಿನ ಲಿಂಗ, ವಚನ, ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವದು.
೧ ಸಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯಾ ಪದವಿದ್ದರೆ	ತೃತೀಯೆಯಲ್ಲಿ	ಪ್ರಥಮೆಯಲ್ಲಿ	ವಿ. ಕ. ಕೃ. ವಿ. ವು ಕರ್ಮದ ಲಿಂಗ, ವಚನ, ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವದು.
೨ ಸಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯಾ ಪದವಿದ್ದು ಒಂದು ವಾಕ್ಯವೇ ಕರ್ಮವಾಗಿ- ದ್ದರೆ	ತೃತೀಯೆಯಲ್ಲಿ		ವಿ. ಕ. ಕೃ. ವಿ. ನಪುಂಸಕ ಲಿಂಗ ಪ್ರಥಮಾ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿರು- ವದು.

ಪಾಠ ೧೬

ಅವ್ಯಯಗಳು

ಸಂಸ್ಕೃತದಂತೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವ್ಯಯಗಳನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಬಹುದು. ಅವು ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ.

ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣ ಅವ್ಯಯಗಳು—

ಅನೇಕ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣಾವ್ಯಯಗಳು ಮೂಲತಃ ನಾಮಪದಗಳ ವಿಭಕ್ತ್ಯಂತ ರೂಪಗಳೇ ಆಗಿದ್ದು ಅವುಗಳ ಮೂಲಸ್ವರೂಪವು ಮರೆಯಾಗಿ ಅವ್ಯಯಗಳಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವಂತಹವುಗಳಾಗಿರುವವು. ಉದಾ — ತಥ್, ಇಹಿ, ಕಞ್. ಕೆಲವು ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತೆ ತೋರುವವು. ಉದಾ — ಉತ್, ಇಹಿ ಮುಂ. ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕಗಳಿಗೆ ಸೌ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ ಕ್ರಿ. ವಿ. ಅವ್ಯಯಗಳಾಗುವವು. ಉದಾ—ಸಹಸ್ರಸೌ, ಸಯಸೌ ಮುಂ. ಉತ್, ಸಸ, ಆ, ಹೇ, ಹಿ ವೇದಲಾದ ಅನೇಕ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಅವ್ಯಯಗಳೆಂದೆಣಿಸಿ ಕಂಡುಬರುವವು. ಕ್ರಿ. ವಿ. ಅವ್ಯಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು.

(ಅ) ಕಾಲವಾಚಕ

ಅಷ್ಟುರಲ್ಲಿ-ತಾವ, ಯ, ಉತ್ತರೇ
ಅಮೇಲಿ, ಮತ್ತೆ-ತಾ, ತಯಾ, ತಒ.

ತೊ: ತಡಯಾ, ತಾಹೆ

ಇಂದು, ಈಗ-ಅಜ್ಜ, ಉಣ್ಣಿ, ಉತ್ತಾಹೆ.

ಇಯಾಗಿ, ಸಂಪದ

ಇನ್ನುಮೇಲೆ-ನವರಿ

ಒಮ್ಮೆಲೆ-ಸಹಸಾ, ಇತ್ತಿ,

ಕೇವಲ-ನವರಿ

ನಾಳೆ-ಸುವೆ

ನಿನ್ನೆ-ಕಳೆ

ಮತ್ತೆ-ಪುಣಿ

ಯಾವಾಗ(ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ)-ಕಯಾ,

ಕಡಯಾ

ಯಾವಾಗ(ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ)-ಜಯಾ,

ಜಡಯಾ, ಜಾಹೆ

ಯಾವಾಗ....ಅವಾಗ ಜಾ....ತಾ,

ಜಾವ....ತಾವ

ಯಾವಾಗಲೂ, ಸದಾ-ನಿಶ್ಚಿಂ, ಸಯಾ,

ಸಡ್, ಸಯಯ

ಹಿಂದಕ್ಕೆ-ಪುರ್ವಿಂ, ಪುರಾ

(ಆ) ಸ್ಥಲವಾಚಕ

ಅಲ್ಲಿ-ತತ್ಥ, ತಹಿ

ಅಲ್ಲಿಂದ-ತಒ, ತತ್ತೊ

ಇಲ್ಲಿ-ಇಹಂ, ಉತ್ಥ

ಇಲ್ಲಿಂದ-ಇಒ, ಉತ್ತೊ

ಎಲ್ಲಿ(ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ)-ಜಹಿ, ಜತ್ಥ

ಎಲ್ಲಿ(ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ)-ಕತ್ಥ, ಕಹಿ

ಎಲ್ಲಿಂದ(ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ)-ಜಒ,

ಜತ್ತೊ

ಎಲ್ಲಿಂದ(ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ)-ಕಒ, ಕುಒ,

ಕತ್ತೊ

ಎಲ್ಲಿಡೆಗೆ-ಸವತ್ಥ

ಎಲ್ಲಿಯೂ-ಕತ್ಥಿಡ್, ಕಹಿಂಚಿ, ಕಹಿಂಪಿ

ಒಂದೆಡೆಗೆ-ಉಗತ್ಥ

ದೂರ-ದೂರಒ

ನಡುವೆ-ಅನ್ತರಾ

ಬೇರೆಡೆಗೆ-ಅನ್ತತ್ಥ

ಮುಂದೆ, ಎದುರಿಗೆ-ಅಗಾಒ

ಮೇಲೆ-ಉಡ್

ಹಿಂದೆ, ಹಿಂದಿನಿಂದ-ಪಚ್ಚಾ

ಹೊರಗೆ-ಬಾಹಿ, ಬಹಿಯಾ

(ಇ) ರೀತಿವಾಚಕ

ಅಂತೆ-ಇವ, ವಿಯ, ವ್ವ, ಪಿವ

ಅನಶ್ಯವಾಗಿ-ಅವರಸಂ

ಅದ್ದರಿಂದ, ಅದರೂ-ತಹಾ, ಉಂ

ಇಲ್ಲಿ, ಬೇಡ-ನ, ಮಾ

ಒಮ್ಮೆಲೆ, ಕೂಡಲೆ-ಸಿಖಂ, ಲಡ್,

ಹವಂ, ತುರಿಯಂ

ಕ್ರಮೇಣ-ಕ್ರಮೇಣ

ಕಾಳಜಿಯಿಂದ-ಜಯ

ಕೂಡಿ-ಸಮಂ

ಕೇವಲ-ಕೇವಲ

ಚನ್ನಾಗಿ-ಸಗಮಂ	ಮೆಲ್ಲಗೆ-ಸಣಿಗಂ
ಚನ್ನಾಗಿ, ಲೇಸು, ಶ್ರೀಯಸ್ಕರ-ಸೇಯ	ಸ್ವಲ್ಪ-ಇಸಿ, ಮಗಂ
ನೆಟ್ಟಗೆ-ಸುಕ್ಕ	ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ-ಫುಡಂ
ಬಹಳವಾಗಿ-ಬಾಡಂ, ಖಣಿಗಂ	ಹೇಗಾದರೂ-ಕಹಂ ಪಿ

ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣಾನ್ಯಯಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಯೆಯ ಸ್ಥಲ, ಕಾಲ, ರೀತಿ, ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು.

ಶಬ್ದಯೋಗೀ ಅವ್ಯಯಗಳು.

ಈ ಅವ್ಯಯಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಣ, ವಿಭಕ್ತಿ ಸಂಬಂಧ, ಮತ್ತು ಉಪಪದಗಳ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವವು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಶಬ್ದಯೋಗೀ ಅವ್ಯಯಗಳು ವಿಶಿಷ್ಟ ವಿಭಕ್ತಿಯೊಡನೆಯೇ ಬರುವವು.

[೧] ದ್ವಿತೀಯಾ ವಿಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ :— ಹೊರತಾಗಿ—ಅಂತರೇಣ; ವರೆಗೆ—ಜಾವ; ಕಡೆಗೆ ಪಡೆ; ಹೊರತಾಗಿ—ಮೊತ್ತೂ; ಒಡನೆ, ಕೂಡಿ—ಆದಾಯ, ಗಹಾಯ.

[೨] ತೃತೀಯಾ ವಿಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ :— ಕೂಡಿ, ಒಡನೆ—ಸಹ, ಸಮಂ, ಸದ್ವಿ ಹೊರತು—ವಿಣಾ.

[೩] ಪಂಚಮೀ ವಿಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ :— ಇಂದ—ಆರಂಭ.

[೪] ಷಷ್ಠೀ ವಿಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ :— ಮುಂದೆ—ಪುರಾ; ಮೇಲೆ—ತವರಿ; ಹತ್ತರ—ಸಮೀಪ; ಸಲುವಾಗಿ—ಕಣ; ಕೆಳಗೆ—ಹೆಡ್ಡಾ; ಹೊರಗೆ—ವಾಹಿ; ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ—ಪಕ್ಷ್ಯವತ್.

ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಶಬ್ದಯೋಗೀ ಅವ್ಯಯಗಳು :—*

ಆಚೆಗೆ—ಅಡ್ಡ; ಅಡ್ಡಕಮ, ಅಡ್ಡಾಕ್ಕ.

ಹಿಂದೆ, ಕೂಡಿ ಮುಂ.—ಅಗ್ನು; ಅಗ್ನುಕರ, ಅಗ್ನುಜಾಗ.

ದೂರ—ಅವ, ಅ; ಅವಕ್ಕಮ, ಅಹರ.

ಕಡೆಗೆ—ಅಮಿ; ಅಮಿಗಕ್ಕ, ಅಮಿಭವ, ಅಮಿವಹ.

ಕೆಳಗೆ—ಅವ, ಅ; ಅವತರ, ಅವಮಾಣ, ಅಗಾಹ.

ವರೆಗೆ, ಮೇಲೆ—ಅ; ಅರುಹ, ಅಗಾಕ್ಕ.

ಮೇಲೆ—ತದ್; ತಗಮ, ತತರ.

* ಈ ಅವ್ಯಯಗಳು ಧಾತುಗಳೊಡನೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವವು.

ಸಮೀಪ—ಉ; ಉಗಾಚ್ಛ, ಉಧಾರ.

ಕೆಟ್ಟ, ಕಡಿಣ—ದುಸ; ದುಚರ, ದುಕರ.

ಹೆರಗೆ—ನಿಸ್; ನಿಗಗಮ, ನಿಸ್ಸರ.

ಒದಿಗೆ—ಪರಿ; ಪರಿಗಣ, ಪರಿವಡು.

ಕಡೆಗೆ—ಪಡಿ, ಪರಿ; ಪಡಿವಾಲ, ಪರಿವಾಲ.

ಬೇರೆ, ದೂರ, ವಿಶೇಷ—ವಿ; ವಿಕುಚ್ಛ, ವಿವರ, ವಿಮಿಷಣ.

ಕೂಡಿ—ಸಮ್; ಸಂತೋಸ, ಸಂಗಮ.

ನೆಟ್ಟಿಗೆ—ಸು; ಸುಲಭ, ಸುಕರ.

ಪ್ರಕಟ, ಸ್ಪಷ್ಟ—ಪಾಠ; ಪಾಠಕರ, ಪಾಠಭವ.

ಉಭಯಾನ್ವಯೀ ಅವ್ಯಯಗಳು :-

ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಅವ್ಯಯಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿಲ್ಲ. ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭೂ.ಕೃ. ಅವ್ಯಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸುವದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಇದೀಗ—ಅಹ; ಮತ್ತು—ಚ, ಯ; ಮತ್ತು ಎನಂದರೆ—ಕಿಂಚ; ಅಥವಾ—
ವಾ, ಅಹವಾ; ಅದರೆ—ಕಿಂತ್ರ; ರೇ—ಇಹ; ಎಂದು—ತಿ, ತ್ತಿ, ಇಹ, ಇತಿ.

ಕೇವಲ ಪ್ರಯೋಗೀ ಅವ್ಯಯಗಳು :-

ಹಾ, ರೇ, ಖೋ ಮೊದಲಾದವು ಕೇವಲಪ್ರಯೋಗೀ ಅವ್ಯಯಗಳೆನಿಸುವವು. ಇವು ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪ ಇರುವವು. ಮನೋವಿಕಾರಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಇವುಗಳ ಉಪಯೋಗವಾಗುವದು. ಇವು ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದಲೇ ಬಂದಿವೆ.

ಶಬ್ದಸಂಗ್ರಹ

ಅಕಿಂಚಣ (ವಿ.) ದಂದ್ರ

ಅಚಿತ್ತ (ವಿ.) ನಿರ್ಜೀವ

ಅಜ್ಞ (ನ.) ಗಳಿಕೆ, ಅರ್ಜನ

ಅವಣಿ (ಧಾ.) ದೂರಗೊಳಿಸು, ಸರಿಸು

ಅಸಂಸತ್ತ (ವಿ.) ಅಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದ

ಆವನ್ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರಾಪ್ತ,
ಹೊಂದಿದ

| ಆವನ್ಸತ್ತಾ (ಪ್ರೀ.) ಗರ್ಭವತ್ತಿಪ್ರೀ

ಆಸನ್ನ (ವಿ.) ಸಮೀಪ

ಅಮ್ಮಗಾ (ಪು.) ಉನ್ಮಾರ್ಗ, ವಿರುದ್ಧ

ಅವಾಯ (ಪು.) ಉಪಾಯ

ಅಹಹಮವಿ (ಅ.) ಹೇಗೋ, ಬಹುಕಷ್ಟ
ದಿಂದ

ಖರಸುಹಿ (ಪ್ರೀ.) ಒಂದು ಹೆಸರು
ಗಣ (ಧಾ.) ಎಣಿಸು, ಲಕ್ಷಿಸು
ಗಮಣಾಗಮಣ (ನ.) ಹೋಗುವುದು,
ಬರುವುದು

ಗಾಮಾಂತರ (ನ.) ಬೇರೆ ಗ್ರಾಮ
ಘಯ (ನ.) ತುಪ್ಪ, ಫೃತ
ಘರ (ನ.) ಮನೆ

ಚಂದ್ರವೇಗ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
ಚಿತ್ತ (ನ.) ಮನ, ಸಜೀವ
ಜಗವಾಚ (ಪು.) ಜನಾಪವಾದ
ತತ್ತ (ನ.) ತತ್ತ್ವ

ತಂದೂಲ (ಪು.) ಅಕ್ಕಿ
ತಿಸಾ (ಪ್ರೀ.) ನೀರಡಿಕೆ

ತೇರಿಚ್ಚಿ } (ವಿ.) ಪಶುಪಕ್ಷಿ
ತಿರಿಚ್ಚಿ }

ದಕ್ಷ (ವಿ.) ದಕ್ಷ, ಕಾಳಜಿಯುಳ್ಳ
ದತ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ
ದಾರವಾಲ (ಪು.) ದ್ವಾರಪಾಲಕ

ದಾರಿದ್ರ (ನ.) ಬಡತನ, ದಾರಿದ್ರ್ಯ
ದಿಹ (ವಿ.) ದೀರ್ಘ, ಉದ್ದ, ಒಬ್ಬ
ರಾಜನ ಹೆಸರು

ದೇಸ (ಪು.) ದೇಶ

ನವರ } (ಅ.) ಕೇವಲ
ನವರಿ }

ನಿರುತ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ನಿಯುಕ್ತ,
ನಿಯಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ

ನಿಶ್ಚಿಂತ (ವಿ.) ನಿಶ್ಚಿಂತ

ಪತ್ಯಾವ (ಪು.) ಪ್ರಸೂತ, ಪ್ರಸಂಗ

ಪಮುಹ (ವಿ.) ಪ್ರಮುಖ, ಮುಖ್ಯ
ಪಲಾಣ (ವಿ.) ಹಿಡಿದೋಡ, ಕಳೆದ
ಪವಿತ್ರ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ
ಪಸವಸಮಯ (ಪು.) ಹಡಿಯುವವೇಳೆ

ಪಿಡಿಖ } (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪೀಡಿತ
ಪಿಡಿಯ }

ಪೇಸ (ಧಾ.) ಕಳಿಸು

ಪೋಮ (ನ.) ಪದ್ಮ, ಕಮಲ

ಬೋಧಿಸತ್ತ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ಬಡ (ಪು.) ಸೈನಿಕ, ವೀರ

ಬದ್ಧ (ವಿ.) ಭದ್ರ, ಸುಂದರ

ಬಮಣ (ನ.) ಭ್ರಮಣ, ತಿರುಗುವುದು

ಬವ್ವ (ವಿ.) ಭವ್ಯ, ಉತ್ತಮ

ಬಾಣುವೇಗ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ಬಿಕ್ಷಾಪಾವಿತ್ತಿ (ಪ್ರೀ.) ಭಿಕ್ಷುಪ್ರಾಪ್ತಿ,

ಭಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಉಪಜೀವಿಸುವುದು

ಮಹಾಪಿಂಗಲ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ಮುಕ್ತಿ (ಪ್ರೀ.) ಮುಕ್ತಿ

ಮುಕ್ತಿಪಹಾರ (ಪು.) ಮುಕ್ತಿಪ್ರಹಾರ,

ಗುದ್ದುವುದು

ಮುಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಮುಳ್ಳು

ಮುಹಾಜೀವಿ (ವಿ.) ಬಿಕ್ಕೆಯಿಂದ ಜೀವಿ

ಸುವನ

ಮೇಡುಣ (ನ.) ಮೈಥುನ, ಕಾಮಕ್ರೀಡೆ

ವಚ್ಚವಿಸಯ (ಪು.) ಒಂದು ದೇಶದ

ಹೆಸರು

ವರಭಣ್ಣ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ವಿಜ್ಞಾಹರ (ಪು.) ವಿದ್ಯಾಧರ, ದೇವಜಾತಿ

ಸಂಜ್ಞಾ (ಪ್ರೀ.) ಸಂಜ್ಞೆ, ಗುರುತು	ಸವ್ವಾ (ಅ.) ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ
ಸರಣ (ಪು.ಸ.) ಶರಣು, ರಕ್ಷಣೆ	ಸಾಹುಯಗ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
ಸಲಿಲತಥಿ (ವಿ.) ನೀರನ್ನು	ಸುಖ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕೇಳಿದ
ಹುಡುಕುವ, ಬೇಡುವ	ಹಮ್ಮಮಾಣ[ನ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.] ಕೊಲ್ಲುವುದು

(೧) ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ :—

(೧) ಗಚ್ಛಂತಾ ಪತ್ತಾ ದೂರಂ ಗಾಮಂತರಂ । ತತ್ಥ ಸಲಿಲತಥಿ ವರಧಣು ಪವಿತ್ರೋ ।
ಲಹುಮಾಗನ್ತುಣ ಭಗವ ಜಹಾ । ‘ದೀಹರಾಙ್ಗಾ ಬಂಭದತ್ತಸ್ಸ ಸವ್ವಾಂ ಪನ್ಥಾ ಬಂಧಾವಿ
ತಿ ಜಗವಾಂ ಉತ್ಥ ಮಃ ಸುಖೋ । ತಾ ಕುಮಾರ ನಸ್ಸಾಮೋ ’ । ತಾಂ ಪಯದ್ವಾ ಉಮ್ಮ-
ಗೊಂ । ಪತ್ತಾ ಮಹಾಙ್ಗಂ ತಾಂ ಕುಮಾರಂ ವಡಸ್ಸ ಹೆದ್ದಾ ಠವಿಂ ತಿಸಾಮಿಭೂಯಂ ಗಾಂ
ವರಧಣು ಜಲದ್ವಾ । ತಾವ ಯ ದಿಗಾವಸಾಣೆ ದಿತ್ತೋ ವರಧಣು ಜಮಭಡ್ಧೆಹಿ ವ ದೀಹನಿಉತ್ತ-
ನರೆಹಿ ಹಮ್ಮಮಾಣೋ ದೂರದೇಸಮಾಗಾಂ । ಕುಮಾರಸ್ಸ ಸಜ್ಜಾ ಕಯಾ । ಪಲಣೋ ಬಂಭದತ್ತೋ,
ಪಡಿಂ ಯ ದುಗಮಕಂತಾರಂ ।

(೨) ಅತ್ತಿ ವಚ್ಛಾವಿಸು ಕೊಸಂಬಿ ನಾಮ ನಯರಿ । ತಹಿ ಸಙ್ಗಿಂ ನಾಮ
ನರವಡ್ಡೆ । ಸಾಹುಯಗೋ ನಾಮ ಮಾಹಣೋ । ಸೋ ಯ ದಾರಿದ್ರೋವದವಪಿಡಿಂ ಕಹಕಹವಿ
ಮಿಕ್ಕವಾವಿತ್ತೀ ಕಾಲಂ ಗಮೆಡ್ಡೆ । ಅಜ್ಜಯಾ ಅವಜ್ಜಸತ್ತಾ ಉತ್ತಮಹಿ ನಾಮಾಉ ಮಜ್ಜಾಉ
ಮಣಿಂ ಉತ್ತಮಂ—‘ಬಂಭ ! ಅಸತ್ತೋ ಪಸವಸಮಾಂ, ನ ಯ ಧರೇ ಧಯತಂದ್ವುಡ್ಡೆ
ಅತ್ತಿ, ತಾ ಕೊಸ ನಿಛಿಂತೋ ಚಿತ್ತಿಸಿ ?’ । ತೇಣಮಣಿಯಂ ‘ಮದ್ಧೆ, ಪಡ್ವಿಂ ಮಿಕ್ಕವ-
ಮಣಿಂ ನಡ್ವಾ ಮೆ ಬುದ್ಧಿ, ತಾ ತುಮೆ ಧರೇ ಸಾಹುಯಗೋ ಕೊ ಉತ್ಥ ಪಥಾವೆ ದವ್ವ-ಅಜ್ಜಂ-
ಉತ್ತಮಂ ’ ತಿ । ತೀಉ ಮಣಿಯಂ—‘ಗಚ್ಛ ನಿವಂ ಸವ್ವಾಯರೇಣ ಸರಣಂ । ನ ತಂ ವಿಣಾ
ದಾರಿದ್ರಂ ಅವಣಿಜ್ಜಡ್ಡೆ ’ ಚಿ ಸೋ ವಿ ಪಡ್ವಿಂ ತಹೇವ ಕರೇಡ್ಡೆ ।

(೬) ಕೊಹಾ ವಾ ಜಡ್ಡೆ ವಾ ಹಾಸಾ, ಲೊಹಾ ವಾ ಜಡ್ಡೆ ವಾ ಮಯಾ ।

ಮುಸಂ ನ ವಯಡ್ಡೆ ಜೋ ಉ, ತಂ ವಯಂ ಬೂಮ ಮಾಹಣಂ ॥ ೧ ॥

ಚಿತ್ತಮಂತಮಚಿತ್ತಂ ವಾ ಅಪ್ಯಂ ವಾ ಜಡ್ಡೆ ವಾ ಬಹುಂ ।

ನ ಗಿಣ್ಣಡ್ಡೆ ಅದತ್ತಂ ಜೋ, ತಂ ವಯಂ ಬೂಮ ಮಾಹಣಂ ॥ ೨ ॥

ದಿವ್ವಮಾಣುಸತೇರಿಛಿ, ಜೋ ನ ಸೇವಡ್ಡೆ ಮೆಹುಣಂ ।

ಮಣಸಾಕಾಯವಕ್ಕೇಣ, ತಂ ವಯಂ ಬೂಮ ಮಾಹಣಂ ॥ ೩ ॥

ಜಹಾ ಪೊಮಂ ಜಲೇ ಜಾಯಂ, ನೋವಲಿಪ್ಪಡ್ಡೆ ವಾರಿಣಾ ।

एवं अलितं कामेहिं, तं वयं ब्रूम माहणं ॥ ४ ॥

ಅಲೋಲಿತಂ ಮುಹಾಜೀವಿಂ ಅಣಗಾರಂ ಅಕಿಂಚಣಂ ।

ಅಸಂಸತ್ತಂ ಗಿಹತ್ಯೇಸು, ತಂ ವಯಂ ಬ್ರೂಮ ಮಾಹಣಂ ॥ ೪ ॥

(೨) ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ :-

(೧) ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಾರಾಣಸೀ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಪಿಂಗಲನೆಂಬ ರಾಜನು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಬಹಳ ದುಷ್ಟನಿದ್ದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಸಾಯಲು ಯಾರಿಗೂ ದುಃಖವೆನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಅವನ ದ್ವಾರಪಾಲಕನೊಬ್ಬನು ಮಾತ್ರ ಅಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ ಅವನ ಹತ್ತಿರಹೋಗಿ ಅಂದನು-“ ಎಲೊ, ಮಹಾ ಪಿಂಗಳನು ಸತ್ತದ್ದಕ್ಕೆ ನಿನಗೊಬ್ಬನಿಗೇ ಏಕೆ ಇಷ್ಟು ದುಃಖವಾಗಿದೆ?” ಅವನು ಅಂದನು -“ ಅವನು ರಾಜಮಂದಿರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರವಾಗ ಪ್ರತಿಸಲ ನನಗೆ ಹತ್ತು ಏಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈಗ ಅವನು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಮನಿಗೂ ಅವನು ಇದೇ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡ ಹತ್ತಿದರೆ ಯಮನು ಸಿಟ್ಟಿಗೆಳೆಬಹುದು. ಮತ್ತು ಮತ್ತೆ ಅವನನ್ನು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ತಂದು ಬಿಡಬಹುದು. ಆ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಪೀಡೆಯು ಮತ್ತೆ ಆರಂಭವಾಗಬಹುದು. ಈ ಭೀತಿಯಿಂದ ನಾನು ಅಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.”

(೨) ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿನಾಳರದಲ್ಲಿ ಸುಧರ್ಮಣನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ರಾಜನು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ವೇಳೆಯನ್ನೂ ಸುಖೋಪಭೋಗದಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಧರ್ಮದ ಅರಿವೇ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಅವನು ತನ್ನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲು ಅವನು ಒಬ್ಬ ಸಾಧುವನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಆ ಸಾಧುವು ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಅಂದನು-“ ಮಹಾರಾಜನೆ, ಧರ್ಮವೆಂದರೇನು? ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತುಇದೆಯೇ?” ರಾಜನು ‘ಇಲ್ಲ’ ವೆಂದನು. ಆಗ ಆ ಸಾಧುವು ಧರ್ಮದ ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಸರಳ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ರಾಜನಿಗೂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸಂಸಾರದ ನಶ್ವರತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಲ್ಪನೆ ಬರಹತ್ತಿತು; ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ಅವನು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸಿ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಅದೇ ಸಾಧುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಸನ್ಯಾಸಿಯಾದನು.

(೩) ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥರ ಕುಮಾರರು ಬಂದರು. ಮತ್ತು ಸಂಕುಮಾರನಿಗೆ ವಿಸಯಪೂರ್ವಕ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅಂದರು—“ ಮಹಾ ರಾಜನೇ, ಮಗನು ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿದಕೂಡಲೆ ಅಸಣಿವೇಗನು ಅತಿ ವೇಗದಿಂದ ನಿಮ್ಮವೇಲೆ ಏರಿಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಚಂಡವೇಗ ಮತ್ತು ಭಾಸುವೇಗರು ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯುದ್ಧದ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ಭಾಸುವೇಗ ಚಂಡವೇಗರು ಹೆಚ್ಚು ಬಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕುಮಾರರು ಇಷ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಚಂಡವೇಗ ಭಾಸುವೇಗರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥರ ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಬಂದರು.

ಪಾಠ ೧೨

ಪ್ರಯೋಗ ವಿಚಾರ.

ಸಂಸ್ಕೃತದಂತೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮೂರು ಪ್ರಕಾರದ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿರುವವು. ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ— (೧) ಕರ್ತರಿ (೨) ಕರ್ಮಣಿ (೩) ಭಾವೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಣಿ ಮತ್ತು ಭಾವೆ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಉಪಯೋಗವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ.

ಕರ್ತರಿ ಪ್ರಯೋಗ:—

ಕರ್ತರಿ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಕರ್ತೃವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಪುರುಷ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವದು. ಕರ್ತರಿ ಪ್ರಯೋಗದ ವಾಕ್ಯಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ರೀತಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಕನ್ನಡದಂತೆ ತೃತೀಯ ಪುರುಷದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಭೇದಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಕ್ರಿಯಾ ಪದವು ಬದಲಾಗುವದಿಲ್ಲ.

(i) ಸಕರ್ಮಕ ಕರ್ತರಿ—ಕರ್ತೃ ಪ್ರಥಮೆಯಲ್ಲಿ, ಕರ್ಮ ದ್ವಿತೀಯೆಯಲ್ಲಿ. ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಕರ್ತೃವಿನ ಪುರುಷ ವಚನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರುವದು

ಉದಾ— ನಿವೋ ರಜ್ಜಿಂ ಪಾಲೇಹ, ಮೇಹಾ ಜಲಂ ವರಿಸಂತಿ, ಸಾ ದೇವಯಂ ಆರಾಹದ; ಚೇಡಾ ಭಾರಂ
ಗೇಹಂತಿ; ಸಾವಯಾ ಧರ್ಮಂ ಸುಣಂತಿ, ಹರಿಸಂತಿ.

(ii) ಅಕರ್ಮಕ ಕರ್ತರಿ— ಕರ್ತೃವು ಪ್ರಥಮೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕ್ರಿಯಾಪದವು
ಮೇಲಿನಂತೆ ಕರ್ತೃವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು. ಅಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯಾಪದದ
ವಿರುವದರಿಂದ ಕರ್ಮವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಉದಾ— ನರಿಂದೋ ನಯರಂ ಗಚ್ಛಿ. | ಸೋ
ಸುಹೇಗ ವಚ್ಛಿ. | ಸಾ ದೇವಲೇ ಅಚ್ಛಿ. | ಕಿಂಕರೋ ಮೂಹೋ ಅತಿ; ನರಿಂದಸ್ಸ ಕಿಂತಿ
ಸುಹೇ ಅತಿ. |

(iii) ಕರ್ಮ-ಅಧ್ಯಾಹೃತ— ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಸಕರ್ಮಕವಿದ್ದರೂ
ಕರ್ಮವನ್ನು ಹೇಳಿರುವದಿಲ್ಲ. ಕರ್ತೃವು ಪ್ರಥಮೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕ್ರಿಯಾಪದವು
ಮೇಲಿನಂತೆ ಕರ್ತೃವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು. ಉದಾ — ರಾಮೋ ಭವತಿ, ಸೋ
ಏವಂ ವಯಾಸೀ. | ಮುಂ.

ಕರ್ಮಣಿ ಪ್ರಯೋಗ--

ಈ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮವು ಪ್ರಥಮಾ ವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕರ್ತೃವು
ತೃತೀಯಾವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವದು. ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಕರ್ಮಪದದ ಪುರುಷ
ವಚನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು. ಕ್ರಿಯಾಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವಾಗ
ಮೊದಲು ಅದರ ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವದು.

ಉದಾ ನಿವೇಗ ರಜ್ಜಿಂ ಪಾಲಿಜಿ. | ಸೀಹೇಗ ಮಱೋ ಹತ್ಥಿ ಪಾಸಿಜಿ. | ರಾಹುಣಾ
ಚಂದೋ ಗಸಿಜಿ. | ಸಮಣೇಹಿ ಧರ್ಮೋ ಸುಣಿಜಿ. | ಲೋಹಿ ಮಹಾವೀರಸ್ಸ ಪಾವಯಂ
ಸುಣಿಜಿ. |

ಅನೇಕ ಸಲ ಕರ್ಮಣಿ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಭೂತ
ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣವು ಕರ್ಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು. (ಕರ್ಮ
ವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಭಾವೇ ಪ್ರಯೋಗವಾಗುವದು.)

ಉದಾ — ಸೀಹೇಗ ಮಱೋ ಹತ್ಥಿ ದಿಹೋ. | ಸಮಣೇಹಿ ಧರ್ಮೋ ಸುಣಿಱೋ. | ಮುಂ.*

ಭಾವೇ ಪ್ರಯೋಗ--

ಕರ್ಮಣಿ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿಯೆ ಕರ್ಮವಿಲ್ಲದೆ ಕ್ರಿಯಾಪದವನ್ನು ಯಾವಾ
ಗಲೂ ತೃತೀಯ ಪುರುಷ ವಚನದಲ್ಲಿರುವದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಯೋಗವಾಗು

* ಭೂ.ಕ. ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳ ಉಪಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದೆ ವಿವೇಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ನದು. ಕರ್ಮವಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ಅಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯಾಪದದೊಡನೆ ಈ ಪ್ರಯೋಗದ ಉಪಯೋಗವು ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವದು. ಆದರೂ ಅಕರ್ಮಕ ಭಾವೆ, ಸಕರ್ಮಕ ಭಾವೆ ಎಂದು ರೀತಿಗಳು ಇರುವವು.

ಅಕರ್ಮಕ ಭಾವೆ—ಕರ್ತೃ ತೃತೀಯೆಯಲ್ಲಿ; ಕ್ರಿಯಾಪದದಕರ್ಮಣಿ ರೂಪವನ್ನು ತೃತೀಯಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು.

ಉದಾ—**नरिन्देण नयरं गच्छिजइ । तेण सुहेण वच्छिजइ । तीए देउले गच्छिजइ ।** ಮುಂ.*

ಸಕರ್ಮಕ ಭಾವೆ (ಕರ್ಮ ಅಧ್ಯಾಹೃತ) — ಕರ್ಮಣಿ ಪ್ರಯೋಗ ಮತ್ತು ಸಕರ್ಮಕ ಭಾವೇ ಪ್ರಯೋಗ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಅಂತರವೆಂದರೆ ಮೊದಲನೆಯದರಲ್ಲಿ ಕರ್ಮವಿದ್ದು ಅದು ಪ್ರಥಮಾ ವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವದಲ್ಲದೆ ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು. ಆದರೆ ಸಕರ್ಮಕ ಭಾವೇ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮವು ಅಧ್ಯಾಹೃತವಾಗಿರುವದು. ಎಂದರೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಯಾನಾಗಲೂ ತೃತೀಯ ಪುರುಷ ಏಕವಚನ ದಲ್ಲಿರುವದು. ಉದಾ—**रामेण भक्तिजइ । तेण एवं कहिजइ ।** ಮುಂ. †

ಪ್ರಯೋಗ ಬದಲಿಸುವದು—

ಮೇಲಿನ ಪ್ರಯೋಗ ರೀತಿಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸುವದು ತಿಳಿಯಲು ಸುಲಭವಾಗುವದು. ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಬದಲಿಸಲು ಬರುವದು. ¶

* ಕರ್ಮಣಿ ಪ್ರಯೋಗದಂತೆ ಭಾವೇ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಭೂತಕಾಲವಾಚಕ ಕರ್ಮಣಿ ಧಾತುಸಾಧಿತ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಅಕರ್ಮಕವಿದ್ದಾಗ ಕರ್ತೃವು ಪ್ರಥಮೆಯಲ್ಲಿರುವದು. ಇಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃವು ತೃತೀಯೆಯಲ್ಲಿರುವದು. ಈ ಭೇದವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು.

† ಇಲ್ಲಿ ಭೂ.ಕ.ಕೃ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಆಗ ಭೂ.ಕ.ಕೃ. ವಿಶೇಷಣವು ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ ಪ್ರಥಮಾ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿಯೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವದು. ಕರ್ತೃವು ತೃತೀಯಾ ವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕರ್ಮವು ಅಧ್ಯಾಹೃತವಾಗಿರುವದು. (ಕೃದಂತ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕು.)

ಉದಾ—**रामेण भक्तिजं । तेण एवं कहियं ।** ಮುಂ.

¶ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಬದಲಾವಣೆಯು ಆಗುವದಿಲ್ಲ.

(೧) ಸಕರ್ಮಕ ಕರ್ತರಿ > ಕರ್ಮಣಿ ಪ್ರಯೋಗ

(೨) ಅಕರ್ಮಕ ಕರ್ತರಿ > ಅಕರ್ಮಕ ಭಾವೆ

(೩) ಸಕರ್ಮಕ ಕರ್ತರಿ > ಸಕರ್ಮಕ ಭಾವೆ

(ಕರ್ಮ ಅಧ್ಯಾಹೃತ)

ಪ್ರಯೋಗ ಬದಲಿಸುವಾಗ ಮುಂದಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿಡಬೇಕು. [೧] ಮೂಲ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿಯ ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಬದಲಿಸಿದ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. [೨] ಕರ್ತೃ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಗಳ ವಿಭಕ್ತಿಗಳೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಶೇಷಣಗಳ ವಿಭಕ್ತಿಗಳೂ ಮಾತ್ರ ಬದಲಾಗುವವು. ಇತರ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಗಳೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಉದಾ :—

ಸಕರ್ಮಕ ಕರ್ತರಿ

ಕರ್ಮಣಿ ಪ್ರಯೋಗ

(೧) ಜಗಾ ಧರ್ಮಂ ಸುಗಂತ್ರಿ |

ಜಗೇಹಿ ಧರ್ಮೋ ಸುಗಂಜ್ಜಿ |

(೨) ಸಾವಾಂ ಮೋಖಂ ಲಹಿಸ್ಸಿ |

ಸಾವಣ್ಣ ಮೋಖೋ ಲಹಿಸ್ಸಿ |

(೩) ಮೇಹಾ ಜಲಂ ವರಿಸಂತು |

ಮೇಹೇಹಿ ಜಲಂ ವರಿಸಿಂಜಿ |

ಅಕರ್ಮಕ ಕರ್ತರಿ

ಅಕರ್ಮಕ ಭಾವೆ

(೧) ಕನ್ಹಾಂ ಅಜ್ಞಾಂ ಗಂಚ್ಛಿ |

ಕನ್ಹಾಹಿ ಅಜ್ಞಾಂ ಗಂಚ್ಛಿ |

(೨) ಸೋ ದೇವಲೇ ಅಂಚ್ಛಿ |

ತೇಣ ದೇವಲೇ ಅಂಚ್ಛಿ |

(೩) ದೇವಯಾ ಹಸಿ |

ದೇವಯಾ ಹಸಿಂಜಿ |

ಸಕರ್ಮಕ ಕರ್ತರಿ

ಸಕರ್ಮಕ ಭಾವೆ

(ಕರ್ಮ ಅಧ್ಯಾಹೃತ)

(೧) ರಾಮೋ ಭಕ್ತಿ |

ರಾಮೇಣ ಭಕ್ತಿಂಜಿ |

(೨) ಸೋ ಏವಂ ವಯಾಸಿ |

ತೇಣ ಏವಂ ವುಚ್ಛಿ |

ಕರ್ಮಣಿ ಮತ್ತು ಸಕರ್ಮಕ ಭಾವೆ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಭೂ. ಕ. ಕೃದಂತವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರೆ ಪ್ರಯೋಗ ಬದಲಿಸುವಾಗ ಭೂತ ಕರ್ತರಿ ಕೃದಂತವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಕರ್ತೃವಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರೆ ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕರ್ತರಿ ಕೃದಂತಗಳಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕ್ರಿಯಾಪದವನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಕರ್ತೃ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಗಳು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಬದಲಾಗುವವು. ಉದಾ :—

ಸಿಹೇಣ ಮಠೋ ಹತ್ಯಾ ದಿಹೋ ! ಸಿಹೋ ಮಯ ಹತ್ಯಾ ದಿಹವಂತೋ !
 ರಾಮೇಣ ರಾವಣೋ ಹಠೋ ! ರಾಮೋ ರಾವಣಂ ಹಯವಂತೋ !
 ಸಮಾಣೇಹಿ ಧರ್ಮೋ ಕಹಿಯವ್ವೋ ! ಸಮಾಣಾ ಧರ್ಮಂ ಕಹೇಜ್ಜಾ !
 ಸಾಹುಣಾ ಸಂಜಮೋ ಪಾಲಿಯವ್ವೋ ! ಸಾಹು ಸಂಜಮಂ ಪಾಲೇಜ್ಜಾ !

ಶಬ್ದ ಸಂಗ್ರಹ

ಅಂಗುಲಿಖ (ನ.) ಉಂಗುರ
 ಅಚ್ಚಾಹಿಯ (ವಿ.) ಅತ್ಯಧಿಕ, ಅತಿಶಯ
 ಅಣಪ (ವಿ.) ಅನಲ್ಪ, ಬಹಳ
 ಅಣವಜ್ಜ (ವಿ.) ದೋಷವಿಲ್ಲದ
 ಅಣುರಜ (ಧಾ.) ಅನುರಕ್ತನಾಗು,
 ಪ್ರೀತಿಸು
 ಅಣೋಸ (ಧಾ.) ಹುಡುಕು, ಶೋಧಿಸು
 ಅಂತರಿಯ (ವಿ.) ಅಂತರಿಕ, ಒಳಗಿರುವ
 ಅದಸಣಿಯ (ವಿ.) ಅದೃಶ್ಯ, ನೋಡಲು
 ಬರದ
 ಅಜ್ಞಾಹ (ಅ.) ಅಸ್ಯಥಾ, ಬೇರೆ
 ಅರಣ (ನ.) ಅರಣ್ಯ
 ಅಸಕ್ತ (ವಿ.) ಅಶಕ್ತ
 ಅಹವಾ (ಅ.) ಅಥವಾ
 ಆಣಯಣ (ನ.) ತರುಣರು
 ಆರುಹ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಆರೂಢ,
 ಏರಿದ
 ಆಸಸೇಣ (ಪು.) ಅಶ್ವಸೇನ, ಒಂದು
 ಹೆಸರು
 ಇಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಈರ್ಷ, ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು
 ಅಚ್ಚುಖಂಡ (ಪು.ನ.) ಕಬ್ಬಿನಗಲ,
 ತುಂಡು

ಅದಯಣ (ಪು.) ಉದಯನ, ಒಂದು
 ಹೆಸರು
 ಅವಜ್ಞಾಯ (ಪು.) ಉಪಾಧ್ಯಾಯ,
 ಅಚಾರ್ಯ
 ಕಡ (ನ.) ಕಟ್ಟಿಗೆ
 ಕಡಮಯ (ವಿ.) ಕಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ
 ಕಡ, ಕಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕೃತ,
 ಮಾಡಿದ, ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ
 ಕಡಪ (ಪು.) ಸಮೂಹ, ಗುಂಪು
 ಕವಡ (ನ.) ಕಪಟ, ಮೋಸ
 ಕಹಾ (ಪ್ರೀ.) ಕಥೆ, ಸಂಗತಿ
 ಕಾಣ (ವಿ.) ಒಂದು ಕಣ್ಣಿನ
 ಕಿರಣ (ಪು.ನ.) ಕಿರಣ
 ಕುರುಜಂಗಲ (ನ.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ಕುಸಲ (ವಿ.) ಕುಶಲ
 ಕೋಡಿ (ವಿ.) ಕ್ರೋಧಿತ, ತುದಿಯುಳ್ಳ
 ಖಾಮೆ (ಧಾ.) ಕ್ಷಮಿಸು
 ಕ್ಷೇಯಿ (ಪ್ರೀ.) ಖೇಚರಿ, ವಿದ್ಯಾಧರ ಪ್ರೀ
 ಗಂಧವ (ಪು.) ಗಂಧರ್ವ, ದೇವಜಾತಿ
 ವಿಶೇಷ
 ಗಂಧವಕಲಾ (ಪ್ರೀ.) ಗಂಧರ್ವಕಲೆ,
 ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯಹೆಸರು

ಗಾರವ (ನ.) ಗೌರವ	ಪಂಕ (ಪು.) ಕೆಸರು
ಗುರು (ವಿ.) ದೊಡ್ಡ	ಪಂಕಜ (ನ.) ಪಂಕಜ, ಕಮಲ
ಚಂಡಪಂಜಾಯ (ಪು.) ಚಂಡಪ್ರದ್ಯೋತ, ಒಂದು ಹೆಸರು	ಪಂಜಾತಲ (ವಿ.) ಪರ್ಯಾಕುಲ, ಚಿಂತೆಯುಳ್ಳ
ಚತ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ	ಪಂಜಾಯ (ಪು.) ಪ್ರದ್ಯೋತ, ಒಂದು ಹೆಸರು
ಚುರಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಚೂರಿ	ಪೆಂಡವ (ಪು.) ಪಾಂಡವ
ಜಂತ (ನ.) ಯಂತ್ರ	ಪತ್ತಿಯಾವೇ (ಧಾ.) ನಂಬು
ಜಂತಮಯ (ವಿ.) ಯಂತ್ರದಿಂದ ಮಾಡಿದ	ಪರವಸ (ವಿ.) ಪರವಶ, ಪರಾಧೀನ
ಜಂಪಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹೇಳಿದ	ಪರಾಡ್ಯ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಸೋತ, ಪರಾಜಿತ
ಜಲಾಸಯ (ಪು.) ಜಲಾಶಯ, ಸರೋವರ	ಪರಿಮಾಣ (ನ.) ಅಳತೆ
ಜವಣಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಯವನಿಕಾ, ತೆರೆ, ಪರದೆ	ಪಲಯ (ಧಾ.) ನೋಡು
ಜ್ಯ (ನ.) ದ್ಯೂತ, ಜೂಜು	ಪವತ್ತ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರವೃತ್ತ, ಉಂಟಾದ
ಜುಹ (ನ.) ಯೂಧ, ಸಮೂಹ	ಪಹಾಯ (ಪು.ನ.) ಪ್ರಭಾತ, ಬೆಳಗಿನ ಸಮಯ
ಠಾವೇ (ಧಾ.) ಇರಿಸು	ಪಾಣನಾಹ (ಪು.) ಪ್ರಾಣನಾಥ, ಪತಿ
ತಗ್ಗು (ಪ್ರೀ.) ಶರೀರ	ಪಾವತ್ತಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪವಿತ್ರ ಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
ತುಣಿಹಕ್ಕ (ವಿ.) ಶಾಂತ, ಸುಮ್ಮನಿರುವ	ಪುಣ (ಅ.) ಪುನಃ, ಮತ್ತೆ
ದಂಸ (ಧಾ.) ತೋರಿಸು	ಬಡ್ಡ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
ದಿನ್ನ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ	ಬಡ್ಡ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಭ್ರಷ್ಟ, ಕೆಟ್ಟ ಹೋದ
ದೀಸ (ಧಾ.) ಕಾಣಿಸು	ಭಾರಕರಿ (ವಿ.) ಭಾರವಾಗುವ
ನಲ (ಪು.) ನಲರಾಜ, ಒಂದು ಹೆಸರು	ಭೀಯ (ವಿ.) ಅಂಜಿದ, ಭೀತ
ನಿಚ್ಚಲ (ವಿ.) ನಿಶ್ಚಲ	ಮಚ್ಚರ (ಪು.ನ.) ಮಾತ್ಸರ್ಯ, ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು
ನಿಡ್ಡುರ (ವಿ.) ನಿಷ್ಕುರ	
ನಿಬ್ಬ (ಪು.) ಬೇವಿನ ಗಿಡ	
ನಿಬಿಡ (ವಿ.) ದಟ್ಟ	
ನಿರಯ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ನಿರತ, ಆಸಕ್ತ	
ನಿಶ್ವಮ (ವಿ.) ನಿರುಪಮ, ಉಪಮೆ ಇಲ್ಲದ	

ಮಹಿದ್ವೀಪ (ಪು.) ಮಹೇಂದ್ರಸಿಂಹ,	ವಿವರೀಯ (ವಿ.) ವಿಸರ್ಜಿತ, ನಿರುದ್ಧ
ಒಂದು ಹೆಸರು	ವಿವೇಕ (ಧಾ.) ವಿಶೇಷಿಸು
ಮಹಿಲಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಮಹಿಳೆ, ಸ್ತ್ರೀ	ಸಕ್ಕರಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಸಕ್ಕರೆ
ಯಾಣ (ಧಾ.) ತಿಳಿ	ಸಗಾಸಂ (ಅ) ಸಮೀಪ
ರಮಣತ್ವಂ (ಅ.) ಕ್ರೀಡೆಗಾಗಿ	ಸಮಸರಿಸ (ವಿ.) ಸಮಾನ, ಒಂದೇ
ರಮ (ವಿ.) ರಮ್ಯ, ಸುಂದರ	ಬಗೆಯ
ರಾಗ (ಪು.) ರಾಗ, ಪ್ರೇಮ	ಸಮಾಸನ್ನ (ವಿ.) ಸಮೀಪದ
ರೂಪಾ (ಧಾ.) ಅಳಿಸು	ಸರಿಚ್ಛ (ವಿ.) ಒಂದೇ ತರದ
ಲುದ್ಧ (ವಿ.) ಉಬ್ಬ, ಅಶಯುಳ್ಳ	ಸಹದೇವಿ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಸಹದೇವಿ, ಒಂದು
ವಣದೇವತಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ವಸದೇವತೆ	ಹೆಸರು
ವತ್ಸು (ನ.) ವಸ್ತು, ಪದಾರ್ಥ	ಸಿಖಣ (ನ.) ಶಿಕ್ಷಣ, ಅಭ್ಯಾಸ
ವಾಲ್ಮೀಕಿ } (ಸ್ತ್ರೀ.) ಉಸುಕು	ಸಿಖಾಣ (ಧಾ.) ಕಲಿಸು
ವಾಲ್ಮೀಕಿ }	ಸಿಣಿಹ (ಪು.) ಸ್ನೇಹ
ವಾಸವದತ್ತಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ವಾಸವದತ್ತೆ,	ಸಿಹಕುಮಾರ (ಪು.) ಸಿಂಹಕುಮಾರ
ಒಂದು ಹೆಸರು	(ಸ್ತ್ರೀ.) ಶುದ್ಧಿ, ಶುದ್ಧತೆ
ವಾಹಿಯಾಲಿ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಕುದುರೆ ಎರಾಟದ	ಸುರಸ (ವಿ.) ಸುರಸ, ಚೆನ್ನಾಗಿರುವ
ಬೈಲು	ಸೇನಿಗಾ { (ಪು.) ಸೈನಿಕ
ವಿಚ್ಛುರಿಯ (ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿ.) ಖಚಿತ,	ಸೇನಿಯ {
ಕೆಚ್ಚಿದ	ಹರಿಣಿ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಹೆಣ್ಣು ಚಿಗರೆ
ವಿಯಪ್ಪ (ಪು.) ವಿಕಲ್ಪ, ಸಂಶಯ	ಹರಿಹಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಹರಿದ್ರಾ, ಅರಿಷಣ
ವಿರಜ್ಜ (ಧಾ.) ವಿರಕ್ತನಾಗು	ಹಿಮ (ನ.) ಹಿಮ, ಬರ್ಫ
ವಿರತ್ತ (ವಿ.) ವಿರಕ್ತ	ಹಿಮವಯ (ಪು.) ಹಿಮಾಲಯ

ಅಭ್ಯಾಸ

(೧) ಕೆಳಗಿನ ವಾಕ್ಯಗಳ ಪ್ರಯೋಗ ಬದಲಿಸಿರಿ :—

- (೧) ಮಹಾವೀರೋ ನಿವೇಹಿ ವಿ ವಂದಿಜ್ಜಙ್ಗ । (೨) ಕುಮಾರೇಣ ಭಣ್ಣಙ್ಗ । (೩) ಕಹಮಹಂ ಸಿಯಾಲೇಣ ಮಾರಿಯಂ ಹರ್ಥಿ ಭಕ್ಖಾಮಿ । (೪) ದೇವಯಾಁ ವಿಸಂ ದಿವ್ವಂ । (೫) ಸಿಹಕುಮಾರೇಣ ಚಿಂತಿಯಂ । (೬) ಕಮಲಂ ಪಂಕೇಣ ನ ಉವಲಿಪ್ಪಙ್ಗ । (೭) ಪುತ್ತೋ ಭಾಯರಿಯಂ ಪಸಿಣೇ ಪುಚ್ಛಙ್ಗ । (೮) ಜುಲ ಪರಾಙ್ಕಾ ಪಣ್ಣವಾ ವಣಂ ಗಾಙ್ಕಿಸ್ಸ । (೯)

चन्द्रस्स किरणा अमयं मुंचति । (१०) समणेण य अणवज्जा कहा कहेयच्चा ।
 (११) कज्जे मणो दिज्जउ । (१२) सियालेण मओ हत्थी दिट्ठो । (१३) मुसा
 भासा पण्डिण्हिं न भासियच्चा । (१४) अरहन्ते वन्दिमो सिरसा । (१५)
 दारयं आपणेहि ममं वा तत्थ नेहि । (१६) राया गामं गओ । (१७) कणय-
 मालाए सुरसाहियवुत्तन्तं रत्तो कहियं । (१८) ता खामियच्चं तुमए इमं ।
 (१९) जीव, मा करेसु गारवं । (२०) राया तुण्हिक्को ठिओ ।

(९) तसू छत्तुं सठिन्तुं—

[१] अत्थि पज्जोयस्स धूया वासकदत्ता नाम । ‘गंधव्वकलाकुसलो
 उदयणो मम कन्नं गंधव्वकलं सिक्खावेइ’ ति चिंततेण पज्जोएण सुयं जहा-
 ‘उदयणो जत्थ हत्थिं पेच्छइ तत्थ गायइ, जाव बद्धं पि अप्पाणं न जाणइ’ ।
 तयो रत्ता जंतमओ हत्थी कारिओ नीओ कोसंबी-समासन्ने रत्ते । ठाविया
 तस्स मज्झे सेणिगा । तं हत्थिं दट्ठूण उदयणो गाइउं पवत्तो । हत्थी गीय-
 परव्वसो व्व ठिओ निच्चलो । तत्थेव उदयणो हत्थिमज्झट्ठियपुरिसेहिं बद्धो
 पज्जोयसगासं आणिओ य । भणिओ रत्ता-‘मम धूया काणा; तं सिक्खवेहि
 गीयकलं । तं च मा पेच्छसु । सा तुम दट्ठूण लज्जिस्सइ’ । तीए वि
 कहियं-‘उवज्झाओ कोडिओ । मा दच्छिहिसि’ ति । सो जवणियंतंरिओ
 तं सिक्खावेइ । अन्नया सा अन्नहा पढइ । तेण भणिया-‘काणे ! विणासेहि’ ।
 तीए भणियं-‘कोडिया ! अप्पाणं न याणसि’ तेण जवणिया अवणीया ।
 जाओ तेसिं निबिडो सिणेहो ।

[२] तओ दमयंती नलं अपेच्छिऊण जूहब्भट्ठा हरिणि व्व दिसाओ
 पलोयंती चितिउं पवत्ता-‘हा अच्चाहियं पडियं । जं अरण्णे असरणा पिण्ण
 विमुक्क म्हि । अहवा पहाए मह वयणसुद्धिसलिलाणयणत्थं कत्थ वि जलासए
 गओ भविस्सइ पिययमो । अहवा निरुवम-रूव-लुद्धाए कीए वि खेयरीए
 रमणत्थं नीओ भविस्सइ नलो । ते दुमा ते पव्वया तं च अरण्णं एक्को चेव
 चंदसुंदरमुहो न दीसइ नलो’ । एवं अणप्पवियप्पपज्जाउलमणा कयदिसालोया
 नलं अपेच्छंती भीया सा भणइ-‘भो वणदेवयाओ, पत्थेमि तुब्भे दंसेह मे
 षाणनाहं तस्स पयपंकण्हिं पावित्थियं पहं वा’ ।

हा नाह ! किं तएहं चत्ता ? किं तुज्झ होमि भारकरी ।
न हि भोगिणो कया वि ढु नियकंचुलिया कुणइ भारं ॥

[३] गंगाए वालुयं सायरे जलं हिमवओ य परिमाणं ।

जाणन्ति बुद्धिमन्ता महिलाहियं न याणन्ति ॥ ५ ॥

रोवन्ति रुधावन्ति अलियं जम्पन्ति पत्तियावन्ति ।

कवडेण य खन्ति विसं मरन्ति न य जन्ति सद्भावं ॥ २ ॥

महिला हु रत्तमेत्ता उच्छुक्खण्डं व सक्खरा चेव ।

स च्चिय विरत्तमेत्ता निम्बकूरे विसेसेइ ॥ ३ ॥

अणुरज्जन्ति खणेणं जुवईउ खणेण पुण विरज्जन्ति ।

अन्नन्नरागनिरया हरिहरागो व्यवचलपेमा ॥ ४ ॥

हिययस्मि निद्राओ तणुजम्पियया पण्हि रम्माओ ।

जुवईउ सरिच्छाओ सुवण्णविच्छुरियच्छुरियाओ ॥ ५ ॥

(2) ಅರ್ಧನಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ :-

(೧) ಕುರುಜಂಗಲವೆಂಬ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಿನಾಪುರವೆಂಬ ನಗರವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಕುರುವಂಶದ ರಾಜನಾದ ಅಶ್ವಸೇನನೆಂಬವನು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಮ್ಮೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಸಹದೇವಿಯು ಗರ್ಭವತಿಯಾದಳು. ಅವಳು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಶ್ರೇಷ್ಠವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಳು. ಆ ಮೇಲೆ ಅವಳಿಗೆ ಗಂಡುಮಗುವು ಹುಟ್ಟಿತು. ಸಣ್ಣಕುಮಾರನೆಂದು ಮಗುವಿಗೆ ಹೆಸರು ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅವನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಂದ್ರಸಿಂಹನೆಂಬ ಬಾಲಕನ ಕೂಡ ಆಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಹಿಂದ್ರಸಿಂಹನು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯ ಮಗನಾಗಿದ್ದನು. ಒಮ್ಮೆ ಸಣ್ಣಕುಮಾರನು ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಮಿತ್ರರೊಡನೆ ಏರಾಟದ ಬೈಲಿನಲ್ಲಿ ಕುದುರೆ ಸವಾರಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಹೋದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಕುದುರೆಗಳನ್ನೇರಿದರು. ಆಗ ಸಣ್ಣಕುಮಾರನ ಕುದುರೆ ಅತ್ಯಂತ ವೇಗದಿಂದ ನಡೆಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅದು ಬೆದರಿತು. ಮತ್ತು ಅತಿ ವೇಗದಿಂದ ಏರಾಟದ ಬೈಲನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅರಣ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯಿತು. ಮತ್ತು ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಯಿತು. ಮಹಿಂದ್ರಸಿಂಹನು ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಒಂದು ವರ್ಷ ತಿರುಗಿದನು. ಅದರೂ ಕುಮಾರನ ಶೋಧವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಕಾರಂಜಿಯ ಹತ್ತಿರ ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಸಣಂಕುಮಾರ ನನ್ನು ಕಂಡನು.

(೨) ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಉಂಗುರವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡನು. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮೂರು ಸೇವಕರ ಮೇಲೆ ಸಂಶಯವುಂಟಾಯಿತು. ಅವನು ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಡುಕಲು ಒಂದು ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಅವನು ಮೂವರನ್ನೂ ಕರೆದನು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಸಮಾನ ಉದ್ದಳತೆಯ ಒಂದೊಂದು ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ತುಂಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಮತ್ತು ಅಂದನು—“ ಈಗ ಈ ಮೂರು ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳು ಒಂದೇ ಅಳತೆಯವಿದ್ದರೂ ಕಳವು ಮಾಡಿದವನ ಕಟ್ಟಿಗೆಯು ನಾಳೆ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಅಂಗುಲ ಉದ್ದವಾಗುವದು. ನಾಳೆ ಇದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಅಂದರೆ ನನಗೆ ನಿಜವಾದ ಕಳ್ಳನು ಯಾರೆಂಬದು ತಿಳಿಯುವದು.” ಮೂವರೂ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಕಳ್ಳನು ಆಲೋಚಿಸಿದನು—“ ನಾನು ಈಗ ನನ್ನ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಒಂದು ಅಂಗುಲ ಕತ್ತರಿಸಿದರೆ ನಾಳೆ ಅದು ಒಂದು ಅಂಗುಲ ಬೆಳೆಯುವದು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಸರಿಯಾಗುವದು. ಆಗ ನನ್ನ ಕಳ್ಳತನವು ಬೈಲಿಗೆ ಬರುವದೇ ಇಲ್ಲ.” ಹೀಗೆ ಆಲೋಚಿಸಿ ಅವನು ತನ್ನ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಒಂದು ಅಂಗುಲ ಕತ್ತರಿಸಿದನು. ಮರುದಿನ ಕಳ್ಳನು ಸಿಕ್ಕುಬಿದ್ದನು.

(೩) ಉಜ್ಜಯಿನಿ ನಗರದ ಚಂಡಪ್ರದ್ಯೋತನು ತನ್ನ ಏಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಬಹಳ ಗರ್ವಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದನು. ಕೌಶಾಂಬಿಯ ಉದಯನ ರಾಜನ ವೈಭವದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಮತ್ಸರವುಂಟಾಯಿತು. ಅವನ ವೈಭವವನ್ನು ಅಪಹರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದನು. ಎದುರಾಗಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಉದಯನನನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವದು ಅವನಿಗೆ ಅಶಕ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಅವನು ಉದಯನನ ದೋಷ(ಛಿದ್ರ)ಗಳನ್ನು ಹುಡುಕ ಹತ್ತಿದನು. ಉದಯನನಿಗೆ ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಅಭಿಲಾಷೆ ಇತ್ತು. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಚಂಡಪ್ರದ್ಯೋತನು ಒಂದು ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಆನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಕಳಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಉದಯನನು ಬಹಳ ಆನಂದಬಟ್ಟನು. ಅವನು ಅದರಿಂದ ಮೋಹಿತನಾಗಿರುವಾಗ ಚಂಡಪ್ರದ್ಯೋತನ ಸೈನಿಕರು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದರು.

ಪಾಠ ೧೮

ಸಮಾಸ-ವಿಚಾರ

ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಅವಕಾಶವನ್ನುಳಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಪರಸ್ಪರ ಅರ್ಥ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳ ಎರಡು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಪದಗಳನ್ನು ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಲೋಪಮಾಡಿ ಕೂಡಿಸುವರು. ಹೀಗೆ ಕೂಡಿಸುವದು ಸಮಾಸವೆನಿಸುವದು. ಹೀಗೆ ಕೂಡಿ ಆದ ಸಾಮಾಸಿಕ ಪದದ ಅರ್ಥವು ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಪದಗಳ ಅರ್ಥದಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿರುವದು. ಕೂಡಿದ ಪದಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೋರಿಸುವಂತೆ ಸಾಮಾಸಿಕ ಪದವನ್ನು ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿ ಬರೆಯುವದು ಅದರ ವಿಗ್ರಹ ಅಥವಾ ಸಮಾಸವನ್ನು ಬಿಡಿಸುವದು ಎಸಿಸುವದು. ವಿಗ್ರಹ ಮಾಡುವಾಗ ಅರ್ಥ ವಿವರಣೆಗಾಗಿ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಪದಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದುಂಟು. ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಸದ ರೀತಿಯು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದಲೇ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಅದರ ಎಲ್ಲ ನಿಯಮಗಳನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿಲ್ಲವೆನ್ನಬಹುದು.

द्वन्द्वो द्विगुरपि चाहं मद्देहे नित्यमव्ययीभावः ।

तत्पुरुष कर्म धारय येनाहं स्यां बहुव्रीहिः ॥

ಮೇಲಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಸಮಾಸಗಳ ಹೆಸರುಗಳೆಲ್ಲ ಬಂದಿವೆ.

ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲ ಪದಗಳೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಪದವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡನೆಯದು ಗೌಣ (ಅಮುಖ್ಯ) ವಾಗಿರುವದು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಮಾಸದ ಎರಡೂ ಪದಗಳು ಗೌಣವಾಗಿದ್ದು ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಪದವನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದು. ಮತ್ತು ಆ ಮೂರನೆಯ ಪದವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲ ಪದಗಳೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಭೇದಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ —

(೧) ಉಭಯ ಪದ ಪ್ರಧಾನ.(ದ್ವಂದ್ವ)

(೨) ಪೂರ್ವಪದ ಗೌಣ ಮತ್ತು ಉತ್ತರಪದ ಮುಖ್ಯ — ಉತ್ತರಪದ ಪ್ರಧಾನ (ತತ್ಪುರುಷ)

(೩) ಎರಡೂ ಪದಗಳು ಗೌಣವಾಗಿದ್ದು ಬೇರೊಂದು ಪದದ ಅರ್ಥವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವದು - ಅನ್ಯಪದ ಪ್ರಧಾನ (ಬಹುವ್ರೀಹಿ)

(೪) ಪೂರ್ವಪದವು ಮುಖ್ಯ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಪದವು ಗೌಣವಾಗಿ ಸಾಮಾಸಿಕ ಪದವು ಅನ್ಯವಾಗಿರುವದು. ಪೂರ್ವಪದ ಪ್ರಧಾನ (ಅನ್ಯಯೀಭಾವ) ಇವುಗಳನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡುವಾ.*

(೧) ದ್ವಂದ್ವ (ಉಭಯಪದ ಪ್ರಧಾನ)

ಎರಡು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ನಾಮಪದಗಳು 'ಮತ್ತು' ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲು ದ್ವಂದ್ವಸಮಾಸವಾಗುವದು. ಸಮಾಸವು ಒಂದುವಚನದಲ್ಲಿದ್ದು ಅಂತ್ಯಪದದ ಲಿಂಗವೇ ಸಮಾಸದ ಲಿಂಗವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇತರೇತರ ದ್ವಂದ್ವವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಉದಾ :-

ಬಂಭಿವಿಡುಮಹೇಸಾ-ಬಂಭಿ ಯ ವಿಣ್ಹು ಯ ಮಹೇಸೋ ಯ (ಪುಲ್ಲಿಂಗ)

ಜಿವಾಜಿವಾ-ಜಿವಾ ಯ ಅಜಿವಾ ಯ (ಪುಲ್ಲಿಂಗ)

ನರನಾರಿओ-ನರಾ ಯ ನಾರಿओ ಯ (ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ)

ಬಿಳಿಹರಿಯಾಙ್-ಬಿಳಿಯಾಙ್ ಹರಿಯಾಙ್ ಯ (ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ)

ಇತರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು— ಗಾಮಾಗರನಗರಸರಿಗಿರಿನಗರಕಾಣಾಙ್, ರುವ-
ಲಾವಣಜಿವ್ವಣಾಣಿ, ಚಕ್ಷರಚತುಹೃಹೃತಸಾಲಾಸು, ರಾಙ್ಸರತಲವರಮಾಡನ್ವಿಬಯಕೊಡುಬಿ-
ಯಸೇಡ್ವಿಸ್ತವಾಹಣಂ ಮುಂ.

ದ್ವಂದ್ವ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದವು ಮುಖ್ಯವಾಗದೆ ಇಡಿಯ ಸಮಾಸವು ಒಂದು ಸಮುದಾಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಸಮಾಸಕ್ಕೆ ಸಮಾಹಾರದ್ವಂದ್ವವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸಮಾಸವನ್ನು ಬಿಡಿಸುವಾಗ 'ಏಯಾಂ ಸಮಾಹಾರೋ' ಎಂದು ಹೇಳುವ ರೂಢಿ ಇದೆ. ಸಮಾಹಾರದ್ವಂದ್ವವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿರುವದು. ಉದಾ :-

* ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಮಾಸದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದಲೇ ಇದ್ದಂತೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆ. ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ತದ್ಭವ ನಿಯಮಗಳಿಗನುಸರಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಬಹುದು. ಹೇಗಂದರೆ—

ದ್ವಂದ್ವ > ದಂದ; ದ್ವಿಗು > ದಿಗು; अव्ययीभाव > अव्यईभाव; तत्पुरुष > तत्पुರिस; बहुव्रीहि > बहुव्वीहि ಮುಂ.

ಅಕ್ಷಪಾಣಿ- ಅಕ್ಷಂ ಚ ಪಾಣಿಂ ಚ, ಆಯಾಣಿ ಸಮಾಹಾರೋ.

ಮಸಸೋಣಿಯ- ಮಸಂ ಚ, ಸೋಣಿಯಂ ಚ, ಆಯಾಣಿ ಸಮಾಹಾರೋ.

ಧ್ರುವಪುಷ್ಕಗಂಧವತ್ಯ- ಧ್ರುವಂ ಚ ಪುಷ್ಕಂ ಚ ಗಂಧಂ ಚ ವತ್ಯಂ ಚ, ಆಯಾಣಿ ಸಮಾಹಾರೋ.

ಮೂಕಮಜ್ಜಾರಿ- ಮೂಕೋ ಯ ಮಜ್ಜಾರೋ ಯ, ಆಯಾಣಿ ಸಮಾಹಾರೋ.

ಇತರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು :- ಅಹಿನತಲಂ, ಸಯಣಾವತ್ಯ, ಸುಹೃದುಕ್ತಂ, ಆಹಾರನಿಧಿಭಯಂ, ಅಸಣಪಾಣಿಪಾಡಮ ಸಾಡಮ, ಅಭರಣಮಲ್ಲಾಂಕಾರಂ ಮುಂ.*

ದ್ವಂದ್ವ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೇಲ್ಮು ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಬಹುದು. ಉದಾ :-

ಉಚ್ಚನೀಚ- ಉಚ್ಚಂ ಚ ನೀಯಂ ಚ; ಕಲ್ಹಾಣಪಾವಗಂ - ಕಲ್ಹಾಣಂ ವಾ ಪಾವಗಂ ವಾ ಮುಂ.

ಕೆಲವು ದ್ವಂದ್ವ ಸಮಾಸಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವಾಗ 'ವಾ' ಎಂಬ ವಿಕಲ್ಪಾರ್ಥದ ಅವ್ಯಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದುಂಟು. ಉದಾ :-

ನಿಂದಾ ಪಸಂಸಾಸು - ನಿಂದಾಽ ವಾ ಪಸಂಸಾಽ ವಾ. ಜಯಾಜಞ - ಜಯೋ ವಾ ಅಜಯೋ ವಾ. ಲಾಭಾಲಾಭೇ - ಲಾಭೇ ವಾ ಅಲಾಭೇ ವಾ ಮುಂ.

[೨] ತತ್ಪುರುಷ (ಉತ್ತರಪದ ಪ್ರಧಾನ)

ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ಎರಡುಪದಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತೊಂದು ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ತತ್ಪುರುಷ ಸಮಾಸವಾಗುವದು. ಎರಡೂ ಪದಗಳ ಸಂಬಂಧವು ಪೂರ್ವಪದದ ವಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿರಲು ಆಯಾ ವಿಭಕ್ತಿ ತತ್ಪುರುಷ ಸಮಾಸಗಳಾಗುವವು. ದ್ವಿತೀಯಾದಿಂದ ಸಪ್ತಮಿ ವರೆಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ತತ್ಪುರುಷ ಸಮಾಸಗಳಾಗುವವು. ಎರಡು ಪದಗಳನ್ನು ಪ್ರಥಮೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಮಾನೋಪಮೇಯ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷಣ ವಿಶೇಷ್ಯ ಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿಸಲು ಪ್ರಥಮಾ ತತ್ಪುರುಷ ಅಥವಾ ಕರ್ಮಧಾರಯ ಸಮಾಸವಾಗುವದು. ಸಂಭೋಧನ ವಿಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ ಸಮಾಸವಿಲ್ಲ.

(ಅ) ವಿಭಕ್ತಿ ತತ್ಪುರುಷ-

(೧) ದ್ವಿತೀಯಾ ಅಸಗಂ - ಅಸಂ ಗಂ. ಅಂತರಗಂ - ಅಂತರಂ ಗಂ. ವಿರಾಗಸಮಾವೃತ - ವಿರಾಗಂ ಸಮಾವೃತಂ.

* ಸಮಾಹಾರದ್ವಂದ್ವ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಬಹುತರವಾಗಿ ಶರೀರದ ಅವಯವಗಳು, ಕ್ರಿಯಾಕೀಟಕಗಳು, ಸ್ವಭಾವ ವಿರೋಧಿಯಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಸೈನ್ಯದ ಭಾಗಗಳು ಮುಂತಾದವು ಬರುತ್ತವೆ.

- (೨) ತೃತೀಯಾ ವಿಣಯಸಂಪನ್ನೋ-ವಿಣಯಸಂಪನ್ನೋ. ಸಾಹುಪೂಜ್ಯಂ-
ಸಾಹುಣಾ ಪೂಜ್ಯಂ. ಸುರವಂದಿ-ಸುರೇಹಿ ವಂದಿ-
(೩) ಚತುರ್ಥಿ ಭಿಕ್ಷಾಯರಿಯಾ ಭಿಕ್ಷವಾ ಚರಿಯಾ. ಮುಂ. *
(೪) ಪಂಚಮೀ ಚೋರಭಯಂ-ಚೋರಾಭಯಂ. ಮರಣಭಯಂ-ಮರಣಾಭಯಂ.
ಸಂಸಾರಮುಕ್ತೋ-ಸಂಸಾರಾಭಯಂ ಮುಕ್ತೋ.
(೫) ಷಷ್ಠೀ ರಾಯಸಂದಂ-ರಾಯಸ್ಸ ಸಂದಂ. ನರಿಂದೋ-ನರಾಣಾಂ ಇಂದೋ.
ಸುಖಮೂಲೇ-ಸುಖಸ್ಸ ಮೂಲೇ.
(೬) ಸಪ್ತಮಿ ಕಾಮಗಿಡ್ಡೆ-ಕಾಮೇಸು ಗಿಡ್ಡೆ. ವಣವಾಸೋ-ವಣೇ ವಾಸೋ.
ಪುರಿಸುತ್ತುಮೋ-ಪುರಿಸೇಸು ಉತ್ತುಮೋ.

ಇತರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು- ಅತ್ಯಸಂಜ್ಞತಂ, ನರಾಹಮೋ, ಜಲವಿರಹಿಯಂ, ವಿಹಾರ-
ನಿಗಮೋ, ರಾಯಧರ್ಮೋ, ಮಚ್ಚುಮುಹಂ, ಸಿದ್ಧಿಮಗ್ಗಂ, ಜಿಣಿಭವಣಂ, ಸೋಗಾಉರೋ, ಸಮಾಗ-
ಮುಸ್ಸುಘೋ, ಭಮ್ಮಭಟ್ಟೋ, ಗಿರಿವಸೇ, ಗಂಗಾಜಲಂ, ನಾಣದಂಸಣಮಪ್ಪಂ, ಸಂದೇಹಾಕುಲಿಘೋ,
ಜಿಣಿಸಾಸಗಂ, ಆರಾಮಗಾಘೋ, ಸಮಣೋವಾಗ್ಗೋ, ಪಾಯವಡಿಘೋ, ದೇವಲೋಗೋ, ಪಾಣಾಹಿವಡ್ಡೆ,
ಕಮ್ಮವಂಘೋ, ಹಾರವಿಭೂಸಿಘೋ, ನಾಣಾರಯಣಪಡಿಪುಣ್ಣೋ, ತವ್ವಯಣಂ. |

(೭) ಉಪಪದ ತತ್ಪುರುಷ

ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ಉತ್ತರ ಪದವು ಕೃದಂತ (ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಅವಶಿಷ್ಟ ರೂಪ) ವಾಗಿರಲು ಅದು ಉಪಪದ ತತ್ಪುರುಷ ಸಮಾಸವಾಗುವದು. ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಈ ಅವಶಿಷ್ಟರೂಪವನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಸಮಾಸವನ್ನು ಬಿಡಿಸುವಾಗ ಕ್ರಿಯಾಪದದ ರೂಪದ ಮುಂದೆ 'ತಿ' ಎಂಬ ಅವ್ಯಯವನ್ನಿಡಬೇಕು. ಉದಾ-

ಕುಂಭಾರೋ-ಕುಂಭ ಕರೇಹಿ ತಿ, ಸುವರ್ಣಾರೋ-ಸುವರ್ಣ ಕರೇಹಿ ತಿ, ಸುಹೃದೋ-ಸುಹೃದೇಹಿ ತಿ, ಉರಗೋ-ಉರೇಣ ಗಚ್ಛೇಹಿ ತಿ.

ಇತರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು- ತಿತ್ಥಯರೋ, ನಿಸಾಯರೋ, ಸಾಗರಂಗಮಾ, ಪಾವಕಾರಿ, ಬಂಭಯಾರಿ, ಜಲಧರೋ, ಚಿತ್ತಾಣುಯಾ, ಗಣಧರೋ, ಕಯನ್ತು ಸವ್ವನ್ತು, ಮುಂ.

* ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಚತುರ್ಥಿ ವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಚತುರ್ಥಿ ತತ್ಪುರುಷವು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಚತುರ್ಥಿ ತತ್ಪುರುಷದಂತೆ ಇರುವ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ.

‡ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ತತ್ಪುರುಷ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ಪೂರ್ವಪದವೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವದುಂಟು. ಉದಾ :- ಅಮಾಹತ್ಯೋ-ಹತ್ಯಸ್ಸ ಅಗ್ಗೋ; ರಾಯಹಂಸೋ-ಹಂಸಾಣಾಂ ರಾಯಾ; ರಾಯಮಗ್ಗೋ-ಮಗ್ಗಾಣಾಂ ರಾಯಾ ಮುಂ.

(ಇ) ಅಲುಕ್ ತತ್ಪರುಷ

ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಪದಗಳಲ್ಲಿಯ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಲೋಪವಾಗಿರುವದು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ತತ್ಪರುಷ ಸಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ ಪದದ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಲೋಪವಾಗದೆ ಉಳಿಯುವದುಂಟು. ಅಂಥ ಸಮಾಸಗಳಿಗೆ ಅಲುಕ್ ತತ್ಪರುಷ ಸಮಾಸವೆನ್ನುವರು. ಕೆಲವು ಸಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಪದವು ಕೃದಂತವಾಗಿರುವದು. ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ಪದಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಬರೆಯುವದರಿಂದ ವಿಗ್ರಹವಾಗುವದು. ಉದಾ:—

ಅಂತೇವಾಸಿ-ಅಂತೇ ವಸಙ್. ಖೇಯರೋ-ಖೇ ಚರಙ್. ಪಂಕೇಹ, ದೇವಾಣುಪ್ಪಿಯಾ ಮುಂ.

(ಈ) ನೞ್ ತತ್ಪರುಷ

ಪೂರ್ವಪದವು ನಿಷೇಧಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಅಪ್ಯಯವಿರುವ ಸಮಾಸವು ನೞ್ ತತ್ಪರುಷವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ಉತ್ತರ ಪದದ ಮೊದಲ ನೆಯ ಅಕ್ಷರವು ಸ್ವರವಿದ್ದರೆ ಅಣ, ಮತ್ತು ವ್ಯಂಜನವಿದ್ದರೆ ಅ ನಿಷೇಧಾರ್ಥದಲ್ಲಿ 'ನ' ಕೈ ಆದೇಶವಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಉದಾ:—

ಅಣಸೋ - ನ ಅಲಸೋ, ಅಣಾರಂಭೋ-ನ ಆರಂಭೋ; ಅಕಜ್ಜಂ-ನ ಕಜ್ಜಂ; ಅಪಂಢಿओ-ನ ಪಂಢಿओ ಮುಂ.

ಇತರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು - ಅಣಾಗಯಂ, ಅಣವಜ್ಜಂ, ಅಲೋಹೋ, ಅವಿಣಿಣ, ಅಸಂಸತ್ತಂ, ಅಣಿಚ್ಛೋ, ಅಣಸಣಂ, ಅಣಾಯಾರೋ, ಅಜ್ಞಾಣಂ.

[೩] ಕರ್ಮಧಾರಯ

ತತ್ಪರುಷ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ಪೂರ್ವಪದ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಪದ ಒಂದೇ ವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ (ಪ್ರಥಮೆಯಲ್ಲಿ) ಆ ಸಮಾಸವು ಕರ್ಮಧಾರಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಣ-ವಿಶೇಷ್ಯ, ಉಪಮೇಯ-ಉಪಮಾನ ಹೀಗೆ ಕೂಡಿರುವವು. ಎರಡೂ ಪದಗಳು ವಿಶೇಷಣಗಳಿದ್ದರೂ ಕರ್ಮಧಾರಯ ಸಮಾಸವಾಗಬಹುದು. ಈ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತರಪದವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವದು. ಉದಾ:—

(ಅ) ವಿಶೇಷಣ-ವಿಶೇಷ್ಯ

ಸಿಂಧೋದಗಂ-ಸಿಂಧು ಉದಗಂ, ನಿಲುಪ್ಪಲಂ-ನಿಲಂ ಉಪ್ಪಲಂ, ಪುಷ್ಪಕಮಾಹಂ-ಪುಷ್ಪಾಹಂ ಕಮಾಹಂ ಮುಂ.

॥ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮೊದಲ ಪದವೇ ವಿಶೇಷ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಮುಂದಿನ ಪದವು ವಿಶೇಷಣವಾಗಿರುವದು. ಉದಾ— ಧಮ್ಮಗುತ್ತರಂ-ಅಗುತ್ತರಂ ಧಮ್ಮಂ.

(ಅ) ಉಪಮೇಯೋಪಮಾನ

ಚರಣಕಮಲಂ-ಚರಣಂ ಕಮಲಂ ಇವ, ಮುಹಚಂದೋ-ಮುಹಂ ಚಂದೋ ಇವ, ಭವಸಾಗರೋ-ಭವೋ ಉಪ ಸಾಗರೋ ಮುಂ.

॥ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಪೂರ್ವಪದವು ಉಪಮಾನವೂ ಉತ್ತರ ಪದವು ಉಪಮೇಯವೂ ಆಗಿರುವದುಂಟು. ಉದಾ—

ಹಿಮಧವಲಂ-ಹಿಮಂ ಧವಲಂ ಇವ; ಧಣನಿಲೋ-ಧಣೋ ಇವ ನಿಲೋ.

(ಇ) ಎರಡು ವಿಶೇಷಣಗಳು

ಸೀತಘಂ-ಸೀಯಂ ಚ ತಘಂ ಚ, ದುಸ್ಸೀಲಪಡಣೀ-ದುಸ್ಸೀಲೇ ಯ ಪಡಣೀ ಯ.

(ಈ) ಪೂರ್ವಪದ-ಅವ್ಯಯ

ಕೆಲವು ಕರ್ಮಧಾರಯ ಸಮಾಸಗಳ ಮೊದಲಪದವು ಅವ್ಯಯವಾಗಿರುವದು. ಉದಾ—

ಅಙ್ಕರಂ-ಅಙ್ಕ ರಂ, ದುಜ್ಜಣೋ-ದುಜ್ಜೋ ಜಣೋ, ಸುಗುರು-ಸಾಹು ಗುರು ಮುಂ.

(ಉ) ಎರಡು ಕೃದಂತಗಳು

ಒಂದಾದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಜರುಗಿತೆಂದು ಹೇಳುವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭೂತ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಸಮಾಸಮಾಡಬಹುದು. ಉದಾ—

ಪೀಯಪಡಿಬಿಬ್ದೋ-ಪುಷ್ಪಂ ಪೀತೋ ಪಕ್ಷಾ ಪಡಿಬಿಬ್ದೋ. ಷಾಣಾಣುಲಿತ್ತೋ-ಪುಷ್ಪಂ ಷಾಣೋ ಪಕ್ಷಾ ಅಣುಲಿತ್ತೋ.

(ಊ) ಎರಡು ನಾಮಪದಗಳು

ಉದಾ— ದಸರಹರಾಯಾ-ದಸರಹೋ ರಾಯಾ; ವಡಕ್ಕುಖೋ-ವಡೋ ಕುಖೋ.

ದ್ವಿಗು ಸಮಾಸ—

ಕರ್ಮಧಾರಯ ಸಮಾಸದ ಮೊದಲ ಪದವು ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕವಿದ್ದರೆ ದ್ವಿಗು ಸಮಾಸವಾಗುವದು. ದ್ವಿಗು ಸಮಾಸವು ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ ಏಕವಚನವಿರುವದು. ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಸಮುದಾಯದ ಅರ್ಥವಾಗುವದು. ಉದಾ—

ತಿಹುಯಂ-ತಿಘಂ ಭುವಣಾಣಂ ಸಮಾಹಾರೋ, ಚತುಃಸುಮಿಣಿಂ-ಚತುಃಸಘಂ ಸುಮಿಣಾಣಂ ಸಮಾಹಾರೋ, ದೋಮಾಸೋ-ದೋಹಂ ಮಾಸಾಣಂ ಸಮಾಹಾರೋ ಮುಂ.

ಮಧ್ಯಪದ ಲೋಪೀ ಕರ್ಮಧಾರಯ

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ಎರಡು ಪದಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಬೇರೊಂದು ಪದವನ್ನು ನಡುವೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ವಿಗ್ರಹ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಸಮಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ಆ ಪದವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವರು. ಇಂತಹ ಸಮಾಸಗಳಿಗೆ ಮಧ್ಯಪದ ಲೋಪಿ ಸಮಾಸವೆನ್ನುವರು. ಈ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ಪೂರ್ವಪದವು ಸಾಮಾನ್ಯಕಪದವಾಗಿ ಆ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ಉತ್ತರ ಪದವು ಲೋಪವಾಗುವದು. ಉಪ್ಪುಪದವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿರುವದು. ಉದಾ :—

ಚಿಂತಾಮಣಿ-ಚಿಂತಾಪೂರಗೊ ಮಣಿ. ಗಂಧಹೃತ್ಯಿ-ಗಂಧವಿಸಿಡ್ತೊ ಹೃತ್ಯಿ. ಗಂಧತೇಱ್ಲೆ-ಗಂಧಮಿಸ್ಸಿವಂ ತೇಱ್ಲೆ ಮುಂ.

ಕರ್ಮಧಾರಯ ಸಮಾಸದ ಇತರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು—

ಛಿನ್ನಹ್ರಮೋ, ಗಾಮಕಂಠಯಾ, ನವರಕ್ತ, ಪರಮದುತ್ತರಂ, ಛಜ್ಜಿವಣಿಕಾಯಾ, ಸಂಸಾರಕ-
ಂತಾರೋ, ಷಹವಿಯಪಸಾಹಿओ, ತಿಲೋಗಂ, ಚಂಡಭಾಣು, ಆರಕ್ತಂ, ಸಂಸಾರ-ಸಾಗರೋ, ದಸ-
ದಿಗಂ, ಸುರಭಿವಣಂ, ಮಹುರವಾಣಿ.

[೪] ಬಹುವ್ರೀಹಿ (ಅನ್ಯಪದ ಪ್ರಧಾನ)

ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲ ಪದಗಳೂ ಅಸಂಖ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಹೊಸದೊಂದು ಅರ್ಥದೊಡನೆ ಮೂರನೆಯ ಪದವನ್ನೇ ವಿಶೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಬಹುವ್ರೀಹಿ ಸಮಾಸವಾಗುವದು. ಈ ಸಮಾಸವನ್ನು ಬಿಡಿಸುವಾಗ 'ಜ' (ಯಾರು) ಎಂಬ ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ ಸರ್ವನಾಮದ ಉಪಯೋಗವಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಅದರ ವಿಭಕ್ತಿಯಂತೆ ಬಹುವ್ರೀಹಿ ಸಮಾಸದ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವದು. ಅದರಿಂದ ವಿಭಕ್ತಿ ತಪ್ಪಿರುವಂತೆ ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಐದು ಪ್ರಕಾರಗಳಾಗುವವು.

ವಿಭಕ್ತಿ ಬಹುವ್ರೀಹಿ

(೧) ದ್ವಿತೀಯಾ ಬಹುವ್ರೀಹಿ :- ಪತ್ತಗಗೊ-ಪತ್ತಾ ಗಂಗಾ ಜಂ ಸೊ, ಪತ್ತೊದಗೊ-
ಪತ್ತಂ ತದಗಂ ಜಂ ಸೊ.

(೨) ತೃತೀಯಾ ಬಹುವ್ರೀಹಿ :- ಜಿಹ್ವಿನ್ದಿओ-ಜಿಯಾಣಿ ಇನ್ದಿಯಾಣಿ ಜೇಣ ಸೊ,
ಜಿವಿಸತ್ತ-ಜಿओ ಸತ್ತ ಜೇಣ ಸೊ, ಗಹಿಯಗಾಣಿओ-ಗಹಿओ ಗಾಣಿओ ಜೇಣ ಸೊ.

(೩) ಪಂಚಮೀ :- ಗಯರಾಗೋ-ಗओ ರಾಗೋ ಜಾओ ಸೋ, ಗಯಭಯಂ-ಗयं ಭಯಂ ಜಾओ ಸೋ.

(೪) ಷಷ್ಠೀ :- ಮರಣಂತಿಯಾ-ಮरणं ಅಂತೇ ಜೀಏ ಸಾ, § ಮಂದಪುಣ್ಣೋ-ಮಂದಂ ಪುಣ್ಣಂ ಜಸ್ಸ ಸೋ, ಸುಣಂದಾಭಿಹಾಣಾ-ಸುणन्दा अभिहाणा ಜೀಏ ಸಾ, ಸುಸೀಲಾ-सोहणं ಸೀಲಂ ಜೀಸೇ ಸಾ.

(೫) ಸಪ್ತಮೀ :- ಬಹುಧನಂ-बहुं धनं ಜನ್ಮಿ ತಂ, ಅಣೇಗಜಿವಾ-अणेगे जीवा ಜೀಏ ಸಾ.

ವಿಭಕ್ತಿ ಬಹುವ್ರೀಹಿಯ ಇತರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು-

ಪೃಥ್ವಿ, ಸುಧ್ರಸಹಾವೋ, ಜಿಯಕೋಹೆ, ಸಮದಿಡ್ಡಿ, ಮಹಾಯಸೋ, ಪಂಚಿನ್ದೀ, ಪಿಹಿಯಾಸವಾ, ಸಪುತ್ತೇ ಅಣಗಾರೆ, ಭಗಾಚಿತ್ತೋ, ಕಯಂಜಲಿ, ಜಿಡ್ಡಿದಿओ, ಉಗಾತವೋ.

ಕೆಲವು ಬಹುವ್ರೀಹಿ ಸಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಪದವು ವಿಶೇಷಣವಾಗಿರುವದು. ಉದಾ-— ದೇವಪ್ಪಣದ್ರೋ-पणद्रो ದೇವೋ ಜತ್ಥ, ಆಯರಖ್ವೀ-रखिओ ಆಯಾ ಜೇಣ ಮುಂ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅಕ್ಕ, ಅಡ್ಡ, ಪಮಿಡ್ಡ, ವಿಹ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಉತ್ತರಪದವಾಗುವವು. ಉದಾ — ಜಣಕಾಡ್ಡಣೋ-जणको आई ಜೇಸಿಂ ತೇ, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮೊದಲಪದವು ಅವ್ಯಯವಾಗಿರುವದು. ಉದಾ-— ಆಸುಪನ್ನೋ ಮುಂ. ಎರಡು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ನಾಮಗಳು ಒಂದೆಡೆಗೆ ಸೇರಿ ಬಹುವ್ರೀಹಿ ಸಮಾಸವಾಗುವದು. ಉದಾ — ಉತ್ತರಪಚ್ಚಿಮಾ, ಉತ್ತರಪುರಿತ್ಥಮಾ ಮುಂ. ಕೆಲವು ಸಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು 'ಸ' ಇದ್ದು ಅದರ ಅರ್ಥವು ಸಹ ಅಥವಾ ಸಮಾನ ಎಂದಾಗುವದು. ಉದಾ-— ಸಸುओ-सुएहिं ಸಹಿओ, ಸಪರಿವಾರೋ-परिवारेण-सहिओ, ಸಹೋಯರೋ-समाणं ಉಯರಂ ಜಸ್ಸ ಸೋ, ಸವಣ್ಣೋ-समाणो ವಣ್ಣೋ ಜಸ್ಸ ಸೋ.

* ದಿವ್ವಾಹಾರೋ, ದತ್ತಮಾಣೋ ಮೊದಲಾದ ಚತುರ್ಥೀ ಬಹುವ್ರೀಹಿಯ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಿಗುವವು. ಅದರ ಅವು ವಿಶೇಷವಾಗಿಲ್ಲ.

§ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಸಮಾನಾಧಿಕರಣ ಮತ್ತು ವ್ಯಧಿಕರಣ ಬಹುವ್ರೀಹಿ ಎಂದೂ, ಪ್ರಾದಿ ಬಹುವ್ರೀಹಿ, ಸಂಖ್ಯಾ ಬಹುವ್ರೀಹಿ ದಿಗ್ಬಹುವ್ರೀಹಿ ಮೊದಲಾದ ಬಹುವ್ರೀಹಿಯ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅದರ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿ ವ್ಯಾಕರಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವು ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವವಾಗಿಲ್ಲ.

ನಜ್ ಬಹುವ್ರೀಹಿ

ಈ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಪದವು ನಿಷೇಧಾರ್ಥಕ ಅವ್ಯಯವಿರುವುದು. ಅದರೆ ನಜ್ ಶತ್ಪುರುಷಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ಭೇದವೆಂದರೆ ಇದು ಮುಂದಿನ ಪದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಬಿಡಿಸುವಾಗ 'ಜ' ವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುವದು. ಉದಾ—

ಅನಂತೋ-ಅವಿಜ್ಜಮಾಣೋ ಅಂತೋ ಜಸ್ಸ ಸೋ.

ಅಪುತ್ತೋ-ನ ಪುತ್ತೋ ಜಸ್ಸ ಸೋ, ಅಣುತ್ತರಂ-ನ ತತ್ತರ ಜಸ್ಸ ತಂ.

ಅಣಾಗಾರೋ, ಅಖಣೋ, ಅಣಗೋ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಬಿಡಿಸಬೇಕು.

[೫] ಅವ್ಯಯೀಭಾವ ಸಮಾಸ-

ನೋದಲಪದ ಅವ್ಯಯವಾಗಿಯೂ, ಉತ್ತರಪದವು ನಾಮಪದವಾಗಿಯೂ ಇರುವವು. ಇಡೀ ಸಮಾಸವು ಅವ್ಯಯವಾಗುವದು. ಅಂತ್ಯಸ್ವರವು ದೀರ್ಘವಿದ್ದರೆ ದ್ರಷ್ಟವಾಗುವದು. ಸಮಾಸದ ರೂಪವು ನಪುಂ. ಪ್ರ. ಏಕವಚನದಂತೆ ಕೊನೆಗೆ ಅನುಸ್ವಾರಯುಕ್ತವಾಗಿರುವದು. ಉದಾ—

ಅಣುರೂವಂ-ರೂವಂ ಅಣು; ಅಣುದಿಣಂ-ದಿಣೋ ದಿಣೋ.

ಜಾವಜ್ಜಿವಂ-ಜಾವ ಜಿವೋ ತಾವ; ಜಹಾಸುಹಂ-ಸುಹಂ ಅಣಙ್ಕಮ್.

ಇತರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು :—

ಅಭಿಸುಹಂ, ಆಸರಣಂ, ಪಙ್ಕದಿಯಹಂ, ಜಹಕ್ಮಮ್, ಜಹಾರಿಹಂ, ಅಣವರಾಹಂ, ಜಹಾಭಾಗಂ, ಅಹಾಸುಯಂ, ಜಹೋವಙ್ಕಂ, ಅಹಾತಯಂ ಮುಂ.

ಶಬ್ದ ಸಂಗ್ರಹ

ಅತಲ (ವಿ.) ಅತುಲ, ಅಸಮಾನ

ಅಗಿಗಾಹೋತ (ನ.) ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರ

ಅಜ್ಜಾವಿ (ಅ.) ಇಂದಿಗೂ

ಅಜ್ಜತತ } (ಪು.) ಆರ್ಯಪುತ್ರ, ಪತಿ

ಅಜ್ಜಪುತ }
ಅಜಿಯಬಲಾ (ಪ್ರೀ.) ಅಜಿತಬಲಾ
ಒಂದು ಹೆಸರು

ಅಜಿಯಸೇಣ (ಪು.) ಅಜಿತಸೇನ, ಒಂದು ಹೆಸರು

ಅಣುರೂವ (ವಿ.) ಅನುರೂಪ, ಯೋಗ್ಯ

ಆಗಂಧಿಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಆನಂದ ಕೊಡುವವಳು

ಆರಂಭ (ಪು.) ಆರಂಭ

ಆವಾಸ (ಪು.) ವಸತಿ, ನಿವಾಸಸ್ಥಳ

ಇಂಧಣ (ನ.) ಉರುವಲ

ತಜ್ಜು } (ವಿ.) ಸರಳ
ತಜ್ಜುಖ }

ತತ್ಪ್ರಭ (ವಿ.) ಉದ್ಯುಕ್ತ, ತೊಡಗಿದ
 ತವಭುಂಜ (ಧಾ.) ಉಪಭೋಗಿಸು
 ಆಸಹ (ನ.) ಔಷಧ
 ಕಯಂಜಲಿ (ಪು. ಸ್ತ್ರೀ.) ಕೃತಾಂಜಲಿ, ಕೈಮುಗಿದ
 ಕಲಂ (ಅ.) ನಿನ್ನೆ, ನಾಳೆ
 ಕಲಾಪ (ಪು.) ಕಲಾಪ, ಸಮೂಹ
 ಕಾತಂ (ಹೇ. ಅ.) ಮಾದಲು
 ಕಾರಣ (ನ.) ಕಾರಣ, ಉದ್ದೇಶ
 ಕುಂಭಾರ (ಪು.) ಕುಂಬಾರ
 ಕೇಸವ (ಪು.) ಕೇಶವ
 ಕುಂಭ (ಪು.) ಕಂಬ
 ಕುಖ (ಪು.) ಕ್ಷಯ
 ಕುಖರ (ಪು.) ಕತ್ತಿ
 ಗದ್ಗದ (ಪು.) ಕತ್ತಿ
 ಚಕ್ರ (ಪು. ನ.) ಕಣ್ಣು
 ಚಿಂತಾತರ (ವಿ.) ಚಿಂತಾತರು
 ಜಹಾಜೋಗಂ (ಅ.) ಯಥಾಯೋಗ್ಯ
 ಜಾವಜ್ಜಿವಂ (ಅ.) ಜೀವವಿರುದ್ಧವೆಗೆ
 ತಾಣ (ನ.) ತ್ರಾಣ, ರಕ್ಷಣೆ
 ತಾರುಣ (ನ.) ತಾರುಣ್ಯ, ಯೌವನ
 ತೋವ (ವಿ.) ಸ್ವಲ್ಪ
 ದಕ್ಷಿಣ (ಭೂ. ಕೃ. ಅ.) ನೋಡಿ
 ದಮ (ಧಾ.) ನಿಯಂತ್ರಿಸು, ನಿಗ್ರಹಿಸು
 ದುಕಯ (ನ.) ದುಷ್ಟತ್ವ, ಪಾಪ
 ದುಕಲಿ (ವಿ.) ದುಃಖ, ಸಂಕಟದಲ್ಲಿರುವ
 ದುಃಖ (ವಿ.) ದುಃಖ
 ದ್ವಾರ (ನ.) ದ್ವಾರ, ಬಾಗಿಲು

ದ್ರಹ (ಧಾ.) ಹಿಂಡಿಕೊಳ್ಳು
 ನಿಘ್ನ (ವಿ.) ಭ್ರಾಂತಿ ಇಲ್ಲದ
 ಪಕ್ಷ (ಪು.) ಪಕ್ಷ, ತಿಂಗಳ ಅರ್ಧಭಾಗ
 ಪಡ್ವೆಸ (ಪು.) ನೆರೆಯುವ
 ಪರಿವಾರಿ (ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿ.) ಪರಿವಾರಿತ
 ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ
 ಪರಿಸಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಪರಿಷತ್, ಸಭೆ
 ಪರ್ಣಿ (ವಿ.) ಕಳೆದ, ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ
 ಪಾಡು (ಪು.) ಕಾಲಾಳು
 ಪಾಯಪಹಾರ (ಪು.) ಒದೆತ
 ಪುಷ್ಪ (ವಿ.) ಪೂರ್ವ, ಮೊದಲಿನ
 ಪುಹವಿ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಪೃಥ್ವಿ
 ಮಿತ್ರಯಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಭಿನ್ನತೆ, ಭೇದ
 ಮಗ (ಧಾ.) ಹುಡುಕು
 ಮಂಡಣ (ನ.) ಭೂಷಣ, ಅಲಂಕಾರ
 ಮಂಡಪ (ಪು.) ಮಂಟಪ
 ಮಂಡಿತ (ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿ.) ಮಂಡಿತ, ಶೋಭಿತ
 ಮಣೋರಹ (ಪು.) ಮನೋರಥ
 ಮಯಣ (ಪು.) ಮದನ
 ಮಹಾಣುಭಾಗ (ಪು.) ಮಹಾನುಭಾಗ, ಶ್ರೇಷ್ಠ
 ರಾಸಹ (ಪು.) ಕತ್ತಿ
 ರೋಗ } (ಪು.) ರೋಗ, ಬೇನೆ
 ರೋಗ }
 ಲತಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಒದೆತ, ಹೊಡೆತ
 ಲಹು (ವಿ.) ಚಿಕ್ಕ
 ಲೇಹ (ಸ್ತ್ರೀ.) ರೇಖಾ, ಗೆರೆ

ವಸುಭೂ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು	ಸಮುದ್ರದತ್ತ (ಪು.) ಸಮುದ್ರದತ್ತ,
ವಿಜಯ (ಪು.) ವಿಯೋಗ, ಅಗಲಿಕೆ	ಒಂದು ಹೆಸರು
ವಿತ್ತ (ನ.) ದುಡ್ಡು, ಹಣ	ಸಹಾಯ (ಪು.) ಗೆಳೆಯ, ಮಿತ್ರ
ವಿವಜ್ಜಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ವಿವರ್ಜಿತ,	ಸಹೋರ (ಪು.) ಅಣ್ಣ, ತಮ್ಮ, ಬಂಧು
ವಿಜಯ (ಪು.) ಬಿಜಯ	ಸಾಗರದತ್ತ (ಪು.) ಸಾಗರದತ್ತ,
ಸಂಜಯ } (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಸಂಯುಕ್ತ,	ಒಂದು ಹೆಸರು
ಸಂಜಯ } ಕೂಡಿದ	ಸಿಖಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಶಿಕ್ಷಿತ,
ಸತ್ತ (ಪು.) ಸತ್ತು, ಜೀವ, ಗರ್ಭ	ಕಲಿತ
ಸಮಜ್ಜಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಗಳಿಸಿದ	ಸುಖ (ನ.) ಪುಣ್ಯ, ಸುಕೃತ
ಸಮ್ಮತ್ತ (ನ.) ಸಮ್ಮುಕ್ತ	ಸುವರ್ಣಾರ (ಪು.) ಸುವರ್ಣಕಾರ,
ಸಮಾನ (ವಿ.) ಸಮಾನ	ಪತ್ರಾರ.

ಅಭ್ಯಾಸ-

ಕೆಳಗಿನ ಸಮಾಸಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ಬಿಡಿಸಿರಿ:—

ದ್ವುಭಾವ, ಸಹೋರ, ಜಹಾಜೋಗ, ಧೋವಸಹಾ, ಕಜಾಕಜ್ಜ, ಗುಣದೋಸ, ಅಣುಜತ್ತ, ಪಹೀಣಪುತ್ತು, ಸಮ್ಮತ್ತಸಂಜಯ, ಇಂದಿಯಗೋಜ್ಜ, ಸಂಗಕರ, ವಿರತ್ತಕಾಮೋ, ಮಾಣುಭಾಗೋ, ದೇವಾಣುಪಿಯಾ, ದುಮ್ಮಹೋ, ಕಯಂಜಲಿ, ಸಪರಿಸೋ, ಜನ್ಮದ್ವಿ, ಮಗಾಗಾಮಿ, ಸಮ್ಮತ್ತಮೂಲ, ಛುಹಾತಪ್ಪಾವಿವಜ್ಜಿಯೋ, ರಾಮಕೇಸವಾ, ಗಾಂಧಹತ್ಯಾ, ಪುಂವಕಯಪರಿಪಾಲಣ, ಅಗಿಗಹೋತ್ತಮಹಾ, ಅಭಯದಾಯಾ, ಜಾವಜ್ಜಿವ, ತಿತ್ಥಯರೋ, ಮುಹಮಲ, ಪಂಚಾಣೋ.

ಭಾಷಾಂತರ

(೧) ಕೆನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರಿ:—

[೧] ಇಒ ಯ ವಿದವ್ವ-ದೇಸ-ಮಣ್ಣಂ ಕುಣ್ಣಂ ನಯರಂ । ತತ್ಥ ಅರಿ-ಮಿಗ-ಸಿಂಹೋ ಭೀಮರಹೋ ರಾಯಾ । ತಸ್ಸ ಸಯಲತೇಠ-ತರು-ಪುಪ್ಪಂ ಪುಪ್ಪದಂತಿ ದೇವಿ । ತಾಣಂ ವಿಸಯಸುಹಮಣುಹವಂತಾಣಂ ಸಮುಪ್ಪಜ್ಜಾ ಸಯಲತೇಲೋಕಾಲಂಕಾರಭೂಯಾ ಭೂಯಾ । ‘ಜಣಣಿ-ಗಾಂಭ-ಗಯಾಃ ಇಮೀಃ, ಮಘ ಸವ್ವೇ ವೇರಿಣೋ ದಮಿಯ’ ತ್ತಿ ಪಿಠಣಾ ಕಯಂ ತೀಃ ನಾಮಂ ‘ದಮಯಂತಿ’ ತ್ತಿ । ಸುಢ-ಪಪ್ಪ-ವಂದ-ಲೇಹಾ ಇವ ಸವ್ವ-ಜಣ-ನಯಣಾಣಂದಿಣಿ ಪತ್ತಾ ಸಾ ಜೋವ್ವಣಂ । ತಂ ದದ್ದದ್ಧುಣ ವಿನಿತ್ತಯಂ ಜಣಣಿಜಣಣುಹಿ ‘ನತ್ಥಿ ಇಮೀಃ ಸಮಾ-ಗಣುಬೋ ಧರೋ । ಜಙ್ಗಲಿ ವಿ ಅತ್ಥಿ ತಹ ವಿ ನ ಜಾಣಾಮೋ । ಅಒ ಸಯವರಂ ಕಾಠಂ ಜುತಂ’ ।

ತಅೋ ಪೆಸಿಜ್ಜಣ ದ್ವೇ ಸದಾವಿಯಾ ರಾಯಾಣೋ ರಾಯಪುತ್ತಾ ಯ । ಆಗಯಾ ಗಯ-ತುರಗ-ರಹ-
ಪಾಡ್ವ-ಪರಿವಾರಿಯಾ ತೇ । ನಲೋ ವಿ ನಿರ್ವಮ-ಸತ್ತೋ ಪತ್ತೋ ತತ್ಥ । ಭೀಮನರವಜ್ಜಣಾ
ಕಯಸಮ್ಮಾಣಾ ಠಿಯಾ ತೇ ಪವರಾವಾಸೆಸು । ಕಾರಾವಿओ ಕಣಯಮಯ-ಖಂಭ-ಮणಿओ
ಸಯವರಮಂಡವೋ ।

[೨] ಅಜ್ಜಯಾ ಭಜ್ಜಾಫು ಭಣಿओ-^೧ ಅಜ್ಜತತ್ತ, ಇತ್ಥೇವ ನಯಸ್ಸಜ್ಜಾಣೇ ಅಜಿಯ-
ಜಿಣ್ಣಿಂ-ಮಂದಿರ-ದುವಾರ ದೇಸೇ ಅಜಿಯಬಾಲಾ ನಾಮ ದೇವಯಾ । ಅಪುತ್ತಾಣಂ ಪುತ್ತಂ, ಅವಿ-
ತ್ತಾಣಂ ವित्तಂ, ಅರಜ್ಜಾಣಂ ರಜ್ಜಂ. ಅವಿಜ್ಜಾಣಂ ವಿಜ್ಜಂ, ಅಸುಖಾಣಂ ಸುಖಂ, ಅಚಕ್ಕಖ್ವಂ
ಚಕ್ಕುಂ, ಸರೋಯಾಣಂ ರೋಗಖಯಂ ಏಸಾ ದೇವ್ । ಸೇಠ್ಠಿಣಾ ತೀಫು ಪುತ್ತೋ ಮಗ್ಗಿओ । ಕಾಲೇಣ
ತಸ್ಸ ಪುತ್ತೋ ಜಾओ । ತಸ್ಸ 'ಅಜಿಯಸೇಣೋ' ತ್ತಿ ನಾಮಂ ಕಯಂ । ಜಿಣ್ಣಧರ್ಮುಜ್ಜುओ
ಸೇಠ್ಠಿ ಜಾओ । ಅಜಿಯಸೇಣೋ ಜಣಯಮಗೋರಹೇಹಿಂ ಸಹ ವಡ್ಡಿओ । ಸಿಖ್ಖಿಯಕಲಾಕ-
ಲಾओ ಲಾವಣ್ಣಲಕ್ಷಿಪುಣ್ಣಂ ತಾರುಣ್ಣಂ ಪತ್ತೋ । ತಸ್ಸ ಯ ಸಯಲಜ್ಜಾಣಾಹಿಫು ರುವಾಙ್ಗುಣೇ
ಪೇಛ್ಛಿಜ್ಜಣ ಸೇಠ್ಠಿಣಾ ಚಿತ್ತಿಯಂ । 'ಜಙ್ಗ ಏಸ ಮಹ ನಂದಣೋ ನಿವಗುಣಾಣುರೂವಂ ಭಾರಿಯಂ ನ
ಲಹಙ್ಗ, ತಾ ಇಮಸ್ಸ ಗುಣಾ ವಿಹಲಾ ಹೊಹಿಂತಿ' ।

[೩] ಜಮ್ಮಂ ದುಕ್ಕಂ ಜರಾ ದುಕ್ಕಂ ರೋಗಾಣಿ ಮರಣಾಣಿ ಯ ।

ಅಹೋ ದುಕ್ಕೋ ಹು ಸಂಸಾರೋ ಜತ್ಥ ಸವ್ವೇ ವಿ ದುಖಿಣೋ ॥ ೧ ॥

ಪುನ್ವಕಯಂ ಸುಕಯಂ ಚಿಯ ಜೀವಾಣಂ ಸುಖಕಾರಣಂ ಹೊಙ್ಗ ।

ದುಕಯಂ ಚ ಕಯಂ ದುಖಾಣಂ ಕಾರಣಂ ಹೊಙ್ಗ ನಿಬ್ಬಂತಂ ॥ ೨ ॥

ನೋ ದೇವ್ ಕೋಙ್ಗ ಕಸ್ಸ ವಿ ಸುಹಂ ದುಕ್ಕಂ ಚ ನಿಛ್ಛಿओ ಏಸೋ ।

ನಿಅಯಂ ಚೇವ ಸಮಜ್ಜಿಯಂ ತವಭುಜ್ಜಙ್ಗ ಜಂತುಣಾ ಕಮ್ಮಂ ॥ ೩ ॥

ಜಸ್ಸತಥೋ ತಸ್ಸ ಸುಹ, ಜಸ್ಸತಥೋ ಪಣಿओ ಯ ಸೋ ಲೋಫು ।

ಜಸ್ಸತಥೋ ಸೋ ಗುರುओ, ಅತ್ಥವಿಹೀಣೋ ಯ ಲಹುओ ಯ ॥ ೪ ॥

ಧಮ್ಮೋ ಮಂಗಲಂ ಅತಲೋ, ಅಸಹಂ ಅತಲಂ ಚ ಸವ್ವದುಕ್ಕಾಣಂ ।

ಧಮ್ಮೋ ಬಲಂ ಅವಿ ವಿತಲಂ, ಧಮ್ಮೋ ತಾಣಂ ಚ ಸರಣಂ ಚ ॥ ೫ ॥

(೨) ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ:—

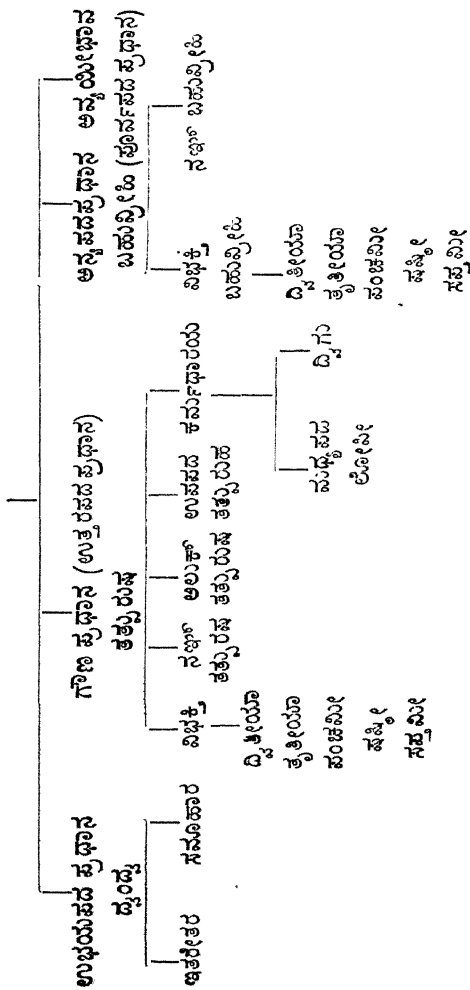
(i) ಗೋಪಾಳನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಒಕ್ಕಲಿಗನಿದ್ದನು. ಅವನು ತನ್ನ ಆಕ
ಳನ್ನು ಹಿಂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ತಪ್ಪದೆ ನೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿಯ ಕತ್ತೆಯು
ದೊಡ್ಡದನಿಯಿಂದ ಒದರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಆಕಳು ಬೆದರುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು
ಒದೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಹಾಲು ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. 'ನೆರೆಮನೆ
ಯವನ ಕತ್ತೆಯು ಸಾಯಲಿ' ಎಂದು ಗೋಪಾಳನು ದಿನಾಲು ದೇವರಿಗೆ

ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಪಾಲನ ಆಕಳು ಸತ್ತಿತು. ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿತು; ಮತ್ತು ಅವನು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ಅಂದನು-“ ದೇವನೇ, ನೀನು ನಿಷ್ಕರನಾಗಿರುವಿ. ನೀನು ಜಗತ್ತು ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದಲೂ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರಮಾಡುತ್ತಿರುವಿ. ಆದರೆ ನಿನಗೆ ಆಕಳು ಮತ್ತು ಕತ್ತಿ ಇವುಗಳ ಅಂತರವೇ ಇನ್ನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

(೨) ರಾಜಗೃಹನಗರದಲ್ಲಿ ಜಿತಶತ್ರುವೆಂಬ ರಾಜನು ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಧಾರಿಣಿ ಎಂಬ ರಾಣಿಯು ಇದ್ದಳು. ಅವರಿಗೆ ಮದನನೆಂಬ ಮಗನಿದ್ದನು. ಅವನು ಬಹಳ ಸುಖಲೋಲುಪನಾಗಿದ್ದನು. ಒಮ್ಮೆ ಅವನು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರ ತರುಣಿಯನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವನಿಗೆ ಆಕಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮವುಂಟಾಯಿತು. ಅವನು ಆಕೆಯನಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದನು. ಮತ್ತು ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಾಯಿತಂದೆಗೆ ಹೇಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ವಿಚಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಯುಕ್ತಿಯು ಹೊಳೆಯಿತು. ಅವನು ಕೂಡಲೆ ತಾಯಿಯಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಂದನು-“ತಾಯಿಯೇ, ನಾನು ಇಂದು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. ಅವಳೊಡನೆ ನನ್ನ ಲಗ್ನವಾಗದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವೆನು.” ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕನ್ಯೆಯೊಡನೆ ರಾಜಪುತ್ರನ ಮದುವೆಯಾಯಿತು.

(೩) ಉಜ್ಜಯಿನಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸಾಗರಚಂದನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಪತ್ತಾರನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಸಮುದ್ರದತ್ತನೆಂಬ ಸಹೋದರನಿದ್ದನು. ಒಮ್ಮೆ ಸಮುದ್ರದತ್ತನು ವಸಂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗೆಳೆಯನೊಡನೆ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಒಂದು ಗಿಡದ ಕೆಳಗೆ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಕುಳಿತ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಸಮುದ್ರದತ್ತನು ಅವನಿಗೆ: ಅಂದನು- ‘ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮನುಷ್ಯನೇ, ನೀನು ಯಾರು ? ಮತ್ತು ವಿಚಾರಮಗ್ನನಾಗಿ ಹೀಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಕುಳಿತಿರುವಿ ?’ ಸಮುದ್ರದತ್ತನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನು ಅಂದನು-“ ನನ್ನ ಹೆಸರು ವಸುಭೂತಿ ಎಂದು; ನಾನು ಕುಂಬಾರನು. ನಿನ್ನ ನನ್ನ ಮಗನು ಉರವಲನ್ನು ತರಲು ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿರಲು ಹುಲಿಯು ಅವನನ್ನು ಕೊಂದಿತು. ಪುತ್ರವಿಯೋಗದಿಂದ ಮುಂದೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಕುಳಿತಿದ್ದೇನೆ.

ಸಮಾಸಗಳು

೪

ವಾಕ್ಯವಿಚಾರ

ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕ

ಅಕ್ಷರ ಮತ್ತು ಶಬ್ದಗಳ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದವೇಳೆ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ವಾಕ್ಯಗಳು ಹೇಗೆ ತಯಾರಾಗುತ್ತವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಾ. ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಾರವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಪರಗಿನ ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಿ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃ, ಕರ್ಮ, ಕ್ರಿಯಾಪದ, ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣ, ವಿಶೇಷಣ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತವೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಅರ್ಥಮಾಗದಿಯು ಪ್ರಚಲಿತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲೀಷು ಕನ್ನಡಗಳಂತೆ ವಾಕ್ಯವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಪರಿಪಾಠವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರಲ, ಸಂಯುಕ್ತ, ಮತ್ತು ಮಿಶ್ರವೆಂದು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅರ್ಥಮಾಗದಿ ವಾಕ್ಯರಚನೆಯ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೆಳಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ವಾಕ್ಯರಚನೆ-

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕರ್ತೃವು ವಾಕ್ಯಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೂ, ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬರಬಹುದಾದರೂ ಪದಗಳ ಕ್ರಮವು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಗದಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಸಕರ್ಮಕ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮವು ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಹಿಂದೆಯೂ, ವಿಶೇಷಣಗಳು ವಿಶೇಷ್ಯ ಪದಗಳ ಹಿಂದೆಯೂ ಬರುವವು. ಸಂಬೋಧನವೂ, ಸರ್ವನಾಮಗಳೂ, ಸ್ಥಲ ಮತ್ತು ಕಾಲ ದರ್ಶಕ ಸಪ್ತಮೀ ವಿಭಕ್ತ್ಯಂತ ಪದಗಳೂ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣಾ ವ್ಯಯಗಳೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಾಕ್ಯಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಬರುವವು. ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಧಾತುಸಾಧಿತಗಳು ವಾಕ್ಯಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವವು. ಕ್ರಿಯಾ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಮೊದಲು ಬರುವವು. ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ ಸರ್ವ

ನಾಮಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗೌಣವಾಕ್ಯಗಳು ಪ್ರಧಾನವಾಕ್ಯದ ಮೊದಲು ಬರುವವು.

* ಮೇಲಿನ ರೀತಿಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿರುವದು. ಅದಕ್ಕೂ ಅಪವಾದಗಳಂತೂ ಹೇರಳವಾಗಿರುವವು. ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯಾನ್ವಯವು ಬಹಳ ಶಿಥಿಲವಾಗಿರುವದು.

ಕೆಲವು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳು—

(೧) ಇಂಗ್ಲೀಷದಂತೆ ಉಪಸದಗಳು (ನಿಶ್ಚಿತ ಮತ್ತು ಅನಿಶ್ಚಿತ— definite & indefinite articles) ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತ (ತ್) ದರ್ಶಕ ಸರ್ವನಾಮವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನಿಶ್ಚಿತದ ಅರ್ಥವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಾಗುವದು. ಉದಾ— ಸೌ ದೇವೋ, ಸಾ ದೇವಯಾ, ತಂ ವಣಂ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಏಗ ಎಂಬ ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕ ವಿಶೇಷಣದ ಉಪಯೋಗದಿಂದ ಅನಿಶ್ಚಿತದ ಅರ್ಥವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಾಗುವದು. ಉದಾ— ಏಗೌ ವಖೌ, ಏಗಾ ಕನಾ, ಏಗಂ ಪುಂ.

(೨) 'ಯ'—ಮತ್ತು—ಎಂಬ ಸಮುಚ್ಚಾಯಕಾವ್ಯಯದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಅನೇಕ ಕರ್ತೃಪದಗಳಿದ್ದರೆ ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿರುವದು. ಉದಾ—
ರಾಯಾ ರಾಯಕನಾ ಯ ಗಚ್ಛಂತಿ | ದೇವಾ ಯ ದಾಣವಾ ಯ ಜುಜ್ಞಂತಿ | ಆದರೆ 'ಅಥನಾ' ಎಂಬರ್ಥದ ಅವ್ಯಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೆ ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಏಕವಚನವಾಗುವದು. ಉದಾ—
ನಸ್ಥಿ ಅಗ್ರಂ ವಾ ಪಾಣಂ ವಾ |

(೩) ಕರ್ತೃಪದಗಳು ಬೇರೆಬೇರೆ ಪುರುಷದವಿದ್ದರೆ ಉತ್ತಮ, ಮಧ್ಯಮ ಅಥವಾ ದ್ವಿತೀಯ, ತೃತೀಯ ಪುರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪದವನ್ನು ಇಡುವಾಗ ಕ್ರಮದಿಂದ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವದು. ಉದಾ—
ಅಹಂ ಚ ತುಮಂ ಚ ಗಚ್ಛಾಮಿ | (ಅಹಂ ಇರುವದರಿಂದ ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಉತ್ತಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿರುವದು.) ತುಮಂ ಚ ತವ ಕನಾ ಯ ಜಿಣಂ ವಂದಹ | (ತುಮಂ ಇರುವದರಿಂದ ಕ್ರಿಯಾಪದವು ದ್ವಿ. ಪು. ಬಹುವಚನವಾಗಿರುವದು.)

(೪) ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪುರುಷದ ಕರ್ತೃಪದಗಳಿರಲು, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಹತ್ತಿರದ ಕರ್ತೃಪದವನ್ನು ನುಸರಿಸುವದು. ಉದಾ—
ತುಜ್ಞ ಕಏ ನಯಂ ಗೌಹಂ ಚ ಮಏ ತಜ್ಞಿಂ |

* ಡಾ. ವೈದ್ಯ-ವ್ಯಾಕರಣ ೩ ನೇ ಅನುಕ್ರ. ಪು. ೬೨-೬೩. ಡಾ. ಘಾಟಿಗೆ ೩ ನೇ ಅನುಕ್ರ. ಪು. ೧೫೯-೧೬೭.

(೫) ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಲಿಂಗದ ಕರ್ತೃಪದಗಳಿದ್ದರೆ ಕ್ರಿಯಾಪದಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿಶೇಷಣವು ಸಪುಂಸಕಲಿಂಗದಲ್ಲಿರುವದು. ಉದಾ—
ರಾಮೋ ಸೀಯಾ ಯ ಸಿವಿಯಾಽಽ ಉವಿಹ್ನಾಽಽ ।

(೬) ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ ಸರ್ವನಾಮವು ಮುಂದೆ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ವಾಗಿರುವದೋ ಅದರ ಲಿಂಗ ವಚನ ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು. ಉದಾ— ಜೋ ಧ್ಯಗಂ ಧೃಷ್ಣಗಂ ಗೋಹಿಸ್ಸಽಽ, ಸೋ ರಾಯಾ ಹೋಹಿಸ್ಸಽಽ ।

(೭) ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ ಸರ್ವನಾಮವೂ ಅದರ ಪೂರಕ ವಾದ ದರ್ಶಕ ಸರ್ವನಾಮವೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿರುವದುಂಟು. ಉದಾ— ಜೇ ಮಾಹಣಾ ಜಾಽಽ ವಿಜೋವಿವೇಯಾ, ತಾಽಽ ತು ಖೇತ್ತಾಽಽ ಸುಪೇಸಲಾಽಽ ।

(೮) ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ವಿಭಕ್ತಿಪ್ರತ್ಯಯಗಳೇ ಲೋಪವಾಗಿರುವವು. ಉದಾ—
ಅಂತೇರಪರಿಯಾಲ ಸಡ್ಧಿ ಸಂಪರಿವುಡೇ । ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಯಾಲೇಣ ಎಂದು ತೃತೀಯಾ ವಿಭಕ್ತಿಯಿರಬೇಕು.

(೯) ಅರ್ಥವಾಗದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಅರ್ಥದ ಅನೇಕ ಪದಗಳನ್ನು ಉಪ ಯೋಗಿಸುವದು ಬಹಳ. ಉದಾ— [ಅ] ಅಜ್ಞಾತಿಯು, ಚಿಂತಿಯು, ಪತಿಯು, ಮಣೋಗಯ, ಸಂಕಲ್ಪೇ; [ಆ] ಲಡ್ಧೇ, ಪತ್ತೇ, ಅಭಿಸಮಮಾಗಯ; [ಇ] ಆಸುರತ್ತೇ, ಕುಡ್ಡೇ, ಕುವಿಯು, 'ಚಿಂತಿಯು, ಮಿಸಿಮಿಸೇಮಾಣೇ; [ಈ] ಆಹ್ವಯ, ಭಾಸಯ, ಪನ್ನವಯ, ಪರವಯ; [ಉ] ಅದ್ವರತ್ತಕಾಲಸಮಯಸಿ; [ಊ] ಅಸ್ವರವತ್ತನಿಯತ್ತೇ; [ಋ] ಸೋಚ್ಚಾ, ನಿಸಮ್ಮ ಮುಂ.

(೧೦) ವೃಣ್ಣಾಽಽ. ಹಲವು ಕಡೆಗೆ ಬಂದಿರುವ ವರ್ಣನೆಯ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹೇಳದೆ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ವೃಣ್ಣಾಽಽ ಎಂಬ ಪದ ವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಉದಾ— ತೇಣ ಕಾಲೇಣ ತೇಣ ಸಮಯೇಣ ಚಮ್ಪಾ ನಾಮ ನಯರೀ ಹೋತ್ಥಾ ವೃಣ್ಣಾಽಽ । ಇಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಚಂಪಾನಗರದ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

(೧೧) 'ಜಾವ' ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಹಿಂದಿನ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದಿನ ವಾಕ್ಯ ವನ್ನು ಜೋಡಿಸುವರು. ಉದಾ— ತಱುಣೇ ಜುಗವಂ ಜಾವ ನಿತುಣಸಿಂಪೋವಗಯ ।

(೧೨) ಪುನರಾವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಮತ್ತು ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಪದ ಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ೨ ರಿಂದ ೬ ರ ವರೆಗಿನ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು

ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಉದಾ— [ಅ] ವಂದಿಹ ನಮಸಹ ೨ । ವಂದಿತಾ ನಮ
 ಸಿತಾ । [ಆ] ಮಹಯಾ ೨ ಸದೇಗ । ಮಹಯಾ ಮಹಯಾ ಸದೇಗ । [ಇ] ತೇಗ ಕಾಲೇಗ ೨ ।
 ತೇಗ ಕಾಲೇಗ ತೇಗ ಸಮಪುಗ । [ಈ] ಲದ್ಧಾ ೩; ಲದ್ಧಾ, ಪತ್ತಾ, ಅಭಿಸಮನ್ತಾಗಯಾ ।
 ಸಂತಾ ೩; ಸಂತಾ, ತಂತಾ, ಪರಿತಂತಾ । [ಉ] ಉಮಾಹಿಖಿಹಿ ೪; ಉಮಾಹಿಖಿಹಿ,
 ಉಂ ಭಾಸಹಿ, ಉಂ ಪನ್ನವೇಹಿ ಉಂ ಪನ್ನವೇಹಿ । ಅಸಣ ೪; ಅಸಣ, ಪಾಣ, ಖಾಹಿಮ, ಸಾಹಿಮ ।
 [ಊ] ಸಿಙ್ಗಿಹಿಹಿಹಿ ೫; ಸಿಙ್ಗಿಹಿಹಿಹಿ, ಬುಙ್ಗಿಹಿಹಿಹಿ, ಮುಙ್ಗಿಹಿಹಿಹಿ ಪರಿನಿವ್ವಹಿಹಿ,
 ಸವ್ವದುಖಾಣಂ ಅತಂ ಕರೇಹಿಹಿ । ಫುಫ ೫; ಫುಫ, ವತ್ಥ, ಗಾಘ, ಮಲ್ಲ, ಅಲಂಕಾರ ।
 [ಋ] ಇಹಿಹಿ ೬; ಇಹಿಹಿ, ಜುಹಿ, ಜಸಿ, ಬಲಂ, ವೀರಿಯ, ಪುರಿಸಕಾರಪರಕ್ರಮೇ । ಸುರಂ ೬;
 ಸುರಂ, ಮಹಂ, ಮೇರಯ, ಮೇಜಂ, ಸಿಹಂ, ಪಸಂ ।

ಶಬ್ದಗಳ ವಿವಿಧ ಉಪಯೋಗದ ರೀತಿಗಳು ಶಬ್ದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ವಿಭಕ್ತಿವಿಚಾರ

ವಿಭಕ್ತಿಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಹಿಂದೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಾಠಗಳ ವಾಕ್ಯ
 ಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ವಿಭಕ್ತಿಗಳ ಮಹತ್ವವಾದ ಉಪ
 ಯೋಗಗಳು ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನು
 ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿವರಣೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿರದೆ
 ರೂಢಿಯಲ್ಲಿಯ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ
 ಎಂಬುದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು.

೧. ಪ್ರಥಮಾ

[ಅ] ಕರ್ತರೇ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃವಿಗೆ— ಕುಮಾರೋ ದೇವಲಂ ಗಚ್ಛಹಿ ।

[ಆ] ಕರ್ಮಣಿ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ— ನಿವೇಣ ರಜ್ಜಂ ಪಾಲಿಯಂ ।

[ಇ] ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಅಕರ್ಮಕವಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರಕ ಶಬ್ದವು ಅನಶ್ಯಕ
 ವಿರಲು ಆ ಪೂರಕ ಶಬ್ದವು ಪ್ರಥಮೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವದು. ಉದಾ—
 ಸಿಂಧೇ ವಾ ಭವಹಿ ಸಾಸಹಿ.

* ಡಾ. ಘಾಟಗಿಯವರ ವ್ಯಾಕರಣ ೩ ನೆಯ ಅವ್ಯಕ್ತಿ ಪುಟ ೧೬೭ ರಿಂದ ೧೮೧.

೨. ದ್ವಿತೀಯಾ

[ಅ] ಕರ್ತೃ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ- ಸೌ ಅಮ್ಬಸ್ವಂ ಪಾಸತ್ ।

[ಆ] ಗತೃರ್ಧಾತುಗಳಿರಲು ಸ್ಥಲನಾಚಕ ಪದಕ್ಕೆ- ಏಹಿ ವಯಸ, ಪಾಡಸಾಲೆ
ಗಚ್ಛಾಮಿ ।

[ಇ] ಕ್ರಿಯಾಪದದೊಡನೆ ಅದೇ ಧಾತುನಿಲಂಬಾದ ನಾನು ಅಥವಾ
ಧಾತುಸಾಧಿತವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರೆ ಆ ನಾನು ಅಥವಾ ಧಾತು
ಸಾಧಿತಕ್ಕೆ- किं पि तद्वाविहं ज्ञाणं ज्ञायन्तो ।

[ಈ] ಸ್ಥಲ, ಕಾಲದರ್ಶಕ ಪದಗಳಿಗೆ- ठिओ य कंचि कालं तीए सह ।

೩. ತೃತೀಯಾ

[ಅ] ಕರ್ಮಣಿ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃವಿಗೆ- जम्बूगण फलइं नीयाइं ।

[ಆ] ಸಹ, ಸಮ, ಸದ್ವಿ ವಿಣಾ, ಅಲಂ ಈ ಅವ್ಯಯಗಳ ಉಪಯೋಗವಿದ್ದಲ್ಲಿ
ಅವುಗಳ ಸಂಬಂಧವಿರುವ ಪದಗಳಿಗೆ- तीए सह गमेइ कालं ।

[ಇ] ಕರಣ ಅಥವಾ ಸಾಧನವಾಗಿರುವ ಪದಕ್ಕೆ- मणसा वयसा कायसा
न करेमि, न कारवेमि ।

[ಈ] ಕಾರಣ ಅಥವಾ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಪದಕ್ಕೆ- मम हत्याओ
खगं पमाण निक्कियं ।

[ಉ] ರೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಪದಕ್ಕೆ- वीणएण वयणं पडिसुणन्ति ।

೪. ಚತುರ್ಥೀ

ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಚತುರ್ಥೀ ಅರ್ಥವಿದ್ದಲ್ಲಿ
ಷಷ್ಠೀ ವಿಭಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಮತ್ತು-ಸಲುವಾಗಿ-ಎಂಬ
ಅರ್ಥವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಕ್ತ ಅಡ್ಡ, ಅಡ್ಡಾ ಎಂಬ ಅವ್ಯಯಗಳನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು.
ಉದಾ- अट्टावयस्स रक्खणट्टाए एयं जलेण पूरेमो ।

೫. ಪಂಚಮೀ

[ಅ] ಕ್ರಿಯೆಯ ಪ್ರಾರಂಭವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವಾಗ ಆಯಿತು
ಎಂಬದನ್ನು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ- निवस्स सेणा नयराओ पत्थिया ।

[ಆ] ತುಲನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕಿಂತ ಎಂಬದನ್ನು ಹೇಳುವ ಪದಕ್ಕೆ-
सणकुमारस्स सक्खवणियस्ससिरीओ अहिययरं रूवसम्पयं दट्ठण ते
देवा विग्ghिया ।

[ಇ] ಕೆಲವು ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣ ಮತ್ತು ಶಬ್ದಯೋಗಿ ಅನ್ವಯಗಳೊಡನೆ
ಬಾಲಭಾವಾಂಶೋ ಆರಂಭ ।

೧. ಷಷ್ಠೀ *

- [ಅ] ಸ್ವಾಮಿತ್ವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ- ಸೋಹಮ್ಮಸ್ಸಂ ಮಾಹಣಸ್ಸ ಕನ್ತಾ ।
[ಆ] ಕೃಚಿತ್ತಾಗಿ ಕರ್ತೃವಾಚಕ ಪದಕ್ಕೆ- ದೇವಾಣ ಮಣುಯಾಣಂ ಚ ಬ್ರೂಗಾಹೇ ।
[ಇ] ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕರ್ಮವಾಚಕ ಪದಕ್ಕೆ- ಅಹೋ ದುಜ್ಜಯತ್ತಂ ಮೋಹಸ್ಸ ।
[ಈ] ಸತ್-ಷಷ್ಠೀ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ- 'ರಾಙ್ಗೋ ನಿವಣ್ಣಸ್ಸ ಅಹಂ ತಫ್ಫ ಅಖ್ಖಾ-
ಗಯಂ ಪುಚ್ಚಿಹವ್ವಂ' ತ್ತಿ ಕಣಯಮಂಜರೀಫ ಮಯಣರೇಹಾ ಭಾಸಿಯಾ ।

೨. ಸಪ್ತಮೀ

ಕ್ರಿಯೆಯ ಸ್ಥಲ ಅಥವಾ ಕಾಲವನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಸಪ್ತಮೀ ವಿಭಕ್ತಿ
ಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು.

- [ಅ] ಕೊಸಮ್ಬೀಫ ನಯರೀಫ ಜಿಯಸತ್ತೂ ರಾಯಾ ।
[ಆ] ಸತಿ-ಸಪ್ತಮೀ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ- ನ ಚರೇಜ್ಜ ವಾಸೇ ವಾಸಂತೇ ।

೩. ಸಂಭೋಧನ

ಸಂಭೋಧನ ವಿಭಕ್ತಿಯು ಕೇವಲ ಸಂಭೋಧನ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪ
ಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವದು.

* ಮೇಲಿನವಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ವಿಶೇಷಣ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳು ಷಷ್ಠೀ ವಿಭಕ್ತಿ
ಯೊಡನೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವವು.

ಪರಿಶಿಷ್ಟ ೧.

ಕೆಲವು ರೂಢಿಯ ಪದ ಪ್ರಯೋಗಗಳು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ
ಹೀಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿ
ಈ ಸಂಗತಿಯು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೆ
ಹೀಗೆ ಅಂದಕೂಡಲೆ
ಕೊನೆಗೆ ಮರಣ ಹೊಂದಿ
ಸಂತುಷ್ಟ
ಒಮ್ಮೆಲೆ
ಒಮ್ಮೆ, ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ
ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರಿಗೆ
ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕಳೆಯಿತು
ಊರಿಂದೂರಿಗೆ
ಕೂಡಲೆ, ತೀವ್ರ
ಹುಟ್ಟಿದನು-ಹುಟ್ಟಿದಳು-ಹುಟ್ಟಿತು
ಹಾಗಿದ್ದರೆ
ಹತ್ತಿರ, ಸಮೀಪ
ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ, ಒಳ್ಳೆದು
ಅದೇ ದಿವಸ
ಆ ವೇಳೆಗೆ
ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ
ಪ್ರತಿದಿನ
ಮತ್ತೊಂದುದಿನ
ಬೆಳಗು ಮುಂಜಾನೆ
ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ
ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ
ಕಾಲಾನುಸಾರವಾಗಿ
ಸುಖದಿಂದ
ಈಗ, ಇದೀಗ
ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ

ಏವ, ಏವಮಾಙ್, ಏಮಾಙ್
ತಿ ಕಡ್ಠ, ತಿ ಕಿಚ್ಛಾ
ಇಮೀಸೆ ಕಹಾಁ ಲಢ್ಢಹೆ ಸಮಾಣೆ
ಏವಂ ವುತ್ತೆ ಸಮಾಣೆ
ಕಾಲಮಾಸೆ ಕಾಲಂ ಕಿಚ್ಛಾ
ಏಗಯಾ, ಅಜ್ಞಯಾ, ಅಜ್ಞಯಾ ಕಯಾಙ್
ಅಜ್ಞಮಜ್ಞಂ, ಪರೋಪ್ಪರಂ
ಅಙ್ಕಂತೊ ಕೊಙ್ ಕಾಲೊ
ಗಾಮಾಘುಗಾಮ
ಲಹಂ, ಹವ್ವಂ, ಸಿಗ್ಗಂ, ಖಿಪ್ಪಂ
ಉವವಜ್ಞೊ, ಉವವಜ್ಞಾ, ಉವವಜ್ಞಂ
ಜಙ್ ಏವಂ ತಾ
ಸಮೀವಿಂ, ಪಾಸೆ, ಸಗಾಸೆ, ಅಂತಿತ್ಯಂ
“ ಏವಂ ಹೊಡ ” ತಿ, “ ತಹ ” ತಿ
ತಮ್ಹಿ ಚೇವ ದಿಯಹೆ
ತೇಣಂ ಕಾಲೇಣಂ, ತೇಣಂ ಸಮಘ್ಠಂ
ತೇವವೇಲಾಁ, ತೇವಕಾಲೇಣ
ದಿಣೇ ದಿಣೇ, ಪಙ್ಗದಿಣೇ
ಅನ್ನಮ್ಹಿ ದಿಣೇ
ಪಭಾಯಸಮಘ
ಇಹೇವ ಭಾರಹೇ ವಾಸೆ
ಉತ್ಥಂತರೇ, ಉತ್ಥಂತರಮ್ಹಿ, ತಾವ ಯ
ಕಾಲೇಣ, ಕಾಲಕ್ಕಮೇಣ
ಸುಹೇಣ, ಸುಹಂಸುಹೇಣ
ಸಂಪಙ್, ಸಂಪಯಂ
ಖಣಮೇತ್ತೇಣ

ಪರಿಶಿಷ್ಟ ೨.

ನ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕನ್ನಡ-ಇಂಗ್ಲೀಷು ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳು

ಅನಾದಿ-Non-initial	ದ್ವಿತೀಯಾ ವಿಭಕ್ತಿ-Accusative,
ಅನುನಾಸಿಕ-Nasal	objective
ಬಹುವಚನ-Plural	ದೀರ್ಘ-Long
ಅಂತಸ್ಥ ವರ್ಣ-Semi-vowel &	ಧಾತುಸಾಧಿತ, ಕೃದಂತ-Participle
liquid	ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ-Neuter
ಅಂತ್ಯ-Final	ನಾಮ-Noun
ಅನ್ವಯ-Indeclinable	ನಾಮಧಾತು-Denominative
ಅಸಂಯುಕ್ತ-Single	verb
ಅಖ್ಯಾತ ವಿಕಾರ (ಧಾತುಗಳನ್ನು	ಪೂರ್ವಗಾಮೀ ಶಬ್ದ-Antecedent
ನಡೆಸುವದು)-Conjugation	ಪುಲ್ಲಿಂಗ-Masculine
ಅವಿವರ್ಣಾಗಮ-Prothesis	ಪಂಚಮೀ-Ablative
ಆದಿ-Initial	ಪ್ರತ್ಯಯ-Termination
ಆಜ್ಞಾರ್ಥ-Imperative mood	ಪ್ರತಿಶಬ್ದ-Equivalent
ಉಪಾಂತ್ಯ-Penultimate	ಪ್ರಥಮ(ಉತ್ತಮ)ಪುರುಷ-First-
ಉಷ್ಮವರ್ಣ-Sibilant	Person
ಉದ್ಗಾರನಾಚಕ ಅನ್ವಯ-Inter-	ಪ್ರಥಮಾ-Nominative
jection	ಪ್ರಯೋಗ-Voice
ಏಕವಚನ-Singular	ಪ್ರಯೋಗ ಬದಲಿಸುವದು-Change
ಕರ್ತರಿ-Active	of voice
ಕರ್ಮಣಿ-Passive	ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ ಅಂಗ-Causal Base
ಕರ್ಮಣಿ ಅಂಗ-Passive Base	ಬದಲಿಸುವದು To Convert
ಕ್ರಿಯಾಪದ-Verb	ಭೂತಕಾಲ-Past Tense
ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣ-Adverb	ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ-Future Tense
ಚತುರ್ಥೀ-Dative	ಮಧ್ಯ(ಎರಡು ಸ್ವರಗಳ ನಡುವಿನ)
ತೃತೀಯ ಪುರುಷ-Third Person	Medial
ತೃತೀಯಾ-Instrumental	ಮಹಾಸ್ಪ್ರಾಣ-Aspirate
ತುಮಂತ(ಹೇತ್ವರ್ಥಕ ಅನ್ವಯ)	ಲ್ಯಬಂತ(ಭೂ. ಕೃ. ಅನ್ವಯ)-
Infinitive	Gerund, Absolutive
ದ್ವಿತೀಯಪುರುಷ-Second Person	ವರ್ತಮಾನಕಾಲ-Present Tense

ವರ್ಣಲೋಪ-Syncope	ಸಪ್ತ ಮೀ-Locative
ವರ್ಣವಿಚಾರ-Phonology	ಸಮಾಸ-Compound
ವರ್ಣವಿಪರ್ಯಯ-Metathesis	ಸಂಕೇತಾರ್ಥ-Conditional
ವಾಕ್ಯರಚನೆ-Syntax	mood
ವಿಧ್ಯರ್ಥ-Potential Mood	ಸಂಧಿ-Coalescence, Sandhi
ವಿಭಕ್ತಿ-Case	ಸಂಬೋಧನ-Vocative
ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವದು-	ಸಂಯುಕ್ತ-Conjunct
(ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವದು)-Declen-	ಸಮುಚ್ಚಾಯಕಾವ್ಯಯ-Conjunc-
sion	tion
ವ್ಯಂಜನ-Consonant	ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ-Feminine
ವಿಶೇಷಣ-Adjective	ಸ್ವರ್ಶ-Mute
ಶಬ್ದವಿಚಾರ-Morphology	ಸ್ವರ-Vowel
ಷಷ್ಠೀ-Genitive	ಸ್ವರಭಕ್ತಿ-Anaptyxis
ಸಮಾನೀಕರಣ-Assimilation	ಹ್ರಸ್ವ-Short.

ಶಬ್ದ-ಕೋಶ

ಅ

ಅಙ್ (ಅ.) ಅತಿ, ಬಹು
 ಅಙ್ (ಉಪಸರ್ಗ.) ಅಜಿಗೆ
 ಅಙ್ಹಿ (ಪು.) ಅತಿಥಿ
 ಅಙ್ವ (ಅ.) ಅತಿಶಯ
 ಅಙ್ಗತೀಸ(ವಿ.) ಮೂವತ್ತೊಂಬತ್ತು
 ಅಙ್ಗಲ (ವಿ.) ಅತುಲ, ಬಹಳ
 ಅಙ್ಗ (ಅ.) ಆದ್ದರಿಂದ
 ಅಙ್ಗ (ಪು.) ಅರ್ಕ, ಸೂರ್ಯ
 ಅಙ್ಗಮ (ಧಾ.) ಆಕ್ರಮಿಸು
 ಅಙ್ಗಖಾಣಯ (ನ.) ಆಖ್ಯಾನಕ, ಕತೆ
 ಅಙ್ಗಖಾಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹೇಳಿದ
 ಅಙ್ಗಿಕಣ (ವಿ.) ದರಿದ್ರ, ಧನವಿಲ್ಲದ
 ಅಙ್ಗಿಖತ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಆಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
 ಅಙ್ಗ (ನ.) ಶರೀರ
 ಅಙ್ಗಾ (ವಿ.) ಶರೀರ ಧರಿಸಿದ
 ಅಙ್ಗಾಒ (ಅ.) ಮುಂದೆ
 ಅಙ್ಗಮಾಹಿಸಿ (ಪ್ರೀ) ಪಟ್ಟರಾಣಿ
 ಅಙ್ಗಿಹೋತ್ತ (ನ.) ಅಗ್ನಿ ಹೋತ್ರ
 ಅಙ್ಗುಲ (ನ.) } ಬೆರಳು
 ಅಙ್ಗುಲಿ (ಪ್ರೀ.) }
 ಅಙ್ಗುಲಿಅ (ನ.) ಉಂಗುರ
 ಅಙ್ಗಯ (ಪು.) ಪೂಜಕ
 ಅಙ್ಗಾಹಿಯ (ವಿ.) ಆತ್ಮಾಧಿಕ, ಬಹಳ
 ಅಙ್ಗಿತ್ತ (ನ.) ಚಿತ್ತರಹಿತ, ನಿರ್ಜೀವ

ಅಙ್ಗಮುಯ (ವಿ.) ಅತ್ಯದ್ಭುತ
 ಅಙ್ಗ (ಧಾ.) ಇರು
 ಅಙ್ಗರಾ (ಪ್ರೀ.) ಅಪ್ಸರೆ
 ಅಙ್ಗಿ (ಪು.ಪ್ರೀ.ನ.) ಕಣ್ಣು
 ಅಙ್ಗ (ಅ.) ಇಂದು
 ಅಙ್ಗ ವಿ (ಅ.) ಇಂದಿಗೂ
 ಅಙ್ಗುತ } (ಪು.) ಆರ್ಯಪುತ್ರ, ಪತಿ
 ಅಙ್ಗುತ }
 ಅಙ್ಗಣ (ನ.) ಗಳಿಕೆ
 ಅಙ್ಗ (ಪ್ರೀ.) ಅತ್ತೆ
 ಅಙ್ಗಾಹಿಯ (ವಿ.) ಬಹಳ, ಅಭ್ಯಧಿಕ
 ಅಙ್ಗಾವಯ (ಪು.) ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಶಿಕ್ಷಕ
 ಅಙ್ಗ (ವಿ.) ಎಂಟು
 ಅಙ್ಗಾಒಙ್ } (ವಿ.) ಎಂಬತ್ತೊಂಬತ್ತು
 ಅಙ್ಗಾಒಙ್ }
 ಅಙ್ಗತೀಸ (ವಿ.) ಮೂವತ್ತೆಂಟು
 ಅಙ್ಗಾಲ
 ಅಙ್ಗಾಲಿಸ } (ವಿ.) ನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟು
 ಅಙ್ಗಾಚ್ಚಾಲಿಸ }
 ಅಙ್ಗಾಒಙ್ } (ವಿ.) ಅರವತ್ತೆಂಟು
 ಅಙ್ಗಾಒಙ್ }
 ಅಙ್ಗಾಒಙ್ (ವಿ.) ಎಪ್ಪತ್ತೆಂಟು
 ಅಙ್ಗಾ (ಅ.) ಸಲುವಾಗಿ
 ಅಙ್ಗಾರಸ (ವಿ.) ಹದಿನೆಂಟು
 ಅಙ್ಗಾವನ (ವಿ.) ಐವತ್ತೆಂಟು
 ಅಙ್ಗಾವೀಸ (ವಿ.) ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು
 ಅಙ್ಗಾಸೀಙ್ (ವಿ.) ಎಂಬತ್ತೆಂಟು

ಅಡವಿ (ಪ್ರೀ.) ಅಡವಿ, ಅರಣ್ಯ
 ಅಣಗಾರ (ಪು.) ಸನ್ಯಾಸಿ, ಸಾಧು
 ಅಣಪ (ವಿ.) ಅನಲ್ಪ, ಬಹಳ
 ಅಣವಜ್ಜ (ವಿ.) ಅನವದ್ಯ, ನಿರ್ದೋಷ
 ಅಣಸಗ (ನ.) ಅನಶನ, ಉಪವಾಸ
 ಅಣಾಹ (ವಿ.) ಅನಾದಿಯಾದ
 ಅಣಾಹ (ವಿ.) ಅನಾಥ
 ಅಣಿಚ್ಚಯ (ಪ್ರೀ.) ಅನಿತ್ಯತೆ
 ಅಣು (ಉಪಸರ್ಗ) ನಂತರ, ಸಂಗಡ
 ಅಣುಜಾ (ಧಾ.) ಅನುಸರಿಸು, ಹಿಂಬಾ

ಲಿಸು

ಅಣುದಿಯಹಂ (ಅ.) ಪ್ರತಿ ದಿವಸ
 ಅಣುಪಾಲ (ಧಾ.) ಪಾಲಿಸು
 ಅಣುಪಾಲಣ (ನ.) ರಕ್ಷಣೆ, ಪಾಲಿಸುವದು
 ಅಣುಮಜ್ಜ (ಧಾ.) ಒಪ್ಪು, ಸಮ್ಮತಿಸು
 ಅಣುರಜ್ಜ (ಧಾ.) ಆಸಕ್ತನಾಗು
 ಅಣುರಾಗ (ಪು.) ಪ್ರೇಮ, ಅನುರಾಗ
 ಅಣುರೂಪ (ವಿ.) ಅನುರೂಪ, ಯೋಗ್ಯ
 ಅಣುವ್ಯಯ (ನ.) ಅನುವ್ರತ
 ಅಣುಸಂಕಮ (ಧಾ.) ಅನುಸರಿಸು,
 ಬೆನ್ನು ಹತ್ತು

ಅಣುಸರ (ಧಾ.) ಹಿಂಬಾಲಿಸು
 ಅಣುಸಾಸ (ಧಾ.) ಉಪದೇಶಿಸು
 ಅಣುಹವ (ಧಾ.) ಅನುಭವ ತೆಗದು
 ಕೊಳ್ಳು

ಅಣೋಗ (ವಿ.) ಅನೇಕ, ಬಹಳ
 ಅಣೋಸ (ಧಾ.) ಶೋಧಿಸು, ಹುಡುಕು
 ತರಾ (ಅ.) ನಡುವೆ

ಅಂತರಿಯ (ವಿ.) ಅಂತರಿಕ, ಒಳಗಿನ
 ಅಂತರಣ (ಅ) ಬಿಟ್ಟು, ಹೊರ್ತು
 ಅತ್ತಯ (ಪು.) ಆತ್ಮಜ, ಮಗ
 ಅತ್ಯ (ಪು.) ಅರ್ಥ, ದುಡ್ಡು
 ಅತ್ಯಗಿರಿ (ಪು.) ಅಸ್ತಗಿರಿ, ಪಶ್ಚಿಮ
 ದಿಕ್ಕಿನ ಪರ್ವತ
 ಅಂತಿಯ (ವಿ.) ಹತ್ತಿರ, ಸಮೀಪ
 ಅಥಿರ (ವಿ.) ಅಸ್ಥಿರ, ಚಂಚಲ
 ಅದಂಸಣಿಯ (ವಿ.) ಅದರ್ಶನೀಯ,
 ಕಾಣಲಾಗದ
 ಅದಾಣಮಯ (ನ.) ಕೊಡದಿರುವ
 ಅಂಜಿಕೆ

ಅದ್ವಯ (ಪು.) ಕನ್ನಡಿ
 ಅದ್ವಾಣ (ನ.) ಮಾರ್ಗ, ಬೀದಿ
 ಅಧಮ್ಮ (ಪು.) ಅಧರ್ಮ
 ಅಂಧ (ವಿ.) ಕುರುಡ
 ಅಂತೆತರ (ನ.) ಅಂತಃಪುರ
 ಅದ್ವಿಙ್ಗ (ಪ್ರೀ.) ಅಧೈರ್ಯ, ಗಾಬರಿ
 ಅನ್ಯ (ವಿ.) ಬೇರೆಯ
 ಅನ್ಯ (ನ.) ಅನ್ನ
 ಅನ್ಯಭವ (ಪು.) ಬೇರೆ ಜನ್ಮ
 ಅನ್ಯತ (ಅ.) ಬೇರೆಡೆಗೆ
 ಅನ್ಯಾ ಒಮ್ಮೆ
 ಅನ್ಯಾಹಾ (ಅ.) ಇಲ್ಲವಾದರೆ
 ಅನ್ಯ (ಧಾ.) ಅರ್ಪಿಸು
 ಅನ್ಯ (ಪು.) ಆತ್ಮ, ಸ್ವತಃ
 ಅನ್ಯ (ವಿ.) ಅಲ್ಪ
 ಅನ್ಯಾಚಾರ (ಪು.) ಆತ್ಮಘಾತ, ಆತ್ಮಹತೆ

ಅಪಮತ್ತ (ವಿ.) ಅಪ್ರಮತ್ತ, ಜಾಗ
ರೂಕ

ಅಪಮಾಯ (ಪು.) ಅಪ್ರಮಾದ, ತಪ್ಪು
ದಿರುವಿಕೆ

ಅಪುತ್ತ (ವಿ.) ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ

ಅಫಲ (ವಿ.) ಫಲವಿಲ್ಲದ, ವ್ಯರ್ಥ

ಅಭಯ (ನ.) ಅಭಯ, ಭಯವಿಲ್ಲ
ದಿರುವಿಕೆ

ಅಭಿ (ಉಪಸರ್ಗ) ಕಡೆಗೆ

ಅಭಿಗಾಂಕ್ಷ (ಧಾ.) ಏರಿಹೋಗು,
ಎದುರಿಸು, ತೊಂದರೆಕೊಡು

ಅಭಿಗಮ (ಭೂ. ಕೃ. ಅ.) ಏರಿಹೋಗಿ,
ಸಮೀಪಿಸಿ

ಅಭಿಣ (ವಿ.) ಬೇರೆಯಾಗದ, ಅಭಿನ್ನ

ಅಭಿಭವ (ಧಾ.) ಪೀಡಿಸು, ಸೋಲಿಸು

ಅಭಿಭೂಯ (ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿ.) ಸೋಲಿ
ಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಪೀಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟು

ಅಭಿವಾಯ (ಧಾ.) ಅಭಿವಂದಿಸು,
ನಮಸ್ಕರಿಸು

ಅಭಿಷೇಯ (ಪು.) ಅಭಿಷೇಕ

ಅಭಿಹಾಣ (ನ.) ಹೆಸರು

ಅಮಚ್ಚ (ಪು.) ಅಮಾತ್ಯ, ಮಂತ್ರಿ

ಅಮಯ (ನ.) ಅಮೃತ

ಅಮರ (ಪು.) ದೇವ

ಅಮರಾಯ (ಧಾ.) ದೇವನಂತೆವರ್ತಿಸು,
ನಟಿಸು

ಅಮ್ಮಾಧಾಙ್ (ಪ್ರೀ.) ದಾಯಿ, ತೊತ್ತು

ಅಮ್ಮಾ (ಪ್ರೀ.) ತಾಯಿ

ಅಮ್ಮಾಪಿಯಾ (ನ.) ತಾಯಿತಂದೆ

ಅಮೋಹ (ವಿ.) ವ್ಯರ್ಥವಾಗದ

ಅಯ (ಪು.) ಆಡು

ಅರಣ್ಯ (ನ.) ಅರಣ್ಯ

ಅರಹಂತ (ಪು.) ತೀರ್ಥಂಕರ

ಅಲಂ (ಅ.) ಸಾಕು

ಅಲಂಕಾರ (ಪು.) ಅಭರಣ

ಅಲಾಡ (ಪು.) ಕುಂಬಳ

ಅಲಿತ್ತ (ವಿ.) ಅಲಿಪ್ತ, ಸಂಬಂಧಿಸಿದ

ಅಲಿಯ (ವಿ.) ಸುಳ್ಳಾದ

ಅವ (ಉಪಸರ್ಗ) ಕೆಳಗೆ

ಅವಗಿ (ಧಾ.) ದೂರವಾಡು,
ದೂರವಯ್ಯ

ಅವತಾ (ಪ್ರೀ.) ಅವಸ್ಥೆ

ಅವಯರ (ಧಾ.) ಇಳಿ

ಅವರಾಹ (ಪು.) ಅಪರಾಧ

ಅವರಾಹಿ (ಪು.) ಅಪರಾಧಿ

ಅವಲೋಯ (ಧಾ.) ನೋಡು

ಅವಸ (ವಿ.) ಅನಶ, ಅಸ್ತಂತ

ಅವಸಂ (ಅ.) ಅನಶ್ಯವಾಗಿ, ನಿಶ್ಚಯ
ವಾಗಿ

ಅವಸಾಣ (ನ.) ಕೊನೆ, ಮರಣ

ಅಸಕ್ತ (ವಿ.) ಅಶಕ್ತ

ಅಸಚ್ಚ (ನ.) ಅಸತ್ಯ

ಅಸಣ (ನ.) ಅಶನ, ಅನ್ನ

ಅಸರಣ (ವಿ.) ಅಶರಣ, ರಕ್ಷಕರಿಲ್ಲದ

ಅಸಂಸತ್ತ (ವಿ.) ಅನಾಸಕ್ತ

ಅಸಾರ (ವಿ.) ಅಸಾರ

ಅಸಾರಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಅಸಾರತೆ

ಅಸಾಹು (ವಿ.) ಅಸಾಧು
 ಅಸಿ (ಪು.) ಬಿಡು
 ಅಸೀಡ್ (ವಿ.) ಎಂಬತ್ತು
 ಅಹ (ಅ.) ಈಗ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ
 ಅಹ (ನ.) ದಿವಸ
 ಅಹಮಿಯ (ವಿ.) ಅಧಾರ್ಮಿಕ
 ಅಹವಾ (ಅ.) ಅಥವಾ
 ಅಹಿ (ಪು.) ಸರ್ಪ
 ಅಹಿಗವ (ವಿ.) ಅಭಿನವ, ಹೊಸ
 ಅಹಿಯ (ಅ.) ಬಿಡಳವಾಗಿ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ
 ಅಹಿಲಸ (ಧಾ.) ಇಚ್ಛಿಸು
 ಅಹಿವ (ಪು.) ಅಧಿಪ, ರಾಜ, ಒಡೆಯ
 ಅಹಿಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಅಹಿಂಸೆ
 ಅಹಿಸರ (ಪು.) ಸೂರ್ಯ
 ಅಹಿ (ಅ.) ಕೆಳಗೆ
 ಅಹೋ(ಅ.) ಅಶ್ಚರ್ಯಸೂಚಕ ಉದ್ಗಾರ

ಆ

ಆ (ಉಪಸರ್ಗ) ವರೆಗೆ, ತನಕ
 ಆಡ್ (ವಿ.) ಆದಿ, ಮೊದಲು
 ಆಡ್ಚ (ಪು.) ಸೂರ್ಯ
 ಆತ (ನ.) ಆಯುಷ್ಯ
 ಆತಲ (ವಿ.) ವ್ಯಾಕುಲ, ಚಿಂತೆಯುಳ್ಳ
 ಆತಲಿಹ್ಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಗಾಬರಿಯಾದ
 ಆಗಚ್ಚ (ಧಾ.) ಬರು
 ಆಗಂತುಣ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಬಂದು
 ಆಗಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಂದ
 ಆಗಾರ (ನ.) ಮನೆ
 ಆಗಿಡ್ (ಪ್ರೀ.) ಆಕೃತಿ

ಆಡತ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
 ಆಣ (ಧಾ.) ತರು
 ಆಣಣ (ನ.) ಮುಖ
 ಆಣದಿಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಆನಂದಕೊಡುವವಳು
 ಆಣಪ್ಪ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಆಜ್ಞೆ ಪಾಲಿಸಲು ಯೋಗ್ಯ
 ಆಣಯಣ (ನ.) ತರುವದು
 ಆಣಾ (ಪ್ರೀ.) ಆಜ್ಞೆ
 ಆಣಾವೆ (ಧಾ.) ತರಿಸು
 ಆಮೋಯ (ಧಾ.) ಆನಂದಬಡು
 ಆಯಂಕ (ಪು.) ರೋಗ
 ಆಯಣ್ಣ (ಧಾ.) ಕೇಳು
 ಆಯರ (ಧಾ.) ಆಚರಿಸು
 ಆಯರ (ಪು.) ಅದರ
 ಆಯರಣ (ನ.) ಆಚರಣ
 ಆಯರಿಯ (ಪು.) ಅರ್ಚಾರ್ಯ
 ಆಯಾಹಿಣ } (ನ.) ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ
 ಪಯಾಹಿಣ }
 ಆರಕ್ಷಗ (ಪು.) ಅರಕ್ಷಕ, ಪೋಲೀಸ
 ಆರಡ್ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
 ಆರಂಭ (ಪು.) ಆರಂಭ
 ಆರುಡ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಎರಡು, ಹತ್ತಿರ
 ಆಲಸ್ಸ (ನ.) ಆಲಸ್ಯ
 ಆಲೋಗ } (ಧಾ.) ನೋಡು
 ಆಲೋಯ }

ಆವೃತ (ಪು.) ತಿರುಗಣಿಮಡು
 ಆವೃತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹೊಂದಿದ
 ಆವೃತಸತ್ತಾ (ಪ್ರೀ.) ಗರ್ಭವತಿ ಪ್ರೀ
 ಆವಾಸ (ಪು.) ನಿವಾಸಸ್ಥಾನ
 ಆವೇಕ್ಷ (ಧಾ.) ನಿರೀಕ್ಷಿಸು, ಕಾಳಜಿ
 ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು

ಆಸ (ಪು.) ಕುದುರೆ
 ಆಸಂದ್ರ (ಪು.) ಮಂಚ
 ಆಸನ್ನ (ವಿ.) ಸಮೀಪ, ಬಳಿಯ
 ಆಸಮ (ಪು.) ಆಶ್ರಮ
 ಆಸಾಯ (ಧಾ.) ಆಸ್ವಾದಿಸು, ರುಚಿ
 ನೋಡು

ಆಸೀಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಆಶೀರ್ವಾದ
 ಆಹಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹೊಡೆ
 ಯಲ್ಪಟ್ಟ, ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ
 ಆಹರ (ಧಾ.) ಆಹಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು,
 ಊಟಮಾಡು

ಇ

ಇಒ (ಅ.) ಇಲ್ಲಿಂದ
 ಇಞ (ಧಾ.) ಇಚ್ಛಿಸು
 ಇಞ್ಞ (ಪ್ರೀ.) ಇಚ್ಛೆ
 ಇಂ (ಅ.) ಅವನೇ, ಅವಳೇ, ಅದೇ
 ಇತ್ಥಿ (ಪ್ರೀ.) ಪ್ರೀ.
 ಇತ್ಥಿಲೋ } (ವಿ.) ಪ್ರೀಲಂಪಟ
 ಇತ್ಥಿಲೋತ್ರ }
 ಇದಾಣಿ (ಅ.) ಈಗ
 ಇದಿಯ (ನ.) ಇಂದ್ರಿಯ, ಅವಯವ
 ಇಂಥ (ನ.) ಉರವಲು

ಇಋ (ಪು.) ವ್ಯಾಪಾರಿ
 ಇವ (ಅ.) ಅಂತೆ
 ಇಸು (ಪು.) ಬಾಣ
 ಇಹ (ಅ.) ಇಲ್ಲಿ
 ಇಹಲೋಯ (ಪು.) ಈ ಲೋಕ
 ಇ

ಇಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಈರ್ಷ್ಯೆ, ಮತ್ಸರ
 ಇಸಿ (ಅ.) ಸ್ವಲ್ಪ

ಊ

ಊ (ಅ.) ಪರಂತು, ಆದರೆ
 ಊ (ಉಪಸರ್ಗ.) ಮೇಲೆ
 ಊಪಾವೇ (ಧಾ.) ನಡುಗು
 ಊಕ್ತ (ವಿ.) ಉತ್ಕೃಷ್ಟ
 ಊಕ್ತುರಡಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ತಿಪ್ಪೆ
 ಊಗ (ವಿ.) ಉಗ್ರ
 ಊಗಮ (ಧಾ.) ಮೂಡು, ಹುಟ್ಟು
 ಊಕ್ತುರಡ (ಪು.ನ.) ಕಬ್ಬಿನ ಗಣಿಕೆ
 ಊಜಾಣ (ನ.) ಉದ್ಯಾನ, ತೋಟ
 ಊಜು } (ವಿ.) ಸರಳ
 ಊಜು }
 ಊಜುತ (ವಿ.) ಉದ್ಯುಕ್ತ
 ಊಜ (ಧಾ.) ಒಗೆ, ಬಿಡು
 ಊಜ, ಊಜೆ (ಧಾ.) ಹಾರು
 ಊಜ (ಅ.) ಮೇಲೆ
 ಊತಮ (ವಿ.) ಉತ್ತಮ
 ಊತರ (ನ.) ಉತ್ತರ
 ಊಹಲ (ಧಾ.) ಅಗಿ, ತೋಡು

ಉದೇ (ಧಾ.) ಮೂಡು

ಉದೇಶ (ಪು.) ಉದ್ದೇಶ, ಪ್ರದೇಶ

ಉಪೀಲ (ಪು.) ನೆರೆ, ನೀರಿನ ಪೂರ

ಉಮ್ಮಗ (ಪು.) ಉನ್ಮಾರ್ಗ, ವಿರುದ್ಧ
ಮಾರ್ಗ

ಉಮ್ಮಂತ (ವಿ.) ಉದ್ಭ್ರಾಂತ,
ಚಿಂತಾಕುಲಿ

ಉಮ್ಮತ (ವಿ.) ಉನ್ಮತ್ತ, ಹುಚ್ಚು

ಉರಗ (ಪು.) ಸರ್ಪ

ಉರಾಲ (ವಿ.) ಉದಾರ

ಉಲ್ಲಸ (ಧಾ.) ಆನಂದಬಡು

ಉಪ (ಉಪಸರ್ಗ.) ಹತ್ತಿರ, ಸಮೀಪ

ಉಪಗಮ (ಧಾ.) ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗು

ಉಪಚಿಡ (ಧಾ.) ಸಮೀಪ ಇರು

ಉಪಜ್ಞಾಯ (ಪು.) ಉಪಾಧ್ಯಾಯ,
ಶಿಕ್ಷಕ

ಉಪದ್ರಾ (ಧಾ.) ಸೇವೆಮಾಡು

ಉಪಣಿ (ಧಾ.) ಅರ್ಪಿಸು

ಉಪಹವ (ಪು.) ತೊಂದರೆ, ಸೀಡೆ

ಉಪಹವ (ಧಾ.) ತೊಂದರೆ ಕೊಡು

ಉಪುಂಜ (ಧಾ.) ಉಪಭೋಗಿಸು

ಉವರಿ } (ಅ.) ಮೇಲೆ
ಉವರಿ }

ಉವಲಿಪ್ಯ } (ಧಾ.) ಅಂಟು, ಹತ್ತು
ಉವಲಿವ }

ಉವಸಂಹರ (ಧಾ.) ಉಪಸಂಹರಿಸು

ಉವಾಯ (ಪು.) ಉಪಾಯ

ಉಸಮ (ಪು.) ಋಷಭ, ಮೊದಲ
ತೀರ್ಥಂಕರ

ಉ

ಉ (ಧಾ.) ಬರು

ಉಕ್ತಲಿಪ್ಯ (ವಿ.) ಒಬ್ಬನೆ, ಒಂಟಿಯಾದ

ಉಕ್ತಲಿಪ್ಯ } (ವಿ.) ತೊಂಬತ್ತೊಂದು
ಉಕ್ತಲಿಪ್ಯ }

ಉಕ್ತಲಿಪ್ಯ (ವಿ.) ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು

ಉಕ್ತಲಿಪ್ಯ } (ವಿ.) ಎಪ್ಪತ್ತೊಂದು
ಉಕ್ತಲಿಪ್ಯ }

ಉಕ್ತಲಿಪ್ಯ } (ವಿ.) ಹನ್ನೊಂದು
ಉಕ್ತಲಿಪ್ಯ }

ಉಕ್ತಲಿಪ್ಯ } (ವಿ.) ಐವತ್ತೊಂದು
ಉಕ್ತಲಿಪ್ಯ }

ಉಗ (ವಿ.) ಒಂದು

ಉಗಾಡಿ (ವಿ.) ಅರವತ್ತೊಂದು

ಉಗಾಡಿ } (ವಿ.) ನಲವತ್ತೊಂದು
ಉಗಾಡಿ }

ಉಗಾಡಿ (ಪು.) ಎಕಾಂತ

ಉಗಾಡಿ } (ವಿ.) ಮೂವತ್ತೊಂದು
ಉಗಾಡಿ }

ಉಗಾಡಿ (ಅ.) ಒಂದೆಡೆಗೆ

ಉಗಾಡಿ (ವಿ.) ಒಬ್ಬನೆ

ಉಗಾಡಿ } (ವಿ.) ಎಂಬತ್ತೊಂದು
ಉಗಾಡಿ }

ಉಗಾಡಿ (ವಿ.) ಮೂವತ್ತ
ಉಗಾಡಿ

ಉಗಾಡಿ (ವಿ.) ಎಂಬತ್ತೊಂಬತ್ತು

ಉಗಾಡಿ } (ವಿ.) ನಾಲ್ಕು
ಉಗಾಡಿ }

ಉಗುಣವೀಸ
 ಅಙುಣವೀಸ (ವಿ.) ಹತ್ತಿಂಬತ್ತು
 ಅಙುಣವೀಸಙ್ಗ
 ಉಗುಣಸದ್ಧಿ (ವಿ.) ಐವತ್ತರೊಂಬತ್ತು
 ಉಗುಣಸತ್ತರಿ } (ವಿ.) ಅರವತ್ತು
 ಅಙುಣಸತ್ತರಿ } ರೊಂಬತ್ತು
 ಉಗುಣಾಸೀಡ (ವಿ.) ಎಪ್ಪತ್ತರೊಂಬತ್ತು
 ಉತ್ಥ (ಅ.) ಇಲ್ಲಿ
 ಉತ್ಥಂತರಮಿ } (ಅ.) ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ
 ಉತ್ಥಂತರೆ }
 ಉತ್ಥೇವ (ಅ.) ಇಲ್ಲಿಯೆ
 ಉರಿಸ (ವಿ.) ಈ ಪ್ರಕಾರದ
 ಉವ (ಅ.) 'ಎ' ಎಂಬ ಅವಧಾರ
 ಣಾರ್ಥದ ಅವ್ಯಯ
 ಉವ (ಅ.) ಈ ಪ್ರಕಾರ
 ಉವಮಾಡ್ } (ಅ.) ಈ ಮೊದಲಾಗಿ
 ಉಮಾಡ್ }

ಆ

ಆ [ಅವ] (ಅ.) ದೂರ
 ಆಡ್ವಣ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಅವತೀರ್ಣ,
 ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದ
 ಆಜ್ಞ (ಧಾ.) ತೊಂದರೆ ಕೊಡು
 ಆಸಹ (ನ.) ಔಷಧ

ಕ

ಕಡ್ (ಪು.) ಮಂಗ
 ಕಡ್ವಯ (ವಿ.) ಕೆಲವು
 ಕಫ (ಅ.) ಸಲುವಾಗಿ
 ಕಔ (ಅ.) ಎಲ್ಲಿಂದ

ಕಂಠ (ಧಾ.) ಇಚ್ಛಿಸು
 ಕುಲಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) [ಹಾವಿನ] ಸರೆ
 ಕಜ್ಜ (ನ.) ಕಾರ್ಯ
 ಕಡ್ಗ (ನ.) ಕಟ್ಟಿಗೆ
 ಕಂಠ (ಪು.) ಕುತ್ತಿಗೆ
 ಕಡ್ಗ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಮಾಡಿ
 ಕಡ್ಗಮಯ (ವಿ.) ಕಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ
 ಕಡ, ಕಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕೃತ,
 ಮಾಡಿದ, ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ
 ಕಡಪ್ಪ (ಪು.) ಸಮೂಹ
 ಕಡಯ (ನ.) ಸೈನ್ಯದ ವಿಭಾಗ, ತಿಬಿರ
 ಕಣ (ಪು.) ಕೆವಿ
 ಕಣಿಡ್ಗ (ವಿ.) ಕನಿಷ್ಟ
 ಕಂತಾರ (ನ.) ಅಡವಿ
 ಕತ್ತಾರ (ವಿ.) ಮಾಡುವವ-ಳು
 ಕಂತಿ (ಪ್ರೀ.) ಕಾಂತಿ
 ಕತ್ತೊ (ಅ.) ಎಲ್ಲಿಂದ
 ಕತ್ಥ (ಅ.) ಎಲ್ಲಿ
 ಕತ್ಥಿಡ್ (ಅ.) ಎಲ್ಲಿಯೂ
 ಕಂದ್ (ಪು.) ಅಕ್ರಂದನ, ಅಳುವದು
 ಕಡ್ಗಮ (ಪು.) ಕೆಸರು
 ಕಜ್ಜಾ (ಪ್ರೀ.) ಕನ್ಯೆ
 ಕಂಬಲ (ನ.) ಕಂಬಳ
 ಕಮಲ (ನ.) ಕಮಲ
 ಕಮ್ಮ (ನ.) ಕರ್ಮ
 ಕಮೇಣ (ಅ.) ಕ್ರಮವಾಗಿ
 ಕಯಂಜಲಿ (ಪು.ಪ್ರೀ.) ಕೈಮುಗಿದ
 ಕಯಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಬಾಳೆ

ಕಯವಿಕ್ರಯ (ಪು.) ಕೊಳ್ಳುವುದು,
ಮಾರುವುದು

ಕಯಾವಿ (ಅ.) ಒಮ್ಮೆ, ಯಾವಾಗಲೂ

ಕರ (ಧಾ.) ಮಾಡು

ಕರಿ (ಪು.) ಆನೆ

ಕಲ್ಲ (ಅ.) ನಿನ್ನೆ, ನಾಳೆ

ಕಲಸ (ಪು.) ಕಲಶ, ಪಾತ್ರೆ

ಕಲಹ (ಪು.) ಜಗಳ

ಕಲಾ (ಪ್ರೀ.) ಕಲೆ

ಕಲಾವ (ಪು.) ಸಮೂಹ

ಕಲಸ (ಧಾ.) ಕೆಟ್ಟುಹೋಗು,
ದೂಷಿತವಾಗು

ಕವಡ (ನ.) ಕಪಟ

ಕಸಿಣ (ವಿ.) ಕೃಷ್ಣ, ಕಪ್ಪಾದ

ಕಹ (ಧಾ.) ಹೇಳು

ಕಹ (ಅ.) ಹೇಗೆ

ಕಹ ವಿ (ಅ.) ಹೇಗಾದರೂ

ಕಹಕಹವಿ (ಅ.) ಹೇಗೋ, ಬಹು
ಕಷ್ಟದಿಂದ

ಕಹಾ (ಪ್ರೀ.) ಕಥಾ, ಸಂಗತಿ

ಕಹಿ (ಅ.) ಎಲ್ಲಿ

ಕಾ (ಧಾ.) ಮಾಡು

ಕಾತಂ (ಹೇ.ಅ.) ಮಾಡಲು

ಕಾಣ (ವಿ.) ಒಂಟಿಗಣ್ಣಿನ

ಕಾಮಾ (ಪು.) ಕಾಮ, ಇಚ್ಛೆ,
ವಿಷಯಸುಖ

ಕಾಮಕಮ (ಪು.) ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ
ತಿರುಗುವ

ಕಾಯ (ಪು.) ದೇಹ

ಕಾಯಮಣಿ (ಪು.) ಕಾಜಿನ ಹರಳು

ಕಾಯವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕರ್ತವ್ಯ,
ಕಾಡಲ್ಪಡತಕ್ಕ

ಕಾರಣ (ನ.) ಕಾರಣ, ಉದ್ದೇಶ

ಕಾಣ್ಣ (ನ.) ಕಂಠಾಣ್ಣ

ಕಾರೆ (ಧಾ.) ಮಾಡಿಸು

ಕಾಲ (ಪು.) ವೇಳೆ, ಸಮಯ

ಕಿಚ್ಚಾ (ಭೂ.ಕೃ.ಕ.) ಮಾಡಿ

ಕಿಂಚಿ (ಅ.) ಸ್ವಲ್ಪ, ಏನಾದರೂ

ಕಿಜ್ಜ (ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಮಾಡಲ್ಪಡು

ಕಿತ್ತಿ (ಪ್ರೀ.) ಕೀರ್ತಿ

ಕಿನ್ನು (ಅ.) ಆದರೆ

ಕಿಣ (ಪು.ನ.) ಕಿರಣ

ಕಿಸಿವಲ (ಪು.) ಒಕ್ಕಲಿಗ

ಕಿಡಕವಿಜಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹುಳ
ತಿ.ವ

ಕಿಣ (ಧಾ.) ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳು

ಕಿಲ (ಧಾ.) ಆಡು

ಕಿಸ (ಅ.) ಎಕೆ

ಕುಚ್ಚಿ (ಪ್ರೀ.) ಹೊಟ್ಟೆ

ಕುಡಾಗಾರಸಾಲು (ಪ್ರೀ.) ಶಿಖರದ
ಅಕಾರದ ಮನೆ

ಕುಣ (ಧಾ.) ಮಾಡು

ಕುಬೇರ (ಪು.) ಕುಬೇರ, ದೇವತೆಗಳ
ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ

ಕುಂಭ (ಪು.) ಕೊಡ

ಕುಂಭಾರ (ಪು.) ಕುಂಬಾರ

ಕುಮಾರ (ಪು.) ಹುಡುಗ

ಕುಮಾರ (ನ.) ಬಾಲ್ಯ
 ಕುಮಾಸ (ಪು.) ಉದ್ಧು
 ಕುಲ (ನ.) ಕುಲ
 ಕುಲವಂತ (ವಿ.) ಉತ್ತಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ
 ಹುಟ್ಟಿದ
 ಕುಲಾಲ (ಪು.) ಕುಂಬಾರ, ಜಿಕ್ಕು
 ಕುಲಯ (ನ.) ಕಮಲ
 ಕುಸಲ (ವಿ.) ಕುಶಲ
 ಕುಸುಮ (ನ.) ಹೂ.
 ಕುಸುಮಸರ (ಪು.) ಕಾಮ, ಮದನ
 ಕುವ (ಪು.) ಬಾವಿ
 ಕೇವಲ (ಅ.) ಕೇವಲ
 ಕೇಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಕ್ರೀಡೆ, ಆಟ
 ಕೇಸ (ಪು.) ಕೂದಲು
 ಕೊಠ್ಠಲ (ನ.) ಕುತೂಹಲ
 ಕೊಡಾಕೊಡಿ (ವಿ.) ಕೋಟ್ಯಾಧಿ
 ಕೊಡಿ (ವಿ.) ಒಂದು ಕೋಟಿ
 ಕೊಡಿಯ (ವಿ.) ಕೊನೆಯುಳ್ಳ, ತುದಿ
 ಯುಳ್ಳ
 ಕೊಡೆ (ಪು.) ಬಿಲ್ಲು
 ಕೊಮುಡ (ಪ್ರೀ.) ಬೆಳದಿಂಗಳು
 ಕೊವ (ಪು.) ಸಿಟ್ಟು, ಕೋಪ
 ಕೊಹ (ಪು.) ಸಿಟ್ಟು, ಕ್ರೋಧ

ಖ

ಖಜ (ನ.) ಖಾದ್ಯ, ತಿನಿಸು
 ಖಜ (ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ತಿನ್ನಲ್ಪಡು
 ಖಜ್ಜ (ಪ್ರೀ.) ಹುರುಕು
 ಖಡ (ಪು.) ಭಾಗ, ತುಣುಕು

ಖಣ (ಪು.) ಪ್ಲೇಣ
 ಖಂತಿ (ಪ್ರೀ.) ಕ್ಷಮೆ, ಸಹನೆ
 ಖಂತು (ಹೇ ಅ.) ಅಗಿಯಲು
 ಖಂಬ (ಪು.) ಕಂಬ
 ಖಮ (ಧಾ.) ಕ್ಷಮಿಸು
 ಖಯ (ಪು.) ಕ್ಷಯ, ನಾಶ
 ಖರ (ಪು.) ಕತ್ತೆ
 ಖಲ (ಪು.) ದುಷ್ಟಮನುಷ್ಯ
 ಖಾ (ಧಾ.) ತಿನ್ನು
 ಖಾಮೆ (ಧಾ.) ಕ್ಷಮಿಸು
 ಖಾಯ (ಧಾ.) ತಿನ್ನು
 ಖಿಜ್ಜ (ಧಾ.) ಬಳಲು
 ಖಿತ್ತ (ಭೂ.ಕ ಕೃ.ವಿ.) ಒಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟ
 ಖಿಪ್ಪ (ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಒಗೆಯಲ್ಪಡು
 ಖಿಪ್ಪ (ಅ.) ತೀವ್ರ
 ಖಿವ (ಧಾ.) ಒಗೆ
 ಖೀರ (ನ.) ಹಾಲು
 ಖುಜ್ಜ (ವಿ.) ಕುಬ್ಜ, ಗೂನ, ಕುರೂಪಿ
 ಖೆಡ (ನ.) ಹಳ್ಳ
 ಖೇತ (ನ.) ಹೊಲ
 ಖೇಯಿ (ಪ್ರೀ.) ಖೇಚರಿ, ವಿದ್ಯಾಧರ ಪ್ರೀ

೪

ಗಡ್ಡ (ಪ್ರೀ.) ಗತಿ, ವೇಗ
 ಗಗಣ (ನ.) ಆಕಾಶ
 ಗಂಗಾ (ಪ್ರೀ.) ಗಂಗಾನದಿ
 ಗಣ (ಧಾ.) ಎಣಿಸು, ಲಕ್ಷಿಸು
 ಗಣಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಗಣಿಕೆ, ವೇಶ್ಯೆ

ಗಂತವ್ವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹೋಗತಕ್ಕ
 ಗಂತು (ಹೇ.ಅ.) ಹೋಗಲು
 ಗದ್ಗದ (ಪು.) ಕತ್ತೆ
 ಗಂಧ (ಪು.) ಸುವಾಸನೆ
 ಗಂಧವ್ವ (ಪು.) ಗಂಧವರ್ವ, ದೇವ
 ವಿಶೇಷ

ಗಂಭ (ಪು.) ಗರ್ಭ, ಹೊಟ್ಟೆ, ಜೀವ
 ಗಂಭಿಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಗರ್ಭಿಣೀ ಪ್ರೀ
 ಗಮ [ಗಚ್ಚ] (ಧಾ.) ಹೋಗು
 ಗಮನಾಗಮನ (ನ.) ಹೋಗುವುದು
 ಬರುವುದು, ಗಮನಾಗಮನ

ಗಯ (ಪು.) ಆನೆ
 ಗಯ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಹೋದ
 ಗಾರಿಹ (ಧಾ.) ನಿಂದಿಸು
 ಗಾವಿವ್ಯ (ವಿ.) ಗರ್ವಿತ, ಸೊಕ್ಕಿದ
 ಗವೇಸ (ಧಾ.) ಹುಡುಕು
 ಗಸ (ಧಾ.) ನುಂಗು, ತಿನ್ನು
 ಗಹ (ಪು.) ಚಿಕ್ಕ, ಗ್ರಹ
 ಗಹಾಯ } (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ತೆಗೆದು
 ಗಹಿಯ } ಕೊಂಡು

ಗಾ (ಧಾ.) ಹಾಡು

ಗಾಮ (ಪು.) ಹಳ್ಳಿ

ಗಾಮಾಣುಗಾಮಂ (ಅ.) ಉರಿದೂರಿಗೆ

ಗಾರವ (ನ.) ಗೌರವ, ಗರ್ವ

ಗಾಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಬೈಗಳು

ಗಾವೆ (ಧಾ.) ಹಾಡಿಸು

ಗಾಹಾವಹ (ಪು.) ಗೃಹಸ್ಥ

ಗಿಹ (ನ.) ಮನೆ

ಗಿಹಿತ್ಯ (ಪು.) ಗೃಹಸ್ಥ
 ಗಿಹಿಧಮ್ಮ (ಪು.) ಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮ
 ಗೀಯ (ನ.) ಹಾಡು, ಗೀತ
 ಗೀಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹಾಡಿದ
 ಗುಜ್ಜ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಗುಡ್ಡ, ಗೂಡ
 ವಾಗಿದೃಷ್ಟತಕ್ಕ

ಗುಣ (ಪು.) ಗುಣ

ಗುಣವಂತ (ವಿ.) ಗುಣವುಳ್ಳ

ಗುರು (ಪು.) ಗುರು

ಗುರು (ವಿ.) ದೊಡ್ಡ

ಗುಲಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಗುಳಿಗೆ

ಗೋಜ್ಜ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ತೆಗೆದು

ಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡತಕ್ಕ

ಗೋಹ (ಧಾ.) ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು

ಗೋ (ಪ್ರೀ.) ಆಕಳು

ಗೋಯಮ (ಪು.) ಗೌತಮ

ಗೋರಿ (ಪ್ರೀ.) ಗೌರಿ

ಗೋಯ

ಗೋವಾಳ } (ಪು.) ಗೋಪ, ದನಗಾಹಿ

ಗೋಸ (ಪು.) ಬೆಳಗುಮುಂಜಾನೆ

ಘ

ಘಟ (ಪು.) ಕೊಡ, ಪಾತ್ರೆ

ಘಣ (ವಿ.) ದಟ್ಟ

ಘಯ (ನ.) ತುಪ್ಪ

ಘರ (ನ.) ಮನೆ

ಘಿಣಾ (ಪ್ರೀ.) ದಯೆ

ಘೇತ್ತವ್ವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ತೆಗೆದು

ಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡತಕ್ಕ

ಘೇಲು (ಹೇ.ಅ.) ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು

ಘೋರ (ವಿ.) ಘೋರ

ಚ

ಚ (ಅ.) ಮತ್ತು

ಚಹತ್ತಾ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಬಿಟ್ಟು

ಚಡ (ವಿ.) ನಾಲ್ಕು

ಚಡಣ್ಣ (ವಿ.) ತೊಂಬತ್ತಾಲ್ಕು

ಚಡಹಸ } (ವಿ.) ಹದಿನಾಲ್ಕು
ಚಡಹಸ }

ಚಡಾಲಿಸ } (ವಿ.) ನಾಲ್ವತ್ತಾಲ್ಕು
ಚೋಾಲಿಸ }

ಚಡಾಸಿಡ್ } (ವಿ.) ಎಂಬತ್ತಾಲ್ಕು
ಚೋಾಸಿ }

ಚಡವಣ್ಣ (ವಿ.) ಐವತ್ತಾಲ್ಕು

ಚಡವೀಸ (ವಿ.) ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು

ಚಡಸಡ್ಡಿ } (ವಿ.) ಅರವತ್ತಾಲ್ಕು
ಚಡವಡ್ಡಿ }

ಚಕ್ರವಡ್ಡಿ (ಪು.) ಚಕ್ರವರ್ತಿ

ಚಕ್ರವಡ್ಡಿತ (ನ.) ಚಕ್ರವರ್ತಿತ್ವ

ಚಕ್ರ (ಪು.ನ.) ಕಣ್ಣು

ಚಜ್ಜ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಿಡಲು ಯೋಗ್ಯ

ಚಡಪಡ (ಧಾ.) ಚಡಪಡಿಸು

ಚತ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟು

ಚತ್ತಾಲಿಸ (ವಿ.) ನಾಲ್ವತ್ತು

ಚಂದ ಚಂದ್ರ

ಚಂದಿಯಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಬೆಳದಿಂಗಳು

ಚಯ (ಧಾ.) ಬಿಡು

ಚರ (ಧಾ.) ಚರಿಸು, ನಡೆ

ಚರಿಯ (ನ.) ಚರಿತ, ನಡತೆ

ಚರಣ } (ಪು.ನ.) ಚರಣ, ಪಾದ
ಚರಣ }

ಚವ (ಧಾ.) ಸಾಯು, ಮಾತಾಡು

ಚಾರ (ವಿ.) ಸುಂದರ

ಚಾವ (ಪು.) ಬಿಲ್ಲು

ಚಿಕ್ಕಾ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಬಿಟ್ಟು

ಚಿಕ್ಕ (ಧಾ.) ಎದ್ದುನಿಲ್ಲು, ಇರು

ಚಿತ್ತ (ಧಾ.) ವಿಚಾರಿಸು, ಚಿಂತಿಸು

ಚಿತ್ತಾತರ (ವಿ.) ಚಿಂತಾತುರ

ಚಿತ್ತ (ನ.) ಚಿತ್ತ, ಮನಸ್ಸು

ಚಿತ್ತ (ಧಾ.) ಚಿತ್ತತೆಗೆ, ಚಿತ್ರಿಸು

ಚಿತ್ತಲಯ (ವಿ.) ಚಿತ್ತಿರ, ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ

ಚಿಯಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಚಿತ್ತೆ

ಚಿರ (ಅ.) ಚಿರಕಾಲ, ದೀರ್ಘಕಾಲ

ಚಿರಂಜೀವ (ವಿ.) ಚಿರಂಜೀವಿಯಾದ

ಚುಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಚ್ಯುತ, ಬಿದ್ದ

ಚೇದ್ಯ (ನ.) ಚೈತ್ಯ, ಜಿನಮಂದಿರ

(ಪು.) ಸೇವಕ

ಚೇಡಿ (ಸ್ತ್ರೀ.) ದಾಸಿ

ಚೇಯಣ } (ನ.) ಚೈತನ್ಯ, ಚಿತ್ತನಾ

ಚೇಯಣಾ } (ಸ್ತ್ರೀ.)

ಚೊತ್ತಿಸ } (ವಿ.) ಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕು

ಚತತಿಸ }

ಚೊಯ (ಧಾ.) ನುಗಿಸು, ಹೊಡೆ

ಚೊರ (ಪು.) ಕಳ್ಳ

ಚೋರೆ (ಧಾ.) ತುಡುಗುಮಾಡು

ಚೊವತ್ತರಿ (ವಿ.) ಎಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು

ಛ

ಛ (ವಿ.) ಆರು
 ಛಡ್ಡ (ಧಾ.) ಬಿಡು, ಒಗೆ
 ಛಣ್ಣಱಡ್ಡ } (ವಿ.) ತೊಂಬತ್ತಾರು
 ಛನ್ನಱಡ್ಡ }
 ಛತ್ತ (ನ.) ಭತ್ಯ
 ಛತ್ತೀಸ (ವಿ.) ಮೂವತ್ತಾರು
 ಛಂದ (ಪು.ನ.) ಅಭಿರುಚಿ, ಛಂದ
 ಛಲಸೀಖ (ವಿ.) ಎಂಬತ್ತಾರು
 ಛವ್ವನ್ನ (ವಿ.) ಐವತ್ತಾರು
 ಛವ್ವೀಸ (ವಿ.) ಇಪ್ಪತ್ತಾರು
 ಛಾಯ (ಧಾ.) ಮುಚ್ಚು
 ಛಾಯಾ (ಪ್ರೀ.) ನೆರಳು
 ಛಾಯಾಲೀಸ (ವಿ.) ನಾಲ್ಕತ್ತಾರು
 ಛಾವಡಿ (ವಿ.) ಅರವತ್ತಾರು
 ಛಾವತ್ತರೀ (ವಿ.) ಎಪ್ಪತ್ತಾರು
 ಛಿದ್ಡ (ಧಾ.) ಹರಿ
 ಛಿದ್ಡ (ನ.) ಛಿದ್ರ, ಹುಳಕು
 ಛಿನ್ನ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
 ಛಿಞ (ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಮುಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟು
 ಛಿವ (ಧಾ.) ಮುಟ್ಟು
 ಛುರಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಚೂರಿ
 ಛೇತು (ಹೇ.ಅ.) ಕತ್ತರಿಸಲು

ಜ

ಜಹ್ (ಅ.) ರಿ ಎಂಬರ್ಥದ ಅವ್ಯಯ
 ಜಱಣಾ (ಪ್ರೀ.) ಯುನಾ
 ಜಞಿ (ಅ.) ಯಾಕಂದರೆ, ಎಲ್ಲಿಂದ

ಜಹ್ವ (ಪು.) ಯಕ್ಷ
 ಜಣ (ಪು.) ಮನುಷ್ಯ
 ಜಣಗಿ (ಪ್ರೀ.) ತಾಯಿ
 ಜಣಯ (ಪು.) ತಂದೆ
 ಜಣವಯ (ನ.) ದೇಶ, ಪ್ರಾಂತ
 ಜಣವಾಯ (ಪು.) ಜನಾಪವಾದ
 ಜಂತ (ನ.) ಯಂತ್ರ
 ಜಂತಮಯ (ವಿ.) ಯಂತ್ರಮಯ,
 ಯಂತ್ರದಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾದ
 ಜಂತು (ಪು.) ಜಂತು, ಕ್ರಿಮಿ
 ಜತ್ಯ (ಅ.) ಎಲ್ಲಿ [ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ]
 ಜನ್ಮ (ಪು.) ಯಜ್ಞ
 ಜಂಪ (ಧಾ.) ಮಾತಾಡು
 ಜಂಪಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹೇಳಿದ,
 ಮಾತಾಡಿದ
 ಜಂಖ್ಯ (ಪು.) ನರಿ
 ಜಮ (ಪು.) ಯಮ
 ಜಮಲ (ನ.) ಯಮಲ, ಅವಳಿ
 ಜಮ್ಮ (ನ.) ಜನ್ಮ
 ಜಯ (ಧಾ.) ಯಜ್ಞಮಾಡು
 ಜಯ (ನ.) ಜಗ
 ಜಯ (ಅ.) ಕಾಳಜಿಯಿಂದ
 ಜಯಾ (ಅ.) ಯಾವಾಗ [ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ]

ಜರಾ (ಪ್ರೀ.) ಮುಪ್ಪು

ಜಲ (ನ.) ನೀರು
 ಜಲಕೇಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಜಲಕ್ರೀಡೆ
 ಜಲಣ (ಪು.) ಅಗ್ನಿ

ಜಲಹರ (ಪು.) ಮೋಡ

ಜಲಾಸಯ (ಪು.) ಜಲಾಶಯ, ಕೆರೆ

ಜವಣಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಯುವನಿಕಾ, ಸರಡ

ಜಹಾ (ಅ.) ಹೇಗೆ [ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ]

ಜಾಹಜೋಗ್ (ಅ.) ಯಥಾಯೋಗ್ಯ

ಜಹಾತಹಾ (ಅ.) ಹೇಗೆ ಹಾಗೆ

ಜಾ (ಧಾ.) ಹೋಗು

ಜಾ-ತಾ } (ಅ.) ಯಾವಾಗ, ಅವಾಗ
ಜಾವ-ತಾವ }

ಜಾಙ್‌ಘ (ವಿ.) ಹುಟ್ಟುಗುರುಡ

ಜಾಗರ (ಧಾ.) ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರು. ಎಳು

ಜಾಣ (ಧಾ.) ತಿಳಿ

ಜಾಣಾವೆ (ಧಾ.) ತಿಳಿಸು

ಜಾಣು (ನ.) ಮೊಳಕಾಲು

ಜಾಮತಯ } (ಪು.) ಅಳಯ
ಜಾಮಯಾ }

ಜಾಯ (ಧಾ.) ಬೇಡು

ಜಾಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃವಿ.) ಜಾತ,
ಹುಟ್ಟಿದ

ಜಾಯಗ (ಪು.) ಯಾಚಕ, ಭಿಕ್ಷು,
ತಿರುಕ

ಜಾವ (ಅ.) ಯಾವಾಗ, ಎಲ್ಲಿಯ
ವರೆಗೆ, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ

ಜಾವಜೀವ (ಅ.) ಯಾವಜೀವ,
ಜೀವವಿರುವವರೆಗೆ

ಜಿಣ (ಪು.) ಜಿನ, ತೀರ್ಥಂಕರ

ಜಿಣವರ (ನ.) ಜಿನಮಂದಿರ

ಜಿಣಿಧ (ಪು.) ಜಿನೇಂದ್ರ,

ತೀರ್ಥಂಕರ

ಜೀವ (ಪು.) ಜೀವ, ಪ್ರಾಣಿ

ಜೀವಲೋಕ (ಪು.) ಜೀವಲೋಕ,
ಜೀವಲೋಯ } ಮೃತ್ಯುಲೋಕ

ಜೀವಾವೆ (ಧಾ.) ಬದುಕಿಸು

ಜೀವೀಯ (ನ.) ಜೀವಿತ, ಬದುಕು,
ಆಯುಷ್ಯ

ಜುಂಜ (ಧಾ.) ಹೂಡು

ಜುಂಜ (ಧಾ.) ಯುದ್ಧಮಾಡು

ಜುತ್ತ (ವಿ.) ಯುಕ್ತ

ಜುವೆ (ಪ್ರೀ.) ಯುವತಿ, ತರುಣಿ

ಜುರಾಯ (ಪು.) ಯುವರಾಜ

ಜ್ಯ (ನ.) ದೂತ್ಯ, ಜೂಜು

ಜ್ಯಡ್ಡಾಣ (ನ.) ಜೂಜಾಟದ ಸ್ಥಳ

ಜುಹ (ನ.) ಯೂಧ, ಗುಂಪು, ಹಿಂಡು

ಜೆತ (ಹೇ.ಅ.) ಗೆಲ್ಲಲು

ಜೆಡ್ಡ (ವಿ.) ಜೈಷ್ಠ, ಹಿರಿಯ

ಜೋಹಾ (ಪ್ರೀ.) ಬೆಳದಿಂಗಳು

ಜೋಣಿ (ಪು.ನ.) ಯೋನಿ, ಹುಟ್ಟು

ಜೋಗ, ಜೋಗಾ (ವಿ.) ಯೋಗ್ಯ, ಉಚಿತ

ಜೋಯಣಾ (ಪ್ರೀ.) ಯೋಜನೆ

ಜೋವಣ (ನ.) ಯೆವನ, ತಾರುಣ್ಯ

ಜೋಹ (ಪು.) ಯೋಧ, ಸೈನಿಕ

ಞ

ಞ್ಜಿ (ಅ.) ಕೂಡಲೆ, ತೀವ್ರ

ಞ್ಜಿ (ಪು.) ಧ್ವಜ, ನಿಶಾನೆ, ಪತಾಕೆ

ಞ್ಜರ (ಧಾ.) ಒಸರು, ಸೋರು, ಹರಿ

ಞ್ಜಾಣ (ನ.) ಧ್ಯಾನ

ಞ್ಜಿಯಾ (ಧಾ.) ಧ್ಯಾನಮಾಡು

ಠವ (ಧಾ.) ಸ್ಥಾಪಿಸು, ಇಡು
ಠಾ (ಧಾ.) ನಿಲ್ಲು, ಇರು
ಠಾಙ್ಕುಣ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಇದ್ದು, ನಿಂತು
ಠಣ (ನ.) ಸ್ಥಾನ
ಠವೇ (ಧಾ.) ಇರಿಸು, ಕೂಡಿಸು
ಠಿಚ್ಛಾ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಇಟ್ಟು, ಇದ್ದು
ಠಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಇಟ್ಟು, ಇದ್ದು

ಡ

ಡಂಜ (ಧಾ. ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಸುಡ
ಫಿಡು

ಡಸ (ಧಾ.) ಕಚ್ಚು, ಕಡಿ
ಡಹ (ಧಾ.) ಸುಡು
ಡಾಙ್ಗಿ (ಪ್ರೀ.) ಡಾಕೆನೀ

ಣ

ಣಂ (ಅ.) ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅವ್ಯಯ,
ನಿಜವಾಗಿ ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ
ಣಾಣ (ನ.) ಸ್ನಾನ

ತ

ತಒ (ಅ.) ಆಮೇಲೆ, ನಂತರ, ಆಗ
ತಕ್ಕರ (ಪು.) ಕಳ್ಳ
ತಣಯ (ಪು.) ಮಗ
ತಣು (ಪ್ರೀ.) ಶರೀರ
ತಂತ (ನ.) ತಂತ್ರ
ತತ್ತ (ನ.) ತತ್ತ್ವ
ತತ್ಥ (ಅ.) ಅಲ್ಲಿ

ತಂದೂಲ (ಪು.) ಅಕ್ಕಿ
ತಮ (ಪು.) ಕತ್ತಲೆ
ತಯಾ (ಅ.) ಆಗ
ತರ (ಧಾ.) ದಾಟು, ಶಕ್ಯವಾಗು
ತರು (ಪು.) ಗಿಡ
ತಲಾಯ (ನ.) ಕೆರೆ
ತವ (ನ.) ತಪಶ್ಚರ್ಯೆ
ತವ (ಧಾ.) ತಪಸ್ಸುಮಾಡು
ತವಸ್ಸಿ (ಪು.) ತಪಸ್ವಿ

ತೆಹಾ } (ಅ.) ಆ ಪ್ರಕಾರ, ಹಾಗೆ
ತೆಹೇವ }

ತಹಾ ವಿ (ಅ.) ಆದಾಗ್ಯೂ
ತಾ (ಅ.) ಆಗ, ಆಮೇಲೆ
ತಾಡೆ (ಧಾ.) ಹೊಡೆ
ತಾಣ (ನ.) ರಕ್ಷಣೆ
ತಾಯ (ಪು.) ತಂದೆ
ತಾರ (ಧಾ.) ದಾಟು
ತಾರಿಸ (ವಿ.) ಆ ಪ್ರಕಾರದ
ತಾಣ್ಣ (ನ.) ತಾರುಣ್ಯ, ಯೌವನ
ತಾವ (ಅ.) ಆಗ, ಆವರೆಗೆ
ತಾವ ಯ (ಅ.) ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ
ತಾವಸಕ್ತುಮಾರ (ಪು.) ತಾಪಸಕುಮಾರ,
ತಪಸ್ವಿ
ತಾಹೆ (ಅ.) ಆಗ, ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ
ತಿ, ತ್ತಿ (ಅ.) ಎಂದು, ಈ ಪ್ರಕಾರ
ತಿ (ವಿ.) ಮೂರು
ತಿಗಿಚ್ಛ (ಧಾ.) ಚಿಕಿತ್ಸೆಮಾಡು
ತಿಣ್ಣ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ದಾಟಿದ

ತಿತ್ಥಿಯರ (ಪು.) ತೀರ್ಥಂಕರ
ತಿರಿಕ್ಕ (ಪು.) ಪಾಣಿ, ಪಶುಪಕ್ಷಿ,
ತೀರ್ಥಂಕ

ತಿವಿಹ (ವಿ.) ತ್ರಿವಿಧ, ಮೂರು
ಬಗೆಯ

ತಿಸಾ (ಪ್ರೀ.) ನೀರಡಿಕೆ

ತೀರ (ಪು.) ದಂಡೆ

ತೀರ (ಧಾ: ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ದಾಟು

ತೀಸ (ವಿ.) ಮೂವತ್ತು

ತುಣಿಹ (ವಿ.) ಶಾಂತ, ಸುಸ್ತುನಿರುವ

ತುರಯ } (ಪು.) ಕುದುರೆ
ತುರಗ }

ತುರಿಯ (ಧಾ.) ಓಡು

ತುರಿಯ (ಅ.) ತ್ವರಿತ, ವೇಗವಾಗಿ

ತೇಗಿಚ್ಚಿ (ಪು.) ವೈದ್ಯ, ಡಾಕ್ಟರ

ತೇಗಡ (ವಿ.) ತೊಂಬತ್ತೂರು

ತೇತ್ತಿ (ವಿ.) ಮೂವತ್ತೂರು

ತೇಯ (ನ.) ತೇಜ

ತೇಯಾಲಿ (ವಿ.) ನಾಲ್ಕು ತೂರು

ತೇರಿಚ್ಚಿ } (ವಿ.) ಪಶುಪಕ್ಷಿ,
ತಿರಿಚ್ಚಿ } ತೀರ್ಥಂಕ

ತೇಲ (ನ.) ತೈಲ, ಎಣ್ಣೆ

ತೇಲೊಕ (ನ.) ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ, ಮೂರು
ಲೋಕ

ತೇರಸ (ವಿ.) ಹದಿಮೂರು

ತೇವತ್ತಿ (ವಿ.) ಎಪ್ಪತ್ತೂರು

ತೇವಣ (ವಿ.) ಐವತ್ತೂರು

ತೇವಿ (ವಿ.) ಇಪ್ಪತ್ತೂರು

ತೇಸಣ್ಣಿ } (ವಿ.) ಅರವತ್ತೂರು
ತೇವಣ್ಣಿ }

ತೇಸಿಣ್ಣಿ } (ವಿ.) ಎಂಬತ್ತೂರು
ತೇಯಾಸಿ }

ತೊಡ (ಧಾ.) ಮುರಿ, ಒಡೆ

ತೋಯ (ನ.) ನೀರು

ಥ

ಥಲ (ನ.) ಸ್ಥಲ, ಭೂಮಿ, ನೆಲ

ಥುಡ (ಪ್ರೀ.) ಸ್ತುತಿ

ಥುಣ (ಧಾ.) ಸ್ತುತಿಸು

ಥವ }
ಥೊಕ } (ವಿ.) ಸ್ವಲ್ಪ
ಥೋವ }

ದ

ದಕಲ (ವಿ.) ದಕ್ಷ, ಜಾಗರೂಕ

ದಕಲ (ಧಾ; ಭವಿಷ್ಯತ್) ನೋಡು

ದಕ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ

ದಕವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ನೋಡಲ್ಪಡತಕ್ಕ,
ನೋಡಬೇಕಾದ

ದಕ್ಷಿಣ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ನೋಡೆ

ದಂಡ (ಪು.) ಬಡಿಗೆ, ಕೋಲು

ದಂಡಾ (ಧಾ.) ದಂಡಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು,
ಶಿಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು

ದಡೆ (ಧಾ.) ದಂಡಿಸು

ದಡ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ದಗ್ಧ, ಸುಡಲ್ಪಟ್ಟ

ದತ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ

ದಂತಿ (ಪು.) ಅನೆ

ದಮ (ಧಾ.) ನಿಯಂತ್ರಿಸು,
ನಿಗ್ರಹಿಸು.

ದಯಾ (ಪ್ರೀ.) ದಯೆ

ದಾರಿಹಿ (ಪು.) ದರಿದ್ರ

ದಾರಿಸ (ಧಾ.) ತೋರಿಸು

ದವ್ವ (ನ.) ದ್ರವ್ಯ, ದುಡ್ಡು

ದವಾಣಲ (ಪು.) ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚು

ದಸ (ವಿ.) ಹತ್ತು

ದಸ (ಧಾ.) ತೋರಿಸು

ದಸಣ (ನ.) ದರ್ಶನ

ದಾಡ್ಯ (ಪು.) ಆಪ್ತ, ಬಳಗದವ

ದಾತಂ (ಹೇ.ಅ.) ಕೊಡಲು, ಕೊಡಲಿಕ್ಕಿ

ದಾಣವ (ಪು.) ದಾನವ, ರಾಕ್ಷಸ

ದಾಯವ್ವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕೊಡಲ್ಪಡ
ತಕ್ಕ, ಕೊಡಲು ಯೋಗ್ಯ

ದಾಯಾರ (ವಿ.) ದಾನಿ, ಕೊಡುವವ

ದಾರಗ (ನ.) ಮಗು

ದಾರವಾಲ (ಪು.) ದ್ವಾರ ಪಾಲಕ,
ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವ

ದಾರಿಹಿ (ನ.) ದಾರಿದ್ರ್ಯ, ಬಡತನ

ದಾವೆ (ಧಾ.) ತೋರಿಸು

ದಿಖ } (ಪು.) ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ದ್ವಿಜ, ಪಕ್ಷಿ
ದಿಯ }

ದಿಖ್ವಾ (ಪ್ರೀ.) ದೀಪ್ತೆ

ದಿಜ (ಧಾ; ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಕೊಡು

ದಿಣ (ಪು.) ದಿನಸ

ದಿನ್ಹ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ

ದಿಯಹ (ಪು.) ದಿನಸ

ದಿಸಾ (ಪ್ರೀ.) ದಿಶಾ, ದಿಕ್ಕು

ದಿವ್ವ (ನ.) ದಿವ್ಯ, ಶ್ರೇಷ್ಠ

ದೀವ (ಪು.) ದೀಪ, ದ್ವೀಪ

ದೀಸ (ಧಾ.) ಕಾಣಿಸು

ದೀಹ (ವಿ.) ದೀರ್ಘ

ಡು [ಡ್ರುಸ್] (ಉಪಸರ್ಗಾವ್ಯಯ)

ಕೆಟ್ಟು, ಕಠಿಣ

ಡುಕಯ (ನ.) ದುಷ್ಕೃತ, ಪಾಪ

ಡುಕ್ಕರ (ವಿ.) ದುಷ್ಕರ, ಮಾಡಲು

ಕಠಿಣ

ಡುಕ್ಕಲ (ನ.) ದುಃಖ

ಡುಕ್ಕಿಲ (ವಿ.) ದುಃಖಿ, ಸಂಕಟದಲ್ಲಿರು
ವವ

ಡುಗಾಖ } (ವಿ.) ಹೋಗಲು ಕಠಿಣ
ಡುಗಾಮ }

ಡುಚ್ಚರ (ವಿ.) ಆಚರಿಸಲು ಕಠಿಣ

ಡುಕ್ಕ (ವಿ.) ದುಷ್ಟ

ಡುತ್ತರ (ವಿ.) ದಾಟಲು ಕಠಿಣ

ಡುಡ್ಡ (ನ.) ಹಾಲು

ಡುಮ (ಪು.) ಗಿಡ

ಡುಮ್ಮಣ (ವಿ.) ದುಃಖಿತ ಮನಸ್ಸಿನ

ಡುಮ್ಮುಹ (ವಿ.) ದುರ್ಮುಖ, ಕೆಟ್ಟ
ಮೊಗದ

ಡುಣ್ಣಹ (ವಿ.) ದೊರಕಲು ಕಠಿಣ,

ಸಿಗಲು ಅಸಾಧ್ಯ

ಡುವಾರ (ನ.) ಬಾಗಿಲು

ಡುವಾ (ಪ್ರೀ.) ದೂರ್ವಾ, ಕರಿಕೆ

ಡುಹ (ನ.) ದುಃಖ

ಡುಹ (ಧಾ.) ಹಿಂಡಿಕೊಳ್ಳು, ಹಿಂಡು

(ವಿ.) ದುಃಖಿಯಾದ
 ದುಹಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಮಗಳು
 ದ್ವಯ (ಪು.) ದೂತ, ಚಾರ
 ದ್ವರಂ (ಅ.) ದೂರ
 ದ್ವರಾಂ (ಅ.) ದೂರದಿಂದ
 ದೇ (ಧಾ.) ಕೊಡು
 ದೇಶಲಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಚಿಕ್ಕದೇಗುಲ, ಗುಡಿ
 ದೇಜ (ವಿ. ಕ. ಕೃ. ವಿ.) ಕೊಡಲ್ಪಡತಕ್ಕ,
 ಕೊಡಲು ಯೋಗ್ಯ
 ದೇವ (ಪು.) ದೇವ, ಮಹಾರಾಜ
 ದೇವತಲ (ನ.) ದೇವಾಲಯ, ದೇಗುಲ
 ದೇವಾಣುಪಿಯ (ವಿ.) ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರಿಯ
 ದೇವಯಾ (ಪ್ರೀ.) ದೇವತೆ
 ದೇವಿ (ಪ್ರೀ.) ದೇವಿ, ರಾಣಿ
 ದೇಸ (ಪು.) ದೇಶ, ಭಾಗ
 ದೊ (ವಿ.) ಎರಡು
 ದೋಜ್ಜ (ವಿ. ಕ. ಕೃ. ವಿ.) ಹಿಂಡಿಕೊಳ್ಳಲು
 ಯೋಗ್ಯ
 ದೊಸ (ಪು.) ದೋಷ

ಧ

ಧನ (ನ.) ಧನ, ದುಡ್ಡು
 ಧನವಂತ (ವಿ.) ಧನವುಳ್ಳ, ಶ್ರೀಮಂತ
 ಧನ್ಯ (ನ.) ಬಿಲ್ಲು
 ಧನ್ಯ (ನ.) ಧಾನ್ಯ
 ಧಮ್ಮ (ಪು.) ಧರ್ಮ
 ಧಮ್ಮಲಾಹ (ಪು.) ಧರ್ಮಲಾಭ,

ಅಶೀರ್ವಾದದ ಒಂದು ಬಗೆ

ಧರ್ಮಿಯ (ವಿ.) ಧಾರ್ಮಿಕ
 ಧರ (ಧಾ.) ಹಿಡಿ
 ಧರಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಭೂಮಿ
 ಧರಣಿವೃತ್ತ (ಪು.) ನೆಲ
 ಧವಲ (ಧಾ.) ಬೆಳಗು, ಪ್ರಕಾಶಿಸು
 ಧಾಡೆ (ಪ್ರೀ.) ದಾಯಿ, ತೊತ್ತು
 ಧಾರ (ಧಾ.) ಧರಿಸು, ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳು
 ಧಾರಿ (ವಿ.) ಧರಿಸುವವ-ಳು
 ಧಿಡ್ಡ (ಪ್ರೀ.) ಧೈರ್ಯ
 ಧೀರಾವೇ (ಧಾ.) ಧೈರ್ಯಕೊಡು
 ಧ್ಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಮಗಳು
 ಧ್ವಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಧೂಳು, ಹುಡಿ

ನ

ನ (ಅ.) ನಿಷೇಧ ಅಸ್ಯಯ, ಇಲ್ಲ
 ವೆಂಬರ್ಥದ ಅವ್ಯಯ
 ನಡೆ (ವಿ.) ತೊಂದತ್ತು
 ನಕಲತ (ನ.) ನಕ್ಷತ್ರ
 ನಗರ (ನ.) ನಗರ, ಪಟ್ಟಣ
 ನಚ (ಧಾ.) ಕುಣಿ
 ನಚ್ಚಾ (ಭೂ. ಕೃ. ಅ.) ತಿಳಿದು
 ನಜ್ಜ (ಧಾ. ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ತಿಳಿ
 ನಡ್ಡ (ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿ.) ಕಳೆದ, ನಾಶ
 ವಾದ
 ನಡ್ಡ (ಧಾ.) ಕುಣಿ, ನಾಚುಮಾಡು
 ನಂತರ (ಅ.) ನಂತರ, ಅನೇಕ
 ನಂದ (ಧಾ.) ಆನಂದಬಡು
 ನಂದಣ (ಪು.) ಮಗ

ನಮ (ಧಾ.) ನಮಸ್ಕರಿಸು
 ನಯಣ (ನ.) ಕಣ್ಣು
 ನಯರ } (ನ.) ನಗರ, ಪಟ್ಟಣ
 ನಯರೀ } (ಪ್ರೀ) ನಗರ, ಪಟ್ಟಣ
 ನರ (ಪು.) ಮನುಷ್ಯ
 ನರಯ (ಪು.) ಹರಕ
 ನರವಡ್ಡ }
 ನರಿದ್ಡ } (ಪು.) ರಾಜ, ಅರಸ
 ನರೇಸರ }
 ನವ (ವಿ.) ಹೊಸ
 ನವಕಾರ (ಪು.) ನಮಸ್ಕಾರ
 ನವಗುಂಡ (ವಿ.) ತೊಂಬತ್ತು ರೊಂಬತ್ತು
 ನವರೆ } (ಅ.) ಕೇವಲ
 ನವರಿ }
 ನಸ್ಸ } (ಧಾ.) ನಾಶವಾಗು
 ನಾಸ }
 ನಹ (ನ.) ಆಕಾಶ
 ನಾತಂ (ಹೇ.ಅ.) ತಿಳಿಯಲು,
 ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ
 ನಾಝಣ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ತಿಳಿದು
 ನಾಗ (ಪು.) ಸರ್ಪ, ಹಾವು
 ನಾಗಕನ್ಯಾ (ಪ್ರೀ.) ನಾಗಕನ್ಯೆ
 ನಾಗಸೆಡ್ಡ (ಪು.) ನಾಗಶ್ರೇಷ್ಠ,
 ನಾಗರಾಜ
 ನಾಣ (ನ.) ಜ್ಞಾನ
 ನಾಣಾ (ಅ.) ಅನೇಕ ಬಗೆಯ
 ನಾಮ (ಅ.) ಹೆಸರಿನ
 ನಾಯ (ಪು.) ನಾದ, ಧ್ವನಿ
 ನಾಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಜ್ಞಾತ, ತಿಳಿದ

ನಾರಿ (ಪ್ರೀ.) ನಾರಿ, ಪ್ರೀ
 ನಾವಾ (ಪ್ರೀ.) ನೌಕೆ, ಹಡಗು
 ನಾಸಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ನಾಸಿಕಾ, ಮೂಗು
 ನಾಸೆ (ಧಾ.) ನಾಶಹೊಂದು
 ನಾಹ (ಪು.) ನಾಥ, ಪತಿ
 ನಿ [ನಿಸ್] (ಉ.ಅ.) ಹೊರಗೆ, ಇಲ್ಲ
 ವೆಂಬರ್ಥದ ಉಪಸರ್ಗ
 ನಿತತ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ನಿಯುಕ್ತ,
 ನಿಯಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
 ನಿತಣ (ವಿ.) ನಿಪುಣ, ಕುಶಲ
 ನಿಖಲಮ (ಧಾ.) ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸು,
 ಹೊರಡು, ದೀಕ್ಷೆ ಹೊಂದು
 ನಿಗಾಂಥ (ಪು.) ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥ,
 ಭಿಕ್ಷು
 ನಿಗೂಹ (ಧಾ.) ಅಡಗಿಸು
 ನಿಷ್ಠಂ (ಅ.) ನಿತ್ಯ, ಯಾವಾಗಲೂ
 ನಿಷ್ಕಲ (ವಿ.) ನಿಶ್ಚಲ
 ನಿಷ್ಠಿತ (ವಿ.) ನಿಶ್ಚಿಂತ
 ನಿಷ್ಠಯ (ಪು.) ನಿಶ್ಚಯ
 ನಿಜ (ಧಾ.ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಒಯ್ಯು
 ನಿಡ್ಡುರ (ವಿ.) ನಿಷ್ಕುರ
 ನಿಡ್ಡ (ವಿ.) ಸ್ನಿಗ್ಧ, ಮಿರುಗುವ
 ನಿಂದ (ಧಾ.) ನಿಂದಿಸು
 ನಿಪಡ } (ಧಾ.) ಬೀಳು
 ನಿವಡ }
 ನಿಪಿವಾಸ (ವಿ.) ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲದ
 ನಿಬ (ಪು.) ಬೇವು, ನಿಂಬಿ
 ನಿಬಿಡ (ವಿ.) ದಟ್ಟ

ನಿಘಂತ (ವಿ.) ಭ್ರಾಂತಿಯಳಿದೆ,
ಸಂಶಯವಿಲ್ಲದ

ನಿಮಜ್ಜ (ಧಾ.) ಮುಳುಗು

ನಿಮಿತ್ತ (ನ.) ನಿಮಿತ್ತ, ಕಾರಣ

ನಿಮಿತ್ತಮೇತ (ಅ.) ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರ

ನಿಯ (ವಿ.) ನಿಜ, ಸ್ವಂತ
ನಿಯಯ

ನಿಯರ (ಪು.) ನಿಕರ, ಸಮೂಹ

ನಿರಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ನಿರತ, ಅಸಕ್ತ

ನಿರುಹಮ (ವಿ.) ನಿರುಪಮ
ಉಪಮಾರಹಿತ

ನಿರುಹ (ಧಾ.) ಲೋಧಿಸು, ಹುಡುಕು

ನಿವ (ಪು.) ರಾಜ

ನಿವಹ (ಪು.) ಸಮೂಹ

ನಿವ್ವಾಣ (ನ.) ನಿರ್ವಾಣ, ಮೋಕ್ಷ

ನಿವಾರ (ಧಾ.) ನಿವಾರಿಸು

ನಿವ್ವಿಣ್ಣ (ವಿ.) ನಿರ್ವಿಣ್ಣ, ಬಳಲಿದ

ನಿಸಮ್ಮ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಕೇಳಿ

ನಿಸಾ (ಪ್ರೀ.) ರಾತ್ರಿ

ನಿಸುಣ (ಧಾ.) ಕೇಳು

ನಿಹಿ (ಪು.) ನಿಧಿ, ಸಂಗ್ರಹ

ನಿ (ಧಾ.) ಒಯ್ಯು

ನೀಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟ

ನಿಹರ (ಧಾ.) ಹೊರ ಹೊರಡು,
ಅಕ್ರಂದಿಸು

ನು (ಅ.) ನಿಜವಾಗಿ

ನೆತ (ಹೇ.ಅ.) ಒಯ್ಯಲು, ಒಯ್ಯಲಿಕೆ

ನೆಜ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಒಯ್ಯಲ್ಪಡತಕ್ಕ
ಒಯ್ಯಬೇಕಾದ

ನೆತ್ತ (ನ.) ಗೂಡು

ನೆಯ (ವಿ..ಕೃ.ವಿ.) ಕಷ್ಟೇಯ, ತಿಳಿಯಲು
ಯೋಗ್ಯ

ನೆಯಾವೆ (ಧಾ.) ಒಯ್ಯುವಂತೆ
ಮಾಡು

ನೆಹಾಲು (ವಿ.) ಸ್ನೇಹಾಲು, ಪ್ರೀತಿಯ

ನೊ (ಅ.) ಇಲ್ಲವೆಂಬರ್ಥದ ಅವ್ಯಯ

ಪ

ಪइ (ಪು.) ಪತಿ, ಗಂಡ

ಪइ (ಅ.) ಪ್ರತ್ಯೇಕ

ಪइ (ಅ.) ಕಡೆಗೆ

ಪइಡ್ಡಾ (ಪ್ರೀ.) ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ, ಮುಕ್ತಿ
ಯಿಂದೊಡಗೂಡುವ ಸ್ಥಿತಿ

ಪइದಿಗಂ (ಅ.) ಪ್ರತಿದಿನ

ಪइವ್ವಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಪ್ರತಿಪ್ರತೆ

ಪತಮ } (ನ.ಪು.) ಕಮಲ, ಪದ್ಮ
ಪೊಮ }

ಪತರ (ಪು.) ಪೌರ, ನಾಗರಿಕ

ಪಔಯಣ (ನ.) ಪ್ರಯೋಜನ,
ಉಪಯೋಗ

ಪಂಕ (ಪು.ನ.) ಕೆಸರು

ಪಂಕಯ (ನ.) ಪಂಕಜ, ಕಮಲ

ಪವಕ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪಪ್ಪ, ಬೇಯಿ
ಸಿದ

ಪವಖ (ಪು.) ಪಕ್ಷ, ಹದಿನೈದು
ದಿನಗಳ ಗುಂಪು

ಪಖಾಲ (ಧಾ.) ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳು

ಪಖಿಖ (ಪು.) ಪಕ್ಷಿ,

ಪಕ್ಷಾಲ (ಧಾ.) ತೋಳೆದುಕೊಳ್ಳು
 ಪಕ್ಷಿ (ಪು.) ಪಕ್ಷಿ
 ಪೆಂಚ (ವಿ.) ಐದು
 ಪೆಂಚಣ್ಡ } (ವಿ.) ತೊಂಬತ್ತೈದು
 ಪೆಂಚಾಣ್ಡ }
 ಪೆಂಚಹತ್ತರಿ } (ವಿ.) ಎಪ್ಪತ್ತೈದು
 ಪೆಂಚತ್ತರಿ }
 ಪಂಚಕವ (ಧಾ.) ಬಿಡು
 ಪಂಚಕವ (ಅ.) ಪ್ರಕೃತ್
 ಪೆಂಚಾಸಿಡ್ (ವಿ.) ಎಂಬತ್ತೈದು
 ಪಂಚಾಗಣ್ಣ (ಧಾ.) ತಿರುಗಿಬರು
 ಪಂಚುಸ (ಪು.) ಬೆಳಗು
 ಪಂಚುನ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಅಡಗಿದ
 ಪಂಚಾ (ಅ.) ನಂತರ
 ಪಂಚಾತ್ತಾವ (ಪು.) ಎಶ್ವತ್ತಾಸ
 ಪಂಜರ (ನ.) ಪಂಜರ
 ಪಂಜಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಬೊಗಸೆ
 ಪಂಜಾಡಲ (ವಿ.) ಪರ್ಯಾಕುಲ,
 ಚಿಂತಿ
 ಪಂಜುವಾಸ (ಧಾ.) ಶೇವಿಸು, ಪೂಜಿಸು
 ಪಡ (ಧಾ.) ಬೀಳು
 ಪಡ (ನ.) ವಸ್ತ್ರ, ಚಿಂದಿ
 ಪಡವ (ಪು.) ಪಾಂಡವ
 ಪಡಿ (ಉ.ಅ.) ಪ್ರತಿ, ಕಡೆಗೆ
 ಪಡಿಕ್ಕಮ (ಧಾ.) ತಿರುಗು
 ಪಡಿಣ್ಣ (ಧಾ.) ಸ್ವೀಕರಿಸು
 ಪಡಿಣ್ಣಾಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ತಿಳಿದ
 ಪಡಿಣಿಕ್ಕವಮ (ಧಾ.) ದೀಕ್ಷೆ, ಹೊಂದು
 ಪಡಿಣಿಯತ್ತ (ವಿ.) ತಿರುಗಿಬಂದ

ಪಡಿಭಾಸ (ಧಾ.) ಉತ್ತರಕೊಡು,
 ಹೇಳು
 ಪಡಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಪ್ರತಿಮೆ
 ಪೆಂಡಿಯ (ಪು.) ಪಂಡಿತ
 ಪಡಿಯಾಗಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ತಿರುಗಿ
 ಬಂದ
 ಪಡಿವಣ್ಣ (ಧಾ.) ಸ್ವೀಕರಿಸು
 ಪಡಿವೇಸ (ಪು.) ನೆರೆಹೊರೆಯ
 ಪಡ (ಧಾ.) ಓದು
 ಪಗತಿಸ (ವಿ.) ಮೂವತ್ತೈದು
 ಪಣಯಾಲ } (ವಿ.) ಸಲಪತ್ತೈದು
 ಪಣಯಾಲಿಸ }
 ಪಣವಣ್ಣ (ವಿ.) ಐವತ್ತೈದು
 ಪಣವಿಸ (ವಿ.) ಇಪ್ಪತ್ತೈದು
 ಪಣಸಡ್ಡಿ } (ವಿ.) ಅರವತ್ತೈದು
 ಪಣ್ಣಡ್ಡಿ }
 ಪಣ್ಣಾ (ಪ್ರೀ.) ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಬುದ್ಧಿ
 ಪತ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರಾಪ್ತ, ಬಂದ
 ಪತ್ತಿಯಾವೆ (ಧಾ.) ವಿಶ್ವಾಸವುಂಟಾಗು
 ಪತ್ಯ (ಧಾ.) ಬೇಡು, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು
 ಪತ್ಯಾವ (ಪು.) ಪ್ರಸ್ತಾನ, ಪ್ರಸಂಗ
 ಪತ್ಯಿವ (ಪು.) ರಾಜ
 ಪೆಂಧರಹ } (ವಿ.) ಹದಿನೈದು
 ಪನ್ನರಸ }
 ಪನ್ನಾಸ (ವಿ.) ಐವತ್ತು
 ಪಭಾಯ (ಪು.ನ.) ಪ್ರಭಾತ, ಬೆಳಗು
 ಪಮಾಣ (ನ.) ಪ್ರಮಾಣ
 ಪಮಾಯ (ಪು.) ಪ್ರಮಾದ, ತಪ್ಪು
 ಪಮಾಯ (ಧಾ.) ತಪ್ಪುಮಾಡು

ಪಮುಹ (ವಿ.) ಮುಖ್ಯ, ಪ್ರಮುಖ
 ಪಮೋಯ (ಪು.) ಪ್ರಮೋದ, ಆನಂದ

ಪಯ (ನ.) ಪದ, ಸ್ಥಾನ

ಪಯದ್ವ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರವೃತ್ತಿ,
 ಹೊರಟು, ನಡೆದ

ಪಯಡ (ಧಾ.) ಪ್ರಕಟವಾಗು

ಪಯತ್ತ (ಪು.) ಪ್ರಯತ್ನ

ಪಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಪ್ರಜೆ

ಪರ (ವಿ.) ಎರಡನೆಯ

ಪರಂ (ಅ.) ಆದರೆ

ಪರದ್ವಿತಿ (ಪ್ರೀ.) ಪರಸ್ಪರ

ಪರಧನ (ನ.) ಪರಧನ

ಪರಮ (ವಿ.) ಬಹಳ, ಅತಿಶಯ

ಪರವಸ (ವಿ.) ಪರವಶ, ಪರಾಧೀನ

ಪರಾಙ್ಮಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಸೋಲಿ
 ಸಲ್ಲುಟ್ಟು

ಪರಿ (ಉ.ಅ.) ಕಡೆಗೆ

ಪರಿಗ್ರಹ (ಪು.) ಪರಿಗ್ರಹ, ಸಂಚಯ

ಪರಿಚ್ಛಯ (ಧಾ.) ತ್ಯಾಗಮಾಡು, ಬಿಡು

ಪರಿಣಾಮ (ಪು.) ಪರಿಣಾಮ

ಪರಿಣಿ (ಧಾ.) ಮದುವೆಯಾಗು

ಪರಿಮಂಡಣ (ನ.) ಭೂಷಣ, ಅಲಂಕಾರ

ಪರಿಮಾಣ (ನ.) ಅಳತೆ

ಪರಿರಕ್ಷ (ಧಾ.) ರಕ್ಷಿಸು

ಪರಿವಜ್ಜ (ಧಾ.) ಬಿಡು, ತ್ಯಾಗಮಾಡು

ಪರಿವಿಡ್ವ (ಧಾ.) ಬೆಳೆ

ಪರಿವಸ (ಧಾ.) ಇರು

ಪರಿವಾರಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪರಿ
 ವಾರಿತ, ಸುತ್ತುವರೆಯಲ್ಪಟ್ಟು

(ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪರಿವೃತ,
 ಸುತ್ತುವರಿದ

ಪರಿಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಪರಿಸೆ, ಜನಸಮು
 ದಾಯ

ಪರಿಹಾ (ಧಾ.) ವಸ್ತು ಧರಿಸು

ಪರಿಹಾ (ಪ್ರೀ.) ಕಂದಕ, ಅಗಲೆ

ಪಲವ (ಧಾ.) ಅಳು

ಪಲಾಣ (ನ.) ಪಲಾಯನ

ಪಲಾಯಣ (ನ.) ಪಲಾಯನ, ಓಡಿ
 ಹೋಗುವದು

ಪಲಾವ (ಪು.) ಪ್ರಲಾಪ, ಅಳುವದು

ಪಲಿಖೋವಮ (ವಿ.) ಪಲ್ಯೋಪಮ,
 ಅಸಂಖ್ಯ

ಪಲೋಯ (ಧಾ.) ನೋಡು

ಪವಂಜ (ಧಾ.) ಹೋಗು

ಪವತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರವೃತ್ತಿ,
 ತೊಡಗಿದ

ಪವರ (ವಿ.) ಶ್ರೇಷ್ಠ

ಪವ (ನ.) ಪರ್ವ, ಗಂಟು

ಪವಯ (ಪು.) ಪರ್ವತ

ಪವಯ (ಧಾ.) ದೀಕ್ಷೆ ಹೊಂದು

ಪವಿಡ್ವ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ

ಪವಿಸ (ಧಾ.) ಪ್ರವೇಶಿಸು

ಪವೇಸ (ಪು.) ಪ್ರವೇಶ

ಪಸಂಜ (ಧಾ.) ತೊಡಗು, ಆಸಕ್ತಿ
 ಹೊಂದು

ಪಸತ್ಯ (ವಿ.) ಪ್ರಶಸ್ತ

ಪಸವ (ಧಾ.) ಹಡೆ

ಪಸವಸಮಯ (ಪು.) ಪ್ರಸವಕಾಲ,
 ಹಡೆಯುವವೇಳೆ, ಬಾಣಂತಿತನ

ಪಸಾಯ (ಫು.) ಪ್ರಸಾದ, ಕೃಪೆ
 ಪಸಾಯ (ಧಾ.) ಕೃಪೆದೋರು
 ಪಸಿಣ (ಫು.) ಪ್ರಶ್ನೆ
 ಪಸುಬಂಧ (ಫು.) ಪಶುಹತ್ಯೆ
 ಪಸುಖ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರಸೂತ, ಹಡೆದ
 ಪಹ (ಫು.) ಪಥ, ಮಾರ್ಗ
 ಪಹವ (ಧಾ.) ಸಮರ್ಥನಾಗು, ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸು
 ಪಹಾ (ಧಾ.) ಬಿಡು, ತ್ಯಾಗಮಾಡು
 ಪಹಾಣ (ವಿ.) ಪ್ರಧಾನ, ಮುಖ್ಯ
 ಪಹಾಣ (ಫು.) ಪಾಷಾಣ, ಕಲ್ಲು
 ಪಹಾಯ (ಫು.ನ.) ಪ್ರಭಾತ, ಬೆಳಗು
 ಪಹಾರ (ಫು.) ಪ್ರಹಾರ, ಆಘಾತ
 ಪಹಾವ (ಫು.) ಪ್ರಭಾವ
 ಪಹಿಯ (ಫು.) ಪಥಿಕ, ಪ್ರವಾಸಿ
 ಪಹೀಣ (ವಿ.) ಕಳೆದುಕೊಂಡ
 ಪಾ (ಧಾ.) ಕುಡಿ
 ಪಾಙ್ಕ್ (ಫು.) ಪದಾತಿ, ಕಾಲಾಳು
 ಪಾತ (ಉ.ಅ.) ಪ್ರಕಟವಾಗಿ, ಸ್ಪಷ್ಟ
 ಪಾತಂ (ಹೇ.ಅ.) ಕುಡಿಯಲು,
 ಪಾಯ್ (ಫು.) ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ
 ಪಿಬಿತ್ತಲ್ (ಧಾ.) ಮೂಡು, ಹುಟ್ಟು
 ಪಾಡೆ (ಧಾ.) ಬೀಳಿಸು
 ಪಾಣಾಗಾರ (ನ.) ಮದ್ಯದ ಅಂಗಡಿ
 ಪಾಣ (ನ.) ಪಾನ, ಕುಡಿಯುವದು
 ಪಾಣನಾಹ (ಫು.) ಪ್ರಾಣನಾಥ, ಪತಿ
 ಪಾಣಿ } (ಫು.) ಪ್ರಾಣಿ
 ಪಾಣ }

ಪಾಣಿವಹ (ಫು.) ಪ್ರಾಣಿವಧ
 ಪಾಯ (ಫು.) ಪಾದ
 ಪಾಯಪಹಾರ (ಫು.) ಪಾದಪ್ರಹಾರ, ಒದೆತ
 ಪಾಯವ (ಫು.) ಗಿಡ
 ಪಾಲೆ (ಧಾ.) ಪಾಲಿಸು
 ಪಾವ (ಧಾ.) ಹೊಂದು
 ಪಾವ (ನ.) ಪಾಪ
 ಪಾವಯಣ (ನ.) ಪ್ರವಚನ
 ಪಾವಿ (ಫು.) ಪಾಪಿ
 ಪಾವಿತ್ತಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪವಿತ್ರ, ಗೋಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
 ಪಾಸ (ಧಾ.) ನೋಡು
 ಪಾಸಾಯ (ಫು.) ಅರಮನೆ
 ಪಾಹೇಯ (ನ.) ಬುತ್ತಿ, ಪ್ರವಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ
 ಪಿ (ಅ.) ಸಹ, ಕೂಡ
 ಪಿಂಗಲ (ವಿ.) ಪಿಂಗಲ ವರ್ಣದ
 ಪಿಂಜ (ಕರ್ಮಣಿರೂಪ ಪಾ ಧಾ.) ಕುಡಿ
 ಪಿಂಚ (ನ.) ಗರಿ
 ಪಿಂಡ (ಫು.) ಪಿಂಡ, ಉಂಡೆ
 ಪಿಡ್ಡ (ಫು.) ಪೀಠ
 ಪಿಯಯಮ (ವಿ.) ಪ್ರಿಯತಮ
 ಪಿಯಸಂಯೋಗ (ಫು.) ಪ್ರಿಯಜನರ ಕೂಡುವಿಕೆ
 ಪಿಡ್ಡ (ಪ್ರೀ.) ಪ್ರೇಮ, ಪ್ರೀತಿ
 ಪಿಡಿಖ } (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪೀಡಿತ
 ಪಿಡಿಯ }
 ಪಿಲ (ಧಾ.) ಪೀಡಿಸು

ಪುಷ್ಕ (ಧಾ.) ಕೇಳು, ವಿಚಾರಿಸು

ಪುಷ್ಪ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪೂಜ್ಯ, ಪೂಜೆಗೆ
ಯೋಗ್ಯ

ಪುಣ (ಅ.) ಪುನಃ, ಮತ್ತೆ

ಪುಣ್ಣ (ನ.) ಪುಣ್ಯ

ಪುಣಿಮಾ (ಪ್ರೀ.) ಹುಣ್ಣಿವೆ

ಪುಣಿ (ಅ.) ಪುನಃ, ಮತ್ತೆ

ಪುತ (ಪು.) ಮಗ

ಪುಫ (ನ.) ಪುಷ್ಪ, ಹೂವು

ಪುರಖಿ (ಅ.) ಮುಂದೆ, ಎದುರಿಗೆ

ಪುರಾ (ಅ.) ಹಿಂದಕ್ಕೆ

ಪುರಿಸ (ಪು.) ಪುರುಷ, ಮನುಷ್ಯ

ಪುರಿಸಾಯಾರ (ಪು.) ಪುರುಷ ಪ್ರಯತ್ನ,
ಪುರುಷಾರ್ಥ

ಪುರೋಹಿತ (ಪು.) ಪುರೋಹಿತ

ಪುಷ್ಕಡಿ (ಪ್ರೀ.) ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿ

ಪುಷ್ಕ (ವಿ.) ಪೂರ್ವ

ಪುಷ್ಕಿ (ಅ.) ಮೊದಲು

ಪುಹವಿ (ಪ್ರೀ.) ಪೃಥ್ವಿ, ಭೂಮಿ

ಪುಯ (ಧಾ.) ಪೂಜಿಸು

ಪುರೇ (ಧಾ.) ಪೂರ್ಣಮಾಡು, ತುಂಬು

ಪೇಕ್ಷ (ಧಾ.) ನೋಡು

ಪೇಕ್ಷ (ಧಾ.) ನೋಡು

ಪೇಕ್ಷಿ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ನೋಡಿ

ಪೇಜ್ಜ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕುಡಿಯಲು

ಯೋಗ್ಯ, ಪೇಯ

ಪೇರ (ಧಾ.) ಪ್ರೇರಿಸು, ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗು

ಪೇಸ (ಧಾ.) ಕಳಿಸು

ಪೋತ (ನ.) ವಸ್ತ್ರ, ಅರಿವೆ

ಪೋತ್ಯಗ (ನ.) ಪುಸ್ತಕ

ಪೋಲ್ಯ (ವಿ.) ಪೊಳ್ಳು

ಫ

ಫಲ (ನ.) ಫಲ

ಫುಡೆ (ಅ.) ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ

ಫುಸ (ಧಾ.) ಸ್ಪರ್ಶಿಸು

ವ

ವಜ್ಜ (ಬಂಧ ಧಾ. ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪ)
ಕಟ್ಟು

ವತ್ತಿಸ (ವಿ.) ಮೂವತ್ತಿರಡು

ವಂಧ (ಧಾ.) ಕಟ್ಟು

ವಡ್ಡ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ

ವಂಧು (ಪು.) ಬಂಧು, ಸಹೋದರ

ವಂಭ (ಪು.) ಬ್ರಹ್ಮ

ವಂಭೇರ (ನ.) ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ

ವಂಭೇರಧಾರಿ (ಪು.) ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ
ಧರಿಸಿದ, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ

ವಂಭಣ (ಪು.) ಬ್ರಾಹ್ಮಣ

ವಲ (ನ.) ಬಲ, ಸೈನ್ಯ

ವಹಿ } (ಅ.) ಹೊರಗೆ
ವಹಿಯಾ

ವಹು (ವಿ.) ಬಹಳ

ವಾಡೆ (ಅ.) ಬಹಳವಾಗಿ

ವಾಣ (ಪು.) ಬಾಣ

ವಾಣತಡ್ಡ } (ವಿ.) ತೊಂಬತ್ತಿರಡು
ವೇಣತಡ್ಡ

ವಾಯಾಲಿಸ (ವಿ.) ನಾಲ್ಕತ್ತಿರಡು

ವಾರಸ, ದುವಾಲಸ (ವಿ.) ಹನ್ನೆರಡು

ಬಾಲಗ (ಪು.) ಬಾಲಕ, ಹುಡುಗ
 ಬಾಲತ್ತಣ (ನ.) ಬಾಲ್ಯ
 ಬಾಲಾ (ಪ್ರೀ.) ಬಾಲಿಕೆ, ಹುಡುಗೆ
 ಬಾವತ್ತರೀ (ವಿ.) ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು
 ಬಾವತ್ತ (ವಿ.) ಐವತ್ತೆರಡು
 ಬಾವೀಸ (ವಿ.) ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು
 ಬಾಸಡ್ಡಿ } (ವಿ.) ಅರವತ್ತೆರಡು
 ಬಾಸಡ್ಡಿ }
 ಬಾईसी } (ವಿ.) ಎಂಬತ್ತೆರಡು
 ಬಾसीइ }
 ಬಾहि (ಅ.) ಹೊರಗೆ
 ಬಾಡು (ಪು.) ಬಾಹು, ಭುಜ
 ಬಿಡಾಲ (ಪು.) ಬೆಕ್ಕು
 ಬಿಹ (ಧಾ.) ಅಂಜು
 ಬುದ್ಧಿ (ಪ್ರೀ.) ಬುದ್ಧಿ
 ಬುದ್ಧಿಮಂತ (ವಿ.) ಬುದ್ಧಿವಂತ
 ಬ, ಬೆ (ಧಾ.) ಅನ್ನು
 ಬೊಕ್ಕಡ (ಪು.) ಹೋತು
 ಬೊಲ್ಲೆ (ಧಾ.) ಮಾತಾಡು, ಹೇಳು

ಭ

ಭಕ್ಖ } (ಧಾ.) ತಿನ್ನು
 ಭಕ್ಖೇ }
 ಭಂಗ (ಪು.) ಭಂಗ, ನಾಶ
 ಭಗವई (ಪ್ರೀ.) ಭಗವತಿ
 ಭಯವई
 ಭಗವಂತ (ಪು.) ಭಗವಂತ
 ಭಗಾ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಭಗ್ನ, ಮುರಿದ

ಭಂಗುರ (ವಿ.) ನಾಶವಾಗುವ
 ಭಜಾ (ಪ್ರೀ.) ಭಾರ್ಯೆ, ಹೆಂಡತಿ
 ಭಡ್ಡ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಭ್ರಷ್ಟ, ನಾಶ
 ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ
 ಭಡ (ಪು.) ಸೈನಿಕ
 ಭಣ (ಧಾ.) ಅನ್ನು
 ಭತ್ತ (ನ.) ಅನ್ನ
 ಭತ್ತ (ಪು.) ಭಕ್ತ
 ಭದ್ಧ (ವಿ.) ಭದ್ರ, ಒಳ್ಳೆಯ
 ಭಸ (ಧಾ.) ತಿರುಗು
 ಭಮಣ (ನ.) ಭ್ರಮಣ, ತಿರುಗುವಿಕೆ
 ಭಯ (ನ.) ಅಂಜಿಕೆ
 ಭರ (ಧಾ.) ತುಂಬು
 ಭವ, ಭೂ (ಧಾ.) ಅಗು
 ಭವ (ಪು.) ಜನ್ಮ
 ಭವಣ (ನ.) ಜಗತ್ತು
 ಭವ್ವ (ವಿ.) ಭವ್ಯ, ಶ್ರೇಷ್ಠ
 ಭಾ (ಧಾ.) ಪ್ರಕಾಶಿಸು, ಹೊಳೆ
 ಭಾತ (ಪು.) ಬಂಧು, ಸಹೋದರ
 ಭಾಗ (ಪು.) ಭಾಗ, ಪಾಲು
 ಭಾರ, ಭರ (ಪು.) ಭಾರ ಒಡ್ಡೆ
 ಭಾರಕರೀ (ವಿ.) ಭಾರವಾಗುವ
 ಭಾರಹ (ಪು.) ಭಾರತದೇಶ
 ಭಾರಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಭಾರ್ಯೆ, ಹೆಂಡತಿ
 ಭಾರುಂಡ (ಪು.) ಭಾರುಂಡಪಕ್ಷಿ
 ಭಾವ (ಪು.) ಭಾವನೆ, ಇಚ್ಛೆ
 ಭಾಸ (ಧಾ.) ಮಾತಾಡು
 ಭಾಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಭಾಷೆ

ಮಿಖ್ಲಾ (ಪ್ರೀ.) ಭಿನ್ನೆ

ಮಿಖ್ಲಾವಿತ್ತಿ (ಪ್ರೀ.) ಭಿಕ್ಷುಸೃತ್ತಿ

ಮಿಖ್ಲು (ಪು.) ಭಿಕ್ಷು

ಮಿಜ (ಧಾ.) ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಒಡೆ

ಮಿದ (ಧಾ.) ಒಡೆ

ಮಿತ್ರಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಭಿನ್ನತೆ, ಭೇದ

ಮೀಯ (ವಿ.) ಭೇತ, ಅಂಜಿದ

ಮೀಸಣ (ವಿ.) ಭೀಷಣ, ಭಯಂಕರ

ಮುಂಜ (ಧಾ.) ತಿನ್ನು, ಸೇವಿಸು

ಮುಜ್ಜ (ಧಾ. ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಸೇವಿಸು

ಮುಜ್ಜೊ (ಅ.) ಪುನಃ, ಮತ್ತೆ

ಮುಯಂಗ (ಪು.) ಹಾವು, ಭುಜಂಗ

ಮುವಣ (ನ.) ಜಗತ್ತು

ಮೂಮಿ (ಪ್ರೀ.) ಭೂಮಿ

ಮೂಮಿಪಹ (ಪು.) ಅರಸು, ರಾಜ

ಮೂಯ } (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಆದ, ಜರುಗಿದ

ಮೂಸಣ (ನ.) ಭೂಷಣ, ಅಲಂಕಾರ

ಮೇಜ್ಜ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಒಡೆಯಲ್ಪಡಲು ಯೋಗ್ಯ

ಮೇತು (ಹೇ.ಅ.) ಒಡೆಯಲು

ಮೋ (ಅ.) ಎಲೊ

ಮೋಗಿ (ಪು.) ಸರ್ಪ, ಹಾವು

ಮೋಚ್ಚಾ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಭೋಗಿಸಿ

ಮೋಜಣ } (ನ.) ಭೋಜನ, ಊಟ

ಮೋಯಣ } (ನ.) ಭೋಜನ, ಊಟ

ಮೋತ್ತವ್ವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಭೋಕ್ತೃವ್ಯ, ಊಟಮಾಡತಕ್ಕ

ಮೋತು } (ಹೇ.ಅ.) ಊಟಮಾಡಲು

ಮೋತ್ತಪ್ಪ } (ಹೇ.ಅ.) ಊಟಮಾಡಲು

ಮ

ಮಂಡ (ಪು.ನ.) ಮುಕುಟ

ಮಂಡರ (ಪು.) ನವಿಲು

ಮಂಗಲ (ವಿ.) ಮಂಗಲ

ಮಗ (ಪು.) ಮಾರ್ಗ

ಮಗ (ಧಾ.) ಹುಡುಕು

ಮಕ್ಕು (ಪು.) ಮೃತ್ಯು

ಮಕ್ಕರ (ಪು.ನ.) ಮುತ್ತುರ, ಹೊಟ್ಟೆ ಕಿಚ್ಚು

ಮಜ್ಜ (ಪು.) ಮಧ್ಯ

ಮಜ್ಜಣಹ (ಪು.) ಮಧ್ಯಾಹ್ನ

ಮದ್ವಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಮಣ್ಣು

ಮಂಡಣ (ನ.) ಮಂಡನ, ಅಲಂಕಾರ

ಮಂಡಪ (ಪು.) ಮಂಟಪ

ಮಂಡಲಿಯ (ಪು.) ಮಾಂಡಲಿಕ

ಮಂಡಲಿಯತ್ತ (ನ.) ಮಾಂಡಲಿಕತ್ವ

ಮಂಡಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಮಂಡಿತ, ಶೋಭಿತ

ಮಂಡ್ವ (ಪು.) ಕಪ್ಪೆ

ಮಣ (ನ.) ಮನಸ್ಸು

ಮಣಹಾರಿ (ವಿ.) ಮನಸೆಳೆಯುವ

ಮಣಿಪಟ್ರ (ನ.) ರತ್ನದ ಡಾಬು

ಮಣಿರಮ (ವಿ.) ಸುಂದರ

ಮಣಿರಹ (ಪು.) ಮನೋರಥ, ಇಚ್ಛೆ

ಮಣಿಹರ (ವಿ.) ಮನೋಹರ, ಸುಂದರ

ಮಂತ (ಪು.ನ.) ಮಂತ್ರ

ಮಂತ (ಧಾ.) ಆಲೋಚಿಸು

ಮಂತಿ (ಪು.) ಮಂತ್ರಿ
 ಮತ್ಥಕ (ನ.) ಮತ್ಥಕ, ತಲೆ
 ಮಂದಿರ (ನ.) ಮಂದಿರ, ಗುಡಿ
 ಮನ್ರ (ಧಾ.) ತಿಳಿ, ಮನ್ನಿಸು
 ಮಯ (ವಿ.) ಮಾಡಿದ, ಯುಕ್ತ
 ಮಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಮೃತ, ಸತ್ತ
 ಮಯಣ (ಪು.) ಮದನ
 ಮಯಹರ (ಪು.) ಊರ ಪ್ರಮುಖ, ಗೌಡ
 ಮಯಹರಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಮುಖ್ಯಳು, ಗೌಡತಿ
 ಮರ (ಧಾ.) ಸಾಯು
 ಮರಣ (ನ.) ಮೃತ್ಯು, ಸಾವು
 ಮರು (ಪು.) ಗಾಳಿ
 ಮಹಕಂದ (ಪು.) ದೊಡ್ಡ ಅಳುವದನಿ
 ಮಹಂತ (ಪು.) ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ
 ಮಹಯಾ } (ವಿ.) ದೊಡ್ಡ, ವಿಶಾಲ
 ಮಹಾ }
 ಮಹವ್ಯಯ (ನ.) ಮಹಾವ್ರತ
 ಮಹಾಜಸ (ವಿ.) ಮಹಾಯಶ
 ಮಹಾಣುಭಾಗ (ಪು.) ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮನುಷ್ಯ
 ಮಹಾಪಹ (ಪು.) ಮಹಾಪಥ, ರಾಜ
 ಮಾರ್ಗ
 ಮಹಾರಾಯ (ಪು.) ಮಹಾರಾಜ
 ಮಹಾಲಯ (ವಿ.) ದೊಡ್ಡ
 ಮಾಹಾವೀರ (ಪು.) ಭಗವಾನ್
 ಮಹಾವೀರ
 ಮಹಿಕ್ಷಿಯ (ವಿ.) ಮಹಾವಿಶ್ವರ್ಯವುಳ್ಳ
 ಧನಾಡ್ಯ
 ಮಹಿಲಾ (ಪ್ರೀ.) ಸ್ತ್ರೀ, ಹೆಂಗಸು
 ಮಹಿ (ಪ್ರೀ.) ಭೂಮಿ

ಮಹು (ನ.) ಜೇನುತುಪ್ಪ
 ಮಹುಯರ (ಪು.) ಜೇನೋಣ
 ಮಹುಸವ (ಪು.) ಮಹೋತ್ಸವ
 ಮಾ (ಅ.) ನಿಷೇಧಾರ್ಥ ಅವ್ಯಯ
 ಮಾತಸಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಅಬಚಿ
 ಮಾಣ (ಪು.ನ.) ಗರ್ವ, ಅಭಿಮಾನ
 ಮಾಣುಸ (ಪು.) ಮನುಷ್ಯ
 ಮಾಣುಸಿ (ಪ್ರೀ.) ಮನುಷ್ಯ ಸಂಬಂಧಿ
 ಯಾದ
 ಮಾಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಮಾಯೆ, ಮಾತೆ,
 ತಾಯಿ
 ಮಾಯಾವಿತ್ತ (ವಿ.) ಮಾಯೆಯಿಂದ
 ಕೂಡಿದ, ಪಾಸಯುಕ್ತ
 ಮಾರಿ (ಪು.) ಕಾಲರಾ, ಮೃತ್ಯು
 ಮಾರೆ (ಧಾ.) ಕೊಲ್ಲು
 ಮಾಲಾ (ಪ್ರೀ.) ಮಾಲೆ, ಹಾರ
 ಮಾಲಾಗಾರ (ಪು.) ಶೋಟೆಗ
 ಮಾವ (ಧಾ.) ಅಳೆ, ಸರಿಯಾಗು
 ಮಾಸ (ಪು.) ತಿಂಗಳು
 ಮಾಹಣ (ಪು.) ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
 ಮಾಹಿಸಿ (ಪ್ರೀ.) ರಾಣಿ
 ಮಿಗವ್ವ (ನ.) ಬೇಟೆ
 ಮಿತ್ತ (ಪು.ನ.) ಸೂರ್ಯ, ಮಿತ್ರ
 ಮಿತ್ತಿ (ಪ್ರೀ.) ಗೆಳೆತನ
 ಮಿಯ } (ಪು.) ಜಿಗರೆ
 ಮಿಗ }
 ಮಿಲ (ಧಾ.) ಕೂಡು, ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗು
 ಮುಕ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಿಡವುಟ್ಟು,
 ಮುಕ್ತ

(ಧಾ.) ಮೂರ್ಖನಂತೆ
ಆಚರಿಸು

ಮೋಕ್ಷಗಾಮಿ (ವಿ.) ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ
ಹೋಗುವವ

ಮುಂಚ (ಧಾ.) ಬಿಡು
ಮುಚ್ಚ (ಧಾ. ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಬಿಡು
ಮುಚ್ಚಾ (ಪ್ರೀ.) ಮೂರ್ಛೆ
ಮುಡಿ (ಪ್ರೀ.) ಮುಷ್ಟಿ
ಮುಡಿಪಹಾರ (ಪು.) ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ
ಹೊಡೆಯುವದು

ಮೋಕ್ಷ (ವಿ. ಕ. ಕೃ. ವಿ.) ಬಿಡಲ್ಪಡತಕ್ಕ
ಮೋಕ್ಷ (ಹೇ. ಅ.) ಬಿಡಲು, ಬಿಡಲಿಕ್ಕೆ
ಮೋಕ್ಷಣ (ಭೂ. ಕೃ. ಅ.) ಬಿಟ್ಟು
ಮೋಹ (ನ.) ಬೆಲೆ
ಮೋಹ (ಪು.) ಮೋಹ

ಯ

ಮುಂಡಣ (ನ.) ಮುಂಡನ
ಮುಣಮುಣ (ಧಾ.) ಒಟಗುಟ್ಟು
ಮುಣಿ (ಪು.) ಮುನಿ, ಸಾಧು
ಮುಢಾ (ಪ್ರೀ.) ಮುದ್ರೆ, ಅಂಕಿತ
ಮುಯ (ಧಾ.) ಬಿಡು

ಯ (ಅ.) ಮತ್ತೆ
ಯತ್ತ (ಪು.) ಪ್ರಯತ್ನ
ಯಾಣ (ಧಾ.) ತಿಳಿ

ರ

ಮುಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಸುಳ್ಳು
ಮುಹ (ನ.) ಮುಖ
ಮುಹ (ಧಾ.) ಮೂರ್ಛೆ ಹೊಂದು,
ಮೋಹಿಸು
ಮುಹಾಜೀವಿ (ವಿ.) ಭಿಕ್ಷೆಯಿಂದ
ಜೀವಿಸುವ

ರಹ (ಪ್ರೀ.) ಪ್ರೇಮ, ಆಸಕ್ತಿ
ರಖಖ (ಧಾ.) ರಕ್ಷಿಸು
ರಖಖಸ (ಪು.) ರಾಕ್ಷಸ
ರಚ್ಚಾ (ಪ್ರೀ.) ರಸ್ತೆ
ರಜ (ನ.) ರಾಜ್ಯ
ರಜತೆ (ಪ್ರೀ.) ಹಗ್ಗ

ಮುಹುತ (ನ.) ಮುಹೂರ್ತ, ಕ್ಷಣ
ಮೂಡ (ವಿ.) ಮೂರ್ಖ
ಮೂಲ (ನ.) ಮೂಲ, ಸಾರ, ಬೇರು
ಮೂಲಂ (ಅ.) ಹತ್ತಿರ, ಬಳಿಯಲ್ಲಿ
ಮೋತ್ತ (ಅ.) ಮೂತ್ರ
ಮೋಹ (ಪು.) ಮೋಹ
ಮೋಹುಣ (ನ.) ಮೋಹಿ, ಮೈಥುನ,
ಇಂದ್ರಿಯ ಸುಖ

ರಣ (ನ.) ಅರಣ್ಯ, ಅಡವಿ
ರತ್ತ (ವಿ.) ರಕ್ತ, ಕೆಂಪಾದ
ರಮ (ಧಾ.) ಆಡು, ಕ್ರೀಡಿಸು
ರಮ (ವಿ.) ರಮ್ಯ, ಮನೋಹರ
ರಯಣ (ನ.) ರತ್ನ
ರಯಣಜುಯ (ವಿ.) ರತ್ನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ
ರಯಣಾಗರ (ಪು.) ರತ್ನಾಕರ, ಸಮುದ್ರ
ರಯಣಿ (ಪ್ರೀ.) ರಾತ್ರಿ
ರಸ (ಪು. ನ.) ರಸ

ಮೋಕ್ಷ (ಪು.) ಮೋಕ್ಷ

ರಹ (ಪು.) ರಥ
 ರಾई (ಪ್ರೀ.) ರಾತ್ರಿ
 ರಾಗ (ಪು.) ಪ್ರೇಮ, ಬಣ್ಣ
 ರಾಯಕನ್ಯಾ (ಪ್ರೀ.) ರಾಜಕನ್ಯೆ
 ರಾಯನಗರೀ (ಪ್ರೀ.) ರಾಜಧಾನಿ
 ರಾಯಪುತ್ರ (ಪು.) ರಾಜಪುತ್ರ
 ರಾಯಮಗ (ಪು.) ರಾಜಮಾರ್ಗ
 ರಾಯಹಂಸ (ಪು.) ರಾಜಹಂಸ
 ರಾಸಹ (ಪು.) ಕತ್ತೆ
 ರಿಠ (ಪು.) ವೈರಿ, ಶತ್ರು
 ರೀ (ಧಾ.) ಹೋಗು, ಸಂಚರಿಸು
 ರುಹ (ಪ್ರೀ.) ರುಚಿ
 ರುಖ (ಪು.) ಗಿಡ
 ರುಚ್ಚ (ಧಾ. ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಸೇರು, ರುಚಿಸು
 ರುಕ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದ
 ರೂಢ (ಧಾ. ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡು
 ರುಂಭ (ಧಾ.) ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡು
 ರು } (ಧಾ.) ಅಳು
 ರು }
 ರುಯಾವೆ (ಧಾ.) ಅಳಿಸು
 ರು (ನ.) ರೂಪ
 ರೇರೆ (ಅ.) ಎಲೊ, ಎಲೊ
 ರೆಹಾ (ಪ್ರೀ.) ರೇಖೆ, ಗೆರೆ
 ರೋಗ } (ಪು.) ರೋಗ, ಬೇನೆ
 ರೋಯ }
 ರೋತ್ತವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಅಳಲುಯೋಗ್ಯ
 ಅಳತಕ್ಕ

ರೋತ್ತ (ಹೇ.ಅ.) ಅಳಲು, ಅಳಲಿಕ್ಕಿ
 ರೋಯ (ಧಾ.) ಸೇರು, ರುಚಿಸು
 ರೋವ (ಧಾ.) ಅಳು
 ರೋಹ (ಧಾ.) ಏರು, ಹತ್ತು

ಲ

ಲಕ್ಷಣಪ್ರಯ (ವಿ.) ಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತ
 ಲಕ್ಷಿ (ಪ್ರೀ.) ಲಕ್ಷ್ಮಿ
 ಲಜ (ಧಾ.) ನಾಚು, ನಾಚಿಗೆಯೆನಿಸು
 ಲಠಿ (ಪ್ರೀ.) ಒಡಿಗೆ
 ಲತಾ (ಪ್ರೀ.) ಒದೆತ
 ಲಙ್ಕ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ದೊರಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
 ಲಙ್ಕ (ಹೇ.ಅ.) ದೊರಕಿಸಲು
 ಲಂಭ (ಧಾ. ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಸಿಗು
 ಲಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಬಳ್ಳಿ, ಲತೆ
 ಲಲಣಾ (ಪ್ರೀ.) ಹೆಂಗಸು, ಸ್ತ್ರೀ
 ಲಹ (ಧಾ.) ಹೊಂದು, ದೊರಕು
 ಲಹು (ಅ.) ತೀವ್ರ
 ಲಹು (ವಿ.) ಲಘುಕ, ಕೇಳ, ಹಗುರಾದ

ಲಹುಭೂಯ (ಪು.) ಗಾಳಿ
 ಲಾಭ } (ಪು.) ಲಾಭ
 ಲಾಹ }

ಲಾಯಣ (ನ.) ಲಾವಣ್ಯ, ಸೌಂದರ್ಯ
 ಲಾಯಣವಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಲಾವಣ್ಯವತಿ, ಸುಂದರಸ್ತ್ರೀ

ಲಾಲಪ (ಧಾ.) ಒದರು, ಅಳು
 ಲಾಲಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಆಶೆ, ಇಚ್ಛೆ
 ಲಾಹೆ (ಧಾ.) ದೊರಕಿಸು, ಹೊಂದು
 ವಂತೆ ಮಾಡು

ಲಿಪಿ (ಧಾ.) ಹತ್ತು, ಲೇಪಿಸು

ಲೂಣ (ಧಾ.) ಕತ್ತರಿಸು, ಹರಿ

ಲೂಢ (ವಿ.) ಲುಬ್ಧ

ಲೇಹಾ (ಪ್ರೀ.) ರೇಖೆ

ಲೋಗ (ಪು.) ಲೋಕ, ಜನ, ಸಂಸಾರ

ಲೋಲಯ (ವಿ.) ಲೋಲುಪ, ಆಸಕ್ತ

ಲೋಲ (ಧಾ.) ಹೊರಳಾಡು

ಲೋವ (ಧಾ.) ಲೋಪವಾಗು, ಲೋಪ

ಹೊಂದು

ಲೋಹ (ಪು.) ಲೋಭ

ವ

ವ, ಖ (ಅ.) ಅಂತೆ, ಹಾಗೆ

ವಙ್ಗಯರ (ಪು.) ಸುದ್ದಿ, ಸಂಗತಿ

ವಕ (ವಿ.) ವಕ್ರ, ಡೊಂಕಾದ

ವಕ್ರ (ನ.) ವಾಕ್ಯ

ವರ್ಗ (ಪು.) ವರ್ಗ, ಸಮಾಜ

ವರ್ಗ (ಪು.) ಹುಲಿ

ವಚ (ಧಾ.) ಹೋಗು

ವಚ್ಚ (ಪು.ನ.) ವತ್ಸ, ಮಗ

ವಜ್ರ (ಧಾ.) ಬಿಡು

ವಜ್ರ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಿಡಲು

ಯೋಗ್ಯ

ವಹ (ಧಾ.) ಇರು, ವರ್ತಿಸು

ವಹ (ಪು.) ಆಲದಮರ

ವಹ್ನ (ಧಾ.) ಬೆಳೆ

ವಣ (ನ.) ಅರಣ್ಯ, ವನ

ವಣಕರ್ಮ (ನ.) ಗಾಯಕ್ಕೆ ಉಪಚಾರ

ವಣದೇವಯಾ (ಪ್ರೀ.) ವನದೇವತೆ

ವಣಯರ (ಪು.) ವನಚರ, ಬೇಡ

ವಣ್ಣ (ಪು.) ವರ್ಣ, ಬಣ್ಣ

ವಣ್ಣ (ಧಾ.) ವರ್ಣಿಸು

ವಂತರ (ಪು.) ದೇವತೆಗಳ ಒಂದು

ಪ್ರಕಾರ, ವ್ಯಂತರದೇವ

ವತ್ಸವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಇರಲುಯೋಗ್ಯ

ವಾಸ್ತವ್ಯ

ವತ್ಸಪ (ಹೇ.ಅ.) ಇರಲು, ಇರಲಿಕ್ಕೆ

ವತ್ಸವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಇರತಕ್ಕ,

ಇರಲು ಯೋಗ್ಯ

ವತ್ಸು (ನ.) ವಸ್ತು, ಪದಾರ್ಥ

ವಹ್ಮಣ (ಪು.) ವರ್ಧಮಾನ

ತೀರ್ಥಂಕರ

ವಹ್ಮಣ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಬೆಳೆಯುತ್ತಿ

ರುವ

ವಂದ (ಧಾ.) ವಂದಿಸು, ನಮಸ್ಕರಿಸು

ವಯ (ಧಾ.) ಅನ್ನು, ಮಾತಾಡು

ವಮ (ಧಾ.) ಓಕರಿಸು, ಕಾರು

ವಯಣ (ಪು.) ಮುಖ, ವದನ

ವರ (ಪು.) ಪತಿ, ಗಂಡ

ವರ (ವಿ.) ಶ್ರೇಷ್ಠ

ವರ (ಧಾ.) ಆರಿಸು, ಒಪ್ಪು

ವರ (ಅ.) ಸುಂದರ, ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಲೇಸು

ವರಾಹ } (ಪು.) ಕೆಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯ

ವರಾಗ }

ವರಾಯ }

ವರಾಹ (ಪು.) ಹಂದಿ

ವರಿಸ (ಧಾ.) ಮಳೆಯಾಗು

ವಸ (ಧಾ.) ವಾಸಿಸು
 ವಸ (ಪು.) ವಂಶ, ಬಿದರು
 ವಸಕುಡಗ (ನ.) ಬಿದಿದು ಮೆಳೆ
 ವಸಗ (ವಿ.) ವಶವಾದ
 ವಸಂತ (ಪು.) ವಸಂತಋತು
 ವಸಂತ } (ವ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ವಾಸಿಸು
 ವಸಮಾಣ } ಸುತ್ತಿರುವ
 ವಸುಹಾ (ಪ್ರೀ.) ಭೂಮಿ
 ವಹ (ಧಾ.) ಒಯ್ಯು, ಹೊರು
 ವಹ್ನಿ (ಪ್ರೀ.) ವಧು, ಕನ್ಯೆ
 ವಾ (ಧಾ.) ಬಾರಿಸು, [ಗಾಳಿ] ಬೀಸು
 ವಾಡ (ಪು.) ಪಂಜರ, ಬಲೆ
 ವಾಣರ (ಪು.) ಮಂಗ
 ವಾಣಿಯ } (ಪು.) ವ್ಯಾಪಾರಿ
 ವಣಿಯ }
 ವಾದಗ } (ನ.) ವಾದನ, ಬಾರಿ
 ವಾಯಗ } ಸುವದು
 ವಾಮ (ವಿ.) ಎಡ
 ವಾಯ (ಪು.) ಗಾಳಿ
 ವಾಯಗ (ವಿ.) ವಾದಕ
 ವಾಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಮಾತು
 ವಾ (ಅ.) ಅಥವಾ
 ವಾರ (ಪು.) ಸರತಿ, ಸಮಯ
 ವಾರಿ (ನ.) ನೀರು
 ವಾಲ್ಗು } (ಪ್ರೀ.) ಉಸುಕು
 ವಾಲ್ಯಾ }
 ವಾವಾಯ (ಧಾ.) ಕೊಲ್ಲು
 ವಾಸ (ನ.) ವರ್ಷ
 ವಾಸ (ಪು.) ವಸತಿ, ವಾಸಸ್ಥಳ

ವಾಹಣ (ನ.) ವಾಹನ
 ವಾಹಿಯಾಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಕುದುರೆ ಏರಾಟದ
 ಬೈಲು
 ವಾಹಿ (ಪು.ಪ್ರೀ.) ರೋಗ
 ವಿ } (ಅ.) ಸಹ, ಕೂಡ
 ಪಿ }
 ವಿ (ಉ ಅ.) ದೂರ, ವಿಶೇಷ
 ವಿಠಲ (ವಿ.) ವಿಫಲ, ಬಹಳ
 ವಿಶೋಗ (ಪು.) ವಿಯೋಗ
 ವಿಕ್ರಮ (ಪು.) ವಿಕ್ರಮ, ಪರಾಕ್ರಮ
 ವಿಕ್ಷಾಯ (ವಿ.) ವಿಖ್ಯಾತ, ಪ್ರಸಿದ್ಧ
 ವಿಕೀರ್ಣ (ಧಾ.) ಮೂರು
 ವಿಚಾರ } (ಧಾ.) ವಿಚಾರಮಾಡು
 ವಿಯಾರ }
 ವಿಚ್ಛುರಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ರತ್ನ
 ಮುಂತಾದ್ದು ಕೂಡಿಸಿದ, ಕೆಚ್ಚಿದ
 ವಿಜಯ (ಪು.) ವಿಜಯ
 ವಿಜ್ರಾತಿ (ಪು.) ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ
 ವಿಜ್ಞಾ (ಪ್ರೀ.) ವಿದ್ಯೆ
 ವಿಜ್ಞಾಹರ (ಪು.) ವಿದ್ಯಾಧರ
 ವಿಜ್ಞುಲಯಾ (ಪ್ರೀ.) ವಿದ್ಯುಲ್ಲತಾ,
 ಮಿಂಚು
 ವಿಠಾಲ (ಧಾ.) ದೂಷಿತವಾಗು
 ವಿಠಪ (ಧಾ. ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಗಳಿಸು
 ವಿಠವ (ಧಾ.) ಗಳಿಸು
 ವಿಣಯ (ಪು.) ವಿನಯ
 ವಿಣಯ (ಧಾ.) ವಿನಯಂತ್ರಿತನು, ಕಲಿಸು
 ವಿಣಸ್ಸ (ಧಾ.) ನಾಶವಾಗು
 ವಿಣಾ (ಅ.) ಇಲ್ಲದೆ, ಹೊರತು

ವಿಣೋಯ (ಪು.) ವಿನೋದ
 ವಿಸ್ತ (ನ.) ದುಡ್ಡು
 ವಿತ್ಥರ (ಧಾ.) ಹಬ್ಬು, ವಿಸ್ತಾರವಾಗು
 ವಿತ್ಥರಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹಬ್ಬಿದ
 ವಿಧೇಹ } (ಪು.) ವಿದರ್ಭದೇಶ
 ವಿಧೂಮ }
 ವಿಧೇಸ (ಪು.) ವಿದ್ವೇಷ, ವೈರ
 ವಿಜ್ಞಾನ (ನ.) ವಿಜ್ಞಾನ
 ... (ಪು.) ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
 ವಿಭೂಸ (ಧಾ.) ಸುಶೋಭಿತಗೊಳಿಸು
 ವಿಭೂಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಅಲಂಕಾರ
 ವಿಮಾಣ (ನ.) ಭವ್ಯಮಂದಿರ, ವಿಮಾನ
 ವಿಮುಕ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ
 ವಿಮೋಹ (ಧಾ.) ಮೋಹನನ್ನುಂಟು
 ಮಾಡು
 ವಿಯೃಪ (ಪು.) ವಿಕಲ್ಪ, ಶಂಕೆ
 ವಿಯಾಣ (ಧಾ.) ತಿಳಿ
 ವಿರಜ (ಧಾ.) ವಿರಕ್ತನಾಗು
 ವಿರಕ್ತ (ವಿ.) ವಿರಕ್ತ
 ವಿರಹ (ಪು.) ವಿರಹ
 ವಿಲವ (ಧಾ.) ಅಳು, ಪ್ರಲಾಪಮಾಡು
 ವಿಲಸ (ಧಾ.) ಹೊಳೆ, ಉಪ
 ಭೋಗಿಸು
 ವಿಲಾಸ (ಧಾ.) ವಿಲಾಸ, ಅಳುವದು
 ವಿಲಾಸಿಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀ
 ವಿಲಂಪ (ಧಾ.) ಕಳವುಮಾಡು, ಅಡಗು
 ವಿವಜ (ಧಾ.) ಸಾಯು
 ವಿವಜ್ಜಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ವಿವರ್ಜಿತ,
 ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ

ವಿವರೀಯ (ವಿ.) ವಿಪರೀತ, ಅಯೋಗ್ಯ
 ವಿವಾಹ (ಪು.) ಮದುವೆ
 ವಿವಿಹ (ವಿ.) ವಿವಿಧ, ಬೇರೆಬೇರೆ
 ಪ್ರಕಾರದ
 ವಿಸ (ನ.) ವಿಷ
 ವಿಸಯಸುಹ (ನ.) ವಿಷಯಸುಖ
 ವಿಸಾಣ (ನ.) ಕೋಡು
 ವಿಸಾಯ (ಪು.) ವಿಷಾದ, ದುಃಖ
 ವಿಸಾಲ (ವಿ.) ವಿಶಾಲ, ದೊಡ್ಡ
 ವಿಸೇಸ (ಧಾ.) ವಿಶೇಷವಾಗು,
 ಶೋಭಿತವಾಗು
 ವಿಹಗ (ಪು.) ಪಕ್ಷಿ
 ವಿಹರ (ಧಾ.) ತಿರುಗು, ವಿವರಿಸು
 ವಿಹಲ (ವಿ.) ವಿಫಲ, ವಿಹ್ವಲ,
 ಚಿಂತಿತ
 ವಿಹವ } (ಪು.) ಸಂಪತ್ತು, ವೈಭವ
 ವಿಭವ }
 ವಿಹಾರಿ (ವಿ.) ವಿಹರಿಸುವವನು-ಳು
 ಹು (ಪು.) ಚಂದ್ರ
 ವೀಣಾ (ಪ್ರೀ.) ವೀಣೆ
 ವೀರ (ಪು.) ವೀರ, ಸೈನಿಕ
 ವೀಸ (ವಿ.) ಇಷ್ಟತ್ತು
 ವೀಸಹ
 ವೀಸಸ (ಧಾ.) ನಂಬು, ವಿಶ್ವಾಸವಿಡು
 ವುಚ್ಚ (ಧಾ. ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಅನ್ನು,
 ಹೇಳು
 ವುಕ್ತ (ವಿ.) ನೃಪ, ಮುಂದುಕ
 ವುಕ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ

ವುತಂತ (ಪು.) ವೃತ್ತಾಂತ, ಸುದ್ದಿ
ವೇದ್ಯವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ತಿಳಿಯಲು
ಯೋಗ್ಯ

ವೇಯಲ (ಪು.) ವೇತಾಳ

ವೇರ (ನ.) ವೈರ

ವೇರಗ (ನ.) ವೈರಾಗ್ಯ

ವೇರಮಣ (ನ.) ನಿವೃತ್ತಿ, ವೈರಾಗ್ಯ

ವೇಸಾ (ಪ್ರೀ.) ವೇಶ್ಯ

ವೋಜ್ಞ } (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಒಯ್ಯಲು
ವಜ್ಞ } ಯೋಗ್ಯ

ವೊಡ್ಡ (ಹೇ.ಅ.) ಒಯ್ಯಲು, ಒಯ್ಯಲಿಕ್ಕೆ

ವೊತ್ತವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹೇಳಲು

ಯೋಗ್ಯ, ಹೇಳಲ್ಪಡತಕ್ಕ

ವೊತ್ತು (ಹೇ.ಅ.) ಹೇಳಲು, ಅನ್ನಲು

ವೊಲ (ಧಾ.) ಹೋಗು, ತಿರುಗು

ಸ

ಸ (ವಿ.) ಸ್ವಂತ, ತನ್ನ

ಸಂ (ಉ.ಅ.) ಕೂಡಿ ಒಂದೆಡೆಗೆ

ಸಹ } (ಅ.) ಒಮ್ಮೆ
ಸಹೆ }

ಸಹವರ (ಪು.) ಸ್ವಯಂವರ

ಸತಣ (ಪು.) ಪಕ್ಷಿ

ಸತಣಿ (ಪು.) ಪಕ್ಷಿ

ಸಕ್ಕ (ಪು.) ಇಂದ್ರ

ಸಕ್ಕರಾ (ಪ್ರೀ.) ಸಕ್ಕರೆ

ಸಕ್ಕಲ (ನ.) ಸಖ್ಯ, ಗೆಳೆತನ

ಸಕ್ಕಲಂ (ಅ.) ಸಾಕ್ಷಾತ್

ಸಕ್ಕುಡ್ಡ (ವಿ.) ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದ

ಸಕ್ಕುಲ (ವಿ.) ಸಮೂಹ

ಸಗ (ಪು.) ಸ್ವರ್ಗ

ಸಗಾಸಂ (ಅ.) ಸಮೀಪ

ಸಂಘ (ಪು.) ಸಂಘ, ಸಮೂಹ

ಸಚ್ಚ (ನ.) ಸತ್ಯ

ಸಂಜಮ (ಪು.) ಸಂಯಮ

ಸಂಜಯ (ಪು.) ಸಾಧು

ಸಜ್ಜ (ಧಾ.) ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸು

ಸಂಜುಯ } (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಯುಕ್ತ,
ಸಂಜುತ } ಕೂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ

ಸಂಜೋಗ } (ಪು.) ಸಂಯೋಗ

ಸಂಜೋಯ }

ಸಂಜ್ಞಾ (ಪ್ರೀ.) ಸಂಜೆ

ಸಂಜ್ಞಾಯ (ಪು.) ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ

ಸಡ್ಡಿ (ವಿ.) ಅರವತ್ತು

ಸಣಿಯ (ಅ.) ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ

ಸತ್ತ (ಪು.) ಜೀವ

ಸತ್ತ (ವಿ.) ಏಳು

ಸತ್ತತೀಸ (ವಿ.) ಮೂವತ್ತೇಳು

ಸತ್ತರಸ (ವಿ.) ಹದಿನೇಳು

ಸತ್ತರಿ (ವಿ.) ಎಪ್ಪತ್ತು

ಸತ್ತಸಡ್ಡಿ (ವಿ.) ಅರವತ್ತೇಳು

ಸತ್ತಹತ್ತರಿ (ವಿ.) ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು

ಸತ್ತಾಣತಡ್ಡಿ } (ವಿ.) ತೊಂಬತ್ತೇಳು

ಸತ್ತಣತಡ್ಡಿ }

ಸತ್ತಾವಣ (ವಿ.) ಐವತ್ತೇಳು

ಸತ್ತಾವೀಸ (ವಿ.) ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು

ಸತ್ತಾಸೀಡ್ಡಿ (ವಿ.) ಎಂಬತ್ತೇಳು

ಸಂತಿ (ಪ್ರೀ.) ಶಾಂತಿ

ಸತ್ಯ (ನ.) ಶಾಸ್ತ್ರ	ಸಮಯ (ಪು.) ವೇಳೆ
ಸತ್ಯವಾಹ (ಪು.) ವ್ಯಾಪಾರಿ	ಸಮರ (ಪು.ನ.) ಯುದ್ಧ
ಸದ್ (ಪು.) ಧ್ವನಿ, ಶಬ್ದ	ಸಮರಭೂಮಿ (ಪ್ರೀ.) ಯುದ್ಧ ಭೂಮಿ, ರಣಾಂಗಣ
ಸದ್ವಹ (ಧಾ.) ನಂಬು	ಸಮಸರಿಸ (ವಿ.) ಸಮಾನ, ಸದೃಶ
ಸದ್ವಾವೆ (ಧಾ.) ಕರೆ	ಸಮಾಗಮನ (ನ.) ಭೆಟ್ಟಿ
ಸಂದೇಹ (ಪು.) ಸಂದೇಹ, ಸಂಶಯ	ಸಮಾಣ } (ವ.ಕರ್ತ.ಕೃ.ವಿ.) ಇರುವ ಸಂತ
ಸಂದ್ವಿ (ಅ.) ಸಂಗಡ	ಸಮಾಣ (ವಿ.) ಸಮಾನ
ಸಂಭಾರ (ವಿ.) ಅಂಧಕಾರವುಳ್ಳ	ಸಂಮಾಣ (ಪು.) ಸನ್ಮಾನ
ಸಂಧಿ (ಪು.ಪ್ರೀ.) ಸಂಧಿ, ವಿವರ	ಸಮಾಯರ (ಧಾ.) ಆಚರಿಸು
ಸನ್ಮಾ (ಪ್ರೀ.) ಸಂಜ್ಞೆ, ಗುರುತು	ಸಮಾಸನ್ನ (ವಿ.) ಸಮೀಪ
ಸನ್ನಿರೂಹ (ಧಾ.) ತೊಡಗಿಸು, ಹಿಡಿ	ಸಮುದ್ರ (ಪು.) ಸಮುದ್ರ
ಸನ್ನಿರೂಹ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹಿಡಿ ಯಲ್ಲುಟ್ಟು, ತಡೆಯಲ್ಲುಟ್ಟು	ಸಮುದ್ರ (ಧಾ.) ಎತ್ತಿಹಿಡಿ
ಸಂಪತ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಂದ, ಸಂಪ್ರಾಪ್ತ	ಸಮುಪ್ಪನ್ನ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹುಟ್ಟಿದ, ಉತ್ಪನ್ನವಾದ
ಸಂಪಯ (ಅ.) ಈಗ	ಸಂಸುಹ (ಅ.) ಎದುರಿಗೆ
ಸಂಪ (ಪು.) ಸರ್ಪ	ಸಯ (ವಿ.) ನೂರು
ಸಂಪುರಿಸ (ಪು.) ಸತ್ಪುರುಷ	ಸಯ (ಅ.) ಸ್ವತಃ, ಸ್ವಂತವಾಗಿ
ಸಂಭಾವ (ಪು.) ಸದ್ಭಾವ, ನಿಜಸ್ಥಿತಿ	ಸಯಲ (ವಿ.) ಸಕಲ, ಎಲ್ಲ
ಸಂಭವ (ಧಾ.) ಹುಟ್ಟು, ಉಂಟಾಗು	ಸಯಂವರ (ಪು.) ಸ್ವಯಂವರ
ಸಮ (ವಿ.) ಸಮಾನವಾದ	ಸಯಸಹಸ್ಸ
ಸಮ್ಮ } (ಅ.) ಸಂಗಡ, ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಕೂಡಿ	ಸಯಸಹಸ್ಸಿ (ವಿ.) ಲಕ್ಷ
ಸಮ } (ಅ.) ಸಂಗಡ, ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಕೂಡಿ	ಲಕ್ಷ
ಸಮಜ್ಞಿ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ದೊರಕಿ ಸಲ್ಲುಟ್ಟು	ಸಯಾ (ಅ.) ಸದಾ, ಯಾವಾಗಲೂ
ಸಮ್ಮತ್ತ (ನ.) ಸಮ್ಮುಕ್ತ	ಸರ (ಪು.) ಸ್ವರ, ಧ್ವನಿ
ಸಮತ್ಯ (ವಿ.) ಸಮರ್ಥ	ಸರಣ (ನ.) ಶರಣ, ಆಶ್ರಯ
ಸಮಣ (ಪು.) ಶ್ರಮಣ, ಸಾಧು	ಸಂರಂಭ (ಪು.) ಸಿಟ್ಟು, ಕ್ರೋಧ
ಸಮಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಶ್ರಮಣಿ, ಜೈನ ಸಾಧು ಪ್ರೀ	ಸರಸ್ಸಿ (ಪ್ರೀ.) ಸರಸ್ವತಿ
	ಸರಿಚ್ಚ (ವಿ.) ಸದೃಶ, ಸಮಾನ

ಸರಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ನದಿ
 ಸರಿಸ (ವಿ.) ಸದೃಶ, ಸಮಾನ
 ಸರೀರ (ನ.) ಶರೀರ
 ಸಂಲವ (ಧಾ.) ಮಾತಾಡು, ಹೇಳು, ಚರ್ಚಿಸು
 ಸಲಿಲ (ನ.) ನೀರು
 ಸವ್ವ (ವಿ.) ಎಲ್ಲ
 ಸವ್ವಾ (ಅ.) ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ
 ಸವತ್ತಿ (ಪ್ರೀ.) ಸವತಿ
 ಸವ್ವತ್ಥ (ಅ.) ಎಲ್ಲಕಡೆಗೆ
 ಸವರ (ಪು.) ಶಬರ, ಬೇಡ
 ಸಂವಿಹಾಣ (ನ.) ಸಂವಿಧಾನ, ಘಟನೆ
 ಸಂವೇಗ (ಪು.) ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬೇಸರ, ಮೋಕ್ಷದ ಇಚ್ಛೆ
 ಸಂಸಯ (ಪು.) ಸಂಶಯ
 ಸಂಸಾರ (ಪು.) ಸಂಸಾರ
 ಸಂಸಾರಸುಹ (ನ.) ಸಂಸಾರಸುಖ
 ಸಸಿ (ಪು.) ಚಂದ್ರ
 ಸಸ್ತು (ಪ್ರೀ.) ಅತ್ತೆ
 ಸಹ (ಅ.) ಸಂಗಡ
 ಸಹಸ್ಸ } (ವಿ.) ಒಂದು ಸಾವಿರ
 ಸಹಸ್ಸೀ }
 ಸಹಸಾ (ಅ.) ಒಮ್ಮೆಲೆ
 ಸಹಾಯ (ಪು.) ಮಿತ್ರ, ಗೆಳೆಯ
 ಸಹೋಯರ (ಪು.) ಸಹೋದರ, ಬಂಧು
 ಸಾಗರ } (ಪು.) ಸಮುದ್ರ
 ಸಾಯರ }
 ಸಾಗರೋವಮ (ವಿ.) ಹತ್ತುಕೋಟಿ, ಪಲ್ಲೋಪಮ

ಸಾಣು (ಪು.ನ.) ಶಿಖರ
 ಸಾಣುರಾಗ } (ವಿ.) ಅನುರಾಗದಿಂದ
 ಸಾಣುರಾಯ } ಕೂಡಿದ
 ಸಾಮಣ (ನ.) ಶ್ರಮಣ್ಯ, ಸಾಧುತ್ವ
 ಸಾಮಿಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಸ್ವಾಮಿನಿ
 ಸಾಮಿತ್ತ (ನ.) ಸ್ವಾಮಿತ್ವ
 ಸಾರ (ಪು.) ಸಾರ, ಬಲ
 ಸಾರಹಿ (ಪು.) ಸಾರಧಿ
 ಸಾಲಾ (ಪ್ರೀ.) ಶಾಲೆ
 ಸಾಲಿ (ಪು.ನ.) ಭತ್ತ
 ಸಾವಯ (ಪು.) ಶ್ರಾವಕ, ಗೃಹಸ್ಥ
 ಸಾಹ (ಧಾ.) ಹೇಳು
 ಸಾಹರ (ಧಾ.) ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು, ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳು
 ಸಾಹಸ್ಸೀ (ಪ್ರೀ.) ಸಾವಿರ
 ಸಾಹಾ (ಪ್ರೀ.) ಶಾಖಾ, ಟೊಂಗಿ
 ಸಾಡು (ಪು.) ಸಾಧು
 ಸಾಡುಣಿ (ಪ್ರೀ.) ದೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಸಾಧ್ವಿ
 ಸಿಕ್ಕಲ (ಧಾ.) ಕಲಿ, ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡು
 ಸಿಕ್ಕಣ (ನ.) ಶಿಕ್ಷಣ, ಅಭ್ಯಾಸ
 ಸಿಕ್ಕಣಾವಯ (ನ.) ಶಿಕ್ಷಣಪದ
 ಸಿಕ್ಕಣಾವೇ (ಧಾ.) ಕಲಿಸು
 ಸಿಕ್ಕಿಖಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಶಿಕ್ಷಿತ, ಕಲಿತ
 ಸಿಂಗಾರ (ಪು.) ಶೃಂಗಾರ, ಅಲಂಕಾರ
 ಸಿಗ್ಗ (ಅ.) ತೀವ್ರ, ಬೇಗ
 ಸಿಗಿಣಹ (ಪು.) ಸ್ನೇಹ, ಪ್ರೀತಿ
 ಸಿಕ್ಕ (ಧಾ.) ಸಿಂಪಡಿಸು

ಸಿಪ್ಪಿ (ಪು.) ಶಿಲ್ಪಿ	ಸುಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಶ್ರುತ, ಕೇಳಿದ
ಸಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ	ಸುಯಣ (ಪು.) ಸುಜನ, ಸಜ್ಜನ
ಸಿಯಾಲ (ಪು.) ನರಿ	ಸುರ (ಪು.) ದೇವ
ಸಿರ (ನ.) ತಲೆ	ಸುರಸ (ವಿ.) ಸುರಸ, ಒಳ್ಳೆಯ,
ಸಿರಿ (ನ.) ವೈಭವ, ಸಂಪತ್ತು	ರಸಭರಿತ
ಸಿವಿರ (ನ.) ಶಿಬಿರ	ಸುರಸುಂದರಿ (ಪ್ರೀ.) ದೇವಪ್ರೀ
ಸಿಹರ (ನ.) ಶಿಖರ	ಸುವಣ (ನ.) ಬಂಗಾರ
ಸಿಂಹಾಯ (ಧಾ.) ಸಿಂಹದಂತೆ ಆಚರಿಸು	ಸುವಣಾಚಾರ (ಪು.) ಪತ್ತಾರ
ಸಿಂಹಾಸನ (ನ.) ಸಿಂಹಾಸನ	ಸುವೆ (ಅ.) ನಾಳೆ
ಸಿಯಲ (ವಿ.) ತಂಪಾದ	ಸುಸಾಣ (ನ.) ಸ್ತುತಾನ್
ಸಿಯಾಲಿಸ	ಸುಸೀಲ (ವಿ.) ಒಳ್ಳೇ ಶೀಲವುಳ್ಳ
ಸತ್ತಚ್ಚಾಲಿಸ	ಸುಹ (ನ.) ಸುಖ
ಸತ್ತಯಾಲಿಸ	ಸುಹ (ವಿ.) ಶುಭ
ಸೀಲ (ನ.) ಶೀಲ	ಸುಹದಾಯಕ (ವಿ.) ಸುಖದಾಯಕ
ಸೀಲವಂತ (ವಿ.) ಶೀಲವುಳ್ಳ	ಸುಹಿ (ವಿ.) ಸುಖಿ, ಸುಖವುಳ್ಳವ
ಸಿಹ (ಪು.) ಸಿಂಹ	ಸುಹಿಸಿ (ವಿ.) ಸುಖದ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವ
ಸು (ವಿ.) ಒಳ್ಳೆಯ	ಸೂರ (ವಿ.) ಶೂರ
ಸುಖ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕೇಳಿದ	ಸೂಗಮ (ಪು.) ಸೂರ್ಯೋದಯ
ಸುಫ, ಸುವೆ (ಅ.) ನಾಳೆ	ಸೇತ (ಪು.ನ.) ಸೇತು, ಪೂಲು
ಸುಕಯ. (ನ.) ಸುಕೃತ, ಪುಣ್ಯ	ಸೇಡಿ (ಪು.) ಶ್ರೇಷ್ಠಿ, ವ್ಯಾಪಾರಿ
ಸುಗಡ (ಪ್ರೀ.) ಒಳ್ಳೆಗತಿ	ಸೇಣಾ (ಪ್ರೀ.) ಸೈನ್ಯ
ಸುಡ್ಡ (ಅ.) ಒಳ್ಳೆ	ಸೇಣಾವಡ (ಪು.) ಸೇನಾಪತಿ
ಸುಣ (ಧಾ.) ಕೇಳು	ಸೇಣಿಗ } (ಪು.) ಸೈನಿಕ
ಸುಣಾ (ಪ್ರೀ.) ಸೊಸೆ	ಸೇಣಿಯ }
ಸುಂದರ (ವಿ.) ಸುಂದರ	ಸೇಯ (ವಿ.) ಶ್ವೇತ, ಬಿಳಿಯ
ಸುಡ್ಡ (ವಿ.) ಶುದ್ಧ	ಸೇಯ (ಅ.) ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ, ಲೇಸು
ಸುಡಿ (ಪ್ರೀ.) ಶುದ್ಧಿ	ಸೇಲ (ಪು.) ಶೈಲ, ಪರ್ವತ
ಸುಮಿಣ }	ಸೇವ (ಧಾ.) ಸೇವೆಮಾಡು, ಆಶ್ರಯಿಸು
ಸುವಿಣ }	

ಸೇವಯ (ಪು.) ಸೇವಕ
 ಸೇವಿಯಾ (ಪ್ರಿ.) ಸೇವಿಕೆ, ದಾಸಿ
 ಸೊಂ (ಹೇ.ಅ.) ಕೇಳಲು, ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ
 ಸೊಂಜನ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಕೇಳಿ
 ಸೊಗಾರಿಯ (ವಿ.) ಶೋಕಾಕುಲ,
 ದುಃಖದಿಂದ ತುಂಬಿದ
 ಸೊಂಚಾ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಕೇಳಿ
 ಸೊಂತು (ಹೇ.ಅ.) ಕೇಳಲು, ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ
 ಸೊಂವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕೇಳಲು
 ಯೋಗ್ಯ, ಕೇಳತಕ್ಕ
 ಸೊಲಸ (ವಿ.) ಹದಿನಾರು
 ಸೊಹ (ಧಾ.) ಶೋಭಿಸು
 ಸೊಹಗ (ನ.) ಸೌಭಾಗ್ಯ

ಹಡ (ಪು.) ಒಂದು ವನಸ್ಪತಿ
 ಹಡು (ಹೇ.ಅ.) ಕೊಲ್ಲಲು, ಕೊಲ್ಲಲಿಕ್ಕೆ
 ಹಡು (ಪು.) ಕೈ, ಹಸ್ತ
 ಹಡು (ಪು.) ಆನೆ
 ಹಣ (ಧಾ.) ಕೊಲ್ಲು
 ಹಮ್ಮ (ಧಾ. ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಕೊಲ್ಲು
 ಹಮ್ಮಮಾಣ (ವ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡುವ
 ಹಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹತ, ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ
 ಹರ (ಧಾ.) ಒಯ್ಯು, ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
 ಹೋಗು

ಹರ (ಪು.) ಕಳ್ಳ, ಶುಡುಗ
 ಹರಣ (ನ.) ಹರಣ, ನಾಶ

ಹರಿ (ಪು.) ವಿಷ್ಣು
 ಹರಿಣಿ (ಪ್ರಿ.) ಹೆಣ್ಣು ಜಿಗರೆ
 ಹರಿಹಾ (ಪ್ರಿ.) ಅರಿಷಣ, ಹಳದಿ
 ಹರಿಸ (ಪು.) ಆನಂದ
 ಹರಿಸಭರ (ವಿ.) ಹರ್ಷದಿಂದ ತುಂಬಿದ
 ಹವ, ಹ್ವ, ಹೊ (ಧಾ.) ಆನು
 ಹವ್ವ (ಅ.) ತೀವ್ರ
 ಹಾ (ಅ.) ಅಯ್ಯೋ
 ಹಾಯ (ಧಾ.) ಬಿಡು, ತ್ಯಾಗಮಾಡು
 ಹಾರ (ಪು.) ಹಾರ, ಮೂಲೆ
 ಹಾಸ (ಪು.) ಹಾಸ್ಯ, ವಿನೋದ
 ಹಾಹಾರವ (ಪು.) ಹಾಹಾಕಾರ, ಅಕ್ರೋಶ
 ಹಿಂಚಾ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಬಿಟ್ಟು
 ಹಿಡ (ಧಾ.) ತಿರುಗು, ಸಂಚರಿಸು
 ಹಿಮ (ನ.) ಬರ್ಫ
 ಹಿಮವಯ (ಪು.) ಹಿಮಾಲಯ
 ಹಿಯಯ (ನ.) ಕೃದಯ
 ಹಿರಣ (ನ.) ಬಂಗಾರ
 ಹಿಸ (ಧಾ.) ಹಿಂಸಿಸು
 ಹಿಸಾ (ಪ್ರಿ.) ಹಿಂಸೆ
 ಹು (ಅ.) ನಿಜವಾಗಿ
 ಹುಡ (ನ.) ವಿರೂಪತೆ, ಕುರುಪಿ
 ಯಾಗಿರುವುದು

ಹುಯಾಸಣ (ಪು.) ಅಗ್ನಿ
 ಹೆಡ್ಡಾ (ಅ.) ಕೆಳಗೆ

ಒಪ್ಪೇಲೆ

ಪುಟ	ಸಾಲು	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
ನಿವೇದನ	೬	ಮಾತ್ರಭಾಷೆ	ಮಾತೃಭಾಷೆ
೪	೨೭	ಒಂದೂ	ಒಂದು
೬	೨೭	ಹತ್ತ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೆಲ್ಲ	ಹತ್ತದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೆಲ್ಲ
೮	೭	ಸ್ವಂತ್ರ	ಸ್ವತಂತ್ರ
೧೨	೬	ಗರುಕ> ಗರುಖ	ಗುರುಕ> ಗುರುಖ
೧೪	೧೪	ಕ್ ಖ್ ಗ್ ಘ್	ಕ್ ಖ್ ಗ್ ಘ್ ಙ್
೧೪	೨೬	ವ್ಯಂಜನಗಳಾದ ಮತ್ತು	ವ್ಯಂಜನಗಳಾದ ಶ್ ಮತ್ತು
೧೬	೧೧	ಶಾಸ್ತ್ರ> ಸಾತ್ಯ	ಶಾಸ್ತ್ರ> ಸತ್ಯ
೧೭	೨	ಪೂರ್ವಪರವಾಗಿ	ಪೂರ್ವಪದವಾಗಿ
೧೮	೧೮	ಯಶ್ರತಿ	ಯಶ್ರುತಿ
೨೦	೨೬	ಭೂತಕೃದಂತ	ಭೂತಕೃದಂತ
೨೧	೨	ಕನಕ> ಕನಯ	ಕನಕ> ಕಣಯ
೨೧	೨೮	ಶಾಲ್ಮಲಿ> ಶಾವರೀ	ಶಾಲ್ಮಲಿ> ಸಾವರೀ
೨೨	೬	ದಶಸುಖ> ದಹಮುಹ	ದಶಸುಖ> ದಹಮುಹ
೨೩	೧೧	ದಿಕ್> ದಿಸಾ	ದಿಶ್> ದಿಸಾ
೨೭	೧೯	ಅಳವಾ	ಅಥವಾ
೩೧	೧೬	ಉತ್ಸುಕ> ಉಜ್ಜುಯ	ಉತ್ಸುಕ> ಉಸ್ಸುಯ
೩೧	೨೧	ನಿಶ್ವಯ> ತಿಚ್ಚಯ	ನಿಶ್ವಯ> ನಿಚ್ಚಯ
೩೨	೨೭	ಅನ್ಯ> ಅನ್ಯ	ಅನ್ಯ> ಅನ್ಯ
೩೩	೨೪	ಅಶ್ರ> ಅಂಸು	ಅಶ್ರು> ಅಂಸು
೩೫	೧೧	ಒತ್ತಕ್ಷರ	ಒತ್ತಕ್ಷರ
೪೧	೨೦	ಧರ್ಮಾಧರ್ಮ	ಧರ್ಮಾಧರ್ಮ
೪೨	೧೪	ಮಹಾಣವ	ಮಹಣವ
೪೬	೧೮	ಸ್ವಲ್ಪ	ಸ್ವಲ್ಪ
೪೯	೨೨	ಚಿತ್ತಂತೆ	ಚಿತ್ತಂತೆ
೫೬	೨೧	(ಷ. ೪.)	(ತೃ. ೪.)
೫೭	೩೧	ಲೋಯಮಿ	ಲೋಯಮಿ
”	”	ಲೋಽಸು	ಲೋಽಸು

ಪುಟ	ಸಾಲು	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
೫೮	೮	ಒಯ್ಯುತ್ತಾನೆ	ತರುತ್ತಾನೆ
,,	,,	ಆಣಾಡ್	ಆಣಡ್
೬೩	೧೦	ಗಗಾಂ	ಗಂಗಾಂ
೬೫	೧೬	ವಾರಿ	ವಾರಿಂ
೬೯	೫	ಜ್ಯುಡಾಣೆಸುಂ	ಜ್ಯುಡಾಣೆಸುಂ
೭೧	೫	ರಜೂ	ರಜ್ಜೂ
,,	೯	ರಜ್ಜುಸಿ	ರಜ್ಜುಂಸಿ
೭೨	೧೪	ಕೊಸಬಿ	ಕೊಸಂಬಿ
೭೩	೧೬	ಉಜ್ಜಣೆಸುಂ	ಉಜ್ಜಾಣೆಸುಂ
೮೧	೧೫	ಸುಕ್ಯಮ	ಸುಕ್ಯಮ
೮೨	೨	ಗುಣವಾಚಕಗಳು	ಗುಣವಾಚಕಗಳು
೮೪	೩	ಪಂಚಂ	ಪಂಚಾಂ
,,	೧೩	ಏಕ್ವಚತ್ತಾಲಿ	ಏಕ್ವಚತ್ತಾಲಿಸ
೮೯	೩	ದೇವದತ್ತ	ದೇವದತ್ತಾ
,,	೨೨	ಪಹಾಣ	ಪಾಹಾಣ
೯೧	೯	ವೆಂಕುಸಡಂಗೊ	ವೆಂಕುಡಂಗೊ
,,	೨೪	ಸಮಾಣಂ	ಸಾಮಾಣಂ
,,	೨೬	ಪುರ್ವದತ್ತಿ	ಪುರ್ವದತ್ತಿ
೯೪	೪	ಕಹಿಸ್ಸಮೊ	ಕಹಿಸ್ಸಾಮೊ
೯೫	೩	ಕಹಂ	ಕಾಹಂ
೯೭	೨೫	ಅದಾಗೂ	ಅದಾಗೂ
೯೮	೧೦	ತರಿಸ್ಸನ್ನಿ	ತರಿಸ್ಸನ್ನಿ
೧೦೨	೫	ಇಣಾಮೊ	ಇಣಾಮೊ
,,	೬	ಇಮ	ಇಮಂ
,,	೭	ಇ ಹಿಂತೊ	ಇಮಾಹಿಂತೊ
೧೧೦	೨೬	ಬ್ಯಾ > ಬ್ಯಾತ್	ಬ್ಯಾ > ಬ್ಯಾತ್
೧೧೩	೩	ಸಂಧಿ	ಸಂಧಿ
,,	೨೩	ಇದಿಯಾಡ್	ಇದಿಯಾಡ್
೧೧೪	೭	ಪರ್ಮಾಣ	ಧರ್ಮಾಣ